

ІЛАРІОН СВЕНЦІЦЬКИЙ
Біобібліографічний покажчик

ILARION SVIENTSITS'KYI
Biobibliographical Guide

Ministry of Education and Science of Ukraine
Ivan Franko National University of L'viv

LIBRARY

Ukrainian Biobibliography
New Series. No 27

*In celebration of the 400 th anniversary
of the Library the Ivan Franko
National University of L'viv*

ILARION SVIENTSITS' KYI

Biobibliographical Guide

Second edition, enlarged

L'viv • 2008

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

Українська біобібліографія
Нова серія. Чис. 27

*До 400-ліття Наукової бібліотеки
Львівського національного
університету імені Івана Франка*

ІЛАРІОН СВЄНЦІЦЬКИЙ

Біобібліографічний покажчик

Видання 2-е, доповнене, розширене

Львів • 2008

УДК 80(=16) (092) І.Свенціцький(01)
С-24
ББК Ш 141.14Я1

Редакційна колегія:

Василь КМЕТЬ (голова), Мирослава ДОМАНСЬКА,
Галина ДОМБРОВСЬКА, Марія СВЕНЦІЦЬКА

Укладач Людмила ПАНІВ

Науковий редактор д-р філол. наук, проф. Лідія КОЦЬ-ГРИГОРЧУК

Редактор Григорій ЧОПИК

Рецензенти:

д-р філол. наук, проф. Людмила ВАСИЛЬСВА
канд. філол. наук Марія ВАЛЬО

*Рекомендувала до друку Вчена Рада
Львівського національного університету імені Івана Франка
Протокол № 24/5 від 28 травня 2008 року*

С-24 ІЛАРІОН СВЕНЦІЦЬКИЙ: Біобібліогр. покажч. / Уклад. Л. Панів;
Наук. ред. та авт. передм. д-р філол. наук, проф. Л. Коць-Григорчук;
Редкол.: В. Кметь (голова) та ін. – 2-е вид., допов., розшир. – Львів:
Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2008. – 678 с., 32 с. іл., портр. –
(Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 27. Біобібліографія вч-
них університету).

ISBN 978-966-613-654-4

У біобібліографічному покажчику представлено науковий доробок видатного вченого-мистецтвознавця, музеєзнавця, багатолітнього директора Національного музею у Львові, вченого-славіста, завідувача кафедри слов'янської філології Львівського держуніверситету ім. Івана Франка доктора філологічних наук професора Іларіона Семеновича Свенціцького та літературу про нього.

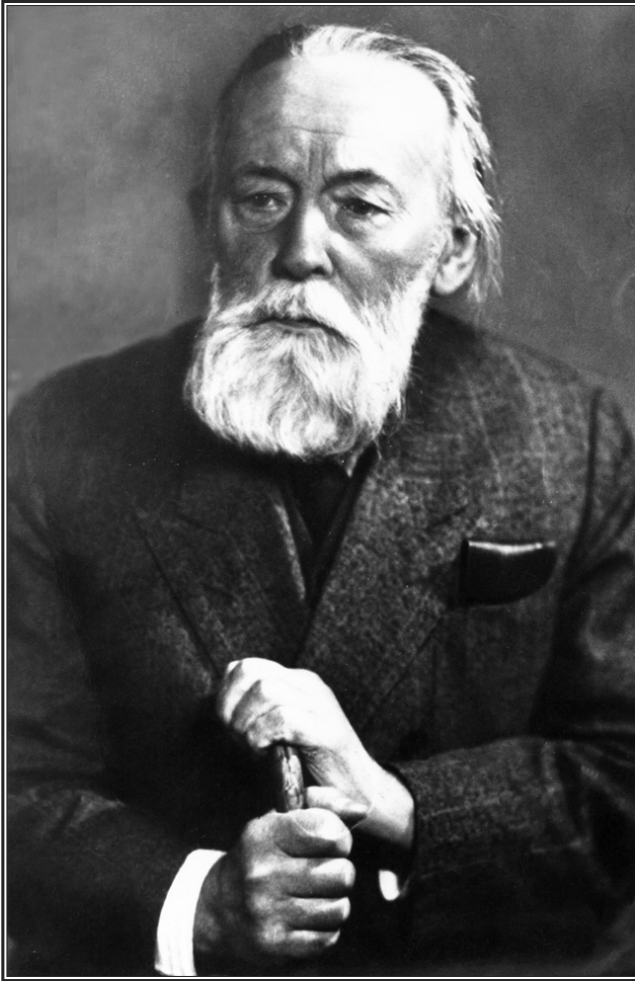
ББК Ш 141.14Я1

ISBN 978-966-613-654-4

© Л. Коць-Григорчук, передм., 2008

© Л. Панів, передм., 2008

© Львівський національний університет
імені Івана Франка, 2008

*Готовтесь до великої праці творчого духу,
щоби в ній радість життя знайти!*

Л. Стенічн

ПЕРЕДМОВА

Праця над біобібліографічним покажчиком Іларіона Семеновича Свенціцького дуже трудомістка і складна: надто широкою була сфера зацікавлень ученого, незвичайно великим – поле діяльності не тільки в Україні, а й поза нею. Був славістом світової слави, високого рівня педагогом, концептуально співтворцем, а практично організатором і директором найбагатшого своїми збірками, по-справжньому національного українського музею. Репрезентував різні галузі нашої духовної культури на міжнародних форумах, водночас пропагуючи на Батьківщині досягнення світової науки в ділянці гуманітарних знань. Дивує наукова, громадська активність Іларіона Семеновича і його невичерпна працездатність.

Досьогочасні труднощі в роботі бібліографів зумовлювала низка вагомих суб'єктивних та об'єктивних чинників.

До суб'єктивних можна віднести передусім незнання або недостатне для такої праці знання чужих мов, якими вільно володів І. Свенціцький, отже й використовував їх, пишучи окремі статті, рецензії, анотації тощо. Не досить зрозумілою могла здаватися упорядникам проблематика його праць, а також пов'язана з нею термінологічна лексика. Нелегко бібліографові зорієнтуватися і в безлічі газет, журналів, наукових збірників, де публіковано праці Іларіона Семеновича з питань мовознавства, мистецтвознавства, книгознавства, палеографії, історії, етнографії, музеології, архітектури, фольклору та ін., до того й по-різному підписуваних (І. Свенціцький, І. С. Святицький тощо). Ще складнішим був пошук у працях різних авторів із усіх цих ділянок знань згадок про Іларіона Свенціцького. Тому за створення навіть тільки бібліографічного покажчика могли братися і справді взяли такі досвідчені бібліографи, як О. Д. Кізлик та Р. Я. Луцик¹.

Незважаючи на неабиякий професіоналізм авторів, цей покажчик мусив стати “коротким” з об'єктивних причин. При радянській владі було заборонено й згадувати про цілу низку газет, журналів і збірників,

---

¹ І. С. Свенціцький: Короткий бібліографічний покажчик / Склали: О. Д. Кізлик та Р. Я. Луцик; Відп. ред. А. І. Генсьорський. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1956. – 16 с.

де публікував свої праці Іларіон Семенович. Не можна було також наводити прізвищ деяких діячів, що з ними контактував учений, отже і їхніх праць. Такі видання вважали націоналістичними, їх забирали з бібліотек у недоступні звичайним користувачам спецфонди. До таких фондів, як і до відповідних відділів архівів, і, тим більше, до архівів КДБ допускали тільки “довіrenих людей” за спеціальними перепустками. Зрозуміло, що обидва автори до цього грона не належали. Недоступним був для них і весь архів Національного музею. Поза межами їх досяжності знаходились також здобутки науковців за кордонами України, зокрема, й дослідження українських діаспорних авторів, пов’язані з діяльністю Іларіона Семеновича Свенціцького. Не можна було й публікувати таких матеріалів без осуду.

До об’єктивних чинників, які заважали скласти належний повний показчик праць І. Свенціцького, треба, мабуть, віднести й особливе ставлення влади до особи професора. Був дуже принциповим і завжди виступав проти сваволі чиновників будь-яких рангів та установ. Так, наприклад, не дозволив, заслонивши собою, знищити скульптурне зображення засновника Національного музею митрополита Андрея Шептицького². Скульптуру все ж розбили згодом у його відсутність. Мабуть, мусили варвари дочекатися відсутності Іларіона Семеновича, щоб витягти з Національного музею і знищити 2600 творів українського мистецтва; картини спалювали, скульптури (О. Архипенка!) розбивали.

Стала набутокм української історії категорична відмова професора Свенціцького поставити свій підпис заради звільнення ув’язненої дочки під сфабрикованим органами КДБ “зверненням української інтелігенції” до воїнів УПА про їх капітуляцію. (“Завинила, то нехай спокутує!” – сказав по-сократівському і вийшов з начальницького кабінету, подолавши хвилю батьківського болю).

Не можна пов’язувати виявів принциповості й узагалі сили характеру Іларіона Свенціцького тільки з періодом, коли по смерті академіка Філарета Колесси став депутатом Верховної ради УРСР, отже й недоторканим.

---

² То була сидяча постать Митрополита, твір відомого скульптора Сергія Литвиненка.

Силу характеру виробляв І. Свенціцький ще змалку. “Гребти проти хвиль” (І. Франко) почав ще тоді, коли абсолювентом гімназії відмовився проти волі батьків від теологічних студій і подався на математичний факультет Львівського університету. Відсутність родинної підтримки змусила юнака шукати власних засобів прожиття. Заробляв приватними лекціями, але не покидав навчання. В тому часі захоплювався також філологічною проблематикою, тому, закінчивши університет, не поїхав за призначенням під Ряшів, щоб там “тихо коротати милий вік” (Г. Сковорода) учителем математики, а подався, знов “проти хвиль”, до Петербурга, щоб учитися стаціонарно в Археологічному інституті та вільним слухачем – на історико-філологічному факультеті в університеті. Треба було мати неабияку силу волі, щоби продовжити, крім того, у Ватрослава Ягича філологічні студії у Відні і захистити *sum laude* (“з похвалою”) докторську дисертацію.

Повернувшись до Львова, влаштувався помічником бібліотекаря в Ставропігійському інституті, який був тоді одним з осередків львівського москвофільства.

Захопила вченого музейна та бібліотечна праця серед рідкісних пам’яток та книг. Корисними були там і безпосередні контакти із ученими – Ізидором Шпараневичем і Антоном Петрушевичем.

Довелося І. Свенціцькому гребти “проти хвиль” і тоді, коли всупереч ідеологічним позиціям москвофілів, дозволяв собі критикувати царський Емський указ 1876 року та аргументовано захищати право української молоді мати у Львові свій, український університет (“дискусія” з О. Мончаловським). Став “єретиком між москвофілами”³, за що був звільнений з роботи у Ставропігійському інституті (1904). Відхід Іларіона Семеновича від москвофільства, з яким він зіткнувся змолоду, був свідомим і тому не легким, однак остаточним. Це не могло, зрозуміло, зупинити праці Іларіона Семеновича над колекцією Антона Петрушевича⁴, а також неабиякими зусиллями добитися (1928)

---

³ Гнатюк В. Єретик між москвофілами // ЛНВ. – 1904. – Т. XXVIII.

⁴ Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3 / Зладив І. Свенціцький. – Львів, 1906–1911. – (Українсько-руський архив. Т. 1; Т. 6; Т. 7: Рукописи львівських збірок. Вип. 1–3).

повернення в Україну вивезених у Росію скарбів: бібліотеки Народного дому й майна музею Ставропільського інституту.

У зв'язку з відновленням після Першої світової війни польської державності поляки звільнили І. С. Свенціцького, як українця, з роботи в державному Університеті Яна Казимира, де він до того (від 1913 р.) займав посаду приват-доцента кафедри слов'янської філології. Без вагань став викладачем Українського таємного університету (1920–1925), за що його переслідувала польська влада.

Єдиний із трьох вчених, делегованих від Галичини на правописну нараду в Харкові, поділився з громадськістю, незважаючи на політичну ситуацію, своїми важкими враженнями від побаченого в Радянській Україні (у статтях на тему “Що таке українізація?”⁵).

Іларіон Семенович Свенціцький обрав дорогу, якою йшла духовна верхівка його народу, і вже до кінця життя несхибно, чесно й самовіддано прямував нею⁶.

Розпад Радянського Союзу звільнив “із в'язниць” – спецфондів і кадебістських архівів – велику кількість документів, збірників, газет, журналів і книг. Розпочалося для них нове життя, що, як відомо, “нового прагне слова”. Це слово проявлялося в різних, навіть фундаментальних працях з окремих галузей знань, особливо ж у персоналіях, які повинні відновити пам'ять про славних людей нашої історії, науки та культури. Закономірно почали з'являтися й невеликі бібліографічні покажчики, уже доповнені врешті доступним матеріалом.

Однак мусило минути аж півстоліття від смерті Іларіона Семеновича Свенціцького, щоби можна було підготувати максимально повний покажчик його праць та публікацій інших авторів, де згадувано І. Свенціцького у різних контекстах. Щасливим збігом обставин авторкою такого покажчика стала досвідчений бібліограф, допитлива і старанна дослідниця Людмила Миколаївна Панів, яка здобула освіту на кафедрі

---

⁵ *Свенціцький І. С. Як я то бачу... Що таке українізація? // Діло. – 1927. – 23 січ. (Чис. 16); 26 січ. (Чис. 18); Його ж. Що таке українізація? (Вражіння і переживання). – Львів, 1927. – 20 с.*

⁶ Дуже шкода, що Іван Франко, якого Іларіон Семенович все життя щиро поважав, ще не знав на початку століття справжнього І. Свенціцького.

слов'янської філології Львівського державного університету ім. Івана Франка. До її праці увійшли вже замовчувані десятиліттями публікації. Використано навіть, як згадано вище, і відомості з архівів КДБ.

Джерелами цієї великої роботи стали численні бібліографічні матеріали та напрацювання, в тому числі й деякі з невеликих покажчиків, що їх склала сама Людмила Миколаївна. Покажчик добре ілюструє незвичайну наукову активність професора, темпераментність ученого, яка зумовлювала його блискавичну реакцію на щойно опубліковані праці з тих ділянок науки, які викликали його зацікавлення (див. хоча б анотування або рецензування праць А. Мейє, В. Вондрака, І. Бодуена де Куртене, О. Соболевського, Р. Брандта та інших авторів).

Професор І. Свенціцький мав особливий дар наукового мислення. Було це мислення передусім концептуальне та узагальнююче. Його ідеї ще довго підхоплювали й розвивали численні вчені-аналітики, різні за гуманітарними зацікавленнями. І в науці не любив проторених шляхів і часто “плив проти хвиль”; сам активно виступав проти культивування догматизму в працях дослідників, тож не дивно, що в багатьох ділянках науки вперше ставив і розв’язував проблеми.

Із середовищем, що його Професор створив у Національному музеї та у своєму домі, були пов’язані такі постаті, як Марія Деркач, Вадим Щербаківський, Володимир Пещанський, Михайло Драган, Іван Черняк, Віра Свенціцька, Ярослав Пастернак, Іван Ковалик, Олекса Горбач, Богдан Кравців та ще дехто з тих, кому пощастило перебувати в атмосфері його наукотворчості. Серед них були аспіранти Професора – відомі вчені, педагоги: Нонна Копистянська, Анна Ластовецька, Уляна Єдлінська, Ярослава Закревська, Люція Батюк, Іван Лозинський, Остап Назарук, Володимир Моторний та ін. І ми стартували колись у науці під проводом незабутнього Професора, але, на жаль, надто коротким був тоді той старт. Тут варто згадати, що очі вчителя загоралися особливим, юнацьким блиском, коли хтось із співпрацівників чи учнів висловив оригінальну ідею чи цікаво формулював думку.

Закономірно переважали серед аспірантів мовознавці-україністи. Адже Іларіон Семенович довгі роки очолював львівські установи цього профілю: спершу львівський філіал Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР, а згодом – створений на його основі відділ мовознав-

ства Інституту суспільних наук АН УРСР у Львові. Той факт, що саме проф. І. Свенціцький керував цими двома мовознавчими україністичними осередками, нікого не дивував: був цей вчений славістом із світовим іменем та одним із найвизначніших українських мовознавців. До праці над укладанням двомовного польсько-українського словника запросив проф. Свенціцький полоністів і україністів: Лукію Гумецьку (що стала його заступником, а по смерті керівника очолила відділ), Яна Янова, Івана Керницького, Пилипа Деркача та ін. Не діждався виходу у світ цієї праці, а словник визнано найліпшим із тогочасних польсько-українських словників.

І. Свенціцький цікавився українським мовознавством ще на початку своєї наукової діяльності. Тоді приділяв увагу українській діалектології. Досі залишаються актуальними відкриття, пов'язані з дослідженням говірки села Бітля – першим ґрунтовним монографічним дослідженням окремої говірки, низка інших цінних діалектологічних спостережень, які пронизує думка про потребу просторового (лінгвогеографічного. – *Л. К.-Г.*) вивчення діалектної лексики.

Аналізові окремих праць Іларіона Семеновича з проблем діалектології, історії української мови, зокрема – мови пам'яток, та її сучасного стану присвячено вже декілька досліджень⁷. На жаль, не було в авторів цих праць змоги ознайомитися з усією мовознавчою спадщиною Професора: анотаціями, рецензіями, повідомленнями про вихід у світ мовознавчих праць, що їх публікував “по гарячих слідах” переважно у Записках НТШ, у газеті “Діло” та інших виданнях. Щоправда, започаткував дослідження таких праць Д. Г. Гринчишин⁸. Людмила Панів у своєму покажчику не тільки інформує про такі праці, але й окреслює

---

⁷ *Онишкевич М. Й.* Свенціцький як діалектолог // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 20–24; *Єдлінська У. Я.* Свенціцький – дослідник української мови // Там само. – С. 12–19; *Гумецька Л. Л.* Іларіон Семенович Свенціцький // Мовознавство. – 1976. – № 2; *Гринчишин Д. Г.* І. С. Свенціцький – видатний український славіст // Мова, література та музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 37–45.

⁸ *Гринчишин Д.* Мовознавчі розвідки І. Свенціцького на сторінках Записок Наукового товариства імені Шевченка // Там само. – С. 58–65.

широку сферу лінгвістичних зацікавлень їх автора та виявляє його ставлення до висловлених різними, навіть дуже авторитетними мовознавцями, ідей.

Іларіон Семенович приділяв немало уваги проблемам української літератури та українського літературознавства. Як славіст, популяризував у Галичині творчість російських письменників-класиків. Цікавився білоруським літературним відродженням, і вперше заговорив про талановитого білоруського майстра слова Максима Богдановича. Перу вченого належать праці з історії болгарської, сербської та хорватської літератур.

Закономірно був заангажований, як згадано вище, на кафедрі славістики Львівського університету від 1913 р. Звільненого після Першої світової війни, його поновили на кафедрі щойно в 1934 р. на тій самій посаді (приват-доцента). З 1939 р. до 1950 р. включно завідував кафедрою слов'янської філології Львівського державного університету імені Івана Франка. Тоді укомплектував її сильними славістами. Були серед них Михайло Онишкевич, Лукія Гумецька, Микола Пушкар, Степан Масляк, Гаврило Шило, Зоя Розова, Костянтин Трофимович, Володимир Моторний, Анна Ластовецька та ін.

Як мовознавець не сприймав основних положень теорії Марра. Був і залишався прихильником порівняльно-історичного мовознавства і, всупереч категоричним заборонам, продовжував його викладання на своїй кафедрі. Славісти-випускники ЛДУ ім. І. Франка славилися глибиною своїх знань. При кафедрі діяв науковий студентський гурток, а добрий кафедральний хор під керівництвом Ярослава Шуста виконував пісні на слова слов'янських поетів-класиків. В тому часі завдяки Іларіону Семеновичу кафедра була своєрідною твердиною славістики.

Справжнім другим рідним домом був для Іларіона Семеновича Національний музей. Адже відомо, що переломним у житті вченого став 1905 рік, коли його, тоді безробітного, запросив митрополит Андрей граф Шептицький до праці в заснованому цим митрополитом Церковному музеї у Львові. У цій установі зберігалося тоді біля трьох тисяч вісімсот пам'яток, розташованих у Митрополичій палаті напроти кафедрального собору св. Юра. Тут і почалася подвижницька діяльність д-ра Іларіона Свенціцького та сформованого ним кола співпрацівників, а згодом і справжніх послідовників.

За декілька років установа так збагатилася, що незабаром можна було затвердити Статут уже “Національного музею фундації митрополита Андрея Шептицького у Львові”, а в 1913 р. відчинити цей музей для відвідувачів. Наявні імпозантні збірки, енергія, ініціативність, посвята його директора і, зрозуміло, авторитет засновника – усе це сприяло дальшому швидкому розвитку цього визначного осередку культури. Водночас Іларіон Семенович вів листування мовами зацікавлених у проблематиці цього музею адресатів, повідомляючи їх про його обсяги і намагаючись здобувати для збірок цінні експонати, а для бібліотеки – нові рідкісні видання.

Перша світова війна і, зокрема, окупація росіянами Галичини загальмували цей процес. Митрополита заарештували, проф. Свенціцького взяли в заручники і вивезли зі Львова до Києва. Перебуваючи тоді на Сході України, Іларіон Семенович заглиблювався у проблеми української мови (див. працю “Основи науки про мову Українську”), мистецтва, музейництва, а також збирав архівні документи та експонати для Національного музею.

З поверненням директора активізувалася діяльність Музею. До збору пам’яток старовини поступово додалися й інші завдання, зокрема зарисовування й фотографування українських дерев’яних церков та взагалі пам’яток нашої народної архітектури. Для Іларіона Семеновича, як організатора музею, настали роки особливо напруженої праці: забезпечував (і власною участю) експедиційну роботу та водночас поглиблював музеологічні студії. Глибоко дослідивши загальний стан музейництва у світі, створив концепцію “найкращого у світі” українського Національного музею, для реалізації якої потрібні були вже тільки... гроші⁹. Мав на це моральне право, бо був першим в Україні фаховим музезознавцем.

На жаль, відсутність державної підтримки та обмежені обставинами можливості з боку Мецената не дозволили реалізувати сміливих, глибоко осмислених і математично точно обґрунтованих (!) задумів

---

⁹ Черняк І. Спомин з 1922–1923 років // Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 39.

директора. А тим часом фінансові труднощі постійно супроводжували діяльність музею, але не впливали ні на динаміку, ні на продуктивність праці в ньому (див. звіти управи НМ та відповідні поточні статті директора в пресі – зразкова відкритість діяльності установи перед громадськістю).

Добір предметів для музейного зберігання та експозиції проводив Іларіон Семенович дуже зважено, оцінюючи їхню музейну вартість. То була дуже кваліфікована експертиза. Досліджував авторство, автентичність документів, належність до культури українського чи інших народів.

Біобібліографічний показчик Людмили Панів висвітлює різні грані діяльності керованого І. Свенціцьким музею, як от: збирання і описи пам'яток, Упорядкування фондів, консервація та реставрація, організація екскурсій, виставок та інших способів зв'язків з громадськістю. З ініціативи директора організовано, наприклад, у 1933 році виставку творів українських малярів у Франції поряд із творами італійських та французьких живописців. Ця імпреза заслужила на схвальні відгуки не лише в українській, але й в авторитетній польській пресі. Експонував музей твори українського середньовічного станкового малярства у деяких містах Європи і навіть Америки (Стемфорд). З ініціативи Професора щорічно і досі урочисто відзначає Музей день народження Тараса Шевченка (виставка, доповіді). Іларіон Семенович заохочував вчених до дослідницької праці на матеріалах Музею, активізував власну видавничу діяльність установи. Вперше упорядкував і видав збірники ікон Галичини, чим започаткував історію українського мистецтвознавства.

У своїх наукових дослідженнях перший визначив специфіку українського середньовічного станкового і монументального малярств: бачив у цьому іконописі взаємодію візантійських рис різних епох із окремими ознаками європейських стилів. (Цю ідею розвинула дочка Іларіона Семеновича Віра Іларіонівна, а згодом – інші мистецтвознавці).

Унікальним внеском у нашу культуру стала також впорядкована й видана Іларіоном Семеновичем праця “Прикраси рукописів Галицької України XVI ст.”. Видання цінне тим, що відкриває перспективи палео-

графічних досліджень українських книжкових орнаментів. З допомогою наведених репродукцій можна вивчати національну, а навіть вузько локальну специфіку рукописних і друкваних творів.

Дуже вартісним набутком української писемності визнано опрацьовані д-ром І. Свенціцьким Бучацьке Євангеліє (пам'ятка XIII ст.) і Лавришівське Євангеліє (пам'ятка початку XIV ст.¹⁰). Предметом зацікавлення професора був і Новосадський Апостол. Завдяки його турботам знайдено та описано низку пергаментних документів нашого раннього Середньовіччя, “а збірка слов'янських стародруків є однією з найважливіших у світі як з огляду на кількість, так і на якість примірників, серед яких є й унікальні примірники та рідкісні видання”¹¹.

Національний музей, фундація митрополита Андрея Шептицького у Львові, “вперше розкрив, – за словами відомого польського мистецтвознавця Мечислава Гембаровича, – багатство українського мистецтва у всіх напрямках так, що він став справжньою майстернею мистецтвознавчих досліджень. Можна з впевненістю говорити, що на сьогодні серйозні дослідження в ділянці українського та східнослов'янського мистецтва не можуть провадитися без цього музею, його фонди назавжди залишаються однією з основних як фактичних, так і наукових баз у цій ділянці”¹².

Творча думка І. Свенціцького не обмежувалася реалізацією у вище названих установах. Людмила Панів намагалася виявити її також в інших ділянках наукового та суспільного життя Галичини й узагалі України. Вловлювала відгомін його ідей у працях різних авторів. У такий спосіб поступово вирізьблювалася в біобібліографічному покажчику постать Іларіона Свенціцького – Вченого, Педагога, Громадянина та Людини.

Лідія Коць-Григорчук

---

¹⁰ Тереза Фріделювна датує працю кінцем XIII – початком XIV ст., тобто уточнює, але не заперечує датування І. С. (*Friedelówna T. Ewangeliarz Ławryszewski. Monografia zabytku. – Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk. – 1974*).

¹¹ *Гембарович М.* Іларіон Семенович Свенціцький і мистецтвознавство // *Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 27.*

¹² Там само.

ІЛАРІОН СВЕНЦІЦЬКИЙ – НЕЗГАСИМИЙ СВІТОЧ НА ДОРОЗІ ПОСТУПУ ДУХА

Як тісно в пам'яті сторіч!
Як рідко зводяться титани!

Л. Костенко

Не кожне століття дарувало Україні таких велетів науки, як Іларіон Семенович Свенціцький. І коли Україна втратила вченого такого рівня, – залишилась порожнеча, яку ніколи і ніким не заповнити, не замінити.

Коли назавжди згасла життєва зоря Свенціцького, – залишилось світло тої далекої зірки, яке світить нам ось уже понад піввіку після того, як Іларіон Семенович відійшов у інший світ.

Унікальність Свенціцького, як вченого, мистецтвознавця, музеєзнавця, палеографа, філолога-славіста, його надзвичайно багата і обширна наукова спадщина давно потребували належного бібліографічного видання.

Першою спробою бібліографічного опрацювання наукового доробку вченого був покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956), укладений О. Д. Кізликотом та Р. Я. Луциком.

В 1996 р. у серії “Біобібліографія вчених університету” (Львів) вийшов покажчик “Іларіон Семенович Свенціцький: (До 120-річчя від дня народження)”, укладений Л. М. Панів.

Даний біобібліографічний покажчик “Іларіон Свенціцький” – це друге, розширене і доповнене видання, в якому ми старались якнайповніше представити бібліографічний матеріал про вченого, максимально охопити і висвітлити різні аспекти наукової діяльності Іларіона Семеновича Свенціцького.

Пропоноване бібліографічне видання “Іларіон Свенціцький” складається з двох основних частин. У першій частині поміщено праці І. С. Свенціцького за такими розділами: “Окремі видання”, “Публікації І. С. Свенціцького” (статті, огляди, рецензії), “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”, “І. С. Свенціцький – науковий керівник та опонент дисертаційних досліджень”. Зміст окремих видань розписано.

Протягом усього життя Іларіон Семенович вів активне листування з багатьма вченими, письменниками, етнографами, книгознавцями, художниками, громадськими та культурними діячами України, Росії, Болгарії, Білорусії, Німеччини, Польщі. Він, зокрема, листувався з К. Студинським, І. Франком, І. Огієнком, О. Барвінським. А. Шептицьким, А. Цьоткою, О. Архипенком, Л. Мишугою, М. Парашуком та багатьма іншими діячами нашої культури. Укладач вважала за доцільне відобразити в покажчику і цю сторінку діяльності вченого. Але до розділу “Епістолярій І. С. Свенціцького” ми включили лише опубліковані листи І. С. Свенціцького, які вдалось розшукати у різних виданнях. Це, зокрема, листи І. Свенціцького до митрополита Андрея Шептицького, до художника Олександра Архипенка, до академіка Кирила Студинського, до історика Олександра Барвінського, до художника Івана Труша та ін. (загалом подаємо 43 листи).

У примітці до розділу “І. С. Свенціцький – науковий керівник та опонент дисертаційних досліджень” зауважуємо, що кількість аспірантів І. С. Свенціцького є більшою. Ми відзначили прізвища лише тих науковців, чиї автореферати чи дисертаційні дослідження є у фондах Наукової бібліотеки і уточнені укладачем *de visu*. З цих причин, на жаль, довелось зняти позицію в покажчику про наукове керівництво І. С. Свенціцьким дисертацією Л. М. Коць-Григорчук. Коли Лідія Михайлівна працювала над дисертацією, її заарештували (20 січня 1950 р.). Повернувшись з ув’язнення (у липні 1956 р.), вона застала вже Іларіона Семеновича тяжко хворим.

У другій частині біобібліографічного покажчика відображено літературу про вченого. Сюди входять такі розділи: “І. С. Свенціцький – в енциклопедіях, словниках, довідниках”, “Інші публікації про І. С. Свенціцького”, “Бібліографічні джерела, в яких зареєстровано праці І. С. Свенціцького та літературу про нього”, “І. С. Свенціцький – учасник з’їздів, нарад, конгресів, конференцій”.

Загалом покажчик складає 2422 позиції, перевірені укладачем *de visu*. Позиції, які не вдалось уточнити *de visu*, позначені астериском (*).

Окремим блоком представлено в покажчику спогади про І. С. Свенціцького, – дочки Свенціцького Марії Іларіонівни; колишніх студентів, аспірантів І. С. Свенціцького, – нині відомих учених, – Нонни Хомівни Копистянської, Ганни Казимирівни Ластовецької-Денисюк, Костянтина Костянтиновича Трофимовича. Цінним і цікавим вважаємо спогад вченого, архітектора і художника – Юрія Григоровича Логвина, який, будучи хворим, все ж погодився написати спогад про Іларіона Семеновича Свенціцького.

Автор передмови до видання – також аспірантка І. С. Свенціцького, нині доктор філологічних наук, професор Лідія Михайлівна Коць-Григорчук, яка І. С. Свенціцького та своїх університетських професорів називає не інакше, як “Іконостасом”.

Науково-допоміжний апарат складає “Покажчик псевдонімів та криптонімів І. С. Свенціцького”, “Покажчик періодичних та серійних видань, в яких опубліковано праці І. С. Свенціцького та літературу про нього”, “Іменний покажчик”. Завершує видання блок фотоілюстрацій та фотодокументів.

Вважаю своїм обов’язком висловити щире вдячність Марії Іларіонівни Свенціцькій, яка, на превеликий жаль, не дочекалась виходу цього видання у світ. Своїми порадами, наданими фотодокументами, фотоілюстраціями, зауваженнями, вона дуже допомогла укладачеві в роботі. А спілкування з Марією Іларіонівною – останньою представницею достойної родини Свенціцьких (що проходило, в основному, довгими вечорами, після роботи) – залишиться в пам’яті назавжди, як незабутній спогад. Саме від Марії Іларіонівни дісталась, що з-поміж сотень робіт Іларіона Семеновича улюбленим було “Різдво Христове в поході віків”, відзначене як найкраще наукове видання 1933 року і назване “Робота року”. Саме Марія Іларіонівна розповідала про майже героїчну діяльність Іларіона Семеновича, коли він на міжнародному рівні підняв питання реституції музейних скарбів на Україну. Саме від Марії Іларіонівни дізналась про невідомі факти й історії з життя її Батьків (ці слова Марія Іларіонівна писала тільки з великої літери) – Іларіона Семеновича та Анісії Матвіївни, почула надзвичайно цікаві розповіді про художників, вчених, письменників, – всіх, з ким вона

спілкувалась. Зайшла спільна мова про музику: – Вам подобається Іегуді Менухін? А я його слухала! Годинами можна було слухати – не наслухатись розповідей про І. Грабаря, О. Новаківського (– ... Батько водив мене до майстерні Мистця...), Г. Логвина, Колесс, Павликів, С. Людкевича (– Батько зустрівся з ним в одній із львівських кав'ярень, куди взяв і мене, я слухала, як Музик розповідав про свою кантату “Кавказ”...), О. Архипенка, М. Рильського (чи ж то можна всіх перерахувати?), роблячи для себе висновок, що все в цій достойній українській родині дихало присутністю високого духа! Коли поверталась від Марії Іларіонівни, з того маленького будиночка на Драгоманова, 42, здавалось, у мене вирости крила. Спілкування з дочкою Свенціцького дійсно окрилювало, надихало до творчої праці, до ще більш інтенсивного бібліографічного пошуку.

Укладач щиро дякує рецензентам М. А. Вальо, Л. П. Васильєвій, “колегам по цеху” бібліографам Г. М. Домбровській, М. О. Кривенко, Н. А. Рибчинській, музеєзнавцям Д. М. Посацькій, О. В. Корнутко-Гринів, вченим Львівського національного університету імені Івана Франка Н. Д. Григораш, І. О. Денисюку, Н. Х. Копистянській, Л. М. Коць-Григорчук, авторам спогадів Ю. Г. Логвину, Г. К. Ластовецькій-Денисюк, – всім, хто порадами, суттєвими зауваженнями, допомогою у пошуку матеріалу, розумінням сприяли і чекали виходу цього видання.

Ярослав Гординський в рецензії на фундаментальну працю Іларіона Свенціцького “Прикраси рукописів Галицької України XVI-го віку” зазначив: “І належить сказати відразу, що І. Свенціцький створив тими виданнями монументальне діло, за яке йому буде вдячний і сучасний світ і потомність. Бо сими видавництвами розкрив він і перед широким світом і перед очима самих Українців нове майже незнане досі багатство українського мистецького духа, про яке знали дещо спеціалісти, але цілої його величі може й не передчували”¹³.

---

¹³ *Гординський Я.* Видання “Національного Музею у Львові” з історії української штуки // Богословія. – 1924. – Т. 2, кн. 1. – С. 51–58. – *Рец. на кн.:* Прикраси рукописів Галицької України XVI-ого віку / Зладив І. Свенціцький. – Жовква, 1922–1923.

Надіємось, що представлений у даному виданні бібліографічний матеріал про Іларіона Свенціцького – великого вченого, чие ім'я сяє поруч у сузір'ї прославлених імен, таких, як Павло Шафарик, Ватрослав-Ігнатій Ягич, Йозеф Добровський, Іван Огієнко, чие життя є прикладом самовідданого служіння рідному народові, Україні, – буде корисним і потрібним молодшому поколінню науковців.

Завершу цю працю словами Іларіона Семеновича Свенціцького, працювати над бібліографією якого вважала за честь:

“Отцѣ и братикѣ, оже замыслилѣ и тако оумѣлѣ – сказалѣ есмѣ. Вы же прочитывалѣ исполняйте Бога дѣла во благо знанія народнаго: собравѣ зерна въ кошицѣ принесѣте ихъ въ житницю общю, созданныю великимъ господиномъ нашимъ владыкою сохраненья ради вещей ветшаныхъ”.

Людмила Панів

ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО

- 7.IV.1876 Іларіон Семенович народився в м. Буську на Львівщині в сім'ї народного вчителя Семена Свенціцького та Іванни Свенціцької (Кучинської).
- *1887–1895 Учень львівських класичних гімназій – німецької, потім української Академічної (починаючи з V класу).
- *1895–1899 Студент філософського факультету Львівського університету (математичне відділення).
- 1898 Підручний писар у проф. Шараневича в Ставропільському музеї.
- 1899 (весна) Відмовляється від посади помічника (суплента) гімназійного вчителя в Ряшеві.
- 1899 Студент Археологічного Інституту і вільний слухач історико-філологічного факультету університету в Санкт-Петербурзі.
- 1900–1901 Військова служба в австрійській армії (кадет).
- 1901, X Помічник у бібліотеці Народного Дому у Львові.
- 1902, VI Захистив докторську роботу зі слов'янської філології у проф. Ягіча і з філософії у професорів Мюллера і Йодля.
- 1902, XI Тимчасовий кустос бібліотеки Народного Дому.
- 1905, II, 5–9 Звільнений з посади у бібліотеці Народного Дому.
- 1905, II (кінець) Кустос у “Церковному Музеї”, заснованому галицьким Митрополитом Кир Андреем Шептицьким.
- 1911, VIII Офіційне затвердження Галицьким Намісництвом нової назви “Національний Музей”.
- 1913 І. С. Свенціцький стає приват-доцентом Львівського університету.

- 1915,
II, VI Арешт І. С. Свенціцького. Відправлений до Києва як заручник.
- 1918, III І. С. Свенціцький повертається до Львова з Києва.
- 1921–1925 Викладач Таємного українського університету у Львові.
- 1931 Поновлений на посаді доцента у Львівському університеті.
- 1939–1941, VI Доцент кафедри слов'янської філології ЛДУ ім. І. Франка.
- 1939–1941, VI Старший науковий співробітник Львівського філіалу Відділу мовознавства АН УРСР.
- 1941, III Звільнений з посади директора Музею (тоді Картинної галереї, до якої Національний музей було приєднано).
- 1941, V Затверджений ВАК як професор кафедри слов'янської філології і доктор філологічних наук.
- 1941, VI Поновлений на посаді директора Національного музею.
- 1944, VII Призначений завідувачем кафедри слов'янської філології ЛДУ ім. І. Франка та завідувачем Львівського філіалу Відділу мовознавства АН УРСР у Львові.
- 1950,
(початок року) Звільнений з посади завідувача кафедри слов'янської філології ЛДУ, де залишається працювати професором на півставки. Звільнений з посади завідувача Відділу мовознавства Інституту суспільних наук у Львові.
- *1952
(кінець року) Поновлений на посаді завідувача Відділу мовознавства Інституту суспільних наук у Львові.
- 1952, XII Звільнений з посади директора Національного Музею (тоді Державного музею українського мистецтва).
- 18.IX.1956 Помер. Похований у Львові на Личаківському кладовищі у Львові (поле 21).

Дати, що не є остаточно перевірені, мають зірочку.

Марія Свенціцька

Частина І

ДРУКОВАНІ ПРАЦІ І. С. СВЄНЦІЦЬКОГО

ОКРЕМІ ВИДАННЯ

1901

1. Начала філософії въ русской литературѣ XI–XVI вв. – Львовъ: Изданіе “Галицко-русской Матицы”, 1901. – 20 с.

Из змісту:

I]. Начала філософії въ русской литературѣ XI–XVI вв. – С. 1–2.

II. Природная філософія русскаго народа. – С. 2–5.

III. Слѣды філософії въ русской литературѣ XI–XVI вв. – С. 5–10.

IV. [Без назви]. – С. 11–20.

1902

2. Руководство къ изучению русскаго литературнаго языка: [В 2-х ч.].
Ч. 1: Руководство къ изучению русскаго литературнаго языка Галичанами / Составиль И. С. Свѣнцицкій. – Львовъ: Изъ типографіи Ставропигійскаго Ин-та, 1902. – 64 с.

Из змісту:

Предисловіе. – С. 3–4.

I-ый Урокъ. Произношеніе и правописаніе. (Wymowa i pisownia). – С. 5–9.

II-ой Урокъ. Продолженіе (ciąg dalszy) – С. 9–11.

III-ий Урокъ. Склоненіе – odmiana (declinatio). – С. 11–14.

IV-ый Урокъ. – С. 15–18.

V-ый Урокъ. – С. 18–21.

VI-ой Урокъ. Удареніе существительныхъ средняго рода. – С. 21–23.

7-ой Урокъ. Удареніе существительныхъ женскаго рода. – С. 23–26.

8-ой Урокъ. Имя прилагательное и нарѣчье. (Przymiotnik i przysłówek). – С. 26–31.

9-ый Урокъ. Удареніе прилагательнаго. – С. 31–34.

- 10-ый Урокъ. О мѣстоименіи (Zaimku). – С. 35–38.
11-ый Урокъ. О числительныхъ (Liczebniki). – С. 38–40.
12-ый Урокъ. Глаголь (Czasownik). – С. 40–43.
13-ый Урокъ. – С. 44–46.
14-ый Урокъ. (Удареніе глаголовъ). – С. 46–50.
15-ый Урокъ. Синтаксическія особенности русскаго глагола. – С. 50–52.
16-ый Урокъ. Предлоги. (Przyimki). – С. 52–57.
Разговоры. – С. 58–63.

1903

3. Руководство къ изученію русскаго литературнаго языка: [В 2-х ч.].
Ч. 2: Хрестоматія съ словаремъ / Составиль д-ръ И. С. Свѣнцицкій.
– Львовъ: Типографія Ставропигійскаго Ин-та, 1903. – 130 с.

О г л а в л е н і е :

Александръ Сергѣевичъ Пушкинъ. – С. 1.

Молитва. – С. 1–2.

Изъ поэмы “Русланъ и Людмила”. – С. 2–3.

Сказка о рыбацкѣ и рыбкѣ. – С. 3–11.

Пѣснь о вѣщемъ Олегѣ. – С. 11–15.

Изъ драмы “Борисъ Годуновъ”. – С. 15–25;

поэмы “Полтава”. – С. 26–35;

поэмы “Мѣдный всадникъ”. – С. 35–36;

романа “Евгеній Онѣгинъ”. – С. 37–42;

поэмы “Цыганы”. – С. 42–44.

“Памятникъ”. – С. 44–45.

Михайль Юрьевичъ Лермонтовъ. – С. 45.

На смерть Пушкина. – С. 46–48.

Молитва. – С. 48.

Изъ поэмы “Демонъ”. – С. 48–57.

Ангель. – С. 57.

Пѣсня про царя Ивана Васильевича, молодого опричника и удалого купца Калашникова. – С. 58–65.

Тучи. – С. 65.

Бородино. – С. 65–68.

Дубовый листокъ. – С. 68–69.

Николай Васильевичъ Гоголь-Яновскій. – С. 69.

Изъ поэмы “Мёртвыя души”. – С. 69–83.

Изъ комедіи “Ревизоръ”. – С. 83–92.

Феодоръ Михайловичъ Достоевскій. – С. 93.

Мальчикъ у Христа на ёлкѣ. – С. 93–96.

Иванъ Сергѣевичъ Тургеневъ. – С. 96.

Изъ “Стихотвореній въ прозѣ”. – С. 97–106.

Лёвъ Николаевичъ графъ Толстой. – С. 106.

Изъ разсказа “Богъ правду видитъ, да не скоро скажетъ”. – С. 106–111.

Словарь. – С. 113–129.

1904

4. Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библіотеки Народнаго Дома во Львовѣ. – Санкт-Петербургъ: Типографія Императорской Академіи Наукъ, 1904. – 65 с. – Отдѣльный оттискъ изъ “Извѣстій ОРЯС АН” (1904, Т. 9, кн. 3).

1905

5. Матеріалы по исторіи возрожденія Карпатской Руси: 1. Сношенія Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ой половинѣ XIX-аго вѣка / *Собралъ И. С. Свенціцькій*. – Львовъ: Печатня Ставропигійскаго Института подъ управленіемъ М. Рефця, 1905. – 212 с. – [На обкладинці зазначено: Львовъ: Изданіе Галицко-русской Матицы. Печатня Ставропигійскаго Института подъ управленіемъ М. Рефця, 1906].

Содержаніе:

I. Обзоръ печатныхъ извѣстій о Карпатской Руси въ русскихъ изданіяхъ до 1859 г. – С. 3–22.

а) Воспоминанія и записки русскихъ офицеровъ (Ө. Глинка, А. М. Данилевскій 7, В. Броневскій 8, Глаголевъ 11, Суворовскій ратникъ 12, М. Д. Лихутинъ 13, Д. П. Сонцовъ 15). – С. 4–16.

б) Журнальныя статьи. – С. 16–22.

II. Литературно-общественная дѣятельность И. С. Орлая. – С. 22–83.

а) Переписка Орлая съ бар. Вилліе 1813 г. – С. 24–25.

б) ” ” ” ” ” ” съ Ходаковскимъ 1820 г. – С. 25–30.

в) ” ” ” ” ” ” съ И. И. Мартыновымъ 1823 г. – С. 30–31.

г) Письмо къ Орлаю отъ И. Ляцкова 1824 г. – С. 31–35.

- д) Бумага попечит. харьк. учеб. окр. З. Карнѣева 1822 г. – С. 36–37.
е) Отвѣтъ на нее Орлая. – С. 37–41.
ж) Письмо Орлая секретарю О-ва ист. и древностей російскихъ – О Югозападной Россіи 1824 г. – С. 41–46.
з) Письмо-статья Ивана Бережанина къ Орлаю 1826 г. – С. 46–56.
і) Статья Орлая п. з. Исторія о Карпато-Россахъ, 1804 г. – С. 56–83.
- III. Изъ бумагъ Ю. И. Венелина. – С. 84–120.
- а) Нѣсколько словъ о Россіянахъ Венгерскихъ, и также одно словцо Историческое о Православной Греко-Восточной Церкви въ Венгріи. – С. 86–107.
б) Мадьярскія слова, взятая изъ русскаго языка. – С. 107–107.
в) Карпато-Росскія пословицы. – С. 109–110.
г) Критика. Объ украинскомъ Правописаніи. – С. 110–119.
д) О пѣсенлюбіи славянъ закарпатскихъ. – С. 119–120.
- IV. П. И. Кеппень въ Карпатской Руси – его воспоминанія и переписка съ кан. І. Лавровскимъ. – С. 121–141.
- а) Путевыя записки 1821 и 1822 года. – С. 123–138.
б) Переписка кан. І. Лавровскаго съ П. И. Кеппеномъ. – С. 138–141.
- V. Къ сношеніямъ М. П. Погодина съ Галичанами. – С. 142–158.
- а) 2 письма К. Туровскаго къ В. Компаневичу 1837–1839 г. – С. 143–144.
б) Письмо Погодина къ Компаневичу 1839 г. – С. 141.
в) Письмо Вагилевича къ Погодину отъ 8 марта 1836 г. – С. 145–152.
г) Отвѣтъ Погодина Вагилевичу отъ 2 мая 1836. – С. 153–154.
д) Г. Богданскій о тайной мисіи Погодина въ Галичинѣ: выдержки изъ “Pamiętnika”. – С. 154–158.
- VI. Сношенія И. И. Срезневскаго съ Карпаторусами. – С. 158–199.
- а) 5 писемъ К. В. Запа къ И. И. Срезневскому 1842–4 г. – С. 158–163.
б) 2 письма И. Ф. Головацкаго къ И. И. Срезневскому 1842, 1846. – С. 163–171.
- Стихотворенія И. Ф. Головацкаго:
Ой десь надъ Дунаемъ. – С. 164.
Мораванцѣ. – С. 165.
Туга вѣд Балкана. – С. 165.
- в) 2 письма Я. Ф. Головацкаго къ И. И. Срезневскому 1842, 1844. – С. 172–174.
г) 4 письма И. Вагилевича И. И. Срезневскому 1842–1845 г. – С. 174–185.

- д) 2 письма С. Шеховича къ И. И. Срезневскому 1856 г. – С. 185–191.
- е) Автографы Карпаторусовъ въ Семейномъ архивѣ Срезневскихъ:
И. Бѣрецаго – Пѣсни коляднѣ. – С. 192–193.
И. Вагилевича – “До Слова о полку Игоревѣ”,
“Miecz buzki”. – С. 194.
И. Ф. Головацаго: Три думки.
До Европки.
Пѣніе радостнаго голоса.
Семая на чужинѣ весна. – С. 195–197.
Я. Ф. Головацаго: Матеріялы для Словаря (Аба-Зятцейко). – С. 197.
А. Духновича: Ода Вас. Поповичу.
Отвѣтъ І. Левицкому. – С. 197–198.
Д. Зубрицаго: Отрывокъ изъ введенія въ исторію Молдавіи. – С. 198.
М. Шашкевича: Королеводворская рукопись и Судь Любушинъ. – С. 198–199.
- VII. Письмо Зубрицаго къ Шевыреву 1844 г. – С. 199–200.
”——” “——” къ И. Давыдову 1856 г. – С. 200–201.
- Указатель личныхъ именъ. – С. 202–206.
Предметный указатель. – С. 206–209.

6. Описаніе иноязычныхъ и новѣйшихъ карпаторусскихъ рукописей библіотеки “Народнаго Дома” во Львовѣ / Составилъ И. С. Свенцицькій. – Львовъ, 1905. – 64 с. – Оттискъ изъ “Научно-Литературнаго Сборника “Галицко-русской Матицы” (1904).

1906

7. Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в. – С.-Петербургъ: Типографія Императорской Акад. наукъ, 1906. – 109 с. – Памяти Александра Николаевича Пыпина.

Из змісту:

Введеніе. – С. 1–8.

Глава I. Источники взаимныхъ свѣдѣній и эволюція взаимоотношеній Карпатской Руси и Россіи. – С. 9–45.

Глава II. Интересъ къ славянству въ Россіи. Кепень, Погодинъ и Срезневскій въ Карпатской Руси. Журнальные статьи. Переписка и

сношення Карпаторусскихъ дѣятелей съ русскими учеными. Чисто-научный характеръ этихъ сношеній въ 1-ую пол. XIX в. Значеніе русской науки въ умственномъ движеніи Галицкой Руси. – С. 45–79.

Глава III. Идеи о литературномъ и племенномъ единствѣ у угрорусскихъ писателей. Отношеніе галицкорусскихъ писателей къ этому вопросу. Знакомство Карпатской Руси съ русской литературой. Заключение – связь разсмотрѣннаго періода съ послѣдовавшимъ. – С. 79–109.

8. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича: [У 3 ч.]. Ч. 1 / *Зладив Д-р І. Свенціцький*; Передне слово М. Грушевського; Передмова І. Свенціцького. – Львів: Накладом Наук. Т-ва імени Шевченка, 1906. – 242 с. – (Українсько-Руський Архив; Т. 1).

Із змісту:

Передне слово. – С. V–VII.

Передмова. – С. VIII–XIV.

I. Измарагд XIV в. – С. 1–30.

II. Кормчі і Номоканони. – С. 31–62.

III. Варлаам і Йоасаф, Кирил і Мефодій. – С. 63–75.

IV. Прологи. – С. 76–107.

V. Торжественники. – С. 108–149.

VI. Книги аскетичні. – С. 150–171.

VII. Збірники ріжного змісту. – С. 172–226.

Покажчики: (імен., предм., життя святих, апокриф. ст. та ін.). – С. 227–239.

9. Письмо к землякам. – [Львів]: Ставропигійская типографія подъ управленіемъ М. Рефця, 1906. – 4 с. – Підп.: И. Святицький. Писано в Богоявленье 1906 г.

1907

10. “Архаггелови вѣщаниа Марии” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми). – Львів: Накладом Наук. Товариства ім. Шевченка, 1907. – 76 с. – Підп.: Др. Іляріон Свенціцький. – Відбитка із “Записок НТШ” (1907, Т. LXXVI, кн. II; Т. LXXVII, кн. III).

Із змісту:

I. Благовіщенє в канонічних і апокріфічних текстах. Гимнольоґія.

II. Благовіщенські слова.

- III. Благовіщенська містерія.
- IV. Східнославянські пам'ятки.
- V. Загальний огляд благовіщенської теми в духовнім письменстві.
- VI. Благовіщене в штудії.
- VII. Благовіщене в народній словесности.
- VIII. Благовіщене в краснім письменстві.

1908

11. Відроджене білоруського письменства. – Львів: З друкарні “Народової” (Манецьких), 1908. – 58 с. – Підп.: Д-р Іляріон Святицький.

Із змісту:

- I. [...Маємо повне право говорити о білоруським відродженім письменстві]. – С. 1–8.
- II. [О нинішніх білоруських письменниках...]. – С. 9–14.
- III. [Петербурська білоруська Суполка]. – С. 17–31.
- IV. [“Прачхнуўся з цяжкаго сну народ...”]. – С. 32–58.

12. Каталогъ книгъ церковно-славянской печати / *Зладивъ д-ръ И. Свѣнцицькій*. – Жовква: Печатня оо. Василянъ, 1908. – 213 с. – (Выдавництво Церковного Музея во Львовѣ).

З мѣстъ:

Передмова. – С. [5–6].

Поправки и доповненя. Опись книгъ: Святе письмо. – С. 1–76.

Церковно-богослужебнѣ книги. – С. 77–296.

Каноны – Акафисты. – С. 297–338.

Молитвословы. – С. 339–375.

Житя святыхъ. – С. 376–402.

Проповѣди. – С. 403–447.

Церковне право. – С. 448–464.

Святоотечески слова, Богословіе. – С. 465–560.

Граматики, Буквари, Учебники. – С. 561–579.

Рѣжни выданя. – С. 580–595.

Листкови выданя. – С. 596–632.

Антиминсы. – С. 164–173.

Указатели:

- I. Книгъ. – С. 193.

- II. Друкарень и ихъ выдань. – С. 194.
- III. Авторѳвъ и выдавцѳвъ. – С. 204.
- IV. Друкарѳвъ. – 206.
- V. Дереворитѳвъ и ритовникѳвъ. – С. 207.
- VI. Присвятъ. – С. 208.
- Имень власныхъ и мѣстцевостей. – С. 209.
- Цѣны книгъ, Вкладни, Рукописи. – С. 212.

13. Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ / По порученію Совѣта *составилъ И. С. Свѣнцицкій*. – Львовъ: Типографія Ставропигійскаго Института, 1908. – 248 с.

Содержаніе:

Предисловіе.

- I. Рукописи. – С. 1–46.
- II. Печатныя книги. – С. 47–87.
- III. Архивъ. – С. 89–174.
- IV. Памятники живописи. – С. 175–202.
- V. Матеріи. – С. 203–209.
- VI. Рѣзьба, металическія и каменныя издѣлія. – С. 210–217.
- VII. Медальоны и монеты. – С. 218–224.
- VIII. Раскопки. – С. 225–243.
- Указатель. – С. 244–245.

1909

14. Иван Вагилевич як проповідник. Причинок до зносин Галичан з Росією перед 1849 р. і до історії української проповіді. – Львів, [1909]. – 13 с. – Відбитка із “Записок НТШ” (1908, Т. LXXIV, кн. III).

Із змісту:

[Межи актами Синодального Архива в С.-Петербурзі під н-ром 29 з 1849 р. знаходить ся “Дѣло о рукописи...”].

[Дѣло о рукописи составленной Австрійскимъ поданнымъ Уніатскимъ Священникомъ...].

- 1. Слово о томъ что покаяніе не треба откладати.
- 2. Из “Слова на Успеніе Богородицы”.
- 3. Словарні й правописні приклади.

15. Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: [В 2-х ч.]. [Ч. 2] / *Собраль И. С. Свенціцькій*. – Львовъ: Изъ типографіи Ставропигійскаго Института, 1909. – 160 с.
16. Матеріяли до історії галицько-руського шкільництва XVIII і XIX вв. / *Збірки І. Свенціцького*, Ю. Кміта, С. Томашівського, І. Кревецького / Ред. і авт. вступу С. Томашівський. – Львів, 1909. – 200 с. – (Українсько-Руський Архив; Т. 4).

Із змісту:

Шкільна освіта духовних кандидатів в рр. 1756–1788 / Подав Іл. Свенціцькій. – С. 1–9.

1911

17. Лев Николаевич Толстой. – Львів: Накладом автора, 1911. – 16 с. – Передрук із журналу “Учитель”, 1910, 20 груд. (№ 23–24).
18. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 2 / *Зладив Д-р І. Свенціцькій*. – Львів: Накладом Товариства імени Шевченка, 1911. – 294 с. – (Українсько-Руський Архив; Т. 6).
- Із змісту:
- Передмова. – С. V–IX.
- Зборник XVI в. № 69. – С. 1–32.
- Житя святих. – С. 32–94.
- Путники, хронікарсько-землеписні статі. – С. 94–96.
- Поученя церковні. – С. 96–121.
- Бібліотека Свідзінського. – С. 121–172.
- Збірники. – С. 172–187.
- Пасії. – С. 187–190.
- Opisanie zjazdu na Synod do Lwowa 1629 R. № 250. – С. 192.
- Польсько-руські зборники і Пісенники. – С. 194–264.
- Копії з друків. – С. 266–269.
- Показчик. – С. 271.
19. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3 / *Зладив Д-р І. Свенціцькій*. – Львів: Накладом Товариства імени Шевченка, 1911. – 193 с. – (Українсько-Руський Архив; Т. 7).

Із змісту:

Передмова. – С. V–VI.

Євангелія учительні і Проповіди. – С. 1–53.

Зборники. – С. 53–98.

Учебники. – С. 99–101.

Помяники. – С. 101–111.

Артикули братські. – С. 111–115.

Метрики. – С. 115–118.

Святе письмо. – С. 118–122.

Толкові псалтирі і Часословці. – С. 122–128.

Євангелія. – С. 129–143.

Апостоли. – С. 143–144.

Осмогласники. Ірмологіони. – С. 144–148.

Тріоди. – С. 148–151.

Службники. – С. 151–155.

Акафісти, Молитвослови. – С. 155–159.

Требники. – С. 159–162.

Устави служб, Місяцеслов, Пісенник. – С. 162–168.

Додаток. – С. 169–176.

Показчик. – С. 177–187.

1913

20. Бібліографія: Рецензії праць зі славянського мовознавства. – Львів, 1913. – 7 с.

21. Дещо про церковну старину. – Львів, 1913. – 16 с. – Підп.: Иларіонъ Свѣнцицкій. – [Вперше опубліковано в 1909 р. у “Ниві”].

Із змісту:

[О церковних старинках, яко наглядних річевих свідках давнього народно-культурного життя...]. – С. 1–2.

[Найважнішими задачами церковної археології належить вважати пізнане – церковного будівництва (архитектури)...]. – С. 2–5.

[Судьби нашого церковного малярства звязані тісно з будівництвом]. – С. 5–11.

[Збиранє наших рукописних книжок – без взгляду на їх зміст і давнє призначенє – має ріжні цілі]. – С. 11–14.

[Церковні ризи – се дуже цікавий для нас відділ...]. – С. 14–15.

[Де-кілька слів про обрядову старину...]. – С. 15.

[Конець сему короткому і біглому оглядові і зазивови до зберігання нашої церковної старини]. – С. 15–16.

22. Ілюстрований провідник по Національнім Музеєви у Львові. – Жовква, 1913. – 36 с.: іл.

23. Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание). – С.-Петербургъ: Типографія Императорской Академіи Наукъ. – 1913. – 23 с.; 23 лист. іл. – [На титулі – 1914 р.]. – Отдѣльный оттискъ из “Извѣсті[й] Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ” (1913, Т. 18, кн. 1).

Із змісту:

Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографически-грамматическое описание). – С. 1–2.

Миніатюры. – С. 2–5.

Записи и вкладныя. – С. 5–8.

Состав Евангелія. – С. 8–9.

Палеографическія особенности. – С. 9.

Остатки церковно-славянскои основы. – С. 9–11.

Особенности русской редакціи. – С. 11–15.

Стяжаніе. – С. 15–16.

Перегласованіе греческихъ а, о въ о, а; переходъ е въ о. – С. 16.

Полногласіе. – С. 16–17.

Явленія въ области согласныхъ. – С. 17.

Мелкія фонетическія явленія. – С. 17–18.

Особенности флексіи. – С. 18–20.

Діалектическія особенности. – С. 20–23.

Словарныя особенности. – С. 23.

1914

24. Галицько-руське церковне малярство XV–XVI ст.: Матеріяли і замітки (8 рисунків і 15 ілюстрацій) / *Подав І. Свенціцький*. – Львів: З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка, 1914. – 54 с. – (У надзаголовку: Die Ruthenische Kirchenmalerei des XV–XVI Jh. von Dr. I. Svjencickj).

Із змісту:

I. Дещо про візантійську іконопись. – С. 1–5.

II. Памятники галицької іконописи XV ст. Їх розміщене в церкві. Іконописна композиція. – С. 5–17.

III. Малярська техніка. Іконописний підручник. – С. 17–22.

IV. Поділ і знаменні прикмети іконописи XVI ст. Зміст ікон. Складні ікони Страстей і Страшного суда. Значний вклад творчої уяви іконописця-художника. – С. 22–44.

V. Руські малярські цехи і малярі XVI–XVII ст. на основі архивних даних. Закінчене. – С. 45–53.

Спис ілюстрацій. – С. 54.

1915

25. Национальный музей во Львовѣ (1905–1915). – Львовъ, 1915. – 8 с. – Відбитка з “Львовского Вѣстника” (1915, № 31).

26. Praktyczna metoda Języka Rosyjskiego: Do nauki z pomocą lub bez pomocy nauczyciela: Gramatyka. Ćwiczenia. Wypisy. – Lwów: Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego, [1915]. – 240 s. – (Podręczniki do nauki językow obcych; VI: Metoda Języka Rosyjskiego).

Spis rzeczy:

Uwaga wstępna. – S. 1–3.

Alfabet. – S. 4–10.

Stosunek języka rosyjskiego do polskiego. – S. 11–13.

Stosunek znaków pisarskich do wymowy i pisowni. – S. 14.

Wymowa. – S. 14–24.

Odmiana rzeczowników. – S. 25–39.

Zaimki. – S. 40–46.

Przymiotniki. – S. 47–59.

Liczebniki. – S. 60–64.

Słowo. – S. 64–74.

Części mowy nieodmienne. – S. 75–87.

Rządzenie przypadków. – S. 87–120.

Wypisy z niektórych utworów klasyków rosyjskich. – S. 121.

Aleksander Siergiejewicz Puszkina. – S. 121–133.

Mikołaj Wasilewicz Gogol. – S. 134–144.

- Michał Jurjewicz Lermontow. – S. 144–151.
 Iwan Siergiejewicz Turgieniew. – S. 151–158.
 Lew Nikołajewicz Tołstoj. – S. 158–167.
 Iwan Aleksandrowicz Gonczarow. – S. 168–172.
 Słownik. – S. 173–229.
 Uzupełnienia gramatyczne, poprawki, wymowa ćwiczeń. – S. 231–240.

27. Praktyczna metoda języka rosyjskiego: Gramatyka – Ćwiczenia – Rozmówki. Zesz. 1. – Lwów, 1915. – 80 s.

1917

28. Основи науки про мову Українську. – Київ: Видання Т-ва “Час”, 1917. – 72 с.

О г л а в :

Переднє слово. – С. 3–4.

Українська мова і спірні думки про неї. – С. 5–7.

Розвій мови і історичні впливи на неї. – С. 7–10.

Наукові досліді над мовою. – С. 10–11.

Площа української мови. – С. 11–12.

Число українців. – С. 13–14.

Деякі висновки з статистики. – С. 14–15.

Наріччя і говори. – С. 15–19.

Українська мова в ряду інших. – С. 19–20.

Українська і словянські мови. – С. 20–23.

Теорія єдності руських мов. – С. 23–26.

Спільність назви і письменства. – С. 26–28.

Боротьба живої народної мови з книжною в староукраїнським письменстві. – С. 28–30.

Джерела дослідів і помічні науки. – С. 30–32.

Основи формальної граматики. – С. 32.

Завдання граматики. – С. 32–33.

Звучня. – С. 33–35.

Звуки мови і знаки письма. – С. 35–40.

Словозміна. – С. 40–51.

Мовотворчі первістки. – С. 51.

Навчання мови. – С. 51–55.

Зразки нарічій та говорів української мови. – С. 56–60.

Зразки мови пам'яток українського письменства. – С. 60–65.

Сучасний стан дослідів над мовою взагалі і українською в особности, як практичний показчик методи в науці про мову. – С. 66–70.

1920

29. Винниченко: Спроба літературної характеристики. – Львів, 1920. – 44 с.

Зміст:

Краса і сила. – С. 3–16.

Щаблі життя. – С. 17–28.

Непримиримі противенства. – С. 29–34.

Суспільно-національне життя. – С. 35–38.

Становище Винниченка в українському письменстві. – С. 39–44.

30. Каталог Шевченківської виставки. З портретом батька Т. Шевченка / Упоряд. І. Свенціцький. – Львів: Видання Національного Музею, 1920. – 24 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

Із змісту:

“Се мій батько” / Стаття д-ра О. Боцяна. Видання Кобзаря, творів і переписки Т. Шевченка. Великоруські твори Шевченка та українські переклади. Переклади великоруські-польські-чеські-словенські-німецькі-англійські. Про життя і твори Шевченка. Шевченківські поминки і річниці. Пам'ятки після Шевченка. Автографи Шевченка. Шевченко митець. Портрети і бюсти Шевченка і Шевченківські теми в мистецтві. Музичні композиції на слова Шевченка. Родичі, приятелі і недруги Шевченка.

31. Модест Сосенко: Збірна вистава. – Львів, 1920. – [10] с. – (Національний Музей у Львові).

32. Нариси з історії української мови. – Львів: З друкарні “Діла”, 1920. – 100 с. – Підп.: І. Свенціцький доцент университета у Львові.

Оглав:

Передмова. – [С. 1–2]. – Підп.: І. С.

І. Загальні уваги про мову. – С. 1–2.

ІІ. А) Приналежність української мови до індоевропейської мовної громади. – С. 3–11.

- Б) Українська звучня в світлі балто-словянських взаємин звучні й словотвору. – С. 12.
- III. Словянська спільнота мовна. – С. 13–14.
- IV. Теорія про мовну спільноту. – С. 15–16.
- V. Історичні наверствовання в мові. – С. 17.
Основи історичної фізіології звуків. – С. 17–18.
- VI. Східне Словянство – Русь. – С. 19–21.
- VII. Словяноруське письменство XI в. – С. 22.
Склад памятників XI в. – С. 22–23.
Взаємини між староруськими і старословянськими памятниками письменства. – С. 23.
Приміти редакцій памяток письменства. – С. 24.
Ближчий огляд памяток ст.-русського письменства XI в. – С. 25–28.
- VIII. Розгляд памяток старорусського письменства XII віку. – С. 29.
Бібліографія памяток XII в. – С. 29–31.
Записи XII в. – С. 31–33.
Дані памяток письменства XII в. і живої мови. – С. 33–38.
Загальний огляд великокняжої доби. – С. 39–40.
- IX. Огляд памяток XIII–XIV в. – С. 41.
Бібліографія памяток русько-українського письменства XIII–XIV в. – С. 41–42.
Записи: Георгія Зарубського. – С. 42–43.
— ” — Іієва. – С. 43–44.
Назва Русь–Україна. – С. 44.
Книжне багатство. – С. 44–45.
Знаменні риси памяток українського письменства XIII–XIV в. – С. 45–46.
Записи 1283, Георгія, 1307 р. – С. 46–47.
Рукописи неукраїнського походження. – С. 47–48.
- X. Греко-словянська звучня. – С. 49–50.
- XI. Особливости видозміни в памятниках старорусського і русько-українського письменства. – С. 51–54.
Зразки старословянської видозміни. – С. 55.
Відміна заіменників. – С. 56.
Словозміна. – С. 57.
- XII. Зразки русько-української складні XIII в. – С. 58–60.
- XIII. Загальна характеристика мови памяток письменства XI–XIV в. – С. 61–62.

- XIV. Памятки канцелярсько-народної мови. – С. 63.
Бібліографія. Грамоти. – С. 63–64.
Мова грамот XIV–XV вв. – С. 64–67.
- XV. Про мову памяток XVI–XVIII вв. – С. 68.
Бібліографія. – С. 68–70.
Декілька записів XIV–XVII в. на українських рукописах. – С. 71–75.
Грамоти і листи: 1582, 1588, 1594, 1659. – С. 75–76.
Народна мова в українському письменстві XIV–XVIII в. – С. 76–80.
- XVI. Деякі загальні виснівки. – С. 81.
Методологічні uwagi. – С. 81–85.
Розселення і первісна мова Східного Словянства. – С. 86–88.
Показчики. – С. 89–99.

33. Основы нашего мировоззрѣнія. – Львовъ, [1920]. – 12 с.

34. Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки). – Львів, 1920. – 80 с. – [З присвятою А. Шептицькому]: “1905–1919. В XV-ліття Національного музею у Львові його Всещедрійшому Основникови Високопреосвященном Митрополиті Галицкому Кир Андрееви на Шептичах Шептицькому живим спомином величного діла нехай буде отся книжечка”. – [На обкл. назва “Про музеї і музейництво”].

О г л а в :

Що таке музей? – С. 5–9.

З російського музейництва. – С. 10–15.

Дещо про музеї Києва і України. – С. 16–20.

Збірки Галицької України і Національний Музей у Львові. – С. 21–29.

Польські музеї Галичини. – С. 30–32.

Музеї, їх роди і завдання. – С. 33–43.

Музейне діло. – С. 44–55.

З музейницької практики. – С. 56–62.

I. Книговодство. – С. 63–66.

Квестіонар – програма обслідування краю. – С. 67–70.

Підручна бібліотека. – С. 71–75.

Образ розвитку Національного Музею у Львові за XV-ліття: 1905–1919. – С. 76–77.

Ілюстрації. – С. 77–79.

35. Словник українсько-польський і польсько-український. – Львів: Друкарня Ставропигійського ін-та, 1920. – 194 с.

1921

36. Культурно-освітня праця в міжнародному робітничому рухові. – Львів: “Діло”, 1921. – 22 с. – Підп.: Д-р І. Свенціцький. – (Видання культурно-освітньої Комісії УСДП; Ч. 1).

1922

37. Данте, любови співець безсмертний. – Львів: З печатні Ставропігійського ін-та, 1922. – 16 с.

З м і с т :

Данте батько національної мови в новітній літературі. – С. 3–4.

Генеза поетичної творчості Данте (1265–1321). – С. 5–6.

Деякі місця з творів Данте. – С. 7.

Vita Nuova – Rime liriche. – С. 7.

La Divina Commedia. – С. 8.

Inferno. – С. 8–9.

Б) Purgatorio. – С. 9–12.

В) Paradiso. – С. 12.

Історично суспільна вага Божественної Комердії. – С. 13–15.

38. Драгоманов і Галичане. – Львів, 1922. – 16 с.

І з з м і с т у :

I. Два світи. – С. 3–5.

II. Вчитель учням. – С. 5–8.

III. Виїмки з “Чудацких думок”. – С. 8–12.

IV. “Збурю і ви поставите”. – С. 13.

Листування Галичан з Драгомановим. – С. 14.

39. Ікони Галицької України XV–XVI віків. – Львів, 1922. – 141 с. – [Текст також німецькою мовою].

40. Національного Музею у Львові Основникови Митрополиті Галицькому Андрієви Шептицькому в 30-ліття священства присвячує Управа. – Львів, 1922. – 4 с.

41. Прикраси галицьких рукописів XVI в. = Codices Haliciae XVI s. Illuminati. Випусків I–III. Текст – Textus. Показчики – Indices. –

Жовква: Ex officina Monasterii O. s. Basilii Magni, 1922–1923. – [Вип. 1]. – XVIII с. – (Збірки Національного Музею у Львові = *Collectiones Musaei Nationalis Ucrainorum Leopoliensis*; Ч. 137).

Зміст:

Прикраси рукописів Галицької України XVI-ого віку. – С. I–VII.

Про красу рукопису взагалі. – С. I–II.

Прикраси галицьких рукописий. – С. III–IV.

Прикраси галицьких рукописів XVI в. і слов'яно-византійського світа. – С. V–VI.

Як складалося видання і його дальший план. – С. VI–VII. – [Після українського тексту підп.: І. Свенціцький].

Inhalt:

De ornamentis codicum Ucrainae Haliciensis XVI s. in generali / (Ex originali ucraino in linguam conventit S. Fedew, philologiae classicae professor gymnasialis). – IX–XV.

De universa pulchritudine libri manuscripti. – IX–X.

Ornamenta codicum Haliciesium XVI s. – X–XIII.

De ornamentis manuscriptorum Ucrainae Haliciensis XVI saec. cum slavo-byzantinis comparatis. – XIII–XV. – [Після текстової частини латинською мовою підп.: J. Swienzizkyi. *Musaei Nationalis praefectus*].

Показчик таблиць і зображень в порядкуви Чч. рукописий по подиноким випускам. – С. XVI–XVIII.

42. Прикраси рукописів Галицької України XVI в. [Вип. 2]. – Жовква, 1922. – [73 табл.]. – (Збірки Національного Музею у Львові).

43. Шевченко в світлі критики і дійсности. – Львів: З друкарні видавничої спілки “Діло”, 1922. – 91 с.

Зміст:

I. Російська літературна критика на Шевченка 1840–1861 р.

1. Кобзарь 1840. Против української мови і за неї. – С. 5–10.

2. Гайдамаки 1841. – С. 10–17.

3. Молодикъ Бецкого і Шевченкові Гамалія та Тризна 1844. – С. 17–20.

4. 1847. Винен...? – С. 20–28.

5. Кобзарь 1860. – С. 29–42.

6. † 26 лютого 1861 р. – С. 42–46.

II. Огляд російської і слов'янської критики на Шевченка.

1. Шевченко і сучасна критика російська. – С. 49–50.

2. Становище Белінського до народного письменства взагалі. – С. 50–58.
  3. Белінский і Шевченко. – С. 59–63.
  4. Деякі аналогії в становищі словянських письменств до Шевченка. – С. 63–68.
  5. Питання про чужі впливи на творчість Шевченка. – С. 69–71.
  6. Шевченко серед національних поетів. – С. 71–73.
- III. Осереднє становище Шевченка в українському письменстві.
1. Предтечі Шевченка в українському письменстві. – С. 77–78.
  2. Гоголь і Шевченко. – С. 78–83.
  3. Тарас Шевченко. – С. 83–86.
  4. Од Шевченка до Драгоманова. – С. 87–89.
  5. Виснівки. – С. 90.

1923

44. Ватрославу Ягічу на вічну память. – Львів, 1923. – 16 с.
45. Прикраси рукописів Галицької України XVI в. Вип. 3. – Жовква: Печатня Монастиря Чина св. Василя Вел., 1923. – [64 листки іл.]. – (Збірки Національного Музею у Львові).
46. Rzecz o języku ukraińskim. Gramatyka z przykładami. – Lwów, 1923. – 32 s.

1924

47. Національний Музей у Львові: Звіт за 1923 р. / Ювілейно-наукова фундація Галицького Митрополита Андрея Шептицького. – Львів, 1924. – 4 с.
48. Початки книгопечатання на землях України: В память 350-літя першої друкованої книжки на Україні у Львові 1573–4 р.: Із 560 зразками друку і прикрас давньої книги України / *Замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького*; Накладом Наукової Фундації Галицького Митрополита Андрея Шептицького ЧСВВ. – [Жовква]: В печатні монастиря Чина Св. Василя у Жовкві, 1924. – 86 с.

О г л а в :

I. Часть історична.

1. Початок печатаня книжок у Німців і їх сусідів. – С. 3.
  2. Словянські перводруки. – С. 13.
  3. Іван Федоров Москвитин. – С. 18.
  4. Львів 1573–4. – С. 22.
  5. Подвиг видавця. Книгопечатаня в Острозі 1580–1612 р. (Література до глав 2–5). – С. 26.
  6. Дермань 1603–5 р. – С. 27.
  7. Братська друкарня у Львові 1591 р. – С. 29.
  8. Дрібні друкарні Галичини і Волині. – С. 31.
  9. Книгопечатаня у Вильні і на Білій Русі. – С. 35.
  10. Характеристика стародруків (ідейний підклад книгопечатної діяльності на Заході і у Словян). – С. 37.
- Характеристика перводруків Москви. – Характеристика перводруків України. – Література. – С. 40.
11. Монастирські книгопечатні. – С. 41.
    - А). Печатня Київопечерської Лаври. Соперництво монастирів із світською друкарнею. – Б). Чернігів. – В). Унів. – Г). Почаїв. – Література предмету. – С. 46.
- II. Часть. Видавничо-друкарська техніка. – С. 49.
1. Видавничий капітал. (Видаток на зиск). – Перші друкарські умови на землях Східного Словянства. – Заробіток первопечатника Івана Федорова. – С. 52.
  2. Цехова організація. Друкарський монополі. – С. 53.

(Спір Братської Друкарні зо Слезкою. – Хиткі королівські привілеї. – Проворний ходотай). – С. 56.
  3. Умови Львівського Успенського Братства з друкарями на друк книжок. – С. 57.

(Плата друкарській челяди. – Видавничі умови 1688–1723 р. – Література). – С. 60.
  4. Випосаження і челядь друкарні. – С. 61.

(Друкарська челядь у Львові 1587–1627 р. – Черенки, Словомитники. – Інвентура Братської Друкарні). – С. 64.
  5. Зиск і страта видавців. – С. 65.
  6. Папер. – С. 67.

(Папірні і торговці папером. – Доставка паперу). – С. 67.
  7. Рисівники і різчики дереворитів. – С. 69.

(Дереворити Федорівських видань. – Зв'язок деревориту з іконою і житям. – Плата за дереворити. – Львівські дереворитники

1574–1767 р. – Київські 1618–1766 р. – Могилевські 1576–1701 р. – Чернігівські 1683–1785 р. – Почаївські 1734–1798 р. – Зв'язок між дереворитами України і Волощини. Давня традиція румунських дереворитів. – Література предмету). – С. 76.

8. Книжна торгівля у Львові. – С. 77.

(Книготорговці-німці, Іван Федоров і Син, Слезка. – Спосіб продажу по торгам. – Засновок сталої книготорговлі у Львові. – Підвисшуване ціни. – Продажа братських книг у Львові 1612–1692 р.). – С. 80.

9. Послівя. – С. 83.

III. Часть. Річеві прилоги друків і дереворитів.

Прикраси в тексті.

1926

49. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1925 р. – Львів: Національний Музей, 1926. – 8 с.

50. Скит Манявський і Богородчанський Іконостас / [Ред. видання І. С. Свенціцький]. – Жовква, 1926. – 28 с.: з рис. – (Збірки Національного Музею у Львові).

Зміст:

1. М. Драган. Розвиток і занепад Скиту Манявського 1606–1786. – С. 1–12.
2. В. Пецанський. Богородчанський Іконостас. – С. 13–16.
3. І. Свенціцький. Культурна праця Скиту Манявського. – С. 17–23.
4. М. Драган. Рисунки загального виду Богородчанського Іконостасу. – С. 24.
5. І. Свенціцький. Складові частини Богородчанського Іконостасу. – С. 25–26.
6. Памятки зв'язані зо Скитом. – С. 27–28.

1927

51. З культурного життя сучасної України. – Львів: Накладом автора, 1927. – 40 с.

Із змісту:

1. Pro domo sua. – С. 3–6.
2. Ще раз про українізацію. – С. 7–10.
3. Вага шкільництва в українізації. – С. 11–16.

4. Українізація – інтернаціоналізація. – С. 17–21.
  5. Дещо про церковне життя на Україні. – С. 22–32.
  6. Деякі паралелі з життя української православної церкви в Польщі. – С. 33–37.
  7. Держава майбутности і війна. – С. 38–40.
52. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1926 р. – Львів: Національний Музей, 1927. – 8 с.
53. Математика серед наук / *Статті* В. Левицького, М. Зарицького, І. Свенціцького. – Львів: Накладом власним авторів. З друкарні Видавничої Спілки “Діло”, 1927. – 59 с.
- Зміст:
Д-р Левицький В. Вартість математики. – С. 3–24.
Зарицький М. Правда, краса і математика. – С. 25–37.
Свенціцький І. Наука наук. – С. 39–57.
54. Модест Сосенко (1875–1920). – Прага: Вид-во укр. молоді, 1927. – 14 с. – (Майстрі українського мистецтва).
55. Музеї і книгозбірні сучасної України. – Львів: Накладом управи Національного Музею, 1927. – 14 с.
56. Що таке українізація?: (Вражіння і переживання). – Львів: Накладом власним: З друкарні Видавничої Спілки “Діло”, 1927. – 20 с. – Підп.: І. Свенціцький. – [В кінці праці зазначено: “Львів, у грудні 1926”].

1928

57. Дещо про науку, літературу і мистецтво Галицької України за останні 40 літ: (З приводу 40-ліття щоденника “Діло”). – Львів: Накладом І. Свенціцького, 1928. – 7 с. – [В кінці праці зазначено: “18. XII. 1927”].
58. Загальна характеристика наукової діяльності академіка Кирила Студинського. – Львів, 1928. – 9 с.

59. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1927 рік. – Львів: Друкарня “Діло”, 1928. – 8 с.

Із змісту:

Рух в Національному Музею в цифрах. – С. 1.

Консервація музейного майна й адміністративні справи. – С. 2.

Видавнича праця музею і вистави. – С. 2–3.

Тіснота музею та потреби його розбудови. – С. 3–4.

Зріст музейного майна. – С. 4.

Підмоги для музею. – С. 4–5.

Наукові зв'язки музею з чужинними установами. – С. 5.

Справа звороту вивезених з музею російською владою матеріалів і зв'язки з науковими установами України. – С. 5–6.

Організація місцевих музеїв. – С. 6.

Прелімінар доходів і видатків Національного Музею за 1928 р. – С. 7.

60. Іконопись Галицької України XV–XVI віків. – Жовква: Печатня оо. Василян, 1928. – 100 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

Із змісту:

Передне слово.

Важніші праці і статті про галицьке мистецтво давніх часів.

Доля пам'яток галицької іконописи давніх дід.

Метод означення походження пам'яток галицької іконописи.

Галицькі ікони XV на XVI вв.

Суспільноісторичне тло розвитку галицької іконописи в XVI в.

Тематичний зміст ікон XVI в.

Огляд особливих ціх галицької ікони XVI в.

Побутовий первень у галицькій іконописі XV–XVIII в.

Закон традиції пропорцій і форм.

Техніка галицької іконописи.

Розміщення ікон у церкві.

Карта походження галицьких ікон XV–XVI вв. в Національному Музеї у Львові.

Галицькі іконописці малярі XVI – пол. XVII в.

61. Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України. – Підп.: Іларіон Свенціцький-Святицький. – Львів, 1928. – [6 с.]. – Відбитка з “Ювілейного збірника на пошану академіка М. С. Грушевського” (Київ, 1928, Т. 2).

Із змісту:

[Письмо і мова перших пам'яток письменства України...]. – С. 1–3.

[Жива діяльність братських шкіл...]. – С. 3–4.

[Особливі журнали присвячені красному письменству...]. – С. 4–5.

[Взаємини вселюдського (інтернаціонального) макрокосму...]. – С. 5.

62. Розквіт культурно-національного життя Східної Білоруси. – Львів: Накладом власним, 1928. – 41 с. – Підп.: І. Свенціцький.

Із змісту:

Двацять літ тому назад... – С. 3–5.

Національне питання в трьох Інтернаціоналах. – С. 5–9.

“Менск” – “Вільня” – “Львів”. – С. 9–12.

Нерішучість і вагання в праві самоозначення. – С. 12–13.

Типи життя в письменстві. – С. 13–15.

Космічні проблеми в літературі. – С. 15–17.

Віщунки нового життя. – С. 18–24.

Суспільні питання в письменстві. – С. 24–31.

Досягнення завершеної революції. – С. 31–33.

Два сонця білоруського письменства [Я. Купала і Я. Колас]. – С. 33–41.

63. Die Ikonenmalerei der Galizischen Ukraine D. XV–XVI Jhd. – Lwów, 1928. – 43 s.: 18 ill. – Підп.: Dr. Ilarion Swężizkyj-Swiatyzykj.

64. Wystawa Lwoskich Druków Ukraińskich XVI–XVIII ww. w Ukraińskim Nacjonalnem Museum we Lwowie dla Uczestników uroczystości 100-lecia Ossolineum Zjazdu Bibliotekarzy i Biblijofilów polskich urządzona. – Lwów: Nakładem Komitetu wystawy drukow lwowskich. Z drukarni Wyd. Sp. “Diło”, 1928. – 6 s.

Із змісту:

Charakterystyka druków Lwowskich Ukraińskich XVI–XVIII ww. – S. 3–6.

Prace poświęcone historii ukraińskiego drukarstwa. – S. 6.

1929

65. *Дрималик С.* Плекання дітини (Лікарський порадник для молодих матерей). *Свенціцький І.* Душа дітини (Уваги для родителів і вихователів). – Львів: Видавництво під орудою І. Свенціцького, 1929. – 104 с.

Із змісту:

Дрималик С. – Плекання дітини. – С. 1–66.

Свенціцький І. Душа дітини (Уваги для родителів і вихователів). – С. 66–104.

Од автора. – С. 66.

Шляхом життя. – С. 67.

Ритм життя. – С. 69.

Ритмічна послідовність розвитку людини. – С. 75.

Душа дітини. – С. 77.

Вплив середовища на духовний розвиток людини. – С. 82.

Розвиток мови дітини. – С. 83.

Плач дітини. – С. 88.

Засіб вражінь і помічень в дітини. – С. 89.

Спосіб думання дітини. – С. 92.

Жива уява дітини. – С. 97.

66. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1928 рік. – Львів: Накладом Національного Музею, 1929. – 16 с.

67. Ікони Галицької України XV–XVI віків. – Львів, 1929. – XVIII с., XX с., 141 іл. – Підп.: І. Свенціцький-Святицький. – (Текст укр. мовою [18 с.] і нім. мовою [20 с.]). – (Збірки Українського Національного Музею у Львові). – [З присвятою] “Основникови Українського Національного Музею у Львові Високопреосвященному Митрополіті Галицькому Андрееви Шептицькому у XXV-ліття існування музею присвячує сю книгу Управа Національного музею”.

Із змісту:

Тексти. **А).** Ікони простонародного письма. **Б).** Ікони майстрів-іконописців. **В).** Мистецькі твори. – С. VII–XI.

Texte. **A.** Die Ikonenbilder einer volkstümlichen Abstammung. **B.** Ikonenbilder der Meister. **C.** Ikonenkunstwerke. – С. IX–XIV.

Порядок таблиць. – С. XIII–XVIII.

Репродукції. – (141 репродукція).

68. Спільні основи розвитку українського письменства і мистецтва. – Прага, 1929. – 4 с. – Відбитка з “I Sjezd slovanských filologů v Praze”.

69. У справі музейних збірок Ставропігії і Народнього Дому. – Львів, 1929. – 8 с.
70. Ikonenbilder der galizischen Ukraine XV–XVI JHD. – Lwow, 1929. – 20 s. + tabl. – (Sammlungen des Ukrainischen Nationalmuseums in Lwow).

1930

71. Будова Національного Музею. – Львів: Друкарня Щасного Бернарського, 1930. – 1 с., 1 рис., 1 світлина.
72. Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Наукова фундація Галицького митрополита А. Шептицького; Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів: З друкарні видавничої Спілки “Діло”, 1930. – 124 с. – [На обкладинці 1931 р. видання].

Зміст:

I. Спомини проводу.

Андрей Шептицький, основник Н. М. Мої спомини про предмет музейних збірок. – С. 1–3.

Петро Холодний, член Кураторії Н. М. Відповідь на запит. – С. 4–5.

Іларіон Свенціцький, директор Н. М. XXV літ діяльності Національного Музею. – С. 6–18.

II. Спомини співробітників.

Амвросій Андрохович. Причинки до початків Національного Музею о. М-та А. Шептицького. – С. 21.

Вадим Щербаківський. Моє перебування та праця в музею о. М-та А. Шептицького у Львові. – С. 22–27.

Дмитро Хомяк. Моя дволітня праця в Національному Музею. – С. 28.

Ярослав Пастернак. Моя праця в Національному Музею 1913–14 р. – С. 29–32.

Михайла Береза-Верхола. Пять місяців праці в Національному Музею в 1915 р. – С. 33–34.

Микола Чубатий. Спомини про мою працю в Національнм Музею в рр. 1917–18. – С. 35–36.

Свц. Іван Чорняк. Спомини з 1922–23 рр. – С. 37–39.

Михайло Драган. З праці в музею і для нього. – С. 40–42.

Ірина Гургула. Моя праця в Національному Музею. – С. 43–44.

Одарка Брикович. Національний Музей в мойому житті (1923–24). – С. 45–46.

Богдан Кравців. Спомини співробітника Національного Музею (рр. 1924–1927). – С. 47–50.

Степан Охримович. Моє співробітництво в Національному Музею – С. 51–52.

Ярослава Музика. Моя консерваційна праця в Нац. Музею. – С. 53.

Д-р Марія Фуртак-Деркачева. Один рік праці в Українському Національному Музеєві у Львові. – С. 54–57.

Василь Волицький. Заняття стипендиста Національного Музею. – С. 58–61.

Є. Ю. Пеленський. Національний музей і я. – С. 62–63.

Софія Паращукова. Моя консерваційна робота в Національному музею. – С. 64–65.

III. Статистика XXV-ліття.

Літопись розвитку Н. М. – С. 69–70.

Образ розвитку по білянсам 1920–1929. – С. 71.

Рахунок вкладу Основника на фундацію Н. М. – С. 72.

Спис важніших вкладчиків збірок. – С. 73.

Вклади предметами. – С. 74–75.

Зіставлення вкладів. – С. 76.

Виставки. – С. 77–78.

Визначні гості. – С. 78–79.

Бібліографія Н. М. – С. 80–83.

Рух музейних видань. – С. 84.

Члени Кураторії Н. М. – С. 85.

Співробітники Н. М. – С. 85–86.

Статут Т-ва “Союз українських наукових робітників книгозбірень і музеїв у Львові”. – С. 87–89.

Ілюстрації. – С. 93–124.

1. Два ювіляти. Двобока плякета в кедрині, роботи А. Коверка 1930 р.: Погруддя Основника Національного Музею Галицького Митрополита Андрея Шептицького у XXX-ліття владцтва у Львові. Вид дому, в якому приміщені збірки Національного Музею, у його XXV-ліття.

2. Основник “Церковного Музею” Галицький Митрополит Андрей Шептицький 1905 р.

3. Основник “Церковного Музею” як паломник у Єрусалимі, літом 1905 р.

4. Великий прихильник і ктитор Церковного – згодом Національного Музею крилошанин Антоній Петрушевич.

Члени I-ої Кураторії.

5. Перший член Кураторії “Церковного – згодом Національного Музею”, його скарбник і правний дорадник та ктитор музейних збірок д-р Тадей Соловій, 1857 – VIII.1912 р.
6. Предсідник першої Кураторії “Церковного Музею”, крилошанин-офіціал Андрей Білецький, †1926. р.
7. Крилошанин Іван Чапельський, †1919 р.
8. Професор д-р Кирило Студинський.
9. Професор політехніки Іван Левицький, †1919 р.

Співробітники Н. М.

10. Секретар Основника свщ. Василь Жолдак, щирий прихильник музейної справи.
11. Перший кустос і організатор “Церковного – згодом Національного Музею”, д-р Іларіон Свенціцький, у музейній книгозбірні 1908 р.
12. Музейний переплетник Василь Чехов з Луганська, 1907–1912.

2-а Кураторія Національного Музею.

13. Основник Національного Музею в часі святочної передачі ново набутого дому під музейні збірки 1912 р.
14. Перший відпоручник Т-ва “Просвіта” у Львові в Кураторії Н. М., свщ. Теодосій Лежогубський.
15. Д-р Євген Олесницький, 1913–1917.
16. Д-р Степан Томашівський, 1914–1926.
17. Д-р Степан Рудницький.
18. Професор д-р Олександр Колесса 1913–1923.
19. Директор Національного Музею д-р Іларіон Свенціцький у новому будинку 1913 р.
20. Нове приміщення збірок Н. М. від 1912 р.
21. Учасники археологічного курсу для питомців Духовної Семинарії у Н. М. 1914 р. По середині праворуч Директора віцекеректор Д. С. свщ. д-р Константин Богачевський, ліворуч її ректор свщ. д-р Осип Боцян, секретар Кураторії Н. М.
22. Основник Нац. Музею після повороту із Суздаля до Львова 1917 р.
23. Епп. д-р Йосиф Боцян, секретар Кураторії Нац. Музею, після повороту з Красноярська до Львова 1917 р.

Київські друзі Національного Музею.

24. Микола Федотович Біляшевський, директор Київського Городського Музею, на галицькому воєнному фронті.
25. Онисифор Васильович Крижановський, †1917 р. у Києві.

26. Петро Іванович Холодний, †1930 р. у Варшаві.
27. Група; стоять: М. Касперович, Незвісний, В. Кричевський; сидять: П. Покришкін і В. Пешанський.
- Галицькі прихильники і ктитори Нац. Музею.*
28. Д-р Омелян Савицький, директор гімназії в Тернополі, подарував одинокий у Галичині примірник Требника 1635 р., надрукованого в Долгому Полю (Кімполюнг) на Буковині.
29. Д-р Степан Федак, директор “Дністра” у Львові, на якого пропозиція ухвалена і виплачена 1914 р. 5000 кор. на “закупна з фонду Дністра”.
30. Михайло Павлик, 1853–1915. Передав Нац. Музеєві свій дорогоцінний архів з 1875–1910 р.
31. Анна Павлик, 1856–1928. Господар Нац. Музею від осені 1915 р. до весни 1918 р.
32. Соломія Крушельницька. Передала Нац. Музеєві свій архів.
33. Модест Сосенко – автопортрет 1914 р.
34. Олександр Барвінський, †1926.
35. Д-р Михайло Коцюба.
36. Володимир Шухевич, †ІІІ.1915.
37. Герміна Шухевичева.
38. Свщ. Лев Чапельський, постійний відборець музейних видань, організатор допомог америк. Україні для Н. М. від 1920–1926.
39. Свщ. Ісидор Дольницький.
40. Адв. д-р Іван Кміцикевич.
41. Свщ. Домет Садовський Володимир, після повороту із Сибіри 1921 р.
42. Ольга і д-р Іларій Бачинські.
43. Орест Козловський народ. учитель, †ІХ.1929 р.
44. Михайло граф Тишкевич-Каленик з Андрушівки †ІХ.1930 р.
45. Д-р Микола Сабат, дир. укр. гімн. у Львові, †VІІІ.1930 р.
- Члени ІІІ. Кураторії Національного музею.*
46. Основник Національного Музею.
47. Володимир Децикевич, представник Т-ва “Просвіта”, голова Кураторії Н. М.
48. Крилошанин мітрат Александр Лешкович Бачинський, представник Митрополичої Капітули.
49. Крилошанин мітрат Тит Войнаровський, представник Галицької Митрополії.
50. Свщ. д-р Осип Сліпий, ректор Богословської Академії.

51. Д-р Д-р Іван Брик, секретар Кураторії.
  52. Д-р Василь Щурат.
  53. Д-р Євген Гвоздецький, правний радник Н. М. від 1912 р.
  54. Єромонах Климентій Шептицький, ігумен Успенської Лаври в Уневі.
  55. Лев граф Шептицький, представник Родина Основника Н. М.
  56. Директор Н. М. у 50-ліття життя.
  57. Інженер-архітект Володимир Пещанський, член кураторії Н. М., †VIII.1926 р.
Співробітники Н. М.
  58. Ярослава Музикова, учениця В. Пещанського, консерваторка ікон.
  59. Співробітники Н. М. оглядають працю консерватора ікон (гл. 60).
  60. Софія Парашукова за реставрацією.
  61. Святочне зібрання співробітників Н. М. у 25-ліття розвитку Музею.
  62. Директор Національного Музею вибирається з планами розбудови на музейну площу для початку підготовчих робіт.
  63. Основник Н. М. Галицький Митрополит Андрей Шептицький у ХХХ-ліття владцтва у Львові.
  64. Пропамятна таблиця Основника Національного Музею, різьба в кедрині А. Коверка, 44×58 – 70×101.
73. Звіт Національного Музею у Львові за 1929 рік. – Львів: Друкарня “Діло”, 1930. – 2 с. – Підп.: Іларіон Свенціцький. – [Без тит. арк. і обкл.].
[Із змісту]:
Внутрішня праця.
Приріст.
Виставки.
Відвідувачі.
Вивчення людого мистецтва. – С. 1.
Консервація пам'яток давнього мистецтва. – С. 1–2.
Національний Музей і Велика Україна. – С. 2.
Питання про розбудову Національного музею. – С. 2.
74. Суспільне тло творчости Івана Франка / Написав Іларіон Свенціцький. – [Львів, 1930]. – 29 с.

1931

75. Звіт Управи Національного Музею за 1930 рік. – Львів: Друкарня “Діло”, 1931. – 8 с. – Підп.: І. Свенціцький. – (Без тит. арк. і обкл.).

Зміст:

Статистичні дані. – С. 2.

Праця співробітників. – С. 2–3.

Справа із Ставропігією і Народним Домом. – С. 4.

Участь у науковому З’їзді з приводу 400-ліття народин Яна Кохановського. – С. 4–5.

З’їзд у Тарнові представників музеїв Польщі. – С. 5–6.

Українське музейництво в Польщі. – С. 5–6.

На 2-й конгрес людового мистецтва в Бельгії. – С. 6–7.

XXV-ліття Національного Музею. – С. 7–8.

76. Микола Гоголь. – Львів: Накладом автора, 1931. – 31 с. – Передрук з “Нового часу”, 1931.

77. Про П. І. Холодного / Статті Іларіона Свенціцького і Михайла Драгана. – Львів: Накладом Національного Музею у Львові, 1931. – 16 с.

Із змісту:

Свенціцький І. Петро Холодний. Слово на відкритті виставки праць артиста в Національному Музеї дня 22-го березня. – С. 3–9.

Драган М. Мистецька творчість П. Холодного: (З нагоди посмертної виставки). – С. 10–16.

78. Спільні основи розвитку українського письменства і мистецтва. – Прага, 1931. – 9 с.

79. Praktyczna metoda języka rosyjskiego: Do nauki z pomocą lub bez pomocy nauczyciela: Gramatyka. Ćwiczenia. Wypisy. Słownik. – Wyd. 2-gie na nowo opracowane. – Lwów; Warszawa: Księgarnia Polska W. Połonieckiego, [1931]. – VII. – 261 s.

1932

80. Доба гетьмана Мазепи: (Промова на відкритті Мазепиної виставки). – Львів: Друкарня “Діло”, 1932. – 8 с.

81. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1931 рік. – Львів, 1932. – 11 с.
82. Іконописна техніка та її джерела. – Львів, 1932. – 32 с.: портр. – Відбитка з “Записок ЧСВВ”; IV. – Співавт. В. Пещанський.
Із змісту:
Пещанський В. Темперава техніка старинної іконописи. – С. 5–18.
Свенціцький І. Децо про джерела іконописної техніки. – С. 19–32.
83. Консервація і реставрація історичних памяток церковного мистецтва. – Львів: Накладом Національного Музею, 1932. – 14 с. – Відбитка із “Львівських архієпархіяльних відомостей” (1932, чис. 2).
Із змісту:
Вступні завваги про законні постанови. – С. 3–4.
Історична вага давніх памяток. – С. 4–7.
Консервація будівель. – С. 7–9.
Про консервацію мальованих стін. – С. 9–11.
Консервація іконостасів. – С. 11–12.
Кому можна поручати консервацію давніх мистецьких творів? – С. 12–13.
Зберігання рухомого майна церкви. – С. 13–14.
84. Творчість Гете на тлі доби. 1749–1832. – [Без м., без р.]. – 7 с.

1933

85. Вистава образів паризької групи українських мистців з участю запрошених мистців французів та італійців / Організатори виставки: О. Лагутенко – Париж; В. Перебийніс – Париж; І. Свенціцький – Львів. – Львів: Друкарня “Діло”, 1933. – [21] с. – (Національний Музей у Львові).
86. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1932 рік. – Львів: Друкарня “Діло”, 1933. – 4 с.
Із змісту:
Приріст збірок. – С. 1.
До приросту причинилися. – С. 1.
На потреби музею. – С. 1–2.

- На розбудову музею. – С. 2.
- (Виставки). – С. 2–3.
- (Наукова робітня). – С. 3.
- Видавничо-наукова діяльність музею. – С. 3–4.
- Скорочення штату. – С. 4.
- Реставраційно-консерваторська робота. – С. 4.
- Участь у з'їздах. – С. 4.

87. Місце Івана Франка в історії української фільмології. – Львів, 1933. – 8 с. – Відбитка з “Діла” (1933, 31 трав., 1 черв.).

88. Опис рукописів. I. Кириличні пергаміни XII–XV вв. – Львів: Видання Національного Музею за допомогою Міністерства Віроісповідань і Освіти публичної, 1933. – 19 с. + 36 табл. – (Збірки Національного Музею у Львові = Collectiones Musei Nationalis Ucrainorum Leopoliensis).

Зміст:

Загальний опис пергаментових рукописів. – С. 5–7.

Читання таблиць. – С. 9–19.

Таблиці. – С. 1–36.

С. 3: Зазначено: “Випускаючи в світ I-у частину опису кириличних рукописів Національного музею у Львові, його Управа складає щирю подяку Міністерству Віроісповідань і Освіти за допомогу 1750 зл., з якої покрито доконечні видатки фотографії, клішів, паперу, та переписки текстів з рукопису впорядчика і автора опису до складу. Львів у грудні 1932 р. Директор Національного музею І. Свенціцький”.

89. Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми). – Львів: Друкарня “Діло”, 1933. – 184 с. – (Збірки Національного Музею у Львові). – На фортитулі зазначено: “Олександра Опанасовича Потєбні (1835–1891) і Олександра Николаєвича Веселовського (1838–1902) дорогій пам'яті вчителів і провідників дослідницької праці цю книжку посвячує автор. Львів, 13. лютого 1933”.

Зміст:

I. Ріст різдвяної теми. Від канонічного через апокрифічне до святоотецького. **А.** Євангелія. **Б.** Апокрифічні оповідання про РХ. **В.** Злука канонічного і легендарного в святоотецьких словах. **Г.** Святочний

побут часу пам'яті Різдва. **Д.** Різдвяна гимнологія. **Е.** Стріча дня РХ. імператором ромеїв. – С. 1–14.

II. Зародження церковного дійства поклону пастухів і волхвів. **А.** Драматичний первісток у латинській гимнології РХ. **Б.** Приспосіблення базилік для церковного дійства. **В.** Деякі аналогії між мистецьким і поетичним підходом до різдвяної теми. **Г.** Літопись різдвяної гри. **Д.** Вертеп. – С. 15–36.

III. Еволюція різдвяної теми в людовій пісенности романо-германського світа. *Christmastide*. – С. 37–52.

IV. Походження західнослов'янської коляди в пісенности латинського середньовіччя. **А.** Чеські коляди й різдвяні гри. **Б.** Польські коляди. – С. 53–72.

V. Різдвяна словесність на землях адрійсько-чорноморського сточища. **А.** Словенські коляди. **Б.** Коляди хорватські й сербські. **В.** Болгарські різдвяні і йорданські пісні. **Г.** Коляди Еллади. **Д.** Тематика румунських колядок. – С. 73–108.

VI. Пісенність різдвяного круга на землях східного словянства. **1.** Огляд ступневого вивчання укр. колядкової словесности. **2.** Сліди мандрівної давнини в українській і східнослов'янській колядці й щедрівці: Колядники з давніх професіоналів. Епітетика колядників свідчить виразно про професійно-андрівний характер їх словесного мистецтва. Сліди професійної організації в колядників й волочобників. Мова колядок. **3.** Зв'язок коляди з людовим побутом – сліди драматизму й вертепу в ній. **4.** Сліди давніх літературних форм і родів у колядці. **5.** Вояцькі і сватівські мотиви в колядках хлопцям і дівчатам. **6.** Весільні мотиви в колядках. – С. 109–152.

VII. Систематика мотивів укр. колядки й щедрівки. **1.** Світські мотиви колядок і щедрівок: **А.** Мотиви колядок газді. **Б.** Мотиви колядок газдиням. **В.** Мотиви колядок парубкам. **Г.** Мотиви колядок дівчині. **Д.** Мотиви заспівів і закінчень. **2.** Мотиви колядок на біблійні теми. – С. 153–172.

VIII. Огляд розвитку й міжнароднього походу колядної словесности. – С. 173–178.

IX. Зіставлення мотивів колядної тематики. – С. 179–181.

90. *Praca muzealna*. – Warszawa: Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, 1933. – 31 s. – Підп.: Ilarjon Swiencicki. – Odbitka z “Ziemi” (1933, Nr 10–12).

Із змісту:

- I. Znaczenie zbiorów muzealnych. – С. 3–11.
- II. Konserwacja zabytków w muzeach. – С. 12–18.
- III. Praca muzeologa. – С. 19–31.

1934

91. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1933 рік. – Львів: Друкарня “Бібльос”, 1934. – 8 с.

Із змісту:

- Приріст збірок. – С. 3–4.
- Пожертви на розбудову Нац. Музею. – С. 5.
- Записки книгозбірні. – С. 5.
- Видавнича діяльність. – С. 5.
- Виставки. – С. 5–6.
- Наукова робота. – С. 6.
- Участь у конгресах. – С. 6–7.
- Загальні музейні справи. – С. 7.
- Консервація старовини. – С. 7.
- Доходи фундації. – С. 7–8.
- Створення відділу Національного Музею у Відні. – С. 8.
- Некрологи. – С. 8.

1935

92. Контрасти в житті й творчості Гоголя: З приводу 100-ліття “Тараса Бульби”. – Львів, 1935. – 16 с. – Відбитка з “Діла” (1935, 8–11 трав.).

І. С. Свенціцький зазначає: “Ось так і ми сьогодні можемо за Шевченком признати Гоголя “за великого нашого друга” і повеличатися ним як одним з перших і досі одним з найславніших у світі синів України”.

93. Ретроспективна виставка українського мистецтва за останні ХХХ літ: Каталог / Упоряд. І. Свенціцький. – Львів: АНУМ, 1935.

1936

94. Назва “Русь” в історичному розвитку до ХІІІ віку. – Жовква: Друкарня оо. Василян, 1936. – 30 с. – (“Бібліотека рідної мови”. Видає проф. д-р І. Огієнко. 1936; Ч. 8).

Із змісту:

- I. [Етимологія назви “Русь, русин, руський...”]. – С. 1–2.
  - II. [Першою точно датованою історичною відомістю про русів племені Rhos є...]. – С. 2–3.
  - III. [Окрему групу вісток про народ “рус” становлять дані...]. – С. 3–5.
  - IV. [Візантійські джерела IX–X в.]. – С. 5–6.
  - V. [Західні письменники ...]. – С. 6–7.
  - VI. [Північні джерела XII–XIII вв. ...]. – С. 7–9.
  - VII. [Перші згадки літопису про “Русь”...]. – С. 9–14.
  - VIII. Висновки. – С. 14–18.
- Зарис речевого й прикметникового окреслення назви “Русь” XI–XVI вв. – С. 19–25.
- Джерела й література поодонокних частин статті. – С. 26–30.

1937

95. Пушкин. – Львів, 1937. – 30 с.

Зміст:

- Передмова. – С. 5–6.
- Характеристика творчості Пушкіна. – С. 7–16.
- Українська тематика в Пушкіна. – С. 17–26.
- Слов'яни і Пушкін. – С. 27–29.
- Ілюстрації:
- Пушкін-юнак біля 1812 р. – С. 8.
  - Гоголь читає свій твір Пушкінові. – С. 23.
  - Посмертна маска Пушкіна. – С. 30.

1938

96. Тематичний уклад стінопису церкви св. Юра в Дрогобичі. – Самбір, 1938. – 8 с.; Літопис Бойківщини. – 1938. – Чис. 10. – С. 67–74.
97. Rachunki robót malarskich i rzeźbiarskich w katedrze św. Jura we Lwowie w latach 1768–1779. – Lwów: Zakład Narodowy imienia Ossolińskich, 1938. – 8 s. – Підп.: Ilarion Swiencickij. – Odbitka z “Dawnej sztuki” (1938, Rocz. 1).

1939

98. Вистава галицького примітиву XVII–XIX вв. – Львів: Друкарня Видавничої Спілки “Діло”, 1939. – 15 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

Із змісту:

[За твір народнього мистецтва вважаємо звичайно те...]. – С. 3–6. – [Підп.: І. Свенціцький].

Примітиви з давнішого часу. – С. 7–9. – [Підп.: М. Федюк].

Народні первні в іконописі. – С. 10.

Хатні образи. – С. 10–11.

Грбніци і вотивні портрети. – С. 11–12.

Від ікони до плоскорізьби. – С. 12.

Повна різьба. – С. 13.

Різьблені ручні хрести. – С. 13–14.

Образи на склі. – С. 14–15.

99. Русь і Половці в староукраїнському письменстві: (Історія літературного сюжету). – Львів: Друкарня Видавничої Спілки “Діло”. Накладом Анисії Свенціцької, 1939. – 63 с.

Зміст:

Передне слово. – С. 1–3. – [Підп.: І. С.].

I. Літературні первні будови літописних записів про Половців.

1. Половці й Русь. – С. 5–7.

2. Лиховісні знаки. – С. 7–9.

3. Описи походів і боїв. – С. 9.

А) За щоденником Володимира Мономаха. – С. 9–18.

Б) Записи з інших джерел. – С. 18–22.

В) Загальна характеристика. – С. 22–23.

4. Події 1183–1185 рр. – С. 23–26.

5. Похід Ігоря Святославича 1185 р.

А. Невдача Ігоря. – С. 26–28.

Б. Великий князь Святослав. – С. 28–29.

В. Утеча Ігоря Святославича з полону. – С. 29–31.

Г. Загальна характеристика записів про події 1185–7 рр. – С. 31–32.

6. Літературний стиль літописних записів про бої з Половцями. – С. 32–35.

- II. Проблема змісту й форми в “Слові о полку Ігореві”.
- А) Вступні завваги про план досліджу. – С. 36–37.
- Б) “Ироническая пѣснь о походѣ на Половцевъ”. – С. 37–40.
- В) Скелет будови “Слова о П. І.”. – С. 40–50.
1. Скорочена фабула. – С. 40.
  2. “Старья словеса”. – С. 41.
  3. Система епітетів. – С. 41.
  4. Епітетика Гомера. – С. 43.
  5. Різноміричність фраз. – С. 43.
  6. Епітетика біблійна. – С. 43.
  7. Патос “Слова П. І.”. – С. 45.
  8. “Слово” твір уяви. – С. 46.
  9. Великоруський характер словництва. – С. 48.
  10. Пізня редакція “Слова”. – С. 49.
- Г) Висновки. – С. 50.
1. “Слово” й літописні зводи XIV–XVI в. – С. 50.
  2. “Слово П. І.” і “Задонщина”. – С. 52.
  3. Площини історичности “Слова П. І.”. – С. 55.
- Ілюстрації.
- Карта. – С. 56–57.
- Література предмету. – С. 61–62.

1951

100. Письменство сербо-хорвацької Приадрії. – [Львів, 1951. – 125 с. – Машинопис. З домашнього архіву М. І. Свенціцької].

1957

101. Нариси з історії болгарської літератури / Відп. ред. С. М. Шаховський. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1957. – 150 с.

Зміст:

Письменство Болгарії IX–XIV ст. – С. 3.

Старослов’янська мова. – С. 3–6.

Діяльність Кирила і Мефодія у другій половині IX ст. в Моравії і Паннонії. – С. 6–11.

Початки староболгарського письменства. – С. 12–18.

Кирило-Мефодіївські легенди. – С. 18–22.

- Проблеми, зв'язані з Кирило-Мефодіївськими легендами. – С. 22–26.
Богоміли. – С. 26–34.
Письменство оповідального жанру. – С. 34–35.
Роман і повість у староболгарському письменстві. – С. 35–43.
Тирновська школа. – С. 44–47.
Історично-побутовий характер житій болгарських святих. – С. 48–53.
Євфимій – патріарх Тирновський. – С. 53–61.
Письменство переходової доби XV–XVI ст. – С. 62–64.
Письменство Болгарії XVII до першої половини XIX ст. – С. 65.
Поява народної болгарської мови у писаній книзі. – С. 65–66.
Дамаскин. – С. 66–70.
Абагар. – С. 70–75.
Відродження. – С. 75–77.
Паїсій Хилендарський. – С. 77–84.
Софроній Врачанський. – С. 85–94.
Розвиток шкіл у Болгарії XVIII–XIX ст. – С. 94–99.
Юрій Іванович Гуца-Венелін. – С. 99–117.
Розвиток освіти в Болгарії. – С. 117–123.
Видавничі справи. – С. 124–127.
Письменники – борці за визволення. – С. 127–144.
Христо Ботев. – С. 144–149.

1993

102. Листування українських славістів з Францем Міклошичем / Упоряд. та авт. передм. І. С. Свенціцький; Археограф. оформл., прим., покажчики О. А. Купчинського; Редкол.: Д. Г. Гринчишин, Я. Д. Ісаєвич (відп. ред.), О. А. Купчинський, Ф. І. Стеблій; Пер. листів М. І. Свенціцької. – Київ: Наук. думка, 1993. – 400 с. – (Присвячується XI з'їздові славістів у Братиславі).

Зміст:

- Від редакційної колегії. – С. 5–9.
Передмова. – С. 10–58.
Листи. – С. 59–77.
Барвінський Олександр Григорович. – С. 60–74.
Верхратський Іван Григорович. – С. 75–84.
Гартнер Федір (Теодор). – С. 84–99.

- Головацький Яків Федорович. – С. 99–102.
Драгоманов Михайло Петрович. – С. 102–104.
Дубравський Степан Юрійович. – С. 104–115.
Дячан Пилип Миколайович. – С. 116–120.
Желехівський Євген Ієронімович. – С. 121–140.
Іскрицький Максиміліан. – С. 140–141.
Калужняцький Омелян Ієронімович. – С. 141–224.
Кирилович Лев. – С. 224–230.
Куземський Михайло Євстахійович. – С. 230–233.
Куліш Пантелеймон Олександрович. – С. 234–237.
Купчанко Григорій Іванович. – С. 237–241.
Лепкий Онуфрій Михайлович. – С. 242–246.
Лобойко Іван Миколайович. – С. 246–247.
Лукашевич Платон Якимович. – С. 247–249.
Малиновський Михайло. – С. 250–271.
Огоновський Омелян Михайлович. – С. 271–284.
Онишкевич Гнат Денисович. – С. 284–315.
Петрушевич Антон Степанович. – С. 315–320.
Полянський Петро Опанасович. – С. 321–324.
Пюрко Богдан Теодор Іванович. – С. 324–340.
Русов Олександр Олександрович. – С. 340–343.
“Руська бесіда” у Чернівцях. – С. 344–345.
Савицький Андрій. – С. 346–347.
Смаль-Стоцький Степан Осипович. – С. 348–358.
Учителі академічної гімназії У Львові. – С. 358–362.
Черкавський Євген Тимофійович. – С. 362–363.
Шараневич Ісидор Іванович. – С. 363–375.
Шашкевич Григорій. – С. 375–377.
Іменний покажчик. – С. 378–391.
Географічний покажчик. – С. 392–395.
Список ілюстрацій. – С. 396–397.

ПУБЛІКАЦІЇ І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО
(статті, огляди, рецензії)

1899

103. Слова, уживанни въ Косовскомъ и Коломыйскомъ повѣстахъ // Временникъ Ставропигійского ин-та с мѣсяцесловомъ на обыкновенный годъ 1899. – Львовъ, [б. р.]. – С. 138–140.

1900

104. Націоналізація въ иконописи // Временникъ Ставропигійского ин-та с мѣсяцесловомъ на высокосный 1900 годъ. – Львовъ, [б. р.]. – С. 167–169.
105. Объ образованіи и воспитаніи нашихъ женщинъ // Галичанинъ. – 1900. – Чис. 174. – С. 1–2. – Підп.: И. С. С-ій.
106. Опытъ сравнительнаго словаря русскихъ говоровъ: (Галицко-бойковскій говоръ) // Живая Старина. – 1900. – Вып. 1–2. – С. 213–229.
107. Слова, употребляющіеся в Снятинскомъ повѣтъ, въ селѣ Килюховѣ // Временникъ Ставропигійского ин-та мѣсяцесловомъ на годъ высокосный 1900. – Львовъ, [б. р.]. – С. 120–121.

1901

108. Археологич. Институтъ въ Петербургѣ // Временникъ Ставропигійского Института. – 1901. – С. 117–119.
109. Значеніе молодежи въ жизни общества // Галичанинъ. – 1901. – 13 іюля (Чис. 155).
110. Къ процессу о кровавой “бунт” въ Монастырцѣ // Галичанинъ. – 1901. – 8 сент. (Чис. 201 и 203). – Підп.: И. С.
111. Русскій языкъ и литература у словенцевъ // Галичанинъ. – 1901. – 14 апр. (Чис. 82). – Підп.: С.

1902

112. Годичное собрание членовъ народно-просвѣдительнаго Общества им. Мих. Качковскаго // Живая мысль. – 1902. – Вып. 1. – С. 17–20. – Підп.: И. С-ій.
113. Народный поэтъ А. В. Кольцовъ // Живая мысль. – 1902. – Вып. 2. – С. 50–55. – Підп.: Святитскій И.
114. Наши культурныя задачи // Живая мысль. – 1902. – Вып. 4. – С. 81–85.
115. Первый съѣздъ русской молодежи изъ Австро-Угорщины въ Львовѣ // Живая мысль. – 1902. – Вып. 2. – С. 42–46. – Підп.: И. Святитскій.
116. Поучение Владимира Мономаха дѣтямъ // Научно-Литературный Сборникъ “Галицко-русской Матицы”. – Львовъ, 1902. – Т. 2, кн. 1. – С. 95–105. – Підп.: И. Свѣнцицькій. – Отдѣльный оттискъ (Львовъ, 1902. – 12 с.).
117. Предисловіе // Руководство къ изучению русскаго литературнаго языка Галичанами: [У 2 ч.]. Ч. 1 / Составиль И. С. Свѣнцицькій. – Львовъ: Изъ типографіи Ставропигійскаго Ин-та, 1902. – С. 3–4.

1903

118. Александръ Николаевичъ Пыпинъ: (К 70-летию со дня рождения и 50-летию ученой деятельности) // Живая мысль. – 1903. – Вып. 8. – С. 235–240. – Підп.: И. С-ій.
119. Завѣты И. С. Тургенева русскому обществу // Живая мысль. – 1903. – Вып. 12. – С. 55. – Підп.: И. С-ій.
120. Кирилло-мефодіевскій вопросъ въ освѣщеніи польскаго ученаго [проф. О. Брюкнера] // Живая мысль. – 1903. – Вып. 12. – [С. 87–98]. – Підп.: Д-ръ И. Свѣнцицькій. – Исправленный оттискъ изъ “Галичанина”. Ч. 225–227.

121. Кружокъ любителей русской словесности // Живая мысль. – 1903. – Вып. 5. – С. 138–140. – Підп.: И. С. С.
122. Мысли о культурно-національномъ единствѣ русскаго народа // Живая мысль. – 1903. – Вып. 6. – С. 169–175; Вып. 7. – С. 202–206; Вып. 9. – С. 264–273. – Підп.: И. Св-кій.
123. “На днѣ” // Галичанинъ. – 1903. – 4 іюня. (Чис. 123). – Підп.: И. С -ій.
Відгук про виставу, поставлену у львівському міському театрі за п’єсою М. Горького “На дне”.
124. Наши культурныя задачи // Живая мысль. – 1903. – Вып. 5. – С. 123–126; Вып. 6. – С. 156–158; Вып. 8. – С. 222–228. – Підп.: И. Святитскій.
125. Н. А. Некрасовъ, поэтъ-гражданинъ // Живая мысль. – 1903. – Вып. 5. – С. 128–136. – Підп.: И. С-ій.
126. Общественная лѣтопись // Живая мысль. – 1903. – Вып. 11. – С. 33–39. – Підп.: И. С-ій.
Про літературно-драматичне товариство “Муза” у Львові, яке організувало “Кружокъ любителей русской словесности”. Автор зазначає, що “Организованныя “Кружкомъ” чтенія, Ф. И. Свистуна – по русской исторіи и д-ра И. С. Святицкаго – по исторіи русской литературы, продолжались... Русскій языкъ преподавалъ д-ръ И. С. Святицкій въ весеннемъ полугодіи лишь младшему курсу”. Також І. С. Свенціцький подає річний звіт про діяльність Публічної бібліотеки Народного Дому у Львові.
127. Общественная лѣтопись: Народно-просвѣдительное “Общество им. Михаила Качковского” // Живая мысль. – 1903. – Вып. 12. – С. 78–81. – Підп.: И. С-ій.
128. Первая могила: Ольгу Федоровну Мокрыцкую: [Некролог] // Живая мысль. – 1903. – Вып. 13. – С. 99. – [Без підп.].
Зі слів Марії Іларіонівни Свенціцької Ольга Мокрицька була нареченою Іларіона Свенціцького. Її втрату він пережив дуже тяжко.

129. Писатель-гражданинъ – Иванъ Сергѣевичъ Тургеневъ // Живая мысль. – 1903. – Вып. 11. – С. 2–17. – Підп.: И. Святицкій.
130. Письмо до молодѣжи // Живая мысль. – 1903. – Вып. 10: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе къ вып. 10). – С. 323–332; Вып. 11: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе къ вып. 11). – С. 41–54. – Підп.: И. Святицкій; Вып. 13: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе къ вып. 13). – С. 123–134. – Підп.: И. Святицкій.
131. Пробѣль въ гал.-рус. библиографіи описания рукописей // Временникъ Ст. Института. – 1903. – С. 166–167.
132. Т. Г. Шевченко – поэтъ крестьянскаго горя // Живая мысль. – 1903. – Вып. 7. – С. 194–199. – Підп.: И. Святитскій.
133. **Рец.:** [Рецензія] // Галичанинъ. – 1903. – 4 іюня. (Чис. 123). – *Рец. на кн.: Горькій М. Мѣщане.* – 1902. – [106 с.]. – Підп.: И. С.

1904

134. А. С. Грибоѣдова – “Горе отъ ума”: (По поводу 75-летія смерти автора, последовавшей 30 января – 2 февраля 1829 г.) // Живая мысль. – 1904. – Вып. 18 и 19. – С. 328–332. – Підп.: И. С-ій.
135. Арсенія Семеновича Свѣнцицкаго: [Некролог] // Живая мысль. – 1904. – Вып. 20: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе къ вып. 20). – С. 405. – [Без підп.].
Арсен Семенович Свенціцький (1887–1904) був рідним братом Іларіона Семеновича Свенціцького, похований у Львові на Личаківському цвинтарі в родинному гробівці Свенціцьких.
136. Библиографія // Живая мысль. – 1904. – Вып. 16. – С. 255–266; Вып. 17. – С. 290–292; Вып. 18 и 19. – С. 345–348; Вып. 20. – С. 403–404. – [Без підп.].
137. Борисъ Николаевичъ Чичеринъ: [Некролог] // Живая мысль. – 1904. – Вып. 17. – С. 257–258. – [Без підп.].

138. Василія Васильевича Верещагина: [Некролог] // Живая мысль. – 1904. – Вып. 18 и 19. – С. 293. – [Без підп.].
139. Великий писатель Земли Русской, гр. Левь Николаевич Толстой // Временникъ Ставропигійского Института. – 1904. – С. 123–135. – Підп.: И. С-ій.
140. [Від редактора] // Живая мысль. – 1904. – Вып. 15: “Свѣтъ мысли”: (Приложение къ вып. 15). – С. 221. – Підп.: И. Святицькій.
І. С. Свенціцький, як редактор “Живой мысли”, звертається до читачів з проханням надсилати до редакції свої статті, нариси, замітки тощо.
141. Два великана // Живая мысль. – 1904. – Вып. 17. – С. 282–290. – Підп.: И. С-ій.
Про філософію Е. Канта, Г. Спенсера та Е. Геккеля.
142. Жизнь духа // Живая мысль. – 1904. – Вып. 15. – С. 190–197. – Підп.: И. Святицькій.
Філософські міркування вченого про життя фізичне і духовне.
143. Изъ исторіи возрожденія Галицкой Руси (1848 годъ) // Живая мысль. – 1904. – Вып. 15. – С. 176–182. – Підп.: И. С-ій.
144. Итоги культурно-національной жизни Галицкой Руси въ 1903 г. // Живая мысль. – 1904. – Вып. 16. – С. 226–232; Вып. 17. – С. 261–267; Вып. 18 и 19. – С. 295–305. – Підп.: И. Святицькій.
145. Итоги культурно-національной жизни Галицкой Руси въ 1903 г.: (Пояснительная замѣтка) // Живая мысль. – 1904. – Вып. 20. – С. 348. – Підп.: И. Святицькій.
146. Кружокъ любителей русской словесности // Галичанинъ. – 1904. – 15 іюня. (Чис. 133).
147. Литературныя замѣтки // Живая мысль. – 1904. – Вып. 15. – С. 209–214. – Підп.: И. С.
Про П. Вяземського, Ф. Тютчева, В. Короленка.

148. Матеріали кь исторіи возрожденія Галицкой Руси // Живая мысль. – 1904. – Вып. 18 и 19. – С. 337–344. – Підп.: Сообщиль И. С-ій.
149. Наша политика // Живая мысль. – 1904. – Вып. 21. – С. 1–4. – Підп.: И. Святицкій.
Про культурно-національне життя Галичини та галицько-руські політичні партії.
150. Николай Константинович Михайловскій: [Некролог] // Живая мысль. – 1904. – Вып. 16. – С. 225. – [Без підп.].
151. Описание иноязычныхъ и новѣйшихъ карпаторусскихъ рукописей библиотеки “Народнаго Дома” во Львовѣ / Составиль И. С. Свѣнцицкій // Научно-Литературный Сборникъ “Галицко-русской Матицы”. – Львовъ, 1904. – III–IV. – С. 92–95.
152. Основы нашего міровоззрѣнія // Живая мысль. – 1904. – Вып. 20. – С. 383–394. – Підп.: Д-ръ И. Святицкій.
Відповідь І. Свенціцького О. Мончаловському на статтю “Главныя основы русской народности” (Галичанинь, 1904, № 129–132), в якій звинувачено І. Свенціцького у лібералізмі. Міркування І. Свенціцького про космополітизм та мовне питання.
153. Петр Хмелѣвскій: [Некролог] // Живая мысль. – 1904. – Вып. 18 и 19. – С. 293–294. – [Без підп.].
154. Письмо кь молодѣжи // Живая мысль. – 1904. – Вып. 15: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе кь вып. 15). – С. 215–221; Вып. 21: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе кь вып. 21). – С. 27–31; Вып. 22. – С. 63–71. – Підп.: И. Святицкій.
155. Письмо кь родичамъ и дѣтямъ – кь молодымъ и старымъ // Живая мысль. – 1904. – Вып. 20. – С. 406–411. – Підп.: И. Святицкій.
156. По поводу 250-лѣтія восоединенія лѣвобережной Украйны // Живая мысль. – 1904. – Вып. 16. – С. 248–251. – Підп.: И. С-ій.

157. [Повідомлення] // Галичанинъ. – 1904. – 22 апр. (Чис. 80). – Підп.: И. С.
Про незадовільний стан шкільництва в Галичині.
158. Рукописи бібліотеки “Народнаго Дома” во Львовѣ // Научно-Литературный Сборникъ “Галицко-русской Матицы”. – 1904. – Т. 3, кн. 4. – С. 81–104; 1905. – Т. 4, кн. 1. – С. 108–149.
159. Селянска бурса во Львовѣ: (Воззванье) // Живая мысль. – 1904. – Вып. 20. – С. 411–412. – Підп.: Священникъ І. Давидовичъ, Редакторъ О. А. Марковъ, Редакторъ д-ръ И. Святицькій.
Заклик до громади підтримати бурси “Народнаго Дому” і Ставропігії у Львові.
160. Съѣздъ славянскихъ студентовъ въ Прагѣ: (Прага, 14 (27) мая 1904 г.) // Галичанинъ. – 1904. – 20 мая (Чис. 111); 21 мая (Чис. 112); 22 мая (Чис. 113).
161. Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной бібліотеки Народнаго Дома во Львовѣ // Известия ОРЯС АН. – 1904. – Т. 9, кн. 3. – С. 350–414.
162. **Рец.:** [Рецензія] // Галичанинъ. – 1904. – 7 марта (Чис. 54); 9 марта (Чис. 55); 10 марта (Чис. 56). – *Рец. на пьесу: Найденов С. Дѣти Ванюшина* [поставленную на сценѣ городского театра во Львовѣ]. – Підп.: И. С-ій.

1905

163. Академия Наук в С-Петербурге о фонетическом правописании и о малорусском вопросе // Живая мысль. – 1905. – Вып. 25. – С. 157–165. – Підп.: И. Святицькій.
164. Александръ Николаевичъ Пыпинъ // Живая мысль. – 1905. – Вып. 22. – С. 33. – [Без підп.].
І. С. Свенціцькій подає коротку бібліографію (“Главнѣйшіе труды А. Н. Пыпина”) праць вченого.

165. Библиография: Литература // Живая мысль. – 1905. – Вып. 23–24. – С. 109–110. – Підп.: И. С.
Огляд літератури 1903–1904 років та короткі відгуки на твори, зокрема, М. Горького (“Міщани”, український переклад М. Полтавки), М. Гоголя (“Ревізор”, український переклад В. Сімовича), Г. Яблочкова (“Сільська учителька”, український переклад А. Крушельницького), М. Вовчка (“Народні оповідання”, український переклад В. Доманицького) та ін.
166. Кружок любителей русской словесности // Живая мысль. – 1905. – Вып. 22. – С. 55–56. – [Без підп.].
167. Нашъ привѣтъ студенческому Обществу “Другъ” во Львовѣ: (Рѣчь редактора-издателя И. С. Святицкаго за товарищеской бесѣдой членовъ О-ва “Другъ” 30 января 1905 г.) // Живая мысль. – 1905. – Вып. 23–24. – С. 105–109; Вып. 25. – С. 142–145.
168. Общество имени Мих. Качковского // Живая мысль. – 1905. – Вып. 25. – С. 174–179. – Підп.: И. Святицкій.
169. Павликъ Михаилъ // Живая мысль. – 1905. – Вып. 22. – С. 57–58. – [Без підп.].
170. Писатель-гражданинъ Иванъ Сергеевич Тургеневъ // Временникъ Ст. Института. – 1905. – С. 195–208.
171. Письмо къ молодежи // Живая мысль. – 1905. – Вып. 22: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе къ вып. 22). – С. 63–71; Вып. 23–24. – С. 100–104; Вып. 25: “Свѣтъ мысли”: (Приложеніе къ вып. 25). – С. 167–174. – Підп.: И. Святицкій.
172. “Рутенство” // Живая мысль. – 1905. – Вып. 25. – С. 119–125. – Підп.: И. Святицкій.
173. Сергей Николаевичъ князь Трубецкой: [Некролог] // Живая мысль. – 1905. – Вып. 25. – С. 166. – Підп.: Свободный Человек.

174. 100-літє утворення уставу московського, харьківського і казанського університетів // Живая мысль. – 1905. – Вып. 22. – С. 56–57. – [Без підп.].
- Про університети та освітянську політику царської Росії.
175. Творчество и философия жизни А. П. Чехова // Живая мысль. – 1905. – Вып. 22. – С. 34–42. – Підп.: И. Свеніцкій.
176. **Рец.:** [Рецензія] // Живая мысль. – 1905. – Вып. 23–24. – С. 113. – Підп.: И. С. – *Рец. на кн.: Грушевський М.* Очерк истории украинского народа. – С-Птбъ, 1904. – 380 с. – (Исторія).
177. **Рец.:** [Рецензія] // Живая мысль. – 1905. – Вып. 25. – С. 149–150. – Підп.: И. С. – *Рец. на кн.: Кореспонденція Якова Головацького в літах 1850–62 / Видав К. Студинський // Записки НТШ.* – 1905. – Т. VIII і IX. – 592 с. – (Бібліографія).
178. **Рец.:** [Рецензія] // Живая мысль. – 1905. – Вып. 23–24. – С. 110–111. – Підп.: И. С. – *Рец. на ст.: Переписка М. Драгоманова з Гр. Купчанком (1872/3, 1881/2, 1886 pp.) / Зладив М. Павлик // Діло.* – 1904. – Чис. 126–132, 134–135, 138–140, 148–151.

1906

179. Передмова // Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1 / *Зладив І. Свеніцкій*; Передне слово М. Грушевського. – Львів, 1906. – С. VIII–XIV. – Підп.: І. Свеніцкій. – (Українсько-руський архив; Т. 1).
180. Проф. А. Калина: [Обширный некролог] // Живая Старина. – 1906. – Вып. 4. – С. 62–64. – Підп.: И. С.

1907

181. “Архаггелови вѣщання Маріи” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми) // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXVI, кн. II. – С. 5–38; Т. LXXVII, кн. III. – С. 35–76. – Підп.: Др. Іляріон Свеніцкій.

182. Бібліографічний куріоз // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXIX, кн. V. – С. 159–161.

Йдеться про різні видання під однією і тією ж назвою.

183. Бібліотеки и Музеи г. Львова // Живая Старина. – 1907. – Вып. 4, кн. 64. – С. 11–13.

184. З життя старої школи // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXVIII, кн. IV. – С. 172–174.

Про соціальний склад школярів у школах Поділля.

185. Музичне видавництво “Станиславівський Боян” // Діло. – 1907. – 10 (23) січ. (Чис. 7). – Підп.: І. С.

Про потребу видання музичної літератури, зокрема творів Ізидора Воробкевича.

186. Рускій Филологическій Вѣстникъ: [Огляд] // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXX, кн. VI. – С. 177–179. – Підп.: І. С. – (Наукова хроніка).

Огляд публікацій 55 і 56 томів “Вѣстника”. І. С. Свенціцький, зазначає: “З історично-літературних причинків інтересні для нас В. А. Францева – “Къ біографіи Миклошича” (LV) і “Светлана” В. А. Жуковскаго і “Wieczór S. Andrzeja” Ст. Витвицкаго. ...У відділі бібліографії стрічаємо кілька заміток і про видання Наукового Т-ва і заяву редактора проф. Карского “что не слѣдуетъ стѣснять употребленіе малорусскаго нарѣчія, такъ какъ оно имѣеть несомнѣнные признаки жизненности и способно современемъ стать литературнымъ языкомъ, годнымъ и для нужды науки (LV, ст. 357)”.

187. Archiv für Slavische Philologie (XXVIII b.): [Огляд] // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXX, кн. VI. – С. 192–193. – Підп.: І. С. – (Наукова хроніка).

Огляд публікацій 28 тому журналу “Archiv für Slavische Philologie”, редактором якого був відомий вчений-славіст В. Ягіч. І. С. Свенціцький, серед інших виділяє публікації В. Ягіча: “Для фільольогів найцікавші статі самого редактора проф. Ягіча “Einige Streitfragen” (I, пор. т. XXIII): с. 7 про класифікацію словянського дієслова відповідно до пнів теперіш-

нього часу первісних і зложених дієсловів; ... В тім самім томі знаходиться і рецензія Ягіча на В. М. Ляпунова – “Формы склоненія въ старословянскомъ языкѣ. I. Склоненіе именъ” (Одесса, 1905), в якій рецензент виказує автору неможливість розяснити всі явища старославянської відміни при помочи одних тільки гіпотез Фортунатова...”.

1908

188. Відроджене білоруського письменства // Діло. – 1908. – 23–25 січ. (Чис. 16–18); 27–30 січ. (Чис. 19–22). – Підп.: Подає д-р Ляріон Святицький.

Із змісту:

- 1). [...маємо повне право говорити о білоруськім відродженім письменстві...].
- 2). [Niesu nabajek carskich zwon...].
- 3). [Бідна з найбільшійших!].
- 4). [Паном в лихім значеню не хоче бути Білорусин...].
- 5). [Чи не дочитатись тут всякому, до кого відносив ся попередній зазив, до чого кличуть його, ...].
- 6). [Білоруські народні видавництва – “Наша доля”, а нині “Наша нива” зрозуміли значіне політичного освідомлення народу...].
- 7). [Поет не забув, що треба вірити – що над нашим цёмным краем солнышка узайдзе...].

189. Жінщина в поезії Некрасова // Мета. – 1908. – 1 мая (Чис. 5); 15 мая (Чис. 6).

190. Извѣстія отдѣленія русскаго языка и словесности имп. Академіи Наукъ (т. XII): [Огляд публікацій] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 197–199. – Підп.: І. С. – (Наукова хроніка).

Огляд, опублікованих у 12 томі журналу “Извѣстій...” праць, зокрема М. Фасмера “Греко-славянскія этюды”, А. Соболевського “Два русскихъ поученія съ именемъ Григорія”, В. Перетца “Новыя данныя для исторіи старинной украинской лирики”, Н. Янчука “Къ вопросу объ отраженіи апокрифовъ въ народномъ творчествѣ” та ін. Подано коротку анотацію до праць.

191. Іван Вагилевич як проповідник. Причинок до зносин Галичан з Росією перед 1849 р. і до історії української проповіді // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXIV, кн. IV. – С. 98–110.
192. Лев Толстой // Мета. – 1908. – Чис. 14. – 15 верес.
193. Передмова // Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати / *Зладивъ д-ръ И. Свѣнцицькій*. – Жовква: Печатня оо. Василянъ, 1908. – С. [5–6]. – (Видавництво Церковного Музея во Львовѣ).
194. Предисловіє // Описъ Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ / По порученію Совѣта составилъ И. С. Свѣнцицькій. – Львовъ: Типографія Ставропигійскаго Института, 1908.
195. Рукописи А. Духновича в угро-русских библиотеках // Научно-Литературный Сборникъ “Галицко-русской Матицы”. – Львовъ, 1908. – Кн. III–IV. – С. 118–119.
196. Русскій Филологическій Вѣстникъ (LVII–LVIII): [Огляд публікацій] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 199. – Підп.: І. С. – (Наукова хроніка. Огляд часописей за р. 1907).
Огляд публікацій журналу “Русскій Филологическій Вѣстникъ” (1907, т. 57, 58). Подано коротку анотацію до праць: А. Ветухова (Заговори, заклинання, обереги и другіє види народнаго врачеванія, основанные на вѣрѣ въ силу слова), Е. Карського (“Наймичка” Шевченка. Матеріали для ея научнаго изданія), В. Перетца (Замѣтки о пѣсняхъ XVIII в.), А. Лук’яненко (О языкѣ Несторова житія преподобнаго Феодосія Печерскаго по древнѣйшему изъ дошедшихъ списковъ) та ін.
197. Archiv für Slavische Philologie: [Огляд публікацій] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 207–210. – Підп.: І. С. – (Наукова хроніка).
Огляд публікацій журналу “Archiv für Slavische Philologie” (1907, т. [29]), зокрема І. Франка (Wie man slavische Mythologie macht), М. Тершаковця (“Beziehungen der ukrainischen historischen Lieder, resp. “Dumen”, zum südslavischen Volksepos”), О. Брюкнера (“Bogurodzica Sčurat’s Schrift u. a.”), К. Ніча (“Quelques remarques sur la langue polabe”), В. Ягіча (“Johannes Uževič und seine Grammatik”) та ін. Подано коротку анотацію до праць.

198. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXIV. – С. 241–242. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Книжная Лѣтопись Главнаго Управленія по дѣламъ печати. 1907 г. Июль – декабрь. № 1–24. – С.-Петербургъ, 1908. – 66 с. – (Бібліографія. Рецензії та справоздання).
199. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXIV, кн. IV. – С. 207–209. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Лук'яненко А. М. О языкѣ Несторова житія преподобнаго Феодосія Печерскаго по древнѣйшему изъ дошедшихъ списковъ // Русскій Филологическій Вѣстникъ. – 1907. – № 3. – С. 1–79. – (Бібліографія. Рецензії та справоздання).
200. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908, – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 208–209. – *Рец. на кн.:* Франко І. Beiträge zur Quellenkritik einiger altrussischer Denkmäler // Archiv für Slavische Philologie. – 1907. – Bd. 29. – S. 282–304.
201. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXII, кн. II. – С. 219–221. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Щурат В. Грунвальдська пісня: (Bogurodzica dziewicza): Памятка западно-руської літератури XIV в. – Жовква, 1906. – 52 с.; Дві статі про Грунвальдську пісню: Відповідь проф. Брікнерови. – Жовква, 1906. – 32 с.
202. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXV, кн. V. – С. 200–201. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Яцимирский Я. И. Значеніє румынской філології для славянскихъ изученій // Журналъ Министерства Народнаго Просвѣщенія. – 1908. – Т. 9. – С. 121–142. – (Бібліографія. Рецензії та справоздання).
203. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXI, кн. I. – С. 191–195. – *Рец. на кн.:* Brückner A. Russlands geistige Entwicklung im Spiegel seiner schönen Literatur. – Tübingen: Verlag von I. C. V. Mohr, 1908. – 148 s.

204. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXV, кн. V. – С. 236. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Dr. R. van der Meulen. Die Naturvergleiche in den Liedern und Totenklagen der Litauer.* – Ляйден, 1907. – 169 с. – (Бібліографія. Рецензії та справоздання).
205. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXIII. – С. 204. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Pfannmüller G. Jesus im Urteil der Jahrhunderte. Die bedeutendsten Auffassungen Jesu in Theologie, Philosophie, Litteratur und Kunst bis zur Gegenwart.* – Липськ; Берлін, 1908. – 578 с. – (Бібліографія. Рецензії та справоздання).
206. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 225–226. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Teršakovec M. Beziehungen der ukrainischen historischen Lieder resp. “Dumen” zum südslavischen Epos* // Archiv für Slavische Philologie. – 1907. – Bd. 29. – S. 221–246. – (Бібліографія. Рецензії та справоздання).

1909

207. Адраджэнне беларускага пісьменства / Пер. з укр. Я. Журби // Наша ніва. – 1909. – № 4–5.
- Про публікацію праці І. С. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” в газеті “Наша ніва” зазначено Т. В. Кобрицькою в статті “Україністика в “Нашай ніве” (Укр. літературознавство, 1969, вип. 6). У фондах НБ ЛНУ ім. І. Франка білоруська газета “Наша ніва” відсутня.
208. Дещо про церковну старину // Нива. – 1909. – Чис. 1. – С. 7–11; Чис. 2. – С. 56–59; Чис. 3. – С. 94–96; Чис. 4. – С. 124–129. – Підп.: Др. Ляріонъ Свѣнцицькій.
209. Извѣстія Отдѣлення русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ: [Огляд публікацій] // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХСІ, кн. V. – С. 177–179. – Підп.: І. С.
210. Роботи арт.-мал. Івана Северина // Діло. – 1909. – 4 жовт. (Чис. 244).

211. Русскій Филологическій Вѣстникъ: [Огляд публікацій] // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХСІ, кн. V. – С. 183–184. – Підп.: І. С.
212. Шкільна освіта духовних кандидатів в рр. 1756–1788 // Українсько-Руський Архив: [У 15 т.]. – Львів: З друкарні Наук. т-ва ім. Шевченка, 1909. – Т. 4: Матеріяли до історії Галицько-руського шкільництва XVIII і XIX вв. / Збірки І. Свенціцького, Ю. Кміта, С. Томашівського, І. Кревецького. – С. 1–9.
213. “Archiv für Slavische Philologie”: [Огляд публікацій] // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХСІ, кн. V. – С. 194–196. – Підп.: І. С.
214. **Рец.:** “М. Тершаковець. Галицько-руське літературне відроджене” // Діло. – 1909. – 2 цвітня. (Чис. 72). – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Тершаковець М. Галицько-руське літературне відроджене.* – Львів, 1908. – 164 с.
215. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVII, кн. I. – С. 195–198. – *Рец. на кн.: Богумиль А. Начальный периодъ народничества въ русской художественной литературѣ (XVI в. – 1812 г.).* – Кієвъ, 1907. – 497 с.
216. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXIX, кн. III. – С. 209–214. – *Рец. на кн.: Заболотскій П. А. Очерки русскаго вліянія въ славянскихъ литературахъ новаго времени. Т. 1, кн. 1: Русская струя в литературѣ сербскаго возрожденія.* – Варшава, 1908. – 430 с.
217. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVII, кн. I. – С. 178–179. – *Рец. на кн.: Ильинскій Г. Значеніе Аѳона въ исторіи славянскої письменности // Журнал Министерства Народнаго Просвѣщенія.* – 1908. – Ноябрь. – С. 1–41.
218. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVIII, кн. II. – С. 212–215. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Künstle K. Die Legende der drei Lebenden und der drei Toten und der Totentanz, nebst einem Eskurs über die Jakobslegende im Zusammenhang mit*

neueren Gemäldefunden aus dem Badischen Oberlanden. – Freiburg, 1908. – 116 с.

219. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVIII, кн. II. – С. 204–205. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Sauer Aug. Literaturgeschichte und Volkskunde.* – Prag: Calve, 1907. – 42 с.
220. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. XC, кн. IV. – С. 220–224. – *Рец. на кн.: Wesselski A. Mönchslatein. Erzählungen aus geistlichen Schriften des XIII Jahrhunderts.* – Липськ, 1909. – 264 с.

1910

221. Лев Николаевич Толстой // Учитель. – 1910. – 20 груд. (№ 23–24). – Підп.: І. Свенціцький.
222. На синій Адриї: (Вражіня) // Діло. – 1910. – 31 жовт. – 5 падолиста. (Чис. 243–248); 7 падолиста (Чис. 249); 9 падолиста (Чис. 250). – Підп.: Іляріон Свенціцький. – [Після підпису зазначено: “Венеція – Загреб. 1909 р. у вересні”].

Про враження від поїздки до Італії, де у Венеції І. С. Свенціцький відвідав музеї та 8 міжнародну виставку мистецтва (Венеція, квітень–жовтень 1909 р.). В одній з публікацій [за 5 листопада (чис. 248)] І. С. Свенціцький зауважує: “Сего (909) року, від цвітня по 10 жовтня Венеція мала незвичайно атракційну (притягаючу) виставу. Се восьма міжнародна вистава красної штуки, на якій виступило 424 художників з 734 виставленими предметами. ...Останавлиючись на сій виставі я зовсім не думаю вглублятись в питання фахові про естетично-артистичні школи і групи. ...Остаю при попередній цілі – поділитись з читачом деякими вражіннями”.

223. [Огляд] // Записки НТШ. – 1910. – Т. XCV, кн. III. – С. 216. – Підп.: І. С. – (Бібліографія. Історія політична і культурна XVII–XIX вв.).

Короткий огляд праці В. Данилова “А. А. Котляревській і М. А. Максимовичъ” (1909). І. С. Свенціцький зазначає, що це є “Переповіджене листованя обох учених Українців між 1863–1896 рр. на підставі “Очерка біографії проф. А. А. К-аго, составл. А. Н. Пыпинимъ”.

224. [Огляд] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 194. – Підп.: І. С. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Мова).

Короткий огляд праці К. Г. Голоскевича “Описание говора с. Бодачевки (Колодівки) Ушицкого у Подольской губ.” (Извѣстія 2-го отдѣленія Императорской Академіи Наукъ, 1909).

225. [Огляд] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСV, кн. III. – С. 215. – Підп.: І. С. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Історія політична і культурна XVII–XIX вв.).

Короткий огляд праці А. Никольського “Нѣсколько словъ о житиі и сочиненіяхъ св. Димитрія Ростовскаго” (1909). І. С. Свенціцький зауважує, що: “Собраніє разныхъ поучит. словъ Дмитрія Рост.” 1786 р. було видане не після оригіналів; св. Дмитрію Рост. не належать також: Алф. духовной, Исповѣд. грѣховъ генеральное, Цѣлованіє ранъ Христовыхъ, Проповѣдь о поклоненію иконамъ, въ нед. 27 по св. Духу, Синописъ і Вопросы і отвѣты краткіе о вѣрѣ”.

226. [Огляд] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 194. – Підп.: І. С. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Мова).

Короткий огляд праці В. Г. Ярошенка “Украинская сказка въ фонетической транскрипціи” (Извѣстія 2-го отдѣленія Императорской Академіи Наукъ, 1909).

227. Похоронне голосіє і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесности) // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСIII, кн. I. – С. 32–53; Т. ХСIV, кн. II. – С. 5–39. – Підп.: Іляріон Свенціцький. – Відбитка із “Записок НТШ”. – Львів, 1910. – 56 с.

Із змісту:

- I. Сліди голосієня в давних епопеях.
  - II. Елементи голосієня в нагробних написах.
  - III. Мотиви похоронних голосінь.
  - IV. Плачі в житях святих.
  - V. Плачі Богородиці.
  - VI. Похоронний канон і духовні вірші.
- [Загальний висновок...].

228. Управа Національного Музею ім. митроп. Андрея Шептицького // Діло. – 1910. – 5 падолиста (Чис. 248). – Підп.: Д-р І. Свенціцький, управитель Нац. Музея.
Від імені дирекції музею І. С. Свенціцький “просить Вп. оо. духовенство не приймати у себе ніяких осіб, що легітимувались би грамотами Церковного Музея...”. І. С. Свенціцький висловив занепокоєння “від вивозу національно-культурної старини збирачами-барисівниками в чужі руки і землі”.
229. Церковний музей у Львові (1905–1909) // Діло. – 1910. – 2 лют. (Чис. 24).
230. **Рец.:** Новини нашої літератури // Діло. – 1910. – 6 січ. (Чис. 5); 10 січ. (Чис. 6); 11 січ. (Чис. 7). – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Щербаківський А. Архітектура у різних народів і на Україні.* – Львів; Київ, 1910. – 255 с.
231. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI. кн. IV. – С. 208–209. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Адріанова В. Евангеліє Өомы въ старинной украинской литературѣ* // *Извѣстія 2-го отдѣленія Императорской Академіи Наукъ.* – 1909. – № 2. – С. 1–47.
232. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 208. – *Рец. на кн.: Бенешевичъ В. Н. Армянскій прологъ о св. Борисѣ и Глѣбѣ* // *Извѣстія 2-го отдѣленія Императорской Академіи Наукъ.* – 1909. – № 1. – С. 201–236.
233. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСIV, кн. II. – С. 228–229. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Варнеке Б. В. Исторія русскаго театра. Ч. 1: XVII и XVIII вѣкъ.* – Казань, 1908. – 361 с. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
234. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 231–232. – *Рец. на кн.: Карський Е. Значеніе Н. В. Гоголя въ истории русскаго литературнаго языка* // *Русскій Филологическій Вѣстникъ.* – 1909. – № 2. – С. 205–222; *Л. В. Что значитъ фамилія*

- “Гѣнтѣтниковъ”? // Там само. – С. 223–226; *Варнеке Б. В.* Гоголь и театр // Там само. – С. 307–336; *Трубицынъ Н. Н.* Идеализм Гоголя // Там само. – С. 297–306.
235. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 224. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Кудрявскій Д.* Къ статистикѣ глагольныхъ формъ въ Лаврентьевской лѣтописи // Извѣстія 2-го отдѣлення Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – № 2. – С. 48–54.
236. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVIII, кн. VI. – С. 208. – *Рец. на кн.: Некрасовъ Н. И.* Замѣтка о ст.-слав. формѣ **любы** въ выраженіи **любы дѣяти** // Извѣстія 2-го отдѣлення Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – № 4. – С. 165–174. – (Бібліографія. Мова).
237. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 224. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Некрасовъ Н. И.* По поводу двухъ статей А. И. Томсона о род.-вин. падежѣ // Извѣстія 2-го отдѣлення Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – № 3. – С. 35–74.
238. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 188–189. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Огієнко І.* Двійне число в українській мові (відб. з “Записок Укр. Наук. Т-ва в Київі”). – Київ, 1910. – 43 с. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Мова).
239. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 224. – *Рец. на кн.: Орѣшковъ П.* Древнеболгарское эпентетическое л // Русскій Филологическій Вѣстникъ. – 1909. – № 1. – С. 97–110.
240. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСV, кн. III. – С. 223. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Перетць В. Н.* Къ исторіи польско-русскаго народнаго театра, XI–XII // Извѣстія 2-го отдѣлення Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – С. 125–159. – (Бібліографія).

241. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 185–186. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Поржезинскій В.* Введеніє въ языковѣдѣніє: (Пособіє къ лекціямъ). – 2-ое испр. и дополн. изд. – Москва, 1910. – ст. (4) + 214 с. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Мова).
242. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 197–202. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Преображенскій В. С.* Славяно-русскій Скитскій Патерикъ: Опытъ историко-библіографическаго изслѣдованія. – Київ, 1909. – 257 с. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
243. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСIV, кн. II. – С. 227–228. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Рѣзановъ В. И.* Къ истории русской драмы: Экскурсъ въ область театра іезуитовъ. – Ніжин, 1910. – 464 с. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
244. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСV, кн. III. – С. 217–218. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Соболевскій А.* Кириллица и глаголица // Богословская Энциклопедія. – С-Птб., 1909. – [С. 213–228]. – (Бібліографія).
245. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 208. – *Рец. на кн.: Соболевскій А. И.* Посланіє епископа Симона // Извѣстія 2-го отдѣленія Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – № 1. – С. 1–11.
246. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 223. – *Рец. на кн.: Томсонъ А. И.* Къ вопросу о возникновеніи род.-вин. (gen.-ass.) п. въ славянскихъ языкахъ. Сходныя явленія въ другихъ языкахъ // Извѣстія 2-го отдѣленія Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – № 1. – С. 59–83.

247. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 186–187. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Шахматовъ А., Крымскій А.* Украинская граматика. I. II. – Москва, 1907–8. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Мова).
248. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСV, кн. IV. – С. 218–219. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Шевченко С.* Къ исторіи “Великаго Зерцала” въ Юго-Западной Руси. “Великое Зерцало” и сочиненія Иоанникія Галатовскаго // Русскій Филологическій Вѣстникъ. – 1900. – Т. 3–4. – С. 110–130. – (Бібліографія).
249. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVIII, кн. VI. – С. 208–209. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Щерба Л. В.* Субъективный и объективный методъ въ фонетикѣ // Извѣстія 2-го отдѣлення Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – Кн. 4. – С. 196–204. – (Бібліографія. Мова).
250. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 208. – *Рец. на кн.: Яцимирскій А. И.* Къ исторіи апокрифовъ и легендъ въ ю.-слав. письменности I–V: Апокриф. Элементъ у нѣкотор. ю.-слав. писателей, ю.-слав. списки индекса отреченныхъ книгъ, сказанія о ветхозавѣтныхъ лицахъ и событіяхъ, сказ. о земной жизни Богоматери, сказ. объ Успеніи Богоматери // Извѣстія 2-го отдѣлення Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – № 2. – С. 267–322.
251. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 206. – *Рец. на кн.: Abicht R.* Das Alphabet Chrabrs // Archiv für Slavische Philologie. – 1909. – Bd. I–II. – S. 210–217.
252. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСV, кн. IV. – С. 202–203. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Croiset A. C. v. d.* Die russischen Übersetzungen polnischer Literaturwerke: Ein Beitrag zur Geschichte der geistigen Bildung Russlands und XVIII Jahrhundert // Archiv für Slavische Philologie. – 1908. – Bd. 30. – S. 57–89. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).

253. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 223. – *Рец. на кн.: Diels P. Studien zur slavischen Betonung // Archiv für Slavische Philologie.* – 1909. – Bd. 1–2. – S. 1–101.
254. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. LXXXVII, кн. V. – С. 216–217. – *Рец. на кн.: Leskien A. Zur Kritik des Altkirchenslavischen: Codex Suprasliensis (Abhandlungen der philol.-hist. Klasse der K. Sächs. Gesellschaft der Wissenschaften. Bd. 27, № 13 i осібно).* – Липськ, 1909. – 23 с.
255. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 216. – *Рец. на кн.: Meillet M. Einführung in die vergleichende Grammatik der indogermanischen Sprachen. (Переклад з 2-ого французького видання Wilh. Printz).* – Липськ, 1909. – 330 с.
256. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. IV. – С. 191–193. – *Рец. на кн.: Zbornik u slavu Vatroslava Jagića: (Jagić-Fetschrift).* – Берлін, 1908. – 725 с.

1911

257. Бучацьке Євангеліс: (Палеографічний опис) / Подав Іляріон Свенціцький // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 5–17.
258. Записки Українського Наукового Товариства в Києві: [Огляд публікацій] // Літературно-Науковий Вістник. – 1911. – Т. 54, кн. 4. – С. 178–179. – (Бібліографія).

Огляд, опублікованих у 8 книзі (1911 р.) Записок УНТ в Києві, праць, зокрема М. Стадника (Гадяцька унія), О. Новицького (Службеник святительський р.1665: Мінятюри і орнаменти), П. Куліша (Українофиламъ) та ін. Подано анотацію до праць.

С. 179: Коротка анотація на працю І. Франка “Молитва за своїх ворогів” // Записки Українського Наукового Товариства в Києві. – 1911. – Кн. 8. – С. 53–61.

259. Національний Музей імени митроп. Андрея гр. Шептицького у Львові: (Справозданє за 1910 р.) // Діло. – 1911. – 8 лют. (Чис. 29). – Підп.: І. Свенціцький.
260. Національний Музей імени митроп. Андрея Шептицького у Львові: (Звіт за черв. м-ць) // Діло. – 1911. – 13 лип. (Чис. 152).
261. [Огляд] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 234. – Підп.: І. С. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
Короткий огляд праці: *А. Алферовъ, А. Грузинскій*. “Допетровская литература и народная поэзия: Тексты, переводы, примѣчания, словарь” (Москва, 1910). Подано анотацію до праці.
262. [Огляд] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 237–238. – Підп.: І. Свенціцький. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
Огляд праці: *Н. Каринскій*. “Языкъ Пскова и его области въ XV вѣкѣ. (Спб., 1909). – (Записки ист.-филолог. факультета С.-Петербурскаго ун-та; Ч. ХСIII)”. Подано анотацію до праці.
263. [Огляд] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 222. – Підп.: І. Свенціцький. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
Критичний огляд праці: *А. Пападопуло-Керамевс* “*Varia graeca sacra: Сборникъ греческихъ неизданныхъ богословскихъ текстовъ IV – XV вѣковъ*” (Спб., 1909). Подано розширену анотацію до праці.
264. [Огляд] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 225. – Підп.: І. Свенціцький. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
Критичний огляд праці: *Б. Цонев* “Опись на ръкописитѣ и старопечатнитѣ книги на Народната Библиотека въ София” (Софія, 1910). Подано розширену анотацію до праці.
265. [Огляд] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 240. – Підп.: І. С. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).
Огляд праці: *О. Wiese*. “Unsere Muttersprache, ihr Werden und ihr Wesen. – 7-е вид.” (Липськ, 1909). Подано анотацію до праці.

266. Передмова // Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 2 / *Зладив І. Свенціцький*. – Львів: Накладом Товариства імени Шевченка, 1911. – С. V–IX. – [Без підп.]. – (Українсько-Руський Архив; Т. 6).
267. Передмова // Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3 / *Зладив І. Свенціцький*. – Львів: Накладом Товариства імени Шевченка, 1911. – С. V–VI. – Підп.: І. С. – (Українсько-Руський Архив; Т. 7).
268. Шкільні заняття Петра Білянського // Записки НТШ. – 1911. – Т. CVI, кн. VI. – С. 115–119.
269. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СII, кн. II. – С. 210–211. – *Рец. на кн.: Будде Е. Основи синтаксиса русскаго языка // Русскій Филологическій Вѣстникъ*. – 1910. – Т. 64. – С. 1–61.
270. **Рец.:** [Рецензія] // Наша школа. – 1911. – Кн. 4. – С. 65. – Підп.: Др. І. Св-ий. – *Рец. на кн.: Возняк М. Галицькі граматики української мови першої половини XIX ст.: (Студії і матеріали до історії української фільольогії. I)*. – Львів, 1911. – 340 с.
271. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 238–239. – *Рец. на кн.: Дурново Н., Ушаковъ Д. Хрестоматія по великорусской діалектології: Пособіе при преподаваніи русскаго языка въ высшихъ учебныхъ заведеніяхъ // Учёные записки Императорскаго Московскаго Ун-та. Отделение историко-филологическое*. – 1910. – Вып. 40. – С. 8–216.
272. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СII, кн. II. – С. 209–210. – *Рец. на кн.: Марковъ А. В. Данныя по говору Стародубскаго уѣзда, Черниговской губерніи // Извѣстія Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ*. – 1910. – Т. 15. – С. 184–198.

273. **Рец.:** Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом (1876–1895) // Діло. – 1911. – 31 січ. (Чис. 22); 1–2 лют. (Чис. 23–24). – *Рец. на кн.:* Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом (1876–1895). Т. 2 (1876–1878) / Зладив М. Павлик. – Чернівці: З друкарні “Руської Ради”, 1910. – 317 с.; Т. 6 (1890–1891) / Зладив М. Павлик. – Чернівці: З друкарні “Руської Ради”, 1910. – 288 с.
274. **Рец.:** Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом (1876–1895) // Діло. – 1911. – 28 верес. (Чис. 214); 29 верес. (Чис. 215). – Підп.: Др І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом (1876–1895). Т. 3 (1879–1881) / Зладив М. Павлик. – Чернівці, 1910. – 519 с.; Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом (1876–1895). Т. 4 (1882–1885) / Зладив М. Павлик. – Чернівці, 1910. – 440 с.
275. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІ, кн. ІІІ. – С. 239. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.:* Сиповскій В. В. Очерки изъ исторіи русскаго романа. – СПб., 1909–1910. – 951 с.
276. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІ, кн. ІІ. – С. 204–207. – *Рец. на кн.:* Соболевскій А. И. Лингвистическія и археологическія наблюденія. – Варшава, 1910; Русскій Филологическій Вѣстникъ. – 1910. – Т. 64. – С. 92–189.
277. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІІ, кн. ІІІ. – С. 233. – Підп.: І. С. – *Рец. на ст.:* Соболевскій Л. М. Изъ церковно-славянскої учительной литературы // Извѣстія 2-го отдѣленія русскаго языка и словесности Императорскої Академіи Наукъ. – 1910. – С. 41–61.
278. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІV, кн. ІV. – С. 222. – *Рец. на кн.:* Соколовъ Ю. Весна и народный аскетическій идеаль: (Къ исторіи духовнаго стиха “Разговоръ Юсафа съ пустыней”) // Русскій Филологическій Вѣстникъ. – 1910. – Т. 54. – С. 79–91.

279. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 220–221. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Фоть М. Къ вопросу о природѣ драмы // Вопросы Философіи и Психологіи. – 1909. – Кн. 97. – С. 170–191. – (Бібліографія (оцінки, реферати, замітки). Література).*
280. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІІ, кн. ІІІ. – С. 234–235. – *Рец. на кн.: Щеглова С. А. “Пчела” по рукописямъ кievскихъ библіотекъ: Опытъ изученія и тексты. – СПб., 1910. – 101 с. – (Памятники древней письменности и искусства).*
281. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CVІ, кн. VI. – С. 165–166. – *Рец. на кн.: Diehl C. Manuel d’art byzantin. – Paris, 1910. – 837 p.*
282. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІ, кн. II. – С. 207–208. – *Рец. на кн.: Forbes Nevill. The Position of the Slavonic Languages at the present day. An inaugural lecture delivered before the University of Oxford, November 29, 1910. – Oxford, 1910. – 32 p.*
283. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІ, кн. II. – С. 209. – *Рец. на кн.: Jagić V. Über den Dialekt der Kleinrussen in Bačka und Banat Ungarns (Nach V. Hnatjuk) // Archiv für Slavische Philologie. – 1910. – Bd. 31. – S. 554–559.*
284. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІ, кн. II. – С. 208–209. – *Рец. на кн.: Melich J. Die Herkunft der Slavischen Lehnwörter der ungarischen Sprache // Archiv für Slavische Philologie. – 1901. – Bd. 31. – S. 92–116.*
285. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. CV, кн. V. – С. 239–240. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Nitsch K. Mowa ludu polskiego. – Kraków, 1911. – 162 s.*

286. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІ, кн. ІІ. – С. 211. – *Рец. на кн.: Sobolewskij A. Kyrills Sprüche (Притчи) // Archiv für Slavische Philologie. – 1910. – Bd. 31. – S. 481–506.*
287. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІІІ, кн. ІІІ. – С. 234. – *Рец. на кн.: Vondrák W. Kirchenslavische Chrestomathie. – Göttingen, 1910. – 232 s.*

1912

288. Бережім рідну старину! // Діло. – 1912. – 23 марта (Чис. 67).
289. Національний Музей в 1911 році // Діло. – 1912. – 17 січ. (Чис. 13).
290. Національний Музей у Львові: [Звіт за І квартал 1912 р.] // Діло. – 1912. – 4 цвітня (Чис. 67).
- Звітуючи про придбані для музею за перші три місяці 1912 р. цінні експонати (зокрема, кирилівські рукописи, дереворити на полотні, рисунки, літографії, ікони, культурно-побутові предмети тощо), І. С. Свенціцький “складає сердечну подяку” і називає прізвища всіх жертводавців для музею.
291. Національний Музей у Львові: [Звіт за квiт. м-ць] // Діло. – 1912. – 3 мая (Чис. 98).
292. Національний Музей у Львові: Приріст у травні 1912 р. // Діло. – 1912. – 1 черв. (Чис. 121).
293. Національний Музей у Львові: Приріст в червні 1912 р. // Діло. – 1912. – 2 лип. (Чис. 147).
294. Національний Музей у Львові: [Звіт за липень і серпень] // Діло. – 1912. – 31 серп. (Чис. 196).

У звіті І. С. Свенціцький зазначив, що серед придбаних музеєм цінних експонатів, “особлившої уваги заслуговують: портрет Костюшка в литім зелізі; деревляний різаний в дереві монахом Йосафатом ручний хрест 1698 р.”, від Ексцеленції Митрополита [Шептицького] одержав Музей ікону Николи Чудотворця вел.-рус. письма поч. XVII в.”.

295. Національний Музей у Львові: Приріст у вересні // Діло. – 1912. – 2 жовт. (Чис. 221). – Підп.: І. Свенціцький.
296. Національний Музей у Львові: Приріст в падолисті // Діло. – 1912. – 30 падолиста (Чис. 270). – Підп.: І. Свенціцький.
297. Національний Музей у Львові: [Звіт за I чверть 1912 р.] // Діло. – 1912. – 4 квіт. (Чис. 77).
298. [Огляд] // Записки НТШ. – 1912. – Т. CVII, кн. I. – С. 170. – Підп.: І. С. – (Бібліографія (рецензії і справоздання).
Огляд праці: *T. Schmit*. “Die Malereien des bulgarischen Klosters Poganovo. Einige Worht über mittelalterliche bulgarische Kunstdenkmäher (Byzant. Zeitschrift. – 1908, ст. 121–130)”. Подано анотацію до праці.
299. Передмова // Похоронні голосіння / *Зібрав Др. Іляріон Свенціцький* // Етнографічний збірник. – 1912. – Т. XXXI–XXXII. – С. 1–23. – Підп.: І. С.
300. Похоронні голосіння / *Зібрав Др. Іляріон Свенціцький* // Етнографічний збірник. – 1912. – Т. XXXI–XXXII. – С. 1–129.
301. Руханка і її вплив на людський організм // Діло. – 1912. – 24 цвітня (Чис. 91). – Підп.: І. С.
302. У Сербів і Болгар: (Вражіня й думки) // Діло. – 1912. – 1–2 лют. (Чис. 25–26); 5–6 лют. (Чис. 28–29).
Із змісту:
1. Вражіня й думки (1 лют.).
2. В монастирях (2 лют.).
3. Сербія (5 лют.).
4. У Болгарії (6 лют.).
303. Шкільні занятя Петра Білянського // Записки НТШ. – 1912. – Т. CVII, кн. I. – С. 115–119. – Підп.: Подав І. Свенціцький.

304. “Erzengels Marienverkündigung” und das Annuntiationsmysterium // Archiv für Slavische Philologie. – 1912. – Bd. 33. – S. 379–437.
Ларіон Свенціцький присвятив працю своєму вчителеві Ватрославу Ягічу: “Verehrtestem Meister Professor V. Jagić von einem seiner bescheidensten Schüler zum Dank gewidmet”.
305. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХІ, кн. V. – С. 200–202. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Абрамовичъ Д. И.* Описаніе рукописей С-Птб. Духовной Академіи. Софійская бібліотека. Вып. III. Сборники – С-Птб., 1910. – 408 с.
306. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХ, кн. IV. – С. 227–229. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Адріанова В.* Матеріали для исторіи цѣльнъ на книги въ древней Руси XVI–XVIII вв. – СПб., 1912. – 162 с.
307. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СVII, кн. II. – С. 181. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Брандтъ Р. Ф.* Лекціи по славянорусской палеографіи, читанныя въ Московскомъ Археологическомъ Институтѣ въ 1908, 1909 и 1910 гг. – Москва, 1910. – (Бібліографія. Рецензії і справоздання. Література).
308. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХ, кн. IV. – С. 237–238. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Каминскій В. А.* Отчетъ о поѣздкѣ въ Волинское Полѣсье для изученія народныхъ говоровъ лѣтомъ 1910 г. // Извѣстія Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. – 1911. – Т. XVI, кн. IV. – С. 67–94.
309. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СІХ, кн. III. – С. 190–192. – *Рец. на ст.: Крачковскій М.* Новозавѣтныи апокрифъ въ арабской рукописи 885–886 года Р. Хр. // Византийскій Временникъ. – [Б. р.]. – Т. 14. – С. 246–275.
310. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХІ, кн. V. – С. 180–181. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Кулаковскій Ю.* Исторія Византіи. Т. I (395–518). – [Київ], 1910. – 533 с.; Т. II (518–602). – Київ, 1912. – 513 с.

311. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХ, кн. IV. – С. 240–242. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Смирновъ Н. А.* Западное вліяніе на русскій языкъ въ Петровскую эпоху // Сборникъ Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. – 1910. – Т. 88. – № 2. – 399 с.
312. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХІІ. – С. 221–222. – *Рец. на кн.: Снитко А.* Описаніе рукописнаго отдѣла и старопечатныхъ книгъ Минскаго Церковнаго Историко-Археологическаго Комитета. – Минскъ, 1909. – 74 с.
313. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХІІ, кн. VI. – С. 220–221. – *Рец. на кн.: Срезневскій В. И., Покровскій Ф. И.* Описаніе рукописнаго отдѣла Библіотеки Императорской Академіи Наукъ: В 2-х т. – СПб., 1910. – 525 с.
314. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХІІІ, кн. II. – С. 192. – *Рец. на кн.: Титовъ Ф. И.* Очерки по исторіи русскаго книгописанія и книгопечатанія. Вып. 1: Русское книгописаніе XI–XVIII вв. (съ LXXIV рисунками). – 1910. – 47 с.
315. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХІ, кн. V. – С. 199–200. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Яцимирскій А. И.* Мелкіе тексты и замѣтки по старинной славянскои и русскои литературамъ // Извѣстія Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. – 1911. – Т. 16, кн. 2.
316. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СVІІІ, кн. II. – С. 189–191. – *Рец. на кн.: Aufhauser J. B.* Das Drachenwunder des heiligen Georg in der griechischen und lateinischen Überlieferung // Byzantinisches Archiv. – 1911. – Bd. 3. – Heft 5. – 255 S.
317. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХ, кн. IV. – С. 236–237. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Baudoin de Courtenay J.* O “prawach głosowych” // Rocznik slawistyczny. – 1910. – Т. 3. – S. 57–82.

318. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. CVII, кн. I. – С. 165–166. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Diehl Ch. Manuel d'art byzantin.* – Париж, 1910. – 837 с. – (Бібліографія. Рецензії і справоздання. Преісторія, антропология, археология, історія штуки).
319. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. CVII, кн. I. – С. 183. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Krypiakiewicz P. F. De hymni Acahisti auctore* // *Byzantinische Zeitschrift.* – 1909. – S. 357–382.
320. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. CVII, кн. I. – С. 191–192. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Peasant art in Austria and Hungary / Ed. by Ch. Holme.* – Лондон, 1911. – (Бібліографія. Рецензії і справоздання. Етнографія).
С. 191: І. Свенціцький зазначає: “Се особний осінний номер лондонського “The Studio” за 1911 р., присвячений людовій штуці в Австро-Угорщині” – і зауважує, що “наукового критичного значіння не має ні одна стаття, хоч п. Levetus у вступі про Австрію, а п. Haberlandt у статті про австрійську людову штуку старають ся звязати генетично поодинокі прояви людової штуки ріжних народів Австрії”.
321. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1912. – Т. CX, кн. IV. – С. 202–204. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Podlacha L. Die göttliche Liturgie in den Wandmalereien der Bukowiner Klosterkirchen* // *Separ. Abdr. a. d. Zeitschrift für Christliche Kunst.* – Дісельдорф, 1910. – Т. XXIII. – С. 259–269; *Podlacha L. Abendländische Einflüsse in den Wandmalereien der Griech.-orient. Kirchen in der Bukowina* // *Zeitschrift für Christliche Kunst.* – Дісельдорф, 1911. – Т. 24.

1913

322. о. Антін Петрушевич: [Некролог] // Діло. – 1913. – 24 верес. (Чис. 213). – Підп.: І. Свенціцький.
323. Бойківський говір села Бітля // Записки НТШ. – 1913. – Т. CXIV, кн. II. – С. 117–153.

324. В статі п. з. “Характеристика збірок “Національного Музея” // Діло. – 1913. – 27 груд. (Чис. 288). – Підп.: І. С.

І. С. Свенціцький звертає увагу на неточність, що трапилась при публікуванні його статті.

325. Курс висшої освіти у Львові // Письмо з Просьвіти. – 1913. – Чис. 3. – Підп.: І. С.

У статті І. С. Свенціцький інформує про те, що “Товариство “Просьвіта” уладило при підмозі Товариства укр. наук. викладів ім. П. Могилы с. р. перший курс висшої освіти у Львові, даючи отсим чином почин до нової просвітної роботи” та зазначає, що лекції з курсу української мови вестиме д-р О. Колесса, історії – д-р Д. Лукіянович, української поетики – В. Пачовський, української історії (княжа доба) – д-р І. Крип’якевич та інші вчені.

326. Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание) // Извѣстія Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. – 1913. – Т. 18, кн. 1. – С. 206–228.

327. Національний музей у Львові (ул. Мохнацкого 42) // Руслан. – 1913. – 1 січ. (Чис. 1). – Підп.: І. Свенціцький.

І. Свенціцький зазначає, що серед “дарів” для Національного музею “особливої уваги заслугує видане візантійських емаль і збірок М. П. Боткина з С. Петербурга, дарована властителем збірки і видавцем”, “... дари Ставропігійского Інститута, д-ра Щурата, ... М. Павлика і інж. Корнелі”.

328. Національний Музей у 1912 році // Руслан. – 1913. – 5 січ. (Чис. 5); 7 січ. (Чис. 6). – Підп.: І. Свенціцький.

329. Національний Музей // Діло. – 1913. – 1 січ. (Чис. 1). – Підп.: І. Свенціцький.

330. Національний Музей: Приріст в березні // Діло. – 1913. – 3 цвітня (Чис. 74). – Підп.: І. Свенціцький.

У звіті про придбані музеєм експонати у березні І. Свенціцький зазначає, що з надбань “76 н-рів” особливої уваги заслуговує портрет Шевченка “роботи 60-тих рр. після якоїсь фотографії”. Автора портрету не вказано.

331. Національний Музей: [мав в цвітні с. р. 122 н-рів приросту] // Діло. – 1913. – 30 цвітня. (Чис. 93). – Підп.: І. Свенціцький.
332. Національний Музей у 1912 р. // Діло. – 1913. – 10 січ. (Чис. 6). – Підп.: І. Свенціцький. – (3 суспільного і культурного обсягу).
333. Національний Музей у Львові: Приріст в січні // Діло. – 1913. – 1 лют. (Чис. 24). – Підп.: І. С.
І. Свенціцький зазначає: “58 н-рів приросту, серед яких на особлившу увагу заслуговують: жовтянецький помяник 1777 р. Книжка з присвятою de Samillis-a Жоховському..., 7 предметів доісторичної археології від пана Гамалія учителя ікон сербського письма... і плащаниця поч. XVIII в.”.
334. Національний Музей у Львові [мав в жовтні 115 н-рів приросту] // Діло. – 1913. – Чис. 245.
335. Національний Музей у Львові [мав в липні 52 н-ри приросту] // Діло. – 1913. – 2 серп. (Чис. 170). – Підп.: І. Свенціцький.
336. Національний Музей у Львові [мав в маю 1913 р. 57 н-рів приросту] // Діло. – 1913. – 3 черв. (Чис. 122). – Підп.: І. С.
337. Національний Музей у Львові [мав в червні 405 н-рів приросту] // Діло. – 1913. – 3 лип. (Чис. 145). – (Література, наука і штука).
338. Національний Музей у Львові [мав у вересні 77 н-рів приросту] // Діло. – 1913. – 1 жовт. (Чис. 218). – Підп.: І. Свенціцький.
339. Національний Музей у Львові [мав у падолисті 68 номерів приросту] // Діло. – 1913. – 2 груд. (Чис. 269). – Підп.: І. Свенціцький.
340. Національний Музей у Львові: [Звіт за серп. м-ць] // Діло. – 1913. – 1 верес. (Чис. 192).
341. Огляд розвою “Національного Музею” // Діло. – 1913. – 13 груд. (Чис. 278). – Підп.: І. Свенціцький.
342. Про охорону рідної штуки // Діло. – 1913. – 22 верес. (Чис. 211); 23 верес. (Чис. 212).

343. Характеристика збірок “Національного Музея” // Діло. – 1913. – 26 груд. (Чис. 287).
344. Das ruthenische Nationalmuseum in Lemberg // Ukrainische Rundschau. – Wien, 1913. – Nr 5. – S. 110–114. – Підп.: Dr. J. Swienickij.
345. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХІІІ, кн. І. – С. 172–175. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Айналовъ Д. В.* Мініатюри “Сказанія” о святыхъ Борисѣ и Глѣбѣ Сильвестровскаго Сборника. – СПб., 1911. – 128 с. – (Бібліографія. Рецензії і реферати. Преісторія, археологія, історія штуки).
346. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХІV, кн. ІІ. – С. 229–230. – *Рец. на кн.: Брокъ О.* Очеркъ фізіологіі славянскоі рѣчи. – С-Пб., 1910. – 262 с. – (Енциклопедія славянскоі філологіі / Под ред. акад. И. В. Ягича; Вып. 5); *Broch O.* Slavische Phonetik (Sammlung slavischer Lehr- und Handbücher). – Гайдельберг, 1911. – 347 с.
347. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХVІ, кн. ІV. – С. 239–241. – *Рец. на кн.: Житія преподобнаго Авраамія Смоленскаго и службы ему / Приготовил къ печати С. П. Розановъ.* – СПб., 1912. – 166 с. – (Памятники древнерусскоі літератури; Вып. 1).
348. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХІІІ, кн. І. – С. 170–171. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Лихачевъ Н. П.* Историческое значеніе итало-греческоі иконописи. Изображенія Богоматери въ произведеніяхъ итало-греческихъ иконописцевъ ихъ вліяніе на композиціи нѣкотрыхъ прославленныхъ русскихъ иконъ. – СПб., 1911. – 51 с. – (Бібліографія. Рецензії і реферати).
349. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХVІ, кн. ІV. – С. 241–242. – *Рец. на кн.: Нила Сорскаго преданіе и Уставъ, со вступительной статьей М. С. Боровковой-Майковой* // Памятники древней письменности и искусства. – СПб., 1912. – 91 с.

350. **Рец.:** Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом // Діло. – 1913. – 16 цвітня (Чис. 84). – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом. Т. V (1886–1889). – Чернівці, 1913. – 414 с.
351. **Рец.:** Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом (1876–1895) // Діло. – 1913. – 22 мая (Чис. 112). – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом. Т. VI (1890–1891). – Чернівці, 1910. – 287 с.; Т. VII (1892–1893). – Чернівці, 1911. – 343 с.; Т. VIII (1894–1895). – Чернівці, 1911. – 293 с.
352. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХІV, кн. II. – С. 230–232. – *Рец. на кн.:* *Фасмеръ М. Р.* Греко-Славянскіе Этюды. 3: Греческія заимствованія въ русскомъ языкѣ. – СПб., 1909. – 236 с.
353. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХVІ, кн. IV. – С. 232–237. – *Рец. на кн.:* *Ягичъ И. В.* Исторія славянской филологіи // Энциклопедія славянской филологіи. Вып. 1–8. – СПб., 1910. – 961 с.
У рецензії І. С. Свенціцький зазначає: “Сміливий критицизм і здорова об’єктивність – се знаменні приклади наукової діяльності Ягіча”.
354. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХVІ, кн. IV. – С. 222–225. – *Рец. на кн.:* *Brückner A.* Die Wahrheit über die Slavenapostel. – Тібінген, 1913. – 127 с.
Полеміка І. Свенціцького з О. Брюкнером з приводу кирило-мефодієвського питання.
355. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХІІІ, кн. I. – С. 171–172. – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.:* Collection M. P. Votkine. – СПб., 1911. – 41 с. – (Бібліографія. Рецензії і реферати. Преісторія, археологія, історія штуки).
356. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХVІ, кн. IV. – С. 245–247. – *Рец. на кн.:* *Haberlandt M.* Österreichische Volkskunde aus Sammlungen des Museums für österreichische Volkskunde in Wien. – Відень, 1911. – 164 с.

357. **Рец.:** [Рецензія] // Записки НТШ. – 1913. – Т. СХІV, кн. ІІ. – С. 226–228. – *Рец. на кн.: Porzeziński W. Die baltischslawische Sprachgemeinschaft* // Rocznik slawistyczny. – 1911. – Т. 4. – С. 1–26.

1914

358. Галицько-руське церковне малярство XV–XVI ст.: (Матеріяли і замітки) // Записки НТШ. – 1914. – Т. СХХІ. – С. 63–116.
359. Національний Музей // Діло. – 1914. – 16 цвітня (Чис. 84). – Підп.: І. Свенціцький кустос Національного Музея.
360. Національний Музей у Львові // Ілюстрований народний календар товариства “Просвіта” на звичайний рік 1914. – Річник 37. – Львів, 1914. – С. 119–122. – Підп.: І. Свенціцький управитель Націон. Музея.
- С. 120: І. С. Свенціцький зауважує: “Подаючи отсей короткий очерк про “Національний Музей”, автор його мав на меті вказати великанське значіне сеї інституції для справ нашого культурно-національного життя і вказати широким кругам читачів на необхідність вийти в можливо живі зносини з сим музеєм. Ніхто не подбає про нас, як ми самі про себе не подбаємо; ніхто не пошанує нас, як ми самі не пошануємо. ...Вся українсько-руська старина і всі пам'ятки культурно-національного життя нашого мають перейти в руки власної інституції і в ній остатись для добра, науки і слави Руси-України”.
361. Національний Музей у Львові: [Звіт за лют. м-ць] // Діло. – 1914. – 3 марта (Чис. 47). – [Без підп.].
362. Національний Музей у Львові: [Звіт. за січ. м-ць] // Діло. – 1914. – 5 лют. (Чис. 26). – [Без підп.].
363. Національний Музей у Львові в 1913 р. // “Діло” і “Нове слово”. – 1914. – 3 лют. (Чис. 27). – Підп.: І. Свенціцький.
- “Діло” і “Нове слово” – редакція “Діла” зауважила, що тимчасово під такою назвою виходила газета, поки страйкували “складачі”.
364. Національний Музей у Львові мав в марті: [Звіт за берез. м-ць] // Діло. – 1914. – 1 цвітня (Чис. 72).

365. Національний Музей у Львові мав в маю: [Звіт за трав. м-ць] // Діло. – 1914. – 1 черв. (Чис. 119). – Без підп.

366. Національний Музей у Львові мав в цвітні: [Звіт за квіт. м-ць] // Діло. – 1914. – 5 мая (Чис. 97). – Без підп.

Серед придбаних музеєм цінностей тільки у квітні 1914 р. І. С. Свенціцький називає, зокрема, 22 галицькі рукописи, 19 ікон XVII–XIX віку, “5 хатних образів на шклі”, 10 листів М. Коцюбинського до О. Луцького та у кінці звіту зазначає: “В тім часі оглянули Музей (з двотижневою перервою) 263 осіб, до загального числа 1818 включно”.

367. Новий осередок давньої польської культури: [Збірки В. Лозінського] // Діло. – 1914. – 6 цвітня. (Чис. 76). – Підп.: І. С.

Про отриману Національним музеєм збірку творів мистецтва: “Одержав отсе Львів в збірках творів штуки і артистичного промислу пок. Володислава Лозінського. Збірки сі зложені з портретів і памяток польських королів та родової шляхти, лицарської зброї, меблів, гобелінів, макат, порцеляни, золотарських предметів ... та деяких дуже цінних памяток нашого церковного гафту XVII в. і різбарства XVIII в.”.

368. Основи відродження білоруського письменства // Записки НТШ. – 1914. – Т. СХVII–СХV: Іванови Франкови в сорокліте письменської діяльності. – С. 291–301; Відбитка із “Записок НТШ”. – Львів, 1914. – 11 с.

Із змісту:

I. (Право на самостійне культурне жите).

II. (Ідейний підклад білоруського письменства).

III. (Польсько-білоруська школа).

IV. (Російсько-білоруська школа).

V. (Письменники-Білоруси).

VI. (Деякі паралелі і висновки).

369. Памятник Шевченка у Львові // Діло. – 1914. – 30 мая (Чис. 118). – Підп.: За Управу Національного Музея д-р І. Свенціцький.

І. С. Свенціцький зазначає, що 28 червня 1914 р. “Бронзове погрудє Поета – роботи Гадевського буде уміщене на відповідній підставі з рожевого теребовельського каменя, на однометровім кургані, по сере-

дині великої площі перед Національним музеєм” і зауважує: “Національний Музей як фундація дає площу і приймає на себе обовязок належної консервації памятника”.

370. Памятник Шевченка у Львові // Руслан. – 1914. – 31 мая (Чис. 119).
371. Шевченківські сьвята: Шевченківська вистава в Національнім Музею // Діло. – 1914. – 2 цвѣтня (Чис. 73). – [Без підп.].
372. Шевченко в ряді славянських національних поетів // Наша школа. – 1914. – Річник 6, зш. 1. – С. 99–106.
373. **Рец.:** Михайло Тершаковець: Галицько-руське літературне відродженє // Діло. – 1914. – 2 цвѣтня (Чис. 42). – Підп.: І. Свенціцький. – *Рец. на кн.: Тершаковець М.* Галицько-руське літературне відродженє. – Львів, 1908. – 164 с.

1915

374. Деревянныя церкви Галицкой Руси XVII–XVIII вѣковъ: (По поводу выставки въ Национальномъ музеѣ въ Львовѣ) // Львовскій Вѣстникъ. – 1915. – 3 мая (№ 63). – Підп.: И. Свѣнцицькій. – (Неофіціальная часть); Отдѣльный оттискъ. – Львов, 1915. – 6 с.
375. Национальный музей во Львовѣ (1905–1915) // Львовскій Вѣстникъ. – 1915. – № 31.
376. Характеристика збірок Национального Музея // Діло. – 1915. – Чис. 287.

1916

377. Иванъ Франко // Кіевская Мысль. – 1916. – № 143.
378. Иванъ Франко (1856–1916) // Украинская Жизнь. – 1916. – Кн. 10–11. – С. 19–43.

379. Основи відродження білоруського письменства // Привіт Іванови Франкови в сорокліте його письменської праці 1874–1914: Літ.-наук. зб. – Львів: Накладом Ювілейного комітету. З друкарні НТШ, 1916. – С. 291–301.
380. **Рец.:** [Рецензія] // Український Науковий Збірник. – Київ: Вид. Укр. Наук. Т-ва; Москва: Друк. Т-ва Рябушинських, 1916. – Вип. 2. – С. 114–118. – *Рец. на кн.: Верещагинъ В. А. Старый Львовъ.* – Петроградъ, 1915. – 142 с.
381. **Рец.:** [Рецензія] // Український Науковий Збірник. – Київ: Вид. Укр. Наук. Т-ва; Москва: Друк. Т-ва Рябушинських, 1916. – Вип. 2. – С. 130–132. – *Рец. на ст.: Лукомскій Г. Старинное зодчество Галиции // Аполлонъ,* 1915. – Кн. 1. – С. 4–13; Кн. 2. – С. 24–49.
382. **Рец.:** [Рецензія] // Український Науковий Збірник. – Київ: Вид. Укр. Наук. Т-ва; Москва: Друк. Т-ва Рябушинських, 1916. – Вип. 2. – С. 112–114. – *Рец. на кн.: Павлуцкій Г. О происхождении древнерусской иконописи.* – 1914. – 16 с. – Відбитка з “Кієвскихъ Университетскихъ Извѣстій” (1914).

1917

383. Передне слово // *Свенціцький І. Основи науки про мову Українську.* – Київ: Видання Т-ва “Час”, 1917. – С. 3–4.
384. **Рец.:** [Рецензія] // Книгарь. – 1917. – Чис. 3. – С. 144–146. – *Рец. на кн.: Гладкий М. Украинскій языкъ.* – Житомиръ, 1917. – 24 с. – Підп.: І. Свенціцький.
385. **Рец.:** [Рецензія] // Україна. – 1917. – Кн. 3 і 4. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.: Погодинъ А. Л. Славянскій міръ: Политическое и экономическое положеніе славянскихъ народовъ передъ войной 1914 года.* – Москва, 1915. – 420 с.

1918

386. Бібліотека Національного музею у Львові // Книгарь. – 1918. – Чис. 6. – С. 308–314.

387. В фейлетоні “Ми й вони” // Діло. – 1918. – 7 марта (Чис. 52). – Підп.: І. Свенціцький.
І. С. Свенціцький зауважує редакції про помилки, допущені при публікації його статті “Ми й вони”.
388. Великих днів – одна сторінка // Діло. – 1918. – 5 мая (Чис. 102).
Відгук І. С. Свенціцького на лютневі події 1917 року в Росії та про ситуацію в Україні.
389. Внутрішня сила // Відродження України. – Відень, 1918. – Чис. 57 (21 лип.). – С. 1.
Про становище України в світі після 1918 р. І. С. Свенціцький, зокрема, зазначає: “Сила України лежить у її майбутній організованості, в її спосібності фізичною силою оборонити свої природні життєві інтереси, в її національній одностайності, але не в гуртково-партійнім роздробленню”.
390. Галичина й Україна // Діло. – 1918. – 15 марта (Чис. 59); 17 марта (Чис. 61).
391. Грізна хвиля // Відродження. – Відень, 1918. – Чис. 23 (16 мая). – С. 1–2. – Підп.: Др. І. Свенціцький.
392. Дві літературних новини Галицької України // Книгарь. – 1918. – Чис. 14.
Про повість А. Крушельницького “Рубають ліс” (Львів, 1918).
393. Державне будівництво // Відродження. – Відень, 1918. – Чис. 12 (14 цвітня). – С. 1. – Підп.: Др. І. Свенціцький.
394. Державні фонди для занедбаних дітей // Діло. – 1918. – 24 серп. (Чис. 191). – Підп.: Е. П., І. С.
395. “Книгар, літопись українського письменства” // Діло. – 1918. – 28 серп. (Чис. 194).
Про нове київське видання з бібліографії.
396. Культурно-національна праця // Відродження. – Відень, 1918. – Чис. 6 (1 цвітня). – С. 1. – Підп.: Др. І. Свенціцький.

397. Лесь Мартович // Літературно-Науковий Вістник. – 1918. – Кн. 1. – С. 65–77.
398. Ми й вони // Діло. – 1918. – 6 марта (Чис. 51). – Підп.: І. Свенціцький.
Про події 1917 року в Росії.
399. Михайло Павлик // Наше минуле. – 1918. – № 1. – С. 40.
400. Міжнародня політика // Відродженне України. – Відень, 1918. – Чис. 45 (23 черв.). – С. 1.
401. Національна політика // Відродженне України. – Відень, 1918. – Чис. 32 (1 черв.). – С. 1.
402. Національний Музей // Діло. – 1918. – 4 серп. (Чис. 175).
403. Національний Музей // Діло. – 1918. – 4 верес. (Чис. 200).
404. Національний Музей у Львові. За час війни // Діло. – 1918. – 16 лип. (Чис. 158).
405. Національний Музей у Львові. Звіт за місяць вересень // Діло. – 1918. – 3 жовт. (Чис. 224).
406. Новосадський Апостол: (Опис рукопису XIV в.) // Записки НТШ. – 1918. – Т. СХХVI–СХХVII. – С. 161–170.
407. Осторога – Зазив // Діло. – 1918. – 31 мая (Чис. 120).
І. С. Свенціцький як директор Національного музею та голова “Товариства охорони укр. старини” звертається до громадськості із закликом берегти пам’ятки старовини, перешкоджати вивезенню їх за межі України.
408. [Переднє слово] // *Франко І.* Абу-Каземови капці: Арабська казка. – Київ: Волошки, 1918. – С. 3–4. – Підп.: І. С.
409. Реальна політика // Діло. – 1918. – 15 серп. (Чис. 184).
Про міжнародну політику та класові взаємини на Україні.

410. Українська старовина в Київській Церковно-археологічному Музеї // Записки історичної і фільологічної секції Укр. Наук. Т-ва в Києві. – 1918. – Кн. 17. – С. 87–91. – Підп.: І. Свенціцький.
411. “Українське мистецтво” // Шляхи. – 1918. – С. 127–131.
412. Український Національний музей // Діло. – 1918. – 10 цвітня. (Чис. 81).
413. Чеський народний театр. 16 мая 1868–1918 // Діло. – 1918. – 22 мая (Чис. 112).
414. Шляхом дійсности: Голос в дискусії // Діло. – 1918. – 12 жовт. (Чис. 232).
Про галицьке духовенство.
415. **Рец.:** [Рецензія] // Книгарь. – 1918. – Чис. 5. – С. 271–275. – *Рец. на кн.: Грох-Грохольський Ю.* Коротенька початкова граматики української мови. – Козятин, 1917. – 66 с.
416. **Рец.:** [Рецензія] // Літературно-Науковий Вістник. – 1918. – Чис. 4–6. – С. 134–140. – *Рец. на кн.: Аристов.* Карпато-русские писатели.

1919

417. **Рец.:** “Іду на вас” // Терем: Літ. зб. / Впорядкував Ф. Федорців. – Львів; Київ: Накладом вид-ва “Шляхи” у Львові, 1919. – С. 197–201. – *Рец. на кн.: Опільський Ю.* “Іду на вас”: Іст. оповід. з часів князя Святослава (960–962 рр.). – Львів, 1918. – 168 с. – (Українська літературна скарбниця; Ч. 2).
418. **Рец.:** Нова історична повість: З приводу повісти Осипа Назарука “Князь Ярослав Осмомисл” // Терем. – 1919. – С. 190–196. – *Рец. на кн.: Назарук О.* Князь Ярослав Осмомисл: Повість. – Львів, 1918. – 417 с., 2 табл.
419. **Рец.:** “Осаул Підкова” // Терем. – 1919. – С. 201–203. – *Рец. на кн.: Будзиновський В.* Осаул Підкова: Оповідання. – Львів, [1919]. – 136 с.

1920

420. Боротьба за основи нового життя // Громадська думка. – 1920. – 30 січ. (Чис. 25); 31 січ. (Чис. 26); 1 лют. (Чис. 27). – Підп.: І. Свенціцький.
421. Винниченко: (Спроба літературної характеристики) // Вперед! – 1920. – 30–31 лип. (Чис. 174–175); 3–6 серп. (Чис. 177–180); 8 серп. (Чис. 182); 10–12 серп. (Чис. 183–185). – Підп.: І. Свенціцький.
422. Возрождение Белорусской литературы / Пер. с галицийского Н. А. Янчука // Очерки Белорусской литературы. Вып. 1: Новейшая литература / Под ред. и с добавлениями Н. А. Янчука. – Москва, 1920. – С. 1–151. – Підп.: Святицкий И.
423. Деревляні церкви Галичини в рисунках Лушпинського // Вперед! – 1920. – 15 серп. (Чис. 188).
424. * Достоевський, характеристика світогляду. – [На підставі власноручно складеного І. С. Свенціцьким 22 жовтня 1944 р. списку його праць, які внесені до особової справи. Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283) знаходиться в архіві ЛНУ імені І. Франка].
425. З літератури й мистецтва: Нове видання Національного Музею у Львові // Вперед. – 1920. – 25 груд. – С. 2–3. – Підп.: І. Свенціцький, директор Націон. Музею.
426. Заробітна плата і minimum existentiae українського приватного урядництва // Службовик. – 1920. – Чис. 1 (15 верес.). – Підп.: І. Свенціцький.
427. “Каталог Шевченківської вистави”: З портретом батька Т. Шевченка // Вперед! – 1920. – 22 квіт. (Чис. 93). – Підп.: І. С.
Про Шевченківську виставку в Національному музеї.
428. Культурно-національне значіння приватного урядництва // Службовик. – 1920. – Чис. 2 (15 жовт.). – Підп.: І. С.

429. Музеї і книгозбірні сучасної України // Громадська думка. – 1920. – Чис. 12.
430. Національний Музей у 1919 р. // Вперед! – 1920. – 14 січ. (Чис. 10). – Підп.: І. Свенціцький.
431. Національний Музей у Львові: У першому півріччю 1920 р. // Вперед! – 1920. – 25 лип. (Чис. 170).
432. Національний Музей у 1919 р. // Вперед! – 1920. – 14 січ. (Чис. 10).
433. Нове видання Національного Музею у Львові // Вперед! – 1920. – 25 груд. (Чис. 294).
434. Памяти Модеста Сосенка // Нова Рада. – 1920. – 11 лют. (Чис. 31).
435. [Передмова] // Каталог Шевченківської виставки: 3 портретом батька Шевченка / Упоряд. І. Свенціцький. – Львів, 1920. – С. 5–6. – (Збірки Національного Музею у Львові).
436. Передмова // *Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів: 3 друкарні “Діла”, 1920. – С. [1–2]. – Підп. І. С.

І. Свенціцький зазначає, що присвячує працю своїм вчителям О. Соболевському та В. Ягичу: “Сею книжкою автор сповняє обовязок, прийнятий на себе перед слухачами і читачами “Основ науки про українську мову” та дає ряд відповідий на поставлені ним і собі – що правда – дуже однобоко, на заранні своєї філологічної праці, питання про взаємини між руськими мовами (порівн. “Опытъ сравнительнаго словаря русскихъ говоровъ, Живая Старина 1900”); “...значний граматичний матеріал, зібраний шляхом довголітнього розбору – аналізу, веде до суцільної історії мови, тож до пізнання історичної правди у всіх доступних нам частях досліду – шляхом систематики і синтези. Автор знайшов найбільше цього аналітично-синтетичного первістку в протилежних у подробицях, та однородних у цілому – поглядах на східнословянську філологію своїх великих наставників Соболевського і Ягича. Ім ся книжка, спроба історії рідної мови, нехай буде виразом щирої вдяки і пошани від учня”.

437. Про видавничу діяльність Національного Музея // Вперед! – 1920. – 15 лип. (Чис. 161); 16 лип. (Чис. 162); Громадська думка. – 1920. – 26 черв. (Чис. 148); Українська думка. – 1920. – Чис. 148.
438. Про музеї і музейництво // Громадська думка. – 1920. – Чис. 12.
439. Про “негоже й ледаче” в мистецтві // Життя і Мистецтво. – 1920. – Чис. 1.
Про морально-естетичні засади мистецтва.
440. Товариство “Дністер” – Національному Музеєви у Львові // Нова Рада. – 1920. – 23 січ. (Чис. 15). – Підп.: І. С.
Про фінансову допомогу товариства Національному музею.
441. **Рец.:** Нове історичне оповідання // Громадська думка. – 1920. – 24 січ. (Чис. 12). – *Рец. на кн.: Будзинівський В.* Під одну булаву: Історичне оповідання. – Львів: “Діло”, 1920. – 122 с.

1921

442. Данте (1265–1321) // Поступ. – 1921. – Чис. 12. – С. 282–292.
443. Дещо про печатню Успенського Братства у Львові та її видання // Збірник Львівської Ставропігії: Студії, замітки, матеріали. Т. 1: Минуле і сучасне / Під ред. д-ра К. Студинського. – Львів: З друкарні Ставропігійського Інститута, 1921. – С. 325–339.
444. Драгоманов і Галичане // Поступ. – 1921. – Чис. 11. – С. 248–253.
445. Національний музей у Львові в 1920 р. // Діло. – 1921. – Чис. 8.

1922

446. Від Шевченка до Драгоманова // Вперед! – 1922. – 12 марта (Чис. 56); 14 марта (Чис. 57).
447. Володимир Павлович Пещанський // Новий час. – Львів, 1922. – 5 листоп. (Чис. 62).

448. З літератури й мистецтва: “Учітеся, брати мої!”: Шевченкова криниця // Вперед! – 1922. – 12 лют. (Чис. 33). – Підп.: І. С.
Короткий відгук на книгу вибраних творів Т. Шевченка, укладену В. Дорошенком.
449. З приводу вистави збірки В. П. Пещанського // Діло. – 1922. – 8 верес. (Чис. 7).
450. Завдання і потреби Національного Музею // Нива. – 1922. – Чис. 1. – С. 12–16.
451. Зі записків українського приватного службовика з полону в Сибірі (б. російського полоненого) // Службовик. – 1922. – Чис. 12–13 (в жовтні). – Підп.: І. С. Ус.
452. Національний Музей у Львові в 1921 р. // Вперед! – 1922. – 7 січ. (Чис. 6); 11 січ. (Чис. 7). – Підп.: І. Свенціцький.
453. Приватні службовики а політична діяльність. I // Службовик. – 1922. – Чис. 12–13 (в жовтні). – Підп.: -енко.
454. Прикраси рукописів Галицької України XVI-го віку: [Передмова] // Прикраси галицьких рукописів XVI в. = Codices Haliciae XVI s. Illuminati. Випусків I–III: Текст – Textus. Показчики – Indices. – Жовква: Ex officina Monasterii O. s. Basilii Magni, 1922–1923. – С. 1–7. – (Збірки Національного Музею у Львові = Collectiones Musaei Nationalis Ucrainorum Leopoliensis; Ч. 137).
455. “Свѣтъ свѣтлѣй и горлѣй” // Нива. – 1922. – Чис. 8 і 9. – С. 275–278.
Про засновника Національного музею митрополита Андрея Шептицького з нагоди 30-ліття його священства.
456. **Рец.:** Вознякова “Історія української літератури” // Вперед! – 1922. – 18 лют. (Чис. 37). – *Рец. на кн.:* *Возняк М.* Історія української літератури. Т. I–III. – Львів: Вид. Т-ва “Просвіта”, 1920. – 344 с.

1923

457. Вистава стародруків в Національному Музеєви // Діло. – 1923. – 27 трав. (Чис. 42). – Підп.: Управа Національного Музея.
Зі слів доньки Свенціцького, Марії Іларіонівни, свої статті, які подавав до газет, Іларіон Семенович часто підписував не своїм прізвищем, а словами “Управа музею”, “За управу музею”, “Дирекція музею”.
458. На вічну пам'ять – В. Ягічу // Діло. – 1923. – 24 серп. (Чис. 115); 25 серп. (Чис. 116). – Підп.: Д-р І. Свенціцький.
459. Національний музей // Громадський вісник. – 1923. – Чис. 13.
460. Приватні службовики а політична діяльність. II // Службовик. – 1923. – Чис. 1 (в січні). – Підп.: І. С.
461. 50-ліття Наукового Товариства імени Шевченка у Львові // Земля і воля. – 1923. – 28 січ. – С. 6–7.

1924

462. Ватрослав-Ігнатій Ягіч // Богословія. – 1924. – Т. 2, кн. 1–4. – С. 69–71.
В кінці статті подано коротку бібліографію праць В. Ягіча, укладену І. Свенціцьким.
463. Національний Музей у Львові // Свято української друкованої книги: В пам'ять 350-ліття появи першої укр. друкованої книги у Львові. – Львів: Накладом кооперативи “Друкар”, 1924. – С. 40.
Привітання українському друкарству від Національного музею.
464. Пам'яті першого друкаря України // Стара Україна. – 1924. – № 2–5. – С. 20.
465. Перший друкар України – Іван Федорів Москвитин: (Реферат проф. д-ра Іларіона Свенціцького) // Свято української друкованої книги: В пам'ять 350-ліття появи першої української друкованої книги у Львові. – Львів: Накладом кооперативи “Друкар”, 1924. – С. 19–35.

1925

466. Два світи: (Неполітичні думки на політичні явища): З приводу книжок П. Карманського про Бразилійську Україну // Записки Чина св. Василя Великого. – Жовква, [1925. – Т. 1, вип. 2–3]. – С. 381–389.
467. Жертва звання: (Памяти Д-ра Сельвестра Дрималика в роковини смерти) // Діло. – 1925. – 13 січ. (Чис. 8).
468. Національний Музей у 1924 р. // Діло. – 1925. – 13 січ. (Чис. 8); 14 січ. (Чис. 9).
469. Образ міжнародного походу колядної словесности // Записки НТШ. – 1925. – Т. CXLI–CXLIІІ: Ювілейний Збірник НТШ у Львові в пятьдесятиліття основаня: Праці Фільольогічної секції / Під ред. К. Студинського. – Львів, 1925. – С. 1–10.
470. Чудо техніки // Світ. – 1925. – 15 верес. (Чис. 11). – Підп.: І. С.
Про фотографічний апарат.
471. **Рец.:** Три історії української літератури // Учитель: Педагогічно-наук. зб. – Львів, 1925. – Т. 1. – С. 97–101. – *Рец. на кн.: Возняк М. Історія української літератури. Т. I–III. – Львів: Вид. Т-ва “Прогрес”, 1920–1923; Грушевський М. Історія української літератури. Т. I–III. – Львів, 1923; Єфремов С. Історія українського письменства. Т. I–II. – Липськ, 1924.*

1926

472. Володимир Пешанський (10.XI.1873 – 26.VIII.1920) // Богословія. – 1926. – Т. 4, ч. 4. – С. 378–381; Діло. – 1926. – 31 серп. (Чис. 191).
473. Володимир Пешанський (10.XI.1873 – 26.VIII.1920) // Нова зоря. – 1926. – 16 січ.
474. З Національного Музею у Львові: (На підставі звіту дир. Нац. Музею, д-ра І. Свенціцького) // Діло. – 1926. – 6 лют. (Чис. 27); 7 лют. (Чис. 28).

475. З Радянської України: З розмови з проф. І. Свенціцьким // Вперед! – 1926. – 1 листоп. (Чис. 8).
Інтерв'ю професора І. Свенціцького про поїздку до Києва на урочистості з нагоди ювілею академіка М. Грушевського та враження про перебування на радянській Україні.
476. Культурна праця Скиту Манявського // Скит Манявський і Богородчанський Іконостас / [Ред. видання І. С. Свенціцький]. – Жовква, 1926. – С. 17–23.
477. Складові частини Богородчанського Іконостасу // Скит Манявський і Богородчанський Іконостас / [Ред. видання І. С. Свенціцький]. – Жовква, 1926. – С. 25–26.
478. Твір великого життя // Нова зоря. – 1926. – 16 січ. – С. 3.
Про митрополита Андрея Шептицького.
479. Українські Наукові Книгозбірні у Львові // Бібліологічні вісті. – 1926. – № 4. – С. 91–94.

1927

480. До 50-ліття процесу Івана Франка // Культура і побут. – 1927. – № 21: Вісті: Літ. додаток. – Харків, 1927. – № 21. – С. 1–2. – Підп.: І. Святицький.
481. З культурного життя сучасної України // Діло. – 1927. – 5–6 серп. (Чис. 172–173); 7 серп. (Чис. 174); 9 серп. (Чис. 175); 10–11 серп. (Чис. 176–177); 13–14 серп. (Чис. 179–180).
Із змісту:
1. Pro domo sua.
2. Ще раз про українізацію.
3. Вага щкільництва в українізації.
4. Дещо про церковне життя на Україні.
5. Деякі паралелі з життя української православної церкви в Польщі.
482. Музеї і книгозбірні сучасної України // Діло. – 1927. – 26 лют. (Чис. 43); 1–5 берез. (Чис. 45–49).

483. Наука наук // Діло. – 1927. – 5–7 трав. (Чис. 97–99).
Про математику і філософію.
484. Національний Музей у 1926 році // Діло. – 1927. – 29 січ. (Чис. 21); 30 січ. (Чис. 22); 1 лют. (Чис. 23). – Підп.: І. Свенціцький, директор Нац. Музею.
Із змісту:
1. Ті, що відійшли. Члени Кураторії. Зріст збірок.
2. Дві виставки. Видавництва і їх труднощі.
3. Заморські земляки. Досвіди з подорожі по СРСР Інші здобутки. Допомога Основника і громадянства.
485. Правописні ціхи поділу пам'яток староруського письменства // Праці Акадэм. канференцыі па рэформе беларускага правапісу і азбукі (14–21 лістап. 1926 г.). – Мінск, 1927. – С. 417–418.
486. Участь Еп-па Йосифа Д-ра Боцяна в працях Національного Музею // Богословія. – 1927. – Т. 5, ч. 2–3. – С. 179–181. – Підп.: І. Свенціцький. – (Вибрані питання: (Analecta).
487. Як я то бачу... Що таке українізація? // Діло. – 1927. – 23 січ. (Чис. 16); 25 січ. (Чис. 17); 26 січ. (Чис. 18). – [Без підп.]

1928

488. Виставка українських килимів в Національному Музею // Нова хата. – 1928. – Чис. 4. – С. 1–3. – Підп.: І. Свенціцький.
489. Давні килими Галичини // Нова хата. – 1928. – Чис. 5. – С. 1–2. – Підп.: І. Свенціцький.
490. Дещо про науку, літературу і мистецтво Галицької України за останніх 40 літ // Діло. – 1928. – 14 січ. (Чис. 10).
491. З Національного Музею у Львові // Діло. – 1928. – 19 квіт. (Чис. 85).

492. З побуту в Москві: Вражіння і замітки // Діло. – 1928. – 7 верес. (Чис. 200).

Опубліковано (з уривками) листа І. С. Свенціцького до редакції “Діла” з Москви. І. С. Свенціцький інформує редакцію “про інцидент з Горьким”. Йдеться про відкритий лист В. Винниченка до М. Горького (Діло, 1928, Чис. 170).

493. Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України // Ювілейний збірник на пошану акад. М. С. Грушевського. – Київ, 1928. – Т. 2. – С. 435–439. – Підп.: Проф. Іларіон Свенціцький-Святицький.

494. Національний Музей у 1927 р. // Діло. – 1928. – 6 січ. (Чис. 5); 7 січ. (Чис. 6).

495. Передне слово // Іконопись Галицької України XV–XVI віків. – Жовква: Печатня оо. Василян, 1928. – (Збірки Національного Музею у Львові).

496. Розквіт культурно-національного життя Східної Білоруси: Двацять літ тому назад... // Діло. – 1928. – 7 трав. (Чис. 100); 9–11 трав. (Чис. 101–103); 16 трав. (Чис. 107); 18 трав. (Чис. 109); 20 трав. (Чис. 111); 25 трав. (Чис. 115); 27 трав. (Чис. 116); 2–3 черв. (Чис. 121–122); 9 черв. (Чис. 126); 11 черв. (Чис. 128); 13 черв. (Чис. 129).

Із змісту:

Двацять літ тому назад... – (Чис. 100–101).

“Менск”–“Вільня”–“Львів”. – (Чис. 102).

Нерішучість і вагання в праві самоозначення. – (Чис. 103).

Типи життя в письменстві. – (Чис. 107).

Вішунки нового життя. – (Чис. 109–111, 115).

Суспільні питання в письменстві. – (Чис. 116, 121, 122).

Два сонця білоруського письменства [Якуб Колас, Янка Купала]. – (Чис. 126, 128, 129).

497. Століття Льва Толстого. (1828–1928) // Діло. – 1928. – 11 верес. (Чис. 203).

498. 35 літ наукової праці: 3 приводу ювілею проф. Кирила Студинського // Діло. – 1928. – 26 жовт. (Чис. 240); 27 жовт. (Чис. 241).
499. Ювілей акад. К. Студинського // Діло. – 1928. – 2 груд. (Чис. 269). – Підп.: За Ювілейний Комітет І. Свенціцький.
І. С. Свенціцький був головою ювілейного комітету по вшануванню К. Студинського.

1929

500. “Бачвансько-руська бешеда” // Нові шляхи. – 1929. – Т. 8 (Груд.). – С. 357–358.
Про просвітницьке товариство бачванських русинів-українців на території колишньої Югославії.
501. В справі розбудови Національного Музею // Діло. – 1929. – 23 лют. (Чис. 40). – Підп.: Управа Українського Національного Музею у Львові.
502. Доба великих можливостей: (3 приводу “Листування Івана Франка і М. Драгоманова 1877–1895 р.”) // Нові шляхи. – 1929. – Т. 1 (Трав. – черв.). – С. 117–124; Т. 2 (Лип. – серп.). – С. 333–340.
503. За національну назву: “Рух Словянські” і українці // Діло. – 1929. – 16 січ. (Чис. 10). – Співавт. М. Рудницький.
Автори статті висловлюють редакції місячника “Ruch Słowiański” протест щодо зміни терміну “український” на “руський” у їхній статті.
504. Заява проф. д-ра І. Свенціцького // Діло. – 1929. – 22 берез. (Чис. 63).
У заяві на ім’я редактора газети “Діло” І. Свенціцький спростовує зведений на нього наклеп і неправдиву інформацію про нього, опубліковану в газеті “Русский голос”.
505. Книжка і життя: Вплив культурної творчості на відродження і розвиток народів // Діло. – 1929. – 16 лип. (Чис. 155).
Про перший “світовий конгрес книгозбірень і бібліографії” в Італії (липень 1929 р., Венеція), учасником якого був І. С. Свенціцький.

506. На маргінесі “спростування” // Діло. – 1929. – 6 берез. (Чис. 49).

І. Свенціцький та М. Рудницький звернулись із спільною заявою-протестом стосовно редакції місячника “Ruch Słowiański” і порушення нею авторських прав.

507. Національний Музей за 1928 р. // Діло. – 1929. – 17–19 січ. (Чис. 11–13); 22–23 січ. (Чис. 14–15).

Із змісту:

Чис. 11: Загальний стан.

Чис. 12–15: Перебудова, внутрішня праця, жертви, консервація.

508. У справі музейних збірок Ставропігії і Народнього Дому // Діло. – 1929. – 27 берез. (Чис. 67); 28 берез. (Чис. 68). – Підп.: І. Свенціцький.

1930

509. XXV літ діяльності Національного Музею // Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Наукова фундація Галицького митрополита А. Шептицького; Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 6–18. – Підп.: І. Свенціцький. – В кінці статті зазначено: “Лютий–март 1930”.

Із змісту:

I. Як я став музейником.

II. Організація Церковного Музею. 1905–1909.

III. Білоруський відділ у Церковному Музею.

IV. Всебічний ріст збірок Церковного Музею.

V. Національний Музей.

VI. Фахова спеціалізація по консервації зібраного.

VII. Видавничі пляни.

VIII. Загальна увага громадянства до Національного Музею.

IX. Післявоєнний розвиток музею.

X. Наукові видання Національного Музею.

XI. Збірки музею, як джерело наукового досліджу та мистецької творчости.

XII. Розбудова Національного Музею.

XIII. Завдання західно-українського музейництва.

510. Загальна характеристика наукової діяльності академіка Кирила Студинського // Записки НТШ. – 1930. – Т. ХСІХ: Ювілейний збірник на пошану Акад. К. Студинського. Ч. 1: Праці філологічні. – С. 1–9.
511. Звіт управи Національного музею у Львові за 1929 рік // Діло: Додаток. – 1930. – 30 січ.
512. Суспільне тло творчости Івана Франка // Записки НТШ. – 1930. – Т. ХСІХ: Ювілейний збірник на пошану Акад. К. Студинського. Ч. 1: Праці філологічні. – С. 261–289.
513. Metropolita Andrzej Szeptycki jako działacz społeczny i narodowy // Przegląd Wileński. – 1930. – Nr 5 (16 marca), Nr 6 (31 marca). – Підп.: J. Swiencickij.

1931

514. Вага пізнання народнього мистецтва // Нова хата. – 1931. – Чис. 3.
515. Дещо про джерела іконописної техніки в статті В. Пещанського // Записки Чина св. Василя Великого. – 1931. – Т. 4, ч. 1–2. – С. 251–264.
516. Книжка як вияв культури нації: (Відчит на святі книжки університетської молоді в Академічному Домі 8 березня 1931) // Діло. – 1931. – 7 квіт. (Чис. 77); 9 квіт. (Чис. 78).
517. Микола Гоголь // Новий час. – 1931. – 20 берез. (Чис. 30); 23 берез. (Чис. 31); 25 берез. (Чис. 32); 27 берез. (Чис. 33); 30 берез. (Чис. 34). – Підп.: І. Свенціцький.
518. Мистецьке міжнародне єднання: Промова на відкритті Виставки Асоціації Незалежних Українських Мистців у Національному Музею 20 ц. м. // Діло. – 1931. – 24 верес. (Чис. 213).
519. Слово на відкритті виставки праць артиста в Національному Музеї дня 22-го березня // Діло. – 1931. – 25 берез. (Чис. 66); 26 берез. (Чис. 67).
- Про художника Петра Холодного.

520. * Характеристика письменської творчості акад. В. Щурата. – Львів, 1931. – [На підставі власноручно складеного І. С. Свенціцьким 22 жовтня 1944 р. списку його праць, які внесені до особової справи. Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283) знаходиться в архіві ЛНУ імені І. Франка].

1932

521. Виставка західноєвропейськ. мистецтва XV–XVIII вв. // Діло. – 1932. – 24 лют. (Чис. 40).
Про 40-у виставку в Національному музеї, на якій були представлені мистецькі твори Голландії, Італії та іконописні твори XV–XVI віку Галичини.
522. Вражіння з побуту в Лондоні // Життя і знання. – 1932. – Чис. 15 (Груд). – С. 442–443. – Підп.: І. С.
523. Дещо про джерела іконописної техніки в статті В. Пещанського // *Пещанський В., Свенціцький І.* Іконописна техніка та її джерела. – Львів, 1932. – С. 19–32.
524. Доба Івана Мазепи: (Промова на відкритті Мазепинської виставки) // Діло. – 1932. – 14 трав. (Чис. 104).
525. Іконописна техніка та її джерела // Записки Чина св. Василя Великого. – Львів, 1932. – Чис. 4.
526. Консервація і реставрація історичних пам'яток церковного мистецтва // Львівські архієпархіяльні відомости. – 1932. – Чис. II. – С. 3–14. – Підп.: Склав Директор Нац. Музею І. Свенціцький.
527. Національний Музей у Львові за 1931 р.: Звіт управи // Діло. – 1932. – 28 січ. (Чис. 19); 29 січ. (Чис. 20).
528. * Прага як осередок міжслов'янського життя. – Львів, 1932. – [На підставі власноручно складеного І. С. Свенціцьким списку його праць, які внесені до особової справи. Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283) знаходиться в архіві ЛНУ імені І. Франка].

529. Спільні основи розвитку українського письменства і мистецтва // Sborník prací I sjezdu slovanských filologů v Praze 1929. Svazek II: Přednášky / Uspořádali J. Horák, M. Murko, S. Petíra, M. Weingart. – Praha: Nákladem Výboru sjezdu slovanských filologů v Praze; Nakladatelství “Orbis”, 1932. – S. 368–376. – Підп.: Іларіон Свенціцький.

1933

530. Другий зїзд українських музеологів: відкриття Зїзду і дискусія над проектом організації українських музеїв // Діло. – 1933. – 9 лип. (Чис. 176). – Підп.: За комітет: Д-р І. Свенціцький, д-р Я. Пастернак, д-р В. Кобільник, д-р М. Драган.

531. Звіт Управи Національного Музею у Львові за 1932 р. // Діло. – 1933. – 27 січ. (Чис. 18); 28 січ. (Чис. 19).

532. Мистець і глядач: “Гутірка директора музею на виставці паризьких мистців” // Новий час. – 1933. – 5 трав. (Чис. 97); 6 трав. (Чис. 98).

533. Місце Івана Франка в історії української фільмології // Діло. – 1933. – 31 трав. (Чис. 138); 1 черв. (Чис. 139).

534. На викінчення Національного Музею. Звіт з діяльності Союзу Прихильників Національного Музею у Львові (від жовтня 1931 р. до кінця грудня 1932 р.) // Діло. – 1933. – 14 трав. (Чис. 121). – Підп.: Єпископ І. Бучко, секретар І. Свенціцький.

535. На межі громадянства й естетики: (Деякі уваги з приводу українсько-французької вистави образів) // Діло. – 1933. – 6 квіт. (Чис. 86); 7 квіт. (Чис. 87).

536. [Передмова] // Виставка образів паризької групи українських мистців з участю запрошених мистців французів та італійців / Національний Музей у Львові; Організатори виставки: О. Лагутенко, В. Перебийніс, І. Свенціцький. – Львів: Друкарня “Діла”, 1933. – С. 4; Те саме французькою мовою. – С. 5.

537. Твір мистця в уяві глядача // Діло. – 1933. – 15 квіт. (Чис. 95). – Підп.: І. С.

Про виставку картин в Національному музеї українських художників Франції.

538. * Les influences orientales et occidentales dans l'art Ukrainien du XV–XVIII-e // Contributions a l'histoire de l'Ukraine au VII-e. Congres international des sciences historiques, Varsovie a out 1933. – Leopold, 1933. – P. 95–97.

539. Praca muzealna // Ziemia. – 1933. – Nr 10. – S. 165–167; Nr 11. – S. 194–196; Nr 12. – S. 216–219. – Підп.: Parjon Swiencicki.

1934

540. Болгарія й Україна // Діло. – 1934. – 18 листоп. (Чис. 310); 19 листоп. (Чис. 311). – Підп.: Д-р І. Свенціцький.

541. Вистава українського мистецтва в Національному Музею // Діло. – 1934. – 20 жовт. (Чис. 281).

542. Четвертий Міжнародний Конгрес Візантології в Софії: (9–16 вересня) // Діло. – 1934. – 22 жовт. (Чис. 283); 23 жовт. (Чис. 284).

Із змісту:

Чис. 283: Предмет нарад. Мова і представники. Атмосфера нарад. Наша роля. Цікавий матеріал; Чис. 284: Візантія і Славянський світ. Що слід зробити.

543. * L'etat des travaux preparatoires ukrainiens du Dictionnaire des antiquités slaves. – Warszawa, 1934. – [Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283)].

544. * Nationale Merkmale der ukrainischen Kunst XI–XVI Jh. – Stockholm, 1934. – [Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283)].

545. * Zasady konserwacji malowideł temperowych. – Kraków, 1934. – [Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283)].

1935

546. Етапи творчості Миколи Гоголя: (*1809 Сорочинці, †1852 Москва) // Наша культура. – Варшава, 1935. – Кн. 1 (Квіт.). – С. 24–30.
547. Звіт Управи Національного Музею за 1934 рік // Літопис Національного музею за 1934 рік. – Львів, [1935]. – Підп.: І. Свенціцький Директор Н. Музею. – С. 14–17; Діло. – 1935. – 16 січ. (Чис. 11).
Див. те саме у другому стереотипному перевиданні “Літопису” за 2001 р.
548. Контрасти в житті й творчості Гоголя: З приводу 100-ліття “Тараса Бульби” // Діло. – 1935. – 8–11 трав. (Чис. 118–121).
549. [Листи до редакції] // Наша культура. – Варшава, 1935. – Кн. 4 (Лип.). – С. 260.
У листах до редакції (від 17.III.1935 р. та від 27.III.1935 р.) І. С. Свенціцький обіцяє надіслати матеріал для опублікування та бажає редакції здійснення творчих задумів і планів.
550. Любитель і опікун мистецтва на владичому престолі: У 70-ліття життя Галицького митрополита А. Шептицького // Назустріч. – 1935. – № 15 (1 серп.). – С. 1.
551. Музейництво // Українська Загальна Енциклопедія: Книга Знання: У 3 т. / Голов. редакція І. Раковського. – Львів; Станиславів; Коломия, [1935]. – Т. 3. – С. 518–521. – Підп.: І. Свенціцький.
552. Ретроспективна вистава українського мистецтва: З нагоди 30-ліття “Національного музею у Львові” // Назустріч. – 1935. – № 23 (1 груд.). – С. 5. – Співавт.: В. Барвінський, О. Дніпровський.
553. Тридцятиліття Національного Музею // Дажбог. – 1935. – 30 трав. (Чис. 7).
Лист директора музею І. С. Свенціцького до редактора і читачів “Дажбога”.

554. Українська мистецька вистава: У ХХХ-ліття Національного Музею у Львові // Дажбог. – 1935. – 30 лип. (Чис. 9). – Підп.: За Раду СПНМ: Еп. Іван, голова, о. О. Базюк, скарбник, І. Свенціцький, секретар.

1936

555. Деякі міркування про мистецтво: З приводу вистави українського мистецтва у Національному Музеї // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – С. 32–38. – Підп.: І. Свенціцький.

556. Звіт з діяльності Національного Музею за 1935 рік // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – С. 24–27. – Без підп.

557. Найдавніший Чин Вибору Ігумена й Заповіт Ченцям Києво-Печерської Лаври: Пам'яті історика Антонія Петрушевича // Наша культура. – Варшава, 1936. – Кн. 6 (Черв.). – С. 448–452.

558. Огляд наукової праці Національного Музею продовж 30 літ // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – С. 10–13.

559. Памяті Олекси Новаківського // Там само. – С. 20–22. – Підп.: І. Свенціцький.

560. Показ української народньої вишивки у Національному Музею: [Передмова] // Виставка народньої вишивки. – Львів: Накладом Національного Музею у Львові, 1936. – С. 1–6. – (Збірки Національного Музею).

561. Промова директора Національного музею [на відкритті виставки, організованої на честь 30-ліття музею] // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – С. 6–7. – Без підп.

562. Тома Гаррік Масарик // Наша культура. – Варшава, 1936. – Кн. 2 (Листоп.). – С. 133–136.

563. Шляхом найстаршої дипломатики України // Обрії. – 1936. – 6 лют. (Чис. 1).

564. Ярослав Чайковський магістр права, книговод Національного Музею * 4/IV.1901 †26/VII.1935 // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – С. 38–39. – Підп.: І. Свенціцький.
565. Die Kultur und Kunstbeziehungen Westukrainas Byzanz // Bulletin de l'Institut archéologique bulgare. – 1936. – Bd. 10. – S. 75–77.
566. * Forma najstarszych dokumentów dyplomatyki staroruskiej. – Lwów, 1936. – [Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283)].

1937

567. Від видавництва // *Драган М.* Українські дерев'яні церкви. Генеза і розвій форм. – Львів, 1937. – С. VII–VIII. – Підп.: І. Свенціцький. – (Збірки Національного Музею у Львові; Ч. 1).
568. * Договори з Греками Болгарії й Руси. – Львів, 1937. – [Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283)].
569. Заповіт Ярослава Мудрого: Дипломатичний нарис // Наша культура. – Варшава, 1937. – Кн. 3 (Берез.). – С. 163–165.
570. Звіт з діяльності Національного Музею за 1936 рік // Літопис Національного музею за 1936 рік. – Львів, [1937]. – С. 6–10. – Без підп.
571. Краєзнавство та музейництво // Наша Батьківщина. – 1937. – № 1.
572. Мовні ознаки пам'яток українського письменства домонгольської доби // Записки НТШ. – 1937. – Т. CLV: Праці Філологічної секції. – С. 107–108.
573. Музей – осередок культурно-національної праці // Літопис Національного музею за 1936 рік. – Львів, [1937]. – С. 3–5. – Підп.: І. Свенціцький.
574. Памяті Д-ра Володимира Кобільника Основника музею “Бойківщина” в Самборі: [Некролог] // Там само. – С. 21–22. – Підп.: І. Свенціцький.

575. Памяті Д-ра Стефана Федака: [Некролог] // Там само. – С. 10–13. – Підп.: І. Свенціцький.
576. [Передмова] // *Драган М.* Українські деревляні церкви: Генеза і розвій форм. – Львів, 1937. – С. 7–8. – (Збірки Національного Музею у Львові; Ч. 1).
577. Передмова // Пушкин. – Львів, 1937. – С. 3–6.
578. * Про місцеву назву Стрий // Науковий збірник. – Варшава, 1937.
579. Пушкин і Україна. 1. Характеристика творчости Пушкина // Наша культура. – Варшава, 1937. – Кн. 4 (Квіт.). – С. 192–197.
580. Пушкин і Україна. 2. Українська тематика в Пушкина // Наша культура. – Варшава, 1937. – Кн. 10 (Жовт.). – С. 387–394.

1938

581. Вистава людового мистецтва Польщі в Інституті пропаганди штуки – IPS: (Звіт директора НМ з офіційної участі у відкритті) // Літопис Національного музею за 1937 рік. – Львів, [1938]. – С. 7–9. – [Без підп.].
582. Звіт з діяльности Національного Музею за 1937 рік // Літопис Національного музею за 1937 рік. – Львів, [1938]. – С. 3–7. – [Без підп.].
583. Образ розвою українського музейництва // Літопис Бойківщини. – 1938. – Чис. 10. – С. 18–23.
584. [Передмова] // Вистава Василя Перебийноса / Національний Музей у Львові. – Львів: З друкарні “Діла”, 1938. – С. 3–4.
585. Причинок до історії мистецького випосаження катедри св. Юра у Львові // Новий час. – 1938. – № 2; Літопис Національного музею за 1937 рік. – Львів, [1938]. – С. 12–17. – Підп.: Іларіон Свенціцький.

586. Тематичний уклад стінопису церкви св. Юра в Дрогобичі // Літопис Бойківщини. – 1938. – Чис. 10. – С. 67–74.
587. Rachunki robót malarskich i rzeźbiarskich w katedrze sw. Jura we Lwowie w latach 1768–1779 // Dawna sztuka = L'Art Anchen. – 1938. – Roc. 1. – S. 145–152. – Підп.: Ilarion Swiencickuj.

1939

588. Завдання вистав Національного Музею у 1938 р. // Літопис Національного музею за 1938 рік. – Львів, [1939]. – С. 81–82. – Підп.: І. Свенціцький.
589. Звіт з діяльності Національного Музею за рік 1938 // Там само. – С. 86–88. – Без підп.
590. [Передмова] // Вистава галицького примітиву XVII–XIX вв. – Львів: Друкарня видавничої спілки “Діло”, 1939. – С. 3–8.
591. Переднє слово // *Свенціцький І.* Русь і Половці в староукраїнському письменстві: (Історія літературного сюжету). – Львів: Друкарня Вид. Спілки “Діло”; Nakładem Anisji Swiencickiej, 1939. – С. 1–3. – Підп.: І. С.

С. 2: У передмові І. С. Свенціцький зазначив, що присвятив роботу О. О. Шахматову, лекції якого слухав у Петербурзі: “...доводилось авторові стрічатися на сторінках друкованих джерел, наукових праць та в своїх спогадах – з думками сміливого реформатора методи дослідів історично-філологічного матеріалу – Алексія Александровича Шахматова (1864–1920). Присвята сего дослідю нехай буде висловом власного почування автора, що мав щастя довгі літа користуватися дружньою увагою цього речника об’єктивної наукової правди. Йому ж належить од Галичан щира дяка за врятування в часі революції 1917 р. в Петрограді дорогоцінного архіву Галицької Митрополії XV–XIX вв., вивезеного зі Львова російською жандармерією в 1915 р., а в ньому чимало документів із архіву Національного Музею”.

592. * Сліди побуту у згадках літописів про смерть і похорони князів Х–ХІІ вв. // Праці Українського історично-філологічного товариства в Празі. Том другий, виданий на пошану голови товариства професора Дмитра Антоновича. – Прага, 1939. – С. 218–220. – [Цю працю І. С. Свенціцького зазначено на с. 299 (№ 141) у покажчику “Библиография русского летописания / Сост. Р. П. Дмитриева; Отв. ред. Я. С. Лурье” (Москва; Ленинград, 1962)].
593. У XXXV-ліття Національного Музею у Львові // Діло. – 1939. – 11 черв. (Чис. 131). – Підп.: За Раду Прихильників Національного Музею у Львові: Іван Єпископ-Помічник, предсідник, Михайло Терлецький, заступник предсідника, о. Олекса Базюк, скарбник, Іляріон Свенціцький, секретар [та ін.].
594. **Рец.:** [Рецензія] // Українська книга. – 1939. – Чис. 1. – С. 32–34. – *Рец. на кн.: Lück K. Der Mythos vom Deutschen in der polnischen Volksüberlieferung und Literatur.* – Posen: Historische Gesellschaft für Posen, 1938. – 518 S.

1941

595. Основи староруської дипломатики Х–ХІV вв. – [На підставі власноручно складеного І. С. Свенціцьким 22 жовтня 1944 р. списку його праць, які внесені до особової справи. Особова справа “Илларион Семенович Свенцицкий” (№ 283) знаходиться в архіві ЛНУ імені І. Франка].

1942

596. Напрявні критики // Наші дні. – Львів, 1942. – Чис. 4 (Берез.). – С. 9–10.

У статті про критику І. С. Свенціцький зауважує: “Як відтворець, критик являється анатомом, що у всіх тонкостях володіє багатством живого слова для точного оформлення і вочлочення змісту думки. Стиль критики мусить бути ясний, поважний, живий, а її зміст річевий, добре зв’язаний з думками і щирою простою об’єктивністю у відно-

шенні до твору і творця... Без самокритики немає ані одного підписаного твору. Ніякої самокритики немає тільки в плягіятора, що чужий осяг видає за свій...”

1943

597. Формальні засоби староруського письменства // Краківські вісті. – 1943. – 19 листоп. (Чис. 260); 20 листоп. (Чис. 261).

1944

598. Василь Сімович // Львівські вісті. – 1944. – 25 берез. (Чис. 68); 26–27 берез. (Чис. 69).
599. Розвиток українського мистецтва в Західній Україні // Українська література. – 1944. – № 11. – С. 141–147.

1945

600. Важлива подія в культурному життя Львівщини // Вільна Україна. – 1945. – 28 квіт.
Про виставку робіт художників Москви і Ленінграда у Львові.
601. Выдающийся мастер живописи // Правда Украины. – 1945. – 26 июля.
Про художницю Олену Кульчицьку.

1948

602. На благо Батьківщини // За рад. науку. – 1948. – 24 січ.
Про кафедру слов'янської філології ЛДУ ім. І. Франка, завідувачем якої тоді був професор І. С. Свенціцький.
603. Нариси про мову пам'яток староруського письменства XI віку // Вопросы славянского языкознания = Питання слов'янського мовознавства. – 1948. – Кн. 1. – С. 123–139. – (Наукові записки Львів. держ. ун-ту ім. І. Франка. Серія філологічна. – 1948. – Т. VII, вип. 3).

604. **Рец.:** Про новий російсько-український словник // Мовознавство. – 1948. – Т. 6. – С. 96–102. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.:* Русско-украинский словарь: 80000 слов / АН УССР. Ин-т языковед. им. А. А. Потебни; Глав. ред. М. Я. Калинович; Члены редкол.: Л. А. Булаховский, М. Ф. Рьльский. – Москва: Изд-во иностр. и нац. словарей, 1948. – 799 с.
605. **Рец.:** [Рецензія] // Славянское языкознание. – 1948. – № 6. – С. 59. – Підп.: І. С. – *Рец. на кн.:* Русско-украинский словарь: 80000 слов / АН УССР. Ин-т языковед. им. А. А. Потебни; Глав. ред. М. Я. Калинович; Члены редкол.: Л. А. Булаховский, М. Ф. Рьльский. – Москва: Изд-во иностр. и нац. словарей, 1948. – 799 с.

1949

606. Мова Галицько-Волинського літопису // Вопросы славянского языкознания = Питання слов'янського мовознавства. – Львов, 1949. – Кн. 2. – С. 123–135. – (Наукові записки Львів. держ. ун-ту ім. І. Франка. Серія філологічна; Т. XI, вип. 4).
607. Питання про автентичність договорів Русі з Греками в X віці // Вопросы славянского языкознания = Питання слов'янського мовознавства. – 1949. – Кн. 2. – С. 103–122. – (Наукові записки Львів. держ. ун-ту ім. І. Франка. Серія філологічна; Т. XI, вип. 4).

1953

608. Мова пам'яток письменства XIII віку із різних говіркових територій Русі // Вопросы славянского языкознания = Питання слов'янського мовознавства. – Львів; Харків, 1953. – Кн. 3. – С. 190–210.

1955

609. Етапи формування болгарської, сербської і української літературної мови // Вопросы славянского языкознания = Питання слов'янського мовознавства. – Львов, 1955. – Кн. 4. – С. 123–129.

610. Словниковий склад договорів Русі з Греками // Вопросы славянского языкознания = Питання слов'янського мовознавства. – Львов, 1955. – Кн. 4. – С. 5–12.
611. Смоленська грамота 1229 р. у світлі дослідів чергування напівголосних і голосних у слов'янських мовах ХІХ–ХХ століть // Вопросы славянского языкознания = Питання слов'янського мовознавства – Львов, 1955. – Кн. 4. – С. 114–122.

1956

612. Франко в моїй пам'яті // Іван Франко у спогадах сучасників / Упоряд.: О. І. Дей, Н. П. Корнієнко. – Львів: Книжково-журнальне вид-во, 1956. – С. 418–421.

1957

613. Західноукраїнські грамоти ХІV–ХV ст. // Питання українського мовознавства. – Львів, 1957. – Кн. 2. – С. 3–27.
614. Основи порівняльної історії слов'янських літератур ІХ–ХІV ст. // Доповіді та повідомлення Львів. ун-ту. – 1957. – Вип. 7, ч. 1. – С. 9–10.
615. Формування болгарської літературної мови (863–1762) // Езикovedски изследвания в чест на академик Стефан Младенов: *Studia linguistica in honorem acad. Stephani Mladenov*. – София: Изд-во на Бълг. акад. на науките, 1957. – С. 209–213.

1958

616. Елементи живої народної мови в пам'ятках української літературної мови у ХІV–ХVІІ сторіччях // Питання українського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 3. – С. 5–13.
617. Огляд історії слов'янських письменств на протязі 1826–1938 рр. // Слов'янське літературне єднання. – Львів, 1958. – С. 5–22.

618. Питання про світський характер староруського письменства і його мови // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 56–67.
619. Правопис рукописів староруської доби // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 68–74.

1959

620. Правопис рукописів староруської епохи // Дослідження і матеріали з української мови / Акад. наук Укр. РСР. Ін-т сусп. наук. – Київ: Вид-во Акад. наук Укр. РСР, 1959. – Т. 1. – С. 3–9.

1963

621. Мова староруських творів світського змісту X–XIII ст. // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1963. – Кн. 7/8. – С. 3–14.

1978

622. В місті над Невою // Соломія Крушельницька: Спогади: У 2 ч. – Київ: Музична Україна, 1978. – Ч. 1. – С. 107–108.
Спогад І. С. Свенціцького про зустріч із славетною співачкою.

1991

623. Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України // Мовознавство. – 1991. – № 1. – С. 66–69.

1993

624. Передмова // Листування українських славістів з Францем Міклошичем / Упоряд. та авт. передм. І. С. Свенціцький; Археограф. оформл., прим., покажч.: О. А. Купчинський; Редкол.: Д. Г. Гринчишин, Я. Д. Ісаєвич (відп. ред.), О. А. Купчинський, Ф. І. Стеблій; Пер. листів: М. І. Свенціцька. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 10–58. – [В кінці статті зазначено дату написання передмови – 1941 р.].

625. Формальні засоби давньоруського письменства // Європейське Відродження та українська література XIV–XVIII ст. / АН України. Ін-т літератури ім. Т. Шевченка; Відп. ред. О. Мишанич. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 267–275.

Вперше опубліковано у журналі “Краківські вісті” (1943).

626. [Виступ І. Свенціцького на нараді у Спілці художників м. Львова 24 жовт. 1945 р.] // Культурне життя в Україні. Західні землі: Документи і матеріали: [У 2 т.]. – Київ: Наук. думка, 1995. – Т. 1 (1939–1953) / Упоряд.: Т. Галайчак, О. Луцький, ... Ю. Сливка (відп. ред.) та ін. – [Розд.]: Інформація Львівського обл. відділу в справах мистецтв про умови праці та побуту наукових працівників м. Львова. – С. 292–294.

С. 293: З виступу І. С. Свенціцького: “Ми знаємо, що таке наукова праця, і хочемо мати за неї реальну компенсацію, яка дала б можливість провадити нашу працю далі... Тяжко жити і працювати, коли самі мілкі побутові питання, як мінімальне забезпечення людини житлом, теплом, світлом і хлібом, є проблема. Так бути далі не може. Про це треба кричати на площах. Я знаю, що за це можу піти до Сибіру, і до того готовий і не боюсь, бо справа йде не про мене, а про всіх моїх научних робітників. Наукові працівники повинні мати умови для своєї праці, а не зебракувати”.

1996

627. Виступ І. Свенціцького на засіданні Вченої Ради Інституту суспільних наук АН УРСР про наукову діяльність професора Миколи Кожина: [Стенограма від 28.XII.1954 р.] // Культурне життя в Україні. Західні землі: Документи і матеріали: [У 2 т.]. – Львів: Місіонер, 1996. – Т. 2 (1953–1966) / Упоряд.: Т. Галайчак, О. Луцький, Ю. Сливка та ін.; Редкол.: Ю. Сливка (відп. ред.) та ін. – С. 111.

Оригінал стенограми зберігається в Архіві Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича (ф. 1, оп. 1, спр. 104, арк. 111. Стенограма).

1997

628. Франко в моїй пам'яті // Спогади про Івана Франка: [Книга присвячена 140-річчю від дня народження Івана Франка] / Упорядкув., вступ. ст. і прим. М. Гнатюка. – Львів: Каменяр, 1997. – С. 325–327. – [Вперше опубліковано у 1956 р.].

2001

629. Літопис Національного музею у Львові за 1934, 1935, 1936, 1937, 1938 роки / Відп. за вид. В. Откович; Літопис виданий коштом Х. Дибуляк-Чорпіти. – 2-е вид., стереотип. – Львів: Національний музей у Львові, 2001. – 92 с.

Із змісту:

Літопис Національного музею за 1934 рік. – С. 3–17.

Свенціцький І. Звіт Управи Національного Музею за 1934 рік. – С. 12–13.

Літопис Національного музею за 1935 рік. – С. 19–40.

Промова директора [І. С. Свенціцького] Національного Музею на відкритті. – С. 22–23; *Свенціцький І.* Огляд наукової праці Національного Музею продовж 30 літ. – С. 25–26; *Свенціцький І.* Памяті Олекси Новаківського. – С. 30–31; Звіт з діяльності Національного Музею за 1935 рік. – С. 31–33; *Свенціцький І.* Деякі міркування про мистецтво: З приводу вистави українського мистецтва в Національному Музеї. – С. 36–39; *Свенціцький І.* Ярослав Чайковський. – С. 39–40.

Літопис Національного музею за 1936 рік. – С. 41–54.

Свенціцький І. Музей – осередок культурно-національної праці. – С. 43–44; Звіт з діяльності Національного Музею за 1936 р. – С. 44–47; *Свенціцький І.* Памяті д-ра Стефана Федака. – С. 47–49; *Свенціцький І.* Памяті Д-ра Володимира Кобільника Основника Музею “Бойківщина” в Самборі. – С. 53.

Літопис Національного музею за 1937 рік. – С. 55–78.

Звіт з діяльності Національного Музею за 1937 рік. – С. 57–59; Вистава людового мистецтва Польщі в інституті пропаганди штуки – IPS (Звіт директора НМ з офіційної участі у відкритті). – С. 59–61; *Свенціцький І.* Причинок до історії мистецького випосаження катедри св. Юра у Львові. – С. 62–65.

Літопис Національного музею за 1938 рік. – С. 79–92.

Свенціцький І. Завдання вистав Національного Музею у 1938 р. – С. 81–83; Звіт з діяльності Національного Музею за рік 1938. – С. 86–88.

2003

630. **Рец.:** [Рецензія] // Діалектологічні студії. 3: Збірник пам'яті Ярослави Закревської / НАН України. Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича. – Львів, 2003. – С. 39. – *Рец. на ст.: Закревська Я. В.* Мова казок Івана Франка. – [Львів, 1955]. – 28 с.

Рецензія на статтю Я. В. Закревської. Подано друк і ксерокопію оригіналу, де І. С. Свенціцьким зазначено: “Рецензія на статтю Ярослави Василівни Закревської п. з. Мова казок Івана Франка, 28 ст.” і підпис: “Львів 26/XI 55. І. Свенціцький”.

ЕПІСТОЛЯРІЙ І.С.СВЕНЦІЦЬКОГО
(з опублікованих листів)

Листи І.Свенціцького до О.Архипенка

631. [Лист (від 22 жовтня 1934 р.)] // *Сидор О.* Складна дорога на Батьківщину // *Сучасність*. – 1996. – № 9. – С. 136–149.

С. 137: Автор публікації зазначає, що про передачу картин О. Архипенка до Державного музею в Києві та до Національного музею у Львові писав ще на початку 1934 р. Лука Мишуга (племінник відомого співака Олександра Мишуги). “Трохи згодом директор Національного музею у Львові Іларіон Свенціцький отримав уже конкретнішого листа від того ж таки Л. Мишуги, й відтоді упродовж більш як трьох років між І. Свенціцьким, О. Архипенком й Л. Мишугою... велося листування у справі творів Архипенка, що надійшли або лише мали надійти до колекції НМ”.

С. 139: У листі І. Свенціцький дякує О. Архипенкові за скульптуру, надіслану на адресу Національного музею і зазначає: “Вашу прекрасну бронзу одержали ми з митниці перед 2-ма тижнями та передали її відповідним прилюдним актом до публичного ужитку в неділю 14 жовтня. Статуєю ми музейники прямо любуємося; молодь оглядає її зо щирим любованнем, тільки деяка частина громадянства, що призвичаєна розуміти лише виразно реалістичне, критикує її по-свому...”. Автор публікації зауважує, що про лист (від 22 жовтня 1934 р.) до О. Архипенка І. Свенціцьким зроблено запис у “Дневнику Музею” за 22 жовтня 1934 р.

632. [Лист (від 22 липня 1936 р.)] // Там само. – С. 142.

У листі йдеться про картини О. Архипенка та розрахунок за них з художником: “Ми ніяк не можемо дістати дозвіл на виплату Вам якої-небудь квоти за рисунки і оба малюнки без Вашого рахунку для Національного Музею у Львові на квоту Вами установлену доларів 250, затвердженого у консульстві РП в Америці. Прошу виставити такий формальний рахунок з подрібним вичисленням двох олійних малюнків і 7 рисунків і одержати на ньому засвідчення польського консульства та нам його переслати для узискання права висилки належної Вам квоти”.

633. [Лист (від 6 березня 1937 р.)] // Там само. – С. 144.

Цей лист, як зазначає автор публікації листів, “зрушив проблему з мілини”. Директор Національного музею повідомляє О. Архипенка про пересилку належних коштів Євгену Архипенкові – братові скульптора, який у 30-тих роках мешкав у місті Здолбунові.

Листи І. Свенціцького до О. Барвінського

634. [Лист [№ 1] від 2 квітня 1911 р.] // *Кравець О.* Іларіон Свенціцький та Олександр Барвінський: Епістолярій (1911–1925) // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць / Упоряд.: Н. Лобур, А. Татаренко; Відп. ред. Т. Салига. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 129–134.

С. 129: У листі [№ 1] І. Свенціцький, зокрема, пише: “При сій нагоді доношу Вам, що в Національнім Музею єсть збірка родинних писем і паперів Мартина Барвінського, які міг би я дуже радо замінити з Вами за які стародруки або інші інтересні для ширшого загалу предмети”. Автор публікації зауважує: “Щодо відомих нам листів І. Свенціцького до О. Барвінського, що зберігаються у рукописних фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України, – це, за класифікацією С. Скварчинської, польського науковця, автора студії “Теорія листа” (Львів, 1938) – т. зв. “листи в інтересах”. Вони охоплюють два періоди – 1911–1914, 1922–1925 рр.”.

635. [Лист [№ 2] (від 3 квітня 1914 р.)] // Там само. – С. 130.

У листі до О. Барвінського І. Свенціцький висловлює “щирю подяку за дар мапи Греції з 1800 р. і 2 томів “Образків з гром[адського] і письм[енного] розвитку Русинів вписаний в книгу приросту № 15583–4” та просить “о ласкавий співуділ в працях Нац. Музея та прихильну пам’ять на будуче”.

636. [Лист [№ 3] (від 14 березня 1921 р.)] // Там само. – С. 133.

С. 133: Листа І. Свенціцький адресує Богдану Барвінському, синові Олександра Барвінського, у якому повідомляє про повернення рукопису підручника “із за браку потрібної готівки на видане учебника, що не входить в основний плян видавничої діяльності”.

637. [Лист [№ 4] (від 14 травня 1922 р.)] // Там само. – С. 133.

С. 133: Після дев'ятирічної перерви, зауважує автор публікації, листування І. Свенціцького і О. Барвінського поновлюється. У листі І. Свенціцький, зокрема, пише: “Страшне марево голоду нависло над Україною. Наслідком посухи чотири колись багаті і плодovitі губернії: Одеська, Миколаївська, Донецька, Катеринославська і Запорізьська переміщені в одну пустиню...”. І. Свенціцький запрошує О. Барвінського на нараду і зазначає: “Ціль наради: обміркування способів несення помочі голодному населенню України і заснування комітету “Голодним України”.

638. [Лист [№ 5] (від 4 квітня 1923 р.)] // Там само. – С. 130.

С. 130: У листі О. Барвінський отримує подяку від Національного музею: “Управа Національного Музея у Львові складає отсим Вашій Милости щирю подяку за дар 21 кліші і “Пасіки” пок. о. М. Михалевича, переданих Нац. Музеєві з правом власности передруку вписаний у книгу приросту ч. 22079 і просить за прихильну пам’ять про збірки музею на будуче”.

639. [Лист [№ 6] (від 9 квітня 1925 р.)] // Там само. – С. 131.

С. 131: У листі [№ 6] порушується питання, пов’язане з діяльністю НТШ. І. Свенціцький повідомив О. Барвінського, що мав розмову з К. Студинським “у звісній справі Пана Радника Двора”. Лист не публікується.

640. [Лист [№ 7] (від 24 квітня 1925 р.)] // Там само. – С. 132.

С. 132: У листі [№ 7] йдеться про справи НТШ: “Високоповажний Пана Раднику Двору, письмо Ваше адресоване через мене філологічній Секції я вложив в Книгу протоколів філологічної Сек. до прочитання і вирішення відновити на найближчому засіданні Секції в прияві членів секції пп. Гординського і Брика”.

Листи І. Свенціцького до болгарських вчених

641. [Лист [№ 1] (В Австрії 17.VI.1911) І. С. Свенціцького до М. В. Міхова] // *Полек В. Т.* Листи І. С. Свенціцького до болгарських вчених // *Проблеми слов’янознавства.* – 1980. – Вип. 20. – С. 143–146.

С. 144: У листі І. Свенціцький зауважує, що звертається до М. Міхова за рекомендацією Шишманових з проханням допомогти йому

влаштуватись у Софії: “План занятий в Софії у мене готов по описанню рукописей г. Цонева. Но мне важно еще многое по истории болгарского возрождения и иконописания, чем займусь уже на месте, как только сориентируюсь в делах и отношениях”. Підпис: “Иларион Свенцицкий”. Болгарський вчений М. В. Міхов (1877–1962) є основоположником болгарської бібліографії.

642. [Лист [№ 2] (Белград, 29.VII.1911) І. С. Свенціцького до М. В. Міхова] // Там само. – С. 145.

У листі І. С. Свенціцький дякує М. В. Міхову – заступнику директора “на Народната Библиотека София” за “письмо, присланное ... из Львова в Белград. В Софии будем около Успения, тогда поблагодарю Вас за любезность”. Підпис: “Ил. Свенцицкий”.

643. [Лист [№ 3] І. С. Свенціцького (Національний музей у Львові, Св. Юра 5, № 195 7/20 октября 1911) до М. В. Міхова] // Там само. – С. 145.

У листі, якого І. С. Свенціцький написав після повернення з Болгарії, він пише: “Душевноуважаемый – дорогой Николай Васильевич! Наконец я закончил все рестанции и принялся за текущие дела. ...Так как мне лично очень хочется войти в дружеские сношения со славянскими библиотеками и каждую славянскую библиотеку сделать общеславянской по своему составу, что со временем объединит нас славян и сплотит в одно крепкое целое – да и Вы лично стоите за это же. Поэтому я обращаюсь к Вам с просьбой помочь нам получить в обмен за старопечатные книги восточнославянских печатен – старопечатные издания югославянских”. Підпис: “Ваш И. Свенцицкий”.

644. [Лист [№ 4] І. Свенціцького (Львов, 21/8 апреля 1914 ул. Мохнацкого, 42) до С. Цанкова] // Там само. – С. 144, 146.

С. 144: В. Полек зазначає, що листа І. Свенціцького до С. Цанкова виявив болгарський дослідник П. Атанасов у відділі рукописів Болгарської Академії наук. Лист датується 1914 р., саме, “коли український вчений готувався читати у Львівському університеті спецкурс “Шевченко в слов’янських літературах”.

С. 146: У листі професор І. Свенціцький звертається до С. Цанкова – професора історії церковного права Софійського університету, з проханням: “Глубокоуважаемый господин профессор! В этом семестре читаю, между прочим, “Шевченко в славянских литературах”. Не имея

во Львові ни одного екземпляра сочинений Каравелова, Славейкова и Жинзифова, я прошу Вас одолжить мне не больше чем на месяц сочинения этих поэтов. Если уже появилась статья проф. Шишманова о Шевченко и другие речи, произнесенные в этом году о Шевченко в Славянской беседе, прошу не отказать мне и в этой книжке. Я с удовольствием приобрету ее для себя...”. Підпис: “Ваш искренний слуга И. Свенцицкий”.

645. [Лист (від 16 вересня 1934 р.) І. Свенціцького до С. Чилінгірова] // Українська еміграція в Бґґарія. След Първата световна война: Документален каталог / Главно управление на архивите при Министерски съвет. Централен държавен архив. Посолство на Украйна в Бґґарія; Автори и съставители: В. Москаленко, Е. Хакова; Превод от укр. език В. Москаленко. – София, 2000. – С. 88.

Лист Іларіона Свенціцького до Стиліяна Чилінгірова – болгарського перекладача творів Т. Шевченка – з побажанням здоров’я і творчих успіхів. Оригінал листа зберігається в ЦДА (Софія, Бґґарія).

Листи І. Свенціцького до Л. Мишуги

646. [Лист (від 22 липня 1936 р.)] // *Сидор О.* Складна дорога на Батьківщину // *Сучасність*. – 1996. – № 9. – С. 142–149.

С. 142–143: У листі І. Свенціцький звернувся до Л. Мишуги з проханням про оплату творів О. Архипенка: “Ми маємо заплатити п. Архипенкови 250 доларів за речі, які конче потрібно задержати на постійній виставці в галерії українського мистецтва в Національному Музеї. Ми просимо Вас перейняти на себе оплату 250 доларів п. Архипенкови і цим способом причинитися до збільшення нашого стану посідання. Я думаю, що Американська Україна буде в силі до року зібрати таку квоту і нею задоволити великого мистця та оказати величезну прислугу престижеві українського мистецтва в Національному Музеї”. І підпис в кінці листа: “З глибоким поважанням (підпис) Директор Національного Музею”.

647. [Лист (від 6 березня 1937 р.)] // Там само. – С. 144.

У листі І. Свенціцький зазначає, що “має честь” повідомити Л. Мишугу про те, що “Союз Прихильників Національного Музею одержав на закупно образів і рисунків арт. мал. А. Архипенка 528 зл.”.

648. [Лист (від 11 травня 1937 р., Львів)] // Там само. – С. 145–146.

У листі І. Свенціцький дякує Л. Мишузі “за виплату п. А. Архипенкові долярів 100 (сто)” і зазначає: “Рівно ж сердечно дякуємо Вам за дар п. др. Пелехович-Гайворонської, яким вона уможливила набуття усіх творів Архипенка для збірок Національного Музею. ...Окремим пакетом посилаємо на Ваше ім’я найновіше видання Національного Музею “Українські деревляні церкви” дра М. Драгана...”.

Листи І. Свенціцького до К. Студинського

649. [Лист (від 28 лютого 1905 р., [Львів])] // У півстолітніх змаганнях: Вибрані листи Кирила Студинського (1891–1941) / АН України. Археограф. комісія. Ін-т укр. археографії АН України; Голов. архівне упр. при Кабінеті міністрів України; Центр. держ. іст. архів України у Львові; Упоряд.: О. Гайова, У. Єдлінська, Г. Сварник; Авт. передм. У. Єдлінська. – Київ: Наук. думка, 1993. – 767 с. – (Епістолярна спадщина).

С. 140 (№ 138): У листі І. С. Свенціцький повідомляє К. Студинського про пересилання йому “...28 карточок, що відносяться до Орлая, ...”. Оригінал листа зберігається в ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 382, арк. 3. Переклад з російської). Число в дужках відповідає номеру листа, опублікованого у вищеназваній монографії.

650. [Лист (від 1 червня 1912 р., Львів)] // Там само. – С. 258.

С. 258 (№ 266): У листі І. С. Свенціцький пише: “Ваша заява мене громом поразила. Що спонукало Вас до сего кроку, я не знаю – відчуваю тільки великий біль, що Нац[іональний] Музей стратив в Вас велику діяльну силу, а я особисто приятного опікуна у Кураторії. Я, однак, переконаний, що Ви, Високоповажаний Пане Професоре Раднику, ще не зовсім відійшли від Національного Музею і що мені прийдеться ще з Вами працювати”. Оригінал листа зберігається в ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 382, арк. 5).

651. [Лист (від 5 грудня 1912 р., Львів)] // Там само. – С. 263.

С. 263 (№ 275): І. С. Свенціцький звертається з проханням допомогти отримати копію листа Победоносцева до австрійського уряду: “Діло таке: в 1895 р. буковинські старовіри просили віденське правительство о позволене перевезти тіло їх Митрополита Амвросія з

Трієста у Ціллі; але Побєдоносцев перешкодив сему якимсь письмом до австрійського правительства. Ходить о копію сего письма...”. І. Свенціцький уточнює, що йдеться про “викриття історичної правди”. Оригінал листа зберігається в ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 382, арк. 8).

652. [Лист (від 21 травня 1913 р., Львів)] // Там само. – С. 265–266.

С. 265, 266 (№ 279): У листі І. С. Свенціцький пише: “Доношу, що нині одержав я з Намісництва запит, чи прийму уряд консерватора. Розуміється, що – так. А що се сталось тільки завдяки Вашій рекомендації і Вашій дружній до мене прихильности, то позвольте мені виразити Вам отсим письмом мою щирю подяку...”. В кінці листа І. Свенціцький додає: “Завтра, четвер 10–12, переймаю річи з Просвітного музею – а в суботу з охотою поликував би сю подію за чашою пива, якби і Ви її схотіли із мною розділити”. Оригінал листа зберігається в ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 382, арк. 11–12).

653. [Лист (від 30 серпня 1922 р., Львів)] // Там само. – С. 376.

С. 376 (№ 398): У листі І. Свенціцький звертається до К. Студинського (як голови Президії Крайового Комітету допомоги голодній Україні) з повідомленням “про приїзд знаменитого музеолога Українського” В. П. Пещанського “як “репатріанта” до Львова” і проханням допомогти йому та сім’ї. Оригінал листа зберігається в ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 382, арк. 23).

654. [Лист (від 18 лютого 1940 р., Львів)] // Там само. – С. 678.

С. 678 (№ 687): І. Свенціцький звертається до академіка К. Студинського, директора Інституту мовознавства АН УРСР у Львові: “Потверджую отсим відбір повідомлення про призначення мене старшим науковим робітником Інституту Мовознавства львівського відділу і повідомляю про теми моїх праць, що маю їх у роботі: 1. Основи староруської дипломатики Х–IV вв. під оглядом будови формальної і мови окремих памяток. 2. Етимологія історичного назовництва найстаршого літопису. 3. Нормативна граматики руської літературної мови на тлі порівняльного матеріалу, спеціально призначена для студентів західноукраїнських територій”. Також І. Свенціцький звертається з проханням: “коли це допустиме, звільнити мене від обовязку являтися в призначені для робітників Інституту години в приміщення Інституту, куди я мусів би кожний раз переносити весь матеріал історичномовної

праці, якою займаюся. В разі неможливості одержати такий дозвіл я не зміг би прийняти на себе обов'язку, зв'язаного з посадою старшого робітника Інституту Мовознавства...". Оригінал листа зберігається в ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 382, арк. 35).

655. [Лист (від 26 червня 1941 р., Львів)] // Там само. – С. 696.

С. 696 (№ 709): Лист з подякою за сприяння у звільненні дочки Віри: "Дорогий Кириле Осиповичу! Сердечно дякую Вам за звільнення дочки. Ось 14-го явилася дома з посвідкою звільнення. Дуже мило мені ствердити, що дочка ні на що не жаліється щодо поведення з нею". Оригінал листа зберігається в ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 382, арк. 38).

Листи І. Свенціцького до І. Труша

656. Лист [№ 1] (від 22 жовтня 1925 р.) // *Посацька Д.* Листування Іларіона Свенціцького та Івана Труша щодо створення триптиха "Сосна" // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 141–161.

С. 142: Автор публікації зазначає, що у 1925 р. при зустрічі з художником І. Трушем у Іларіона Свенціцького "виникла думка про замовлення у нього великого триптиха "Сосна". Стосунки між І. Трушем та І. Свенціцьким можна простежити завдяки їхньому листуванню.

С. 144–145: У листі [№ 1] І. Свенціцький пише: "При сій нагоді я мушу ствердити, що я рішився на замовлення у Вас образу, на який вистачає у Е[кселенції] М[итрополита] долярів 100. – З огляду на Вашу триразову заяву про скору передачу в музей "єгипетських малюнків". Листа підписано: "Із щирим привітом І. Святицький".

657. Лист [№ 2] (від 7 березня 1938 р.) // Там само. – С. 156–157.

С. 156: У листі до І. Труша І. Свенціцького цікавить "остаточне викінчення образу" і чи буде "він взагалі викінчений і переданий у Музей". Як відомо триптих "Сосна" І. Труш не закінчив. Лист зберігається в Архіві Національного Музею у Львові.

658. Лист [№ 3] (від 11 квітня 1940 р., Львів) // Там само. – С. 159.

У листі [№ 3] І. Свенціцький від імені дирекції Національного музею просить І. Труша надати обширні дані про його творчість, які увійдуть до каталогу Львівської державної картинної галереї. Також

І. Свенціцький інформує І. Труша про виставку у Національному музеї, де в одному із залів поміщено “Ваші найкращі образи, зібрані з усіх львівських збірок” та запрошує художника “зайти та оглянути і дати нам свої завваги для використання у каталозі”. Оригінал листа зберігається в Національному музеї у Львові, фондова група “Архів Труша”. Інв. № Ат – 80.

Листи І. Свенціцького до А. Шептицького

659. Лист (від 28 січня 1914 р., Львів) // Листи Митрополита Андрея Шептицького до Іларіона Свенціцького. З архіву Національного музею у Львові / Упоряд. С. Дяків. – Львів: Українські технології, 2005. – С. 90.

У листі І. С. Свенціцький зазначає: “Президія кураторії Національного Музею у Львові має честь представити касовий звіт Управи Музею за 1913 р. ...”.

660. Лист (від 5 липня 1935 р., Львів) // Там само. – С. 91–92.

С. 91, 92: У листі І. С. Свенціцький просить за “в'язнених ще з минулого року у Бригідках молодих людей...”. “...Від місяця не дають нам видження з дітьми, не дозволяють передати їм білля, їду, книжки, та дістати від них законом допущену переписку. З огляду на це почато збірну акцію у Patronacie Orpiki nad Więźniami та через Костя Левицького, Старосольського і Біляка у начальних судових властей. ... Подаючи це до відома Вашого Високопреосвященства, я прошу за ласкаву поміч не тільки з огляду на них самих та нас, їх найблищих, але і з огляду на міжнаціональні братерські взаємини горожан держави”.

661. [Лист (від 17 лютого 1937 р.)] // *Сидор О.* Складна дорога на Батьківщину // *Сучасність*. – 1996. – № 9. – С. 136–149.

С. 143–144: Лист О. Архипенка (від 18 січня 1937 р.) спонукав І. Свенціцького звернутись до митрополита А. Шептицького, слово котрого було вирішальним у більшості фінансових справ, пов'язаних з Національним музеєм. У листі до митрополита І. Свенціцький пише: “Паризькі мистці, за підписом ПП. Кричевського і Перебийноса, прислали мені дуже прикрого листа 21/XII.1936 за недодержання зобов'язань, а п. Архипенко телеграмою з 14/XII і летунською поштою з 18/I бр. просить за виплату належитости. З огляду на цей стан справ, осмілюся просити Ваше Високопреосвященство о доручення випла-

тити цю квоту до моїх рук, як головного секретаря СПНМ, для покриття прийнятих Союзом зобов'язань супроти найчільніших представників українського мистецтва”.

662. [Лист (від 6 березня 1937 р.)] // Там само. – С. 144–145.

С. 144–145: У листі І. Свенціцький знову звертається до митрополита А. Шептицького з проханням “звернутися з відписом письма Адміністрації до п. Президента Кураторії Нац. Музею, В. Децикевича, для ствердження офіційального обставин, серед яких директор музею мусів за відомом і дозволом п. Голови Кураторії користуватися виключно для цілей Національного музею з готівкових квот СПНМ ...”.

663. [Лист [від 13 грудня 1941 р., Львів] проф. І. Свенціцького до Митрополита Андрея Шептицького із звітом про діяльність працівників Національного музею] // Віра Свенціцька: Життя, посвячене музеєві / Авт.-упоряд. Л. Коць-Григорчук. – Львів: Стрім, 1995. – 83 с. – [У розділі “Життєпис у документах і світлинах Віри Свенціцької” (31) – копія листа].

У листі І. Свенціцький від імені працівників Національного музею вітає митрополита Андрея Шептицького з Днем ангела (Св. Андрія Первозванного), звітує про роботу працівників музею (В. Свенціцької, М. Драгана), про свою діяльність зазначає: “Свенціцький Иларіон продовжує опис рукописів і злучених з ними мініатюр та прикрас XV–XVIII вв. Досі пророблено 800 описів, остає ще 650 до виконання. Праця буде становити своєрідну енциклопедію староукраїнського письменства і історичної граматики української мови. Дома опрацьовує він “Проблематику історії староруського письменства X–XIII вв.”, доведену до часів Володимира Мономаха”.

Листи І. Свенціцького до інших адресатів

664. [Лист (від 3 січня 1909 р.) І. С. Свенціцького до О. М. Власова] // *Кобржицька Т. В., Рагойша В. П.* До українсько-білоруських громадсько-літературних зв'язків: Свенціцький і Цьотка // Українське літературознавство: Міжвід. респ. зб. – Львів, 1970. – Вип. 10. – С. 61–67:

С. 61–62: Публікується лист І. Свенціцького до редактора білоруської газети “Наша ніва” Олександра Микитовича Власова, в якому

І. С. Свенціцький пише: “Глубокоуважаемый Александр Никитич! С Новым Годом – с четвертым годом издания “Нашей Нивы”! Прошу Вас принять мои сердечные поздравления и душевные благопожелания. ...Поздравляя Вас в этот знаменательный момент, я прошу Вас передать мой душевный дружеский привет и певцам народной доли – Янку Купале и Якубу Коласу, что песнями своими над горем народным плачут и свету о нем вещают, и народ от сна пробуждают. Дай господь дожждаться им счастливого часа, когда их песня отзовется эхом по всей земле Белорусской и кликнет возрожденный народ в ряды труженников общечеловеческой культуры. Счасти Вам боже! ...”.

665. [Лист (від 3 січня 1909 р.) І. С. Свенціцького до О. М. Власова (А. М. Уласава)] // *Кабржыцкая Т. В., Рагойша В. П.* Карані дружбы: Беларуска-ўкраінскія літаратурныя ўзаемасувязі пачатку ХХ ст. – Мінск: Выд-ва БДУ імя У. І. Леніна, 1976. – 255 с.

С. 81–82: Публікується вищезазначений лист І. Свенціцького до О. Власова у перекладі з російського оригіналу на білоруську мову.

С. 248: У “Заўвагах” зазначено, що оригінал листа зберігається в ДзАЛМ (ф. 3, воп. 1, адз. зах. 89, арк. 8–9).

666. [Лист (від 17 березня 1922 р.) І. Свенціцького до Повноваженого представництва УРСР у Варшаві] // *Рубльов О. С., Черченко Ю. А.* Сталінщина й доля західноукраїнської інтелігенції (20–50-ті роки ХХ ст.) / Відп. ред. П. С. Сохань. – Київ: Наук. думка, 1994. – 350 с.

С. 46: У листі І. Свенціцький повідомляє про надіслання зразків видань Національного музею та, зокрема, пише: “Чинить се Управа музею тому, що бажає вийти в зв’язок з українським книжним ринком і тим робом призначене для ширших кол спеціалістів наукове добро пустити в оборот”. У примітках (с. 269) зазначено, що оригінал листа зберігається у ЦДАВО України (ф. 166, оп. 2, спр. 50, арк. 21).

667. [Лист (від 24 березня 1922 р.) І. Свенціцького до дипломатичного представника УРСР у Варшаві] // Там само. – С. 47.

С. 47: У листі І. С. Свенціцький дякує за прийняті музейні видання та просить Народний Комісаріат освіти УРСР вислати йому для завершення “научної праці про колядки”, деякі німецькомовні видання, які були бібліографічною рідкістю, “без яких майже готова праця довгих

літ вже цілий рік жде зв'язку з більшими бібліотеками. Наколи б отсі книжки не найшлися в Київї, то вони будуть в Москві або Петроградї”. У примітках (с. 269) зазначено, що лист зберігається у ЦДАВО України (ф. 166, оп. 2, спр. 50, арк. 21).

668. [Лист (від 3 травня 1935 р., Львів) Основника музею і його Дирекції до Національної Галереї мистецтв у Загребі] // Листи Митрополита Андрея Шептицького до Іларіона Свенціцького. З архіву Національного музею у Львові / Упоряд. С. Дяків. – Львів: Українські технології, 2005. – С. 88.

Публікується копія листа, в якому висловлено привітання “Високоповажаній Академії” та подяка “за вельми шановні запросини до участі у весловянському святі 50-ліття славної Строссмаєрової Галереї мистецтва у Загребі”. В кінці листа зазначено: “Основник Національного музею. Секретар Кураторії. Предсідник кураторії. Директор Музею”.

669. [Лист (від 8 жовтня 1935 р.) І. Свенціцького до М. Парашука] // Украинската емиграция в България. След Първата световна война: Документален каталог / Главно управление на архивите при Министерски съвет. Централен държавен архив. Посолство на Украина в България; Автори и съставители: В. Москаленко, Е. Хакова; Превод от укр. език В. Москаленко. – София, 2000. – С. 104.

Зазначено, що в Центральному державному архіві Болгарії (м. Софія) зберігається “Писмо от проф. Иларион Свенцицький, директор на Украинския музей в Львив, до проф. Михайло Парашчук с молба да изпрати по-бързо книгите от Българската академия на науките, предназначени за музея; за изложба, организирана в музея (между експонатите и две скулптури на проф. Михайло Парашчук – бюстове на украинските писатели Василь Пачовський и Василь Стефаник). Оригинал. Машинопис. Укр. ез. ЦДА, ф. 1717К”.

670. [Лист (dnia 24 lutego 1937 г.) доктора І. С. Свенціцького до директора Національного музею у Кракові доктора Фелікса Копера] // Листи Митрополита Андрея Шептицького до Іларіона Свенціцького. З архіву Національного музею у Львові / Упоряд. С. Дяків. – Львів: Українські технології, 2005 – С. 94.

Публікується копія листа, в якому І. С. Свенціцький зазначає, що складає "...serdeczne podziękowanie za łaskawe pośrednictwo w sprawie z p. M. Malczewską i przysłanie nam 12 rysunków zdeponowanych u dra J. Skapskiego".

671. [Лист (від 11 травня 1937 р., Львів) І. Свенціцького до Н. Пелехович-Гайворонської] // *Сидор О.* Складна дорога на Батьківщину // Сучасність. – 1996. – № 9. – С. 142–149.

С. 146: У листі І. Свенціцький зазначає: "Високоповажна Пані Доктор! Іменем Союзу Прихильників Національного Музею у Львові сердечно дякую Вам за ласкаву виплату доларів 50 (пятьдесят) через ВП. Дра Л. Мишугу на вирівняння належитості мистцеві Архипенкові за твори, що їх Рада СПНМ намітила набути для галереї українського модерного мистецтва в Національному Музеї".

672. [Лист (від 12 липня 1946 р., Львів) Іларіона Свенціцького до Михася Климковича] // *Кобржицька Т. В., Рагойша В. П.* До українсько-білоруських громадсько-літературних зв'язків: Свенціцький і Цьотка // Українське літературознавство: Міжвід. респ. зб. – Львів, 1970. – Вип. 10. – С. 61–67.

С. 64–65: Лист є відповіддю І. Свенціцького М. Климковичу – редактору Державного видавництва Білорусі – на його лист-прохання (від 13 червня 1946 р.) написати спогад про А. Цьотку, що І. Свенціцький і зробив: "Вельмишановний Редакторе, у відповідь на Ваше письмо 13 червня 1946 р. сповіщаю Вас, що згідно з особистими паперами Алоїзи Пашкевич-Кейрис в актах філософського факультету ц[ентральної] к[анцелярії] Львівського університету 1908/10, вона народилася 2 травня 1883 р. в Пясчині, на Білорусі, у батька Стефана. ...До Львова приїхала Цьотка в лютому 1908 року з Вільні, ...Із моїх споминів про неї можу Вам згадати ще про такі случаи: ...Якось у травні 1911 р. Цьотка приходить до мене в Музей, вже під вечір: "Дзядзька, пайдзём слухаць салаўёў, у мяне ёсць беларуская кілбаса". Пішли у Стрийський парк, знайшли місце біля гайка, люди снують парами і гуртами, соловейки тут і там тьохкають і заливаються. Цьотка дивиться у звідне небо, жує ковбасу і мріє... Сьогодні розумію її настрої – жінки з темпераментом, дримаючим даром творчої уяви, але свідомої свого безсилля супроти якоїсь далекої небезпеки..." В кінці листа І. Свенціцький звертається до М. Климковича з проханням:

“Дозвольте просити Вас допомогти мені дістати добру граматику білоруську, історію та антологію білоруської літератури, видані після 1928 р. Потрібно мені теж словник білорусько-російський і російсько-білоруський новішим правописом. Хочу закінчити одну працю про білорусів по-українськи. Прошу Вас прийняти і передати усім Білорусам мій ширий привіт і сердечне побажання якнайскорішої відбудови Прекрасної Білорусі”. І підпис: “Львів, дня 12 липня 1946 р. Ваш І. Свенціцький-Святицький”.

673. [Лист (від 12 липня 1946 р., Львів) І. Свенціцького до М. Климковича (М. Клімковіча)] // *Кабржыцкая Т. В., Рагойша В. П.* Карані дружбы: Беларуска-ўкраінскія літаратурныя ўзаемасувязі пачатку ХХ ст. – Мінск: Выд-ва БДУ імя У. І. Леніна, 1976. – 255 с.

С. 84–85: Публікується вищезазначений лист І. Свенціцького до М. Климковича у перекладі з українського оригіналу на білоруську мову.

С. 248: У “Заўвагах” зазначено, що оригінал машинописного тексту листа українською мовою зберігається у “Дзяржаўным архіве літаратуры і мастацтва БССР” (ДзАЛМ, ф. 44, воп. 1, адз. зах. 341, арк. 2–3).

І. С. СВЕНЦІЦЬКИЙ – НАУКОВИЙ КЕРІВНИК
ТА ОПОНЕНТ ДИСЕРТАЦІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ*

674. *Батюк Л. І.* Мова літопису самовидця (лексика, фразеологія, морфологія): Дис. ... канд. філол. наук / Ін-т сусп. наук АН УРСР. Від. мовознавства; Наук. керівник д-р філол. наук проф. І. С. Свенціцький. – Львів, 1959. – 291 с.
675. *Закревская Я. В.* Языковые и стилистические особенности сказок Ивана Франко: Автореф. дис. ... канд. філол. наук / АН Украинской ССР. Отд. общественных наук; Науч. руководитель д-р філол. наук И. С. Свенцицкий. – Львов, 1957. – 20 с.
676. *Копытянская Н. Ф.* Закарпатская Украина в творчестве Ивана Ольбрахта: Автореф. дис. ... канд. філол. наук / ЛГУ им. И. Франко; Науч. руководитель И. С. Свенцицкий. – Львов, 1955. – 15 с.
677. *Ластовецкая А. К.* К истории чешской лексикографии (по XIV столетие включительно): Автореф. дис. ... канд. філол. наук / Науч. руководитель д-р філол. наук проф. И. С. Свенцицкий. – Львов: Изд-во Львов. ун-та, 1958. – 16 с.
678. *Пристуна П. И.* Фонетическая система и грамматический строй говоров Брюховичского района Львовской области в их связи с другими говорами украинского языка: Автореф. дис. ... канд. філол. наук / М-во культуры СССР. Львов гос. ун-т им. И. Я. Франко; Науч. руководитель проф. И. С. Свенцицкий. – Львов, 1953. – 18 с.
679. *Ріпецька О. Ф.* Слов'янська топоніміка між Одером і Віслою в німецькій мові (XII–XVIII ст.): Дис. ... канд. філол. наук / М-во культури СРСР, Львів. держ. ун-т ім. Івана Франка; Наук. керівник д-р філол. наук, проф. І. С. Свенціцький. – Львів, 1954. – 270 с.

---

* Кількість аспірантів і дисертантів І. С. Свенціцького є значно більшою. Подаємо лише ті прізвища науковців, чиї автореферати чи дисертації є у фондах НБ ЛНУ імені І. Франка та уточнені укладачем de visu.

680. *Розова З. Г.* Колебания в склонении личных и собственных имен мужского рода на – О и на – Е в сербохорватском языке сравнительно с русским: Дис. ... канд. филол. наук / МВО УССР. Львов. гос. ун-т им. Ивана Франко; Науч. руководитель проф. И. С. Свенцицкий. – Львов, 1958. – 271 с.

* * *

681. *Билык М. И.* “Роксолания” С. Ф. Кленовича: (Латинская поэма XVI века о Руси): Автореф. дис. ... канд. филол. / Львов. гос. ун-т им. Ив. Франко; Оппоненты: проф. И. С. Свенцицкий, доц. Г. Ю. Гербильский, доц. Л. Я. Яременко. – Львов, 1950. – 13 с.

682. *Галенко И. Г.* Сложные слова в русском литературном языке второй половины XVIII-го века: Автореф. дис. ... канд. филол. наук / Науч. руководитель канд. филол. наук М. И. Кириченко; Оппоненты: д-р филол. наук И. С. Свенцицкий; канд. филол. наук С. П. Левченко. – Киев: Киев. ун-т, 1953. – 16 с.

683. *Громова Н. М.* Суффикс -к в именительных существительных с предметным значением: (К вопросу о суффиксальной омонимии): Автореф. дис. ... канд. филол. наук / Науч. руководитель В. Б. Бродская; Оппоненты: М. Ф. Парахина, И. С. Свенцицкий. – Львов, 1955. – 16 с.

Частина II

ЛІТЕРАТУРА ПРО І.С.СВЕНЦІЦЬКОГО

І.С.СВЕНЦІЦЬКИЙ – В ЕНЦИКЛОПЕДІЯХ, СЛОВНИКАХ, ДОВІДНИКАХ

1925

684. Львів: [Путівник]. – Жовква: Друковано в друкарні оо. Василян, вид-во “Червона Калина”, 1925. – 179 с.

С. 112: Про Національний музей у Львові, урочисте відкриття у 1913 р. музейних збірок для публічного огляду. Також про І. С. Свенціцького: “Тоді теж назначено кустосом музея проф. І. Свенціцького, який після мір своїх сил і знання обслуговує цю інституцію”.

1927

685. *Попов П.* Матеріяли до словника українських граверів. Додаток I / Укр. наук. ін-т книгознавства. – Київ, 1927. – 34 с. – Відбитка з “Бібліологічних вістей” (1927, № 3).

С. 12: У примітці до розділу VIII “В. Р.” (про майстра XVII ст. Ровинського) посилання на працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1928

686. Świencickij Harjon // Ilustrowana encyklopedia Trzaski, Everta i Michalskiego / Pod. red. St. Lana. – Warszawa: Nakładem księgarń Trzaski, Everta i Michalskiego, 1928. – Т. 5 (Si–Z). – S. 391.

1930

687. Національний Музей у Львові // Українська загальна енциклопедія: Книга знання: У 3 т. / Під ред. І. Раковського. – Львів; Станиславів; Коломия, 1930. – Т. 2. – С. 817.

Про І. С. Свенціцького: “Директором музею від самого основання є др. Іл. Святицький, що поклав багато праці при його упорядкуванні. Під кермою директора виходить також і окреме наукове видавництво Нац. музею, присвячене укр. мист. пам’яткам (опис ікон, друків, рукописів)”.

1935

688. Свенціцький Іларіон // Українська загальна енциклопедія: Книга знання: У 3 т. / Під ред. І. Раковського. – Львів; Станіславів; Коломия: Вид. кооперативи “Рідна школа”, [1935]. – Т. 3. – С. 34.

Поміщено фото І. Свенціцького.

689. *Січинський В.* Малярство // Там само. – С. 452–456.

С. 456: У пристатейному списку літератури зазначено працю І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1928).

1955

690. “Живая Мысль” // Енциклопедія Українознавства. Словникова частина: У 10 т. / НТШ ім. Шевченка; Голов. ред. В. Кубійович. – Paris; New York: Молоде життя, 1955–1957. – Т. 2. – С. 669.

Згадано І. Свенціцького – редактора “Живой Мысли” – журналу молодих “москвофілів-прогресистів”, які були в опозиції до “москвофілів-рутенців”.

1959

691. Бібліографія // Українська радянська енциклопедія: [У 17 т.] / АН УРСР; Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1959. – Т. 1. – С. 547–548.

С. 548: Серед інших вчених, які досліджували питання бібліографії на Україні (В. О. Ігнатієнко, О. Ю. Андрієвський, С. І. Маслов, П. М. Попов, Ф. П. Максименко, Ю. О. Меженко) названо І. С. Свенціцького.

692. *Гординський С.* Ікона // Енциклопедія Українознавства. Словникова частина: У 10 т. / НТШ ім. Шевченка; Голов. ред. В. Кубійович. – Paris; New York: Молоде життя, 1959. – Т. 3. – С. 859–860.

С. 860: У пристатейній бібліографії вказано працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI вв.” (Львів, 1929).

693. *Гординський С.* Іконографія // Там само. – С. 860.

Серед дослідників української іконографії (Ф. Білоус, М. Голубець, Д. Горняткевич та ін.) названо І. Свенціцького.

694. *Гординський С.* Іконопис // Там само. – С. 860–861.

С. 861: У пристатейній бібліографії вказано працю І. С. Свенціцького “Националізація въ иконописи” (1900).

1962

695. *Будовниц І. У.* Словарь русской, украинской, белорусской письменности и литературы до XVIII века / Отв. ред. Д. С. Лихачев. – Москва: Изд-во АН СССР, 1969. – 398 с.

С. 33: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (1911).

696. *Гординський С.* Мистецтвознавство // Енциклопедія Українознавства: Словникова частина: У 10 т. / НТШ ім. Шевченка; Голов. ред. В. Кубійович. – Paris; New York: Молоде життя, 1962. – Т. 4. – С. 1541–1544.

С. 1543: Згадано І. Свенціцького – дослідника галицького іконопису, його працю “Іконопись Галицької України XVI–XVI вв.” (Львів, 1928). Зазначено, що осередком українського мистецтвознавства в Галичині був Національний музей у Львові, керований з 1905 р. І. Свенціцьким.

697. Львівський Державний Музей Українського Мистецтва // Там само. – С. 1419.

ЛДМУМ – назва Національного музею у Львові після 1939 р. Про І. С. Свенціцького: “Кустосом музею, від його заснування аж до 1945 р., був І. Свенціцький”.

698. Львівський державний музей українського мистецтва // Українська радянська енциклопедія: [У 17 т.] / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1962. – Т. 8. – С. 344.

Також про І. С. Свенціцького, який був довголітнім керівником музею (тепер Національного музею імені Андрея Шептицького).

699. *Пащук А., Деркач І.* Львов: Краткий иллюстрированный путеводитель. – Львов: Кн.-журн. изд-во, 1962. – 152 с.

С. 44: Про І. С. Свенціцького – багатолітнього директора Національного музею.

700. Манявський Скит // Енциклопедія Українознавства: Словникова частина: У 10 т. / Голов. ред. В. Кубійович. – Paris; New York: Молоде життя, 1962. – Т. 4. – С. 1464. – Підп.: о. М. В.

Згадано І. С. Свенціцького – дослідника Скиту Манявського, автора (у співавторстві з М. Драганом, В. Пещанським) праці “Скит Манявський і Богородчанський Іконостас” (Жовква, 1926).

1963

701. Свенціцький Іларіон Семенович // Українська радянська енциклопедія: [У 17 т.] / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1963. – Т. 12. – С. 559–560.

702. *Kuzela Z., Shevelov G.* Lexikography // Ukraine: A Concise Encyclopaedia: [In 2 vol.] / Ed. by V. Kubijovuč. – Toronto, 1963. – Vol. 1. – P. 441–445.

С. 443: Серед важливих досліджень з лексикографії згадано працю І. Свенціцького “Словник українсько-польський і польсько-український” (Львів, 1920).

703. *Petrov V., Kuzela Z., Odarchenko P.* Ethnography. The twentieth century // Там само. – Vol. 1. – P. 268–280.

С. 275: Зазначено, що науковий доробок етнографічної комісії НТШ був представлений, зокрема дослідженнями І. Свенціцького: “An important part in the ethnographic work of the Shevchenko Scientific Society was played by I. Svientsitsky (a work on the Christmas rites, collectiones of laments, and studies in the field of art)...”.

704. *Simovyč V., Shevelov G., Rudnyckyj J. B.* Language. 1. History of the Study of Language and the Present State of Research // Там само. – Vol. 1. – P. 430–441.

С. 434: Серед вчених (Шимановський В., Шахматов О., Калюжняцький Е., Колесса О. та ін.), які досліджували і вивчали староцерковні тексти, згадано І. Свенціцького.

С. 436: Серед дослідників (Рабіївна, Рудницький та ін.) говірок Бойківського ареалу згадано І. Свенціцького.

1965

705. Львівський обласний державний архів: Путівник / Склали: В. І. Котельникова, Р. Б. Плоткіна, О. М. Рузанов. – Львів: Каменярь, 1965. – 375 с.

С. 130: У підрозділі “Гуманітарний факультет (Wydział humanistyczny (1925–1939 pp.)” (с. 130–131) розділу II “Фонди установ, підприємств і організацій, які діяли в період панування польської буржуазно-поміщицької держави (1918–1939). Вищі учбові заклади. Університет імені Яна Казимира у Львові (Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie)” (с. 113–133) зазначено: “Матеріали про організацію на факультеті кафедри історії української літератури і діяльність професорів Михайла Возняка, Іларіона Свенціцького, Михайла Рудницького та ін. (1934–1937 pp., оп. 7, од. зб. 1035)”.

С. 240: У підрозділі “Львівський державний ордена Леніна університет ім. Івана Франка м. Львів” (с. 239–240) розділу III “Фонди радянських установ, організацій і підприємств” (с. 153–294) зазначено: “Матеріали про науково-дослідну і педагогічну діяльність професорсько-викладацького складу університету, серед них наукові праці..., зокрема, рецензія проф. Свенціцького на книгу Н. К. Гудзія “История древнерусской литературы” і А. С. Орлова “Курс лекций по древнерусской литературе” (1941 р., оп. 3, од. зб. 114)”.

1966

706. *Горбач О.* Палеографія // Енциклопедія Українознавства: Словникова частина: У 10 т. / Голов. ред. В. Кубійович. – Paris; New York: Молоде життя, 1966. – Т. 5. – С. 1924–1925.

С. 1925: Серед інших вчених згадано І. С. Свенціцького – дослідника стародруків на Україні та праць з палеографії.

1968

707. Вузи УРСР: Довідкові матеріали / Довідник підготували: В. І. Пітов, В. М. Попов. – Київ: Вид-во Київ. ун-ту, 1968. – 181 с.

С. 32: У розділі “Львівський ордена Леніна державний університет імені Івана Франка” зазначено: “Викладацьку роботу в університеті вели академіки АН УРСР М. С. Возняк, Ф. М. Колеса, Г. М. Савін, ... славіст І. С. Свенціцький” та інші.

708. Свенціцький Іларіон Семенович // Український радянський енциклопедичний словник: [У 3 т.] / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1968. – Т. 3. – С. 226.

1969

709. *Дей О. І.* Словник українських псевдонімів та криптонімів (XVI–XX). – Київ: Наук. думка, 1969. – 557 с.

С. 168, 176, 334, 342, 343, 528: На вказаних сторінках подано криптоніми І. С. Свенціцького.

1970

710. Свенціцький Іларіон Семенович (1876–1956) // Матеріали до словника мистецтвознавців УРСР / Упорядкув.: Н. Ю. Асєєва, Ю. А. Варварецький, І. М. Кравець та ін. // Українське мистецтвознавство: Респ. міжвід. зб. – Київ, 1970. – Вип. 4. – С. 96–127.

С. 120: Про І. С. Свенціцького – доктора філологічних наук, професора Львівського університету, директора Львівського державного музею українського мистецтва. Зазначено праці І. С. Свенціцького, присвячені дослідженню рукописів та стародруків, музейництву.

1971

711. *Погребенник Ф. П.* Свентицкий, Илларион Семенович // Краткая литературная энциклопедия: В 9 т. / Редкол.: А. А. Сурков (глав. ред.) и др. – Москва: Сов. Энциклопедия, 1971. – Т. 6. – С. 698.

712. *Чугайов В. П.* Львівська область // Радянська енциклопедія історії України: У 4 т. / АН УРСР; Наук. рада: М. П. Бажан (голова Наук. ради) та ін.; Редкол.: А. Д. Скаба (відп. ред.) та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1971. – Т. 3. – С. 52–56.

С. 56: У Львівській області народились відомі вчені, зокрема, М. С. Возняк, І. П. Крип'якевич, Ф. М. Колесса, І. С. Свенціцький, В. Г. Щурат та ін.

713. *Doroshenko V., Krawciw B.* Scholarship in Western Ukrainian lands and abroad: (1850–1918): Other Scholarly Institutions // *Ukraine a Concise Encyclopaedia*: In 2 vol. / Prep. by Shevchenko Scientific Society; Ed. by V. Kubijovyč; Foreword by E. J. Simmons. – [Toronto], 1971: University of Toronto Press. – Vol. 2. – P. 248–252.

С. 251: Про І. С. Свенціцького – багаторічного директора львівського Національного музею (спочатку Церковного музею) та його засновника митрополита Андрея Шептицького.

714. *Dubrovsky V., Krawciw B.* Museums, cultural and historical landmarks // Там само. – P. 408–424.

С. 412, 424: Про заснування у Львові митрополитом Андреем Шептицьким Церковного музею, реорганізованого пізніше у Національний музей, багаторічним (1905–1952 рр.) директором якого був професор І. Свенціцький. У пристатейній бібліографії зазначено працю І. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

715. *Hordynsky S.* The Art. Ukrainian Art Research: The Beginnings: The twentieth century // Там само. – С. 524–528.

С. 524: Серед когорти відомих мистецтвознавців автор називає, також, І. Свенціцького: “Systematic Ukrainian art research began to develop in the beginning of the twentieth century with the scholarly activities of such historians and theoreticians as Nicholas Makarenko, Vadym Modzalevsky, Ipolit Morhylevsky, Alexander Novytsky, Gregory Pavlutsky, Nicholas Petrov, Hilarion Svientsisky..., among others”.

С. 525: Про І. С. Свенціцького – мистецтвознавця, директора Львівського Національного музею, автора праць з мистецтва, зокрема, про збірку галицьких ікон XV–XVI ст.: “He was the author of works dealing with the beginning of book printing in the Ukrainian lands (1924)

and two well-illustrated collections of Galician icons of the fifteenth and sixteenth centuries. Under his initiative the museum published works on various subjects...”.

716. *Krawciw B.* Book Publishing and the Press: 1. Survey of bibliological research: Western Ukraine and abroad // Там само. – Р. 428–431.

С. 430: Серед авторів бібліологічних студій і досліджень (І. Франко, І. Левицький, І. Кривецький, М. Возняк та ін.) названо І. Свенціцького та згадано його працю: “The results of these studies are to be found in a series of bibliographical and bibliological works produced by H. Svientsitsky, especially his “Pochatky knyhopechatania na zemliakh Ukrainy” (Origins of Book Printing in the Lands of Ukraine, Lviv, 1924)”.

717. *Krawciw B.* Book Publishing and the Press: 2. Bibliography: Beginnings of Ukrainian Bibliography // Там само. – Р. 431–440.

С. 432: До фундаментальних здобутків у галузі бібліографії початку ХХ ст. автор відносить працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

718. *Krawciw B., Kubijovuč V.* In Western Ukraine and in the emigratoin, 1919–45 // Там само. – Р. 278–284.

С. 279: Про І. С. Свенціцького – члена НТШ, директора Національного музею.

719. *Ohloblyn A.* Ukrainian Church. Ukrainian Church Historiography and Theology // Там само. – Р. 120–129.

С. 127: Про І. С. Свенціцького – одного із дослідників історії церковної архітектури і мистецтва: “Volodymyr Sichynsky, Volodymyr Zalozetsky, Nicholas Holubets, Hilarion Svientsitsky, and Michael Dragan all conducted research into the history of church architecture and art”.

1972

720. Свенціцький Іларіон Семенович // Радянська енциклопедія історії України: У 4 т. / Редкол.: М. П. Бажан (голова наук. ради) та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1972. – Т. 4. – С. 56.

У пристатейному списку літератури названо праці І. С. Свенціцького “Нариси про мову пам’яток староруського письменства XI віку” (1948), “Мова Галицько-Волинського літопису” (1949) та праці про

нього: бібліографічний покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956), укладений О. Д. Кізликком та Р. Я. Луциком, збірник “Питання слов’янського мовознавства” (1958, кн. 5), присвячений пам’яті доктора філологічних наук професора І. С. Свенціцького.

1973

721. Свенціцький Іларіон // Енциклопедія Українознавства: Словникова частина: У 10 т. / Голов. ред. В. Кубійович. – Париж; Нью-Йорк: Молоде життя, 1973. – Т. 7. – С. 2718–2119. – Підп.: О. Г. і С. Г.
722. Свенціцький Іларіон Семенович // Словник художників України / Редкол.: М. П. Бажан (відп. ред.) та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1973. – С. 204.

1976

723. Горбач О. Славістика в Україні // Енциклопедія Українознавства: Словникова частина: У 10 т. / Голов. ред. В. Кубійович. – Paris; New York: Молоде життя, 1976. – Т. 8. – С. 2878–2880.
- С. 2878: Згадка про І. Свенціцького – українського славіста, який займався “дослідженням старо-ц.-слов. письма й мови”.
- С. 2879: Зокрема про І. Свенціцького, який досліджував білорусистику: “завмерла вона після 1939 й у Львові, де її плекали у першій пол. 20 в. І. Свенціцький й Л. Оссовський”.
724. Ставропігійський Інститут у Львові // Там само. – С. 3011. – Без підп.
- Зокрема про І. Свенціцького: “Опис музею С. І. дали І. Свенціцький (1908) та І. Шараневич (“Ruskie Muzeum Instytutu Stawropi-gijskiego we Lwowie”, 1937)”.

1977

725. Булахов М. Г. Восточнославянские языковеды: Библиографический словарь: В 3 т. Т. 2. – Минск: Изд-во БГУ им. В. И. Ленина, 1977. – 352 с.

С. 235: Зазначено, що праці І. С. Свенціцького рецензував зокрема Г. А. Ільїнський.

С. 273: Зазначено, що праці І. С. Свенціцького (зокрема, “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) рецензував С. Ф. Карський.

726. Свенціцький Іларіон Семенович // Шевченківський словник: У 2 т. / Редкол.: І. Я. Айзеншток, В. А. Афанасьєв, М. П. Бажан та ін. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1977. – Т. 2. – С. 198.

1978

727. Буськ // Українська радянська енциклопедія: У 12 т. / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – 2-е вид. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1978. – Т. 2. – С. 86.

Згадано видатного вченого І. С. Свенціцького та зазначено, що він був родом з Буська.

728. Львівський музей українського мистецтва: Путівник / [Уклад.: В. Є. Арофікін, Я. Й. Нановський, ... В. І. Свенціцька та ін.]. – Львів: Каменяр, 1978. – 68 с. – Текст укр., рос. мовами.

С. 3, 57: Згадано І. С. Свенціцького – відомого вченого, першого і багатолітнього директора музею.

729. Свенцицкий Илларион Семенович // *Булахов М. Г.* Восточнославянские языковеды: Библиограф. словарь: В 3 т. – Минск: Изд-во БГУ им. В. И. Ленина, 1978. – Т. 3. – С. 182–184.

1980

730. *Максименко Ф. П.* Книгознавство // Українська радянська енциклопедія: У 12 т. / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – 2-е вид. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1980. – Т. 5. – С. 237–238.

С. 238: Зазначено, що дослідження з книгознавства на Україні належать С. І. Маслову, П. М. Попову, І. С. Свенціцькому, Ю. О. Меженку та іншим вченим.

731. Музей народної архітектури та побуту у Львові: Путівник / Авт. тексту: А. Г. Данилюк, І. Д. Красовський, Б. Я. Рибак, В. Л. Янів. – Львів: Каменяр, 1980. – 183 с.

С. 8: Про І. Свенціцького – одного з ініціаторів створення у Львові музею народної архітектури: “Після другої світової війни ініціативу створення у Львові музею народної архітектури підносять І. Вільде, Я. Галан, О. Кульчицька, академіки М. Возняк, Ф. Колесса, професори І. Свенціцький, І. Крип’якевич”.

1981

732. *Афанасьєв В. А.* Мистецтвознавство // Українська радянська енциклопедія: У 12 т. / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред., голова редкол.) та ін. – 2-е вид. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1981. – Т. 6. – С. 512–513.

С. 513: Розвиток музейної справи на Україні у 20–30-х роках ХХ ст. сприяв зміцненню наукової-історичної основи мистецтвознавства. З’явилися наукові розвідки (О. Новицького, Г. Павлуцького, К. Широцького, І. Труша, І. Свенціцького), у яких досліджувалися проблеми давньої української архітектури, образотворчого мистецтва, художньої спадщини.

733. Библиотеки Академии наук УССР: Справочник / Сост.: Т. А. Игнатович, Т. А. Лоось; Отв. ред. С. К. Гутянский. – 2-е изд., перераб., дополн. – Киев: Наук. думка, 1981. – 158 с.

С. 27: Зазначено, що велике зацікавлення у дослідників викликають особисті бібліотеки вчених у фонді Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника, зокрема бібліотека “украинского советского филолога и искусствоведа, профессора Львовского госуниверситета им. И. Франко И. С. Свенцицкого (425 уч. ед. – коллекция редких белорусских книг)”.

С. 154: В “Именном указателе владельцев книжных собраний и коллекций, упомянутых в справочнике” (с. 153–154) зазначено: “Свенцицкий И. С., филолог и искусствовед”.

734. *Геренчук К. И., Шаблюй О. И.* Львовская область // Украинская советская энциклопедия: В 12 т. / Глав. редкол.: М. П. Бажан (глав. ред.) и др. – Киев: Глав. ред. УСЭ, 1981. – Т. 6. – С. 183–186.

С. 186: У списку до карти “Основные памятники и памятные места Львовской области”, поданій до статті, під № 19 (Буск) зазначено: “Место рождения укр. сов. филолога и искусствоведа И. С. Свенцицкого”.

735. *Геренчук К. І., Шаблій О. І.* Львівська область // Українська радянська енциклопедія: У 12 т. / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред., голова редкол.) та ін. – 2-е вид. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1981. – Т. 6. – С. 269–274.

С. 272: У списку до карти “Основні пам’ятники і пам’ятні місця Львівської області” під № 19 (Буск) зазначено: “Місце народження укр. рад. філолога І. С. Свенціцького”.

736. *Стеблій Ф. І.* Львовский Тайный университет // Украинская советская энциклопедия: У 12 т. / Глав. редкол.: М. П. Бажан (глав. ред.) и др. – Киев: Глав. ред. УСЭ, 1981. – Т. 6. – С. 189.

Серед викладачів Львівського Таємного університету названо професора І. С. Свенціцького.

737. *Стеблій Ф. І.* Львівський Таємний університет // Українська радянська енциклопедія: У 12 т. / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред., голова редкол.) та ін. – 2-е вид. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1981. – Т. 6. – С. 278.

Серед професорів Львівського Таємного університету – І. Крип’якевич, Ф. Колесса, М. Возняк, І. Свенціцький та інші.

738. *Якущенко Г. Д.* Львівський музей українського мистецтва // Там само. – С. 277.

Зазначено, що організатором музею і довгі роки його керівником був І. Свенціцький.

739. *Якущенко Г. Д.* Львовский музей украинского искусства // Украинская советская энциклопедия: В 12 т. / Глав. редкол.: М. П. Бажан (глав. ред.) и др. – Киев: Глав. ред. УСЭ, 1981. – Т. 6. – С. 188.

Зазначено, що до 1939 р. музей мав назву Національний і “организатором и долгие годы его руководителем был И. Свенцицкий”.

1983

740. *Редько Ю. К.* Свенцицкий Илларион Семёнович // Украинская советская энциклопедия: В 12 т. / Глав. редкол.: М. П. Бажан (глав. ред.) и др. – Киев: Глав. ред. УСЭ, 1983. – Т. 9. – С. 493.
741. *Редько Ю. К.* Свенціцький Іларіон Семенович // Українська радянська енциклопедія: У 12 т. / Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – 2-е вид. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1983. – Т. 10. – С. 54.
742. *Сохань П. С.* Слова'нознавство // Там само. – С. 260–261.
С. 260–261: Згадка про І. С. Свенціцького – вченого-славіста, автора “ряду цінних праць з слов'янського мовознавства”.

1984

743. *Маярчук Николай Демьянович* // Энциклопедия България: [У 7 т.] / Българската академия на науките; Главен ред. В. Георгиев. – София: Изд-во на Българската академия на науките, 1984. – Т. 4. – С. 45.
Згадано І. С. Свенціцького, під керівництвом якого М. Д. Маярчук працював на кафедрі слов'янської філології Львівського університету: “Работи под ръководството на И. С. Свенцички – славист-българист”.
744. *Сохань П. С.* Славяноведение // Украинская советская энциклопедия: В 12 т. / Глав. редкол.: М. П. Бажан (глав. ред.) и др. – Киев: Глав. ред. УСЭ, 1984. – Т. 10. – С. 128–129.
С. 128: Розвиток слов'язнавства на Україні пов'язаний, перш за все, з науковою діяльністю таких вчених-славістів, як О. М. Бодяньський, В. І. Григорович, І. І. Срезневський, О. О. Потєбня, І. С. Свенціцький та ін.

1987

745. Львівський музей українського мистецтва // Український радянський енциклопедичний словник: У 3 т. / Редкол.: А. В. Кудрицький (відп. ред.) та ін. – 2-е вид. – Київ: Голов. ред. УРЕ, 1987. – Т. 2. – С. 312.

Зазначено, що організатором та керівником музею, який до 1939 р. мав назву “Національний музей”, був І. Свенціцький.

746. Львівський Таємний університет // Там само. – С. 312.

Серед відомих українських вчених (В. Щурат, І. Крип’якевич, Ф. Колесса та ін.), які були викладачами Львівського Таємного університету, названо професора І. Свенціцького.

747. Свенціцький Іларіон Семенович // Там само. – Т. 3. – С. 175.

С. 174: Поміщено фото І. С. Свенціцького.

1988

748. *Німчук В. В.* Бучацьке Євангеліє // Українська літературна енциклопедія: У 5 т. – Київ: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1988. – Т. 1. – С. 256.

Згадано І. С. Свенціцького – дослідника Бучацького Євангелія.

749. Свенцици (Свенцицький), Иларион Семьонович (7.IV.1876 – 18.IX.1956) // Енциклопедия България: [У 7 т.] / Българската академия на науките; Главен ред. В. Георгиев. – София: Изд-во на Българската академия на науките, 1988. – Т. 6. – С. 50.

750. *Hordynsky S., Korovytsky I.* Iconography // Encyclopedia of Ukraine: [In 5 vol.] / Ed. by V. Kubijovyč. – Toronto; Buffalo; London: University of Toronto Press, 1988. – Vol. II (G–K). – P. 297.

С. 297: Серед українських дослідників – авторів іконографічних студій (М. Батіг, Ф. Білоус, М. Драган, М. Голубець, С. Гординський та ін.) згадано також І. Свенціцького.

751. *Kuzela Z., Shevelov G.* Language: Lexicography // Ukraine A Concise Encyclopaedia: In 2 vol. / Prep. by Shevchenko Scientific Society; Ed. by V. Kubijovyč; Foreword by E. J. Simmons. – Printed of Canada, 1988: University of Toronto Press. – Vol. 1. – P. 443.

С. 443: Про І. С. Свенціцького – дослідника в галузі лексикографії, автора “Словника українсько-польського і польсько-українського” (Львів, 1920).

752. *Petrov V., Kuzela Z., Odarchenko P.* Ethnography. The twentieth century // Там само. – Р. 275.

С. 275: Згадка про І. С. Свенціцького – члена НТШ. У “Етнографічному збірнику” були надруковані праці І. С. Свенціцького, присвячені похоронним голосінням і церковно-релігійній поезії.

753. *Simovyč V., Shevelov G., Rudnyckyj J. B.* Language. History of the study of language and the present state of research // Там само. – Р. 430–444.

С. 434: Зокрема про І. Свенціцького – дослідника палеографічних та церковних стародруків: “Theoretical work on the criteria for classification of the old Eastern Slavic dialects and descriptions (linguistic and paleographic) of both newly texts (V. Šymanovskij, A. Šaxmatov, E. Kalužnjac’kyj, O. Kolessa, I. Svjencic’kyj, I. Pan’kevyč and others)”.

С. 436: Зокрема про І. Свенціцького – діалектолога, дослідника говірок Бойківщини: “The fact that individual descriptions of the dialects of almost all the Ukrainian regions had been made since 1920 was further evidence of the wide scope of the work done by dialectologists: ... the Boikian area (Rabijivna, Svjencic’kyj, Ja. Rudnyc’kyj)”.

1989

754. Свенцицкий Илларион Семёнович // *Булахов М. Г.* “Слово о полку Игореве” в литературе, искусстве, науке: Краткий энциклопедический словарь. – Минск: Изд-во Университетское, 1989. – С. 192.

Поміщено фото І. С. Свенціцького.

1990

755. *Баб’як П. Г.* Кізлик Олександр Данилович // Українська літературна енциклопедія: У 5 т. – Київ: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1990. – Т. 2. – С. 477.

Згадано бібліографічний покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956).

756. *Березовський І. П.* “Живая Старина” // Там само. – С. 207.

І. С. Свенціцький був дописувачем “Живой Старины”. У цьому періодичному виданні він опублікував “Опытъ сравнительнаго словаря русскихъ говоровъ: (Галицко-бойковскій говоръ)” (Живая Старина, 1900).

757. *Голенченко Г. Я.* Свентицкий (Светицкий) Илларион Семёнович (1876–1956) // Франциск Скорина и его время: Энциклопедический справочник / Редкол.: И. П. Шамякин (глав. ред.) и др. – Минск: Белорус. Сов. Энциклопедия им. Петруся Бровки, 1990. – С. 496.

758. *Голенченко Г. Я.* Списки из изданий Ф. Скорины // Там само. – С. 521–522.

С. 522: У пристатейному списку літератури названо працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911).

759. *Гуменюк М. П.* “Живая Мысль” // Українська літературна енциклопедія: У 5 т. – Київ: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1990. – Т. 2. – С. 207.

Редактором і видавцем літературно-громадського журналу “Живая мысль” (1902–1905 рр.) був І. С. Свенціцький.

760. *Ісаєвич Я. Д.* Книгознавство // Там само. – С. 494–495.

Серед дослідників історії української книги (Я. Головацький, Д. Зубрицький, М. Максимович та ін.) названо І. Свенціцького.

761. Комментарии к документам: Литература // Франциск Скорина и его время: Энциклопедический справочник / Редкол.: И. П. Шамякин (глав. ред.) и др. – Минск: Белорус. Сов. Энциклопедия им. Петруся Бровки, 1990. – С. 601–617.

С. 607: У розділі “Жизнь, деятельность и мировоззрение Ф. Скорины” (с. 603–609) зазначено працю І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

С. 613: У розділі “Издания Ф. Скорины, их язык и художественное убранство” (с. 609–615) зазначено праці І. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908) та “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911).

762. *Кузьмин С. В.* Указатель статей энциклопедического справочника // Там само. – С. 618–622.

С. 621: У розділі “XI. История изучения жизни и деятельности Ф. Скорины” вказано прізвище І. Свенціцького.

763. *Немировский Е. Л.* “Апостол” // Там само. – С. 237–238.

С. 238: Про І. С. Свенціцького – дослідника стародруків. Зазначено, що примірник “Апостола”, подарований у 1905 р. А. С. Петрушевичем Львівському Церковному музею, І. С. Свенціцький описав 1908 р. у праці “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

764. *Немировский Е. Л.* Книги “Царств” // Там само. – С. 381–382.

С. 382: Йдеться про стародрук, відомий під назвою “Книги Царств”, описаний І. С. Свенціцьким: “В 1908 И. С. Свентицкий ввёл в научный оборот экземпляр К. “Ц.”, к-рый в 1905 был подарен Церковному музею во Львове А. С. Петрушевичем”.

765. *Нечиталюк М. Ф., Гуменюк М. П.* “Діло” // Українська літературна енциклопедія: У 5 т. – Київ: Голов. ред. УРЕ ім. М. П. Бажана, 1990. – Т. 2. – С. 68–69.

С. 69: Згадано І. С. Свенціцького – активного дописувача “Діла”.

1992

766. Свенцицькі // Митці України: Енциклопедичний довідник / За ред. А. В. Кудрицького. – Київ: Укр. енцикл. імені М. П. Бажана, 1992. – С. 517.

Про визначних діячів української культури, мистецтвознавців І. С. Свенціцького та його доньку В. І. Свенціцьку.

1993

767. Довідник слів із літерою Г / Уклад. М. Паночко. – Дрогобич, 1993. – 54 с.

С. 2: Згадано І. С. Свенціцького – учасника конференції з питань правопису у Харкові (1927 р.).

768. *Horbach O., Hordynsky S., Senkus R.* Svientsitska Vira [Svjencic'ka] // Encyclopedia of Ukraine: [In V vol.] / Ed. by D. Husar Struk. – Toronto; Buffalo; London: University of Toronto Press Incorporated, 1993. – Vol. V (St–Z). – P. 121.

С. 121: Також про І. Свенціцького – директора львівського Національного музею.

769. *Horbach O., Hordynsky S., Senkus R. Svientsitsky, Ilarion* [Svjencic'kyj] (Sventitsky, Sviatytsky) // *Encyclopedia of Ukraine: [In V vol.]* / Ed. by D. Husar Struk. – Toronto; Buffalo; London: University of Toronto Press Incorporated, 1993. – Vol. V (St– Z). – P. 122.

C. 122: Поміщено фото I. С. Свенціцького.

770. *Yaniv S. National Museum* // Там само. – Vol. III (L–Pf). – P. 551–552.

C. 551: Також про I. Свенціцького: “Under longtime curator and director (1905–52) I. Svientsitsky the staff were engaged in research, which was published in 16 vols of *Zbirky Natsional'noho muzeiu* containing various archival catalogs and icons, oil printed books, and church art and architecture, and in the journal *Litopys Natsional'noho muzeiu* (1934–9)”. У пристатейній бібліографії зазначено збірник за редакцією I. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930).

1994

771. *Баб'як П. Барвінський О. Г.* // *Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника. Наук.-дослід. центр періодики; За ред. М. М. Романюка. – Львів, 1994. – Вип. 1. – С. 17–19.*

C. 18: Про обширне листування О. Г. Барвінського з відомими діячами культури і науки, зокрема з I. С. Свенціцьким. – Див. розділ покажчика “Епістолярій I. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

772. *Вдовичин І. Охримович Степан Богданович* // *Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1994. – Вип. 1. – С. 143–144.*

C. 144: Згадано професора I. С. Свенціцького, під керівництвом якого С. Б. Охримович у 1925 р. працював у Національному музеї.

773. *Історія вивчення і сучасний стан дослідів* // *Енциклопедія Українознавства: Загальна частина. – Перевидання в Україні. – Київ: Віпол, 1994. – [Т. 1]. – Розд. V: Мова, гл. 1. – С. 321–324. – Підп.: За В. Сімовичем. – Репринтне відтворення видання 1949 р.*

C. 323: Також про I. Свенціцького: “В 90-х рр. XIX ст. граматична праця йде в двох напрямках: студювання (з мовного й палеографічного

боку) староукр. новознайдених і знаних уже пам'яток (Шахматов, Е. Калужняцький, О. Колесса, І. Свенціцький, І. Панькевич... і т. д.) і досліди над укр. діалектами...”.

774. *Кузеля З.* Лексикологія // Там само. – С. 324–326.

С. 326: У пристатейній бібліографії зазначено працю І. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

775. *Кузеля З., Одарченко П.* Історія української етнографії // Там само. – С. 187–194.

С. 192: Про І. Свенціцького, який брав активну участь у етнографічній роботі НТШ, є автором праць про різдвяні обряди, збірки похоронних голосінь та ряду розвідок з мистецтва.

776. Свенціцький Іларіон Семенович // Короткий довідник з історії України / І. Ф. Курас, М. О. Багмет, І. І. Федьков та ін. – Київ: Вища шк., 1994. – С. 194–195.

777. *Шерех Ю.* Принципи сучасного українського письма і правопису // Енциклопедія Українознавства: Загальна частина. – Перевидання в Україні. – Київ: Віпол, 1994. – [Т. 1]. – Розд. V. – С. 364–366. – Репринтне відтворення видання 1949 р.

С. 366: У пристатейній бібліографії зазначено працю І. С. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Вип. I–III” (Жовква, 1922–1923).

1995

778. *Бутрин М.* Королів-Старий В. // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1995. – Вип. 2. – С. 98–99.

С. 98: Згадано І. Свенціцького, як дописувача журналу “Книгарь”, редактором якого був В. Королів-Старий.

779. *Габор В.* Штефан Августин-Кирило // Там само. – С. 266–269.

С. 267: Про зустріч А. Штефана з В. Гнатюком, І. Свенціцьким та іншими діячами у Львові.

780. *Гординський С.* Малярство ХІХ–ХХ ст. // Енциклопедія Українознавства: Загальна частина. – Перевидання в Україні. – Київ, 1995. – [Т. 3]. – С. 828–833. – Репринтне відтворення видання 1949 р.

С. 833: У пристатейному списку літератури зазначено працю І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України ХV–ХVІ вв.” (Львів, 1928).

781. *Грицак Я.* Наукове товариство ім. Т. Шевченка // Довідник з історії України: У 3 т. / За ред. І. Підкови та Я. Шуста. – Київ: Генеза, 1995. – Т. 2. – С. 270–273.

С. 272: Про І. С. Свенціцького – члена НТШ, який у 1927 р. разом з К. Студинським та В. Сімовичем взяв участь у харківській конференції, що затвердила новий український правопис.

782. *Дорошенко В.* Бібліотеки // Енциклопедія Українознавства: Загальна частина. – Перевидання в Україні – Київ, 1995. – [Т. 3]. – Розд. ХVІ, гл. 2. – С. 1008–1016. – Репринтне відтворення видання 1949 р.

С. 1008: У пристатейній бібліографії зазначено працю І. Свенціцького “Українські наукові книгозбірні у Львові” (1926).

783. *Дубровський В.* Музеї і пам’ятки культури й природи на Україні // Там само. – Розд. ХVІ, гл. 4. – С. 1018–1027.

С. 1027: У пристатейній бібліографії вказано праці І. Свенціцького: “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908), “Ілюстрований провідник по Національним Музеєви у Львові” (Жовква, 1913), “Церковний музей у Львові (1905–1909)” (1910), “Характеристика Збірок Національного Музею” (1913).

784. *Зленко П.* Огляд книгознавчих дослідів // Там само. – Розд. ХVІ, гл. 1. – С. 1006–1008.

С. 1007: Серед дослідників в галузі історії українського книгознавства, чий внесок є особливо вагомим у дослідженні рукописів та стародруків, названо І. Свенціцького.

785. *Качкан В.* Петрушевич Антін Степанович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1995. – Вип. 2. – С. 172–176.

С. 174, 176: Про І. Свенціцького, який описав рукописи, зібрані А. Петрушевичем, у праці “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

786. *Мірчук І.* Історія української філософії // *Енциклопедія Українознавства: Загальна частина.* – Перевидання в Україні. – Київ, 1995. – [Т. 2]. – Розд. IX, гл. 3. – С. 718–724. – Репринтне відтворення видання 1949 р.

С. 724: У пристатейній бібліографії зазначено: “На поч. ХХ ст. вишло дві праці про стару укр. філософію: І. Свенціцького (“Сборник гал.-рус. Матицы”, I–II, Л., 1901) [очевидно йдеться про працю І. Свенціцького “Начала философии въ русской литературѣ XI–XVI вв.” (Львовъ, 1901)] і В. Щурата (“Укр. джерела до історії філософії”, Л., 1908)”.

787. Наука, освіта, виховання / *І. Витанович, В. Дорошенко, Г. Махів та ін.* // *Енциклопедія Українознавства: Загальна частина.* – Перевидання в Україні. – Київ, 1995. – [Т. 3]. – Розд. XIV. – С. 896–916. – Репринтне відтворення видання 1949 р.

С. 905: У розділі “Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові” серед прізвищ найвидатніших дослідників філологічної секції НТШ, праці яких здобули у славистичній науці поважне місце (І. Франко, М. Сумцов, В. Гнатюк, О. і Ф. Колесси, С. Єфремов), названо також І. Свенціцького.

С. 911–912: Серед важливих і цінних видань міжвоєнного періоду (видання НТШ, Богословської академії та ін.) названо видання Львівського Національного музею під редакцією І. Свенціцького.

788. *Огієнко І.* Початки друкарства // Там само. – С. 970–972.

С. 972: У пристатейному списку літератури зазначено фундаментальну працю І. С. Свенціцького з історії книгодрукування на Україні “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1996

789. Бібліотеки Національної академії наук України = Libraries of the National Academy of Sciences of Ukraine: Довідник / НАН України. Нац. б-ка України імені В. І. Вернадського; Уклад.: А. А. Свобода, Н. І. Смаглова, Г. І. Солоіденко та ін.; Наук. ред. О. С. Онищенко. – Київ, 1996. – 110 с.

С. 20–21: Зазначено, що великою цінністю Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України є особисті бібліотеки вчених та діячів культури, зокрема – бібліотека українського вченого і мистецтвознавця, професора І. С. Свенціцького.

С. 98: В “Іменному покажчику власників книжкових зібрань та колекцій, що зберігаються в бібліотеках” зазначено: “Свенціцький І. С., філолог, мистецтвознавець (1876–1956 pp.)”.

С. 104: Також в іменному покажчику “Name Index of Private Collections in Libraries” зазначено: “Svientsits'ky I. S., philologist, art scientist (1876–1956)”.

790. *Луцій Г.* Львівський історико-культурний музей-заповідник “Личаківський цвинтар”: Путівник / Художнє оформл. Б. Р. Пікулицького. – Львів: Каменяр, 1996. – 367 с.: іл.

С. 142: Зазначено, що І. Свенціцький допоміг влаштуватись на роботу у Національний музей С. Кивелюк (з Мозолевських), яка після арешту чоловіка (у 1944 р.) переховувалась від НКВС.

С. 200: Поміщено дві фотографії: надгробного пам'ятника (з білого пісковика, з погруддям вченого роботи скульптора Євгена Дзіндри (1960) І. Свенціцькому та фото І. Свенціцького з І. Кивелюком і друзями біля могили Т. Шевченка у 1918 р.

С. 202: Зазначено, що могила І. Свенціцького на Личаківському цвинтарі (поле № 21) є спільною родини Свенціцьких: тут ще спочивають Арсеній Свенціцький (1887–1904) – рідний брат І. С. Свенціцького; Гліб Свенціцький (1917–1918) – син; Ксеня Свенціцька (1921–1927) – дочка; Анісія Вострякова (1890–1973) – дружина; Віра Свенціцька (1913–1991) – дочка (лауреат Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка (1995). Укладач додає, що 11 лютого 2006 року у родинну могилу була похована Марія Свенціцька (7.XII.1918 – 10.II.2006) – молодша дочка.

С. 213: Згадано І. Свенціцького – дописувача журналу “Наша Батьківщина”.

С. 291: Серед імен видатних діячів науки, культури, мистецтва, які поховані на Личаківському цвинтарі у Львові (письменники І. Франко, М. Шашкевич, М. Конопницька та ін.; художники І. Труш, О. Новаківський, А. Монастирський та ін.; історики Д. Зубрицький, І. Шараневич, А. Петрушевич та ін.; артисти С. Крушельницька, І. Рубчак, І. Козачковський та ін.) згадано І. Свенціцького.

С. 327–329: Поміщено “Календар дат народження і смерті відомих представників культури, науки, літератури, мистецтва та політичних, громадських і військових діячів, похованих на території історико-культурного музею-заповідника”, в якому (с. 327) зазначено: “Квітень. Свенціцький Іларіон (*07.04.1876)” та (с. 328): “Вересень. Свенціцький Іларіон (†18.09.1956)”.

С. 330–334: До списку “Перелік могил і пам’ятників на території історико-культурного музею-заповідника, які перебувають під охороною держави”, занесено родинну могилу Свенціцьких.

С. 331: Зазначено: “Поле № 21. Свенціцький І. С. (1876–1956) – мистецтвознавець”.

791. [Луній Г.]. Слово до читача // *Луній Г.* Львівський історико-культурний музей-заповідник “Личаківський цвинтар”: Путівник. – Львів: Каменяр, 1996. – С. 7–10. – Без підп.

С. 9: Зазначено, що на львівському Личаківському цвинтарі – могили визначних і незабутніх українців – М. Шашкевича, І. Франка, Д. Зубрицького, Г. Яхимовича, А. Петрушевича, І. Свенціцького та багатьох інших діячів культури.

792. *Щурат-Глуха В.* Щурат Степан Васильович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1996. – Вип. 3. – С. 329–331.

С. 330: Серед дописувачів С. Щурата були І. Крип’якевич, В. Огоновський, М. Кордуба, І. Свенціцький та інші вчені.

1997

793. *Брега Г.* Свенціцький Іларіон Семенович // Малий словник історії України / Редкол.: В. Смолій (відп. ред.), С. Кульчицький, О. Майборода та ін. – Київ: Либідь, 1997. – С. 354.

794. Свенціцькі // Мистецтво України: Біографічний довідник / За ред. А. В. Кудрицького. – Київ: Укр. енцикл. імені М. П. Бажана, 1997. – С. 527–528.

Про відомих діячів української культури І. С. Свенціцького та його дочку В. І. Свенціцьку.

1998

795. *Бачинський М.* Бачинський Володимир Миколайович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1998. – Вип. 5. – С. 11–21.

С. 13: В. Бачинський, який був відповідальним редактором “Діла” (з 1907 р. по 1913 р.), залучив до співпраці в ньому відомих вчених, письменників, громадських діячів, зокрема І. Франка, М. Грушевського, М. Павлика, Б. Лепкого, І. Свенціцького та багатьох інших.

796. *Кривенко М.* Лозинський Іван Миколайович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1998. – Вип. 5. – С. 169–170.

Про І. С. Свенціцького – наукового керівника І. М. Лозинського, який присвятив вченому кілька ґрунтовних розвідок.

797. Львівський державний університет імені Івана Франка: Каталог-довідник. – Львів: Місіонер, 1998. – 600 с.

С. 12, 13, 448: Про І. С. Свенціцького – професора Львівського університету, завідувача кафедри слов’янської філології, продовжувача справи Я. Головацького та О. Огоновського.

1999

798. *Гнатюк М.* Свенцицький Іларіон Семенович // Довідник з історії України / Ін-т іст. досліджень Львів. держ. ун-ту ім. І. Франка; За ред. І. З. Підкови, Р. М. Шуста. – Київ: Генеза, 1999. – Т. 3 (Р–Я). – С. 129–130.

799. *Кривенко М.* Копистянська (Безюк-Кравчук) Нонна Хомівна // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1999. – Вип. 6. – С. 143–146.

С. 144: Про професора І. С. Свенціцького – наукового керівника професора Н. Х. Копистянської.

800. *Лехман Т.* Скорик Михайло Михайлович // Там само. – С. 312–314.
С. 314: Зокрема про І. Свенціцького, який разом з іншими ентузіастами музейної справи подбав про заснування Спілки українських музеїв, установчий з'їзд якої відбувся у Львові 25 квітня 1931 р.
801. Львів: Туристичний путівник / Заг. ред. А. Рудницького; Наук. і художня редакція, авторське упорядкув. та макетування Ю. Бірюльова. – Львів: Центр Європи, 1999. – 548 с., 975 іл.
С. 286: Про І. С. Свенціцького – видатного мистецтвознавця, директора (1905–1952 рр.) Національного музею у Львові, про що нагадує встановлена у 1996 р. меморіальна таблиця з погруддям вченого (скульптор Е. Мисько) на буд. № 42 по вул. Драгоманова.
С. 476: У розділі про Личаківський цвинтар Львова зазначено, що у південній частині цвинтаря, вздовж головної алеї (поле № 21) знаходиться могила І. С. Свенціцького.
802. Путівник по фондах відділу рукописів Інституту літератури / Відп. ред.: С. А. Гальченко, М. Г. Жулинський; Заг. ред. Г. М. Бураки. – Київ: Спадщина, 1999. – 864 с.
С. 185: Серед документів та ділових паперів архіву І. О. Левицького зберігається рецензія І. С. Свенціцького (без дати) на книгу “Мандрівки Івана Войтовича”.
С. 443, 458, 474, 515: В архіві І. Я. Франка серед документів та ділових паперів зберігається 10 листів (1907–1914 рр.) до нього від І. С. Свенціцького; 2 листи І. Свенціцького до І. Кревецького (датовані 1912 р. та 1913 р.); робота І. С. Свенціцького “Архагелови в в'їзничани Марії” і благовіщенська містерія” (з автографом автора і правками І. Франка).
803. Свенціцький Іларіон Семенович // УСЕ: Універсальний словник-енциклопедія / Керівник проекту О. Коваль; Ред. рада: М. Попович (голова) та ін. – Київ: Ірина, 1999. – С. 1210.
804. *Татаренко А.* Моторний Володимир Андрійович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 1999. – Вип. 6. – С. 219–222.
С. 220: Про І. С. Свенціцького – наукового керівника В. А. Моторного.

2000

805. *Гуцаленко Т.* Марков Осип Андрійович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 2000. – Вип. 7. – С. 208–212.

С. 209–211: Про знайомство І. С. Свенціцького (під час навчання в Петербурзі) з галицьким громадським діячем О. А. Марковим та листування з ним. Згадано листа І. Свенціцького, написаного після смерті О. Маркова його дружині, в якому І. Свенціцький дає високу оцінку О. Маркову.

806. *Закревська Я. В.* Свенціцький Іларіон Семенович // Українська мова: Енциклопедія / Редкол.: Русанівський В. М. (співголова) та ін. – Київ: Укр. енцикл. імені М. П. Бажана, 2000. – С. 529–530.

807. *Крив'як Б.* Скрутень Йосафат // Там само. – С. 310–313.

С. 310: Автор зазначає, що у Василіанському архіві та бібліотеці часто працювали львівські науковці, зокрема І. Франко, В. Щурат, І. Свенціцький, М. Возняк, з якими Й. Скрутень мав нагоду спілкуватися і прислухатися до їхніх авторитетних суджень та рекомендацій.

С. 311: Перебуваючи у Лаврівському монастирі, Й. Скрутень зробив опис рукописної колекції, “який у майбутньому не раз із вдячністю використовували дослідники І. Свенціцький, С. Слонський, В. Курашкевич”.

2001

808. *Гнатюк М.* Свенціцький Іларіон Семенович // Довідник з історії України (А–Я): Посіб. для середніх навч. закл. / За заг. ред. І. Підкови і Р. Шуста. – 2-е вид., доопр., допов. – Київ: Генеза, 2001. – С. 721.

809. *Дзєндзелівський Й. О.* “Archiv für Slavische Philologie” // Енциклопедія сучасної України / НАН України. НТШ. Координаційне бюро Енциклопедії сучасної України; Голов. редкол.: Дзюба І. М. (співголова), А. І. Жуковський (співголова), О. М. Романів (співголова) та ін. – Київ, 2001. – Т. 1. – С. 705.

Про І. С. Свенціцького, який на сторінках журналу “Archiv für Slavische Philologie” опублікував ряд досліджень, рецензій, оглядів з проблем україністики і славістики.

810. *Дзьобан О.* Барвінський Богдан Олександрович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 2001. – Вип. 8. – С. 13–18.

С. 14: Про І. Свенціцького, який взяв участь у науковій полеміці щодо розвідки В. Щурата “Грюнвальдська пісня” (1906). І. Свенціцький виступив з рецензією “Відповідь проф. Брікнерови” (1908) на захист В. Щурата.

811. Іларіон Свенціцький // Золота книга української еліти: Інформаційно-іміджевий альманах: У 6 т. / Ред. рада: Онопрієнко О. (голов. ред.) та ін. – Київ: Євроімідж, 2001. – Т. 2. – С. 372. – Текст англ.

Поміщено фото І. Свенціцького.

812. *Мельник Б. В.* Довідник перейменувань вулиць і площ Львова. XIII–XX століття. – Львів: Світ, 2001. – 128 с. – Укр., лат., пол., нім.

С. 55: Зазначено, що з 1991 р. у Львові є вулиця І. Свенціцького (колишня Інститутська).

813. Свенціцька Віра Іларіонівна // Шевченківські лауреати 1962–2001: Енциклопедичний довідник / Авт.-упоряд. М. Г. Лабінський. – Київ: Криниця, 2001. – С. 467–468.

С. 467: Про І. С. Свенціцького – відомого українського філолога-славіста, мистецтвознавця, батька В. І. Свенціцької.

814. Центральний державний історичний архів України, м. Львів: Путівник / Авт.-упоряд.: О. Гневишева, У. Єдлінська, Д. Пельц та ін.; Відп. ред. Д. Пельц. – Львів; Київ, 2001. – 410 с. – (Архівні зібрання України. Путівники).

С. 172–173: Про архів НТШ (ф. 309). Зазначено, що членом НТШ у Львові був І. Свенціцький.

С. 181: Про архів Національного музею (ф. 750). Зазначено, що в архіві музею знаходяться пам’ятні записки І. Свенціцького та А. Шептицького про історію створення музею і його діяльність, серед інших листів – листи директора музею І. Свенціцького про комплектування, обмін літературою, надання музеєві матеріальної допомоги.

С. 220: У матеріалах про спілку “Союз українських наукових робітників книгозбірень і музеїв” (ф. 687) міста Львова зазначено, що членами спілки були: І. Свенціцький, Я. Пастернак. В. Дорошенко.

С. 253: В особовому фонді Я. Весоловського (ф. 381) серед інших знаходиться лист від І. Свенціцького.

С. 260: В особовому фонді М. Мочульського (ф. 379) серед інших знаходиться лист від І. Свенціцького.

С. 262: В особовому фонді М. Павлика (ф. 664) знаходиться його лист до І. Свенціцького.

С. 263: В особовому фонді О. Пристая (ф. 789) знаходиться його лист до І. Свенціцького.

С. 271: В особовому фонді В. Шухевича (ф. 735) серед інших знаходиться лист І. Свенціцького.

С. 302: У примітках (с. 290–306) названо працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1909).

2002

815. Драган Михайло Дмитрович // *Шмагало Р.* Словник митців-педагогів України та з України у світі (1850–1950). – Львів: Українські технології, 2002. – С. 38.

С. 38: Про І. Свенціцького та його працю (у співавторстві з В. Пещанським) “Скит Манявський та Богородчанський Іконостас” (Жовква, 1926).

816. Особові архівні фонди Інституту рукопису: Путівник / НАН України. Нац. б-ка України імені В. І. Вернадського. Ін-т рукопису; Авт. колектив: О. С. Боляк, С. О. Булатова, Т. І. Воронкова, С. Г. Даневич та ін.; Редкол.: О. С. Онищенко (відп. ред.) та ін. – Київ, 2002. – 766 с.

С. 136: В особовому фонді літературознавця, фольклориста та педагога В. В. Данилова (ф. 53) серед його кореспондентів названо І. С. Свенціцького, про що зазначено: “(3; 1951, 1955)”.

С. 137: У тому ж фонді В. В. Данилова, у розділі “Матеріали інших осіб” зазначено: “Свенціцький І. С. “Основні питання історії української мови” (1955)”.

С. 592: У фонді К. В. Широцького (Шероцького) (ф. 152, 169) у розділі “Кореспонденти” зазначено: “Свенціцький І. (1917)”.

817. Скопненко О. Іларіон Свенціцький // Народжені Україною: Меморіальний альманах: У 2 т. / Редкол.: Онопрієнко О. (голов. ред.) та ін. – Київ: Євроімідж, 2002. – Т. 2 (Л–Я). – С. 462–463. – Текст укр., рос., англ. мовами.
818. Свенціцький Іларіон Семенович // Шмагало Р. Словник митців-педагогів України та з України у світі (1859–1950). – Львів: Українські технології, 2002. – С. 83.
- Поміщено фото І. Свенціцького.

2003

819. Воронич Г. В., Железняк М. Г. Бібліографія мовознавча // Енциклопедія сучасної України / НАН України. НТШ. Координаційне бюро Енциклопедії сучасної України; Голов. редкол.: І. М. Дзюба (співголова) та ін.; Наук. ред.: І. М. Блюміна, С. І. Болтівець, Т. К. Вінцюк та ін. – Київ, 2003. – Т. 2. – С. 629–631.
- С. 630: Серед праць, представлених в українській мовознавчій бібліографії, згадано покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956).
820. Голобуцький П. В., Жлудько Е. М. Бібліографія // Там само. – Т. 2. – С. 620–622.
- С. 622: Серед вчених (М. Возняк, І. Борщак, І. Крип’якевич та ін.), у працях яких досліджувались проблеми бібліографії, названо І. С. Свенціцького.
821. Енциклопедія Українознавства: Словникова частина / Наук. т-во ім. Т. Шевченка у Львові; Фонд духовного відродження ім. Митрополита Андрея Шептицького. – Перевидання в Україні. – Львів, 2003. – Т. 11: Доповнення і виправлення. – 397 с. – Репринтне відтворення видання 1955–1995 рр.
- С. 369: Зазначено: “Свенціцький Іларіон (*Бузьк, Кам’янка-Струмилівський пов. – †Львів)”.
822. Ковальчук Г. І. Бібліофільство // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2. – С. 735–737.
- С. 736: Серед імен відомих колекціонерів (А. Шептицький, А. Петрушевич, Д. Яворницький та ін.) згадано І. Свенціцького.

823. *Коптілов В.* Фольклористика // Енциклопедія Українознавства: Словникова частина / Наук. т-во ім. Шевченка у Львові; Фонд духовного відродження ім. Митрополита А. Шептицького. – Перевидання в Україні. – Львів, 2003. – Т. 11: Доповнення і виправлення. – С. 221–222. – Репринтне відтворення видання 1955–1995 рр.
- С. 222: Згадано працю І. С. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933).
824. *Панів Л.* Трофимович Костянтин Костянтинович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – 2003. – Вип. 10. – С. 453–456.
- С. 454: Згадано корифея слов’янської філології – професора І. С. Свенціцького, студентом якого був професор К. К. Трофимович.
825. *Пивторак Г. П.* Білорусистика // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2. – С. 824–826.
- С. 825: “Засновником білорусистики в Україні й одним з найвидатніших європейських білорусистів є професор І. Свенціцький. Його брошура “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908) була першим коротким курсом білоруської літератури в усьому слов’янському світі”. Також згадано праці І. С. Свенціцького “Основи відродження білоруського письменства” (1914), “Розквіт культурно-національного життя Східної Білоруси” (Львів, 1928).
826. Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України: Путівник. Вип. 1 / Авт.-упоряд.: М. Крячок, С. Куш. З. Сендик; Редкол.: Г. Боряк (голова) та ін. – Київ, 2003. – 553 с. – (Архівні зібрання України).
- С. 60: В особовому фонді М. К. Гудзія зберігаються 2 листи (датовані 1941 р. та 1947 р.) від І. С. Свенціцького.
- С. 91: В особовому фонді В. І. Касіяна зберігається лист (б. р.) від І. С. Свенціцького.
827. *Чабан М.* Магалецький Юрій Олександрович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 2003. – Вип. 10. – С. 291–292.
- С. 292: Зазначено, що художник Магалецький Ю. О. є автором портретів відомих українських діячів, зокрема І. С. Свенціцького.

2004

828. *Бідер Г.* Україністика в Австрії // Українська мова: Енциклопедія / Редкол.: В. М. Русанівський (співголова) та ін. – 2-е вид., випр. і допов. – Київ: Укр. енцикл. ім. М. П. Бажана, 2004. – С. 706–707.

С. 706: Зокрема про І. С. Свенціцького – члена НТШ, який разом з іншими українськими філологами, поглиблював свою освіту у Відні.

829. *Глуховецький Б. Л., Стельмах І. А.* Буськ // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2004. – Т. 3. – С. 646–647.

С. 647: Згадано І. С. Свенціцького – уродженця міста Буська.

830. *Закревська Я. В.* Свенціцький Іларіон Семенович // Українська мова: Енциклопедія. – 2-е вид., випр. і допов. – Київ: Укр. енцикл. ім. М. П. Бажана, 2004. – С. 570.

831. *Передрієнко В. А.* Рукописи староукраїнські // Там само. – С. 564.

У пристатейному списку літератури названо працю І. С. Свенціцького “Опись рукописів Народнього Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львовь, 1906–1911).

832. *Радевич-Винницький Я. К.* “Бойківщина” // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2004. – Т. 3. – С. 182.

Також про І. С. Свенціцького, який друкувався в часописі “Літопис Бойківщини”, що був видавничим органом науково-культурологічного товариства “Бойківщина”, заснованого у 1927 р. (м. Самбір). Товариство заснувало музей з однойменною назвою. Членом Ради музею був І. С. Свенціцький.

833. Філологічний факультет: Загальні відомості, короткий історичний нарис // Львівський національний університет імені Івана Франка: Довідник. – Львів, 2004. – С. 230–231.

С. 230: Згадано професора І. С. Свенціцького, його вагомий внесок у розвиток слов'янської філології у Львівському університеті.

2005

834. *Данилюк Ю. З.* Буськ (колишня назва Бузьк) // Енциклопедія історії України / НАН України. Ін-т історії України; Редкол.: В. А. Смолій (голова колегії) та ін. – Київ: Наук. думка, 2005. – Т. 1. – С. 415.

Зазначено, що у Буську народився український мовознавець, професор Львівського університету Іларіон Свенціцький.

835. *Дзюба О. М.* Бучацьке Євангеліє // Там само. – С. 420.

У пристатейній бібліографії першими названі праці І. С. Свенціцького: “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (1911), “Опись рукописів. Кириличні пергаміни XII–XV вв.” (Львів, 1933).

836. *Ісаєвич Я. Д.* Друкарство і книговидання в Україні // Енциклопедія історії України: У 5 т. / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. – Київ: Наук. думка, 2005. – Т. 2. – С. 477–485.

С. 485: У пристатейному списку літератури першою названо працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України. В пам'ять 350-літя першої друкованої книжки на Україні у Львові 1573–4 р.” (Жовква, 1924).

837. *Качкан В.* Капій Мирослав Дмитрович // Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника. – Львів, 2005. – Вип. 12. – С. 198–199.

С. 198: Згадано І. Свенціцького, який товаришував з М. Капієм.

838. *Панів Л.* Свенціцький Іларіон Семенович // Там само. – С. 351–358.

839. Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України: Путівник. Вип. 2 / Авт.-упоряд.: Ю. Кулініч, С. Куш, М. Ходоровський; Редкол. тому: Г. Боряк (голова) та ін. – Київ, 2005. – 620 с.

С. 115: В особовому фонді М. К. Гунського зберігається лист від І. С. Свенціцького (датований 1950 р.).

С. 228: В особовому фонді Д. Я. Лукіяновича зберігаються дві фотографії (з 1909 р. і 1936 р.), де він сфотографований разом з І. С. Свенціцьким.

840. *Шишка О.* Наше місто – Львів: Посіб. з курсу “Львовознавство”: У 2 ч. Ч. 2. – Львів: Центр Європи. – 173 с.

С. 80: Про події у Львові 1915 року, коли 19 червня було арештовано і вивезено на схід 37 осіб, серед яких був директор Національного музею Іларіон Свенціцький.

841. *Ясиновський А. Ю.* Візантиністика // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4. – С. 513–514.

С. 513: Згадано І. С. Свенціцького – автора праць із проблем візантиністики та учасника конгресів візантологів у Софії (у 1934 р.) та Римі (у 1936 р.).

2006

842. *Мушинка М. І.* Гнатюк Володимир Михайлович // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 5. – С. 706–707.

С. 707: У пристатейній бібліографії зазначено статтю В. М. Гнатюка про І. С. Свенціцького “Єретик між москвофілами” (1904).

2007

843. *Аркуша О.* “Галицько-руська Матиця” // Енциклопедія Львова / За ред. А. Козицького, І. Підкови; Ред. рада: Я. Ісаєвич, І. Вакарчук, Б. Возницький, Л. Волошин та ін. – Львів: Літопис, 2007. – Т. 1 (А–Г). – С. 484–485.

С. 485: Зазначено, що “серед найцінніших наукових розвідок того часу були праці І. Свенціцького”, опубліковані зокрема в “Науковому Сборнику” “Галицько-руської Матиці”.

844. *Голосіння* // Літературознавча енциклопедія: У 2 т. / Авт.-уклад. Ю. І. Ковалів; Керівник вид. проекту В. І. Теремко. – Київ: Вид. центр “Академія”, 2007. – Т. 1 (А–Л). – С. 232–233. – (Серія “Енциклопедія ерудита”. Засновано у 2001 р.).

С. 233: Серед вчених (Є. Барсов, В. Гнатюк, М. Грушевський та ін.), які досліджували похоронні голосіння, згадано І. Свенціцького.

845. Етнографічна комісія НТШ // Там само. – С. 355.

Серед членів етнографічної комісії НТШ (І. Франко, В. Гнатюк, Ф. Вовк, З. Кузеля та ін.) згадано І. Свенціцького.

846. “Етнографічний збірник” // Там само. – С. 355.

Зазначено, що обов’язки редакторів та співредакторів “Етнографічного збірника” у різний час виконували М. Грушевський, Ф. Колесса, С. Людкевич, І. Свенціцький.

847. “Живая старина” // Там само. – С. 369.

Зазначено, що чимало цінних досліджень з питань етнографії, діалектології, фольклору на сторінках “Живой Старини” публікували О. Веселовський, О. Пипін, О. Соболевський, О. Рахманов, І. Свенціцький та інші вчені.

848. “Записки Наукового товариства імені Тараса Шевченка” // Там само. – С. 381–382.

С. 381: Серед відомих вчених (М. Павлик, Б. Грінченко, В. Доманицький, С. Єфремов та ін.), які активно публікували свої ґрунтовні фахові дослідження на сторінках “Записок НТШ”, згадано члена НТШ І. Свенціцького.

849. “Известия Отделения русского языка и словесности Российской Академии Наук (ИОРЯС)” // Там само. – С. 407.

Зазначено, що на сторінках “Известий...” публікували свої дослідження О. Потебня, М. Петров, А. Кримський, М. Сумцов, І. Свенціцький та інші вчені.

850. *Кметь В.* Бучацьке Євангеліє // Енциклопедія Львова. – Львів: Літопис, 2007. – Т. 1 (А–Г). – С. 308.

Згадано І. С. Свенціцького, який досліджував унікальну пам’ятку українського книгописання “Бучацьке Євангеліє”.

851. Книгознавство // Літературознавча енциклопедія – Київ: Вид. центр “Академія”, 2007. – Т. 1 (А–Л). – С. 489–490.

Генеза та теорія української книги і друкарства висвітлювались у студіях В. Анастасевича, Я. Головацького, Д. Зубрицького, М. Максимовича, І. Свенціцького та інших вчених.

852. *Козицький А.* Богородчанський Іконостас // Енциклопедія Львова. – Львів: Літопис, 2007. – Т. 1 (А–Г). – С. 252.

Згадано працю І. Свенціцького (у співавторстві) “Скит Манявський і Богородчанський Іконостас” (Жовква, 1926).

853. Колядки // Літературознавча енциклопедія. – Київ: Вид. центр “Академія”, 2007. – Т. 1 (А–Л). – С. 500–501.

С. 501: Зазначено, що “колядки висвітлені у наукових студіях Я. Головацького, М. Максимовича, О. Бодяньського, ... особливо В. Гнатюка, І. Свенціцького та ін.”.

854. Монастирсько-церковні літописи // Літературознавча енциклопедія. – Київ: Вид. центр “Академія”, 2007. – Т. 2 (М–Я). – С. 72.

Зазначено, що монастирсько-церковні літописи були предметом вивчення П. Куліша, В. Антоновича, І. Франка, М. Грушевського, І. Свенціцького та інших вчених.

855. *Піх О.* Бібліографічна комісія Наукового Товариства ім. Шевченка // Енциклопедія Львова. – Львів: Літопис, 2007. – Т. 1 (А–Г). – С. 228–229.

С. 228: Серед інших вчених (І. Левицький, І. Калинович, І. Кривецький, В. Дорошенко), які входили до складу Бібліографічної комісії, що діяла у Львові (1909–1939 рр.), названо І. Свенціцького.

856. *Седляр О.* “Временникъ Института Ставропигійского съ місяцѣ-словомъ на ... годъ” // Там само. – С. 432.

Зазначено, що у щорічнику публікувались і праці І. С. Свенціцького.

857. Славістика або Слов’янознавство // Літературознавча енциклопедія. – Київ: Вид. центр “Академія”, 2007. – Т. 2 (М–Я). – С. 405–406.

С. 406: Зазначено, що “На теренах лужицько-сербської філології активно працювали засновник “Матиці сербської” Я. Смолер (Будишин), ... сприяли й українські науковці М. Максимович, О. Котляревський, О. Потебня, І. Франко, П. Лавров, І. Свенціцький”.

858. “Терем” // Там само. – Т. 2. – С. 478.

Зазначено, що у відділі критики й бібліографії літературно-художнього збірника “Терем” були поміщені рецензії І. Свенціцького.

ІНШІ ПУБЛІКАЦІЇ ПРО І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО

1902

859. **Рец.:** [Грушевський М.]. [Рецензія] // Записки НТШ. – 1902. – Т. XLVIII, кн. IV. – С. 6. – Підп.: М. Г. – *Рец. на кн.: Свѣнцицкій И. С. Начала философіи въ русской литературѣ XI–XVI вв.* – Львовъ: Изданіе “Галицко-русской Матицы”, 1901. – 20 с.

1903

860. “Галицко-русское братство” // Літературно-Науковий Вістник. – 1903. – Т. 22. – С. 225–226. – Підп.: В.

Про товариство “русских Галичан” у Петербурзі, членом якого був І. С. Свенціцький.

861. Изъ культурной жизни Червоннороссіи: Распространеніе русскаго литературнаго языка въ Червоннороссіи // Живая мысль. – 1903. – Вып. 6. – С. 184–185. – Без підп.

С. 184, 185: Зокрема про І. С. Свенціцького – учасника “Сѣзда мужей довѣрія русской народной партіи” 2 лютого 1903 року у Львові.

1904

862. *Гнатюк В.* Єретик між москвофілами // Літературно-Науковий Вістник. – 1904. – Т. 28 [III]. – С. 24–37.

Про антимосквофільські погляди доктора І. Свяцицького.

863. “Общество русскихъ Дамъ” во Львовѣ // Временникъ Ставропигійского Института на годъ 1904. – С. 164. – Без підп.

Зокрема про І. С. Свенціцького, який у Товаристві викладав російську мову і літературу.

1905

864. От редакции // Живая мысль. – 1905. – Вып. 25. – С. 117.

Редакція повідомляє, що в зв'язку із складною матеріальною ситуацією, платникам, які внесли плату за підписку на журнал “Живая мысль”, редакція пропонує “труд И. С. Свѣнцицкаго п. з. “Обзоръ сношеній Карпатской Руси с Росіей в I-ой половинѣ XIX в.”.

865. Отчетъ о дѣятельности Упр. Совѣта русскаго народнаго Института “Народный Домъ” во Львовѣ за время отъ 25 ноября (8 декабря) 1902 года и о нынѣшнемъ состояніи находящихся въ немъ научныхъ пособій и коллекцій // Вѣстникъ “Народнаго Дома”. – 1905. – Чис. 11 (ноябрь). – С. 153–179. – Без підп.

С. 155, 156: Зазначено, що “Послѣднее генеральное собраніе установило третьяго чиновника библиотеки въ особѣ д-ра Иларіона Свѣнцицкаго”, заробітна плата якого становила 1600 корон на рік.

С. 172–173: У розділі звіту “Библиотечный персоналъ и его работы” зазначено про прийом іншої особи на місце І. Свенціцького “въ виду того, що также д-ръ И. Свѣнцицкій принужденъ былъ отбыти одномѣсячную военную службу”. Далі про остаточне звільнення І. Свенціцького: “Д-ръ Иларіонъ Свѣнцицкій былъ уволенъ отъ службы в библиотецѣ “Народнаго Дома” въ февралѣ 1905 г., а на его мѣсто принятый оконченный богословъ Филиппъ Лабенскій”.

866. [Про І. С. Свенціцького] // Живая мысль. – 1905. – Вып. 22. – С. 55–56. – Без підп.

Про І. С. Свенціцького, який був редактором “Живой мысли” з 1903 року.

867. Свистунъ Ф. И. Церковно- и славянорусскіи рукописи библиотеки “Народнаго Дома” // Вѣстникъ “Народнаго Дома”. – 1905. – Чис. 6 (іюнь). – С. 94–96; Чис. 7–8 (іюль – августъ). – С. 119–120.

С. 94: Про І. С. Свенціцького: “Описание одной части рукописей библиотеки “Нар. Дома” помѣстилъ д-ръ И. С. Свѣнцицкій, трудившійся въ библиотецѣ въ характерѣ ея чиновника въ продолженіе трехъ лѣтъ, въ “Извѣстіяхъ Отдѣленія русскаго языка и словесности петербургской Императорской Академіи Наукъ” за 1905 г.”.

С. 94–95: Короткий відгук на працю І. С. Свенціцького “Церковно- и русско-славянскія рукописи публичной библіотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Спб., 1904), про яку автор зазначає: “Трудъ его составлень съ большею старательностію и знаніємъ дела”.

868. **Рец.:** *Кревецкий І.* // Записки НТШ. – 1905. – Т. LXVII, кн. V. – С. 36–37. – *Рец. на кн.: Свенцицкий І. С.* Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библіотеки Народнаго Дома во Львовѣ // Извѣстія Отдѣлення русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. – 1904. – Кн. 3. – С. 350–414; *Свенцицкий І. С.* Рукописи библіотеки “Народнаго Дома” во Львовѣ // Научно-Литературный Сборник “Галицко-русской Матицы”. – 1904. – Т. 3, кн. 4. – С. 81–104; 1905. – Т. 4, кн. 1. – С. 108–149.

1906

869. Вѣсти из “Народнаго Дома”: Протоколь XVI-ого общаго собранія членовъ Института “Народный Домъ” во Львовѣ // Вѣстникъ “Народнаго Дома”. – Львовъ, 1906. – Чис. 1. – С. 16–22.

С. 18: На зборах, серед інших пропозицій членів Інституту, були, зокрема, “о причинахъ отрѣшенія д-ра Святицькаго отъ должности помощника библіотекаря, ...”.

С. 21: У тому ж протоколі зазначено: “Общее собраніе признаеть за бывшимъ помощникомъ институтскаго библіотекаря д-ромъ Иларіономъ С. Святицькимъ, трудолюбіе, совѣстное исполненіе обязанностей и чистый характеръ, увольненіе же его отъ должности въ институтской библіотекѣ послѣдовало по поводу несоблюденія служебной дисциплины и его политическихъ тенденцій, не сходныхъ съ цѣлями и задачами Института. Добавка д-ра Черлюнчакевича къ сей резолюціи, що принятію д-ра Святицькаго въ чиновники “Нар. Дома” нищо не препятствуетъ, не была принята”.

870. *Грушевський М.* Передне слово // Опис рукописів Народнаго Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1 / *Зладив Д-р І. Свенцицкий.* – Львів: Накладом наукового Т-ва імени Шевченка, 1906. – С. V–VII. – Підп.: Мих. Грушевський.

С. VII: Автор переднього слова зазначив: "...як перший випуск сеї колекції пускаємо опись рукописей з бібліотеки Народного Дому, зладжену д-ром І. Сьвенціцьким".

871. Жертвы // Вѣстникъ "Народного Дома". – 1906. – Чис. 3 (мартъ). – С. 41.

У списку жертводавців для бібліотеки і музею Ставропігійського інституту під № 1 зазначено: "д-ръ И. Свѣнцицкій изъ Львова 1 соч. въ 3 том".

872. Жертвы // Вѣстникъ "Народного Дома". – 1906. – Чис. 5 (май). – С. 73.

У списку жертводавців під № 9 зазначено: "д-ръ И. С. Свѣнцицкій изъ Львова 1 соч. въ 1 том".

873. **Рец.:** *Білас*. [Рецензія] // Католицкий Вєхід. – 1906. – Т. 3, ч. 1. – С. 88–89. – *Рец. на кн.: Свѣнцицкій И. С.* Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной библіотеки Народнаго Дома во Львовѣ. – Санкт-Петербургъ, 1904. – 65 с.

874. **Рец.:** [*Ильинский Г. А.*]. [Рецензія] // Живая Старина. – 1906. – Вып. 4. – С. 67–68. – Підп.: Г. И. – *Рец. на кн.: Свѣнцицкій И. С.* Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси. Ч. I: Сношенія Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ю половину XIX вѣка. – Львовъ, – 1905. – 212 с. – [На обкладинці 1906 р. видання].

875. **Рец.:** *Кревецъкий I.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1906. – Т. LXXII, кн. IV. – С. 230–232. – [Підп.: I. Кр.]. – *Рец. на кн.: Свѣнцицкій И. С.* Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси. Ч. I: Сношенія Руси съ Россіей въ 1-ую половину XIX-аго вѣка. – Львовъ, 1905. – 212 с. – [На обкладинці 1906 р. видання].

876. **Рец.:** [*Соболевський О.*]. [Рецензія] // Журналь Министерства Народнаго Просвѣщенія. Новая серія. Часть IV. – 1906. – Июнь. – С. 174–175. – Підп.: А. С. – *Рец. на кн.: Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси. Ч. I: Сношенія Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ю половину XIX вѣка / Собраль И. С. Свѣнцицкій.* –

Львовь: Изданіе Галицко-русской Матицы, 1905. – (Критика и библиографія). – [На обкладинці 1906 р. видання].

С. 175: В рецензії зазначено: “Сравнительно небольшая часть “Матеріаловъ” – перепечатки изъ рѣдкихъ книгъ и журналовъ; значительное большинство текстовъ взято изъ русскихъ и галицкихъ хранилищъ и въ изданіи И. С. Свенцицкаго видять свѣтъ впервые”. Рецензент зауважує: “Точность изданія оставляетъ желать лучшаго. Кое-гдѣ издатель не справился съ трудноразборчивыми почерками, кое-гдѣ не досмотрѣлъ корректурныхъ изъяновъ”.

1907

877. [Дорошенко Д.]. Записки Наукового Товариства імени Шевченка // Україна. – 1907. – Т. 3, кн. 1–2. – С. 267–280. – Підп.: Д. Д-ко.

С. 267: Короткий відгук на працю І. С. Свенціцького “Архаггелови вѣщаниа Марїи” і благовіщенська містерія” (1907).

878. Дорошенко Д. Наукове Товариство імени Шевченка у Львові // Україна. – 1907. – Т. 1, кн. 3. – С. 156–168.

Згадано І. С. Свенціцького як члена НТШ.

879. [Дорошенко Д.]. Українсько-руський Архив. Матеріяли й замітки до історії національного відродження Галицької Русі в 1830 та 1840 рр.: [Огляд публікацій] // Україна. – 1907. – Т. 4, кн. 11–12. – С. 436–439. – Підп.: Д. Д-ко. – (Бібліографія).

С. 436–437: Огляд серії публікацій НТШ під назвою “Українсько-руський Архив”. Автор зазначає, що публікацій, присвячених історії “галицько-українського суспільства” та “спроб систематичної історії галицького відродження і звязаного з ним москвофільства маємо досі дуже небагато: дві праці д-ра Іл. Свенціцького, що вийшли торік, статті пр. Ів. Філевича... – оце сливе і все”. Посилання на праці І. С. Свенціцького “Матеріяли по історії возрожденія Карпатской Русі” (Львовь, 1905) та “Обзоръ сношеній Карпатской Русі съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С-Петербургъ, 1906).

880. Короткий огляд національних та політично-суспільних течій в Галицькій та Угорській Русі // Матеріяли й замітки до історії національного відродження Галицької Русі в 1830 та 1840 рр. Додаток:

До історії москвофільства в Угорській Русі / Зібрав і пояснив М. Тершаковець. – Львів: Накладом Наукового Товариства імени Шевченка, 1907. – С. 1–17. – (Українсько-Руський Архів; Т. 3).

С. 4, 12, 16: Короткий відгук та посилання на праці І. С. Свенціцького “Матеріялы по історіі возродженія Карпатской Руси. I. Сношенія Карпатской Руси съ Россіей в I-ю половину XIX-аго вѣка” (Львовъ, 1905) та “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906), в якому автор характеризує ці роботи, як “два цінні причинки “дотично т. зв. москвофільського питання”.

С. 12: Короткий відгук на працю І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (1906).

881. *Кревецкий І.* Причинок до характеристики літературної творчости Івана Головацького // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXVIII, кн. IV. – С. 174–176.

С. 175: У пристатейній примітці згадано працю І. С. Свенціцького “Матеріялы по історіі возродженія Карпатской Руси: В 2-х ч.” (Львовъ, 1905–1909).

882. *Кривякевич І.* Львівська Русь в першій половині XVI віку // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXVII, кн. III. – С. 77–106.

С. 79: Зокрема про зменшення кількості переписаних церковних книг в Галичині в XV ст. У пристатейній примітці автор зазначає: “Про останній факт див. Іл. Свенціцького Опис рукописів Нар. Дому част. I (Укр.-русь. архив I) стор. IX”.

883. *Новости этнографической литературы* // Живая Старина. – 1907. – Вып. 4, кн. 64. – С. 33–34. – Підп.: Н. В.

Про вихід з друку праці І. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую половину XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906).

884. *Новости литературы* // Живая Старина. – 1907. – Вып. 4, кн. 64. – С. 50–54. – Підп.: Н. В.

С. 53: Про вихід з друку окремим виданням праці І. С. Свенціцького “Архаггелови вѣщаниа Марии” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми)” (Львів, 1907).

885. Program wykładów w półroczu letniem 1906/1907 / Uniwersytet im. Cesarza Franciszka I we Lwowie. – We Lwówie: Z I Związkowej drukarni we Lwowie, 1907. – 50 s.

C. 18: У розділі IV (с. 11–24) “Wykłady na Wydziale filozoficznym. X. Filologia nowożytna (Słowiańska, polska, ruska)” зазначено: “Вступ до історії словянських літератур, 2 год. доц. прив. Др. Сьвенціцький, ...”.

886. **Рец.:** [Возняк М. С.]. [Рецензія] // Діло. – 1907. – 27 лют. (Чис. 35). – *Рец. на кн.: Свѣнцицькій І. С. Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей в 1-ую пол. XIX в.* – С.-Петербургъ, 1906. – 109 с.

Автор рецензії зазначає: “Видаючи “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси”, приобіцяв автор дати небавком осібну розвідку на сю інтересну тему з використанем усіх інших вже перед тим оголошених материялів. Саме сю задачу виповнив д-р Сьвінцицький в отсій книжці”.

887. **Рец.:** [Ильинский Г. А.]. [Рецензія] // Живая Старина. – 1907. – Вып. 4, кн. 64. – С. 7–8. – Підп.: Г. И. – *Рец. на кн.: Свеніцькій І. С. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1.* – Львів, 1906. – 242 с.

888. **Рец.:** *Кревецький І.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1907. – Т. LXXVII, кн. III. – С. 224–230. – Підп.: Ів. Кревецький. – *Рец. на кн.: Свѣнцицькій І. С. Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в. // Извѣстія Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ.* – 1906. – Т. 11, кн. 3. – С. 259–367.

889. **Рец.:** *Олексів М.* [Рецензія] // Католицький Вхід. – 1907. – Т. 4, ч. 1. – С. 108–109. – *Рец. на кн.: Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1 / Зладив І. Свеніцькій.* – Львів, 1906. – 242 с. – [На титулі назва “Католицький Схід”].

890. **Рец.:** [Рецензія] // Живая Старина. – 1907. – Вып. 4, кн. 64. – С. 42–43. – Підп.: N. – *Рец. на кн.: Свеніцькій І. Архаггелови вѣщаниа Марїі і благовѣщенська містерія: (Проба історії літературної теми // Записки НТШ.* – 1907. – Т. LXXVII, кн. II. – С. 5–38; Т. LXXVII, кн. III. – С. 35–76.

1908

891. Живая Старина: [Огляд публікацій] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 200–201. – Підп.: В. Г. – (Наукова хроніка).

Огляд публікацій журналу “Живая Старина” (1907, вип. 4), подано коротку анотацію до них. Названо, зокрема, публікації І. С. Свенціцького: “Библиотеки и Музеи г. Львова” (1907), “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911), “Архаггелови вѣщаниа Марии” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми)” (Львів, 1907).

892. Журналь Министерства Народнаго Просвѣщенія // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 193–194. – Підп.: О. Г. – (Наукова хроніка).

С. 194: Огляд публікацій журналу за 1906 р. Зокрема зазначено: “Між бібліографічними замітками зазначимо замітку Соболевского про розвідку Свенціцького, де зовсім несподівано автор висловлює свої докори на адресу москвофілів, їх недбальство до вивчення російської літературної мови (IV)”.

893. Переписка редакції // Мета. – 1908. – 1 мая (Чис. 5).

Редакція дякує своїм дописувачам, зокрема “Др. І. Святицькому” за надіслані статті.

894. *Созанський І.* Поетична творчість Олександра Духновича // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXVI, кн. VI. – С. 123–140.

С. 124, 126, 140: У присторінкових примітках посилання на праці І. С. Свенціцького “Матеріялы по історії возродження Карпатской Руси” (Львовъ, 1905) та “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей” (С.-Петербургъ, 1906).

С. 125: Згадано опис рукописів О. Духновича, поданий І. Свенціцьким в “Научно-Литературном Сборнике “Талицко-русской Матицы” (1904).

895. **Рец.:** *Боцян О.* [Рецензія] // Нива. – 1908. – Т. 5. – С. 648–654. – *Рец. на кн.:* [1]. Каталогъ книгъ церковно-славянской печати / *Зладивъ д-ръ Иларіонъ Свѣнцицькій.* – Жовква, 1908. – 213 с.; [2]. Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ / *Составиль И. С. Свѣнцицькій.* – Львовъ, 1908. – 248 с.; [3]. *Свѣнцицькій И. С.*

Церковно- и русско-славянскія рукописи публичной бібліотеки Народнаго Дома во Львовѣ.” – Санкт-Петербургъ, 1904. – 65 с.; [4]. Описаніе иноязычныхъ и новѣйшихъ карпато-русскихъ рукописей библиотеки “Народнаго Дома” во Львовѣ / Составиль И. С. Свѣнцицькій. – Львовъ, 1905. – 64 с.; [5]. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1 / Зладивъ Др. Ляріон Свенціцькій. – Львів, 1906. – 242 с. – (Бібліографія).

896. **Рец.:** *Сержпутовскій А.* [Рецензія] // Живая Старина. – 1908. – Вып. 3. – С. 378–379. – *Рец. на кн.: Святицькій І.* Відроджене білоруського письменства. – Львів, 1908. – 58 с.

897. **Рец.:** *Януш Б.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1908. – Т. LXXXV, кн. V. – С. 195–196. – *Рец. на кн.: Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ / Составиль Свѣнцицькій И. С.* – Львовъ, 1908. – 248 с.

1909

898. Видання й статі обговорені в сім томі // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVIII, кн. II. – С. 242.

Зазначено, що у даному томі подано критичний матеріал, зокрема працю І. С. Свенціцького “Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908) та “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

899. Видання й статі обговорені в сім томі // Записки НТШ. – 1909. – Т. XC, кн. IV. – С. 241–242.

С. 242: Названо працю І. С. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908), рецензія на яку опублікована у цьому ж томі Записок НТШ.

900. *Возняк М.* Студії над галицько-українськими граматами XIX в. // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXIX, кн. III. – С. 111–143.

С. 113, 114: У пристатейних замітках посилання на праці І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей в 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906) та “Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси” (Львовъ, 1905).

901. *Возняк М.* Студії над галицько-українськими граматами XIX в. // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХС, кн. IV. – С. 33–118.
С. 56, 83, 107, 108: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси” (Львовь, 1905).
С. 71: Автор не погоджується з І. С. Свенціцьким, вважаючи, що “хибно приписав сї замітки та записки (народні слова, пословиці, бібліографія то що) Могильницького Лаврівському Іванови др. Свенціцький в описі рукописий бібліотеки “Народного Дому”.
902. *Возняк М.* Студії над галицько-українськими граматами XIX в. // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХСІ, кн. V. – С. 126–150.
С. 145: Подяка І. Свенціцькому: “як рівнож дякую широ на сїм місці кустосови “Церковного музея” у Львові д-рови І. Свенціцькому за ласкаве улешенне користуватися граматою Могильницького”.
903. Діло: [Огляд публікацій за 1908 р.] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXIX, кн. III. – С. 173–176. – Підп.: І. Кр.
С. 174: Згадано працю І. С. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Діло, 1908).
904. *Живая Старина*: [Огляд публікацій за 1908 р.] // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХСІ, кн. V. – С. 185–187. – Підп.: В. Г.
С. 187: Відгук на працю І. С. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).
905. *Кревецький І.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХС, кн. IV. – С. 233–236. – *Рец. на кн.: Созанський І.* Олександр Духнович (Угроський автор народних учебників і публіцист). – Львів, 1908. – 24 с.
С. 234, 236: У пристатейній замітці автор рецензії посилається на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909) та зазначає, що саме І. С. Свенціцький подав “нові вістки про незвісні дотепер рукописи Ол. Духновича, які зберігають ся в угроських бібліотеках”.
906. *Кревецький І.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVIII, кн. II. – С. 222–225. – *Рец. на кн.: Филевичь И. П.* Изъ історіи Карпатской Руси. Очерки галицко-русской жизни съ 1772 г. (1848–1866). – Варшава, 1907. – 162 с.

С. 224: У рецензії посилання на працю І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906).

907. Научно-Литературный Сборникъ: [Огляд публікацій за 1908 р.] // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХСІ, кн. V. – С. 175–176. – Підп.: Кр.

С. 176: Зазначено, що збірник “містить матеріяли до відродження галицької й угорської Руси XIX ст., зібрані д-ром Іл. Свенціцьким”.

908. Нива: [Огляд публікацій за 1908 р.] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXIX, кн. III. – С. 182–183. – Підп.: І. Кр.

С. 182: Зокрема про публікацію на сторінках “Ниви” рецензій на праці І. С. Свенціцького.

909. *Тершаковець М.* Галицько-руське літературне відроджене: (Д-ру І. Свенціцькому у відповідь) // Діло. – 1909. – 15 мая (Чис. 104).

У відповідь І. Свенціцькому на його рецензію (Діло, 1909, Чис. 72) на працю М. Тершаковця “Галицько-руське літературне відроджене” (Львів, 1908) М. Тершаковець зазначає: “Д-р І. С. говорить, що не може згодити ся зі мною, будьто би “народна мова в письменстві появилася тільки завдяки Шашкевичеві”. ...Гадаю, що ту завинило не досить докладне перечитане моєї книжки та нефортуна стилізація, бо о щось іншого підозрівати д-ра І. С., якого я знаю як солідного ученого – годі”.

910. *Франко І.* Теорія і розвій історії літератури // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXIX, кн. III. – С. 5–45.

С. 41: У пристатейній замітці автор зазначив: “Др. І. Святицький подав мені відомість, що Слово о. Антонія Подольського про пянство містить ся в однім рукописі В. Ундольського із XVII в.”.

911. *Яцимирській А. И.* Къ исторіи апокрифовъ и легендъ въ южно-славянской письменности. I–V // Известія Отдѣленія русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. – 1909. – Т. 14, кн. 2. – С. 267–322.

С. 281: Згадано І. С. Свенціцького, який дослідив і описав рукописи бібліотеки Народного Дому у Львові.

912. **Рец.:** *Кревецький І.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. ХС, кн. IV. – С. 230–233. – *Рец. на кн.: Святицький І.* Відроджене білоруського письменства. – Львів, 1908. – 58 с.; *Дорошенко Д.* Білоруси і їх відродження. – Київ, 1908. – 32 с.
913. **Рец.:** *Кревецький І.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVIII, кн. II. – С. 181–197. – *Рец. на кн.: Миловидовъ А. И.* Описаніе славянорусскихъ старопечатныхъ книгъ Виленской Публичной Библіотеки (1491–1800 гг.). – Вильна, 1908. – 160 с.; Старопечатныя славяно-русскія изданія, вышедшія изъ западно-русскихъ типографій XVI–XVIII вв. – Москва, 1908. – Кн. I. – С. 1–27. – (Чтенія въ имп. Общ. ист. и Древн. Росс. при Моск. Университетѣ); *Свѣнцицькій И. С.* Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ. – Львовъ, 1908. – 248 с.; Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати / *Зладивъ д-ръ И. Свѣнцицькій.* – Жовква: Печатня оо. Василянъ, 1908. – 213 с.
914. **Рец.:** *Перетць В. Н.* Новые труды по источниковѣдѣнію древнерусскої литературы и палеографіи // Университетскія Извѣстія. – Кієвъ, 1909. – № 6 (іюнь). – С. 1–39.
С. 28–32: Рец. на кн.: Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати / *Зладивъ д-ръ Иларіонъ Свѣнцицькій.* – Жовква, 1908. – 213 с.

1910

915. *Возняк М.* Студії над галицько-українськими граматиками XIX в. // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСIII, кн. I. – С. 90–131; 1910. – Т. ХCV, кн. III. – С. 83–106.
С. 92, 97, 105, 118, 122 (Т. 93, кн. 1): Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по исторіи возрожденія Карпатскої Руси” (Львовъ, 1905).
С. 101 (Т. 95, кн. 3): У присторінкових примітках посилання на зазначену вище працю І. С. Свенціцького.
916. [*Дорошенко В.*]. [Огляд літератури] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХCVI, кн. IV. – С. 209. – Підп.: В. Д. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки. Література).

С. 209: Серед інших згадано рецензію І. Свенціцького “М. Тершаковець “Галицько-руське письменство” (Діло, 1909) на статтю М. Тершаковця “Галицько-руське письменство” (Діло, 1909, чис. 72) та відповідь М. Тершаковця (Діло, 1909, чис. 104) І. Свенціцькому.

917. Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVIII, кн. VI. – [С. 240–243].

[С. 242, 243]: Зазначено, що НТШ має “на складі між іншими отсі книжки: ...”, серед яких, зокрема “Архаггелови вѣщаниа Марии” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми)” (Львів, 1907) І. С. Свенціцького.

[С. 243]: Укладений І. С. Свенціцьким “Українсько-Руський Архив. Т. 1: Др. Іл. Свенціцький, Опис рукописів Народного Дому” (Львів, 1906) оцінено у 4 корони.

918. *Назарійв О.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 196–197. – *Рец. на кн.: Перетць В. Н.* Новые труды по источниковедению древне-русской литературы и палеографии // Университетские Известия (Київ). – 1909. – № 6. – С. 1–39.

С. 197: Згадано працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Львовъ, 1908) та рецензію на неї Перетца В. Н. (1909).

919. “Памяти Льва Толстого” // Діло. – 1910. – 8 груд. (Чис. 274).

Про виступ доктора Іларіона Свенціцького з лекцією, присвяченою пам’яті Льва Толстого, яку організувало товариство “Січ”.

920. Товариство українських наукових викладів ім. Петра Могили у Львові // Діло. – 1910. – 5 падолиста (Чис. 248).

Товариство інформує, що на листопад місяць заплановано, зокрема, два “виклади” д-ра І. Свенціцького: “Огляд великоруської літератури XIX в.” (ч. I і ч. II).

921. **Рец.:** [*Дорошенко В.*]. [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСIII, кн. I. – С. 175. – Підп.: В. Д. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Дещо про церковну старину // Нива. – 1909. – Чис. 1. – С. 7–11; Чис. 2. – С. 56–59; Чис. 3. – С. 94–96; Чис. 4. – С. 124–130. – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки).

У рецензії автор зазначає, що крім публікації в “Ниві” праця І. Свенціцького “Дещо про церковну старину” вийшла окремим виданням (Львів, 1909).

922. **Рец.:** [Дорошенко В.]. [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 198–199. – Підп.: В. Д. – *Рец. на кн.: Сьвенціцький Іл. Церковний музей у Львові (1905–1909) // Діло. – 1910. – 2 лют. (Чис. 24).* – (Бібліографія. Оцінки, реферати, замітки).

923. **Рец.:** *Перетць В. Н.* Новые труды по источникамъ дѣлнїю древне-русской литературы и палеографїи // Университетскїя Извѣстія. – Кієвъ, 1910. – № 2 (февраль). – С. 1–47.

С. 11–24: *Рец. на кн.: Описъ Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ / По порученїю Совѣта составилъ И. С. Свѣнцицкій.* – Львовъ, 1908. – 248 с.

924. **Рец.:** [Сицінський Ю.]. [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVI, кн. IV. – С. 209. – Підп.: С. Ю. – *Рец. на ст.: Свенціцький І. Тершаковець М. Галицько-руське письменство // Діло. – 1909. – 2 цвітня. (Чис. 72); Тершаковець М. Галицько-руське відроджене: (Д-ру І. Свенціцькому у відповідь) // Діло. – 1909. – 15 мая (Чис. 104).*

925. **Рец.:** [Сицінський Ю.]. [Рецензія] // Записки НТШ. – 1910. – Т. ХСVII, кн. V. – С. 198–199. – Підп.: С. Ю. – *Рец. на кн.: Сьвенціцький Іл. Церковний музей у Львові (1905–1909) // Діло. – 1910. – 2 лют. (Чис. 24).*

1911

926. *Возняк М.* Галицькі граматика української мови першої половини XIX ст. – Львів: З друкарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, 1911. – 340 с. – (Студії і матеріали. До історії української філології).

С. 56, 83, 107, 108, 144, 149, 157, 170, 174, 255: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: В 2-х ч.” (Львовъ, 1905–1909).

927. *Дорошенко В.* Огляд новітніх розвідок і видань по історії української літератури XVI–XVIII вв. // *Наша школа.* – 1911. – Кн. 1. – С. 23–42.

С. 35, 41: Серед нових публікацій з історії української літератури названо, зокрема, праці М. Грушевського (Історія України-Руси. Т. 6 і 7), К. Студинського (Памятки полемічного письменства кінця XVI і поч. XVII), П. Жуковича (“Сеймовая борьба православнаго западно-русскаго дворянства съ церковной уніей”) та праці І. С. Свенціцького “Архаггелови вѣщания Марии” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми) (Львів, 1907), “Похоронне голосіне і церковно-релігійна поезія” (Львів, 1910). Подано коротку анотацію до праць.

928. *Колесса О., Раковський І.* Український народний університет: Діяльність Українських Наукових Викладів ім. Петра Могили // *Діло.* – 1911. – 26 січ. (Чис. 18); 27 січ. (Чис. 19).

Про І. С. Свенціцького, який в університеті ім. П. Могили вів систематичний курс російської літератури. Названо його лекції “Творчість Л. Толстого” і “Поет та суспільність”; згадано, що “серед прелегентів, які виїжджали з лекціями на провінцію, був доктор Святицький”.

929. *Крипякевич Ів.* Огляд журналів і часописий // *Наша школа.* – 1911. – Кн. С. 59–65.

С. 61: В огляді журнальних публікацій (“Учитель”, “Каменярь”, “Прапор”, “Світло”) згадано розвідку І. С. Свенціцького “Лев Николаевич Толстой”, опубліковану в “Учителі” (1910, чис. 23–24).

930. Нові книжки і видання // *Діло.* – 1911. – 2 груд. (Чис. 268).

Про публікацію в “Нашій школі (1911, кн. 4) рецензії І. Свенціцького на працю М. Возняка “Галицькі граматики української мови першої половини XIX ст.” (Львів, 1911).

931. Нові українські книги і брошури: (Подає бібліографічне бюро Наукового Т-ва імені Шевченка) // *Літературно-Науковий Вістник.* – 1911. – Т. 54, кн. 4. – С. 189–192.

С. 191: Про вихід з друку окремим виданням праці І. С. Свенціцького “Лев Николаевич Толстой” (Львів, 1911).

932. Товариство українських наукових викладів ім. П. Могили // Діло. – 1911. – 18 падолиста (Чис. 257).

Зокрема про І. С. Свенціцького, який від Товариства виступив з лекцією “Про старинне галицько-руське церковне малярство”.

933. **Рец.:** *Кревецький Ів.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1911. – Т. СІ, кн. І. – С. 171–175. – *Рец. на кн.: Свѣнцицькій І. С.* Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. Ч. 2. – Львов, 1909. – 159 с.

934. **Рец.:** *Юринець В.* [Рецензія] // Неділя. – 1911. – Чис. 21. – С. 8. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Лев Николаєвич Толстой. – Львів, 1911. – 16 с.

1912

935. *Гнатюк В.* Від редакції // Етнографічний Збірник. – 1912. – Т. XXXI–XXXII. – [Без с.].

Автор зазначає: “Редакцію голосінь узяв на себе др. Іл. Свенціцький... До голосінь зладив передмову др. Іл. Свенціцький. Так повстала отся книжка”.

936. Етнографічний Збірник // Діло. – 1912. – 10 груд. (Чис. 277). – (Бібліографія).

Про вихід з друку нового тому “Етнографічного Збірника” НТШ, де, зокрема, опублікована праця І. С. Свенціцького “Похоронні голо-сіння” (1912).

937. З Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові // Діло. – 1912. – 15 жовт. (Чис. 232).

На засіданні етнографічної комісії НТШ “усталено передовсім плян найблизших видань комісії а то: Етнографічний Збірник – тт. XXXI–II: Похоронні голосіня й обряди (І. Свенціцький і В. Гнатюк)”.

938. З рамени Товариства ім. П. Могили // Діло. – 1912. – 16 лют. (Чис. 36); 17 лют. (Чис. 37); 23–24 лют. (Чис. 42–43); 28 лют. (Чис. 46); 2 марта (Чис. 49). – (З Товариств).

Про І. С. Свенціцького, який у Ставропігійському та Національному музеях мав виступити з лекцією про галицько-руське церковне малярство.

939. З товариства ім. П. Могили у Львові // Діло. – 1912. – 8 мая (Чис. 102). – (Оповідки).

Зазначено: “Сего четверга 9 с. м. відбуде ся практична лекція д-ра І. Свенціцького: Староруське галицьке церковне малярство в церкві св. Пятниці на Жовківськїм”.

940. Записки Наукового Товариства імени Шевченка // Діло. – 1912. – 8 черв. (Чис. 127). – (Літературні замітки).

Про вихід з друку 107 тому “Записок”, де опубліковано статтю І. С. Свенціцького “Шкільні заняття Петра Білянського”.

941. Колесса О., Загайкевич Б. Товариство українських наукових викладів ім. П. Могили в 1911 році // Діло. – 1912. – 1 лют. (Чис. 25); 2 лют. (Чис. 26).

Про І. С. Свенціцького, який, як член товариства, в листопаді 1912 року прочитав лекцію “Про старинне галицько-руське церковне малярство (I–II)”.

942. Посвячене палати “Національного Музея” // Діло. – 1912. – 4 мая (Чис. 99).

Про І. Свенціцького, який був присутнім на урочистому освяченні залу Національного музею. Службу Богу вів митрополит А. Шептицький, який просив благословення для музею. “Слід згадати, що на престолі були свічники археологічної вартости, а хрест, яким митрополит благословив зібраних, походить з XII віку. Фелон, прегарної румунської роботи, сріблом тканий, був колись власностию монастира в Скиті. Навіть підніжники гобеліни з архиерейськими орлами були значної археологічної вартости”.

943. Содержание украинских журналов // Украинская Жизнь. – 1912. – № 3. – С. 117.

Зазначено, що з друку вийшов 105 том Записок НТШ у Львові, де опубліковано працю І. С. Свенціцького “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (1911).

944. Тишинська Е. Погодін і Зубрицький // Записки НТШ. – 1912. – Т. СХ, кн. ІV. – С. 101–122.

С. 102, 104: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. ХІХ в.” (С.-Петербургъ, 1906) та “Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси” (Львовъ, 1905).

С. 104–105: У зазначеній вище праці І. Свенціцький пише про листування І. Вагилевича з російським істориком М. Погодіним, який цікавився історією Галичини і старався придбати для своєї бібліотеки важливі історичні пам’ятки: “Др. Свенціцький на підставі листів Завадзкого, Компаневича, Зубрицького і листів Погодіна до Компаневича і Вагилевича подає, що перейшло в руки Погодіна з Галичини і що від нього прийшло до Львова”. “З книжок післаних Погодіним до Львова подає др. Свенціцький: “Исторію Карамзіна” в двох примірниках (Василіянській бібліотеці і Зубрицькому), “Сводъ законвъ”, руські літописи і цілий ряд творів, що відносили ся до руської історії і літератури...”

С. 112: Посилаючись на працю І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. ХІХ в.” (С.-Петербургъ, 1906), автор зауважує, що ніякої “спеціальної місії Погодіна приеднати Славян для російського правительства, що для богатьох є предметом “віри”, не було, – “він уложив собі тільки плян, що російське правительство обовязане підтримувати стремління Славян і тим напрямі старав ся вплинути на правительство”. “На доказ того твердження наводить др. Свенціцький хронологічний реєстр урядових і приватних поглядів, а також і декотрих поступків самого правительства, котрі були дуже суперечними з Погодинським патріотизмом”.

С. 117–118: Посилаючись на працю І. Свенціцького “Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси” (Львовъ, 1905), автор зазначає, що в ній І. Свенціцький спростовує подані Богданським у його “Памятнику” деякі моменти перебування російського історика М. Погодіна в Галичині: “Неправдою є також, нібито Погодін був в зносінах з духовенством і радив йому прийняти православіє... Памятник той писав Богданський вже у глибокій старости і то уривками і відніс се, про що галицькі днівники писали в 50-тих і 60-тих роках ХІХ в., хронологічно до 30–40-вих років м. ст.”.

945. Товариство укр. наукових викладів ім. П. Могили // Діло. – 1912. – 6 лют. (Чис. 29); 10 лют. (Чис. 33). – (3 Товариств).

Про І. С. Свенціцького, який від товариства у лютому 1912 р. прочитав лекцію на тему “Про старинне галицько-руське малярство (з демонстраціями)”.

946. Філію Товариства ім. П. Могили // Діло. – 1912. – 18 падолиста (Чис. 260).

Про заснування філіалу Товариства ім. П. Могили та обрання І. Свенціцького членом комітету.

947. *Щурат В.* Полеміка і ще щось // Діло. – 1912. – 26 падолиста (Чис. 266).

Автор відповідає М. Возняку на критику своєї статті і зауважує, що бібліотекою св. Василян, крім нього, користувалися й інші вчені: “д-р Франко, д-р Колесса, д-р Сьвенціцький, проф. Розов – нікого Василяни не викинули”.

948. **Рец.:** *Пеленський Й.* Національний Музей // Діло. – 1912. – 29 січ. (Чис. 22). – *Рец. на ст.: Сьвенціцький І.* Національний Музей в 1911 році // Діло. – 1912. – 17 січ. (Чис. 13).

1913

949. Великий Ювілейний Збірник на честь д-ра Івана Франка // Діло. – 1913. – 29 падолиста (Чис. 267).

Зокрема про І. С. Свенціцького, який взяв участь у підготовці ювілейного збірника.

950. *Гребеняк В.* Заснуванє товариства охорони української старовини // Діло. – 1913. – 29 верес. (Чис. 216).

Про І. С. Свенціцького – ініціатора створення товариства охорони української старовини.

951. Діяльність товариства українських наукових викладів ім. П. Могили // Діло. – 1913. – 15 падолиста (Чис. 256).

Про “доктора І. Сьвятицького” як авторитетного “знатока штуки”.

952. Др Ілярій Сьвенціцький // Руслан. – 1913. – Чис. 153 (15 липця). – (Новинки).

Зазначено, що І. Свенціцький, “кустос “Національного Музея”, звисний з цілого ряду праць, печатаних в Записках Наук. Тов-а ім. Шевченка і петербурської наукової Академії, габілітував ся у львівськiм університеті на доцента порівнюючої історії словянських літератур з викладною рускою мовою. Габілітаційне кольоқвіум відбуло ся в четвер, дня 10 липця, почім найблизшого дня виголосив др. Сьвенціцький виклад п. з. “Мета і обсяг в студиях над порівнюючою історією словянських літератур”.

953. Д-р Іляріон Свенціцький: Організатор і перший кустос “Національного Музея” // Діло. – 1913. – 13 груд. (Чис. 278). – Підп.: І. К-ий.

В кінці статті автор зазначає: “І коли ми нині, оглядаючи наочно “Національний Музей”, діло будь що будь монументальне, клонимо з пошаною і подякою голови перед його Фундатором, то у хвилі сій треба згадати вдячно також й імя – Іляріона Свенціцького”.

954. Загальні Збори товариства українських наукових викладів ім. П. Могилы // Діло. – 1913. – 19 падолиста (Чис. 259).

Про І. С. Свенціцького, який виступив у дискусії та був обраний заступником голови товариства.

955. Записки Наукового Товариства ім. Шевченка // Діло. – 1913. – 2 серп. (Чис. 176). – (Нові книжки і виданя).

Про публікацію в 114 томі Записок НТШ праці І. С. Свенціцького “Бойківський говір села Бітля” (1913) та про вихід з друку його книги “Ілюстрований провідник по Національнім Музеєви у Львові” (Жовква, 1913).

956. Засіданє фільольогічної секції Наукового Товариства ім. Шевченка // Діло. – 1913. – 3 лют. (Чис. 25).

Зазначено, що на порядку денному засідання секції НТШ доповіді: “І. Франко: Причинок до культурної історії Галицької Руси XVIII в.; д-р І. Свенціцький: Говір села Бітлі – причинок до бойківського діалекту”.

957. Ілюстрований народний календар Товариства “Просьвіта” на звичайний рік 1914 // Письмо з Просьвіти. – 1913. – Чис. 9 (Верес.). – С. 282–283. – (Нові видавництва).

Опубліковано зміст нового річника календаря “Просьвіти”, де зазначено працю І. С. Свенціцького “Національний Музей у Львові” (1913).

958. Ілюстрований провідник по Національнім Музею у Львові // Діло. – 1913. – 13 груд. (Чис. 278). – (Нові книжки і видання).

Про вихід з друку праці І. С. Свенціцького “Ілюстрований провідник по Національнім Музеєви у Львові” (Жовква, 1913).

959. *Кревецький І.* Стародруки “Національного Музея” // Діло. – 1913. – 13 груд. (Чис. 278).

Зокрема про І. С. Свенціцького – дослідника стародруків.

960. **Рец.:** *Щурат В.* З нашої наукової літератури // Діло. – 1913. – 12 марта (Чис. 55). – *Рец. на кн.:* Записки Наукового Товариства ім. Шевченка – 1912. – Кн. IV–VI.

Рецензуючи одну з публікацій у “Записках” (так звані “Початки” Ш. Майхровича: “Początki życia niebieskiego na ziemi przez złączenie się z Bogiem i świętymi Jego, na każdy dzień w tygodniu sposobem na missyi Soc. Jesu zwyczajnym rozłożone”) автор посилається на працю І. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), вважаючи, що, описуючи книгу Ш. Майхровича, І. Свенціцький допустив неточність щодо дати видання книжки.

1914

961. *Возняк М.* Український “savoir-vivre” з 1770 р. // Україна. – 1914. – Кн. 3. – С. 35–55.

С. 37: Позитивний відгук про каталог стародруків “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), який “появив ся працею впорядчика сього [Національного] Музею й теперішнього директора І. Свенціцького”.

962. Гідність членів Почетного Комітету // Діло. – 1914. – 25 лют. (Чис. 42). – (Оповідки).

Згадано доктора І. С. Свенціцького, який серед інших відомих громадян Львова отримав запрошення на вечорниці “Просьвітного Клуба”.

963. *Гребеняк В.* Сліди скитської культури в Галичині // Записки НТШ. – 1914. – Т. СХVII–СХVIII: Іванови Франкови в сорокліте письменської діяльності. – С. 9–22.

С. 22: У пристатейній бібліографії вказано працю І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

964. *Дорошенко В.* Український науковий рух в 1913 році // Україна. – 1914. – Кн. 2. – С. 75–87.

С. 85: В огляді літератури з мистецтва автор згадує працю І. С. Свенціцького “Про охорону рідної штуки” (Діло, 1913).

965. З Наукового Товариства ім. Шевченка // Діло. – 1914. – 7 лют. (Чис. 28).

Про І. С. Свенціцького, який на засіданні історико-філософської секції НТШ виступив з рефератом про галицько-руське церковне малярство XV–XVIII вв.

966. З Наукового Товариства імени Шевченка // Діло. – 1914. – 4 марта (Чис. 48). – (Література, наука і штука).

І. С. Свенціцький на засіданні історико-філософської секції НТШ представив свою роботу “Галицько-руське церковне малярство XV–VIII вв.”. Подано зміст праці.

967. *Заклинський Б.* Шевченківські свята: З ювілейної секції відчитової // Діло. – 1914. – 1 цвітня. (Чис. 72).

З нагоди ювілею Шевченка ряд вчених у Львові виступили з лекціями, зокрема, “Доц. д-р Іляріон Свенціцький з викладом “Шевченко в славянських літературах”.

968. [Записки Наукового Товариства імени Шевченка] // Україна. – 1914. – Кн. 4. – С. 116. – (Хроніка).

Згадано працю І. С. Свенціцького “Галицько-руське церковне малярство XV–XVI ст.: (Матеріяли і замітки)” (1914), опубліковану у 121 томі Записок НТШ.

969. Новинки // Діло. – 1914. – 1 черв. (Чис. 119).

Згадка про І. С. Свенціцького, який, як керівник від Національного музею, був серед інших (О. Колесса – від товариства ім. П. Могили; д-р Томашівський – від НТШ) керівників культурних установ Львова “представляли ся новому маршалкові [як] відпоручники українських культурних товариств”.

970. Нові видання Наукового Товариства ім. Шевченка // Діло. – 1914. – 27 цвітня. (Чис. 90). – (Література, наука і штука).

Про опубліковану у Записках НТШ (т. 117–118) працю І. С. Свенціцького “Основи відродження білоруського письменства” (1914).

971. Нові дійсні члени Наукового Товариства ім. Шевченка // Діло. – 1914. – 21 марта (Чис. 63).

З нагоди 100-літнього ювілею Т. Шевченка обрано нових дійсних членів НТШ: “У фільологічній секції вибрано з Українців: проф. д-ра Я. Гординського (Львів), прив. доц. д-ра Іл. Свенціцького (Львів), проф. М. Тершаківця (Львів), проф. Е. Тимченка (Варшава), проф. д-ра В. Щурата (Львів)”. З іноземних вчених дійсними членами філологічної секції НТШ, обрано, зокрема, І. Бодуена де Куртене (С.-Петербург), О. Брюкнера (Берлін), І. Полівку (Прага) та інших вчених.

972. *Тершаковець М.* Галицько-руське літературне відроджене: (д-ру І. Свенціцькому у відповідь) // Діло. – 1914. – 15 мая (Чис. 104).

Відповідь професору І. Свенціцькому на його рецензію (1914) на працю М. Тершаковця “Галицько-руське літературне відроджене” (Львів, 1908).

973. Товариство охорони української старини // Діло. – 1914. – 16 лют. (Чис. 34). – (Новинки).

Згадка про І. Свенціцького, якого на зборах Товариства обрано до керівництва відділу.

974. *Щурат В.* Христос пасхон: Львівські віршовані діяльоги з 1630 р. // Записки НТШ. – 1914. – Т. СХVII–СХVIII: Іванови Франкови в сороклїте письменської діяльности. – С. 137–155.
С. 138, 139, 149: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Каталог книг церковно-славянської печати” (Львовь, 1908 р.) та “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовь, 1908 р.).
975. Program wykładów w półroczu zimowem 1914/1915 / С. К. Uniwersytet im. Cesarza Franciszka I we Lwowie. – We Lwówie: Z I Związkowej drukarni we Lwowie, 1914. – [54 s.].
С. 18: У розділі IV (с. 13–24) “Wykłady na Wydziale filozoficznym. IX. Filologia nowożytna (Słowiańska, polska, ruska)” зазначено: “Історія східно-словянського письменства до XVI. ...доц. прив. Др. Съвенцький”.
976. **Рец.:** *Романов Е.* [Рецензія] // Записки Северо-Западного отд. Имп. Рус. геогр. о-ва. – 1914. – Кн. 4. – С. 233–237. – *Рец. на кн.:* *Свенцицкий И. С.* Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание) // Извѣстія отдѣлення русскаго языка и словесности Императорской Академіи Наукъ. – 1913. – Т. 18, кн. 1. – С. 206–228.

1915

977. *Верещагинъ В.* Старый Львовъ: Очеркъ исторіи Галицкой Руси // Старые годы. – 1915. – Апрель – май. – С. 21–93.
С. 93: У списку літератури “Источники” (с. 93) зазначено працю І. С. Свенціцького “Ілюстрований провідник по Національним Музеєви у Львові” (Львів, 1913).
978. Program wykładów w półroczu zimowem 1915/1916 / С. К. Uniwersytet im. Cesarza Franciszka I we Lwowie. – We Lwówie: Z I Związkowej drukarni we Lwowie, 1915. – [25 s.].
С. 19: У розділі “IX. Filologia nowożytna (Słowiańska, polska, ruska)” зазначено: “Prof. zw. Kryński i doc. pryw. Dr. Leciejewski i Dr. Świącicki w tem półroczu nie będą wykładali”.

1916

979. *Щурат В.* Христос пасхон: Львівські віршовані діяльоги з 1630 р. // Привіт Іванови Франкови в сорокліте його письменської праці 1874–1914: Літ.-наук. зб. / За ювілейний літ. комітет: В. Гнатюк, І. Кревецький, С. Томашівський, І. Труш. – Львів: З друкарні НТШ, 1916. – С. 137–155.

С. 138, 139, 149: Згадано праці І. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908 р.) та “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908 р.). В. Щурат порівнює опис Свенціцького з описами інших авторів (зокрема Каратаєва, Ундольського) і зауважує: “Перший докладніший, хоч і неповний, опис Волковичевого “Розмышлянія” дав 1908 р. д-р Свінцицький в “Каталозѣ книгъ церковно-славянскої печати”. Опису ранших віршів з трагедії “Христось Пасхонъ” ніхто не міг доси дати, бо вони були білим круком”.

980. Program wykładów w półroczu letniem 1915/1916 / С. К. Uniwersytet im. Cesarza Franciszka I we Lwowie. – We Lwówie: Z I Związkowej drukarni we Lwowie, 1916. – [22 s.].

С. 17: У розділі “X. Filologia nowożytna (Słowiańska, polska, ruska)” зазначено зокрема, що “Prof. zw. Dr. Kallenbach, ... i Dr. Świącicki nie będą wykładali w bieżącym półroczu”.

981. **Рец.:** *Podlacha W.* [Рецензія] // Kwartalnik historyczny. – 1916. – Rocz. 30, zes. 1–2. – S. 143–152. – *Рец. на кн.:* *Свенціцький І.* Галицько-руське церковне малярство XV–XVI ст.: (Матеріяли й замітки). – Львів, 1914. – 54 с.

1917

982. Видавнича хроніка // Книгарь. – 1917. – Чис. 2. – С. 93.

Видавництво “Час” повідомляє про “друк книги проф. Свенцицького “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917), яка є “науковою розвідкою для практичного вжитку вчителями”.

983. Діяльність Українського Наукового Товариства у Києві в 1917 році // Україна. – 1917. – Кн. 3 і 4. – С. 121–122.

Про І. С. Свенціцького – члена київського Українського Наукового Товариства.

984. Program wykładów w półroczu zimowym 1917/1918 / C. K. Uniwersytet im. Cesarza Franciszka I we Lwowie. – We Lwówie: Z I Związkowej drukarni we Lwowie, 1917. – [25 s.].

C. 19: У розділі IV (с. 14–24) “Wykłady na Wydziale filozoficznym. Filologia nowożytna (Słowiańska, polska, ruska)” зокрема зазначено: “Doc. pryw. Dr. Święcicki (wywieziony do Rosyi) nie zgłosił wykładów”.

1918

985. Виклад директора Нац. Музея І. Свенціцького // Діло. – 1918. – 21 черв. (Чис. 138).

Про лекцію І. С. Свенціцького “Український Національний Музей”.

986. Виклад директора Національного Музею // Діло. – 1918. – 16 черв. (Чис. 134).

Музей запровадив недільні лекції для населення. Лекцію про основи музеології прочитав професор І. С. Свенціцький.

987. Виклад про Національний Музей // Діло. – 1918. – 9 черв. (Чис. 126).

Про лекцію для учнів і студентів, яку прочитав директор музею І. Свенціцький та провів екскурсію у відділі гуцульського мистецтва.

988. Виклад про Національний Музей // Діло. – 1918. – 9 черв. (Чис. 128). – (Новинки).

Повідомлення про те, що І. С. Свенціцький виступить з лекцією про музей.

989. З Наукового Товариства ім. Шевченка // Діло. – 1918. – 7 цвітня. (Чис. 79).

Про засідання філологічної секції НТШ, на якому доктор І. С. Свенціцький виступив з рефератом “Новосадський Апостол з XIV ст.”.

990. З університету // Діло. – 1918. – 16 цвітня. (Чис. 86).

Про доцента І. С. Свенціцького, який з 17 квітня 1918 р. викладатиме лекції у Львівському університеті “Початки письменства у Словян”.

991. Зміст літературних журналів // Книгарь. – 1918. – Чис. 8. – С. 482.
Про публікацію у “Літературно-Науковому Вістнику” (1918, кн. 1) статті Іларіона Свенціцького про Леся Мартовича.
992. Листування редакції: Проф. І. Свенціцькому // Книгарь. – 1918. – Чис. 9. – С. 549.
У листі до професора І. Свенціцького редакція повідомляє, що чекає від нього нових публікацій.
993. Літературне життя // Книгарь. – 1918. – Чис. 5. – С. 289.
Про І. Свенціцького: “Професор Українського Народнього Університету в Києві Іл. Свенцицкий закінчує для друку курс університетських лекцій “Основи славянознавства”. В цій великій науковій книзі найбільше місця автор одводить поступові культурно-національному в слов'янським племені”.
994. Національний музей у Львові // Діло. – 1918. – 26 мая (Чис. 116).
Про запровадження читання недільних лекцій з мистецтва в Національному музеї. Лекцію про початки музейної справи прочитав директор музею І. С. Свенціцький.
995. Нові видання, надіслані до “Книгаря” // Книгарь. – 1918. – Чис. 8. – С. 487.
Про вихід з друку окремим виданням праці І. Свенціцького “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917).
996. Нові книжки і видання // Діло. – 1918. – 7 марта (Чис. 52).
Про вихід з друку у Києві книги І. С. Свенціцького “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917). Подано зміст праці.
997. Нові книжки і видання // Діло. – 1918. – 3 верес. (Чис. 204).
Про публікацію праці І. С. Свенціцького “Українське мистецтво” у часописі “Шляхи” (1918).
998. Нові книжки і видання. Записки Наукового Товариства ім. Шевченка // Діло. – 1918. – 9 серп. (Чис. 179).
Про вихід з друку 126 тому Записок НТШ, де опубліковано “Новосадський Апостол: (Опис рукопису XIV в.)” (1918) І. С. Свенціцького.

999. Український Національний Музей у Львові // Діло. – 1918. – 28 цвітня. (Чис. 97).

Про конференцію, що проходила в Національному музеї, на якій обрано комітет музею, до складу якого увійшов директор музею професор І. С. Свенціцький.

1000. Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. – Львів, 1918. – Вип. 1–3. – Чис. 60–62. – С. 55–56.

С. 55, 56: Подано коротку біографію члена НТШ професора І. С. Свенціцького та список його праць.

1001. Program wykładów w półroczu zimowem 1918/1919 / С. К. Uniwersytet im. Cesarza Franciszka I we Lwowie. – We Lwówie: Z I Związkowej drukarni we Lwowie, 1918. – [26 s.].

С. 20: У розділі IV (4–25) “Wykłady na Wydziale filozoficznym. Filologia nowożytna (Słowiańska, polska, ruska)” зазначено: “Свенціцький Іларіон Др. Доц. прив.: Історія східно-слов'янського письменства XI–XVI віку, ... Історично-літературні вправи”.

1002. **Рец.:** * *Ганцов В. М.* [Рецензія] // Вільна українська школа. – 1918–19 шкільний рік. – Ч. 3. – С. 189–194. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Основи науки про мову Українську. – Київ: Видання Т-ва “Час”, 1917. – 72 с. – [На цю рецензію посилається Ю. Шевельов у книзі “Портрети українських мовознавців” (Київ, 2002, с. 35)].

1003. **Рец.:** *Дорошенко Д.* [Рецензія] // Книгарь. – 1918. – Чис. 10. – С. 589–591. – *Рец. на зб.: Привіт Іванови Франкови в сороклітє його письменської праці: 1874–1914: Літ.-наук. зб.* – Львів, 1916. – 397 с.

С. 590: Рецензуючи статті, опубліковані у збірнику, автор коротко аналізує наукову розвідку І. С. Свенціцького “Основи відродження білоруського письменства” (1914).

1004. **Рец.:** *Лобода А.* [Рецензія] // Книгарь. – 1918. – Чис. 11. – С. 659–662. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Основи науки про мову Українську. – Київ: Видання Т-ва “Час”, 1917. – 100 с.

1919

1005. Університетські курси організовані заходом Наукового Тов. ім. Шевченка в зимовім семестрі 1919/20 // Нова Рада. – 1919. – 21 верес. (Чис. 9).

Повідомлення про те, що “на філософському відділі з славістики має години д-р І. Свенціцький по темі граматики старослов’янської мови”.

1920

1006. *Барвінський Б.* Слідами гетьмана Мазепи // Записки НТШ. – 1920. – Т. СХХІХ. – С. 107–140.

С. 111: Йдеться про книгу Д. Ростовського “Руно орошенное” (Чернігів, 1680), видану коштом Мазепи. Автор, зокрема пише: “В одному із видань “Руна” уміщений восьмистих п. з. “О гербѣвной Лунѣ и Денници и о Рунѣ орошенномъ”, що є нічим іншим, тільки похвалою гербу Мазепи” і у присторінковій примітці зауважує: “Відпису цитованого восьмистиха (1 карта 1 зшитка) уділив мені ласкаво д-р Свенціцький”. Б. Барвінський посилається на “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) І. Свенціцького і додає, що: “Авторство св. Димитрія в каталозі не зазначене”.

1007. *Бібліографія* // Нова Рада. – 1920. – 21 лют. (Чис. 40).

Про вихід з друку праці “доцента Львівського університету” І. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920) та подано коротку анотацію.

1008. *Бібліографія* // Вперед! – 1920. – 17 січ. (Чис. 12).

Про вихід з друку праці І. С. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920). Подано зміст праці.

1009. *Бібліографія* // Громадська думка. – 1920. – 15 січ. (Чис. 12).

Про вихід з друку окремим виданням праці І. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920). Зазначено, що праця присвячена А. Шептицькому. Подано зміст та анотацію до праці: “... незвичайно багата бібліографія і провідні думки самої праці вчинять її настольною книжкою кожного освіченого українського дому, що бажає бачити майбутній Український Національний Музей в найближчій будучині серед однородних світових музеїв”.

1010. Виклад проф. д-ра І. Свенціцького // Вперед! – 1920. – 31 жовт. (Чис. 250).

Повідомлення про лекцію “проф. д-ра І. С. Свенціцького на тему: “Суспільна думка в новому українському письменстві”.

1011. Вісти зі “Союзу українських приватних урядників Галичини” // Службовик. – 1920. – 15 жовт. (Чис. 2).

Зазначено, що до складу делегації для ведення переговорів з представниками “Краєвого Союзу ревезійного” обрано І. С. Свенціцького.

1012. *Возняк М.* Історія української літератури. Т. 1: До кінця XV віку. – Львів: Накладом товариства “Просвіта”, 1920. – 344 с. – (Загальна б-ка Просвіти; Ч. 1).

С. 303, 305, 311, 321: У прикнижковій бібліографії посилання на праці І. С. Свенціцького з палеографії (“Бучацьке Євангеліє (Палеографічний опис)” (1911), мовознавства (“Нариси з історії української мови” (Львів, 1920), описані І. С. Свенціцьким рукописи (“Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3 (Львів, 1906–1911) тощо.

1013. *Голубець М.* Наші досліді над галицько-українським малярством // Громадська думка. – 1920. – 28 мая (Чис. 124); 29 мая (Чис. 125); 31 мая (Чис. 127).

Огляд видань, присвячених церковному малярству, іконографії та історіографії мистецтва. Серед інших видань автор аналізує, зокрема праці І. С. Свенціцького: “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), про яку зазначає: “Виїмкове становище під оглядом наукового опису і інвентаризації займає у нас зате обемистий “Опис музея Ставр. інститута” (1908) І. Свенціцького, якому ще нині не дасться багато закинути”; “Націоналізація в іконописі” (1900), “Про музеї і музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920), “Галицько-українське церковне малярство XV–XVI ст.” (1914), про яку зазначає: “Є це перша і одинока у нас річ у своєму роді, яка в розвитку історіографії галицько-українського малярства відіграє свою ролю”.

1014. З літератури і штуки // Вперед! – 1920. – 25 лют. (Чис. 45).

Повідомлення про вихід з друку праці І. С. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920). Подано зміст книги.

1015. З літератури і штуки // Вперед! – 1920. – 26 мая (Чис. 121).

Про публікацію у місячнику “Життя і Мистецтво” (1917, травень) статті І. Свенціцького “Про “негоже й ледаче” в мистецтві”.

1016. З літератури і штуки // Вперед! – 1920. – 18 черв. (Чис. 140).

Про вихід з друку книги О. Лушпинського “Дерев’яні церкви Галицької України XVI–XVIII в.” (Львів, 1920). В анотації до видання зазначено, що “характеристику поодиноких типів галицького церковного будівництва можна найти в російській статті І. Свенціцького “Деревляныя церкви Галицкой Руси XVII–XVIII вѣковъ: (По поводу выставки въ Национальномъ музеѣ во Львовѣ)” 1915 р.”.

1017. З літератури і штуки // Вперед! – 1920. – 25 серп. (Чис. 195).

Про вихід з друку окремим виданням праці І. Свенціцького “Виниченко: Спроба літературної характеристики” (Львів, 1920).

1018. З літератури й мистецтва // Вперед! – 1920. – 19 жовт. (Чис. 239).

Про публікацію статті І. Свенціцького “Культурно-національне значіння прив. Урядників” у часописі “Службовик” (1920).

1019. Злодії в Національному Музею у Львові // Вперед! – 1920. – 5 листоп. (Чис. 254). – [Без підп.].

Про пограбування у Національному музеї: “В ночі з дня 2 на 3 листопада до палати Українського Національного Музею у Львові при вулиці Мохнацького вдерлися злодії. ...Стали відразу господарити коло каси в кабінеті кустоша, проф. І. Свенціцького”. Зазначено, що злодії пограбували “велику кількість старинних монет. Поліція веде слідство”.

1020. Каталог Шевченківської вистави // Громадська думка. – 1920. – 18 квіт. (Чис. 91). – (Нові книжки й видання).

Про вихід з друку каталогу Шевченківської виставки, організованої в Національному музеї. Вступне слово до каталогу написав директор музею І. Свенціцький.

1021. Колесса Ф. Українські народні думи у відношеню до пісень, віршів і похоронних голосінь // Записки НТШ. – 1920. – Т. СXXX. – С. 1–18.

С. 4: Про І. Свенціцького – дослідника похоронних голосінь: “Для дальшого досліду української рецитованої поезії має дуже велике значінє видана 1912 р. значна збірка похоронних голосінь (337 вірців), зредагована Іл. Свенціцьким з описами похоронних звичаїв і обрядів, упорядкованими В. Гнатюком (Етногр. Збірник XXXI–II)”.

1022. Мистецька хроніка: Друге видання альбому археологічної Ставропігійської виставки // Життя і Мистецтво. – 1920. – Серп. – верес. (Чис. 4–5).

Згадано І. С. Свенціцького, який зробив опис музейних збірок Ставропігії.

1023. Мистецька хроніка: Музейництво // Життя і Мистецтво. – 1920. – Серп. – верес. (Чис. 4–5).

Про вихід з друку праці І. С. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

1024. Новинки // Громадська думка. – 1920. – 1 мая (Чис. 102).

Про “відкрити “Шевченківську виставу у Національному Музеєві”, яку “можна буде оглядати під проводом директора музею І. Свенціцького”.

1025. Нові книжки і видання // Громадська думка. – 1920. – 24 мая (Чис. 121).

Про публікацію в часописі “Життя і Мистецтво” (1920, травень) статті І. Свенціцького “Про “негоже й ледаче” в мистецтві”.

1026. *Трильовський К.* Батько і син (Симеон і Др. Ілярій Свенціцькі) // Чорногора / Під ред. К. Трильовського. – Відень: Накладом “Чорногори”, [1920–1921]. – Т. 1, чис. 4. – С. 13–20.

Автор з особливою повагою згадує свого вчителя Симеона Свенціцького та його сина Іларіона Свенціцького: “Отсе два мужі заслужені для нашого народа: батько і син. Батько – скромний народний учитель, що через довгі роки сіяв зерно науки межи многотисячну громаду селянської дітвори і отвирав перед нею двері до святині знаня та висшого образования. Син – український учений, кустос Національного Музею у Львові, університетський професор. І так: достойний син свого батька, а батько сина!”. Поміщено фото І. Свенціцького та його батька С. Свенціцького.

1027. **Рец.:** *Возняк М.* Про українську мову в давньому минулому // Вперед! – 1920. – 28 лют. (Чис. 48); 29 лют. (Чис. 49). – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.
1028. **Рец.:** *Голубець М.* Музей: (На маргінесі книжки І. Свенціцького “Про музеї та музейництво”) // Громадська думка. – 1920. – 25 січ. (Чис. 21). – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки). – Львів, 1920. – 80 с.
1029. **Рец.:** *Гординський Я.* Історія української мови // Громадська думка. – 1920. – 26 март. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.
1030. **Рец.:** [Рецензія] // Нова Рада. – 1920. – 18 січ. (Чис. 12). – Підп.: (X). – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки). – Львів, 1920. – 70 с.

1921

1031. *Возняк М.* Історія української літератури. Т. 2, ч. 1: Віки XVI–XVIII. – Львів: Накладом товариства “Просвіта”, 1921. – 416 с.
- С. 381, 383: У прикнижковому розділі “Важніша література предмету” (с. 377–398) посилання на праці І. С. Свенціцького з історії українського друкарства: “Дещо про печатню Успенського Братства у Львові та її видання” (1921) та бібліографії українських стародруків: “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) і “Бібліотека Національного музею у Львові” (1918).
1032. Звіт з Надзвичайного Загального Збору “Супруга” // Службовик. – 1921. – 20 січня (Чис. 1). – Без підп.
- Зазначено, що “До нової управи “Супруга” ввійшли: ... Д-р Свенціцький з “Нац. Музея”.
1033. **Рец.:** *Lehr-Splawiński T.* [Рецензія] // Rocznik slawistyczny. – 1921. – Т. IX, cz. 1. – S. 125–133. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.

1034. **Рец.:** *Weingart M.* [Рецензія] // *Časopis pro moderní filologii a literatury*. – Praha, 1921. – Roč. 7. – S. 241–242. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.

1922

1035. Бібліографія: Книжки // *Діло*. – 1922. – 15 жовт. (Чис. 36).
 Про вихід з друку праці І. Свенціцького “Свѣт свѣтѣй и горѣй” (Нива, 1922), присвяченій митрополиту А. Шептицькому.
1036. *Дорошенко Д.* Славянський світ в його минулому й сучасному: У 3 т. Т. 3. – Берлін: Українське слово, 1922. – 265 с.
 С. 117, 132: Про І. С. Свенціцького.
1037. З літератури й мистецтва // *Вперед!* – 1922. – 10 лют. (Чис. 31).
 Про вихід з друку окремими виданнями праць І. Свенціцького “Драгоманов і Галичане” (Львів, 1922) та “Данте, любови співець безсмертний” (Львів, 1922).
1038. Новинки: Идеологія російської літератури // *Вперед!* – 1922. – 25 лют. (Чис. 43).
 Про виступ професора І. С. Свенціцького з лекцією про М. В. Гоголя.
1039. *Výtahy z časopisů // Slavia*. – 1922–1923. – Roč. I. – S. 191–195. – Підп. М. N.
 С. 192: У журнальному огляді згадується рецензія Т. Лер-Сплавінського, опублікована у журналі “Rocznik slawistyczny” на працю І. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1923

1040. *Дорошенко В.* Наукове Т-во ім. Шевченка і його заслуги перед українською наукою: (З нагоди 50-ліття оснування й 30-ліття перетворення з літературного Товариства на Наукове – 1873–1892–1923 рр.) // *Діло*. – 1923. – 28 жовт. (Чис. 168); 30 жовт. (Чис. 169); 31 жовт. (Чис. 170); 2 листоп. (Чис. 172).
 Про І. С. Свенціцького – члена НТШ, його наукові здобутки, особливо “в області мови”.

1041. З українських товариств: Загальні Збори Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові // Діло. – 1923. – 6 листоп. (Чис. 175).
Згадка про члена НТШ доктора І. С. Свенціцького.
1042. Нові вистави в Національному Музеєві у Львові // Діло. – 1923. – 18 жовт. (Чис. 159).
Також про директора Національного музею І. С. Свенціцького, який “руководить оглядинами музея”.
1043. **Рец.:** *Gębarowicz M.* [Рецензія] // *Kwartalnik historyczny*. – 1923. – R. 37. – S. 429–438. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III. – Жовква, 1922–1923. – (Збірки Національного Музею у Львові).
1044. **Рец.:** *Hujer O.* [Рецензія] // *Listy filologicke*. – 1923. – Roč. 50. – S. 169–171. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.
1045. **Рец.:** *Polívka J.* [Рецензія] // *Slavia*. – 1923–1924. – Roč. 2. – S. 125–128. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.

1924

1046. Голоси преси // Свято української друкованої книги: В пам'ять 350-ліття появи першої української друкованої книги у Львові. – Львів: Накладом кооперативи “Друкар”, 1924. – С. 57–62.
На вказаних сторінках подано передрук статей з газет та журналів (“Діло”, “Наш прапор”, “Ognisko” та ін.), у яких йдеться про відзначення львівською громадськістю 350-ліття виходу у Львові першої друкованої книги. Кожен з часописів відзначає активну участь в урочистостях директора Національного музею професора І. С. Свенціцького.
1047. *Гординський Я.* [Рецензія] // *Стара Україна*. – 1924. – № 1. – С. 17–18. – *Рец. на кн.: Колесса О.* Південно-волинське Городище і городиські рукописні пам'ятники XII–XVI в. – Прага, 1923. – 48 с.
Згадано збірки рукописів, видані доктором І. Свенціцьким.

1048. *Гординський Я.* Рукописи бібліотеки монастиря св. Онуфрія ЧСВВ у Львові // Записки Чина св. Василя Великого. – 1924. – Т. 1. – С. 234–272.

С. 261: Автор, описуючи оправу рукопису “**Манускриптъ Крѣстинопольскому Монастирю Принаѣжній отъ Рокѣ 1883**”, посилається на дату, визначену І. С. Свенціцьким: “оправа з доброї шкіри, нині вже стертої, може й стара (з XVIII ст. як думає др. Іляріон Свенціцький), із золоченнями на хребті, де наліплена картка з ч. 407”.

1049. *Зайкин В.* З найдавнішої історії східних слов'ян: їх походження й розселення у світлі сучасної археології // *Стара Україна*. – 1924. – № 11. – С. 159–161.

Про І. С. Свенціцького та його погляди щодо походження східних слов'ян.

1050. *Кривякевич І.* *Стара Україна: Часопис історії і культури* // *Діло*. – 1924. – 18 верес. (Чис. 207); 19 верес. (Чис. 208).

Огляд публікацій на сторінках часопису “*Стара Україна*”. Згадано статтю І. Свенціцького про І. Федорова “*Памяти першого друкаря України*”, опубліковану в “*Старій Україні*” (1924).

1051. *Ляпуновъ Б.* *Замѣтки о книгѣ С. М. Кульбакина: “Украинскій языкъ. Краткій очеркъ исторической фонетики и морфологіи”* // *Slavia*. – 1924–1925. – Роѣ. III. – S. 684–686. – *Рец. на кн.: Кульбакинъ С. М. Украинскій языкъ. Краткій очеркъ исторической фонетики и морфологіи*. – Харьковъ, 1919. – 99 с.

С. 686: Рецензуючи посібники з української мови, автор, також, називає працю І. Свенціцького “*Нариси з української мови*” (Львів, 1920), якій дає високу оцінку, крім того, згадує позитивну рецензію на цю працю Й. Полівки, опубліковану у празькому журналі “*Slavia*” (1923–1924).

1052. *Свято культури* // *Діло*. – 1924. – 21 трав. (Чис. 110).

Про активну участь І. Свенціцького в урочистостях з нагоди 350-ліття виходу першої друкованої книги на Україні. Також зазначено, що редагування збірника, присвяченого І. Федорову, було доручено І. Свенціцькому.

1053. Свято 350-ліття друкарства на Україні // Стара Україна. – 1924. – № 2–5. – С. 59–62.

Про виступ І. С. Свенціцького в Національному музеї з циклом лекцій з нагоди відзначення 350-ліття друкарства на Україні.

1054. *Скрутень Й.* Бібліотека львівських Василіян // Записки Чина св. Василя Великого. – 1924. – Т. 1, ч. 2–3. – С. 161–176.

С. 162, 164: У пристатейних примітках посилання на праці І. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III” (Жовква, 1922–1923) та “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1055. *Скрутень Й.* “СВНОПСИСЪ” пліснесько-підгорецького монастиря // Записки Чина св. Василя Великого. – 1924. – Т. 1, ч. 1. – С. 92–103.

С. 97: У пристатейних примітках, посилаючись на працю І. Свенціцького, автор зауважує: “Д-р Іл. Свенціцький, списуючи 1912 р. “Каталог рукописів б-ки м-ря св. Онуфрія у Львові” (гл. його ж: Нариси з історії укр. мови. Львів 1920. ст. 68), мав під рукою тільки Ркп. Б., а про його написання згадав загально: “доведено з пропусками до 1957 р.”.

1056. *Щурат В.* Довкола намогильного каменя Ів. Федорова // Там само. – С. 132–137.

С. 136: Автор статті торкається зокрема питання відносин галицьких українців з Росією, згадує лист Кукольника – “давнього друга львівських Василіян, писаний з Петербурга дня 16 січня 1817 р., а збережений щасливо в архіві св.-Онуфрейського монастиря, представляється формальним квестіонарем в обсягу історії й археології”, при цьому критично відгукується про праці І. С. Свенціцького: “Цей лист Кукольника – надрукований нами в “Додатках” під. ч. II-им – не лише кидає новий сніп яркого світла на зносини галицьких Українців з Росією в першій половині XIX ст., зображені д-ром І. Свенціцьким (Обзорь сношеній Карпатской Руси съ Россіей, СПб., 1906), але й дає тим зносинам з погляду на наукові інтереси початок значно ранший, вартість без порівняння більшу, ніж се могло впливати з матеріялів опублікованих тим же д-ром Свенціцьким (Матеріялы по історії возродженія Карпатской Руси, Львів, 1905)”.

1057. Ясінчук Л. 350-ліття першої української книжки // Свято української друкованої книги: В пам'ять 350-ліття появи першої укр. друкованої книги у Львові. – Львів, 1924. – С. 58–59.

Про активну участь І. С. Свенціцького у святкуванні 350-ліття друкарства на Україні.

1058. Studium Ruthenum: Ревеляції Прушинського // Діло. – 1924. – 11 жовт. (Чис. 226).

Про “Руський Інститут” у Кракові, в якому планувалося відкрити “6 українських катедр”. Серед інших кандидатур на “руську катедру” названо І. С. Свенціцького.

1059. Święto książki // Свято української друкованої книги: В пам'ять 350-ліття появи першої української друкованої книги у Львові. – Львів: Накладом кооперативи “Друкар”, 1924. – С. 60–62.

Про виголошення І. С. Свенціцьким реферату на урочистостях з нагоди 350-ліття виходу першої друкованої української книжки.

1060. Święto książki // Ognisko. – 1924. – 25 маја.

Про І. Свенціцького, який на урочистостях з нагоди 350-ліття першої друкованої книги виголосив реферат про І. Федорова.

1061. 350-lecie ukraińskiej książki // Dziennik ludowy. – 1924. – 23 маја (Чис. 117).

Також про І. Свенціцького, який на урочистостях з нагоди 350-ліття першої друкованої книжки виголосив реферат про першодрукаря Івана Федорова.

1062. Tyszkowski K. Bibliografja historji polskiej: Bibliografja i księgoznawstwo // Kwartalnik historyczny. – 1924. – R. 38. – S. 527–554.

С. 538: Згадано фундаментальну працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1063. Výtahy z časopisů // Slavia. – 1924/1925. – Roč. III. – S. 190–191. – Підп.: J. K.

С. 191: У журнальному огляді згадується рецензія О. Гуера, опублікована в празькому журналі “Listy filologické” (1923) на працю І. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1064. **Рец.:** *Гординський Я.* Видання “Національного Музею у Львові” з історії української штуки // Богословія. – 1924. – Т. 2, кн. 1. – С. 51–58. – *Рец. на кн.:* 1. Прикраси рукописів Галицької України XVI в. / *Зладив І. Свенціцький.* – Жовква, 1922. – 18 с. – Вип. 2. – 1922; Вип. 3. – 1923. – (Огляди й оцінки. *Conspectus et recensiones*).

С. 52: Рецензуючи всі випуски видання, автор зауважує: “І належить сказати відразу, що І. Свенціцький створив тими виданнями монументальне діло, за яке йому буде вдячний і сучасний світ і потомність. Бо сими видавництвами розкрив він і перед широким світом і перед очима самих Українців нове майже незнане досі багатство українського мистецького духа, про яке знали дещо спеціалісти, але цілої його величі може й не передчували”.

1065. **Рец.:** *Гординський Я.* Слідами старої української культури: Культура рукописної книжки на Україні в XVI ст. // *Стара Україна.* – 1924. – № 7–8. – С. 104–108. – *Рец. на кн.:* *Свенціцький І.* Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III. – Жовква, 1922–1923. – [Збірки Національного Музею у Львові; Чис. 137].

1066. **Рец.:** *Гординський Я.* Слідами старої української культури: Культура української друкованої книжки в XV–XVIII ст. // *Стара Україна.* – 1924. – № 11. – С. 165–169. – *Рец. на кн.:* Початки книгопечатання на землях України: В пам’ять 350-ліття першої друкованої книжки на Україні у Львові 1573–4 р. / *Замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького.* – Жовква, 1924. – 85 с.

1925

1067. *Бібліографія* // *Діло.* – 1925. – 12 берез. (Чис. 55).

Про публікацію в “Учителі” (1925) рецензії І. Свенціцького “Три історії української літератури” на праці М. Возняка, М. Грушевського, С. Єфремова.

1068. *Брик І.* Йосиф Добровський і українознавство: (Причинки до історії словянської фільольогії) // *Записки НТШ.* – 1925. – Т. СХХХХІ–СХХХХІІІ: *Праці Фільольогічної Секції.* – С. 1–35.

С. 6, 13, 23, 30: У присторінкових примітках посилання на працю І. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. Ч. 2” (Львовъ, 1909).

С. 18: Про дослідника українських пісень М. Гошовського, рукопис якого зберігається в бібліотеці Ягелонського університету. Автор зазначає: “Першу докладнішу відомість про його [М. Гошовського] рукопис дав І. Свенціцький у Матеріялах II”.

С. 35: “Першим жерелом знайомости галицьких і закарпатських Українців з книжками, виданими в Росії належить вважати, по думці Свенціцького, Добровського”. На цій же сторінці посилання на працю І. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ I-ую пол. XIX вѣка” (С.-Петербургъ, 1906), в якій він дає високу оцінку діяльності чеського славіста Й. Добровського.

1069. *Голубець М.* [Рецензія] // Записки Чина св. Василя Великого. – 1925. – Т. 1, ч. 4. – С. 637–645. – *Рец. на кн.: Piotrowski J. Katedra Ormiańska we Lwowie w świetle restauracyj i odkryć.* – Lwów, 1925. – 45 s. – [На корінці книги зазначено 1924 p.].

С. 644: У рецензії згадано І. Свенціцького: “Вслід за тим старається автор пересунути дату повстання поліхромії аж в XVI століття, для чого при недостатчі кращих аргументів покликується на опінію д-ра І. Свенціцького”.

1070. *[Дорошенко В.]*. Українське наукове життя поза межами ССРР в рр. 1914–1925 // Україна. – 1925. – Кн. 6. – С. 155–168. – Підп.: В. Д. С. 163–165: Про І. С. Свенціцького.

1071. *Дорошенко В.* Шевченкознавство за останні десятиліття (1914–1924): (Короткий інформативний огляд) // Стара Україна. – 1925. – Чис. 3–4. – С. 72–80.

С. 78, 79: Короткий огляд праці І. С. Свенціцького “Шевченко в світлі критики і дійсности” (Львів, 1922).

1072. *Дорошенко Д.* Новини нашої педагогічної літератури // Діло. – 1925. – 12 трав. (Чис. 102).

Огляд публікацій у збірнику “Учитель”. Згадано рецензію І. Свенціцького “Три історії української літератури” на праці С. Єфремова, М. Возняка і М. Грушевського та рецензію М. Возняка на працю

І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1073. *Дурново Н.* [Рецензія] // *Slavia*. – 1925. – Роф. IV. – S. 814–815. – *Рец. на кн.: Колесса О.* Південно-волинське Городище і Городиські рукописні пам'ятники XII–XVI в. IV. Городиське Євангеліє XII–XIII в. // Ювілейний Науковий Збірник Українського Університету в Празі, присвячений П. Президентови Чесь. Слов. Республіки Проф. Д-рови Г. Масарикови для вшанування 75 роковин його народження. – Прага, 1925. – С. 406–432.

С. 814: У рецензії автор називає працю І. Свенціцького “Бучацьке Євангеліє (Палеографічний опис)” (1911) і зауважує: “Акад. А. И. Соболевский относил рассматриваемое Евангелие к концу XIII или нач. XIV в., А. Е. Крымский – к тому же времени и И. Свенцицкий – к XIII в.”.

1074. *Кульчицький В.* З Пенсійного Інституту Українських Приватних Службовиків у Львові // *Діло*. – 1925. – 23 лип. (Чис. 161).

Також про І. С. Свенціцького, якого на зборах обрано до членів Старшини та до членів Статутної комісії Пенсійного Інституту.

1075. *Огієнко І.* Історія українського друкарства. – Львів: НТШ, 1925. – Т. 1. – 418 с.

С. 65, 76, 92, 95, 110, 112, 114, 121, 174, 206, 207: Про І. Свенціцького – дослідника українського друкарства. Посилання на праці вченого: “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), “Пам'яті першого друкаря України” (1924), “Опись Музея Ставропигійсаго Інститута во Львовѣ” (Львовь, 1908), “Дещо про печатню Успенського Братства у Львові та її видання” (1921), “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) та ін.

С. 298: Автор зокрема зазначає, що “Свенціцький Іл. в “Збірнику Львівської Ставропигії” 1921 року т. 1, ст. 328 подає прохання Печерської Лаври 1730 р. (підписане: архимандритъ Романъ іюна, – треба: Романъ Копа до цариці Анни заборонити ввозити зза кордону книжки на Вкраїну”.

С. 383: Зазначено рецензію Я. Гординського (Стара Україна, 1924) на працю І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1076. *Огієнко І.* Початок друкарства в Уневі // Записки НТШ. – 1925. – Т. СХLI–СХLIII: Праці Фільольогічної секції / Під ред. К. Студинського. – Львів, 1925. – С. 1–20.

С. 3: Про І. С. Свенціцького – дослідника і описувача стародруків, названо його працю “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

С. 7: Йдеться про “Унівські Акафисти” 1660 р. Автор зазначає: “Пізніше, Д-р Іл. Свенцицький коротенько описав ці Акафисти”. У праці “Каталогъ книгъ...” вони описані під № 319.

С. 8: Автор вважає, що друкарня в Уневі зайняла поважне місце в історії друкарства та української культури загалом і зауважує, що і професор І. Свенціцький досліджував це питання: “Д-р Іл. Свенцицький, в праці “Початки книгопечатаня на землях України”, Жовква, 1924 р., ст. 44, пише, що Унівська друкарня “заснована єпископом Львівським і архимандритом унівським Арсенієм Желиборським 1660 р.”.

1077. Рукописи бібліотеки монастиря св. Онуфрія ЧСВВ у Львові: [Передмова] // Записки Чина св. Василя Великого. – 1925. – Т. 1, ч. 2–3. – С. 233–234. – Підп.: Редакція. – [На корінці книги 1924 р.].

С. 233: У редакційній передмові до рукописів бібліотеки, які, в опрацюванні Я. Гординського, тут же публікуються (с. 234–272). Також про І. Свенціцького, у зв’язку з “неповним і покищо рукописним описом сеї бібліотеки, виготовленим 1912 р. д-ром Іл. Свенціцьким”.

1078. Ревізія в Національному музеї // Діло. – 1925. – 7 квіт. (Чис. 77).

Про перевірку польськими поліціями Національного музею. Зокрема про І. С. Свенціцького, якому поліція “перевела особисту ревізію”.

1079. *Lwowska kronika naukowa: Muzeum Narodowe im. Metropolity Andrzeja Szeptyckiego* // *Kwartalnik historyczny*. – 1925. – R. 39. – S. 412. – Підп.: Dr. K. S.

Про І. С. Свенціцького: “Mimo nadzwyczajnych trudności finansowych, z jakimi walczy Zarząd Muzeum, zdołano wydać szereg publikacji... Dr. II. Świącicki opracowywał i uzupełniał zbiory. Najwspaniałszym nabytkiem jest depozyt gminy Bohorodczan a mianowicie słynny ikonostas zwrócony za pośrednictwem Delegacji Rewindykacyjnej prez Rosję”.

1080. *Skoszek J.* [Рецензія] // *Kwartalnik historyczny.* – 1925. – R. 39. – S. 336–350. – *Рец. на кн.: Boguslawski A. Czytanki żołnierskie: Prozą i wierszem.* – Warszawa: WIN-W, 1925.

С. 347: Рецензуючи польські видання, автор аналізує і праці українських вчених, зокрема, “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) І. Свенціцького та “Історію українського друкарства” (Львів, 1925) І. Огієнка, в яких “poruszona została kwestja drukarstwa lwowskiego”.

1081. **Рец.:** *Возняк М.* Краса давньої української книги: (З нагоди нових видань із сього поля) // *Учитель: Педагогічно-наук. зб.* – Львів: Накладом учительської організації, 1925. – Т. 1. – С. 91–96. – *Рец. на кн.:* Прикраси рукописів Галицької України XVI в.; Прикраси галицьких рукописів XVI в. / *Зладив І. Свенціцький* (Жовква, 1922–1923); Початки книгопечатання на землях України: В пам'ять 350-ліття першої друкованої книжки у Львові 1573–4 р. із 560 зразками друку і прикрас давньої книги України / *Замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького.* – Жовква, 1924. – 86 с. – (Національний Музей у Львові).

Рецензуючи праці І. С. Свенціцького, автор дає дуже високу оцінку виданням трьох випусків “Прикрас рукописів Галицької України” (Жовква, 1922–1923).

1082. **Рец.:** *Голубець М.* Початки Книгопечатання на землях України // *Записки Чина св. Василя Великого.* – 1925. – Т. 1, ч. 2–3. – С. 397–401. – *Рец. на кн.:* Початки книгопечатання на землях України: В пам'ять 350-ліття першої друкованої книжки у Львові 1573–4 р. із 560 зразками друку і прикрас давньої книги України / *Замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького.* – Жовква, 1924. – 86 с. – (Національний Музей у Львові).

1083. **Рец.:** *Грушевський М.* [Рецензія] // *Україна.* – 1925. – Кн. 3. – С. 165–166. – *Рец. на кн.:* Початки книгопечатання на землях України: В пам'ять 350-ліття першої друкованої книжки на Україні у Львові 1573–4 р., із 560 зразками друку і прикрас давньої книги України / *Замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького.* – Жовква, 1924. – 86 с. – (Національний Музей у Львові).

1084. **Рец.:** Попов П. [Рецензія] // Записки Історично-філологічного відділу Української Академії наук. – Київ, 1925. – Кн. 5. – С. 235–237. – *Рец. на кн.:* Початки книгопечатання на землях України: В пам'ять 350-літя першої друкованої книжки на Україні у Львові 1573–4 р. Із 560 зразками друку і прикрас давньої книги України / *Замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького.* – Жовква, 1924. – 86 с. – (Національний Музей у Львові).

С. 237: Рецензент зазначає: “Головна суть видання, що ми його розбираємо, одначе, полягає, в третій його частині, що становить великий альбом більш ніж у півтисячу знімків з українських стародруків – ціла виставка старого українського друку, скупчена в одній книжці. ...Будь що будь, це видання – видатне з’явище в ювілейній літературі, і, знаючи, як нелегко подібні книги видаються і як вони потрібні, дослідники українського друку, гравюри і книги мають щиро дякувати за цю працю і шановному авторові і видавцям”.

1926

1085. Бібліографія // Діло. – 1926. – 4 берез. (Чис. 47).

Про вихід з друку книги “Скит Манявський і Богородчанський Іконостас” (Жовква, 1926), упорядником якої є І. С. Свенціцький (спів-автори М. Драган та В. Пещанський).

1086. Виклад проф. Д-ра І. Свенціцького // Вперед! – 1926. – 15 листоп. (Чис. 9). – С. 1.

Про лекцію професора І. Свенціцького “Культурне життя Радянської України”, з якою він виступив у Перемишлі.

1087. Виклад проф. Свенціцького // Вперед! – 1926. – 15 листоп. (Чис. 9). – С. 6.

Про лекцію І. Свенціцького “Культурне життя Радянської України”, з якою він виступив у Львові та Перемишлі. Повідомляється, що інтерес до лекції настільки великий, що “проф. Свенціцький обіде зі своїм викладом всі важніші центра, щоби тим способом дати змогу пізнати ширшим кругам життя на Радянській Україні”.

1088. З Наукового Т-ва ім. Шевченка: Вибір нового виділу // Діло. – 1926. – 24 черв. (Чис. 137).

Зокрема про члена НТШ І. С. Свенціцького, який був учасником загальних зборів НТШ.

1089. Святкування ювілею акад. М. С. Грушевського // Життя й революція. – 1926. – № 11. – С. 115–116.

С. 115: Про участь І. Свенціцького у відзначенні ювілею М. Грушевського: “Далі виступила низка інших промовців: ... проф. Свенціцький від Українського Національного Музею у Львові та від робітничих громад”.

1090. Свято української культури: Величавий ювілей проф. М. Грушевського // Діло. – 1926. – 9 жовт. (Чис. 223).

Зокрема про І. Свенціцького, який на ювілеї М. Грушевського в Києві був прийнятий киянами з винятковою повагою: “проф. Свенціцького теж витають громовими оплесками”.

1091. Свято української культури: Ювілей Мих. Грушевського в Києві // Діло. – 1926. – 16 жовт. (Чис. 229). – Підп.: К. С.

На урочистостях з нагоди ювілею М. Грушевського були присутні і “галицькі делегати проф. К. Студинський та Іляріон Свенціцький”. Професор І. Свенціцький, якого запросили до президії і привітали вставанням, виголосив промову.

1092. Святочний вечір в X річницю смерти Івана Франка // Діло. – 1926. – 23 трав. (Чис. 112).

Про І. Свенціцького, який на вечорі виступив з рефератом “Суспільна вага науково-літературної праці Ів. Франка”.

1093. *Сіропалко Ст.* Українська книжна вистава в Празі // Діло. – 1926. – 3 листоп. (Чис. 244).

Під час проведення Українського наукового з'їзду (Прага, 3–7 жовт. 1926 р.) була організована книжкова виставка, на якій у відділі “Шевченкознавство” були представлені праці І. С. Свенціцького.

1094. Український Науковий Зїзд // Діло. – 1926. – 20 жовт. (Чис. 232). – Підп.: С. С.

На з'їзді, що проходив у Празі, у філологічній секції, серед інших рефератів (Ф. Щербини, С. Русової, В. Сімовича та ін.) був представлений і реферат “доктора І. Свенціцького”.

1927

1095. Галицькі вчені в Києві: Розмова академіка Студинського з представником РАТАУ // Діло. – 1927. – 27 трав. (Чис. 116).

Про І. Свенціцького: “Саме тепер відбуваються пленарні засідання найавторитетніших наукових установ у Києві, що мають остаточно усталити правила українського правопису. На них запрошено і багатьох українських учених з Галичини й еміграції. Виїхали до Києва в цій справі запрошені: проф. д-р Кирило Студинський і проф. д-р Іляріон Свенціцький зі Львова та проф. д-р Василь Сімович з Праги”.

1096. *Криякевич І.* Середньовічні монастирі в Галичині: Спроба каталогу // Записки Чина св. Василія Великого. – 1927. – Т. 2. – С. 70–104.

С. 89: Описуючи львівський монастир св. Онуфрія, автор посилається на працю І. Свенціцького “Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908): “З опису д-ра І. Свенціцького знаємо з її змісту ще се, що успенське братство дістало монастир в аренду від унівських монахів”.

1097. Нові книжки й видання // Діло. – 1927. – 9 лют. (Чис. 30).

Про вихід з друку окремою книгою праці І. С. Свенціцького “Що таке українізація: (Вражіння і переживання)” (Львів, 1927).

1098. Нові книжки й видання // Діло. – 1927. – 19 лют. (Чис. 37).

Про вихід окремим виданням “Звіту Управи Національного Музею у Львові за 1926 рік” І. Свенціцького. Зазначено, що “в ньому є проєкт розбудови Музею і рисунки загального виду Нац. Музею, виготовлені архит. Л. Левинським”.

1099. Нові книжки й видання: Книжки // Діло. – 1927. – 25 берез. (Чис. 66).

Про вихід з друку окремою книгою праці І. С. Свенціцького “Музеї і книгозбірні сучасної України” (Львів, 1927).

1100. Правописна реформа і КП(б)У // Діло. – 1927. – 10 черв. (Чис. 127).

Про останні дні роботи правописної конференції у Харкові в 1927 р. Також про І. Свенціцького: "...галичан було там дуже мало, бо заледви трьох, а всі справи рішались голосуванням. При чім же ж тут вони, коли могли розпоряджати ледви трьома голосами, а фактично то й ними не розпоряджали, бо один з них – як признає сам Річ. [А. Річицький] – д-р І. Свенціцький був за класом, планом, лабораторією, філологією т. д. Виходить, що проголосували ті "льо" і "ля" а також "г" наддніпрянці, яких було найбільше".

1101. Радянська Україна. Конференція в справі українського правопису // Діло. – 1927. – 5 черв. (Чис. 123).

Про дискусію на "правописній" конференції у Харкові. Також про І. С. Свенціцького, який був учасником конференції: "Дуже живу дискусію викликала справа заміни знаків "дз" і "дж" незложеними буквами, очевидно новими. В тій справі вибрано окрему комісію, до якої ввійшли: Сімович, Синявський, Свенціцький, Кримський, Мороз, Бузул, Сулима та Вороний".

1102. [Січинський В.]. Видання з українського пластичного мистецтва за 10 років (1917–1927) // Бібліологічні вісті. – 1927. – № 2. – С. 115–120. – Підп.: В. С.

С. 117: Перелік і аналіз праць з українського мистецтва. Праці І. Свенціцького "Про музеї і музейництво: (Нариси і замітки)" (Львів, 1920), "Початки книгопечатання на землях України" (Жовква, 1924) та, особливо, "Скит Манявський і Богородчанський Іконостас" (Жовква, 1926) (у співавторстві з М. Драганом і В. Пещанським) названі кращими виданнями Національного музею.

1103. *Студинський К.* З побуту на Радянській Україні: На маргінесі правописної конференції // Діло. – 1927. – 20–24 лип. (Чис. 158–162); 26 лип. (Чис. 163); 28–29 лип. (Чис. 165–166); 30–31 лип. (Чис. 167–168); 2–4 серп. (Чис. 169–171).

Із змісту:

І. На маргінесі правописної конференції. – (Чис. 158).

ІІ. Київські вражіння. – (Чис. 159).

ІІІ. Засідання історичної секції. – Праця "Наукового Товариства ім. Шевченка". – Прогулька. – (Чис. 160).

IV. Українська Академія Наук. – (Чис. 161).

V. Українські фільми. – (Чис. 162).

VI. Українські фільми. – (Чис. 163).

VII. Правописна конференція. – (Чис. 164).

VIII. Правописна конференція. – (Чис. 165, 166).

IX. Культ Івана Франка на Радянській Україні. – (Чис. 167).

X. В трудовій школі імени Франка. – (Чис. 168).

XI. В трудовій школі імени Франка. Концерт дівчорі. – (Чис. 169).

XII. З останніх днів побуту в Харкові. – Будівельний рух. – (Чис. 170).

XIII. Закінчення. – (Чис. 171).

Про конференцію у Харкові з питань українського правопису, на якій від львівського НТШ були присутні І. Свенціцький, В. Сімович, К. Студинський. “Правописна конференція в Харкові почалася дня 25 н. ст. а покінчилася дня 3 червня в годині 10 вечером. Тривала вона повних десять днів, хоча в запрошеннях була визначена на тиждень”.

Про І. С. Свенціцького: [I. На маргінесі правописної конференції (чис. 158)]: “Д-р Сімович, сьогодні ще екстериторіяльний, прибув на Україну за радянською перепусткою, а ми оба з д-ром Свенціцьким мали раніше признані пашпорти. Якби не те, ми не змогли би на часі прибути і стати учасниками конференції”.

Про І. С. Свенціцького: [III. Засідання історичної секції... (чис. 160)]: “Цим разом [Грушевський] заповідає поворот з Китаєва на вівторок дня 24 травня пополудні, бо в тій годині буде мати д-р Свенціцький в комісії Західньої України виклад про галицьке малярство 15–17 віку. Прелегент ілюструє свою двогодинну доповідь численними фотографічними знімками. Добірна публіка дякує одному з найкращих знавців церковного малярства сердечними оплесками”.

Про І. С. Свенціцького: [V. Українські фільми (чис. 162)]: “...завдяки ввічливості сина пок. Мих. Драгоманова, Світозара, що працює у фільмовім підприємстві, т. зв. “ВУФКУ”, мені і д-ру Свенціцькому поталанило побачити дня 23 травня два українські фільми “Тарас Трясило” і Нечуя “Микола Джеря”.

Про І. С. Свенціцького: [VII. Правописна конференція (чис. 164)]: “Побіч придніпрянців, як ак. Кримського, із визначніших, запрошує ком. Скрипник до президії д-ра Сімовича, д-ра Свенціцького і мене. Велика святочна хвиля! Це в перший раз зібралися представники українських земель на наукову нараду, в числі майже сотки голов, для виміни думок, щоби всюди, де тільки живе українське слово війшов в життя один правопис”.

Про І. С. Свенціцького: [VIII. Правописна конференція (чис. 166)]: “Окрім д-ра Свенціцького, Сімовича і мене брало участь в конференції досить значне число галицьких українців. Усі ті люди, що живуть на Радянській Україні від десятка або й більше літ і тут працюють на науковому чи педагогічному полі”.

Про І. С. Свенціцького: [IX. Культ Івана Франка на Радянській Україні (чис. 167)]: “В “Культурі та Побуті” видруковано статтю д-ра Свенціцького, яку він продиктовував репортеріві протягом майже двох годин”.

Про І. С. Свенціцького: [X. В трудовій школі імені Франка (чис. 168)]: “Дня 29. травня святкувала остання школа одинайцяті річницю смерти свого Патрона [Драгоманова]. На це свято запрошено мене і д-ра Свенціцького. ...На “урочистостях” зборах виголошує агітаційну промову Семен Вітик, а опісля ми оба з д-ром Свенціцьким. Наші промови відрізняються змістом від усіх інших. Це привітні промови Галицької Землі для українського громадянства без ніякого агітаційного змісту”.

Про І. С. Свенціцького: [XII. З останніх днів побуту в Харкові. – Будівельний рух) (чис. 170)]: “Конференція кінчиться. Просять нас в гостину Мих. Вас. Левицький, колишній посол у Відні і акад. Дмитро Багалій, що не раз і не двічі заходив на пленум конференції і прислухувався нарадам. ...В домі акад. Багалія обідаємо. Гостинний господар і його замужна донька дбають про акад. Кримського, мене, д-ра Свенціцького і Мих. Левченка, як про своїх рідних”.

1104. Товариство Прихильників Освіти: Уконститування першого виділу // Діло. – 1927. – 31 берез. (Чис. 71). – [Без підп.].

Про організацію у Львові Товариства прихильників освіти, метою якого була підтримка українського студентства. Згадка про члена Товариства І. С. Свенціцького.

1105. *Horák J. Druhý sjezd slovanských geografů a etnografů // Slavia. – 1927–1928. – Roč. VI. – S. 836–843.*

C. 842: Про професора І. С. Свенціцького, який на Другому з'їзді слов'янських географів і етнографів (Польща, Краків, 1927 р.) виголосив доповідь “Pierwiastek ludowy w ikonografji ukraińskiej dawnych wieków”.

1106. **Рец.:** *Голубець М.* [Рецензія] // Записки Чина св. Василя Великого. – 1926. – Т. 2. – С. 181–184. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Культурна праця Скиту Манявського // Скит Манявський і Богородчанський Іконостас / [Ред. видання І. С. Свенціцький]. – Жовква, 1926. – С. 17–23.
1107. **Рец.:** *Маслов С.* Нові роботи з історії українського друкарства // Бібліологічні вісті. – 1927. – № 2. – С. 97–101. – *Рец. на кн.: Початки книгопечатання на землях України: В пам'ять 350-ліття першої друкованої книжки на Україні у Львові 1573–4 р. / Замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького.* – Жовква, 1924. – 86 с.; *Огієнко І.* Історія українського друкарства. Т. 1: Історично-бібліографічний огляд українського друкарства XV–XVIII вв. – Львів: Накладом НТШ, 1925. – 418 с.

1928

1108. Вистава килимів у Національному музеєві у Львові // Діло. – 1928. – 31 берез. (Чис. 73). – (Оповідки).

Також про І. С. Свенціцького, який давав пояснення на виставці.

1109. Відкриття вистави килимів в Національному Музею // Нова хата. – 1928. – Квіт. (Чис. 4). – С. 3.

Зокрема про І. С. Свенціцького, який брав участь у підготовці виставки і відкрив її “прегарною промовою, в якій подав генезу і розвиток килимарського мистецтва на Великій Україні... Др. Свенціцький подав також дуже цінні пояснення до кожного килима з окрема”.

1110. *Гургулівна І.* Міжнародний конгрес людового мистецтва // Нова хата. – 1928. – Чис. 11 (Листоп.). – С. 3.

Про міжнародний конгрес народного мистецтва в Празі (7–14 жовтня, 1928), в якому взяв участь І. С. Свенціцький, виступивши з рефератом “Основні напрямні історичного поділу українського народного мистецтва”.

1111. Дві вистави килимів у Національному музеєві // Діло. – 1928. – 17 берез. (Чис. 61); 18 берез. (Чис. 62). – (Оповідки).

Про виставку килимів “з робітні Кульчицьких Ольги і Олени” у львівському Національному музеї. Згадано директора музею І. С. Свенціцького, який на виставці “давав пояснення гуртові гостей”.

1112. З Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка у Львові // Діло. – 1928. – 7 жовт. (Чис. 224).

Про урочистості з нагоди 35-ліття наукової діяльності голови НТШ, академіка К. Студинського. Головою ювілейного комітету був І. Свенціцький, який виголосив доповідь на урочистостях та робив літературну редакцію праць К. Студинського.

1113. З побуту в Москві: Вражіння і замітки // Діло. – 1928. – 7 верес. (Чис. 200).

Редакцією зазначено, що доктор І. С. Свенціцький “пробує тепер у Москві в справах вивезеного в часі війни архіву Національного музею у Львові”. Оpubліковано (з уривками) листа І. С. Свенціцького, надісланого ним з Москви.

1114. Зворот музейного добра // Діло. – 1928. – 5 жовт. (Чис. 222).

Про повернення музейних та архівних цінностей. Для вирішення цієї проблеми директор Національного музею І. Свенціцький їздив до Москви.

1115. І знову рік минув... // Нова хата. – 1928. – Чис. 12 (Груд.). – Підп.: (М. Ф.).

Також про І. С. Свенціцького – дописувача до відділу мистецтва часопису “Нова хата”.

1116. *Кордуба М.* Вражіння з поїздки до Києва // Діло. – 1928. – 15 квіт. (Чис. 84).

Про І. Свенціцького, який разом з іншими галицькими вченими (К. Студинським, О. Макарушкою, Ф. Колесою) відвідав Київ: “Директор Свенціцький поза музеями та іконами не бачив світа Божого”.

1117. *Маслов С. І.* Етюди з історії стародруків. XI–XII / Всеукр. академія наук. – Київ, 1928. – 51 с.

С. 7: Йдеться про видатний історичний твір (автор називає його “історичною компіляцією”), відомий як “Синопись” та відмінності у різних його виданнях. Посилання на працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), де “Синопись” 1680 р. видання описано під № 188.

С. 23: У примітках приміток посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. II” (Львів, 1911), в якій І. С. Свенціцьким описано одну із рукописних копій “Синопису”.

С. 26, 33: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908), “Опись Музея Ставропигійського Інститута во Львовѣ” (Львовъ, 1908), “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), як джерела до вивчення стародруків.

1118. *Маслов С. І.* Спроба інструкції та план роботи над складанням українського бібліографічного репертуару XVI–XVIII ст. – Київ: З друкарні Української Академії Наук, 1928. – 28 с.

С. 8, 10: У примітках зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908) та “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), як “головні праці, що їх треба мати на увазі при покликуванні при описі видань XVI–XVIII століть”.

1119. Національний Музей у Львові // Діло. – 1928. – 5 серп. (Чис. 173).

Про стан справ у Національному музеї. Також про директора музею І. С. Свенціцького, який виїхав до Москви “для переняття і привезення музейного архіву вивезеного із сховку у св. Юрі російськими властями 1915 р.”.

1120. Нові книжки й видання // Діло. – 1928. – 22 квіт. (Чис. 88).

Про вихід з друку книги І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928).

1121. Нові книжки й видання // Діло. – 1928. – 15 лип. (Чис. 155).

Про вихід з друку книги І. С. Свенціцького “Розквіт культурно-національного життя Східної Білоруси” (Львів, 1928).

1122. Нові книжки й видання. Журнали // Діло. – 1928. – 12 трав. (Чис. 104).

Про публікацію в журналі “Нова хата” (1928) статті І. С. Свенціцького “Давні килими Галичини”.

1123. *Січинський В.* Українське пластичне мистецтво // Україна. – 1928. – Кн. 6. – С. 128–134.

С. 131, 134: Згадуються праці І. С. Свенціцького.

1124. *Федорців Ф.* Два моменти: 1914–1918 // Діло. – 1928. – 14 січ. (Чис. 10).

Про газету “Діло”. Також про І. Свенціцького, який разом з іншими відомими громадськими діячами Галичини міркували, як врятувати “Діло”. І. Свенціцький якийсь час (у вересні 1914 р.) очолив редакцію “Діла”, навіть написав статтю до передової майбутнього номера. Але газета, на жаль, не вийшла. Про цей момент автор пише так: “В редакції застав я відомого маляра і літературного критика Івана Труша, д-ра Іляріона Свенціцького і пок. Михайла Павлика... Д-р Свенціцький сидів поруч мене, з розмахом писав передовицю “В переломній хвилі”. ...Місце шефа замість пок. Павлика по наказу Спілки заняв д-р Свенціцький”.

1125. **Рец.:** *Бараноўскі* [Рецензія] // Польмя. – 1928. – № 7. – С. 204–205. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Розквіт культурно-національного життя східної Білоруси. – Львів, 1928. – 41 с.

1126. * **Рец.:** [Рецензія] // Prager Presse. – 1928. – [Чис. 116]. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Іконопись Галицької України XV–XVI віків. – Жовква: Печатня оо. Василян, 1928. – 100 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

1929

1127. З Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові // Діло. – 1929. – 9 черв. (Чис. 127).

Про засідання мовознавчої комісії НТШ [“язикової комісії” Товариства] та обрання її головою доктора І. Свенціцького.

1128. З'їзд славянських фільольогів у Празі // Діло. – 1929. – 15 жовт. (Чис. 229).

Про перший з'їзд славістів, учасником якого мав бути і професор І. С. Свенціцький, але “наслідком недуги не приїхав”, однак, передав на з'їзд реферат.

1129. Кінцевий акт: Комунікат Національного Музею у Львові // Діло. – 1929. – 10 серп. (Чис. 177).

Керівництво Національного музею отримало від митрополита А. Шептицького листа, в якому, зазначено, що “завдяки заходам Пана Директора Національного музею п. д-ра Іляріона Свенцицького, начатим 30 вересня 1926 р. перед Повномочним Представництвом СРСР у Польщі й опісля перед поодинокими Урядами в Москві й Ленінграді, гр.-кат. Митрополія і гр.-кат. Митрополіча капітула у Львові одержали остаточно назад вивезений 1914–15 р. уступаючими російськими військами Архів грамот і актів до історії гр.-кат. Церкви XV–XVIII вв. і кореспонденцію XX віку”.

1130. *Крушельницький А.* З нагоди 60-ліття: Освітній конгрес Товариства “Просвіти” у Львові // Нові шляхи. – 1929. – Т. 6 (Жовт.). – С. 318–329.

С. 324: Про І. С. Свенціцького – учасника освітнього конгресу, на якому вчений виголосив дві доповіді. На засіданні бібліотечно-музейної секції І. С. Свенціцький виголосив доповідь “Про місцеві музеї”, на засіданні секції мистецтва – доповідь “Про драматично-сценічний первісток у людовому побуті”.

1131. Міжнародня виставка народнього мистецтва // Нові шляхи. – 1929. – Т. 2 (Лип. – серп.). – С. 185.

Про Міжнародну виставку народного мистецтва (Берн, 24–25 трав. 1929 р.), на якій представником від України був професор І. С. Свенціцький.

1132. Новинки: Національний Музей // Діло. – 1929. – 7 лют. (Чис. 28).

Серед імен жертводавців для Національного музею згадано прізвище І. С. Свенціцького.

1133. Нові книжки й журнали: Книжки // Діло. – 1929. – 2 лют. (Чис. 24).

Про вихід з друку праці: *I. Swenzizkyj. Die Ikonenmalerei der Galizischen Ukraine XV–XVI. jhd (Lwow, 1929).*

1134. Нові книжки й журнали: Книжки // Діло. – 1929. – 9 лют. (Чис. 30).

Про вихід окремим виданням звіту управи Національного музею за 1928 рік.

1135. Нові книжки й журнали: Книжки // Діло. – 1929. – 5 квіт. (Чис. 76).

Про вихід з друку книги, в якій поміщено праці С. Дрималика (“Плекання дітини”) та І. Свенціцького “Душа дітини” (Львів, 1929).

1136. Нові книжки й журнали: Книжки // Діло. – 1929. – 13 квіт. (Чис. 82).

Про вихід з друку окремою книгою праці І. С. Свенціцького “У справі музейних збірок Ставропігії і Народнього Дому” (Львів, 1929)

1137. Перший зїзд славянських фільольогів у Празі // Нові шляхи. – 1929. – Т. 7. – С. 174–180. – Підп.: С-ИЙ.

С. 178: Також про І. С. Свенціцького: “За відсутністю референта не прочитано докладу др-а Свенціцького зі Львова”.

1138. *Савченко Ф.* Ювілей акад. К. О. Студинського у Львові // Україна. – 1929. – Кн. 32. – С. 173–174.

Зокрема про І. С. Свенціцького, який був головою ювілейного комітету та виголосив на ювілеї доповідь.

1139. *Січинський В.* Перший Міжнародній Конгрес Народнього Мистецтва в Празі // Україна. – 1929. – Кн. 32. – С. 177–180.

Про участь у роботі конгресу І. С. Свенціцького та виголошення ним реферату.

1140. Справа Збірок Ставропігії і Народнього Дому // Діло. – 1929. – 5 берез. (Чис. 48).

Про І. С. Свенціцького, якого було повідомлено про те, що “Ставропігійський Інститут і Народний Дім анулюють видані ними повноважності для підняття збірок обох тих установ з Ростова і перевезення їх до Львова”.

1141. У місяці червні і до половини липня зложили на будову Нац. Музею... // Діло. – 1929. – 19 лип. (Чис. 158).

Серед тих, хто вніс кошти на розбудову Національного музею зазначено прізвище професора І. С. Свенціцького.

1142. Українське Товариство Бібліофілів у Львові // Нові шляхи. – 1929. – Т. 1 (Трав. – черв.). – С. 362. – [Без підп.].

Також про І. С. Свенціцького – члена ради Товариства бібліофілів.

1143. Українські професори на польських університетах: Дві нові кафедри у Варшаві // Діло. – 1929. – 10 берез. (Чис. 53).

Про І. С. Свенціцького, якого серед інших професорів-українців запрошено викладати у Варшавському університеті.

1144. Що діється з народнім добром? В справі поверненого майна Ставропігії і Народнього Дому // Діло. – 1929. – 24 лют. (Чис. 41).

Про І. С. Свенціцького, який “спеціально їздив до Москви про зворот цього майна на основі відповідних повноважень”.

1145. *Máchal J.* Dodatek: O literárních snahach Bělorusů // *Slovanské literatury: V 3 díl.* – Praha: Matica Česká, 1929. – Díl 3. – S. 301–316.

С. 316: Про праці І. С. Свенціцького, присвячені дослідженню білоруської літератури, зокрема “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

1146. **Рец.:** *Гургула І.* [Рецензія] // Нові шляхи. – 1929. – Т. 2 (Лип. – серп.). – С. 409. – *Рец. на ст.:* *Свенціцький І.* Виставка українських килимів в Національному Музею // *Нова хата.* – 1928. – Чис. 4; *Свенціцький І.* Давні килими Галичини // *Нова хата.* – 1928. – Чис. 5.

1147. **Рец.:** *Константинович Я.* Манявський Скит: (Нова публікація про його мистецьку культуру) // Нові шляхи. – 1929. – Т. 1 (Трав. – черв.). – С. 329–333. – *Рец. на кн.:* Скит Манявський і Богородчанський Іконостас / М. Драган, В. Пещанський, І. Свенціцький; [Ред. видання І. С. Свенціцький]. – Жовква, 1926. – 28 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

С. 329: Також про працю І. Свенціцького “Складові часті Богородчанського Іконостасу” (1926), поміщену у виданні, яке рецензується.

1148. * **Рец.:** [Рецензія] // Prager Presse. – 1929. – [Чис. 116.]. – *Рец. на кн.:* *Swenzizkyj I.* Die Ikonenmalerei der Galizischen Ukraine D. XV–XVI Jhd. – Lwów, 1928. – 43 s., 18 ill.

1149. **Рец.:** *Січинський В.* [Рецензія] // Україна. – 1929. – Кн. 32. – С. 100–101. – *Рец. на кн.:* *Свенціцький І. С.* Культурна праця Скиту Манявського; Складові часті Богородчанського Іконостасу // Скит Манявський і Богородчанський Іконостас / М. Драган, В. Пещанський, І. Свенціцький; [Ред. видання І. С. Свенціцький]. – Жовква, 1926. – 28 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

1930

1150. *Андрохович А.* Причинки до початків Національного Музею о. Митрополита А. Шептицького // Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Наукова фундація Галицького митрополита А. Шептицького; Під ред. директора музею *І. Свенціцького*. – Львів, 1930. – С. 21.

Про І. С. Свенціцького, якого працівники Національного музею згадують з особливою теплотою, вдячністю і повагою: “Іларіон Свенціцький, дійсний організатор музею, у своїх поїздках по Галичині побував підчас ферій і в домі моїх батьків у Горохолині й разом з ним обіздили ми церкви богородчанського і станиславівського деканатів”.

1151. *Берега-Верхола М.* Пять місяців праці в Національному Музею в 1915 р. // Там само. – С. 33–34.

С. 33: Спогад про І. С. Свенціцького, його арешт.

1152. *Береза-Верхола М.* У 25-ліття Національного Музею // Діло. – 1930. – 18 лип. (Чис. 156).

Про І. С. Свенціцького, його арешт (30.VI.1915 р.): “Ввійшли салдати, а старшина оповістив, що вони мають доручення арештувати д-ра Свенціцького. ... Брат сказав: “Хорони всього, як ока в голові. Пам’ятай, що це скарби віків, я біля них перевів кращу частину мого життя. В них вложив я усю свою працю”. Зі слів Марії Іларіонівни Свенціцької Іларіон Свенціцький доводився Марії Березі-Верхолі двоюрідним братом.

1153. *Брикович О.* Національний Музей в моєму житті (1923–24) // Двадцятьп’ять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 45–46.

С. 45: Спогад про І. С. Свенціцького, як справжнього подвижника музейної справи, його лекції з палеографії для працівників музею та доброзичливе відношення до них: “Господар музею, професор Свенціцький, ставився до нас не холодно й офіційно, а по приятельськи і це затісняло ще більше наш зв’язок з музеєм”.

1154. *Брикович О.* У 25-ліття Національного Музею: Національний Музей в моєму житті (1923–24) // Діло. – 1930. – 8 серп. (Чис. 171).

Згадка про І. С. Свенціцького, його лекції з палеографії для працівників музею.

1155. В Національному Музею // Нова хата. – 1930. – Чис. 6. – С. 19.

Про виголошення І. С. Свенціцьким реферату про методи дослідження народного мистецтва.

1156. *Волицький В.* Заняття стипендиста Національного Музею // Двадцятьп’ять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 58–61.

С. 58: Про І. С. Свенціцького: “Тоді в музейних салях я слухав пояснень-лекцій професорів д-ра Свенціцького та інж. архіт. Володимира Пещанського, в першого викладів палеографії, палеотипії і про старе письмо України; у другого про давнє українське мистецтво”.

1157. *Волицький В.* У 25-ліття Національного Музею: Заняття стипендиста Нац. Музею // Діло. – 1930. – 29 лип. (Чис. 165); 30 лип. (Чис. 166).

Згадка про І. С. Свенціцького, який для працівників музею викладав курс палеографії.

1158. *Гургула І.* Моя праця в Національному Музею // Двадцятьп'ять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею *І. Свенціцького*. – Львів, 1930. – С. 43–44.

С. 44: Про І. С. Свенціцького: “Може хочете заробити собі на хустинку? то ходіть зо мною в музей”. Оцими словами впровадив мене директор др. Свенціцький в Національний Музей у червні 1923 р., – за що складаю йому сердечне Спасибіг”.

1159. 25-ліття Українського Національного Музею у Львові // Нова хата. – 1930. – Чис. 3.

Згадка про І. С. Свенціцького як директора музею та знавця музейної справи.

1160. *Драган М.* З праці в Музею і для нього // Двадцятьп'ять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею *І. Свенціцького*. – Львів, 1930. – С. 40–42.

С. 40: Про директора Національного музею *І. Свенціцького*: “Я слухав систематичних викладів проф. *І. Свенціцького* на теми мистецтва, палеографії і палеотипії, в музею приглядався творам мистецтва, рукописам, стародрукам та користав з підручної бібліотеки”.

1161. *Драган М.* У 25-ліття Національного Музею: З праці в Музею і для нього // Діло. – 1930. – 28 серп. (Чис. 190).

Також згадано директора музею *І. С. Свенціцького*.

1162. З мистецького життя. Відкриття посмертної виставки творів пок. *Вас. Крижанівського* // Діло. – 1930. – 19 берез. (Чис. 61).

Зазначено, що виставку творів *В. Крижанівського* відкрив директор Національного музею *І. Свенціцький*.

1163. За розбудову Нац. Музею // Діло. – 1930. – 12 берез. (Чис. 55).

Про виставку проектів розбудування Національного музею, на якій з рефератом про історію музею виступив його директор професор І. С. Свенціцький.

1164. Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Т. ХСІХ: Ювілейний збірник на пошану Акад. К. Студинського. Ч. 1: Праці філологічні. – Львів: Накладом НТШ, 1930. – 392 с.

На звороті титульної сторінки поміщено повідомлення ювілейного комітету про випуск 99 тому за підписом І. Свенціцького – голови ювілейного комітету; В. Дорошенка – секретаря; Б. Барвінського, Ф. Колесси, Р. Цегельського – членів ювілейного комітету. Збірник відкривається працею І. Свенціцького “Загальна характеристика наукової діяльності Академіка Кирила Студинського” (1930).

1165. *Кравців Б.* Спомини співробітника Національного Музею (РР. 1924–1927) // Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 47–50.

С. 47: Зокрема про І. С. Свенціцького, його моральну та фінансову підтримку молодих науковців.

1166. *Музика Я.* В 25-ліття Національного Музею: Моя консерваційна праця в Нац. Музею // Діло. – 1930. – 7 серп. (Чис. 173).

Згадка про директора музею І. С. Свенціцького.

1167. *Музика Я.* Моя консерваційна праця в Нац. Музею // Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 53.

Спогад про Національний музей та “дуже симпатичну музейну атмосферу”, коли директором музею був І. С. Свенціцький, який дбав про професійний ріст музейних кадрів: “В році 1927 піддав мені директор музею І. Свенціцький гадку поїздки для дальших студій у Київ і Москву. Я послухала його ради і в цьому ж році в березні поїхала туди”.

1168. “Нові шляхи” в світлі чужої критики // Нові шляхи. – 1930. – Т. 5 (Січ. – лют.). – С. 149.

Зазначено, що чеський журнал “Prager Presse” зробив огляд публікацій журналу “Нові шляхи” за 1930 р. Згадано, зокрема, статтю І. С. Свенціцького про югославських українців “Бачвансько-руська бешеда” (Нові шляхи, 1929, т. 8).

1169. *Охримович С.* Моє співробітництво в Національному Музею // Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 51–52.

С. 51: Також, про І. С. Свенціцького, на запрошення якого С. Охримович працював на посаді “музейного помічника-стипендиста”.

1170. *Паращукова С.* Моя консерваційна робота в Нац. Музею // Там само. – С. 64–65.

Згадка про директора Національного музею І. С. Свенціцького.

1171. *Пастернак Я.* Моя праця в Національному Музею 1913–14 р. // Там само. – С. 29–32.

С. 29: Про І. С. Свенціцького: “Я прийшов тоді вперше його [музей] оглянути і застав д-ра Свенціцького на дворі з відкритою головою – мабуть літо було – занятого якраз відчищуванням якоїсь ікони”.

1172. *Пеленський Е. Ю.* Національний Музей і я: (Вязанка споминів і рефлексій) // Там само. – С. 62–63.

С. 63: Зокрема про І. С. Свенціцького: “В музею я багато, навіть дуже багато навчився. За це я дуже вдячний Шановному Панові Директорові. Всім молодим “многонадійним” науковим аспірантам бажав би я такого проводу”.

1173. *Пеленський Є. Ю.* У 25-ліття Національного Музею // Діло. – 1930. – 25 лип. (Чис. 162).

Також про директора музею І. С. Свенціцького – ентузіаста своєї справи.

1174. [Про І. С. Свенціцького] // Записки НТШ. – 1930. – Т. ХСІХ: Ювілейний збірник на пошану Акад. К. Студинського. – 388 с.

Зазначено, що І. Свенціцький є головою ювілейного комітету. На ювілейному урочистому засіданні І. Свенціцький виголосив доповідь про науковий доробок К. Студинського.

1175. *Січинський В.* Нариси з історії українського граверства: Початки українського ритівництва // Нові шляхи. – 1930. – Т. 7 (Трав. – черв.). – С. 57–64; Т. 9 (Жовт., листоп., груд.). – С. 305–311.

С. 60: Автор зазначає: “Чимало дали нового для граверства праці дослідників українського друкарства – С. Маслова, І. Огієнка, І. Свенціцького та ін.”.

С. 311: У списку літератури вказано працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1176. *Фуртак-Деркачева М.* Один рік праці в Українському Національному Музеєві у Львові // Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові: Збірник / Під ред. директора музею І. Свенціцького. – Львів, 1930. – С. 54–57.

С. 54: Згадка про І. С. Свенціцького, за дорученням якого М. Фуртак-Деркачева працювала над упорядкуванням архіву М. Павлика.

1177. *Холодний П.* Відповідь на запит // Там само. – С. 4–5.

У відповіді на прохання І. Свенціцького згадати щось про музей П. Холодний з глибокою повагою звертається до директора Національного музею, пригадує момент знайомства з ним, зокрема: “В тих же приблизно часах я зазнаюмився в Києві з Вами підчас Вашого інтерв’ювання росіянами”.

1178. *Хомяк Д.* Моя дволітня праця в Національному Музею // Там само. – С. 28.

Про І. С. Свенціцького: “По довшій конференції директор Музею підписав вексель і так закуплено 3 добрі машини, необхідні до ведення музейної переплетні”.

1179. *Чорняк І.* Спомини з 1922–23 рр. // Там само. – С. 37–39.

С. 37: Зокрема про І. С. Свенціцького: “Дир. Свенціцький почав видавати “Прикраси рукописів Галицької України XV–XVI ст.”.

Крім того директор Музею проф. д-р Іларіон Свенціцький радо служив нам своїми поясненнями і вказівками, які дуже часто рівналися систематичним викладам.... Йому завдячує наш Музей те, чим він в дійсності став за 25 літ існування. Директор Свенціцький відданий Музеєві всією душею, повний одушевлення для нього”.

1180. *Чубатий М.* Спомини про мою працю в Національнм Музею в рр. 1917–1918 // Там само. – С. 35.

Також про І. С. Свенціцького, його арешт та повернення до Львова: “Після вивезення дир. І. Свенціцького у Росію, Національний Музей три роки не мав управителя. Останнього дня лютого 1918 р. прибув у Львів директор Свенціцький зі своєю дружиною та малою дочкою. Досі не знав я директора навіть з видження. У музей заїхав він як який лубочний торговець книжок та антиків у Києві на Подолі. Чого він тоді не навіз?”.

1181. *Щербаківський В.* Моє перебування та праця в Музею о. Митрополита А. Шептицького у Львові // Там само. – С. 22–27.

С. 22: Також про І. С. Свенціцького: “В початку травня я вже був у Львові, де став у Церковному Музею о. митрополита технічним помічником директора д-ра Свенціцького-Святицького”. ...“Роки моєї праці в Музею о. митрополита вважаю за одні з найщасливіших у моім житті, бо там була праця в радості і радість у праці. Я почував ніби крила за плечима”.

1182. *Щербаківський В.* У 25-ліття Національного Музею: Моє перебування та праця в Музею о. Митрополита А. Шептицького у Львові // Діло. – 1930. – 29 черв. (Чис. 142).

Також згадка про директора музею І. С. Свенціцького.

1183. *Zarys literatury ukraińskiej: Podręcznik informacyjny / Przez W. Lepkiego.* – Warszawa; Kraków: Wyd-wo “Słowianie”, 1930. – 272 s.

С. 269, 272: У списку використаної літератури названо праці І. С. Свенціцького “Словник українсько-польський і польсько-український” (Львів, 1920) та “Поученіє Владимира Мономаха дѣтемъ” (1902).

1184. **Рец.:** *Залозецький В.* [Рецензія] // Записки Чина св. Василя Великого. – 1930. – Т. 3, ч. 3–4. – С. 692–698. – *Рец. на кн.: Свенціцький І. С.* Іконопись Галицької України XV–XVI віків. – Жовква, 1928. – 100 с.
1185. **Рец.:** *Осінчук М.* [Рецензія] // Українське мистецтво. – 1930. – Чис. 4. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Іконопись Галицької України XV–XVI віків. – Львів, 1928. – 100 с.
1186. **Рец.:** *Lehr-Splawiński T.* [Рецензія] // Rocznik slawistyczny. – Kraków, 1930. – Т. IX. – S. 125–133. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.

1931

1187. *Борн В.* Українське мистецтво // *Мета.* – 1931. – 8 листоп. (Чис. 35).

Мистецтвознавець з Відня Вольфганг Борн відгукується про директора Національного музею Іларіона Свенціцького та засновника музею митрополита Андрея Шептицького, як вчених “тої міри, які мають намір і можуть перевести віднову українського мистецтва” і “можуть бути певні прихильности західно-європейських мистецьких кол”.

1188. Відкриття виставки картин Петра Холодного // *Новий час.* – 1931. – 25 берез. (Чис. 32); 27 берез. (Чис. 33).

Про виставку картин П. Холодного у Національному музеї, яку вступною промовою відкрив ректор духовної семінарії о. Й. Сліпий, “після того говорив про творчість мистця директор Національного Музею д-р Іларіон Свенціцький”.

Поміщено фото організаторів та учасників виставки, серед яких І. С. Свенціцький.

1189. Відчинення виставки “Народнього Мистецтва” // *Діло.* – 1931. – 4 лют. (Чис. 25).

Про відкриття у Національному музеї виставки народного мистецтва, на якій із вступним словом виступив директор музею доктор І. Свенціцький.

1190. *Гуркевич В.* Переднє слово // Літопис Бойківщини. – 1931. – Чис. 1. – С. 1–5.

С. 5: Зокрема про І. С. Свенціцького – дослідника мови і культури Бойківщини.

1191. *Княжинський А.* Межі Бойківщини // Літопис Бойківщини. – 1931. – Чис. 1. – С. 24–37.

С. 24, 25, 27: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Бойківський говір села Бітля” (1913).

1192. Конференція славистів // Мета. – 1931. – 27 верес. (Чис. 29).

Про конференцію, організовану митрополитом А. Шептицьким “у справі усталення церковнослов'янського тексту літургічних книг”. У конференції брав участь і виступив у дискусії І. Свенціцький.

1193. *Лукань Р.* Василіянська друкарня в Заплатинських Угерцях, пов. Самбір // Літопис Бойківщини. – 1931. – Чис. 1. – С. 150–154.

С. 150, 152–154: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), “Каталогъ книгъ церковно-слав'янскої печати” (Жовква, 1908).

1194. Нові книжки й журнали // Діло. – 1931. – 4 берез. (Чис. 48).

Про вихід з друку збірника під загальною редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьп'ять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930).

1195. Нові книжки й журнали: Книжки // Діло. – 1931. – 7 трав. (Чис. 99).

Про вихід з друку книги “Про П. І. Холодного” (Львів, 1931), в якій вміщено статті І. Свенціцького та М. Драгана про художника.

1196. Нові книжки й журнали: Нова хата // Діло. – 1931. – 4 берез. (Чис. 48).

Про публікацію на сторінках “Нової хати” (1931, чис. 3) статті І. С. Свенціцького “Вага пізнання народнього мистецтва”.

1197. [Огляд] // Нова хата. – 1931. – Чис. 6 (Черв.). – С. 12–13. – Без підп. – (Нові книжки).

Про вихід з друку збірника за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930). Подано короткий зміст та анотацію, в якій, зокрема, зазначено: “Перед нами, у ширих, безпретенсійних словах, розгортається історія почину й розбудови такої важної станиці, як Національний Музей – створеної замислом одної людини – галицького митрополита Андрія Шептицького, завершеної трудом і працею другої людини – її організатора й директора др. Іляріона Свенціцького”.

1198. Перший зїзд українських музейників // Літопис Бойківщини. – 1931. – Чис. 1. – С. 175.

З рефератом на з'їзді (Львів, 25.IV.1931) виступив професор І. С. Свенціцький.

1199. Посмертна виставка картин П. Холодного // Діло. – 1931. – 24 берез. (Чис. 65).

Про відкриття у Національному музеї виставки картин Петра Холодного, на якій з рефератом про художника виступив директор музею І. С. Свенціцький.

1200. [Рецензія] // Мета. – 1931. – 13 груд. (Чис. 40). – *Рец. на кн.:* Українсько-польський і польсько-український словник: У 2 т. / [Уклад.]: Е. Грицак, К. Кисілевський. – Львів: Вид. Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, 1931. – 542 с. – Підп.: (ікр.).

У рецензії згадано, зокрема “Словник українсько-польський і польсько-український” (Львів, 1920) І. С. Свенціцького.

1201. *Сліпий Й.* Поклін Мистцеві: Промова на відкриттю посмертної мистецької виставки Петра Холодного у Національному Музею дня 22 березня 1931 р. // Мета. – 1931. – 29 берез. (Чис. 3).

Зазначено, що виставка була організована при підтримці дирекції Національного музею. Учасником виставки був також І. Свенціцький. Поміщено фото членів комітету по вшануванню пам'яті П. Холодного (Й. Сліпий, І. Свенціцький, М. Магалевський, М. Драган). – Див. у покажчику фотоілюстрації та фотодокументи.

1202. Союз прихильників Національного Музею у Львові // Мета. – 1931. – 13 груд. (Чис. 40).

На зборах Союзу прихильників музею І. Свенціцького було обрано до ради Союзу.

1203. *Филипчак І.* Українське музейництво: Про обласний музей Бойківщини в Самборі: “Союз українських музеїв” // Мета. – 1931. – 15 листоп. (Чис. 36).

Про необхідність розвитку музейної справи, палким ентузіастом якої був І. С. Свенціцький: “Наш учений музейник Др. І. Свенціцький, який обіздить згадані міста і наклонює наших людей до музейництва”.

1204. Ювілей Д-ра В. Щурата // Мета. – 1931. – 13 груд. (Чис. 40).

Зокрема про І. С. Свенціцького, який на ювілейних урочистостях виступив з рефератом, у якому зробив огляд поетичної та наукової творчості доктора В. Щурата.

1932

1205. Музей церковного мистецтва при Богословській Академії у Львові // Діло. – 1932. – 26 жовт. (Чис. 238). – Підп.: В. С.

Згадано І. С. Свенціцького як авторитетного фахівця, з яким радились і консультувались у процесі збору матеріалу для музею.

1206. Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові // Дажбог. – 1932. – № 2 (Груд). – Підп.: П.

До 100-річчя смерті Й. В. Гете НТШ видало збірник, до якого, зокрема, ввійшла наукова розвідка І. С. Свенціцького “Творчість Гете на тлі доби 1749–1832 pp.” (1932).

1207. *Яворскій Ю.* Значение и место Закарпатья въ общей схемѣ русской письменности. Нѣсколько методологических справокъ и вѣхъ // Sborník prací I. sjezdu slovanských filologů v Praze 1929. / Uspoř.: J. Horák, M. Murko, M. Weingart, S. Petíra. – Praha: Nákladem Výboru I. sjezdu slovanských filologů v Praze; Nakladatelství “Orbis”, 1932. – Sv. II: Přednášky. – S. 74–89.

С. 77, 81, 84, 85, 86, 87: У присторінкових примітках посилання на праці І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906) та “Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси” (Львовъ, 1905).

1208. *Brückner A.* Sborník prací I sjezdu slovanských filologů v Praze 1929 // *Slavia*. – 1932. – Roč. 11. – S. 605–627. – *Рец. на зб.*: Sborník prací I sjezdu slovanských filologů v Praze 1929. Sv. II: Přednášky / Uspoř.: J. Horák, M. Murko, M. Weingart, S. Petíra. – Praha, 1932 – 1137 s. – (Vorträge des ersten Kongresses slavischer Philologen in Prag 1929).

С. 611: Рецензується збірник рефератів, представлених на з’їзді, зокрема, реферат І. С. Свенціцького “Die gemeinsamen Grundlagen der Entwicklung von ukrainischem Schriftum und Kunst”.

1209. *Janów J.* Plagjat Grzegorza Prokopowicza Kujbiedy z Cyryla Trankwiljona Stawrowickiego // *Slavia*. – 1932. – Roč. 11. – S. 480–517.

С. 485, 486, 514, 516: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львовъ, 1906–1911) та “Бойківський говір села Бітля” (1913).

1933

1210. *Андрусяк М.* Галицька болячка: (Наклепи та крутіїства “Землі і Волі”. – Дещо про протекторів довоєнного москвофільства) // *Діло*. – 1933. – 22 верес. (Чис. 249).

Згадано працю І. С. Свенціцького “Матеріали по исторіи возрожденія Карпатской Руси: В 2-х ч.” (Львовъ, 1906–1909).

1211. *Буняк П.* Батько першої друкованої книжки: (В 350-ті роковини смерті Івана Федоровича) // *Діло*. – 1933. – 25 груд. (Чис. 341).

Згадано І. Свенціцького, який у дослідженні про І. Федорова “Пам’яті першого друкаря України” (1924) датою смерті першодрукаря вважає 3(15) грудня, на відміну від І. Огієнка, який називає 5 або 6 грудня датою смерті І. Федорова. Автор статті вважає дату, названу І. Свенціцьким, більш точною.

1212. В Українському Науковому Інституті в Берліні // Діло. – 1933. – 13 верес. (Чис. 240). – (Новинки).

Про І. С. Свенціцького, який виступив з лекцією про VII міжнародний конгрес істориків у Варшаві та XIII міжнародний конгрес історії мистецтва в Стокгольмі. І. С. Свенціцький був учасником і делегатом цих конгресів. – Див. розділ покажчика “І. С. Свенціцький – учасник міжнародних нарад, з’їздів, конгресів, конференцій”.

1213. Відкриття вистави образів у Національному музею // Діло. – 1933. – 28 лют. (Чис. 449).

Про виставку картин так званої “паризької групи українських мистців”. Виставку відкрив директор Національного музею І. С. Свенціцький і виголосив промову.

1214. *Горникевич Т.* Знівечення церкви в Сихові: (Лист до Редакції) // Діло. – 1933. – 20 лип. (Чис. 187).

Згадано І. С. Свенціцького, який, як член “Митрополичої Консерваторської Комісії”, брав участь в оцінюванні пам’яток старовини.

1215. Дописи // Христос наша сила. – 1933. – 3 верес. (Чис. 16).

Про І. С. Свенціцького, який приїхав в село Лани спеціально для оцінки старовинної ікони. І. С. Свенціцький встановив, що ікона походила з XVII ст. і передав її на реставрацію до Національного музею.

1216. Загальні Збори наукових робітників українських книгозбірень і музеїв у Львові // Діло. – 1933. – 28 квіт. (Чис. 105). – (Новинки).

Про І. С. Свенціцького, якого обрано головою зборів.

1217. Засідання Фільольогічної Секції Н. Т. ім. Ш. // Діло. – 1933. – 9 черв. (Чис. 146). – (Новинки).

На засіданні І. С. Свенціцький виголосив реферат на тему “Характерні риси старо-українського мистецтва в зв’язку з мовою й письменством”.

1218. Зїзд музеологів // Діло. – 1933. – 2 жовт. (Чис. 258). – (Новинки).

Про І. С. Свенціцького, який на з’їзді (Польща, м. Познань) був представником від Національного музею.

1219. Історія славянських літератур у Львівському університеті: Д-р Іляріон Свенціцький доцентом порівняної історії славянських літератур у Львівському університеті // Діло. – 1933. – 2 груд. (Чис. 319).

Про поновлення І. Свенціцького на посаді доцента Львівського університету. Зазначено, що “д-рові Іляріонові Свенціцькому відновили цього року у львівському університеті право викладів (доцентуру) з 1913 р. з порівняної історії славянських літератур з особливим узглядненням східно- і полуднево-славянських літератур. Давніше мав д-р І. Свенціцький право викладу в українській мові, а тепер може викладати тільки в польській мові. На цей рік заповів д-р Іл. Свенціцький виклади про російську літературу XIX віку...”.

1220. Конгрес істориків: Участь українських істориків // Діло. – 1933. – 20 серп. (Чис. 218).

Про VII-й конгрес Федерації історичних товариств у Варшаві, делегатом якого від Національного музею і учасником був професор І. Свенціцький. На засіданні конгресу І. С. Свенціцький виголосив реферат.

1221. Культурна праця. З діяльності Українського Національного музею у Львові // Мета. – 1933. – 29 січ. (Чис. 5).

Зазначено, що дані про музей подано на основі звіту директора І. С. Свенціцького.

1222. *Ляшецька О.* Дещо про бойківські вишивки // Літопис Бойківщини. – 1933. – Чис. 2. – С. 53–60.

С. 60: У пристатейному списку літератури посилання на статтю І. С. Свенціцького “Вага пізнання народнього мистецтва” (Нова хата, 1931, № 3).

1223. Міжнародний Зїзд Істориків у Варшаві // Діло. – 1933. – 26 серп. (Чис. 223).

Про І. С. Свенціцького – учасника і делегата з’їзду від Національного музею, який, як зазначено, виголосив на з’їзді доповідь на тему “Les influences, orientales dans le developpement de l’art ukrainien du XV-e au XVII siecle”, у якій “реферував праці українських істориків над задуманим”. Йдеться про задум видання словника слов’янської старовини.

1224. На закінчення вистави образів Олени Кульчицької // Мета. – 1933. – 21 трав. (Чис. 20).

Також про І. С. Свенціцького, який на честь художниці виголосив промову.

1225. На засідання фільологічної секції Наук. Т-ва ім. Шевченка // Діло. – 1933. – 24 лют. (Чис. 45). – (Новинки).

Про обрання І. С. Свенціцького “директором фільологічної секції” НТШ у Львові.

1226. Наші “кавалеристи” // Комар. – 1933. – Чис. 19. – С. 4. – Без підп.

Докір І. Свенціцькому: “Д-р Свенціцький, український вчений і кустош “Національного Музею” у Львові, їздив на зїзд істориків до Штокгольму, на якому сказав, що він є з руського роду, але польської нації”.

1227. Новий зшиток Української Загальної Енциклопедії // Діло. – 1933. – 15 лют. (Чис. 36).

Редакція інформує про закінчення роботи над 21 зошитом до майбутнього 3 тому енциклопедії, куди, зокрема, увійшло гасло “Свенціцький”.

1228. Нові книжки // Дажбог. – 1933. – Квіт. (№ 4).

Про вихід з друку праці І. С. Свенціцького “Опис рукописів. І. Кириличні пергамини XII–XV вв.” (Львів, 1933) та короткий відгук про неї: “Без сумніву, поява цієї книги є, поруч другої праці цього Автора про колядки, що саме появилася, найбільшим досягненням українознавства в останньому часі”.

1229. Нові книжки й журнали // Діло. – 1933. – 3 серп. (Чис. 201).

Про вихід з друку праці І. С. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми і форми)” (Львів, 1933).

1230. Після Франкового свята. На допомогу жертві жалюгідних подій у часі відкриття надгробника Івана Франка // Діло. – 1933. – 2 черв. (Чис. 140).

Серед інших згадано І. С. Свенціцького, який пожертвував кошти на лікування вчительки, яка була поранена на відкритті пам’ятника І. Франкові на Личаківському цвинтарі.

1231. Святочне засідання в Наук. Т-ві ім. Шевченка для вшанування пам'яті І. Франка // Діло. – 1933. – 29 трав. (Чис. 136).

Про засідання (27 травня) усіх секцій НТШ, “з відчитами д-ра І. Свенціцького та д-ра Я. Гординського, присвяченими творчості І. Франка. ...Д-р Свенціцький зобразив працю Франка як фільольога, зупиняючись на найважливіших здобутках нашого вченого та критика, д-р Гординський дав огляд найважливіших праць про поета та письменника, що появилися від смерті Франка”.

1232. “Суспільна праця українського письменства XVI–XVIII в.” // Діло. – 1933. – 9 черв. (Чис. 146). – (Новинки).

На засіданні львівського товариства імені П. Могили І. Свенціцький виголосив реферат на тему “Суспільна праця українського письменства XVI–XVIII в.”.

1233. Товариство Наукових викладів ім. Петра Могили // Діло. – 1933. – 1 лют. (Чис. 22).

Зокрема про І. С. Свенціцького, якого було обрано головою Головної Ради товариства.

1234. У 100-ліття уродин Омеляна Огоновського // Діло. – 1933. – 6 груд. (Чис. 322).

Про урочисте засідання, організоване філологічною секцією НТШ, з нагоди 100-річчя від дня народження О. Огоновського. На засіданні з вступною промовою виступив голова філологічної секції НТШ доктор І. Свенціцький.

1235. Український реферат на конгресі істориків мистецтва // Діло. – 1933. – 9 верес. (Чис. 236). – (Новинки).

Про участь І. С. Свенціцького у XIII міжнародному конгресі істориків мистецтва (Стокгольм, Швеція). І. С. Свенціцький на пленарному засіданні конгресу виголосив доповідь на тему “Національні риси українського мистецтва XI–XIV в.”. Редакція зазначає: “Коли мати на увазі, що із 200 рефератів лише десять читають на пленумі (у чому кілька офіційних, як шведського наслідника престолу, представника шведської академії), то треба вважати успіхом, що саме реферат про українське мистецтво попав між них”.

1236. Хроніка // Літопис Бойківщини. – 1933. – Чис. 2. – С. 79–80.

С. 80: Про заснування “Союзу Українських Музеїв”, членом організаційного комітету якого обрано І. С. Свенціцького.

1237. [Цегельський Р.]. Діяльність Наукового Т-ва ім. Шевченка в минулому році: (З реферату секретаря Т-ва д-ра Р. Цегельського, виголошеного дня 26-го березня ц. р. на Святочних Сходинах з нагоди 72-ліття смерті Т. Шевченка) // Діло. – 1933. – 7 квіт. (Чис. 87).

Згадано І. Свенціцького – члена Президії і голову “Управи Язикової Комісії” філологічної секції НТШ, члена Комісії Шевченкознавства.

1238. Шухевич Т. Свято відслонення пам'ятника І. Франкові. Львів, 28.V.1933 // Діло. – 1933. – 30 трав. (Чис. 137); 31 трав. (Чис. 138).

Про участь І. Свенціцького в урочистостях з нагоди відкриття на Личаківському цвинтарі у Львові пам'ятника І. Франкові.

1239. Przegląd muzealny: IX zjazd delegatów “Związku muzeów w Polsce” w Poznaniu // Ziemia. – 1933. – Nr 12. – S. 242–243. – Підп.: А. W.

С. 243: Про І. Свенціцького – учасника IX з'їзду музеологів: “Bardzo specjalne, ale nader aktualne sprawu poruszył referat dyr. dr. I. Swienickiego ze Lwowa “O restauracji malowideł temperowych w Ukraińskiem Muzeum Narodowem we Lwowie””.

1934

1240. Голубець М. Компромітуюча імпреза // Новий час. – 1934. – 18 лют.

Критичний відгук про виставку давньоукраїнського мистецтва, організовану І. С. Свенціцьким у Варшаві.

1241. Дивна вистава українського мистецтва у Варшаві // Назустріч. – 1934. – 15 лют. (Чис. 4). – С. 4.

Критичний відгук про виставку, організовану І. С. Свенціцьким від Національного музею у Варшаві.

1242. Зїзд дослідників Бойківщини // Діло. – 1934. – 18 черв. (Чис. 158).

Про з'їзд членів товариства “Бойківщина”, в роботі якого взяв участь І. С. Свенціцький.

1243. *Кміт Ю.* Словник бойківського говору // Літопис Бойківщини. – 1934. – Чис. 3. – С. 1–32.

С. 7: Згадано працю І. С. Свенціцького “Бойківський говір села Бітля” (1913).

1244. Летіло 40 сорок... // Назустріч. – 1934. – 1 берез. (Чис. 5). – С. 6.

У рубриці цікавих історій, які трапляються з відомими людьми, згадано “д-ра Ляріона Свенціцького як одного із найсимпатичніших співробітників”, з яким стався курйоз по відношенню до “Діла”, але “як правдивий дипломат” Іларіон Семенович вийшов з нього з честю.

1245. Найгарніші українські книжки // Назустріч. – 1934. – 1 черв. (Чис. 11). – С. 5.

Книга І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928) Українським товариством прихильників книги на виставці в Празі названа однією серед 20 найгарніших книжок.

1246. Skład Uniwersytetu w latach akad. 1933/34 i 1934/35 / Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. – Lwów: Nakładem Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Țuczono w drukarni naukowej. – Lwów, 1934. – 76 s. – [На корінці книги: Wykłady Uniw. J. K. 1930–1937].

С. 33: У розділі IV (с. 26–36) “Wydział humanistyczny. Członkowie Głona Nauczycielskiego nienależący do Rady Wydziałowej. Docenci” зокрема зазначено: “Hilarjon Świącicki, dr fil., porównawczej literatury słowiańskiej, sekretarz generalny Polskiego Towarzystwa Historycznego, bibliotekarz Zakładu Narod. im. Ossolińskich (Mochneckiego 40)”.

1247. Spis wykładów na rok akad. 1934/35 / Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. – Lwów: Nakładem Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Țuczono w drukarni naukowej. – Lwów, 1934. – 76 s. – [На корінці книги: Wykłady Uniw. J. K. 1930–1937].

С. 54: У розділі IV (с. 40–66) “Wydział humanistyczny. 12. Słowianoznawstwo” зокрема зазначено: “Świącicki Hilarjon dr doc.: I. II. III. Paleografja cyryliccka (w. X–XVI), ... I. II. III. Ćwiczenia paleograficzne, ... I. II. III. Romans rosyjski XIX w.”.

1248. **Рец.:** *Brückner A.* [Рецензія] // *Zeitschrift für Slavische Philologie.* – 1934. – Bd. 11. – S. 453–456. – *Рец. на кн.: Svencičkyj II.* *Rizdvo Christove v pochodii vikiv: (Istorija literaturnoi temy i formy).* – Lemberg, 1933. – 178 s.; *Caraman P.* *Obrzęd Koledowania u Słowian i u Rumunów: Studium porównawcze.* – Kraków, 1933. – 630 s.

1935

1249. *Андрусяк М.* Нариси з історії галицького москвофільства: (з портретами москвофільських діячів). – Львів: Вид. Т-ва “Прогрес”, 1935. – 79 с. – (Бібліотека “Життя і знання”; Чис. 15).

С. 53, 77: Про І. С. Свенціцького як москвофіла.

1250. Бібліографія нових видань // *Наша культура.* – Варшава, 1935. – Кн. 1 (Квіт.). – С. 128.

Про вихід з друку праць І. С. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933) та “Опис рукописів. Кириличні пергаміні XII–XV вв.” (Львів, 1933).

1251. Від редакції // *Літопис Національного музею за 1934 рік.* – Львів, [1935].

Про збори Союзу Прихильників Національного музею. Поміщено фото І. Свенціцького з митрополитом А. Шептицьким, підписане: “Директор Національного музею складає звіт Основникові про закінчення будови і початок перенесення збірок у новий будинок, у жовтні 1933 р.”.

1252. З приводу тридцятиліття “Національного Музею” // *Дажбог.* – 1935. – 30 трав. (Чис. 7).

Про І. С. Свенціцького, який на конференції з нагоди 30-ліття Національного музею “познайомив присутніх з історією, діяльністю і сучасним станом Музею”.

1253. Загальні Збори Товариства ім. Шевченка // *Діло.* – 1935. – 26 берез. (Чис. 79).

Про І. С. Свенціцького, який як член НТШ і голова філологічної секції, виступив на засіданні секції.

1254. З'їзд українських музеологів // Дажбог. – 1935. – 30 черв. (Чис. 8).

З'їзд музеологів проходив “під проводом Др. Іл. Свенціцького”.

1255. *Мокринюк М.* Митрополит Андрей [Шептицький] в розмові з директором Національного музею д-ром Іларіоном Свенціцьким // Назустріч. – 1935. – 1 серп. (Чис. 15).

1256. Національний Музей у Львові // Мета. – 1935. – 17 берез. (Чис. 11).

Згадано директора музею І. С. Свенціцького.

1257. Новинки // Діло. – 1935. – 26 трав. (Чис. 136).

Про виступ у Національному музеї доктора І. Свенціцького з доповіддю “Про відношення Гоголя до України”.

1258. Новинки // Діло. – 1935. – 15 черв. (Чис. 156).

Про засідання філологічної секції НТШ, голова якої, І. С. Свенціцький, виголосив на засіданні доповідь “Масарик як фільольог”.

1259. Новинки // Літопис Бойківщини. – 1935. – Чис. 6. – С. 29–31. – Підп.: Управа Музею “Бойківщина”.

С. 29: Про Національний музей у Львові. Також про І. С. Свенціцького: “Національний Музей це велика ідея, зреалізована відповідно до вимог модерного музейництва, а при тій нагоді виринає друге невідлучне Імя дра Іларіона Свенціцького”.

1260. [Огієнко І.]. Літопис Національного Музею за 1934 рік // Наша культура. – Варшава, 1935. – Кн. 1 (Січ.) – С. 58–59. – Підп.: І. О.

С. 59: Згадано директора музею І. С. Свенціцького.

1261. Олекса Новаківський: [Некролог] // Мета. – 1935. – 8 верес. (Чис. 35).

Згадано І. Свенціцького, який на похороні виголосив “жалібну промову”, в якій “подав коротку, але змістовну характеристику творчості О. Новаківського та його значіння як українського маляра”.

1262. Памятник Митрополита Андрея у Львові: Торжества з нагоди 30-ліття Національного Музею // Христос наша сила. – 1935. – 15 жовт. (Чис. 19).

Про виступ І. Свенціцького з промовою на урочистостях з нагоди 30-ліття Національного музею, які розпочались відкриттям пам'ятника митрополиту А. Шептицькому.

1263. *Пеленський Є. Ю.* Національний музей у Львові: Тридцятиліття: 1905–1935 // Наша культура. – Варшава, 1935. – Кн. 4 (Лип.). – С. 243–247.

С. 245: Про досягнення Національного музею та про директора музею: “Найбільше праці вложив тут д-р І. Свенціцький. Спершу вивчав він українські стародруки та рукописи, далі пам'ятки українського малярства, зокрема галицькі ікони XV–XVI в. в., врешті історію словесности”. Автор називає праці І. С. Свенціцького і зазначає: “Окремо слід згадати перший підручник музеологічного знання й техніки: “Про музеї й музейництво: (Нариси і замітки)” (1921)”.

1264. Пожертви на цілі Національного Музею і його розбудови // Літопис Національного музею. – Львів, [1935]. – С. 19–22.

С. 19: Серед тих, хто пожертвував кошти на розбудову музею зазначено, зокрема, прізвища: “по 295 зл. – др. Іл. Свенціцький”, “80 зл. – Віра Свенціцька і Товаришки”.

1265. Програма торжеств ХХХ-ліття Національного Музею у Львові // Мета. – 1935. – 22 верес. (Чис. 37).

Зокрема про І. С. Свенціцького та виголошену ним промову на урочистостях з нагоди 30-ліття Національного музею.

1266. *Січинський В.* Література з українського пластичного мистецтва за роки 1932–1934 // Наша культура. – Варшава, 1935. – Кн. 5 (Серп.). – С. 284–295.

С. 290, 294: У розділі “Малярство” зазначено працю І. С. Свенціцького “Іконописна техніка та її джерела” (1932), у розділі “Музейництво” – “Консервація і реставрація історичних пам'яток церковного мистецтва” (Львів, 1932).

1267. Склад Кураторії Національного музею // Літопис Національного музею. – Львів, [1935]. С. 22–23.

С. 23: Зазначено, що до складу Кураторії музею увійшов директор музею І. Свенціцький.

1268. Склад Кураторії Національного Музею // Наша культура. – Варшава, 1935. – Кн. 6 (Верес.). – С. 399.

До складу кураторії Національного музею обрано І. С. Свенціцького.

1269. *Скорик М.* Розвиток українського музейництва: Зїзд представників українських музеїв у Галичині // Діло. – 1935. – 13 черв. (Чис. 154).

Зокрема про І. С. Свенціцького, якого було обрано головою з'їзду, і який виголосив на з'їзді доповідь.

1270. Союз Прихильників Національного музею у Львові // Літопис Національного музею за 1934 рік. – Львів, [1935]. – С. 13.

На зборах Союзу Прихильників Національного музею доктора І. С. Свенціцького обрано секретарем зборів.

1271. 30-ліття Українського Національного Музею у Львові // Мета. – 1935. – 26 трав. (Чис. 20).

Також про директора музею І. С. Свенціцького.

1272. 30-ліття Національного музею: Огляд діяльності Музею від його оснування // Діло. – 1935. – 30 жовт. (Чис. 290).

Про збори членів Кураторії Національного музею, на яких виголошено подяку “д-рові І. Свенціцькому, що від оснування Музею стоїть у проводі цієї установи, вкладаючи в цю роботу все своє знання, запал і чуття”. Директор музею І. С. Свенціцький звітував про роботу музею.

1273. Українська мистецька вистава: У XXX-ліття Національного музею у Львові // Діло. – 1935. – 5 лип. (Чис. 175).

Зазначено, що для відзначення 30-річчя музею була створена “Рада Союзу Прихильників Національного Музею”. За Раду СПНУ підписався І. Свенціцький.

1274. Ювілей культурної установи. Започаткування ювілейних торжеств з приводу 30-ліття Національного музею. Відкриття пам'ятника митрополитові Андресві // *Мета*. – 1935. – 6 жовт. (Чис. 39).

Також про І. С. Свенціцького, який виголосив промову на урочистостях з нагоди 30-ліття Національного музею.

1275. Spis wykładów na rok akad. 1935/36 / Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. – Lwów: Nakładem Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Tłoczono w drukarni naukowej. – Lwów, 1935. – 79 s. – [На корінці книги: Wykłady Uniw. J. K. 1930–1937].

С. 57: У розділі IV (с. 43–67) “Wydział humanistyczny. 12. Słowianoznawstwo” зокрема зазначено: “*Święcicki Hilarjon dr doc.: I. II. Prądy społeczne w literaturze rosyjskiej XIX–XX w., ... I. II. Rozbiór celniejszych utworów pisarzy i krytyków literatury rosyjskiej XIX w., ... I. II. Wschodniosłowiańska dyplomatyka XIII–XVIII w., ... I. II. Praktyczne ćwiczenia w czytaniu pomników i zabytków wschodnio-słowiańskiej kursywy (skoropisu)*”.

1276. **Рец.:** *Возняк М.* У спадщині по давно колишньому новоріччі // *Діло*. – 1935. – 13 січ. (Чис. 9); 15 січ. (Чис. 10). – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми). – Львів, 1933. – 181 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

1277. **Рец.:** *Гординський Я.* [Рецензія] // *Записки Чина св. Василя Великого*. – 1935. – Т. 6, вип. 1–2. – С. 347–359. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми). – Львів, 1933. – 181 с. – (Збірки Національного Музею у Львові).

1278. **Рец.:** *І. Огієнко.* [Рецензія] // *Записки Чина св. Василя Великого*. – Львів, 1935. – Т. 6, вип. 1–2. – С. 405–409. – *Рец. на кн.: Свенціцький І.* Опис рукописів: Кириличні пергаміни XII–XV вв. – Львів, 1933. – 19 с., 36 табл. – (Збірки Національного Музею у Львові).

1936

1279. Акт передачі пам'ятника // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – С. 4–5. – Підп.: За Ряду Союзу Прихильників Національного Музею у Львові: І. Бучко, голова, І. Свенціцький, секретар, О. Базюк, скарбник.

З нагоди 30-ліття Національного музею 27 вересня 1935 р. підписано урочистий “Акт передачі пам'ятника”.

1280. Акт прийняття пам'ятника // Там само. – С. 5. – Підп.: За Кураторію Національного Музею: В. Децикевич, голова. І. Брик, секретар, І. Свенціцький, директор.

“Актом прийняття пам'ятника” дирекція Національного музею висловлює “глибоку подяку за вселюдний вияв особливої пошани для особи Найдостойнішого Основника Національного Музею у 30-ліття цієї Установи”.

1281. *Букатович Л.* IV-ий з'їзд представників Українських Обласних Музеїв у Сяноці // Діло. – 1936. – 6 черв. (Чис. 124).

Про директора Національного музею І. С. Свенціцького, якому, як відомому фахівцеві музейної справи, з'їзд послав вітання.

1282. *Буць О.* Голос російської Академії Наук про українську мову 1905 р. // Слово. – 1936. – Чис. 1. – С. 9–30.

С. 25: Про мовознавчі погляди І. С. Свенціцького.

1283. *Децикевич В.* Правні й фінансові основи Національного Музею // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – С. 7–10.

С. 8: Про І. С. Свенціцького, якому “опіку над збірками передав Високостойний Основник і мав в цьому виборі щасливу руку, бо Д-р Свенціцький присвятив ціле Своє життя праці над Музеєм і від початку ділить з Музеєм його долю і недолю. 30-ліття Національного Музею це також ювілей праці проф. Свенціцького”.

1284. *Діонисій Митрополит.* Археологія евхаристичного культу: (Докінчення). V. Евхаристичний культ в Україні // Наша культура. – Варшава, 1936. – Кн. 2 (Лют.). – С. 88–115.

С. 110, 111: У присторінкових примітках посилання на праці І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929) і “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1285. Товариство “Музей Визвольної Боротьби України” в Празі // Літопис Національного музею за 1935 рік. – Львів, [1936]. – Підп.: Смаль-Стоцький С., Сірополко С. – (Привіти).

З нагоди 30-літнього ювілею музею побажання “незмінному керівникові Національного Музею д-рові Іларіонові Свенціцькому – ще довгі роки з тою самою енергією та любов'ю працювати в дорогій для всього українського народу установі – Національному Музеєві”.

1286. Торжество 350-ліття Ставропігіона // Русській голос. – 1936. – 26 апр. (№ 15).

Зокрема про І. С. Свенціцького, який взяв участь в урочистостях, що проходили у Львові, з нагоди 350-ліття Ставропігійського Успенського Братства.

1287. Spis wykładów w roku akademickim 1936/37 / Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. – Lwów: Nakładem Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Tłoczono w drukarni naukowej. – Lwów, 1936. – 82 s. – [На корінці книги: Wykłady Uniw. J. K. 1930–1937].

С. 60: У розділі IV (с. 45–82) “Wydział humanistyczny. 12. Słowianoznawstwo” зокрема зазначено: “*Święcicki Hilarjon dr doc.*: I. II. III. Rola Bizancjum w piśmiennictwie Słowian IX–XII w., ... I. II. III. Rozbiór legend cyrylo-metodyjskiego cyklu, ... I. II. Piśmiennictwo rosyjskie od Piotra W. do Puszkina i Ukraina, ... III. Puszkini i Słowianie”.

1937

1288. Андрусяк М. Післявоєнна історіографія української книги // Українська книга. – 1937. – Чис. 1. – С. 25–30.

С. 26, 27, 29: Серед авторитетних дослідників історії книги та книгодрукування на Україні автор називає І. С. Свенціцького, його праці: “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), “Прикраси рукописів Галицької України XVI в.” (Жовква, 1922–1923).

1289. З пресового фільму // Вістник. – 1937. – Т. 3, кн. 9. – С. 675–680. – Підп.: М. Л.

С. 675: Полеміка з І. С. Свенціцьким щодо його статті “Пушкін і Україна” (Наша культура, 1937).

1290. Загальні Збори Н.Т.Ш. у Львові // Діло. – 1937. – 28 груд. (Чис. 286).

Про І. С. Свенціцького, який звітував про діяльність філологічної секції НТШ.

1291. Засідання Фільологічної Секції [НТШ] // Діло. – 1937. – 6 жовт. (Чис. 219).

Зокрема про І. Свенціцького, який на засіданні секції виголосив реферат на тему “Побутові первні у згадках літописів про смерть і похорони князів X–XII в.”.

1292. *Крисякевич Ів.* З історії книги у Львові: рукописна книга до половини XVI ст. // Українська книга. – 1937. – № 1. – С. 6–8.

С. 8: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигийскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

1293. *Крисякевич І.* З львівських бібліотек XVIII ст. // Українська книга. – 1937. – № 1. – С. 85–87.

С. 87: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигийскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

1294. *Крисякевич І.* Каталоги бібліотеки львівської Ставропигії з 1619 р. // Українська книга. – 1937. – № 7–8. – С. 157–166.

С. 159: Згадка про І. С. Свенціцького, який описав бібліотеку львівської Ставропигії.

1295. *Крисякевич І.* Підлюте: З історії Підлютого в 1810–1860 рр. // Назустріч. – 1937. – 1 лип. (Чис. 13). – С. 2–3.

С. 3: На одній з поміщених фотографій І. С. Свенціцький (який перебував у той час із сім’єю на відпочинку в селі Підлютому) зображений під час розмови з отцем мітратом Войнаровським.

1296. *Лукіянович Д.* П'ятий зїзд музейників: У Перемишлі 16–17 травня 1937 // Назустріч. – 1937. – 1 черв. (Чис. 11).

Зокрема про І. С. Свенціцького, який був учасником з'їзду, на якому виголосив доповідь про музейництво.

Поміщено фото учасників з'їзду, серед яких І. С. Свенціцький.

1297. Музей “Бойківщина” в Самборі // Діло. – 1937. – 6 квіт. (Чис. 75).

У списку жертводавців на музей названо також І. С. Свенціцького.

1298. Нова праця Іл. Свенціцького // Наша культура. – Варшава, 1937. – Кн. 3 (Берез.). – С. 175.

Про завершення І. С. Свенціцьким праці “Пушкін і Україна” та намір редакції опублікувати її на сторінках “Нашої культури”.

1299. Нові книжки й журнали // Діло. – 1937. – 3 лип. (Чис. 144).

Про вихід з друку чергового тому Записок НТШ, у якому опубліковано працю І. Свенціцького “Мовні ознаки пам'яток українського мистецтва домонгольської доби” (1937).

1300. *Оляничин Д.* Рецензії й огляди // Наша культура. – Варшава, 1937. – Кн. 1 (Січ.). – С. 61–63.

С. 62: Згадано рецензію І. Полівки, опубліковану в чеському журналі “Slavia” (1923–1924), на працю І. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1301. *Пеленський Є. Ю.* Пятиліття Союзу Прихильників Національного музею у Львові // Діло. – 1937. – 4 квіт. (Чис. 74).

Згадка про І. Свенціцького – директора Національного музею.

1302. *Пеленський Є. Ю.* “Русалка Дністрова”: З нагоди вистави в Національному Музею // Українська книга. – 1937. – Чис. 6. – С. 142–148.

С. 144, 148: Про І. С. Свенціцького, який у працях “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906) та “Матеріали по історіи возродження Карпатской Руси: В 2-х ч.” (Львовъ, 1905–1909) “широко писав про зв'язки галицьких поетів з наддніпрянськими”.

1303. V Зїзд українських музейників у Перемишлі // Дїло. – 1937. – 19 трав. (Чис. 107); 20 трав. (Чис. 108). – Підп.: К-к.

Також про І. С. Свенціцького, який на з'їзді представляв Львівський національний музей та виголосив доповідь “Розвій українського мистецтва”.

1304. Список співробітників “Української книги” // Українська книга. – 1937. – Чис. 2. – С. 67.

Також про І. С. Свенціцького, який був дописувачем “Української книги”.

1305. Співчуття // Наша культура. – Варшава, 1937. – Кн. 5 (Трав.). – С. 272.

Серед тих, хто “в перших днях на руки родини” надіслав співчуття І. Огієнку в зв'язку зі смертю дружини (Домініки Огієнко), зазначено прізвище І. Свенціцького.

1306. Учительський календар на рік 1938 // Назустріч. – 1937. – 15 груд. (Чис. 23–24). – С. 6.

Зазначено працю І. С. Свенціцького “Пушкин” (1937).

1307. Spis wykładów w roku akademickim 1937/38 / Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. – Lwów: Nakładem Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Tłoczono w drukarni naukowej. – Lwów, 1937. – 82 s.

С. 61: У розділі IV (с. 46–72) “Wydział humanistyczny. 12. Słowianoznawstwo” зазначено: “*Święcicki Hilarion dr doc.*: I. II. Zagadnienia periodyzacji i systematyki piśmiennictwa wschodnio-słowiańskiego XI–XV w.; I. II. Paleografia wschodnio-słowiańska; III. Piśmiennictwo państwa moskiewskiego XVI–XVII w. i Ukraina; I. II. III. Rosyjska krytyka literacka XIX w. i Ukraina”.

1308. **Рец.:** Андрусак М. [Рецензія] // Вістник. – 1937. – Т. 3, кн. 9. – С. 682–686. – *Рец. на кн.:* Записки Наукового Товариства ім. Шевченка. Т. 155: Праці Фільольогічної Секції / За ред. В. Сімовича. – Львів, 1937. – 368 с.

С. 683: На вказаній сторінці рецензія на працю І. С. Свенціцького “Мовні ознаки пам'яток домонгольської доби” (Записки НТШ, 1937).

1309. **Рец.:** Андрусяк М. [Рецензія] // Вістник. – 1937. – Т. 4, кн. 11. – С. 843–844. – *Рец. на кн.: Свенціцький І. Назва “Русь” в історичному розвитку до XIII віку.* – [Жовква]: Друкарня оо. Василян у Жовкві, 1936. – 30 с. – (Бібліотека рідної мови; Чис. 8).

1938

1310. Архиепархіальні вісти // Діло. – 1938. – 8 трав. (Чис. 98).
Про І. С. Свенціцького: “Митрополичим ординатором серед Членів Мішаної Консерваторської Комісії іменованій Д-р Свенціцький Іляріон, директор Національного Музею”.
1311. Бучинський Б. Галицькі рукописи XV–XVI ст. // Українська книга. – 1938. – Чис. 2. – С. 40–41.
С. 41: Згадка про І. С. Свенціцького – дослідника рукописів.
1312. Виклад проф. д-ра І. Свенціцького // Діло. – 1938. – 14 груд. (Чис. 278).
Про лекцію професора І. С. Свенціцького “Взаємини Закарпаття з Галичиною в XVIII і половині XIX стол.”, прочитану в Товаристві ім. П. Могили.
1313. З життя книгознавчих установ // Українська книга. – 1938. – Чис. 5. – С. 102–103.
Про Українське товариство бібліофілів, головою контрольної комісії якого обрано доктора Іларіона Свенціцького.
1314. З життя наших установ: З товариства наукових викладів ім. П. Могили // Діло. – 1938. – 22 груд. (Чис. 284).
Про І. С. Свенціцького, який в Товаристві виступив з лекціями “Матеріяли до відродження Карпатської Русі” та “Взаємини Закарп. з Галичиною у XVIII ст. й до полов. XIX ст.” та був обраний членом Головної Ради товариства імені П. Могили.
1315. З пресового фільму // Вістник. – 1938. – Т. 1, кн. 1. – С. 68–72. – Підп.: М. Л.
С. 70: Зокрема про статтю І. С. Свенціцького “Пушкін і Україна” (Наша культура, 1937).

1316. Звідомлення з діяльності українського товариства бібліофілів у Львові за 1937 рік // Українська книга. – 1938. – Чис. 3. – С. 63–64.

Про І. С. Свенціцького, якого, як члена Українського товариства бібліофілів у Львові, було обрано до Контрольної комісії товариства.

1317. Найближчі українські авдиції у львівському радіо // Діло. – 1938. – 22 січ. (Чис. 14).

Про І. С. Свенціцького, який виступив з лекцією “Українське музейництво” по львівському радіо.

1318. Намаганий напад на український Національний Музей // Діло. – 1938. – 14 жовт. (Чис. 228).

Про І. С. Свенціцького, який надіслав листа до редакції “Слова Народового”, у зв’язку з тим, що “група демонстрантів намагала вдертись до українського музею”.

1319. *Наріжний С.* 3 життя книгознавчих установ // Українська книга. – 1938. – Чис. 8–10. – С. 149–151.

Згадано І. С. Свенціцького – члена українського історико-філологічного товариства в Празі.

1320. Науковий Збірник в 30 річницю наукової праці проф. д-ра Івана Огієнка // Діло. – 1938. – 20 берез. (Чис. 61).

Редакція повідомляє, що у збірнику поміщено працю І. С. Свенціцького “Договори з греками Болгарії й Руси” (1937).

1321. Нові книжки й журнали: Літопис Бойківщини // Діло. – 1938. – 1 лип. (Чис. 142).

Про публікацію в 10 числі “Літопису Бойківщини” праць І. Свенціцького “Образ розвою українського музейництва” (1938) та “Тематичний уклад стінопису церкви св. Юра в Дрогобичі” (Самбір, 1938).

1322. *Пеленський Є. Ю.* [Рецензія] // Українська книга. – 1938. – Чис. 8–10. – С. 154–155. – *Рец. на кн.: Зленко П.* Приватні бібліотеки на Україні: Іст. нарис. – Львів, 1937. – 52 с.

С. 155: Також про праці І. С. Свенціцького.

1323. Свідок повновартної життєздатности української нації: (Промова голови “Рідної школи” проф. Івана Галушинського на відкритті Першої Української Педагогічної вистави) // Діло. – 1938. – 8 черв. (Чис. 123).

У промові І. Галушинський подякував за організацію виставки і зауважив: “Особливо дякую директорові музею д-рові Іляріонові Свенціцькому за зичливість, виrozumілість і вибачливість, оцінюючи його спокій, з яким зносив гамірливу, занадто гомінку метушню, що цілих два тижні ворущила олімпійську тишину цього храму мистецтва”.

1324. Хроніка // Львівські архієпархіяльні відомости. – 1938. – Чис. II–III (Лют. – берез.). – С. 57.

Серед осіб, яких “Митрополічим Ординаріят” призначено “Членами Мішаної Консерваторської Комісії”, зазначено: “Свенціцький Іляріон, Др., дир. Націон. Музею”.

1325. XIV зїзд представників “Звйонзку Музеуф” // Діло. – 1938. – 2 лип. (Чис. 143).

І. Свенціцький був представником на з’їзді від українських музеїв.

1326. VI зїзд українських музейників // Діло. – 1938. – 19 черв. (Чис. 132). – Підп.: Дм. Н.

На з’їзді І. С. Свенціцький виголосив реферат на тему “Сучасний стан українського музейництва в Польщі й основи його розвитку” та виступив у дискусії як “авторитетний дискутант”, про якого на з’їзді говорили: “Нема Свенціцького – і нема дискусії”.

1327. *Charewiczowa Ł.* Historiografia i miłośnictwo Lwowa. – Lwów: Nakładem Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa, 1938. – 291 s. – (Biblioteka Lwowska; T. XXXVII).

С. 80: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Іван Вагилевич як проповідник: Причинок до зносин Галичан з Росією перед 1849 р. і до історії української проповіді” (1908).

С. 150: Про І. С. Свенціцького: “Znaczenie historyczne pamiątek dla rozwoju poczucia narodowego zaakcentowali też Rusini i za inicjatywą Hilariona Świącickiego założyli “Towarzystwo ochorony ukrajińskoj starowyny”, oparte na statucie zatwierdzonym 17. XII. 1913 r.”.

С. 188–189: Згадка про І. С. Свенціцького як одного з дослідників “Апостола”.

С. 190–191: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библіотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904).

1328. Spis wykładów w roku akademickim 1938/39 / Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. – Lwów: Nakładem Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Tłoczono w drukarni naukowej. – Lwów, 1938. – 84 s.

С. 63: У розділі IV (с. 47–73) “Wydział humanistyczny. 12. Słowianoznawstwo” зазначено: “*Święcicki Hilarion dr doc.*: I. II. III. Pierwiastki eposu i romansu w piśmiennictwie wschodnich Słowian X–XV w., ... I. II. III. Dyplomatyka cyrylicka X–XV w.”.

1939

1329. Вистава галицького примітиву // Діло. – 1939. – 4 черв. (Чис. 125). – Підп.: С. Г.

Про виставку народного мистецтва Галичини у Національному музеї. Автор зазначає, що на зв'язок образотворчого мистецтва з іншими видами мистецтва (поезією, музикою) вказував також І. С. Свенціцький.

1330. Вистава галицького примітиву XVII–XIX вв. // Діло. – 1939. – 27 трав. (Чис. 119).

Згадано І. С. Свенціцького.

1331. Загальні Збори Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові // Діло. – 1939. – 27 черв. (Чис. 144).

Зокрема про виступ на зборах члена НТШ І. С. Свенціцького у полеміці щодо справ журналу “Сьогочасне й Минуле”.

1332. *Коровицький І.* [Рецензія] // Українська книга. – 1939. – Чис. 1. – С. 31–32. – *Рец. на кн.: Płaszewicz T.* Drukarnia Domu Mamoniczów w Wilnie (1576–1622). – Wilno, 1938. – 155 s.

С. 30: Рецензент зауважує, що автор не повинен був оминати праці І. С. Свенціцького: “У списі друків, може, треба було б більше опертися на автопсії, або на новіших описах, не поминаючи звичайно й каталогу стародруків Національного Музею Др. І. Свенціцького”.

1333. Літопис Національного Музею // Діло. – 1939. – 5 берез. (Чис. 50).

Зокрема про публікацію в “Літописі” за 1938 р. статті І. С. Свенціцького “Завдання вистав Національного музею у 1938 р.”.

1334. *Свенціцка В.* Різьблені ручні хрести XVII–XX вв.: У 2 ч. Ч. 1. – Львів, 1939. – 32 с.

С. 5, 32: Згадано І. С. Свенціцького та його праці.

1335. Spis wykładów w roku akademickim 1939/40 / Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. – Lwów: Wydawca: Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie. Tłoczono w drukarni naukowej. – Lwów, 1939. – 80 s.

С. 57: У розділі IV (с. 44–68) “Wydział humanistyczny. 12. Słowianoznawstwo” зазначено: “*Święcicki Hilarion dr doc.*: I. II. III. Epika ludowa Słowian; I. II. III. Paleografia cyrylicy z ćwiczeniami”.

1942

1336. Проблема національного мистецтва: Творчий вечір на тлі “Вистави чотирьох” // Наші дні. – 1942. – № 9. – С. 11. – Підп.: ОТ.

Зокрема про І. Свенціцького, який разом з М. Драганом, В. Свенціцькою, Р. Турином брав участь в обговоренні виставки творів І. Труша, О. Новаківського, П. Холодного та П. Ковжуна.

1943

1337. *Сірополко С.* Швайпольт Фіоль – перший друкар слов’янських кирилівських книг // Українська книга. – 1943. – Чис. V: У 450-ліття українського друкарства в Кракові. 1491–1941. – С. 11–19.

С. 17: Зазначено, що “Фіолеві видання належать тепер до бібліографічних рідкощів, ...а у Львові, в Національному Музею, за відомостями Свенціцького (22, 27, 32, 46), є лише фрагменти Тріоді постної, Тріоді цвітної та Часословця”. Під числами, наведеними в дужках, згадані стародруки описані у нижчевказаній праці І. С. Свенціцького.

С. 18: У пристатейній бібліографії зазначено працю І. С. Свенціцького “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908).

1945

1338. Відділ слов'янської філології при університеті // Вільна Україна. – 1945. – 28 лип.

Про організацію відділу слов'янської філології у Львівському держ-університеті. Запрошено до співпраці відомих професорів, зокрема, І. Беляєвича, М. Возняка, Є. Куриловича, І. Свенціцького, який і очолює кафедру слов'янської філології.

1339. Наукова сесія у Львівському державному університеті // Вільна Україна. – 1945. – 8 серп.

Зокрема, про І. С. Свенціцького, який виголосив на сесії доповідь.

1340. *Хижняк А.* По музеях Львова // Україна. – 1945. – № 10/11. – С. 36.

Про Державний музей українського мистецтва (назва львівського Національного музею ім. А. Шептицького у радянський час), який очолював професор І. Свенціцький. Також про Віру Іларіонівну (дочку) та Анісію Матвіївну (дружину) Свенціцьких.

1946

1341. Славянските семинари в Советски Съюз // Славяни. – 1945. – Кн. 2/3. – С. 101.

Згадано видатного славіста І. С. Свенціцького.

1948

1342. *Анісімова Р.* Комунисти обговорюють звіт партбюро // За рад. науку. – 1948. – 5 груд.

Зокрема про незадовільну участь академіка М. Возняка, професорів Р. Волкова та І. Свенціцького у семінарах з історії ВКП(б), присвячених вивченню творів Й. Сталіна.

1343. *Кнороз М., Ковальчук П.* Всесоюзна нарада завідуючих кафедрами слов'янської філології державних університетів // За рад. науку. – 1948. – 28 трав.

Про виступ на нараді завідувача кафедри слов'янської філології Львівського державного університету ім. І. Франка професора І. Свенціцького.

1344. *Кравчук Р.* Критично використовувати учбові посібники // За рад. науку. – 1948. – 23 груд.

Критика за “бездейність” курсу “Вступ до слов'янознавства”, який викладав професор І. С. Свенціцький.

1345. *Моторний В.* Львівський державний музей українського мистецтва // За рад. науку. – 1948. – 5 груд.

Також про І. С. Свенціцького: “Керує музеєм депутат Верховної Ради УРСР проф. Свенцицький, який сам брав участь в збиранні експонатів”.

1346. Народа завідуючих кафедрами слов'янської філології університетів // За рад. науку. – 1948. – 19 трав.

У Київському державному університеті проходила Всесоюзна нарада завідувачів кафедрами слов'янської філології державних університетів, на якій з доповіддю виступив завідувач кафедри слов'янської філології ЛДУ ім. І. Франка, доктор філологічних наук, професор І. С. Свенціцький.

1949

1347. Я. О. Галан: [Некролог] // За рад. науку. – 1949. – 25 жовт.

Серед підписів під некрологом – прізвище І. С. Свенціцького.

1348. *Зарицький М. О.* Львівські вчені в минулому і сучасному // За рад. науку. – 1949. – 30 жовт.

Також про І. Свенціцького: “Сьогоднішній професор і керівник кафедри слов'янознавства Львівського університету І. Свенціцький був у минулому “безкоштовним” доцентом університету”.

1349. *Мордвінцев О.* Остеронь від широких мас // За рад. науку. – 1949. – 15 груд.

Про “низький ідейний рівень” викладання, зокрема, професора І. С. Свенціцького.

1350. Наукова хроніка // За рад. науку. – 1949. – 1 трав. – Без підп.

Про вихід з друку у видавництві Львівського університету другої книги збірника “Питання слов’янського мовознавства”, в якому зокрема опубліковано праці І. С. Свенціцького: “Питання про автентичність договорів Русі з греками в X віці” (1949) та “Мова Галицько-Волинського літопису” (1949).

1351. *Трофимович К.* Гурток – центр самостійної роботи // За рад. науку. – 1949. – 15 січ.

Про науковий славістичний гурток, керівником якого був професор І. С. Свенціцький. Поміщено фото членів наукового славістичного гуртка. – Див. у покажчику фотоілюстрації та фотодокументи.

1352. *Трофимович К.* На честь Христо Ботева // За рад. науку. – 1949. – 6 квіт.

Про виступ професора І. С. Свенціцького у львівському Будинку вчених на вечорі, організованому кафедрою слов’янської філології і присвяченому 100-річчю від дня народження Христо Ботева.

1353. *Чичерін О.* Наукова робота студентів-філологів // За рад. науку. – 1949. – 19 листоп.

Про науковий славістичний гурток, керівником якого був професор І. Свенціцький, а старостою гуртка – учень І. Свенціцького – студент К. Трофимович, в майбутньому – професор і завідувач кафедри слов’янської філології.

1354. *Чичерін О.* Студентські наукові гуртки філологічної секції // За рад. науку. – 1949. – 9 берез.

У розділі статті “Слов’янознавчий гурток” вміщено позитивний відгук про роботу слов’янознавчого гуртка, керівником якого був професор І. С. Свенціцький. Також про І. С. Свенціцького – керівника студентськими науковими роботами.

1355. *Чорній В.* Болгаристика у Львівському університеті // Жовтень. – 1949. – № 9. – С. 121–123.

С. 123: Згадка про І. С. Свенціцького – болгариста.

1356. **Рец.:** *Цаленчук С. О.* Друга книга “Вопросов славянського язукознаня” // За рад. науку. – 1949. – 23 верес. – *Рец. на кн.:* “Вопросы славянського язукознаня”. – Львов, 1949. – Кн. 2. – 255 с.

У рецензії на збірник “Вопросы славянського язукознаня” також рецензуються дві праці І. С. Свенціцького, опубліковані у збірнику, – “Мова Галицько-Волинського літопису” та “Питання про автентичність договорів Русі з греками в X віці”.

1950

1357. *Мороз О. М., Борковський В. І.* Філологічний факультет: Кращі науковці факультету // За рад. науку. – 1950. – 9 черв.

Серед кращих науковців факультету названо доктора філологічних наук, професора І. С. Свенціцького. Поміщено фото вченого.

1951

1358. *Воронецький Е.* Вступайте на слов'янський відділ // За рад. науку. – 1951. – 21 лип.

Згадано професора І. С. Свенціцького – видатного славіста, викладача болгарської і сербської літератури на слов'янському відділенні філологічного факультету Львівського університету.

1359. *Мороз О.* Філологічний факультет // За рад. науку. – 1951. – 8 трав.

Згадано І. С. Свенціцького – доктора філологічних наук, професора, викладача філологічного факультету Львівського університету.

1360. *Моторний В.* Ювілей вченого // За рад. науку. – 1951. – 18 трав.

Про відзначення 75-ліття від дня народження та 50-ліття науково-педагогічної діяльності професора І. С. Свенціцького. На урочистому засіданні в Дзеркальному залі університету доповідь про ювіляра виголосив завкафедрою слов'янської філології М. А. Пушкар.

1361. [Повідомлення] // Жовтень. – 1951. – № 3. – С. 126.

Про виступ І. С. Свенціцького на зборах, у зв'язку з утворенням у Львові філіалу АН УРСР. І. С. Свенціцького було призначено завідувачем відділу мовознавства.

1362. Філіал Академії наук УРСР у Львові: Загальноміські збори інтелігенції м. Львова // Ленінська молодь. – 1951. – 1 квіт.

Зокрема про І. С. Свенціцького – учасника загальноміських зборів. Поміщено фото І. С. Свенціцького у президії зборів.

1952

1363. Гоголівські дні в університеті // За рад. науку. – 1952. – 4 берез. – (М. В. Гоголь: 100-річчя з дня смерті).

З 4 по 7 березня 1952 р. у Львівському державному університеті проходила Гоголівська наукова конференція. Професор І. С. Свенціцький виступив з доповіддю “Гоголь і слов’янські літератури”.

1364. *Гребінський С.* Ліквідувати недоліки в роботі аспірантури // За рад. науку. – 1952. – 2 квіт.

Згадано професора І. С. Свенціцького, під керівництвом якого закінчили аспірантуру 6 чоловік.

1365. *Гребінський С.* Підсумки науково-дослідної роботи університету за 1951 р. // За рад. науку. – 1952. – 16 лют.

Згадано працю І. С. Свенціцького “Історія сербсько-хорватської письменності” як важливе наукове дослідження 1951 року.

1366. *Мороз О.* Філологічний факультет // За рад. науку. – 1952. – 20 трав.

Серед професорів філологічного факультету Львівського державного університету згадано доктора філологічних наук професора І. С. Свенціцького.

1367. *Семенов С., Самбук Р.* Остеронь життя: Докорінно перебудувати роботу львівських мистецтвознавців // Вільна Україна. – 1952. – 16 серп.

Докір львівським мистецтвознавцям у тому, що вони “...не займаються розробкою важливих проблем радянського мистецтва, не працюють в галузі вивчення нового мистецтва західних областей УРСР. Яскравою ілюстрацією цього є діяльність працівників Львівського державного музею українського мистецтва (директор проф. І. С. Свенціцький)”.

1368. Творчі плани науковців університету на 1952 рік // За рад. науку. – 1952. – 1 січ.

Зокрема про професора І. С. Свенціцького, який запланував роботу над підручником “Історія сербо-хорватського письменства XV–XIX ст.”.

1953

1369. *Анісімова Р.* Наш професор // За рад. науку. – 1953. – 7 листоп.

Про І. С. Свенціцького. В кінці статті автор зазначає: “Зараз він працює над дослідженням “Живые явления гласности ь и ь”, над складанням плану конспекту історії мистецтва західних областей України від XIV до XVIII століття”.

1370. *Гребінський С.* XXII наукова сесія ЛДУ // За рад. науку. – 1953. – 19 берез.

Про відкриття 22 наукової сесії у Львівському держуніверситеті, присвяченої підсумкам науково-дослідної роботи за 1952 рік. Серед інших вчених університету названо професора І. С. Свенціцького, підкреслено його вагомий внесок у дослідження слов'янських літератур.

1371. *Ковалик І. І.* Назалізація і деназалізація приголосних у слов'янських мовах // Вопросы славянского языкознания. – 1953. – Кн. 3. – С. 71–98.

С. 88, 92: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Бойківський говір села Бітля” (1913).

1372. *Приступа П. И.* Фонетическая система и грамматический строй говорів Брюховичского района Львовской области в их связи с другими говорами украинского языка: Автореф. дис. ... канд. филол. наук / Науч. руководитель проф. И. С. Свенцицкий. – Львов, 1953. – 18 с.

С. 3, 8, 15, 16: У присторінкових примітках посилання на праці І. С. Свенціцького “Бойківський говір села Бітля” (1913) та “Нариси про мову пам'яток староруського письменства XI віку” (1948).

1954

1373. *Булаховський Л. А.* Фонетичні і морфологічні південнорусизми в староруських пам'ятках XII–XIV століть // Праці Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. І. Гуманітарні науки. – Київ: Вид-во Київ. держ. ун-ту ім. Т. Г. Шевченка, 1954. – С. 121–146.

С. 146: Згадано І. С. Свенціцького, у зв'язку з дослідженням Бучацького Євангелія: "...проф. І. С. Свенціцький, як і раніше А. Ю. Кримський, цю пам'ятку зараховує (без спеціальної аргументації) до західноруських. Не поділяємо цієї думки, хоча, звичайно, зазначені риси 2, 5 та 7 могли б бути також ознаками староруських говірок". Посилання на працю І. С. Свенціцького "Мова пам'яток письменства XIII віку із різних говіркових територій Русі" (1953).

1374. *Гвоздева П.* На кафедрі слов'янської філології // За рад. науку. – 1954. – 5 груд.

Також про І. С. Свенціцького – професора кафедри слов'янської філології.

1375. *Горняткевич Д.* Митрополит Андрей як опікун мистецтва // Львів: Літ.-мистецький збірник: В 700-ті роковини заснування княжого города / За ред. Романенчука Б. – Філядельфія: Вид-во "Київ", 1954. – С. 121–124.

С. 123: Про І. Свенціцького – "першого кустоса", згодом директора Національного музею, з ініціативи якого було засновано Товариство охорони пам'яток у Львові. Головою Товариства обрано проф. В. Шухевича. Членами Товариства були: А. Шептицький (почесний член), В. Щурат, Й. Боцян, Б. Барвінський, І. Свенціцький та ін.

1955

1376. *Моторный В. А., Трофимович К. К.* На кафедре славянской филологии Львовского государственного университета им. Ивана Франко // Краткие сообщения Института Славяноведения. – 1956. – Вып. 17. – С. 106–107.

Зокрема про І. С. Свенціцького як філолога-болгариста і сербіста.

1377. *Орішин А.* Філологічний факультет // За рад. науку. – 1955. – 16 лип.

Згадано І. С. Свенціцького – професора кафедри слов'янської філології Львівського університету.

1378. *Шах С.* Львів – місто моєї молодости. (Спомин присвячений Тіням забутих Львов'ян). Ч. I, II. – Мюнхен: Християнський Голос, 1955. – 267 с.

С. 44: Згадано І. Свенціцького: “Кружок любителів Львова” (І. Крип'якевич, Б. Януш, М. Голубець та ін.) готував до друку “Путівник” по Львову, для чого збирав матеріал з різних джерел та інформацію від різних осіб”... “Про друкарню Івана Федорова з 1574, а в її продовженню про друкарню Ставропігійського Інституту, де переховувався першовзір “штампи” Івана Федорова (сфальсифікований!), піднявся говорити д-р Іляріон Свенціцький, директор “Національного музею”, а до історії і пояснень дзвонів львівських церков не знайшли ми прелегента”.

1956

1379. *Гумецька Л. Л.* Проф. І. С. Свенціцький: (До 80-річчя з дня народження) // Українська мова в школі. – 1956. – № 3. – С. 40–43.

Поміщено фото вченого.

1380. *Закревская Я.* В памет на И. С. Свенцицки (1876–1956) // Език и литература. – София, 1956. – Кн. 6. – С. 476–479.

1381. *Малкин В.* Первая русская революция и активизация русофильского движения в Галиции. – Львов, 1956. – 17 с.

С. 8–11: Зокрема про І. С. Свенціцького – редактора журналу “Живая мысль”.

1382. *Малярчук Н.* Проф. И. С. Свенцицки: [Некролог] // Български език. – 1956. – Кн. 4. – С. 401–402.

1383. *Михайлова Ек.* Торжество в чест на академик Стефан Младенов // Български език. – 1956. – Кн. 1. – С. 79–82.

С. 82: Згадка про І. С. Свенціцького.

1384. Примітки // Іван Франко у спогадах сучасників / Упорядкув.: О. І. Дей, Н. П. Корнієнко. – Львів: Кн.-журн. вид-во, 1956. – С. 531–593.

С. 587: У примітках до статті І. Свенціцького “Франко в моїй пам’яті” укладачами зазначено, що спогад написано в кінці 1955 року і публікується вперше.

1385. Професор І. С. Свенціцький: [Некролог] // За рад. науку. – 1956. – 30 верес.

1386. Професор И. С. Свенцицкий: [Некролог] // Львовская правда. – 1956. – 20 сент.

1387. Свенціцький Іларіон Семенович: [Некролог] // Вільна Україна. – 1956. – 20 верес.

1388. *Трофимович К.* Видатний вчений: [Пам’яті професора І. С. Свенціцького] // За рад. науку. – 1956. – 19 верес.

1957

1389. *Білодід І. К.* Вивчення історії української літературної мови в радянський час // Дослідження з мовознавства в Українській РСР за сорок років / Відп. ред. І. К. Білодід. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1957. – С. 3–46.

С. 25–27: Згадано мовознавчі праці І. С. Свенціцького.

1390. *Бучко Р.* Міністр освіти УРСР І. К. Білодід в університеті // За рад. науку. – 1957. – 20 листоп.

У виступі перед студентами і викладачами Львівського університету у числі цінних праць з мовознавства міністр освіти назвав мовознавчі праці професора І. С. Свенціцького.

1391. *Вігурська Г.* Міцніють культурні зв’язки між Білоруссю та Україною // Вітчизна. – 1957. – № 9. – С. 166–179.

С. 167: Про І. С. Свенціцького – білорусиста, його праці “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908) та “Розквіт культурно-

національного життя Східної Білоруси” (Львів, 1928). Автор зазначає, що ці книжки І. С. Свенціцького, високо оцінені критикою і сприйняті білорусами з пошаною, “є значним вкладом у літературу про Білорусію”.

1392. *Генсиорский А. И.* Памяти Иллариона Семеновича Свенцицкого // Известия АН СССР. Отд. лит. и яз. – 1957. – Т. 16, вып. 1. – С. 95–96.

1393. *Жилко Ф. Т.* Дослідження діалектів української мови за радянської доби (1917–1957) // Дослідження з мовознавства в Українській РСР за сорок років. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1957. – С. 148–170.

С. 149: Про І. С. Свенціцького – мовознавця і діалектолога.

1394. *Левченко С. П.* Розвиток досліджень з історичної граматики української мови після жовтневої революції // Там само. – С. 47–70.

С. 60: Про мовознавчі праці І. С. Свенціцького.

1395. *Лукінова Т. Б.* Дослідження західнослов'янських і південнослов'янських мов на Україні в радянський час // Там само. – С. 220–234.

С. 222, 224, 230: Про І. С. Свенціцького та його праці.

1396. *Малкин В.* Русская литература в Галиции. – Львов: Изд-во Львов. ун-та, 1957. – 164 с.

С. 8, 9: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906).

С. 11: Серед дослідників творчості М. Шашкевича автор називає, також І. Свенціцького та посилається на працю вченого “Матеріали къ історіі возродженія Галицкой Руси” (Львовъ, 1905).

С. 146–147: Про І. С. Свенціцького – редактора і видавця журналу “Живая мысль”.

С. 148–149: У журналі “Живая мысль” І. С. Свенціцький помістив чимало публікацій про російських письменників і поетів. Автор зазначає: “К числу таких принадлежит литературно-критический очерк И. С. Свенцицкого “Народный поэт А. В. Кольцов”. ...Но наиболее

значительна и глубока по содержанию статья И. С. Свенцицкого о Некрасове, написанная в связи с двадцатилетием со дня смерти великого поэта”.

С. 155: Зазначено, що 29 січня 1903 р. на літературно-музичному вечорі, організованому “Кружком любителей русской словесности”, з лекцією про поета Некрасова виступив І. С. Свенціцький.

1397. *Матвіяс І. Г.* Професор Іларіон Семенович Свенціцький (1876–1956) // Мовознавство. – 1957. – Т. 14. – С. 145–146.

1398. *Пецак М. М.* Статті, присвячені ученим-мовознавцям: (Personalia) // Дослідження з мовознавства в Українській РСР за сорок років – Київ: Вид-во АН УРСР, 1957. – С. 276–292.

С. 287: Про І. С. Свенціцького.

1958

1399. *Божков С.* Две украински изследвания върху българската литература // Литературна мисъл. – 1958. – № 3. – С. 149–152.

Також про професора І. С. Свенціцького – дослідника кирило-мефодіївського питання, болгарської мови та літератури.

1400. *Гембарович М.* Іларіон Семенович Свенціцький і мистецтвознавство // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 25–32.

1401. *Гольденберг Л. І.* Дослідження зарубіжних слов'янських літератур на Україні: (Бібліогр. огляд книг і журнальних статей. 1946–1957 рр.) // Радянське літературознавство. – 1958. – № 4. – С. 130–135.

С. 134: Про працю І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957), в якій вчений висвітлив основні етапи розвитку болгарської літератури.

1402. *Грика І.* З історії славістичних з'їздів // Жовтень. – 1958. – № 4. – С. 144–146.

С. 144, 145: Про участь професора І. С. Свенціцького у I-му (Прага, 1929) та II-му (Варшава-Краків, 1934) славістичних з'їздах.

1403. *Дмитрук В.* Сторінки вікової дружби: З історії українсько-болгарських зв'язків XIX – початку XX століття. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1958. – 96 с.
С. 6, 10: У присторінкових примітках посилання на працю І. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).
1404. *Єдлінська У. Я.* І. С. Свенціцький – дослідник української мови // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 12–19.
1405. *Кожин Н. А.* Украинское искусство XIV – нач. XX вв.: Очерки. Ч. I, II / Украинский Полиграфический Институт им. Ив. Федорова – Львов, 1958. – 247 с., илл.
С. 96: У “Примечаниях” (с. 95–96) до Ч. I зазначено працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).
1406. *Нечиталюк М.* Перша республіканська конференція славистів // Жовтень. – 1958. – № 8. – С. 142–147.
С. 143, 144: Про славістичну конференцію в Києві. Згадано видатного українського славіста І. С. Свенціцького.
1407. *Онишкевич М. Й.* І. С. Свенціцький як діалектолог // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 20–24.
1408. Першодруки (інкунабули) Наукової бібліотеки Львівського університету: Каталог / Упоряд. Ф. П. Максименко; Відп. ред. І. М. Кирилов. – Львів, 1958. – 32 с.
На розвороті титулу зазначено: “Пам'яті знавців і друзів старої книги Іларіона Семеновича Свенціцького, професора Львівського університету (1876–1956), Сергія Івановича Маслова, професора Київського університету (1880–1957) присвячує Наукова бібліотека Львівського університету”.
1409. Питання слов'янського мовознавства / Редкол.: І. І. Ковалик, Є. В. Кротевич (відп. ред.), О. Н. Мороз. – Львів, 1958. – Кн. 5. – 291 с.
С. 3: Зазначено: “Присвячується пам'яті доктора філологічних наук професора Іларіона Семеновича Свенціцького”. Поміщено фото вченого.

1410. [Попов П. Н.] От редактора // Славянские книги кирилловской печати XV–XVIII вв.: Описание книг, хранящихся в ГПБ УССР / Сост.: С. О. Петров, Я. Д. Бирюк, Т. П. Золотарь. – Київ: Изд-во АН УССР, 1958. – С. 3–7.

С. 6: Зокрема про І. С. Свенціцького – дослідника слов'янського книгодрукування.

1411. Пушкар М. А. Іларіон Семенович Свенціцький // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 5–11.

1412. Шуст Я. Перша республіканська конференція славистів // За рад. науку. – 1958. – 29 черв.

Згадано видатного слависта І. С. Свенціцького.

1413. **Рец.:** *Исаевич Я. Д.* Иларион Свенцички и неговите “Очерци по истории на българската литература” // Славяни. – 1958. – Кн. 2. – С. 32–33. – *Рец. на кн.: Свенціцький І. С.* Нариси з історії болгарської літератури. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1957. – 150 с.

1414. **Рец.:** *Минкова Л.* Труд върху българската литература от украински учен // Език и литература. – 1958. – № 3. – С. 227–229. – *Рец. на кн.: Свенціцький І. С.* Нариси з історії болгарської літератури. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1957. – 150 с.

1959

1415. *Гербільський Г. Ю.* Передова суспільна думка в Галичині: (30-ті – середина 40-х років XIX століття). – Львів: Вид-во Львів ун-ту, 1959. – 160 с.

С. 8, 9: Зазначено, що в історіографії досліджуваної проблеми відносин Карпатської Русі і Росії важливе місце займає монографія І. С. Свенціцького “Обзоръ сношений Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербург, 1906).

С. 39, 40, 102–104: Посилання на вищеназану працю І. С. Свенціцького.

С. 93–95, 98: І. С. Свенціцький вважав І. І. Срезневського українським патріотом. “І. С. Свенціцький справедливо зауважує, що Срез-

невський зробився для “Руської трійці” “одним з кращих літературних керівників”.

С. 110, 117, 118: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси” (Львовь, 1905–1909).

1416. *Запаско Я. П.* Матеріали до вивчення української рукописної орнаментики // Матеріали з етнографії та мистецтвознавства. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1959. – С. 127–139. – (Праці Укр. державного музею етнографії та художнього промислу; Вип. 4).

С. 131: Згадано працю І. С. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III” (Жовква, 1922–1923).

1417. *Моторни В.* Българистиката в Лвовския държавен университет “И. Франко” // Славяни. – 1959. – Кн. 9. – С. 16–17.

Зокрема про І. С. Свенціцького як вченого-болгариста.

1418. *Сидорович С. Й.* До історії народного ткацтва на західно-українських землях XIV–XVIII ст. // Матеріали з етнографії та мистецтвознавства. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1959. – С. 41–58. – (Праці Укр. державного музею етнографії та художнього промислу; Вип. 4).

С. 54: У списку літератури зазначено працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1960

1419. *Маслов С. И.* Определение дублетов в области старопечатных книг / Науч. б-ка Львов. гос. ун-та им. И. Франко; Отв. ред. Ф. Ф. Максименко. – Львов, 1960. – 17 с.

С. 16: У “Примечаниях” зазначено: “Перло многоценное” с посвящением кн. Вишнинецкому представляет чрезвычайную библиографическую редкость. Единственный известный нам экземпляр его указан в работе И. Свенцицкого – Каталогъ книгъ церковно-славянской печати. Жовква, 1908 (Выдавництво Церковного Музея во Львовѣ), № 509”.

1420. *Онишкевич М.* Принципи складання словника бойківського діалекту // Питання слов’янської філології. – Львів, 1960. – Вип. 1. – С. 10–19.

С. 10, 13: Про І. С. Свенціцького – діалектолога.

1961

1421. *Атанасов П.* Град Лвов в нашата стара и най-нова история // Славяни. – 1961. – Кн. 3. – С. 16–19.

С. 17, 18: Про І. С. Свенціцького – викладача болгарської мови та літератури, його зв'язки з болгарськими вченими, зокрема з академіком Ніколою Міховим.

1422. *Корнейчик І. І.* Розвиток бібліографії на Україні: Лекції для студентів-заочників / М-во культури УРСР. Харків. держ. бібл. ін-т. – Харків, 1961. – Вип. 5. – 40 с.

С. 21: Автор зауважує, що бібліографія українських стародруків XV–XVIII ст. майже не була розроблена. Цю проблему частково досліджували у своїх працях М. О. Максимович, Я. Ф. Головацький, А. С. Петрушевич, І. С. Свенціцький та ін. Посилання на працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

1423. *Кравчук Р. В.* З історії слов'янського мовознавства: (Видатні славісти-мовознавці). – Київ: Рад. школа, 1961. – 140 с.

С. 83: Про І. С. Свенціцького – дослідника мови давньоруських пам'яток, прекрасного знавця слов'янської палеографії.

1424. *Лазаренко Є. К.* 300 років Львівського університету. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1961. – [79] с.

С. 27: Про І. С. Свенціцького: “З 1928 до 1933 року в університеті не було жодного викладача-українця, і лише в кінці 1933 року право викладати східно- і західнослов'янські літератури одержав доцент І. С. Свенціцький (1876–1956)”.

С. 63: Про І. С. Свенціцького – професора кафедри слов'янської філології Львівського університету, автора фундаментальної праці “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

Поміщено фото вченого.

1425. *Мороз О.* З історії філологічного факультету Львівського державного університету ім. І. Франка // Ювілейна наукова сесія, присвячена 300-річчю Львівського ун-ту: Тези доп. секцій філол., журналістики та педагогіки. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1961. – С. 3–6.

С. 4: Згадка про професора Львівського університету І. Свенціцького.

1426. *Онишкевич М. Й.* Про складання словника бойківського діалекту // Праці Х Республіканської діалектологічної наради. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1961. – С. 114–125.

С. 114, 115, 125: У пристатейній примітці згадано письмову рецензію І. С. Свенціцького на першу редакцію словника, в якій він висловив думку проти подавання варваризмів у словнику.

1427. *Шумада Н. С.* Венелін як збирач і дослідник українського фольклору // Народна творчість. – 1961. – Кн. 3–4. – С. 71–78.

С. 72: Про І. Свенціцького, який у своїх працях чи не єдиний розглядав внесок Ю. Венеліна в українську фольклористику.

1962

1428. *Латишев М.* Митець // Україна. – 1962. – № 4. – С. 20–21. – (Сторінки творчого життя).

Про видатного українського скульптора Євгена Дзіндру, який є автором надгробного пам'ятника професору І. С. Свенціцькому на Личаківському цвинтарі.

1429. *Охріменко П.* Якуб Колас і Україна: До 80-річчя з дня народження Якуба Коласа // Вітчизна. – 1962. – № 11. – С. 184–187. – (Портрети друзів).

С. 185: Згадано І. Свенціцького – дослідника творчості Якуба Коласа. Зазначено, зокрема: “І. Свенцицький перший звернув увагу на робітничу тематику Якуба Коласа, виділивши з-поміж інших його поезію “Плытнікі”. Посилання на працю І. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

1430. *Перетц В. Н.* Исследования и материалы по истории старинной украинской литературы XVI–XVIII веков. – Москва; Ленинград: Изд-во АН СССР, 1962. – 254 с.

С. 151: У пристатейній примітці посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 2” (Львів, 1911).

1431. *Чорній В.* Львівський університет – Болгарія // За рад. науку. – 1962. – 22 берез.

Згадка про І. С. Свенціцького – вченого-болгариста.

1963

1432. *Варченко І. О.* Лубенські говірки і діалектна суміжність (фонетичні риси протягом трьох століть). – Київ: Вид-во АН УРСР, 1963. – 251 с.

С. 250: У списку літератури зазначено працю І. С. Свенціцького “Бойківський говір села Бітля” (1913).

1433. *Крип'якевич І.* Львівські бібліотечні знаки // Науково-інформаційний Бюлетень Архівного управління УРСР. – 1963. – № 2. – С. 7–10.

С. 7: У присторінковій примітці зазначено працю І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

С. 8: Зазначено, що “у бібліотечних описах І. С. Свенціцького знаходимо звітки про супер-екслібриси Онуфріївського монастиря у Львові (1583 р.)...”. Посилання на працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

1434. *Нановський Я. Й.* [Передмова] // Львівський державний музей українського мистецтва. – Київ: Держ. вид-во образотворчого мистецтва і муз. літ. УРСР, 1963. – С. 5–10.

С. 5–6: Згадка про директора львівського Національного музею І. С. Свенціцького.

1435. *Онишкевич М. Й.* Кафедра слов'янської філології Львівського університету (1939–1962) // Питання слов'янського мовознавства. – 1963. – Кн. 9. – С. 111–123.

С. 111–118, 121: Про завідувача кафедри слов'янської філології Львівського університету професора І. С. Свенціцького та дослідження ним проблем болгаристики.

1436. Советское славяноведение: Краткий обзор лит. 1945–1963 гг. / В. Д. Королюк, Н. И. Толстой, И. А. Хренов и др. – Москва: Изд-во АН СССР, 1963. – 84 с. – (V международный съезд славистов).

С. 61: Згадано фундаментальну працю І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1437. *Шевчук В. І.* Сучасні українсько-чехословацькі літературні зв'язки 1945–1960 / Відп. ред. Вервес Г. Д. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1963. – 150 с.

С. 104: Згадано І. С. Свенціцького.

1438. *Щурат В. Г.* Вибрані праці з історії літератури / Упорядкув., вступ. ст. С. В. Щурата. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1963. – 434 с.

С. 383, 397: Про українського філолога-славіста І. С. Свенціцького.

1439. *Щурат С.* Василь Щурат: (Життя і науково-літературна діяльність) // *Щурат В. Г.* Вибрані праці з історії літератури / Упорядкув. С. В. Щурата. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1963. – С. 3–24.

С. 3: Зокрема про І. С. Свенціцького.

1964

1440. *Гербільський Г. Ю.* Розвиток прогресивних ідей в Галичині у першій половині XIX ст. (до 1848 р.). – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1964. – 251 с.

С. 13: Зазначено, що праці І. Свенціцького “Обзорь сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906) та “Матеріали по історії возродженія Карпатской Руси. Ч. 2” (Львовъ, 1909) займають важливе місце в історіографії досліджуваного питання.

С. 61–65: У розділі “Іван Лавровський, Модест Гриневецький, Варлаам Компаневич” (с. 61–71) автор посилається на вищеназвані праці І. С. Свенціцького та зазначає: “І. Свенціцький, який опублікував “Записки” Кеппена, цілком справедливо зауважує: “З цього свідчення треба зробити висновок, що кан. Лавровський був у зносінах з гр. Румянцевим або його московським гуртком ще до 1821 року”.

С. 69–70: Автор також зауважує, що у цих працях І. Свенціцький наводить листа В. Компаневича до історика М. Погодіна та згадує про відправлення Погодіним книг до бібліотеки Онуфріївського монастиря у Львові.

1441. *Рудницький М.* Перші дні радянського університету у Львові // За рад. науку. – 1964. – 21 лют.

Про відновлення роботи Львівського університету з встановленням Радянської влади у 1939 р. та, зокрема, про І. Свенціцького: “З перших

днів роботи Львівського університету тут трудилися академіки М. Возняк, М. Колесса, В. Щурат, професори І. Свенціцький, М. Зарицький, І. Ковалик” та інші вчені.

1442. *Черняк В. С.* Досягнення радянського мовознавства з діалектології в західних областях УРСР після возз’єднання українського народу в єдиній Українській Радянській соціалістичній державі. Філологія: Тези доп., 12–17 жовт. 1964 р. – Львів, 1964. – С. 24–28.

С. 24: Про І. С. Свенціцького – діалектолога.

1443. 400 лет русского книгопечатания 1564–1964: [В 2 кн. Кн. 1: Русское книгопечатание до 1917 года / Академия наук СССР. Отд. истории; Редкол.: М. П. Ким, Е. С. Лихтенштейн, А. И. Назаров, А. А. Сидоров (отв. ред.) и др. – Москва: Наука, 1964. – 663 с.

С. 23: Згадано І. С. Свенціцького серед інших українських учених (І. П. Крип’якевича, С. І. Маслової, П. М. Попова), чий внесок у дослідження книги XVII століття є дуже вагомим.

С. 606, 645: У “Примечаниях” (с. 601–650) посилання на праці І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), “Першодрукар України – Іван Федорів Москвитин” (1924).

1444. Чуття єдиної родини // За рад. науку. – 1964. – 20 берез.

Про наукові зв’язки між болгарськими і українськими вченими. Також про колишнього завідувача кафедри слов’янської філології, дослідника культури слов’янських народів, професора І. С. Свенціцького, згадано його фундаментальну працю “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1965

1445. *Атанасов П.* Роль М. П. Драгоманова у зміцненні українсько-болгарських зв’язків // Український історичний журнал. – 1965. – № 9. – С. 26–39.

Також про І. С. Свенціцького – вченого-болгариста та його працю “Драгоманов і Галичане” (Львів, 1922).

1446. *Білецький О.* Шляхи розвитку дожовтневого українського літературознавства // *Білецький О.* Зібрання праць: У 5 т. / Редкол. М. К. Гудзій (голова) та ін. – Київ, 1965. – Т. 2. – С. 72–110.

С. 91: Про І. С. Свенціцького – видатного вченого, який редагував видання НТШ, – “Етнографічний збірник” та серію “Матеріали до української етнології”.

1447. *Дей О. І.* Книга і друкарство на Україні з 60-х років ХІХ ст. до Великого Жовтня // *Книга і друкарство на Україні* / За ред. П. М. Попова. – Київ: Наук. думка, [1965]. – С. 128–205.

С. 170, 171: Згадка про І. С. Свенціцького – редактора журналу “Живая мысль”.

1448. *Книга і друкарство на Україні* / За ред. П. М. Попова. – Київ: Наук. думка, [1965]. – 315 с.

С. 301, 302, 303, 306: У примітках зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) та “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

1449. *Островский Г. С.* Львов: Художественные памятники. – Ленинград; Москва: Изд-во “Искусство”, 1965. – 238 с.

С. 215–216: Про Личаківський цвинтар, де поховано “немало выдающихся деятелей украинской культуры – писатели М. Шашкевич, И. Франко, М. Павлык..., ученые В. Гнатюк, Ф. Колесса, М. Возняк, И. Свенцицкий”.

1966

1450. *Бандрівський Д.* Згадуючи великого ученого: (До 90-річчя з дня народження І. С. Свенціцького) // *Вільна Україна*. – 1966. – 7 квіт.

1451. Вступ до порівняльно-історичного вивчення слов'янських мов / За ред. О. С. Мельничука. – Київ: Наук. думка, 1966. – 595 с.

С. 582: У прикнижковій бібліографії (с. 565–588) названо працю І. С. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1452. *Гнатюк В. М.* Вибрані статті про народну творчість. – Київ: Наук. думка, 1966. – 247 с.

С. 58–59: У підрозділі “Обрядові пісні” (с. 56–59) зазначено, що багато матеріалу про похоронні обряди зібрано у працях І. С. Свенціцького. Посилання на працю І. С. Свенціцького “Похоронне голосіне і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесности)” (Записки НТШ, 1910).

1453. *Дей О., Мороз М.* Автографи Івана Франка у львівських архівах та бібліотеках // Архіви України. – 1966. – № 3. – С. 84–90.

С. 86: У розділі статті “І. Неопубліковані автографи І. Франка” під № 22 зазначено, що це розписка, написана чужою рукою, з підписом І. Франка про те, що він “26.9.1914 р. позичив у Національному музеї книгу “Рай мысленный” 1659 р. видання”. Також зазначено, що книга описана І. Свенціцьким під № 386 на с. 113 у праці “Каталогъ книгъ древнеславянской печати” (1908). Чужою рукою написано: “Не звернено”. Під № 24 зазначено, що це розписка, написана рукою І. Свенціцького, з підписом І. Франка про те, що письменник у 1914 р. позичив у Національному музеї примірник панегірика 1875 р. видання “Стих в честь митр. Й. Сембратовича”.

1454. *Дей О. І.* Українські колядки і щедрівки в дослідженнях слов’янських вчених // Слов’янське літературознавство і фольклористика. – 1966. – Вип. 2. – С. 101–114.

С. 110–112: Огляд праць І. С. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків”: (Історія літературної теми й форми) (Львів, 1933) та “Огляд міжнародного походу колядної словесности” (1925).

1455. *Єдлінська У.* Іларіон Семенович Свенціцький (1876–1956 рр.) // Архіви України. – 1966. – № 3. – С. 43–47; Український історичний журнал. – 1966. – № 4. – С. 133–135.

1456. Літературний щоденник / Уложив М. Терещенко. – Київ: Дніпро, 1966. – 442 с.

С. 117, 294: Згадано І. С. Свенціцького.

1457. *Лозинський І. М.* Великий український славіст // Наша культура. – Варшава, 1966. – № 9. – С. 5–7.
Про І. С. Свенціцького.
1458. Нариси з історії українського мистецтва / За заг. ред. В. Г. Заболотного. – Київ: Мистецтво, 1966. – 667 с.
С. 648: У розділі “Бібліографія” згадуються праці І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) та “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928).
1459. *Нуваров К.* Свенціцький Іларіон: (До 90-річчя з дня народження) // Українська мова і література в школі. – 1966. – № 4. – С. 34–35.
1460. *Онишкевич М. Й.* Словнички та словники бойківських говірок // Вісник Львів. ун-ту. Серія філол. – 1966. – Вип. 4. – С. 94–100.
С. 94, 96–97: Про І. С. Свенціцького як діалектолога.
1461. *Панізник С.* Через роки у вічність // За рад. науку. – 1966. – 16 груд.
Зокрема про І. С. Свенціцького-білорусиста.
1462. * *Панізник С.* Успаміны Аніссі Свянцицкай і Меланні Бордун // Польмя. – 1966. – № 9.
Також згадано І. С. Свенціцького.
1463. *Пулинец А. С.* Выдающийся учёный-славист: (К 80-летию со дня рождения проф. Р. М. Волкова) // Вопросы русской литературы. – 1966. – Вып. 1. – С. 130–136.
С. 134: Згадано вченого-славіста І. С. Свенціцького.
1464. Список дисертацій на здобуття вченого ступеня кандидата філологічних наук, які захищалися у Львівському ордену Леніна держуніверситеті у 1950–1960 роках: [Класична філологія] // Іноземна філологія. – Львів, 1966. – Вип. 10. – С. 178.
С. 178: У списку дисертацій названо прізвище професора І. С. Свенціцького – опонента дисертанта М. Й. Білика. – Див. розділ покажчика “Професор І. С. Свенціцький – керівник та опонент дисертаційних досліджень”.

1967

1465. *Гумецька Л. Л.* Чи впливала старочеська мова на мову українських грамот XIV–XV ст.? // *Мовознавство*. – 1967. – № 4. – С. 92–95.

С. 95: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Західноукраїнські грамоти XIV–XV ст.” (1957).

1466. *Історія українського мистецтва: У 6 т. Т. 2: Мистецтво XIV–першої половини XVII століття / АН УРСР. Голов. ред. УРЕ; Редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін.; Ю. П. Нельговський (відп. ред.) та ін.* – Київ, 1967. – 472 с.

С. 423–425, 429, 430, 432, 434: У розділі “Примітки” (с. 423–434) вказано праці І. С. Свенціцького: “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), “Галицько-руське церковне малярство XIV–XVI ст.: (Матеріяли і замітки)” (Львів, 1914), “Ілюстрований провідник по Національнім Музеєви у Львові” (Львів, 1913), “Прикраси рукописів Галицької України XVI в. Вип. II” (Жовква, 1922).

1467. *Історія української літератури: У 8 т. Т. 2 / Редкол.: Є. П. Кирилюк (голова) та ін.* – Київ: Наук. думка, 1967. – 483 с.

С. 322, 353, 354: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909).

1468. *Міляєва Л.* Ідеї національно-визвольної боротьби в стінопису міста Потелича // *Українське мистецтвознавство: Респ. міжвід. зб.* – Київ, 1967. – Вип. 1. – С. 99–121.

С. 102, 108, 111, 112: У присторінковій бібліографії посилання на праці І. С. Свенціцького “Тематичний уклад стінопису церкви св. Юра в Дрогобичі” (Самбір, 1938), “Галицько-руське церковне малярство XV–XVI в.” (Львів, 1914) та “Похоронне голосіне і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесности)” (1910).

1469. *Мовознавство на Україні за п’ятдесят років / Відп. ред. Й. А. Багмут.* – Київ: Наук. думка, 1967. – 455 с.

С. 15: Серед видатних вчених (М. О. Максимович, І. Г. Верхратський, І. Я. Франко та ін.), чия наукова спадщина належить до найвищих досягнень українського мовознавства та української культури, згадано І. С. Свенціцького.

С. 30: Згадано професора І. С. Свенціцького – співробітника Інституту мовознавства АН УРСР у Львові.

С. 88, 90, 146, 153, 158, 160, 170: Про І. С. Свенціцького – видатного мовознавця, його мовно-історичні розвідки, зокрема: “Елементи народної мови в пам’ятках української літературної мови (XIV–XVII ст.)” (1958), “Західноукраїнські грамоти XIV–XV ст.” (1957), “Мова староруських творів світського змісту X–XIII ст.” (1963) та ін.

С. 270–271, 316: Згадано І. С. Свенціцького – дослідника давньоруської мови, його праці “Словниковий склад договорів Русі з Греками” (1955), “Смоленська грамота 1229 р. у світлі дослідів чергування напівголосних і голосних у слов’янських мовах XIX–XX століть” (1955), “Нариси про мову пам’яток староруського письменства XI в.” (1948) та інші мовно-історичні розвідки, в яких “обґрунтовується погляд на східнослов’янську мовну спільність, аналізуються діалектні риси в мові окремих пам’яток, зауваження про особливості лексики староруських пам’яток”.

С. 318–319, 412, 415: Про І. С. Свенціцького – дослідника історії української та мови історичних пам’яток, зокрема “Слова о полку Ігоревім”.

С. 432: Згадано покажчик Л. І. Гольденберга і Н. Ф. Королевич “Українська мова” (Київ, 1963), де також зазначено праці І. С. Свенціцького.

1470. *Моторный В. А.* И. С. Свенцицкий – славист и белорусист // Тыпалогія і історыя славянскіх моў і ўзаема сувязі славянскіх літаратур: (Тэз. дакл. і паведамл.). – Мінск, 1967. – С. 104–106.

1471. *Нельговський Ю. П.* Вступ // Історія українського мистецтва: У 6 т. / АН УРСР. Голов. ред. УРЕ; Редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін.; Ю. П. Нельговський (відп. ред.) та ін. – Київ, 1967. – Т. 2: Мистецтво XIV–першої половини XVII століття. – С. 5–16.

С. 12, 13: Згадано І. С. Свенціцького – дослідника стародрукованої книги.

1472. *Панізник С.* Випромінююча любов: Маршрутами дружби // За рад. науку. – 1967. – 3 берез.

Зокрема, про І. С. Свенціцького – білорусиста, дослідника творчості білоруських поетів Я. Купали, Я. Коласа, А. Цьотки.

1473. *Свенціцька В.* Словник жовківських майстрів живопису та різьби // Українське мистецтвознавство: Респ. міжвід. зб. – Київ, 1967. – Вип. 1. – С. 135–149.

С. 138: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигийскаго Института во Львовѣ” (Львовь, 1908).

С. 142: У пристатейній примітці посилання на працю І. С. Свенціцького “Розвиток українського мистецтва в Західній Україні” (1944).

1968

1474. *Астафьев В. К., Белінський М. Я., Драчевська Н. П.* Буськ // Історія міст і сіл УРСР: Львівська область / Редкол. тому: Маланчук В. Ю. (голова редкол.) та ін. – Харків: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1968. – С. 171–181.

С. 180, 181: Про І. С. Свенціцького – уродженця Буська.

Поміщено фото вченого.

1475. *Атанасов П.* Українські зв'язки академіка д-ра Н. Міхова // Наша культура. – Варшава, 1968. – № 2. – С. 13–14.

Також про І. Свенціцького – болгариста, його співпрацю з болгарськими вченими та зустріч у Софії з відомим бібліографом Н. Міховим.

1476. *Байцура Т.* Юрій Іванович Венелін / Пер. з рос. А. Кундрат. – Братіслава: Словацьке пед. вид-во. Відділ укр. л-ри в Пряшеві, 1968. – 308 с.

С. 17, 18, 33, 44, 58: Посилання на праці І. Свенціцького “Обзорь сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906), “Матеріали по історії возродженія Карпатской Руси. В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909), “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957), в яких значну увагу приділено науковій діяльності Ю. Венеліна.

С. 60, 61: Автор зазначає: “На думку видатного знавця історії карпато-російських відносин І. С. Свенціцького, продовжувачем діяльності І. С. Орлая в Росії виступив Ю. І. Венелін”.

С. 234, 235, 237: Посилання на працю І. Свенціцького “Обзорь сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906), в якій він спростовує думку, що утримувалась в українській літе-

ратурі початку ХХ століття про незначне зацікавлення Ю. Венеліном українською проблематикою. І. Свенціцький вказує на ряд творів Ю. Венеліна, що свідчать про його живий інтерес до Карпатської Русі.

С. 239, 240: Цитується розділ “Литературно-общественная деятельность И. С. Орлая” з роботи І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909).

С. 251, 252: Про І. Свенціцького, який (як і інші діячі, зокрема, В. Гнатюк, В. Майков, В. Попович) дотримувався точки зору про Ю. Венеліна, як основоположника слов’яно-фільської доктрини. Автор цитує працю І. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909), але не погоджуються з його думкою, яку він висловив у праці, порівнюючи погляди Венеліна, Орлая і Бережаніна, назвавши їх “проповедниками теоретического “русофильства” по нашему же – славянофильского панруссизма...” і зауважує: “Заключення І. С. Свенціцького не переконливі, оскільки він практично ототожнював два різні періоди, а про оформлення “москвофильства” можна говорити тільки після 1848 року”.

С. 297, 302: У “Списку літератури” вказано праці І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957)”, “Обзорь сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906) та окремі розділи (“Объ Украинскомъ правописаніи”, “Карпато-Россійскія пословицы”) з праці “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909).

1477. Гісторыя беларускай дакастрычніцкай літаратуры: У 2 т. Т. 1 / Рэдкал.: В. В. Барысенка і інш. – Мінск: Навука і тэхніка, 1968. – 446 с.

С. 24, 25, 37: Про І. С. Свенціцького, якого названо “шчырым прапагандыстам беларускай літаратуры”, згадано його праці “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908) та “Розквіт культурно-національного життя Східної Білорусі” (Львів, 1928).

1478. *Ісаєвич Я.* Архів Львівського братства // Архіви України. – 1968. – № 1. – С. 88–93.

С. 89, 93: Значну частину матеріалів і документів архіву Львівського братства, що стали власністю музею Ставропігійського інституту, описав І. С. Свенціцький у праці “Опись музея Ставропігійскаго Института во Львовѣ” (Львовь, 1908). У присторінкових примітках посилання на вказану працю І. С. Свенціцького.

1479. Історія міст і сіл Української РСР: Львівська область / Редкол. тому: В. Ю. Маланчук (голова редкол.) та ін. – Харків: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1968. – 978 с.

С. 78: Про І. С. Свенціцького, присвоєння йому у 1940 році наукового ступеня доктора філологічних наук та звання професора.

С. 789: Згадано статтю І. С. Свенціцького “Про місцесу назву Стрий” (1937).

1480. Історія українського мистецтва: У 6 т. Т. 3: Мистецтво другої половини XVII–XVIII століття / АН УРСР; Голов. редкол.: М. П. Бажан (відп. ред.) та ін. – Київ, 1968. – 440 с.

С. 383, 388, 389, 396: У “Примітках” (с. 383–397) вказано праці І. С. Свенціцького, присвячені галицькому іконопису та рукописам.

С. 399, 402: У “Додатках” (с. 398–409) вказано праці І. С. Свенціцького “Деревляні церкви Галичини в рисунках Лушпинського” (1920) та “Причинок до історії мистецького випосаження катедри св. Юра у Львові” (Львів, 1937).

1481. *Корнейчик И. И.* Краеведческая библиография на Украине: Лекции по курсу “Краеведческая библиография”: Развитие краеведческой библиографии в советское время (1941–1967 гг.). – Харьков, 1968. – 46 с.

С. 37: Згадано бібліографічний покажчик за редакцією Ф. П. Максименка “Друковані праці професорів, викладачів Львівського університету за 1944–1960 роки” (Львів, 1962), в якому, зокрема, подано бібліографію праць професора І. С. Свенціцького.

1482. *Неміроўскі Я. Л.* Иван Фёдораў і Пётр Цімафееў Мсціславец у Беларусі // 450 год беларускага кнігадрукавання / Акадэмія навук Беларускай ССР; Рэдкал: К. К. Атраховіч (Кандрат Крапіва) [та ін.]. – Мінск: Навука і тэхніка, 1968. – С. 137–154.

С. 144, 146: Йдеться про пізніші видання “Учительного Євангелія” (1569 р.), яке описував і І. С. Свенціцький. Автор зазначає: “Копії були близькімі да арыгініла, іх блыталі нават такія вопытныя бібліёграфы, як І. П. Каратаеў і І. С. Свянцицкі”.

С. 149: У присторінковій примітці посилання на працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), в якій описано “Псалтир” 1864 р.

1483. *Панізнiк С.* Іларыен Свянцицкі. Іван Крыпякевіч // *Полымя*. – 1968. – № 3. – С. 250.
1484. *Панізнiк С.* Свяцицкі і Беларусь // *Маладосць*. – 1968. – № 3. – С. 147–150.

1969

1485. *Гісторыя беларускай дакастрычніцкай літаратуры: У 2 т. Т. 2 / Рэдкал.: В. В. Барысенка і інш.* – Мінск: Навука і тэхніка, 1969. – 620 с.
- С. 590: Серед новых видань 1908 р. названо працю І. С. Свенціцькага “Відроджэнне білорускага пісьменства” (Львiв, 1908).
1486. *Дзензелiвскiй Й. О.* Украiнсько-захiднослов’янскi лексичнi паралелi. – Киiв: Наук. думка, 1969. – 210 с.
- С. 95, 96: Про І. С. Свенціцькага.
1487. *Затенацкiй Я. П.* Вступ // *Історія украiнського мистецтва: У 6 т. / АН УРСР; Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та iн.* – Киiв, 1969. – Т. 4, кн. 1: Мистецтво кiнця XVIII– першої половини XIX столiття. – С. 5–12.
- С. 10: Зазначено, що важливим внеском у мистецтвознавство були зокрема праці І. Свенціцькага, С. Маслова та iнших вчених.
1488. *Історія украiнського мистецтва: У 6 т. Т. 4, кн. 1: Мистецтво кiнця XVIII– першої половини XIX столiття / АН УРСР; Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та iн.* – Киiв, 1969. – 363 с.
- С. 311: У “Примiтках” (с. 310–320) вказано працю І. Свенціцькага “Причинок до мистецького випосаження катедри св. Юра у Львовi” (Львiв, 1937).
- С. 343: В “Именному покажчику” (с. 334–345) зазначено: “Свенціцкiй Іларіон (1876–1956), історик мистецтва”.
1489. *Кобржицкa Т. В.* Украiнiстика в “Нашай нiве” // *Украiнське лiтературознавство: Мiжвiд. респ. зб.* – Львiв, 1969. – Вип. 6. – С. 93–100.

С. 95–96: Про І. С. Свенціцького-білорусиста. Зазначено, що у 1909 р. газета “Наша ніва” передрукувала працю І. С. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908) в перекладі на білоруську мову (1909, № 4), “зав’язавши активне листування з її автором (1909, 5, 28, 29, 48)”.

1490. *Корнейчик И. И.* Украинские революционные демократы и библиография. – Москва: Книга, 1969. – 143 с.

С. 53: Зазначено, що “начиная с 70-х гг. прошлого века... украинская библиография представлена указателями и каталогами Я. Ф. Головацкого, А. Стефановича, И. Е. Левицкого, А. С. Петрушевича, И. С. Свенцицкого... и др.”.

1491. *Корнейчик И.* Славний шлях: (До 70-річчя Ф. П. Максименка) // Бібліотекознавство та бібліографія: Міжвід. респ. зб. – Харків, 1969. – Вип. 6. – С. 143–150.

С. 149: Згадано професора І. С. Свенціцького, відомості про якого та бібліографію праць вченого подано у бібліографічному покажчику “Друковані праці професорів, викладачів і співробітників Львівського університету за 1944–1960 роки” (Львів, 1962).

1492. *Мажэйка А. В.* Україна у беларуска-чэшскіх культурных сувязях // Матэрыялы першай навук. канф. па вывучэнню беларус.-укр. літ. і фальклорных сувязей: (Тэз. дакл., май 1969 г.). – Гомель, 1969. – С. 34–36.

С. 35: Про І. С. Свенціцького-білорусиста.

1493. *Мартынава Э. М.* Беларуская літаратура на старонках украінскага друку пачатку ХХ ст. // Матэрыялы першай навук. канф. па вывучэнню беларус.-укр. літ. і фальклорных сувязей: (Тэз. дакл., май 1969 г.). – Гомель, 1969. – С. 49–50.

С. 49, 50: Про І. С. Свенціцького-білорусиста, його вагомий внесок у дослідження білоруської літератури та популяризацію її на Україні.

1494. *Маторны У. А.* Беларусістыка ва Львове // Матэрыялы першай навук. канф. па вывучэнню беларус.-укр. і фальклорных сувязей: (Тэз. дакл., май 1969 г.). – Гомель, 1969. – С. 72–74.

С. 72: Про І. С. Свенціцького-білорусиста.

1495. *Панізнік С.* З бунтарнай душой: Штрыхі да біяграфіі Цёткі // Маладосць. – 1969. – № 2. – С. 148–150.

Також про І. Свенціцького, його взаємини з А. Цёткою.

1496. *Шалата М. Й.* Маркіян Шашкевич: Життя, творчість і громадсько-культурна діяльність. – Київ: Наук. думка, 1969. – 255 с.

С. 117, 204, 250: Згадується праця І. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909). Також погляд вченого на зв’язок західноукраїнського відродження із сербським: “Свенціцький, між іншим, радить порівняти ідейну спрямованість “Русалки Днѣстрової” із “Сербианкою” С. Милутиновича, а русофільство Д. Зубрицького – з русофільством Вука Караджича”.

1497. *Юрченко П. Г.* Видатна пам’ятка народного мистецтва // Українське мистецтвознавство: Респ. міжвід. зб. – Київ, 1969. – Вип. 3. – С. 99–108.

С. 105, 107: Згадано І. Свенціцького, посилання на його працю “Тематичний уклад стінопису церкви св. Юра в Дрогобичі” (Самбір, 1938).

1970

1498. *Анушкін А.* На заре книгопечатания в Литве. – Вильнюс: Минтис, 1970. – 195 с.

С. 15: У присторінкових примітках посилання на працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

1499. *Афанасьев В. А., Касян В. І.* Вступ // Історія українського мистецтва: У 6 т. / АН УРСР; Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – Київ, 1970. – Т. 4, кн. 2. – С. 5–16.

С. 14: Зазначено, що завдяки ентузіастам музейної справи, таким як М. Біляшівський, В. Щербаківський, І. Свенціцький та ін., у музеях України (зокрема у львівському Національному музеї) зібрано “мистецькі цінності, що стали базою для вивчення українського мистецтва”.

1500. Історія українського мистецтва: У 6 т. Т. 4, кн. 2 / АН УРСР; Голов. редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – Київ, 1970. – 433 с.

С. 415: Згадано І. С. Свенціцького – мистецтвознавця, ентузіаста музейної справи.

1501. *Кабржицкая Т., Рагойша В.* Цётка и Свенціцкі // *Полымя.* – 1970. – Жнівень. – С. 204–209.

1502. *Кобржицька Т. В., Рагойша В. П.* До українсько-білоруських громадсько-літературних зв'язків: Свенціцький і Цьотка // *Українське літературознавство: Міжвід. респ. зб.* – Львів, 1970. – Вип. 10. – С. 61–67.

С. 61–62: Публікується лист І. С. Свенціцького до редактора газети “Наша ніва” О. М. Уласава.

С. 64–65: Публікується лист І. С. Свенціцького до редактора Державного видавництва Білорусі М. Климковича. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

1503. *Лучук В.* Продолжение добрых традиций // *Неман.* – 1970. – № 2. – С. 172–174.

С. 173: Зазначено: “Впервые имя Богдановича было упомянуто на Украине еще в 1908 году в книге львовского слависта И. С. Свенцицкого”. Йдеться про працю І. С. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

1504. *Цалай-Якименко О.* Післямова // *Дилецький М.* Граматика музикальна: Фотокопія рукопису 1723 року / Підгот. до видання О. С. Цалай-Якименко; Редкол.: М. М. Гордійчук, Я. Д. Ісаєвич, Л. Є. Махновець. – Київ: Музична Україна, 1970. – С. 89–93.

С. 90–91: У розділі додатків “Львівський рукопис” зазначено: “В 1890 році “Граматика музикальна” була в митрополичій бібліотеці собору св. Юра у Львові, звідки її на початку ХХ століття придбав для Музею українського мистецтва у Львові засновник музею, знавець і невтомний шукач пам'яток культури Іларіон Свенціцький. Тепер рукопис зберігається в фондах Музею під номером 87/510804”.

1971

1505. *Байцюра Т.* Закарпатоукраинская интеллигенция в России в первой половине XIX века. – *Пряшев,* 1971.

С. 187–188: Згадано мовно-історичні праці І. С. Свенціцького.

1506. *Кирчів Р.* Василь Щурат // Радянське літературознавство. – 1971. – № 8. – С. 66–76.
- С. 71: Згадано рецензію І. С. Свенціцького (1908) на працю В. Г. Щурата “Грунвальдська пісня: (Bogurodzica dziewicza): Памятка западно-руської літератури XIV в.” (Жовква, 1906).
1507. *Кобржицкая Т. В.* Українсько-білорусские литературные связи начала XX века: Автореф. дис. ... канд. филол. наук. – Львов, 1971. – 20 с.
- С. 6, 8–10, 12: Про І. С. Свенціцького-білорусиста.
1508. *Корнейчик І. І.* Історія української бібліографії. Дожовтневий період: (Нариси). – Харків: Ред.-вид. від. Кн. палати УРСР, 1971. – 374 с.
- С. 255: Про І. С. Свенціцького: “З москвофільських періодичних видань прогресивну бібліографічну інформацію здійснював журнал “Живая мысль” (Львів, 1902–1905), видавцем і редактором якого був І. С. Свенціцький. Виступав під псевдонімом І. С. Святицькій”.
1509. *Логвин Г. Н.* Київська псалтир // Українське мистецтвознавство: Респ. міжвід. зб. – Київ: Наук. думка, 1971. – Вип. 5. – С. 179–199.
- С. 191: Про композицію ікони “Преображення” з м. Буська, описану в праці І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928).
1510. Львівський музей українського мистецтва: Буклет / Авт. тексту М. І. Моздир. – Київ: Мистецтво, 1971. – [55 с.]. – Текст укр., рос., англ. мовами. – (Скарби музеїв України).
- С. 5, 8, 11: Про І. С. Свенціцького – організатора і багатолітнього директора Львівського музею українського мистецтва.
1511. *Неборячок Ф. М.* Сучасні українсько-болгарські літературні зв'язки // Українська культура в її інтернаціональних зв'язках: Тези доп. і повідомл. восьмої укр. славістичної конф. 21–24 жовт. 1971 р. – Київ: Наук. думка, 1971. – 244 с.
- С. 176: Серед фундаментальних праць, у яких досліджено взаємопроникнення болгарської та української літератур у їх історичному розвитку, названо працю І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1512. *Немировский Е. Л.* Начало славянского книгопечатания. – Москва: Книга, 1971. – 269 с.

С. 14, 122, 145: Про І. С. Свенціцького – знавця стародруків, який “ввел на страницы науки Часослов из собрания Церковного музея во Львове”, “описал экземпляр Триоди постной, приобретенной у московского букиниста Шибанова Церковным музеем гор. Львова”.

С. 162: Також про І. С. Свенціцького: “В 1908 г. И. Свенцицкий описал Триодъ цветную Швайпольта Фиоля, купленную львовским Церковным музеем у московского букиниста Шибанова. В том же 1908 г. И. С. Свенцицкий составил каталог и другого собрания старопечатных книг, вошедший в изданную им “Опись Музея Ставропигийскаго Института во Львовѣ”.

С. 217: Серед імен вчених, дослідників книгодрукування, названо прізвище І. С. Свенціцького: “Говоря о советской историографии, мы с уважением вспоминаем ныне уже покойных зачинателей послереволюционного изучения славянского первопечатания – П. Н. Беркова, И. П. Крипьякевича, С. И. Маслова, И. С. Свенцицкого”.

С. 221, 225, 241, 243, 247: У “Примітках” (с. 227–254) вказано праці І. С. Свенціцького, присвячені іконопису та стародрукам “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

1972

1513. *Бахмат К. П.* Українсько-болгарські літературні зв’язки // Українське слов’янознавство. – 1972. – Вип. 7. – С. 62–66.

С. 65: Про І. С. Свенціцького-болгариста, “який вперше на Україні зробив спробу створення систематичного курсу болгарської літератури” у своїй праці “Нарис з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1514. Бучач і Бучаччина: Історико-мемуарний зб. / Редкол.: М. Островерха (голов. ред.) та ін. – Нью-Йорк; Лондон; Париж; Сідней; Торонто, 1972. – 943 с. – (НТШ. Укр. архів; Т. XXVII).

С. 380: Уривок із спогадів сотника О. Навроцького, де він згадує про зустріч з І. Свенціцьким в м. Симбірську [у 1919–1920 рр.].

1515. *Дзьобан О. О.* Нові документи про роботу І. Франка та інших учених над рукописними джерелами // Скарбниця знань: Тематич-

ний зб. наук. праць / Редкол.: В. В. Машотас (відп. ред.) та ін. – Львів, 1972. – С. 92–96.

С. 93: Згадано І. С. Свенціцького, який працював з фондами наукової бібліотеки ім. В. Стефаника АН України.

1516. *Исаевич Я. Д.* Роль братств в издании и распространении книг на Украине и Белоруссии (конец XVI–XVIII в.) // Книга и графика: Сб. посвящается 80-летию чл.-кор. АН СССР А. А. Сидорова. – Москва: Наука, 1972. – С. 127–136.

С. 135: У пристатейній бібліографії зазначено працю І. С. Свенціцького “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народного Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербург, 1904).

1517. *Куц О. П.* Бібліографи Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника АН УРСР до 50-річчя утворення Союзу РСР // Скарбниця знань: Тематичний зб. наук. праць / Редкол.: В. В. Машотас (відп. ред.) та ін. – Львів, 1972. – С. 122–154.

С. 129: Згадано бібліографічний покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956).

1518. *Немировский Е. Л.* Заметки о славянском старопечатании // Книга и графика: Сб. посвящается 80-летию чл.-кор. АН СССР А. А. Сидорова. – Москва: Наука, 1972. – С. 99–106.

С. 106: У пристатейному списку літератури зазначено працю І. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

1973

1519. *Ахрыменка П.* Іларыён Свянціцкі і Беларусь // Летapis братэрства: Аб беларуска-ўкраінскіх фальклорных, літаратурных і тэатральных сувязях. – Мінск: Мастацкая літаратура, 1973. – С. 149–155.

1520. *Ахрыменка П.* Роля “Нашай нівы” ва ўмацаванні беларуска-ўкраінскіх культурна-літаратурных сувязей // Там само. – С. 140–143.

С. 143: Про І. Свенціцького–білорусиста. Зазначено, що праця І. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908) у перекладі білоруською Я. Журби була опублікована в газеті “Наша ніва” (1909).

1521. *Ахрыменка П.* Цётка і Україна // Там само. – С. 156–160.

С. 156–160: Про І. Свенціцького і А. Цьотку. Автор відвідав Львів у 1962 р. З розповідей людей, які знали І. Свенціцького і А. Цьотку (це, передусім, Меланія Дмитрівна Бордун та Анісія Матвійвна Свенціцька), автор подав цікаві відомості та матеріали про українського вченого і білоруську поетесу.

С. 158: Серед культурних діячів Львова, в першу чергу І. Свенціцький допоміг білоруській поетесі видати свої твори на Україні.

С. 156, 160: У присторінкових примітках – посилання на працю І. Свенціцького “Розквіт культурно-національного життя Східної Білоруси” (Львів, 1928), “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

1522. *Грибовська О.* Зеніт: [До 50-річчя К. К. Трофимовича] // За рад. науку. – 1973. – 23 лют.

Згадано професора І. С. Свенціцького, студентом якого був К. К. Трофимович.

1523. *Домбровський О.* Семінар історії України при НТШ у тридцятих роках // Український історик (Нью-Йорк; Мюнхен). – 1973. – № 1/2 (37/38). – С. 119–129.

С. 120: Про І. С. Свенціцького: “Українських професорів в університеті не було, бо поляки не допускали. Одиноким нашим доцентом, який викладав старослов’янське, був Іларіон Свенціцький, директор нашого Національного Музею”.

1524. *Івасюта М. К., Ігнатенко Г. І., Погребенник Ф. П.* З нагоди 100-річчя утворення Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові // Український історичний журнал. – 1973. – № 1. – С. 84–91.

С. 87: Також про І. Свенціцького: “В той же час інше крило вчених – В. Гнатюк, М. Возняк, В. Щурат, Ф. Колесса, І. Крип’якевич, І. Свенціцький, М. Смішко та інші – вело інтенсивні наукові пошуки в галузі народної творчості та етнографії, давньої української літератури, та історичного минулого України, хоч на їхніх працях не могла не позначитись хибність методологічних засад буржуазної науки”.

С. 89: “І. С. Свенціцький з 1939 р. – професор Львівського державного університету, згодом керував Львівським музеєм українського мистецтва, відділом мовознавства Інституту суспільних наук АН УРСР, був депутатом Верховної Ради УРСР другого скликання”.

1525. *Мартынава Э. М.* Беларуская ўкраінскі паэтычны ўзаемапераклад. – Мінск: Навука і тэхніка, 1973. – 208 с.

С. 121, 142: Про І. С. Свенціцького-білорусиста, посилення на його праці “Відроджене білоруського пісьменства” (Львів, 1908), “Розквіт культурно-національного життя Східної Білорусі” (Львів, 1928).

1526. *Охрименко П. П.* Илларион Свентицкий и Беларусь // *Охрименко П. П.* Летопись братства. – Минск, 1973. – С. 149–155.

1527. *Шашкевич М.* Твори / Упорядкув., підготов. текстів, вступ. ст. та прим. М. Й. Шалати. – Київ: Дніпро, 1973. – 191 с.

С. 170: У примітках (“Із чеської”) зазначено, що М. Возняк, готуючи до друку твори Шашкевича, “опирався на повний і остаточний рукопис перекладів поета з чеської мови, позичений через І. Свенціцького з родинного архіву Срезневських”.

1974

1528. *Біганський Р. М.* Сторінка з історії співдружності культур білоруського та українського народів: (Збірка білоруських книг І. С. Свенціцького у фондах бібліотеки) // Книга і знання: Тематичний зб. наук. праць. – Львів, 1974. – С. 124–141.

1529. *Кікта С.* Микола Гнатишак (1903–1973) // Український історик. – Нью-Йорк; Мюнхен, 1974. – № 1–3 (41–43). – С. 182–183.

Згадано І. С. Свенціцького – викладача Львівського університету та директора Національного музею у Львові.

1530. *Немировский Е. Л.* Начало книгопечатания на Украине. Иван Федоров. – Москва: Книга, 1974. – 224 с.

С. 18: Зокрема про І. С. Свенціцького – дослідника стародрукованої книги.

С. 41: Також про І. С. Свенціцького. Зазначено, що у 1908 р. було описано 5 нових примірників Апостола 1574 р., 4 з яких перебували у Львові: “О них рассказал в своих каталогах старопечатных книг И. С. Свенцицкий. ...Два Апостола 1574 г. учтены И. С. Свенцицким в описи Музея Ставропигийского института, собрания которого после войны перешли в ЛГИМ”. “Второй экземпляр Ставропигийского

института, по описанию И. С. Свенцицкого № 22 (124) – “сильно обрванный и подклеенный, без начальных листов и без конца” – в годы войны, а может быть и ранее, пропал, где он сейчас, мы не знаем”.

С. 115: Про І. С. Свенціцького: “В каталоге книг Церковного музея во Львове, составленном в 1908 г. И. С. Свенцицким, описаны два экземпляра Псалтыри и Нового завета – оба они были приобретены в России у букинистов, один у Большакова, второй у Шибанова”.

С. 182: У “Списке часто употребляемых сокращенных библиографических отсылок” (с. 180–183) зазначено працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

С. 185, 187, 189, 192, 195, 201, 205: У “Примечаниях” (“Львовская типография Ивана Федорова” (с. 184–196) та “Острожская типография Ивана Федорова” (с. 196–209) зазначено праці І. С. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Вип. I–III” (Жовква, 1922–1923), “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

1531. *Пивоваров М.* З літопису взаємозбагачення братніх літератур: Літ.-критич. нарис. – Київ: Рад. письменник, 1974. – 177 с.

С. 152–153: Про І. Свенціцького-болгариста, його працю “Нарис з історії болгарської літератури” (Львів, 1957), в якій “І. Свенціцький детально зупинився на розвитку літературної мови, шкільної освіти, народної творчості, на культурному внеску таких діячів, як П. Хилендарський, С. Врачанський, Н. Бозвел, Х. Дупничанин, Ю. Венелін та інші”.

1532. *Чорній В.* Болгаристика у Львівському університеті // Жовтень. – 1974. – № 9. – С. 121–123.

С. 122: Згадано професора І. С. Свенціцького, його важливу роль у розвитку болгаристики у Львівському університеті: “Поряд з іншими проблемами він цікавився мовою, літературою і мистецтвом Болгарії. У 1933 році вчений відвідав столицю Болгарії Софію як учасник конгресу візантологів. Завдяки цьому його контакти з болгарськими вченими і письменниками стали ще тіснішими”.

1533. *Friedelówna T.* Ewangeliarz Ławryszewski: Monografia zabytku / Polska Akademia Nauk. Komitet Słowianoznawstwa. – Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk: Zakład narodowy imienia Ossolińskich; W-wo PAN, 1974. – 280 s. – (Monografie Slawistyczne; № 28).

С. 14, 77: Автор посилається на працю І. С. Свенціцького “Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание)” (С.-Петербургъ, 1913).

С. 114: У зв’язку з дослідженням І. С. Свенціцьким мови Лаврашівського Євангелія, автор зазначає: “Nie jest to jednym możliwa hipoteza dotycząca genezy wtórnego ę w Ewangeliarzu Ławryszewskim. Omawiając to zjawisko fonetyczne I. Świącicki zaliczył je do zespołu zjawisk gwarowych, które ogólnie uważał za białoruskie. Wielokrotnie przy tym powoływał się na “Белорусы” Е. Ф. Karskiego”.

С. 126, 127, 128, 129: Посилаючись на працю І. С. Свенціцького “Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание)” (С.-Петербургъ, 1913), автор зауважує: “Pewne wyrazy z kontynuantami pśl. sonantów przytacza z ewangaliarza Świącicki we fragmencie zatytułowanym Полногласие. И. С. Свенцицкий. Лаврашевское евангелие..., s. 221–222”.

С. 278: У розділі “Bibliografia” (с. 273–278) зазначено вказану вище працю І. С. Свенціцького.

1975

1534. *Борковський В. И.* Илларион Семенович Свенцицкий. 1876–1956: (К 100-летию со дня рождения украинского филолога) // Русская речь. – 1975. – № 3. – С. 90–95.

1535. *Исаевич Я. Д.* Першодрукар Іван Федоров і виникнення друкарства на Україні. – Львів: Вища шк., 1975. – 151 с.

С. 130, 143: У “Списку видань, наведених у примітках” (с. 127–130) та “Примітках” (с. 132–150) зазначено праці І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908) та “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

1536. *Максименко Ф. П.* Передмова // Кириличні стародруки українських друкарень, що зберігаються у львівських збірках (1574–1800): Зведений каталог / Уклав Ф. П. Максименко. – Львів: Вища шк., 1975. – С. 5–11.

С. 7, 8: Про найбільшу із львівських збірок колекцію стародруків львівського Національного музею: “Почав її збирати видатний знавець

книги, літератури і мистецтва проф. І. С. Свенціцький (1876–1956)”. Також про колекцію Львівського історичного музею, в основі якої – бібліотека Львівського Ставропігійського братства, описана І. С. Свенціцьким у праці “Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

1537. Передмова // Першодрукар Іван Федоров та його послідовники на Україні (XVI – перша половина XVII ст.): Зб. документів / Упоряд.: Я. Д. Ісаєвич, О. А. Купчинський, О. Я. Мацюк, Е. Й. Ружицький; Редкол.: О. Г. Мітюков (голова) та ін. – Київ: Наук. думка, 1975. – С. 5–13.

С. 9: Зазначено, що при вивченні стародруків незамінними посібниками є фундаментальні каталоги І. С. Свенціцького.

1976

1538. *Гумецька Л. Л.* Іларіон Семенович Свенціцький: (До 100-річчя з дня народження): Визначні представники мовознавчої науки // Мовознавство. – 1976. – № 2. – С. 78–82.

1539. *Кабржыцкая Т. В., Рагойша В. П.* Карані дружбы: Беларуска-ўкраінскія літаратурныя ўзаемасувязі пачатку XX ст. – Мінск: Выд-ва БДУ імя У. І. Леніна, 1976. – 255 с.

С. 41: Згадано професорів Львівського університету, зокрема “Іл. Свянцицькага, К. Студзінскага і іншых вучоных, якія намагаліся ўвесці ва універсітэцкую праграму для філолагаў параўнальнае вывучэнне усходнеславянскіх моў і літаратур”.

С. 48: Про І. Свенціцького – дослідника творчості Я. Купали. Згадано працю І. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

С. 49–50: Згадано вищевказану працю І. Свенціцького та зазначено: “Тут жа адзначым толькі тое, што менавіта з Свянцицькага пачаеца дзейнасць цэлай плеяды ўкраінскіх даследчыкаў літаратуры, для якіх беларусазнаўства стала справай усяго жыцця”. Також про поїздку І. Свенціцького до Білорусі: “Едучы ў 1906 г. у Беларусь, Іл. Свянцицькі менавіта ад М. Паўлыка атрымоўвае адрас мінскага археолога і збіральніка даўнейшых каштоўнасцей М. Татура”.

С. 53–56: Про І. Свенціцького, який “стаў піянерам беларусістыкі на Украіне і адным з самых значных дзеячаў еўрапейскай беларусістыкі...”, дослідника творчості Я. Купали та Я. Коласа.

С. 79–87: Про І. Свенціцького і А. Цьотку. Публікується лист-відповідь (с. 84–87) І. Свенціцького (від 12 липня 1946 р.) до редактора Білоруського державного видавництва Михася Климковича. Цей лист, фактично, є спогадом І. Свенціцького про А. Цьотку. Зазначено, що оригінал українською мовою машинописного тексту листа зберігається у “Дзяржаўным архіве літаратуры і мастацтва БССР” (ДзАЛМ, ф. 44, воп. 1, адз. зах. 341, арк. 2–3). – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

С. 97–100: Про І. Свенціцького – дослідника творчості А. Цьотки. Згадано, зокрема збірки поетеси “Хрэст на свабоду” ([Жовква], 1906) та “Скрыпка Беларуская” ([Жовква], 1906), проаналізовані І. Свенціцьким у праці “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

С. 101–106: Про І. С. Свенціцького – білорусиста. Згадано праці І. С. Свенціцького з білорусистики та зазначено: “Калі б Іл. Свяціцкі напісаў толькі “Адраджэнне беларускага письменства”, то і тады б ён застаўся назаўсёды ў гісторыі беларуска-ўкраінскіх літаратурных сувязей. Аднак яму належаць, апроча гэтага даследавання, яшчэ дзве арыгінальныя і важныя працы – артыкул “Асновы адраджэння беларускага письменства” (1913) і кніга “Росквіт культурна-нацыянальнага жыцця Усходняй Беларусі” (Львоў, 1928)”.

С. 107–108: Серед українських вчених, дослідників білоруської літератури початку ХХ ст. (І. Франко, В. Щурат, І. Крип’якевич та ін.) названо І. Свенціцького.

С. 125–126: Про І. С. Свенціцького – дослідника і активного пропагандиста білоруської культури на Україні.

С. 241–242: Зокрема про білоруського дослідника М. Багдановіча, який продовжив “традыцыі Іл. Свяціцкага і С. Палуяна ў азнаямленні ўкраінцаў з беларускай культурай”.

С. 247–249: У розділі приміток “Беларуская літаратура на Украіне і праблема кантактных сувязей” (с. 246–251) посилання на праці І. Свенціцького “Шевченко в ряді слов’янських літаратур” (1914), “Росквіт культурно-національного життя Східної Білорусі” (Львів, 1928), “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908) та статтю про вченого С. Панізніка “Іларыён Свяціцкі” (1968).

1540. [Каспрук А. А., Куп'янський Й. Я.]. Коментарі // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. / Упорядкув. та коментарі А. А. Каспрука, Й. Я. Куп'янського; Ред. тому П. Й. Колесник. – Київ: Наук. думка, 1976. – Т. 3: Поезія. – С. 397–436.

С. 408: Про І. Свенціцького – “українського радянського філолога, мистецтвознавця, організатора Львівського музею українського мистецтва.

1541. Коляда Г. И. Украинско-румынские книгопечатные связи в области книжной орнаментики // Проблемы рукописной и печатной книги / Редкол.: А. А. Сидоров (председатель) и др. – Москва: Наука, 1976. – С. 204–228.

С. 223, 224: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), як єдине українське джерело, в якому поміщено репродукцію гравюри “Усікновення глави Іоанна Предтечі” роботи українського гравера Іллі.

1542. Копистянська Н. Х. Професор І. С. Свенціцький (1876–1956) // Іноземна філологія. – Львів, 1976. – Вип. 44. – С. 102–105.

1543. Лозинский И. Н. Професор И. С. Свенцицкий – русист: (К 100-летию со дня рождения и 20-летию со дня смерти) // Вопросы русской литературы. – 1976. – Вып. 2 (28). – С. 139–142.

1544. Лозинський І. М. Професор І. С. Свенціцький – болгарист: (До 100-річчя з дня народження) // Проблеми слов'янознавства. – Львів, 1976. – Вип. 13. – С. 3–14.

1545. Лубківський Р. На струнах бурі: [Вступ. ст.] // Цьотка: Вибране / Пер. з білорус. Р. Лубківського / Упоряд., вступ. ст., прим. Р. Лубківського. – Київ: Дніпро, 1976. – С. 3–23.

С. 10: Про І. С. Свенціцького і Цьотку: “Білоруська бібліотека, яку протягом усього свого життя збирав ровесник і друг Цьотки, відомий славіст Іларіон Свенціцький, певно ж, поповнювалась і за рахунок безпосередніх надходжень від Алоїзи Пашкевич”.

1546. Моторний В. А. Багатогранність // Жовтень. – 1976. – № 4. – С. 127–128.

Про І. С. Свенціцького. До 100-річчя від дня народження.

1547. *Сидоров А. А.* Предисловие // Украинские книги кирилловской печати XVI–XVIII вв.: Каталог изданий, хранящихся в Гос. б-ке СССР им. В. И. Ленина / Гос. ордена Ленина б-ка СССР им. В. И. Ленина. Отдел редких книг; Сост.: Т. Н. Каменева, А. А. Гусева; Ред. И. М. Полонская. – Москва: 1976. – Вып. I: 1574 г. – I половина XVII в. – С. 5–6.

С. 5: Серед інших вчених (Крип'якевич, Макаренко, Маслов) – авторів каталогів, окремих монографій, спеціальних статей – згадано І. С. Свенціцького, який також зробив дуже багато для виявлення і встановлення особливостей українського книжкового мистецтва.

1548. *Трофимович К.* Вчений, громадський діяч, педагог: (До 100-річчя від дня народження) // За рад. науку. – 1976. – 9 квіт.

Про І. С. Свенціцького.

1549. *Трофимович К.* “Не шкодувати сил для народу...”: До 100-річчя з дня народження І. С. Свенціцького // Вільна Україна. – 1976. – 7 квіт.

1550. *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. Т. 3: Поезія / Упорядкув. та коментарі А. А. Каспрука; Ред. тому П. Й. Колесник. – Київ: Наук. думка, 1976. – 447 с.

С. 409: У передмові до “Притчі про гадюку в домі” І. Франко згадує І. Свенціцького як автора опису рукописів Народного Дому з колекції А. Петрушевича.

1977

1551. [*Белодед И. К., Галенко И. Г.*]. Русское языкознание во Львовском университете // Традиции русского языкознания на Украине / АН Укр. ССР. Ордена Трудового Красного Знамени Ин-т языкознания им. А. А. Потебни; Редкол.: Г. П. Ижакевич (председатель) и др. – Киев: Наук. думка, 1977. – С. 115–135.

С. 120–123: Про видатних славістів, які працювали у Львівському університеті (університеті Яна Казимира) в 1928–1930 роках: Г. Улашина, Т. Лер-Сплавінського, В. Ташицького, І. Свенціцького, З. Штібера та інших вчених.

С. 121–123: Наукова діяльність І. С. Свенціцького мала особливе значення для розвитку слов'янської філології у Львівському університеті. І. С. Свенціцький працював в університеті (з перервами: 1913–1915 рр., 1933–1956 рр.) приват-доцентом, пізніше керівником кафедри слов'янської філології (1945–1956).

С. 133: Під науковим керівництвом професора І. С. Свенціцького захистила дисертацію з питань сербської мови З. Г. Розова.

1552. *Лозинський І.* Іван Франко в житті Іларіона Свенціцького // *Наша культура*. – 1977. – № 10. – С. 12–14.

1553. *Пашаева Н. М., Климкова Л. Н.* Галицко-русская Матица во Львове и её издательская деятельность // *Книга: Исследования и материалы: Сборник / Всесоюзная Книжная палата; Редкол.: Н. М. Сикорский (глав. ред.) и др.* – Москва: Книга, 1977. – XXXIV. – С. 61–77.

С. 73: Про І. С. Свенціцького, який друкувався у “Науковому збірнику Галицько-руської Матиці”: “Так, украшением “Сборника” является помещенный в 1905 г. и вышедший также отдельной книгой труд И. С. Свенцицкого “Материалы по истории возрождения Карпатской Руси. Сношения Карпатской Руси с Россией в первой половине XIX в.”. Это издание – сборник ценнейших сведений и библиографии по теме – известно каждому исследователю Галичины”.

1554. [*Романова Н. Г.*]. Развитие русского языкознания на Украине после Октября // *Традиции русского языкознания на Украине*. – Киев: Наук. думка, 1977. – 284 с.

С. 240: Серед важливих досліджень у галузі історичної фонетики названо працю І. С. Свенціцького “Смоленська грамота 1229 р. у світлі дослідів чергування напівголосних і голосних у слов'янських мовах XIX–XX століть” (1955).

С. 243–244: Серед важливих досліджень з історичного мовознавства названо працю І. С. Свенціцького “Назва “Русь” в історичному розвитку до XIII віку” (Жовква, 1936)

С. 246–247: Про І. С. Свенціцького – дослідника стародавніх пам'яток писемності.

С. 260: Зазначено, що І. С. Свенціцький продовжив традиції в галузі дослідження історичної діалектології.

1979

1555. *Дмитриев П. А.* Разработка проблем славянской филологии и координация учебной и научно-исследовательской работы в вузах СССР // Комплексные проблемы истории и культуры народов Центральной и Юго-Восточной Европы: Итоги и перспективы исслед. – Москва: Наука, 1979. – С. 235–241.

С. 237: Згадано І. С. Свенціцького – вченого-славіста.

1556. *Лозинський І. М.* І. С. Свенціцький – дослідник наукової спадщини Івана Франка // Українське літературознавство: Міжвід. респ. зб. – Львів, 1979. – Вип. 32. – С. 72–81.

1557. Львівський музей українського мистецтва: Альбом / Авт.-упоряд. В. Є. Арофікін. – Київ: Мистецтво, 1979. – 80 с. – Текст укр., рос., англ. мовами.

С. 5, 9, 13: Згадано професора І. С. Свенціцького – багатолітнього директора Львівського музею українського мистецтва (назва Львівського Національного музею ім. А. Шептицького за радянських часів).

С. 68: Фото скульптурного погруддя Іларіона Свенціцького роботи Євгена Дзіндри (1960 р.).

1558. *Мельничук Я.* Дружбі міцніти // За рад. науку. – 1979. – 28 груд.

Про зв'язки кафедри слов'янської філології ЛДУ з іншими зарубіжними вузами. Також про І. С. Свенціцького.

1980

1559. *Полек В. Т.* Листи І. С. Свенціцького до болгарських учених // Проблеми слов'язознавства. – Львів, 1980. – Вип. 21. – С. 143–146.

С. 144–146: Публікуються чотири листи І. С. Свенціцького, з яких 3 – до основоположника болгарської бібліографії – Н. В. Міхова. Листи, зазначає автор публікації, виявлені дослідником П. Атанасовим в особистому архіві Н. В. Міхова. 4-й лист, за припущенням П. Атанасова, – до професора права Софійського університету С. Цанкова. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

С. 146: У пристатейному “Списку літератури” зазначено працю І. С. Свенціцького “У Сербів і Болгар” (Діло, 1912) та праці І. М. Лозинського, М. А. Пушкаря і У. Я. Єдлінської про І. С. Свенціцького.

1981

1560. *Божкова-Кавалджієва С.* Львів – центр болгаристики // Ленінська молодь. – 1981. – 14 берез. – (До 1300-річчя Болгарії).

Про Всесоюзну конференцію “Радянська болгаристика. Підсумки і проблеми”, яка проходила у Львові. Учасник конференції С. Божкова-Кавалджієва у своїй доповіді згадала про внесок в українську болгаристику видатного вченого-славіста, професора І. Свенціцького, його фундаментальну працю “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1561. *Вальо М. А.* Відображення в радянській бібліографії зв’язків української літератури з літературами народів СРСР. – Київ: Наук. думка, 1981. – 124 с.

С. 84, 85: Серед видатних дослідників українсько-білоруських літературних взаємин автор називає І. С. Свенціцького та його працю “Розквіт культурно-національного життя Східної Білоруси” (Львів, 1928).

1562. *Исаевич Я. Д.* Преемники первопечатника. – Москва: Книга, 1981. – 190 с.

С. 106: Про видання типографії Арсенія Желиборського. Автор зауважує, що деякі дослідники “(А. Петрушевич, 1885, № 57); И. Свенцицкий (1908, № 501) ошибочно приписывали Желиборскому издание Науки о седми тайнах церковных, вышедшей, как показало изучение типографского материала, еще в 1618 г. в Вильнюсе”.

С. 142: Йдеться про стародруки “Триодь Цветная” 1604 р. видання та московське “Євангеліє” 1657 р. видання, описані І. С. Свенціцьким у праці “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

С. 175: У прикнижковому списку літератури вказано праці І. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924) та “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

1563. *Мартьянова С.* Літературна болгаристика у Львові // Жовтень. – 1981. – № 12. – С. 125–127.

Про особистий вагомий внесок професора І. С. Свенціцького у зміцнення контактів між болгарськими і львівськими вченими та у розвиток української болгаристики.

1564. Мосты социалистической дружбы / Редкол.: И. Дорошенко, И. Вишнеvский, А. Халимончук и др. – Львов: Вища шк., 1981. – 188 с.

С. 7, 74, 75: Про професора І. С. Свенціцького.

1982

1565. [Грицюта М. С.] Коментарі: Літературна мова і діалекти // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1982. – Т. 37: Літ.-критич. праці (1906–1908) / Упорядкув. та коментарі М. С. Грицюті; Ред. тому І. О. Дзеверін. – С. 611–614.

С. 614: Про І. С. Свенціцького: “українського філолога, мистецтвознавця, історика мови, який виступав під псевдонімом Е. Святицький”. – Див. “Покажчик криптонімів та псевдонімів І. С. Свенціцького”.

1566. Літературні процеси після другої світової війни: Огляди і вибрані питання української та ін. літ. – Філядельфія; Нью Йорк, 1982. – 256 с. – (Записки НТШ; Т. СХСV: Філологічна секція).

С. 23, 28, 38: Про І. С. Свенціцького – члена НТШ у Львові.

1567. Охріменко П. Благотворність братніх взаємин: До 100-річчя з дня народження Янки Купали // Червоний промінь. – 1982. – 6 лип.

Також про І. С. Свенціцького, його зв'язки з білоруською культурою.

1568. Степовик Д. В. Українська графіка XVI–XVIII століть: Еволюція образної системи. – Київ: Наук. думка, 1982. – 332 с.

С. 10: Серед імен видатних дослідників історії української книги (М. Гембарович, А. Зернова, П. Клименко та ін.) згадано прізвище І. Свенціцького.

С. 309, 316: У “Примітках” (с. 308–318) посилання на праці І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1928).

С. 323: У “Списку літератури” (с. 319–324) вказано праці І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) та “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933).

1569. *Франко І.* Літературна мова і діалекти // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1982. – Т. 37: Літ.-критич. праці (1906–1908) / Упорядкув. та коментарі М. С. Грицюти; Ред. тому І. О. Дзевєрін. – С. 205–210.

С. 210: У статті І. Франко згадує І. Свенціцького – редактора журналу “Живая мысль”.

1570. *Франко І.* Олександр Козловський // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1982. – Т. 36: Дослідження, статті, матеріали / Упорядкув. та коментарі О. О. Білявської, А. В. Горецького; Ред. тому М. Д. Бернштейн. – С. 7–19.

С. 10: У статті І. Франко згадує І. Свенціцького (Святицького), його листи до М. Мочульського.

С. 429, 430: У коментарі до статті згадано І. С. Свенціцького як організатора Національного музею у Львові.

1571. *Шалата М. Й.* “Два сонця білоруського письменства”: І. С. Свенціцький про Я. Купалу та Я. Коласа // Жовтень. – 1982. – № 11. – С. 97–99.

1572. *Шалата М. Й.* Робота І. С. Свенціцького над книгами Янки Купали і Якуба Коласа // Янка Купала та Якуб Колас і Україна: Тези доп. п’ятої наук. конф. з питань укр.-білорус. літ. і фольклорних зв’язків, присвяч. 60-річчю утворення СРСР / Упоряд. П. П. Охрименко. – Суми, 1982. – С. 24–27.

1983

1573. *Бахмат К. П.* З історії українсько-болгарських книжкових зв’язків // Теорія та історія радянської книги на Україні: Зб. наук. праць. – Київ: Наук. думка, 1983. – С. 134–147.

С. 140: Про вагомий внесок І. С. Свенціцького у болгаристику.

1574. *Божкова-Кавалджиева С.* Болгаристика во Львовe // Советская болгаристика: Итоги и перспективы: Материалы конф., посвященной 1300-летию Болгарского государства / Редкол.: Д. Ф. Марков (отв. ред.) и др. – Москва: Наука, 1983. – С. 248–252.

С. 251, 252: Про видатного львівського славіста І. Свенціцького, бережливо зібрані ним болгарські рукописи і документи. Згадано працю вченого “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957), “в которой прослеживается развитие болгарской литературы от Кирилла и Мефодия до Х. Ботева”.

1575. *Галенко И. Г.* Болгаристика в лингвистических трудах профессора И. С. Свенцицкого // Историко-филологически изследвания / Великотърновски ун-т “Кирил и Методий”. Лвовски държавен ун-т “Иван Франко”. – Велико Търново, 1983. – С. 223–230.

1576. *Гольберг М. Я.* Изучение и издание болгарской литературы в УССР // Советская болгаристика: Итоги и перспективы: Материалы конф., посвященной 1300-летию Болгарского государства / Редкол.: Д. Ф. Марков (отв. ред.) и др. – Москва: Наука, 1983. – С. 231–236.

С. 232: Про І. С. Свенціцького-болгариста. Автор зазначає, що саме кафедра слов'янської філології Львівського університету на чолі з професором І. С. Свенціцьким виступила організатором досліджень болгаристики на Україні.

С. 234: У пристатейному списку літератури першою вказана праця І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1577. [*Гончар О. І.*]. Коментарі: [Передмова до другого тому] // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 38: Літ.-критич. праці (1896–1911) / Упорядкув. та коментарі О. І. Гончара; Ред. тому М. Т. Яценко. – С. 579.

У коментарі до статті зазначено: “Святицький Іларіон – псевдонім Свенціцького Іларіона Семеновича (1876–1956), українського філолога і мистецтвознавця, з 1939 р. – професора Львівського університету”.

1578. *Грибовская А. И., Моторный В. А.* Исследования болгарской литературы учёными Украинской ССР (1945–1981) // Историко-филологически изследвания / Великотърновски ун-т “Кирил и Методий”. Лвовски държавен ун-т “Иван Франко”. – Велико Търново, 1983. – С. 207–214.

С. 209: Згадано І. С. Свенціцького – болгариста, у пристатейній бібліографії зазначено його працю “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1579. *Дамянова М.* Български преписи в лвовските ръкописни фондове // Там само. – С. 183–192.

С. 184, 185, 191: Про І. С. Свенціцького – болгариста та дослідника рукописів. Посилання на його працю “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

1580. *Дорошенко И. И.* Изучение болгаро-русско-украинских литературных связей во Львовском университете // Советская болгаристика: Итоги и перспективы: Материалы конф., посвященной 1300-летию Болгарского государства / Редкол.: Д. Ф. Марков (отв. ред.) и др. – Москва: Наука, 1983. – С. 252–254.

С. 253: Про І. С. Свенціцького – відомого українського болгариста, професора кафедри слов'янської філології Львівського університету, справу якого продовжили його учні К. К. Трофимович, О. І. Грибовська, В. А. Моторний.

1581. *Закревская Я. В.* Из истории болгаристических исследований в г. Львове // Там само. – С. 351–352.

С. 351–352: Про І. С. Свенціцького, коло наукових досліджень якого було надзвичайно широким. Особлива заслуга І. С. Свенціцького у дослідженні болгарсько-українських культурних взаємин, пропагуванні болгаристики на Україні. У пристатейній бібліографії зазначено праці І. С. Свенціцького з болгаристики, зокрема: “Етапи формування болгарської, сербської і української літературної мови” (1955), “Формування болгарської літературної мови (863–1762 рр.)” (1957), “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957) та літературу про вченого, зокрема, статтю Л. Л. Гумецької (1956) та бібліографічний покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956).

1582. Злыднев В. И. Изучение болгарской литературы в Советском Союзе: Итоги и перспективы // Там само. – С. 161–171.

С. 162, 171: Про І. С. Свенціцького, який в Україні пропагував болгарську літературу в душі культурно-історичної школи, спираючись на творчість Паїсія Хілендарського та Софронія Врачанського. У пристаєтньому списку літератури посилання на працю І. С. Свенціцького, що вийшла вже після смерті вченого, – “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1583. Ісаєвич Я. Д. Першодрукар Іван Федоров і виникнення друкарства на Україні. – 2-е вид., перероб. і допов. – Львів: Вища шк., 1983. – 155 с.

С. 128: У списку літератури зазначено праці І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908) та “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

1584. [Колосова В. П., Крекотень В. І., Павленко Г. І.]. Коментарі: Найстарші традиції Київської землі // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 39: Літ.-критич. праці (1911–1914) / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Крекотня, Г. І. Павленко; Ред. тому В. І. Крекотень. – С. 615–678.

С. 661: У коментарі до статті – посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

1585. [Колосова В. П., Крекотень В. І., Павленко Г. І.]. Коментарі. Притча про гадюку в домі // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 39: Літ.-критич. праці (1911–1914) / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Крекотня, Г. І. Павленко; Ред. тому В. І. Крекотень. – С. 637–638.

С. 637: Згадка про І. С. Свенціцького – видатного філолога і мистецтвознавця.

1586. Коментарі: Література XVIII в. А. Василянські друки. Б. Козацькі літописці. В. Київська академія, драми й інтермедії // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 40: Літ.-критич. праці / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Кре-

котня, О. В. Мишанича, М. М. Сулими; Ред. тому О. В. Мишанич. – С. 520–521.

С. 521: Про І. С. Свенціцького. Згадано його працю “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

1587. Коментарі: Повісті і притчі // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 40: Літ.-критич. праці / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Кречотня, О. В. Мишанича, М. М. Сулими; Ред. тому О. В. Мишанич. – С. 503.

С. 503: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

1588. *Лозинський І. М.* Іларіон Свенціцький – бібліограф і бібліотекознавець // Книгознавство та бібліографія: Зб. наук. праць / Редкол.: Є. М. Стасюк (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1983. – С. 132–146.

С. 139: Автор статті зазначає: “Спеціалісти, насамперед Я. Д. Ісаєвич і Ф. П. Максименко, твердять, що колекція старих книжок, зокрема слов’янських стародруків, зібраних тоді й пізніше І. С. Свенціцьким, є однією з найважливіших у світі як з огляду на кількість, так і на якість примірників. Серед них є унікальні й рідкісні видання, як згаданий уже Заблудівський псалтир”.

1589. *Рудь М. П.* Проблеми книгознавства в працях вчених України // Теорія та історія радянської книги на Україні: Зб. праць. – Київ: Наук. думка, 1983. – С. 5–29.

С. 11: Про І. С. Свенціцького – вченого-книгознавця.

1590. *Сохань П. С.* Советская болгаристика на Украине // Советская болгаристика: Итоги и перспективы: Материалы конф., посвященной 1300-летию Болгарского государства / Редкол.: Д. Ф. Марков (отв. ред.) и др. – Москва: Наука, 1983. – С. 112–119.

С. 116: Згадано львівських болгаристів з кафедри слов’янської філології Львівського університету – професора І. С. Свенціцького і доцента М. Д. Малярчука.

1591. *Степовик Д. В.* Изучение украинско-болгарских связей в области искусства // Там само. – С. 245–248.

С. 247: Про вагомий внесок І. С. Свенціцького у дослідження українсько-болгарських зв'язків. Згадано фундаментальні праці вченого “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929), де “сосредоточено внимание на проблеме стиля в украинской, русской, болгарской станковой живописи XV–XVI вв.” та “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957), якими вчений значно розширив діапазон своїх наукових досліджень.

1592. *Стоянов И. А.* Болгарский язык в трудах украинских славистов // Там само. – С. 265–269.

С. 266, 268: Про І. Свенціцького-болгариста. Автор зазначає, що досліджуючи проблему становлення болгарської мови, І. Свенціцький визначив працю П. Хілендарського “Історія слов'яноболгарська” (1762 р.) як засадничу, та у своїх працях вказав на наявність спільного в українців і болгар не лише в побуті, але і лексиці. У пристатейній бібліографії посилання на працю І. Свенціцького “Формування болгарської літературної мови (863–1762)” (1957).

1593. *Трофимович К. К.* Болгарская филология во Львовском университете (1939–1981) // Историко-филологически изследвания / Великотърновски ун-т “Кирил и Методий”. Лвовски държавен ун-т “Иван Франко”. – Велико Търново, 1983. – С. 215–221.

С. 215: Про професора І. С. Свенціцького, його внесок у створення болгарського напрямку у львівській славістичній школі.

1594. *Франко І.* Болгарська легенда про св. Костянтина // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 39: Літ.-критич. праці (1911–1914) / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Кречотня, Г. І. Павленко; Ред. тому В. І. Кречотень. – С. 598–613.

С. 599: Згадано І. С. Свенціцького: “Дещо з того життя опублікував д-р Іларіон Свенціцький у своїм “Описі рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича”.

1595. *Франко І.* Екскурс II: “Оглавление книгам и кто их писал” // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 40: Літ.-критич. праці / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Кречотня, О. В. Мишанича, М. М. Сулими; Ред. тому О. В. Мишанич. – С. 460–471.

С. 466: У присторінковій примітці своєї праці І. Франко зазначив: “Д-р І. Святицький подав мені відомість, що “Слово” о. Антонія Подольського про п’янство міститься в однім рукописі В. Ундольського із XVII в.”.

1596. *Франко І.* Котра віра ліпша? Інтермедія жида з русином. Тексти й студія // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 39: Літ.-критич. праці (1911–1914) / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Кречотня, Г. І. Павленко; Ред. тому В. І. Кречотень. – С. 193–226.

С. 213–214: Про І. С. Свенціцького: “Рукопис, у яким міститься отся інтермедія, належить до бібліотеки Народного дому у Львові, ч. 164, і описаний д-ром Свенціцьким; автор опису, одначе, не добачив тої інтермедії і не зазначив її існування”.

1597. *Франко І.* Передмова до другого тому: (видання “Галицько-руські народні приповідки”. Львів, 1908) // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 38: Літ.-критич. праці (1896–1911) / Упорядкув. та коментарі О. І. Гончара; Ред. тому М. Т. Яценко. – С. 317–322.

С. 318: І. Франко про І. Свенціцького: “Виписки доконав при нагіднім звіданні тої бібліотеки [б-ка Краківської академії наук] доктор Іларіон Святицький, який крім того, ніколи не забував про мою збірку приповідок і збагачував її принагідними записками, збираними з уст різних людей і в різних околицях краю”.

1598. *Франко І.* Притча про гадюку в домі // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1983. – Т. 39: Літ.-критич. праці (1911–1914) / Упорядкув. та коментарі В. П. Колосової, В. І. Кречотня, Г. І. Павленко; Ред. тому В. І. Кречотень. – С. 112–123.

С. 112: Згадано працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

1599. *Шумада Н. С.* Изучение болгарского фольклора на Украине // Советская болгаристика: Итоги и перспективы: Материалы конф., посвященной 1300-летию Болгарского государства / Редкол.: Д. Ф. Марков (отв. ред.) и др. – Москва: Наука, 1983. – С. 240–244.

С. 241: Серед інших видатних українських вчених-славістів (М. Драгоманов, І. Франко), предметом дослідження яких була болгарська культура, згадано І. Свенціцького.

1984

1600. *Бернштейн С. Б.* Константин-философ и Мефодий: Начальные главы из истории славянской письменности. – Москва: Изд-во Московского ун-та, 1984. – 166 с.

С. 8: Про І. С. Свенціцького: “Известный украинский славист Свенцицкий простодушно спрашивает: “Почему он (Брюкнер. – С. Б.) высказал и написал столько неправды?” Ответить на этот вопрос нетрудно. Автором руководила ненависть к восточным и южным славянам, к их культуре, языку, кириллическому письму, старославянскому языку, православию”. Очевидно автор має на увазі полеміку І. Свенціцького з О. Брюкнером з приводу кирило-мефодіївського питання.

1601. *Гнатюк В.* Наукове Товариство імени Шевченка у Львові: (Історичний нарис першого 50-річчя – 1873–1923). – 2-е вид. – Мюнхен; Париж, 1984. – 175 с.

С. 77, 143, 151: Про І. С. Свенціцького – члена історико-філософської комісії НТШ, активного дописувача до видань НТШ.

1602. *Історія Львова / Ю. Ю. Сливка, Ф. І. Стеблій, В. К. Баран та ін.* Редкол.: В. В. Секретарюк (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1984. – 414 с.

С. 140: Про І. С. Свенціцького – члена етнографічної комісії НТШ.

С. 296: Серед важливих досліджень в галузі мовознавства названо працю І. С. Свенціцького “Мова пам’яток письменства XVI віку із різних говіркових територій Русі” (1953).

1603. *Коваль І.* Залог успеха // За рад. науку. – 1984. – 12 черв.

Про наукові зв’язки Львівського та Велико-Тирновського (Болгарія) університетів. Також згадано професора кафедри слов’янської філології, вченого-болгариста І. С. Свенціцького.

1604. Сторінки дружби / Пер. з білорус. І. Лозинського // Жовтень. – 1984. – № 6. – С. 132–133.

Про зв'язки І. Свенціцького і А. Цьотки. Публікується листівка (“Вільно, 2. 9. 12”) А. Цьотки до І. Свенціцького. У примітках до статті зазначено: “Складаємо щиру подяку кандидату мистецтвознавства Вірі Іларіонівні Свенціцькій за сприяння цій публікації, нові дані про перебування Цьотки у Львові та вказівки про статті І. Свенціцького у петербурзькому періодичному виданні “Белая Русь”. У примітках також зазначено, що родина Свенціцьких мешкала по вулиці Богуславського, 5 (тепер вул. Коперніка), а дружина І. С. Свенціцького – Анісія Матвіївна Вострякова-Свенціцька (1890–1973) була уродженкою Москви.

1605. *Трофимович К.* От чистого сердца. Болгаристика на кафедре славянской филологии // За рад. науку. – 1984. – 12 черв.

Професора І. Свенціцького, свого викладача на кафедрі слов'янської філології, згадує його колишній студент – професор К. Трофимович: “Незабываемый наш первоучитель славяноведческой мудрости профессор Илларион Семёнович Свенцицкий был учёным широкого профиля, но к болгарской литературе он относился с особым сентиментом. В первые послевоенные годы он читал нам курс славянских литератур, привил любовь к славянской литературе, особенно болгарской. Его лекции легли в основу монографии “Очерки по истории болгарской литературы”, вышедшей уже после его смерти. И. Свенцицкий мечтал о создании на кафедре славянской филологии, которой заведовал, специализации по болгарской филологии. Пригласил для этой цели молодого болгариста Николая Демьяновича Малярчука”.

1985

1606. *Григораш Н. Д.* Український болгарист Микола Дем'янович Малярчук // Проблеми слов'янознавства. – Львів, 1985. – Вип. 31. – С. 12–15.

Згадка про І. С. Свенціцького, який запросив М. Д. Малярчука на кафедру слов'янської філології викладачем болгарської мови.

1607. *Полещук Т. С.* Роль Львова в українсько-болгарських контактах у галузі освіти і науки (кінець ХІХ – початок ХХ ст.) // Проблеми слов'янознавства. – Львів, 1985. – Вип. 32. – С. 59–66.

С. 60: Про І. Свенціцького – болгариста. Його особисті контакти з болгарськими вченими відображено в дослідженнях болгарських (зокрема П. Атанасова) та українських (зокрема І. Лозинського, І. Галенко та ін.) вчених.

С. 62: З 1913 р. у Львівському університеті лекції з болгарської мови та літератури розпочав читати І. Свенціцький.

С. 64: Про полеміку І. Свенціцького з О. Брюкнером з приводу кирило-мефодіївського питання.

С. 65: Про постійний інтерес І. С. Свенціцького до Болгарії та болгарської культури. З розповідей укладачеві Марії Іларіонівни Свенціцької (на жаль, покійної) – це зацікавлення і зв'язок з Болгарією дійсно були постійними. Майже до кінця свого життя Іларіон Семенович підтримував контакти з болгарами. Ще влітку 1956 р. Іларіона Семеновича, вже тяжко хворого, відвідала група болгарських вчених: “Випало перо з моїх рук”, – сказав на прощання вчений своїм болгарським друзям.

С. 65–66: У пристатейному “Списку літератури” зазначено працю І. С. Свенціцького “Кирилло-мефодієвській вопросъ въ освѣщеніи польскаго ученаго” (1903) та літературу про нього.

1986

1608. *Григораши Н. Д.* Літературознавча болгаристика на сторінках журналу “Жовтень” // Проблеми слов'янознавства. – Львів, 1986. – Вип. 33. – С. 55–61.

С. 60: Зокрема про І. С. Свенціцького, його внесок у болгаристику.

1609. [Грицюта М. С., Мишанич О. В., Погребенник Ф. П.] Коментарі // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1986. – Т. 50: Листи (1895–1916) / Упорядкув. та коментарі М. С. Грицюти, О. В. Мишанича. Ф. П. Погребенника; Ред. тому М. Д. Бернштейн. – 703 с.

С. 547: У коментарі до листа (від 26 лютого 1904 р., Львів) І. Я. Франка до А. Ю. Кримського зазначено: “Франко припустився необ'єктивності”, різко відгукнувшись про І. С. Свенціцького. Тут же вказано, що Святицький – псевдонім І. С. Свенціцького.

С. 600: У коментарі до листа Доманицького до Франка згадано Святицького (тобто І. С. Свенціцького).

С. 624: У коментарі до листа І. Я. Франка до В. І. Ягича згадано працю І. С. Свенціцького “Архаггелови вѣщаніа Марїи” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми)” (Львів, 1907), німецький переклад якої І. С. Свенціцький опублікував у журналі “Archiv für Slavische Philologie” (1912).

С. 639: У коментарі до листа І. Я. Франка до А. І. Франка згадка про І. С. Свенціцького – директора Національного музею.

1610. Львівський університет / Редкол.: В. П. Чугайов (відп. ред.), С. А. Макаруч (заст. відп. ред.), Д. С. Григораш (відп. секр.). – Львів: Вища шк., 1986. – 148 с.

С. 25, 33, 34: Про І. С. Свенціцького – викладача південнослов'янських літератур, палеографії, дипломатики. Зазначено, що такі праці вченого, як “Опыт сравнительного словаря русскихъ говоровъ: (Галицко-бойковскій говоръ)” (1900), “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (1911) є “цінним внеском у розвиток світової науки”.

С. 52, 138: Про І. С. Свенціцького: “Організатором літературознавчих досліджень на кафедрі слов'янської філології був її засновник, відомий учений-славист І. С. Свенціцький”. Згадано виступ професора І. С. Свенціцького на зборах університету 30 липня 1944 року.

1611. [Москвич Л. Г., Пінчук Ю. А.] Коментарі // Франко І. Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1986. – Т. 47: Історичні праці (1898–1913) / Упорядкув. та коментарі Л. Г. Москвич, Ю. А. Пінчука; Ред. тому: А. В. Санцевич, В. Г. Сарбей. – С. 653–726.

С. 708: У коментарі до праці І. Франка “Причинки до історії України-Русі” (Львів, 1912) подано коротку інформацію про І. Свенціцького.

1612. *Присяжний М.* Розкрилля франкового вузу // За рад. науку. – 1986. – 18 лют.

Про Львівський університет. Згадано видатного вченого, професора університету І. С. Свенціцького.

1613. *Свенціцька В.* Друг мого батька // Василь Касіян: Спогади про художника / Авт.-упоряд. Я. П. Гоян. – Київ: Мистецтво, 1986. – С. 138–141.

Про взаємини професора І. С. Свенціцького з художником В. І. Касіяном.

1614. Сидор О. Подвижник у царині старожитностей // Жовтень. – 1986. – № 10. – С. 80–82.

Про І. С. Свенціцького.

1615. Творчество Ивана Франко в мировом литературном процессе: Сб. обзоров / ИНИОН АН СССР; Ин-т лит. им. Т. Г. Шевченко; ЛГУ им. И. Я. Франко; Редкол.: Е. Ф. Трущенко (отв. ред.), М. Т. Яценко (отв. ред.), Ф. П. Погребенник и др. – Москва, 1986. – 256 с.

С. 35: Згадано І. Свенціцького, розвідки якого про І. Франка є предметом наукового зацікавлення та історико-літературного дослідження.

1616. Франко І. Зібрання творів: У 50 т. Т. 50: Листи (1895–1916) / Упорядкув. та коментарі М. С. Грицюти, О. В. Мишанича, Ф. П. Погребенника; Ред. тому М. Д. Бернштейн. – Київ: Наук. думка, 1986. – 703 с.

С. 238: Про І. С. Свенціцького. В листі (від 26 лютого 1904 р.) до А. Ю. Кримського І. Я. Франко висловлює незадоволення з приводу “запросин на з’їзд славістів”. У коментарі (с. 547) укладачі тому зазначають, що “І. Франко припустився необ’єктивності, поставивши цього вченого [І. С. Свенціцького] в один ряд з О. Вергуном та іншими і давши йому таку різку оцінку”.

С. 334: У листі (від жовтня 1907 р.) до В. М. Доманицького І. Я. Франко згадує І. С. Свенціцького: “Казав мені Святитський, що сих вакацій був у Петербурзі, що в Імп[ераторській] публ[ічній] бібліотеці є якась велика збірка українських приказок. Забув номер, та, може, має винотований”.

С. 391–392: Подано лист (у перекладі з німецької) (від 25 лютого 1911 р.) І. Франка до В. Ягича. Друга частина листа – це, фактично, рецензія І. Франка на працю І. Свенціцького “Архагтелови вѣщаніа Марии” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми)” (Львів, 1907), де Франко зауважив: “Дозволю собі звернути Вашу увагу на те, що пан Свенціцький, публікуючи церковно-слов’янський текст, припустився непростого недбалства та свавілля, надруквавши лише одну частину твору, скомпонованого в єдиному стилі, тоді як друга дозволила б майже з повною вірогідністю встановити автора твору і в такий спосіб відкрити церковно-слов’янською мовою твір одного з найвидатніших грецьких отців церкви, який грецькою мовою зберігся лише частково”.

1617. *Франко І.* Причинки до історії України-Русі: VIII. Східні й західні межі України в XI–XII вв. // *Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. – Київ: Наук. думка, 1986. – Т. 47: Історичні праці (1898–1913) / Упорядкув. та коментарі Л. Г. Москвич, Ю. А. Пінчука; Ред. тому А. В. Санцевич, В. Г. Сарбей. – С. 417–548.

С. 439: І. Франко дорікає І. Свенціцькому, що він, рецензуючи збірник на пошану професору Ягичу, не належним чином відреагував на статтю Франка, вмішену у цьому збірнику: “Зазначу з жалем, що рецензент “Записок Наук[ового] тов[ариства] ім. Шевченка”, д-р І. Свенціцький, обговорюючи сей ювілейний збірник, збув мою статейку про одно з найінтересніших явищ південноруської історії XII в. двома словами “літописна справка”.

1618. *Чорна Л.* Дослідник пам’яток культури // *Ленінська молодь.* – 1986. – 20 трав.

Про І. С. Свенціцького.

1987

1619. *Арофікін В. Є.* Вступ // Львівський музей українського мистецтва: Альбом / Упоряд. А. Новаківський. – Київ: Мистецтво, 1987. – С. 5–11. – (Скарби музеїв України).

С. 6, 11: Про вагомий внесок І. С. Свенціцького у справу організації і розвитку Національного музею. Завдяки особистим контактам І. С. Свенціцького з визначними діячами Москви, Києва, Петербурга, Мінська, Вільнюса щирими друзями музею стали відомі російські вчені – О. Шахматов, О. Соболевський, І. Грабар, І. Шляпкін та інші.

1620. *Вервес Г. Д.* Вступ: Про основні методологічні принципи видання // *Українська література в загальнослов’янському і світовому літературному контексті: У 5 т.* – Київ: Наук. думка, 1987. – Т. 1: *Українська дожовтнева література і слов’янський світ* / Редкол.: Г. Д. Вервес (відп. ред.) та ін. – С. 9–28.

С. 10, 23: Посилання на працю І. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957). Зазначено, що наукові концепції І. Франка, його порівняльний метод мали вплив на формування науко-

вих поглядів цілої плеяди вчених-славістів – М. Возняка, Ф. Колесси, В. Щурата, І. Свенціцького, який застосовував метод І. Франка у своїх дослідженнях.

1621. *Климкова Л.* Пушкін і Галичина // За рад. науку. – 1987. – 17 лют.
Зокрема про І. С. Свенціцького – одного з дослідників творчості О. С. Пушкіна.
1622. *Моторный В. А., Трофимович К. К.* Серболужицкая литература: История. Современность. Взаимосвязи. – Львов: Вища шк., 1987. – 207 с.
С. 5: Згадано І. Свенціцького – дослідника серболужицької культури.
1623. *Чорній В. П., Полецук Т. С.* Культурні зв'язки західноукраїнської громадськості з Болгарією в 1920–1930-ті роки // IX Республіканська славістична конференція. 12–14 трав. 1987 р. “Великий Жовтень і розвиток духовної культури слов'янських народів”: Тези доп. і повідомл. – Одеса, 1987. – С. 122–124.
С. 123, 124: Про І. С. Свенціцького, його тісні контакти з болгарськими істориками, мовознавцями, мистецтвознавцями.
1624. *Шевельов Ю.* Українська мова в першій половині двадцятого століття (1900–1941): Стан і статус. – [Б. м.]: Сучасність, 1987. – 295 с.
С. 159: Згадано І. С. Свенціцького – учасника Харківської конференції (1927 р.) з питань українського правопису.
С. 229: Згадано “Словник українсько-польський і польсько-український” (Львів, 1920), укладений І. С. Свенціцьким.

1988

1625. Архив Антонины Сергеевны Зерновой (1883–1964) // Записки Отдела рукописей Государственной библиотеки им. В. И. Ленина. – Москва, 1988. – Т. 47. – С. 119–120.
С. 119: Зазначено, що в архіві Зернової А. С. (ф. 104.8.54) зберігається праця І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) та лист А. С. Зернової (“1, 1940-і рр.?”) до І. С. Свенціцького.

1626. *Єфремова Г.* Іларіон Свенціцький. Директор Національного музею у Львові // Наше життя (Нью-Йорк). – 1988. – Жовт. – С. 12.
1627. *Пуцко В. Г.* Книжкова продукція київських та південно-західних скрипторіїв XI–XIII ст. // Писемність Київської Русі і становлення української літератури: Зб. наук. праць / Відп. ред. В. І. Кречотень. – Київ: Наук. думка, 1988. – С. 8–24.
- С. 21: У присторінкових примітках – посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів. Кириличні пергаміни XII–XV вв.” (Львів, 1933).

1989

1628. *Бурдуланюк В. М.* Наукові зв'язки західноукраїнських земель з Наддніпрянською Україною та Росією в кінці XIX – на початку XX ст. // 50 років возз'єднання Західної України з Українською радянською соціалістичною республікою у складі Союзу РСР: [У 2 ч.]. Ч. 1: Тези доп. та повідомл. республіканської наук. конф., Львів, 27–29 верес. 1989 р. / Редкол.: В. П. Чугайов (відп. ред.) та ін. – Львів, 1989. – С. 32–33.
- С. 33: Про І. С. Свенціцького – члена Київського НТШ, його працю в архівах Петербурга і Москви.
1629. Вандали в музеї // Жовтень. – 1989. – № 4. – С. 83–85. – Підп.: Члени комісії: Б. Возницький (голова комісії) та ін.
- С. 83, 85: Про знищення великої частини творів мистецтва з колекції Львівського музею українського мистецтва у 1952 р. Цьому акту вандалізму намагався протистояти директор музею професор І. С. Свенціцький: “І. С. Свенціцький робив, що міг, щоб спецфонд залишився на місці. Та в липні директор музею поїхав у відпустку і його відсутність негайно використали для перевезення спецфонду до Львівської бібліотеки АН УРСР”... “Дехто намагався протистояти сваволі, хоч це було малорезультативно. Серед них директор музею, професор І. С. Свенціцький, на здоров'я якого тяжко відбилася справа із “спецфондом”. Він помер 1956 року”.
1630. *Галенко І. Г.* Російське мовознавство у Львівському університеті (1939–1989) // 50 років возз'єднання Західної України з Україн-

ською радянською соціалістичною республікою у складі Союзу РСР: [У 2 ч.]. Ч. 2: Тези доп. та повідомл. республіканської наук. конф., Львів, 27–29 верес. 1989 р. / Редкол.: В. П. Чугайов (відп. ред.) та ін. – Львів, 1989. – С. 324–326.

С. 326: Згадка про українського славіста – професора І. С. Свенціцького.

1631. *Гнатюк М.* І слово в серці відзветься // За рад. науку. – 1989. – 4 трав.

Про філологічний факультет Львівського університету. Згадано відомих вчених, які примножили славу факультету, зокрема, професора І. С. Свенціцького.

1632. *Гринчишин Д. Г., Полюга Л. М.* Розвиток лексикографії на західноукраїнських землях // 50 років возз'єднання Західної України з Українською радянською соціалістичною республікою у складі Союзу РСР: [У 2 ч.]. Ч. 2: Тези доп. та повідомл. республіканської наук. конф. Львів, 27–29 верес. 1989 р. / Редкол.: В. П. Чугайов (відп. ред.) та ін. – Львів, 1989. – С. 318–319.

С. 318: Згадано видатного вченого І. С. Свенціцького.

1633. *Животко А.* Історія української преси. – Мюнхен, 1989–1990. – 334 с.

С. 250, 251: Про І. С. Свенціцького – дописувача місячника “Стара Україна” і часопису “Бойківщина”.

1634. *Задорожний В. Є.* Радянська історіографія про зв'язки Східної Галичини з Україною і Росією у першій половині XIX ст. // 50 років возз'єднання Західної України з Українською радянською соціалістичною республікою у складі Союзу РСР: [У 2 ч.]. Ч. 2: Тези доп. та повідомл. республіканської наук. конф., Львів, 27–29 верес. 1989 р. / Редкол.: В. П. Чугайов (відп. ред.) та ін. – Львів, 1989. – С. 27–28.

С. 27: Про І. С. Свенціцького – українського вченого, дослідника культурних взаємин Галичини із Східною Україною та Росією.

1635. *Лозинський І.* Інтелектом і серцем одержимого: Іларіон Свенціцький про Шевченка // Жовтень. – 1989. – № 3. – С. 125–126.
1636. Львівська Наукова бібліотека ім. В. Стефаніка АН УРСР: Історичний нарис / Редкол.: М. В. Лізанець (відп. ред.), М. В. Галушко (заст. відп. ред.), М. Г. Вавричин, М. А. Вальо та ін. – Київ: Наук. думка, 1989. – 204 с.
- С. 29: “Над фондами відділу рідкісної книги працювали відомі радянські вчені І. П. Крип’якевич та І. С. Свенціцький”.
- С. 34–35: На конференції до 500-річчя винаходу книгодрукування Й. Гутенбергом, яка проходила у Науковій бібліотеці ім. В. Стефаніка (жовтень 1940 р.), доповіді виголосили відомі львівські книгознавці – І. С. Свенціцький та І. П. Крип’якевич, “які виступили з оглядами найцінніших львівських колекцій рукописної книги і стародруків, діяльності І. Федорова у Львові, роботи перших друкарень південного слов’янства тощо...”.
- С. 42: У 1944 р. у врятуванні архіву та бібліотеки І. Франка “безпосередньо участь брали академік М. С. Возняк, професор Львівського університету І. С. Свенціцький та працівник Бібліотеки М. С. Деркач”.
- С. 104: Про бібліографічний покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956): “Питанням мовознавства присвячена персоналія відомого українського радянського мовознавця І. С. Свенціцького”.
- С. 114: У списку літератури (с. 114–116) до розділу “Наукова робота” (с. 93–116) зазначено статтю Р. М. Біганського “Сторінки з історії співдружності культур білоруського та українського народів: (Збірка білоруських книг І. С. Свенціцького у фондах бібліотеки)” (1974).
- С. 182: Про рідкісну книжкову колекцію з питань білорусистики, яку І. С. Свенціцький подарував бібліотеці.
- С. 199: У списку літератури до розділу “Науково-методична робота” (с. 189–200) зазначено вказану вище статтю Р. М. Біганського про білоруську колекцію книг професора І. С. Свенціцького.
1637. *Михайлишин Б. П.* Деякі проблеми співвідношення національного та інтернаціонального у працях прогресивних галицьких мовознавців ХІХ – поч. ХХ ст. // 50 років возз’єднання Західної України з Українською радянською соціалістичною республікою у складі Союзу РСР: [У 2 ч.]. Ч. 2: Тези доп. та повідомл. республіканської

наук. конф., Львів, 27–29 верес. 1989 р. / Редкол.: В. П. Чугайов (відп. ред.) та ін. – Львів, 1989. – С. 307–308.

С. 308: Цитується уривок праці І. С. Свенціцького “Спільні основи розвитку українського письменства і мистецтва” (Прага, 1931).

1638. *Пелех В.* Мій святий працедавець // Альманах Українського народного Союзу. – Джерзі Сіті; Нью-Йорк, 1989. – Річник 79. – С. 89–126.

С. 104: Про митрополита А. Шептицького. Також згадано директора Національного музею професора І. Свенціцького.

1639. *Трофимович К.* Іларіон Свенціцький // За рад. науку. – 1989. – 17 жовт. – (Постаті).

1640. *Чорній В. П.* Юрій Венелін (Гуца) і Львівський університет // Ю. І. Венелін і розвиток міжслов'янських взаємозв'язків: Тези доп. і повідом. наук. конф., присвяч. 150-річчю від дня смерті Ю. І. Венеліна. – Ужгород, 1989. – С. 41–43.

С. 43: Згадано І. С. Свенціцького – дослідника діяльності Ю. І. Венеліна.

1641. *Morality and reality: The Life and Times of Andrei Sheptyts'kyi / Canadian Institute of Ukrainian Studies. University of Alberta; Ed. P. R. Magosci.* – Edmonton, 1989. – 485 p.

С. 290, 303, 309: Про І. Свенціцького – директора Національного музею. Зазначено, що свою діяльність в музеї І. Свенціцький починав кустосом під егідою митрополита А. Шептицького, який був засновником музею, що мав тоді назву Церковний музей.

1642. *Vasiliauskienė A.* Antrojo Lietuvos Statuto Adomo Zaluskio nuorašas // *Mokslas ir gyvenimas* [Наука і життя] (Вільнюс), 1989. – № 12. – Р. 16–17.

Йдеться про невідомий список Другого Литовського Статуту, який автор статті назвала іменем Адама Залуського. Зазначено, що цей список зберігається у львівському Національному музеї, директор якого І. С. Свенціцький особисто доклав чимало зусиль для збереження рукописів.

1990

1643. *Білинський Б.* Професор М. Панчишин і митрополита лікарня у Львові (“Народна лічниця” імені А. Шептицького) // Матеріали конф., присвяч. життю та діяльності митрополита Андрея Шептицького. – Львів, 1990. – С. 28–35.

С. 28: Згадано про професора І. Свенціцького як однодумця і сратника митрополита А. Шептицького.

1644. *Гординський С.* Українська ікона на тлі універсалізму візантійського стилю / Український Вільний університет. *Varia* No 38. – München, 1990. – 36 с. – Відбитка з вид. “Збірник праць Ювіл. Конгресу Тисячоліття Християнства в Україні 988–1988”.

С. 36: У бібліографії до праці зазначено праці І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928) та “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

1645. *Гринчишин Д. Г.* Мовознавчі дослідження на сторінках ЗНТШ // Т. Шевченко і українська національна культура: До 175-річчя від дня народження Т. Шевченка та 115-річчя заснування НТШ у Львові: Матеріали наук. симпозіуму (Львів, 8–9 черв. 1989 р.) / Ін-т сусп. наук АН УРСР. НТШ у Львові; Редкол.: Л. П. Бондар та ін. – Львів: Світ, 1990. – С. 101–103.

С. 101: Про І. Свенціцького, який разом з іншими вченими (М. Возняком, В. Гнатюком, К. Студинським, І. Франком) своїми мовно-історичними розвідками, що публікувались на сторінках Записок НТШ, зробив значний внесок у дослідження мовознавчих проблем.

1646. *Задорожний В. Є.* Питання культурних зв’язків Закарпаття з Росією на сторінках Записок НТШ // Там само. – С. 76.

Згадано рецензію І. Кревецького (1907) на працю І. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (С.-Петербургъ, 1906).

1647. *Керста Р. Й.* Питання лексикології та лексикографії у НТШ // Там само. – С. 103–104.

С. 103: Про І. С. Свенціцького, який у своїх мовознавчих працях торкався питання іншомовних запозичень у українській мові.

1648. *Крушельницька Л.* Рубали ліс...: Спогади галичанки: [Передм. до ст. А. Павлишина] // Дзвін. – 1990. – № 3. – С. 119–133.

С. 126: Автор згадує про заснування її дідом (Антоном Крушельницьким) у 1929 р. видавничої спілки “Нові Шляхи” та зазначає: “Серед її організаторів були окрім діда Антона, бабуні Марії і мого тата, ще Кость Левицький, Іларіон Свенціцький, Федь Федорців, Лев Петрушевич, Павло Волосенка, Мирон Гаврисевич, Василь Герасимчук, Михайло Рудницький, Омелян Саєвич, Марія Фуртак-Деркачева, Ганна Слобода, Антін Кароль”.

С. 133: Також про І. Свенціцького: “В інституті суспільних наук, де я працюю уже багато років, відділом мовознавства колись завідував відомий український учений Іларіон Свенціцький... На якомусь засіданні професор жартівливо сказав: “... Ви дуже гарно виглядали за столом президії, але хочу Вам сказати, що так, як виходила на сцену і сідала до фортепіано Ваша мама, то Вам далеко... У Вашої мами були чудові руки. Їх дотик, коли вона віталася, запам’ятовувався на все життя. Там відчувалися і рішучість, і сила, а водночас і незвичайна лагідність”.

1649. *Купчинська З. О.* Дослідження в галузі топономастики в НТШ // Т. Шевченко і українська національна культура: До 175-річчя від дня народження Т. Шевченка та 115-річчя заснування Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові: Матеріали наук. симпозиуму (Львів, 8–9 черв. 1989 р.) / Ін-т сусп. наук АН УРСР. НТШ у Львові; Редкол: Л. П. Бондар та ін. – Львів: Світ, 1990. – С. 104–106.

С. 104, 105: Серед інших вчених (І. Верхратський, О. Колесса, І. Панькевич) згадано І. Свенціцького як дослідника проблем топономастики.

1650. *Литвин М. Р.* Співпраця членів НТШ із ученими Радянського Союзу // Там само. – С. 127–128.

С. 128: Про І. Свенціцького, який разом з К. Студинським та В. Сімовичем був представником від львівського НТШ на конференції з питань правопису у Харкові в 1927 р.

1651. *Лозинський І.* І. Свенціцький про Т. Шевченка // Там само. – С. 34–35.

1652. Михайлишин Б. П. Інтернаціональне та національне в українській термінології образотворчого мистецтва // Там само. – С. 109–111.

С. 109–111: Про І. Свенціцького – лінгвіста і мистецтвознавця – посилання на його працю “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1653. Свенціцька В. І., Сидор О. Ф. Спадщина віків: Українське малярство XIV–XVIII ст. – Львів: Каменяр, 1990. – 72 с.

С. 6: Про І. Свенціцького: “Однак найбільш у пошуку скарбів нашої мистецької культури по найвіддаленіших закутинах Галичини зробив І. Свенціцький – довголітній директор колишнього Українського Національного музею (тепер – Львівський музей українського мистецтва, ЛМУМ). Цей музей, заснований митрополитом А. Шептицьким 1905 р. як Церковний Музей під орудою І. Свенціцького став не рядовою епархіальною збіркою, а справжньою всенародною скарбницею національної культури”.

1654. Середяк А. В. Зв’язки НТШ з Українським Науковим Інститутом Книгознавства // Т. Шевченко і українська національна культура: До 175-річчя від дня народження Т. Шевченка та 115-річчя заснування Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові: Матеріали наук. симпозиуму (Львів, 8–9 черв. 1989 р.) / Ін-т сусп. наук АН УРСР. НТШ у Львові; Редкол.: Л. П. Бондар та ін. – Львів: Світ, 1990. – С. 128–129.

С. 128: Про І. Свенціцького, який разом з іншими науковцями Львова (М. Возняком, В. Дорошенком, І. Кревецьким, І. Крип’якевичем) налагодив тісні взаємини (зокрема книгообмін між НТШ і УНІК, співпрацю над бібліографією українських письменників) з Київським Інститутом Книгознавства і особисто з директором Інституту Ю. Меженком.

1655. Т. Шевченко і українська національна культура: До 175-річчя від дня народження Т. Шевченка та 115-річчя заснування Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові: Матеріали наук. симпоз. (Львів, 8–9 черв. 1989 р.) / Ін-т сусп. наук АН УРСР. НТШ у Львові; Редкол.: Л. П. Бондар та ін. – Львів: Світ, 1990. – 155 с.

С. 145: У списку членів філологічної секції НТШ названо І. Свенціцького.

1656. Юркевич О. Т. Т. Шевченко в бібліографії // Там само. – С. 60–61.

С. 61: Про І. Свенціцького – дослідника творчості Т. Шевченка.

1991

1657. *Бевзенко С. П.* Історія українського мовознавства. Історія вивчення української мови: Навч. посіб. для студентів пед. ін-тів. – Київ: Вища шк., 1991. – 232 с.

С. 65, 93, 144, 159, 163, 166, 172: Згадано мовознавчі праці І. Свенціцького, зокрема “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917), “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920), “Мова Галицько-Волинського літопису” (1949) та ін., “у яких знаходимо чимало свіжих даних із староруських і особливо староукраїнських пам’яток”.

1658. Від редколегії // Українська література в загальнослов’янському і світовому літературному контексті: У 5 т. – Київ: Наук. думка, 1991. – Т. 4: Літератури країн Центральної і Південно-Східної Європи на Україні. – С. 5–9.

С. 5, 7: Серед учених (М. Драгоманов, О. Потебня, І. Франко та інші), які займались дослідженням проблем порівняльного мовознавства та літературознавства, згадано І. Свенціцького.

1659. *Возний Т. М.* Історичні писемні пам’ятки як джерело вивчення історії народу // Культура мови і культура в мові: Зб. наук. праць. – Київ: НМК ВО, 1991. – С. 30–33.

С. 33: Про лікарські порадики, як писемні пам’ятки. Згадано І. С. Свенціцького, якому були відомі травники з XVI століття.

1660. *Гуменюк М. П.* Біля джерел української радянської бібліографії / Упорядкув. та підготовка текстів Л. І. Ільницької; Післямова М. Л. Бутрина. – Київ: Наук. думка, 1991. – 151 с.

С. 61, 62: Про І. С. Свенціцького – члена бібліографічної комісії НТШ. Згадується засідання комісії 25 червня 1914 р. (за участю В. Гнатюка, І. Свенціцького, І. Франка та ін.), на якому було розглянуто питання про підготовку до видання бібліографічних матеріалів, підготованих І. О. Левицьким.

1661. *Жовтобрюх М. А.* Нарис історії українського радянського мовознавства (1918–1941) / Відп. ред. В. М. Русанівський. – Київ: Наук. думка, 1991. – 260 с.

С. 27, 29, 250: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917), яку автор монографії вважає близькою за змістом до праці О. Н. Синявського “Короткий нарис української мови”.

1662. *Крип'якевич І.* Історичні проходи по Львові / Авт. передм. Я. Д. Ісаєвич; Упорядкув. тексту, текстологічне опрацюв., прим. Б. З. Якимовича; Упорядкув. іл. матеріалу Р. І. Крип'якевича. – Львів: Каменяр, 1991. – 167 с.: іл. – [Перше видання 1932 р.]

С. 152: У розділі приміток “Москвофіли, москвофільство” згадано І. Свенціцького, який на початку ХХ ст. належав до москвофілів: “В 20–30-ті рр. позиції москвофільства у західних областях України значно послабилися. З ними порвали І. Свенціцький, С. Дрималик, М. Король, діячі “Сельробу”.

С. 166: У “Показчику давніх назв вулиць і площ та їх сучасних відповідників” зазначено, що колишня львівська вулиця Дверніцького (у радянські часи Інститутська) тепер має назву І. Свенціцького.

1663. *Кубійович В.* Нарис історії Наукового товариства ім. Шевченка (1873–1949) / Наук. т-во ім. Т. Шевченка у Львові. – Львів, 1991. – 53 с. – (Науково-популярна б-ка НТШ; Чис. 1).

С. 22: З 1898 р. почав виходити “Збірник філологічної секції НТШ”. Науковий рівень збірника був дуже високим завдяки публікаціям у ньому досліджень таких авторитетних вчених, як В. Гнатюк, І. Зілинський, О. Колесса, І. Огієнко, І. Свенціцький, К. Студинський, І. Франко та ін.

С. 29: Про І. Свенціцького: “...Львівський Університет поступово робив кроки на шляху до українізації. До війни, якщо не рахувати професорів на богословському відділі, там був з десяток українських професорів (М. Грушевський, О. Колесса, К. Студинський, С. Дністрянський, П. Стебельський, В. Вергановський, С. Рудницький, С. Томашівський, І. Свенціцький)”.

С. 38: Про І. Свенціцького, який разом з іншими членами львівського НТШ (В. Сімовичем та К. Студинським) брав участь у конференції з питань правопису, що проходила у Харкові у 1927 р.

1664. *Михайлишин Б. П.* Питання взаємозв'язку мови та культури у працях І. С. Свенціцького // Культура мови і культура в мові: Зб. наук. праць. – Київ: НМКВО, 1991. – С. 57–63.

1665. Михайлишин Б. П. Питання співвідношення національного та інтернаціонального у працях І. С. Свенціцького // Мовознавство. – 1991. – № 1. – С. 61–66.
1666. Михайлишин Б. П. І. Свенціцький про колядну словесність у культурі українців // Мова і культура нації: (Зб. статей). – Львів, 1991. – С. 29–35.
1667. На шляху до створення репертуару української книжки: Протокол наради, присвяченої складанню “Бібліографії української книги 1798–1914 рр.”, яка відбулася в Бібліотеці АН УРСР 21–22 грудня 1945 р. / Акад. наук України. ЛНБ ім. В. Стефаника. Львів. відділення Археогр. комісії; Підготов. тексту і прим. Л. І. Ільницької; Авт. вступ. ст. і відп. ред. Я. Р. Дашкевич. – Львів, 1991. – 61 с.
- С. 34: На нараді при обговоренні доповіді Дашкевича щодо мовних проблем при укладанні “Бібліографії української книги 1789–1914 рр.” учасник наради Деркач зауважила: “Всі книги “язичієм” слід включати до робочої картотеки... Треба книги, писані українською мовою, відносити до українських книг, російською мовою – до російських книг. Так само і з творами Свенціцького”.
1668. Ощипко І. Й. Іван Ковалик як учений // Методичні читання “Словотвірна та семантична структура української лексики”, присвячені пам’яті засновника дериватологічної школи на Україні проф. Івана Ковалика: Тез. доп. 15–17 трав. 1991 р. – Львів, 1991. – С. 3–10.
- С. 3: Згадано І. С. Свенціцького – відомого філолога, директора Львівського музею українського мистецтва.
1669. Сидор О. Митрополит Андрей Шептицький і Національний музей // Сучасність. – [Ньюарк (Нью-Джерзі)], 1991. – Чис. 5. – С. 58–62.
- С. 59: Про виставку “Митрополит Андрей Шептицький та Національний музей” у Національному музеї, на якій були представлені листи А. Шептицького до І. Свенціцького.

1670. *Ярмолюк М.* Българистика в Лвовския университет “Иван Франко” // Български език. – 1991. – Кн. 3. – С. 265–267.

С. 265: Про І. С. Свенціцького, який доклав виняткових зусиль для відокремлення болгаристики як окремого розділу досліджень львівських славистів: “Професор Свенцицьки положи изключителни усилия за обособяване на българистиката като самостоятелен дял в изследванията на лвовските слависти”. Зазначено також, що на кафедрі слов’янської філології професор І. С. Свенціцький читав курс болгарської літератури для студентів-славистів.

1671. *Różycki E.* Z dziejów książki we Lwowie w XVII wieku: Studia nad introligatorstwem i handlem książką. – Katowice: Muzeum Śląskie, 1991. – 270 s.

С. 169: Згадано І. С. Свенціцького – книгознавця.

1992

1672. Від укладача // Українсько-руський архів (1906–1925): Показч. змісту томів / ЛНБ ім. В. Стефаника АН України; Уклад. І. Р. Романюк; Наук. ред. Ф. І. Стеблій. – Львів, 1992. – С. 3–4.

С. 3: Зазначено, що редакторами окремих томів “Українсько-Руського Архиву” були І. Свенціцький (Т. 1; Т. 6), М. Возняк, І. Франко та інші вчені.

1673. *Дашкевич Я.* “Бібліологічні вісті” – ідеї та люди // Книжник. – 1992. – № 1. – С. 23–24.

С. 24: Згадано І. С. Свенціцького – дописувача “Бібліологічних вістей”.

1674. *Дубровіна Л.* Кодикологія та кодикографія української рукописної книги / АН України. Ін-т рукописів ЦНБ ім. В. І. Вернадського. Ін-т укр. археографії. – Київ, 1992. – 262 с. – (Проблеми едиційної та камеральної археографії: історія, теорія, методика; Вип. 13).

С. 51, 56, 58–59, 161, 185, 210, 244: Про І. С. Свенціцького – дослідника стародруків.

1675. Дубровіна Л. А., Гальченко О. М. Кодикографія української та східнослов'янської рукописної книги і кодикологічна модель структури формалізованого опису рукопису. – Київ: Ін-т укр. археографії, 1992. – 153 с. – (Проблеми едиційної та камеральної археографії: історія, теорія, методика; Вип. 9).
С. 8, 28–29: Про І. С. Свенціцького – дослідника стародрукованої книги.
1676. Копистянська Н. Х. Іларіон Свенціцький як педагог // X Всеукраїнська славистична конференція “Духовне відродження слов'ян у контексті європейської та світової культури”: Тези доп. (м. Чернівці, 18–20 трав. 1992 р.). – Чернівці, 1992. – Т. 2. – С. 248–249.
1677. Лозинський І. Багатогранність і концептуальність наукостворення вченого-славіста [І. С. Свенціцького] // Там само. – С. 246–247.
1678. Лозинський І. Вчений універсального профілю [І. С. Свенціцький] // Самбірські вісті. – 1992. – 7 квіт.

1993

1679. Александрович В. С. Невідомі матеріали про майстрів західноукраїнського малярства середини – другої половини XVII століття в рукописному відділі Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника АН УРСР // Бібліотека – скарбниця духовності: Міжнар. наук. конф., присвяч. 50-річчю Львів. наук. б-ки ім. В. Стефаника АН України, Львів, 5–8 верес. 1990 р. / Редкол.: М. В. Галушко (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 232–239.
С. 234, 238: Посилання на працю І. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911), в якій вчений “вказав на упис маляра Івана в помяннику Вознесенського монастиря у Волиці-Деревлянській. При публікації “Синопису” Плісонецько-Підгорецького монастиря до наукового обігу введено відомості про ченця-маляра Варсонофія Венедиктовича”.

1680. *Вальо М. А.* Внесок ЛНБ ім. В. Стефаніка АН УРСР у бібліотекознавство і книгознавство в Українській РСР // Там само. – С. 16–32.

С. 21: Згадано бібліографічний покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956).

1681. Від редакційної колегії // Листування українських славістів з Францем Міклошичем / Упоряд. та авт. передм. І. С. Свенціцький; Археограф. оформл., прим., покажч. О. А. Купчинського; Редкол.: Д. Г. Гринчишин, Я. Д. Ісаєвич, О. А. Купчинський, Ф. І. Стеблій; Пер. листів М. І. Свенціцької. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 5–9.

С. 6, 7: У збірнику публікується 111 листів українських філологів-славістів та істориків XIX ст. Вперше на них звернув увагу І. С. Свенціцький. Він у 1928–29 рр. розпочав роботу над копіюванням (пошуки переписувача, копії статей і т. і.), підготував до публікації, написав вступ, але, на жаль, не видав.

С. 8: Принцип відбору та публікації документів у збірнику ґрунтується на задумі професора І. С. Свенціцького.

1682. *Галушко М.* Особисті бібліотеки А. С. Петрушевича і М. С. Возняка та колекції І. С. Свенціцького і Ф. Ржегоржа як джерело для вивчення історії слов'янських народів: (З фондів ЛНБ ім. В. Стефаніка АН УРСР) // Бібліотека – скарбниця духовності: Міжнар. наук. конф., присвяч. 50-річчю Львів. наук. б-ки ім. В. Стефаніка АН України, Львів, 5–8 верес. 1990 р. / Редкол.: М. В. Галушко (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 130–139.

С. 130: Зазначено: “Книжковою колекцією академіка Михайла Возняка і колекцією професора Іларіона Свенціцького фонди ЛНБ АН УРСР збагатилися значно пізніше, зокрема у 1955 і 1965 рр. відповідно”.

С. 134: Йдеться про “білоруську колекцію” І. С. Свенціцького: “Основу збірки, що нараховує 420 од. зб., становлять видання творів білоруської літератури дореволюційного періоду та 20-х років XX ст., тобто книги, що вже стали рідкісними”. “І. С. Свенціцький зібрав білорусознавчу літературу з питань історії, фольклористики, етнографії, етнології, видану в кінці XIX – на поч. XX ст. Це – фундаментальні

праці академіка Ю. Ф. Карського “Белорусы” (т. 1–3, Вільно–Пг., 1904–1922), польського етнографа М. Федеровського “Білоруський народ на Литовській Русі”, збірники народної творчості, представлені книгою... поета і фольклориста Яна Чечота, публікацією “Белорусские народные песни с относящимися к ним обрядами, обычаями” (Спб., 1847) П. В. Шейна, двома великими етнографічно-етнологічними збірниками Н. Я. Никифоровського “Очерки простонародного жыгья-быгья в Витебской Белоруссии (Витебск, 1895) ... та іншими виданнями”. Автор зауважує, що цікавою в колекції І. С. Свенціцького є добірка підручників, зокрема, буквар-читанка, виданий у 1862 р. у Варшаві, читанка Я. Коласа, 1901 р. видання. Також раритетами у білоруській колекції І. С. Свенціцького є примірники білоруських газет “Наша доля”, “Наша ніва” та видання білоруського земляцтва “Круг беларускі”, “Великодная писанка” за 1904 р.

1683. *Іваничук Р.* Благослови, душе моя, Господа...: Щоденникові записи, спогади і роздуми. – Львів: Просвіта, 1993. – 270 с.

С. 79, 81: Автор згадує свого викладача – професора І. С. Свенціцького.

1684. Іларіон Свенціцький // Буськ: Історико-краєзнавчий нарис / Упоряд. О. В. Чучман. – Львів: Вид-во монахів студитів “Свічадо”, 1993. – С. 29–35.

1685. *Ісаєвич Я. Д.* Передмова // Каталог кириличних стародруків Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника АН України / АН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Уклад.: Я. Д. Ісаєвич, В. Я. Фрис; Відп. ред. М. В. Галушко. – Львів, 1993. – С. 3–11. – [На обкладинці 1992 р. видання].

С. 6: Згадано І. С. Свенціцького, який “опублікував докладні описи колекцій стародруків, що зберігались у львівських музеях, – церковному (тепер Національний музей у Львові) та Ставропігійського інституту (тепер у складі Львівського історичного музею)”. У присторінкових примітках зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), “Опись Музея Ставропігійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

1686. *Коць-Григорчук Л.* Українська книжкова в'язь // Проблеми слов'язнознавства. – Львів, 1993. – Вип. 45. – С. 130–132.

С. 130: Автор зауважує, що в основу її дослідження “покладено написи в'яззю, що їх зустрічаємо у працях І. Свенціцького, Я. Запaska та Я. Ісаєвича”.

С. 132: У пристатейній бібліографії зазначено працю І. С. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III” (Жовква, 1922–1923).

1687. *Кравців Б.* Ренесанс і гуманізм на Україні // Європейське Відродження та українська література XIV–XVIII ст. / АН України. Ін-т літератури ім. Т. Шевченка; Відп. ред. О. Мишанич. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 300–318.

С. 316: Згадано І. С. Свенціцького – дослідника історії українського книгодрукування та стародруків.

1688. *Кульчицька Т. Ю.* Періодичні та серійні видання Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. 1873–1939: (З фондів ЛНБ ім. В. Стефаніка АН УРСР) // Бібліотека – скарбниця духовності: Міжнар. наук. конф., присвяч. 50-річчю Львів. наук. б-ки ім. В. Стефаніка АН України, Львів, 5–8 верес. 1990 р. / Редкол.: М. В. Галушко (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 82–88.

С. 87: У 1939 р. НТШ видало 4 номери журналу “Сьогодні і минуле. Вісник українознавства”. Серед авторів – Я. Пастернак, І. Крип'якевич, І. Свенціцький та ін.

1689. *Лізанець М. В.* Становлення, напрямки діяльності та перспективи розвитку Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка АН УРСР // Там само. – С. 7–15.

С. 10: Зазначено, що у врятуванні архіву Івана Франка (у роки Другої світової війни) “безпосередню участь брали академік М. С. Возняк, професор Львівського університету І. С. Свенціцький та працівник бібліотеки М. Деркач”.

1690. *Лучук В.* Іларыён Свянцицкі і беларускае нацыянальнае адраджэнне // Беларусіка = Albaruthenica. – Мінск, 1993. – Кн. 2. – С. 360–362.

1691. *Мишанич О.* Давня література в українській літературно-критичній думці першої половини XIX ст. // Європейське Відродження та українська література XIV–XVIII ст. / АН України. Ін-т л-ри ім. Т. Шевченка; Відп. ред. О. Мишанич. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 215–236.

С. 236: Про І. Свенціцького, який, як і багато інших вчених (В. Гнатюк, А. Петрушевич, І. Франко, В. Щурат) цінували культурну спадщину, спирались на традиції, мали “побоже ставлення до давніх рукописів”.

1692. *Моторный В. А.* Некоторые вопросы украинско-лужицких культурно-литературных связей (XIX–XX вв.) // *Lětopis*. – 1993. – № 3. – С. 53–57.

С. 56: Згадано І. С. Свенціцького, який започаткував дослідження серболужицької літератури на кафедрі слов'янської філології у Львівському університеті.

1693. Нарис історії “Просвіти” / [Упоряд.]: Р. Іваничук, Т. Комаринець, І. Мельник, А. Середяк; За ред. І. Мельника. – Львів; Краків; Париж: Просвіта, 1993. – 232 с. – (Популярна енциклопедія “Просвіти”; Ч. 1).

С. 221: У розділі “Література” (с. 217–224) зазначено праці І. Свенціцького “Драгоманов і Галичане” (Львів, 1922) та “Музеї і книгозбірні сучасної України” (Львів, 1927).

1694. *Огар Е. І.* Фахова термінологія на сторінках книгознавчих періодичних видавць першої третини XX ст. // Українська періодика: Історія і сучасність: Тези доп. і повідомл. Всеукр. наук.-теорет. конф. (9–10 груд. 1993 р.) / Редкол.: М. М. Романюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1993. – С. 159–163.

С. 159: Про І. С. Свенціцького як видатного представника “висококультурної, широко ерудованої української інтелігенції” й одного з “постійних авторів майже всіх книгознавчих періодичних видань зазначеного періоду”.

1695. У півстолітніх змаганнях: Вибрані листи до Кирила Студинського (1891–1914) / АН України. Ін-т укр. археографії АН України; Голов. архівне упр. при Кабінеті міністрів України; Центральний

держ. іст. архів України у Львові; Упоряд.: О. Гайова, У. Єдлінська, Г. Сварник; Авт. передм. У. Єдлінська. – Київ: Наук. думка, 1993. – 767 с. – (Епістолярна спадщина).

С. 190–191 (№ 188): Лист (від 19 лютого 1907, Відень) З. Кузелі до К. Студинського із згадкою про І. Свенціцького: “Книжки для п. Сьвенціцького я повишукував і просив при відїзді п. посла Барвінського, аби був добрий повідомити його, що найліпше їх замовити через яку-небудь інституцію, приміром, через університет...”. Оригінал листа зберігається у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 326, арк. 7–8). Номер у дужках відповідає номеру листа, опублікованого у вищеназваній монографії.

С. 208–209 (№ 208): Лист (від 12 лютого 1908, Львів) М. Павлика до К. Студинського із співчуттям вченому, в зв’язку з смертю тестя та згадкою про І. Свенціцького: “(попри неб. п. Свенціцького) він був перший, котрий пхнув мене до українства...”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 363, арк. 2).

С. 230–231 (№ 233): Лист (від 6 квітня 1910, Коломия) І. Єлюка до К. Студинського. В кінці листа згадка про І. С. Свенціцького: “Рівнож прошу повідомити, хто в неприсутности Д-ра І. Сьвятицького збирає і приймає книжки для Церковного Музея у Львові, бо мене о се питав оден чоловік з околиць Коломиї, що має охоту вислати там деякі книги.” Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 292, арк. 3–4).

С. 266 (№ 280): Лист (від 14 червня 1913, Львів) В. Брухнальського до К. Студинського, якому, “Як членові Комісії, вибраної для габілітації п. Д-ра Іл. Свенціцького...” В. Брухнальський повідомляє, що “має честь прислати Пану Колезі дві габілітаційні праці: п. н. “Обзорь” і “Матеріалы” з проханням прочитати їх і написати короткий звіт-рецензію по-німецьки в п’яти-шести рядках... Я всі справи Свенціцького перечитав, пишу про його дві розвідки, задекларовані як габілітаційні, вже біографічні дані написав...”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 250, арк. 12. Переклад з польської).

С. 304–305 (№ 324): Лист (від 18 січня 1917, [Зіболки]) Я. Пастернака до К. Студинського, в якому згадано І. С. Свенціцького: “...У мене під рукою єсть візитації цілого Куликівського деканату, які (по силам та зможі) хочу опрацювати по війні. Хоч далекий ще термін, та надії не трачу. Аби лиш вернув нам Владика – Митрополит та Др. Свенціцький і я міг дальше, як доси, працювати у Національнім Музею”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 366, арк. 27).

С. 388–389 (№ 410): Лист (від 20 травня 1923, Петроград) В. Пететца до К. Студинського, в якому є згадка про І. Свенціцького: “...Націон[альний] Укр. Музей прислав до Акад[емії] Н[аук] в Петр[ограді] деякі свої видання (праці д-ра Свенціцького), а про Наукове Товариство – й чутки нема!”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 368, арк. 36–37).

С. 450–452 (№ 465): Лист (від 20 лютого 1925, Прага) О. Колесси до К. Студинського, в якому, зокрема згадано І. Свенціцького: “...Гофратови Барвінському сказав якийсь член кураторії українського універс[итету] і п[ольських] шкіл в[ищих] – немов би збір унів. професорів у Празі постановив вислати до задуманої польським правительством університетської комісії в справі катедр у Кракові проф. Дністрянського, Вергановського, Колессу, Свенціцького, а з політиків Охримовича і Олекс. Барвінського”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 315, арк. 22–23).

С. 482–483 (№ 500): Лист (від 1 листопада 1926, [Київ]) Ф. Я. Савченка (який був головою Комісії для вивчення Західної України ВУАН у 1929–1932 рр.) до К. Студинського, в якому згадано І. Свенціцького: “...Читав, що Свенціцький був у Мінську й тепер, мабуть, повернувся до Львова”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 382, оп. 1, спр. 378, арк. 1–2).

С. 494–495 (№ 510): Лист (від 10 січня 1927, Київ) Є. Тимченка до К. Студинського з проханням вислати працю І. Свенціцького: “Ви були такі ласкаві, що обіцяли мені вислати: К. Левицького Правничий словник вид. 2 і твори Домбровського – 2 книжечки. Пригадую це Вам і прошу ще Свенціцького: Нариси з істор. укр. мови”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 378, арк. 14).

С. 497–498 (№ 513): Лист (від 18 березня 1927, Каунас) І. Йонінаса до К. Студинського, в якому згадано І. Свенціцького: “...На Вашу ласкаву пропозицію пошукати потрібні мені книжки, посилаю Вам невеличкий список. Вони не ввійшли у список, що його я післяв проф. Свенціцькому. ...Недавно я одержав від проф. Свенціцького колекцію видань Українського національного музею. Я був вражений багатством і красою української народної творчості. Невже можна собі уявити, що такий талановитий народ, з таким багатим минулим, вічно буде підкорений чужій владі і не стане господарем своєї долі? Якщо побачите проф. Свенціцького, не відмовтесь передати йому моє вітання...”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 303, арк. 3–4. Переклад з російської).

С. 531–532 (№ 548): Лист (від 26 травня 1928, Гамбург) українського мовознавця В. Ганцова до К. Студинського. В. Ганцов просить, зокрема передати “щире привітання п. п. Дрр. Іл. Свенціцькому та І. Кривецькому”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 269, арк. 14).

С. 536–537 (№ 553): Лист (від 24 жовтня 1928, Харків) співробітника каф. нац. питання Укр. Ін-ту Марксизму) О. Бадана до К. Студинського з проханням прислати “матеріяли, список яких залучаю.”. У поданому в кінці листа списку під № 4 зазначено: “Др. И. Свѣнцицкий: Матеріялы по історії відродження Карпатской Руси ч. I і II”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 233, арк. 3–4).

С. 543–545 (№ 560): Лист (від 3 січня 1929, Прага) Л. Білецького до К. Студинського. Автор листа торкається питання членства у Всеукраїнській Академії Наук і згадує, у зв’язку з цим І. Свенціцького: “...факт переваги неукраїнських членів Української Академії є для мене дуже прикрий. Єдиний спосіб залагодити цей бік набором нових українських членів, як др. Ф. Колесса, др. Іл. Свенціцький і т. д. та більшою, активною участю в справах Академії тих членів її, які перебувають закордоном, як акад. Смаль-Стоцький та акад. Горбачевський”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 243, арк. 3–4).

С. 567–568 (№ 582): Лист (від 20 вересня 1929, Львів) Г. Дмитрів до К. Студинського із згадкою про І. Свенціцького: “Посилаю пошту, яка до сьогодні наспіла. Долучую також вирізки з “Діла”, з яких побачите, що діялося на докладі М. Скрипника. На спільне засідання всіх секцій прийшло багато зовсім непрошених, а деякі навіть з палицями, але Др. Свенціцький заборонив входити з палицями на салю”. Оригінал – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 285, арк. 6).

С. 568 (№ 583): Лист (від 2 жовтня 1929, Львів) Я. Пастернака до К. Студинського. Лист починається повідомленням, що “Д-р Свенціцький лежить вже 2 тижні з гарячкою-грипою, а вчора вечером мав ще 39,2 – так що на конгрес приїхати не може. Тому просить відібрати для нього конгресову відзнаку й збірник статей про Дубровського; в тій справі писав я вже в його імені до конгресового секретаріату”. Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 366, арк. 31).

С. 601 (№ 614): Лист (від 5 серпня 1930, Урле) І. Огієнка до К. Студинського. Згадано І. Свенціцького: “...Ви мені написали, що не запрошено на з’їзд Наукового Товариства... В Кракові я вдався по цій справі

до Президії з'їзду, яка мені пояснила все це якимсь непорозумінням. Тим часом приїхав Др. Свенціцький і заявив публічно, що він делегат Наукового Товариства (його філолог. секції). Таким чином я опинився в дуже неприємнім становищі...". Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 358, арк. 36).

С. 628–630 (№ 639): Лист (від 2 травня 1932, Париж) І. Борщака до К. Студинського із згадкою про І. Свенціцького: "При нагоді прошу запитати п. Свенцицького, чи дістав він мої пам'ятки про Мазепу для вистави, які я йому післав замовленим листом, чи вони на цензурі. Там коштовні для мене пам'ятки". Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 249, арк. 13–16).

С. 642–643 (№ 650): Лист (від 15 серпня 1934) Я. Гординського до К. Студинського з пропозицією розподілу міністерських коштів для поїздки на Конгрес до Варшави. Решту коштів Я. Гординський пропонує розділити на двох делегатів, якими мають бути І. Свенціцький і В. Сімович, "...до того, я хочу обминути конфлікт із Свенціцьким – тим більше, що, власне, удаюся до нього з просьбою в справі прийняття мого сина на медицину". Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 275, арк. 145–146).

С. 647–648 (№ 655): Лист (від 7 вересня 1935, Варшава Науково-літературний місячник "Наша культура") від головного редактора і видавця І. Огієнка до К. Студинського з проектом складу Редакційної Наукової Колегії місячника "Наша культура", до якої, серед інших вчених (О. Колесса, Л. Білецький, Д. Дорошенко та ін.) заплановано запросити І. Свенціцького: "... 9. Палеографія й Музейництво: Проф. Д-р Іл. Свенцицький...". Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 58, арк. 40).

С. 680 (№ 689): Доповідна записка (від 4 червня 1940, Ірпінь) наукового співробітника Ю. Александровича К. Студинському, в якій зазначено: "Прошу Вас не забути про мої справи у Доктора Свенціцького. Було би добре, щоб збірку він набув у мене і не примушував мене продати її у Грузію". У постскрипті: "Як побачите Свенціцького, то крім справи про колекції прошу полагодити мою справу і про одержання од него альбому укр. народньої архітектури". Оригінал листа – у ЦДІА України м. Львова (ф. 362, оп. 1, спр. 230, арк. 2).

С. 755: В "Анотованому списку адресатів Кирила Студинського" (с. 719–766) зазначено: "Свенціцький (Святицький) Іларіон (1876–1956), директор Національного музею у Львові, філолог, музеєзнавець, мистецтвознавець. Львів, 1905–1941".

1696. Фрис В. Я. Палеографія українських кириличних рукописних книг XVI – першої половини XVII ст. // Бібліотека – скарбниця духовності: Міжнар. наук. конф., присвяч. 50-річчю Львів. наук. б-ки ім. В. Стефаніка АН України, Львів, 5–8 верес. 1990 р. / Редкол.: М. В. Галушко (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1993. – С. 245–251.

С. 246: Про І. С. Свенціцького – дослідника слов'янського письма, який зробив декілька палеографічних описів унікальних пам'яток української писемності.

С. 251: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание)” (С.-Петербургъ, 1913), “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III” (Жовква, 1922–1923).

1697. Хроніка Наукового Товариства імені Т. Шевченка. Роки 1989–1990 / Ред. і уклад. О. Романів. – Львів: НТШ ім. Т. Шевченка у Львові, 1993. – 171 с.

С. 27: Зокрема про публікації І. С. Свенціцького у виданнях НТШ, як “найвагоміші досягнення у Товаристві в галузі етнографії, фольклористики та мистецтвознавства”.

1994

1698. Білоус М. До історії філологічного факультету (1939–1941) // Українська філологія: досягнення, перспективи: До 145-річчя заснування каф. укр. філол. у Львів. ун-ті / Львів. ун-т ім. І. Франка. Каф. укр. літ., каф. укр. мови, каф. укр. фольклористики; Редкол.: М. І. Гнатюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1994. – С. 58–63.

С. 58: Згадано професора І. С. Свенціцького, який у 1939 р. очолював одну із 15 кафедр філологічного факультету – кафедру слов'янської філології.

1699. Білоус М., Терлак З. Діяльність Василя Сімовича в Науковому товаристві ім. Шевченка // Вісник НТШ. – 1994. – Чис. 8/9. – С. 14–15.

Згадка про І. С. Свенціцького – члена НТШ.

1700. *Галенко І.* Українська тема в науково-педагогічній діяльності Тадеуша Лера-Сплавінського (1891–1965) // Українська філологія: досягнення, перспективи: До 145-річчя заснування каф. укр. філол. у Львів. ун-ті / Редкол.: М. І. Гнатюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1994. – С. 129–136.

С. 136: У пристатейній бібліографії зазначено рецензію (1921) Т. Лер-Сплавінського на працю І. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1701. *Гнатюк М. І.* Наша гідність і опора // Там само. – С. 3–30.

С. 21: Згадано професора І. Свенціцького – викладача кафедри слов'янської філології філологічного факультету Львівського університету.

1702. *Григораши Н. Д.* Лвовската регионална школа в създаването и развитието на украинската литературоведска българистика // Проглас (Велико Търново). – 1994. – Бр. 3. – С. 99–102.

С. 99: Українська болгаристика кінця XIX – початку XX ст. пов'язана з іменами українських вчених та культурних діячів, зокрема І. Франка, М. Павлика, Ю. Федьковича, О. Кобилянської, І. Свенціцького та ін.

С. 100–101: Автор зазначає, що першим серед визначних українських славістів-болгаристів слід назвати ім'я І. Свенціцького: “Пръв сред тях трябва да се спомене И. Свенцицки – славист с широк профил, който от 1913 г. до края на дните си преподава български език в Лвовския университет и извършва голяма изследователска работа. Неговите научни интереси са много широки – български език, литература, история на украинско-българските литературни и обществени връзки. Своите изследвания, свързани с България, И. Свенцицки изгражда на историко-филологически принцип, продължавайки да разработва научните основи на сравнителния метод, използван от М. П. Драгоманов и Ив. Шишманов”.

1703. *Григораши Н. Д.* Львівська регіональна школа у становленні та розвитку української літературознавчої болгаристики // III Дриновские чтения: проблемы источниковедения, историографии истории и культуры Болгарии, истории болгаристики: Тез. докл. междунар. науч. конф. (Харьков, 25–27 окт. 1994 г.). – Харьков, 1994. – С. 95–97.

С. 96: Про вагомий внесок І. С. Свенціцького у болгаристику, пропагування болгарської культури на Україні.

1704. *Данилейко Л.* Концепція романтизму в працях учених Львівського університету // Українська філологія: досягнення, перспективи: До 145-річчя заснування каф. укр. філол. у Львів. ун-ті / Редкол.: М. І. Гнатюк (голова) та ін. – Львів, 1994. – С. 252–257.

С. 256, 257: Про працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: В 2-х ч.” (Львовь, 1905–1909), як роботу, яка викликає зацікавленість, у зв’язку з опублікованою в ній “перепискою Погодіна з галичанами, в першу чергу, з Вагилевичем”.

1705. *Диміцький М.* Дещо про фундації і допомоги Митрополита Андрея Шептицького // Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький: Зб. популярно-наук. доп. і ст. та іншого архівного матеріалу, скомплектований з нагоди відзначень 45-ої і 50-ої річниць смерті Митрополита Андрея Шептицького. – Філядельфія: Друкарня вид-ва “Америки”, [1994]. – С. 135–138.

С. 137: Про І. С. Свенціцького: “У 1913 р. Митрополит запросив до себе Олексу Новаківського, купив йому т. зв. червоний дім, нині музей Новаківського, де художник відкрив академію мистецтв. В ній навчались: Раковський, Свенціцький, Курилас, і навіть сам Митрополит”.

1706. *Качкан В. А.* Українське народознавство в іменах: Навч. посіб.: У 2 ч. Ч. 1: / За ред. А. З. Москаленка. – Київ: Либідь, 1994. – 336 с.

С. 24: Про листування літературознавця Б. Заклинського з українськими письменниками, відомими діячами науки та культури, зокрема з Х. Алчевською, М. Ірчаном, Ф. Вовком, І. Свенціцьким.

С. 53: Про рукописи, зібрані А. Петрушевичем, які, за визначенням І. Свенціцького, поділяються на дві частини: перша – це рукописи близькі до старослов’янського церковного та світського письменства, друга – це русько-польські збірники XVIII віку та рукописи суто церковного характеру.

С. 58: У “Списку використаної літератури” до розділу “Розкрилля таланту (феномен Антона Петрушевича)” (с. 49–58) зазначено працю І. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1” (Львів, 1906).

С. 241: Професор І. Огієнко у листі з Тарново (від 12 січня 1921 р.) до В. Гнатюка згадує І. Свенціцького: “Пригадую той час, коли такою ж долею був закинений до Києва д-р І. Свенціцький – і українське

громадянство дало йому повну змогу продовжити свою наукову працю, зокрема я завше давав йому всі ті книжки, які тільки мав”.

С. 267: Автор зазначає, що протилежною оцінці дослідника О. Парадиського творчості В. Винниченка є оцінка І. Свенціцького: “І зовсім протилежна, але виражена в естетичних аргументаціях оцінка іншого дослідника, хоча і висловлена дев’ять років до того. І. Свенціцький, споглядаючи проблему зображення в прозі й нарисистіці В. Винниченка, зосібна гармонію між тілом і душею, підмічає, що саме “контрасти між красою й силою тіла й духа в різних відтінках насичення й напруження” є осередком ряду творів; письменник не думає про якийсь шаблонне мірило цього щастя, він не пробує навіть створити якусь видимість його, тільки додає його в можливо найширшій самопрояві власного ества кожної людини”.

С. 271: У “Списку використаної літератури” до розділу “Письмо свіже, стихійне, оригінальне... (штрихи до естетики Володимира Винниченка)” (с. 263–271) зазначено працю І. Свенціцького “Винниченко: Спроба літературної характеристики” (Львів, 1920).

С. 312: У розділі “Із забуття – на царину рідної культури (Мирослав Капій)” (с. 310–318) автор згадує про знайомство літературознавця М. Капія з професором І. Свенціцьким.

1707. *Корнійчук В.* До проблеми “Іван Франко і Львівський університет” // Українська філологія: досягнення, перспективи: До 145-річчя заснування каф. укр. філол. у Львів. ун-ті / Редкол.: М. І. Гнатюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1994. – С. 189–199.

С. 196: Зокрема про І. Свенціцького: “Так чи інакше, але на кафедрі української мови і літератури Львівського університету прийшов О. Колесса, і його учнями стали В. Гнатюк, М. Возняк, Ф. Колесса, І. Свенціцький, З. Кузеля, Р. Бачинський, котрі при щасливому збігові обставин могли би слухати лекції І. Франка”.

1708. *Ленцик В.* Слуга Божий Кир Андрей і українська культура // Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький: Зб. популярно-наук. доп. і ст., та іншого архівного матеріалу, скоплектований з нагоди 45-ої і 50-ої річниць смерті Митрополита Андрея Шептицького. – Філядельфія: Друкарня вид-ва “Америци”, [1994]. – С. 138–145.

С. 140–143: Про І. Свенціцького – багатолітнього директора Національного музею у Львові. На початку 1905 р. митрополит А. Шепти-

цький прийняв І. Свенціцького на роботу до Церковного музею кустосом зі словами: “Я потребую помічника у збиранні – ви знакомі з цим ділом, починайте, в добрий час”. Згадано також збірник, який упорядкував І. Свенціцький у 1930 р. до 25-річчя Національного музею, та про прохання І. Свенціцького до П. Холодного, щоб той подав щось до збірника.

1709. *Мацюк Г.* Діяльність Якова Головацького і проблеми українського мовознавства в Галичині // Українська філологія: досягнення, перспективи: До 145-річчя заснування каф. укр. філол. у Львів. ун-ті / Редкол.: М. І. Гнатюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1994. – С. 105–114.

С. 114: У пристатейній бібліографії згадано працю І. С. Свенціцького “Матеріали по истории возрождения Карпатской Руси: В 2-х ч. Ч. 1: Сношения Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ой половинѣ XIX вѣка” (Львовъ, 1905).

1710. *Микитюк В.* Науково-педагогічна діяльність Омеляна Огоновського // Там само. – С. 237–243.

С. 240–242: Згадано статтю І. Свенціцького “Омелян Огоновський і Франц Міклошич” із упорядкованої І. Свенціцьким книги “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993), у якій він окреслює місце О. Огоновського, як “наукового керівника і письменника”, який “заклав перші основи широко задуманої філологічної праці в галузі україністики” і “як педагог на своїй кафедрі виховав нове покоління наукових працівників української філології”.

1711. *Михайлишин Б.* І. Свенціцький у подіях і датах // Там само. – С. 118–123.

1712. *Мороз М.* Архів Є.-Ю. Пеленського // Євген-Юлій Пеленський: Життєписно-бібліографічний нарис / Редкол.: Я. Падох, А. Курдик, Р. Микитович. – Львів, 1994. – С. 63–70. – (Визначні діячі НТШ; № 4).

С. 70: За дорученням директора музею І. С. Свенціцького Є.-Ю. Пеленський та інші “стипендисти Національного музею” працювали над укладенням покажчика газети “Діло” за період від 1880 по 1928 рік.

1713. *Моторний В., Ярмолюк М.* До питання про українську спадщину професора І. С. Свенціцького // Українська філологія: досягнення, перспективи: До 145-річчя заснування каф. укр. філол. у Львів. ун-ті / Редкол.: М. І. Гнатюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1994. – С. 124–128.
1714. *Панько Т.* Наукова проблематика кафедри української мови: історія, стан, перспективи // Там само. – С. 42–51.
- С. 50, 51: Про І. Свенціцького як прихильника теорії Й. Шмідта щодо походження української мови та посилання на працю І. Свенціцького “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917).
1715. *Полякова Л. А.* Орішин та його внесок у розвиток філологічної науки // Там само. – С. 344–347.
- С. 347: Згадано відомого славіста, професора І. Свенціцького, його доброзичливе відношення до молодих науковців.
1716. *Рубльов О. С., Черченко Ю. А.* Сталінщина й доля західноукраїнської інтелігенції (20–50-ті роки ХХ ст.) / Відп. ред. П. С. Сохань. – Київ: Наук. думка, 1994. – 350 с.
- С. 46: Серед учених, які у 20–30-х роках ХХ ст. одними з перших виступили за відновлення культурних зв’язків між обома частинами української території, був багаторічний директор Національного музею у Львові професор І. С. Свенціцький. Він звернувся з листом (від 17 березня 1922 р.) до Повпредства УРСР у Варшаві. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.
- С. 54: У 1925 р. розпочала діяльність Комісія історії Західної України, яка намагалась організувати наукові поїздки відомих західноукраїнських вчених до Києва. Так у жовтні 1925 р. на ювілей М. Грушевського зі Львова прибули К. Студинський та І. Свенціцький. А навесні 1927 р. відбулись публічні доповіді в УРСР: академіка К. Студинського – про галицьке наукове життя, професора В. Сімовича – про життя Буковини”, професора І. Свенціцького – про старе галицьке мистецтво.
- С. 63, 64: Зазначено, що особливе занепокоєння польської влади у Східній Галичині викликав директор львівського Національного музею професор І. С. Свенціцький, який з власної ініціативи ще на початку 20-х років встановив особисті контакти з культурними установами

сходу України та неодноразово відвідував Радянську Україну. У 1928 р. відбулась чергова поїздка І. С. Свенціцького до УРСР, метою якої було вирішення з урядовими інстанціями питання про повернення музейного майна, вивезеного до Росії в 1915 р.

С. 100, 101: Йдеться про процес над Ф. Я. Савченком – керівником Комісії історії Західної України, секретарем М. С. Грушевського. У процесі слідства над Ф. Савченком називалися прізвища К. Студинського і І. Свенціцького, в зв'язку з їхньою участю в ювілей М. Грушевського. Автор зауважує, що “в протоколі допиту Савченка від 22 травня згадується про ювілей М. С. Грушевського таким чином, що це був “смотр” “українських національних сил Наддніпрянщини”, ...А в протоколі від 26 червня 1931 р. та ж подія вже подається інакше: “3 жовтня 1926 р., коли делегатами від УНДО на ювілей Грушевського приїздили Студинський і Свенціцький, з'явилася можливість... встановити єдиний фронт між фашистським Львовом і шовіністичним Києвом і Харковом”. У примітках (с. 288) зазначено, що протокол допиту зберігається в Архіві СБУ (спр. 59881-ФП, т. 48, арк. 199, 207).

С. 162: Цитується уривок доповіді І. Крушельницького “Мистецький зв'язок Західної України з Радянською Україною”, в якій згадано директора Національного музею І. Свенціцького, його поїздки на Схід України, до Білорусії, Росії в роки непу. Публікації про враження І. Свенціцького від цих поїздок І. Крушельницький, вважає суперечливими. У примітках (с. 308) зазначено, що стенограма доповіді зберігається у ЦДАМЛМ України (ф. 579, оп. 1, спр. 141, арк. 20).

С. 182: Польська влада не допускала членів НТШ до викладання у Львівському університеті, “єдиним українським доцентом у цьому вузі в другій половині 30-х років був І. Свенціцький”.

С. 199: З перших днів після возз'єднання у 1939 р. Східної Галичини з Радянською Україною професорами Львівського університету стали М. Возняк, Ф. Колесса, В. Щурат, І. Свенціцький.

С. 204: Лист (від 26 червня 1941, Львів) І. Свенціцького до К. Студинського з подякою у сприянні повернення із заслання дочки Віри. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

С. 231–232: Наведено уривок виступу І. Свенціцького 15 жовтня 1945 р. на нараді художників Львова. У своєму виступі І. Свенціцький доводив, що в таких неналежних матеріально-побутових умовах, які мають наукові співробітники Львова, наукову роботу проводити неможливо. Виступ І. Свенціцького одразу ж визнано “політично шкідливим і

провокаційним”. У примітках (с. 335) зазначено, що матеріал зберігається в ЦДАВО України (ф. 4763, оп. 1, спр. 185, арк. 12, 55, 57, 61).

С. 233–234: Зазначено, що одним із “недоліків” Львівського державного музею українського мистецтва було те, що його керівництво на чолі з І. Свенціцьким “не мобілізувало колектив наукових співробітників... на перебудову експозиції в світлі вимог боротьби з безродним космополітизмом”. Тоді ж (у 1947 р.) Комітет у справах мистецтв УРСР запропонував зробити відповідні “організаційні висновки”. Малося на увазі усунення від керівництва музеєм професора І. С. Свенціцького як такого, що “не забезпечує потрібної нам пропаганди образотворчого мистецтва з позицій марксистсько-ленінської ідеології”. У примітках (с. 335) зазначено, що матеріал зберігається в ЦДАВО України (ф. 4763, оп. 1, спр. 185, арк. 62).

С. 238–240: Зазначено, що 31 грудня 1949 р. до Львівського державного музею українського мистецтва було направлено В. О. Любчика, який “одразу створив у музеї спецфонд експонатів, які йому здавались ідейно шкідливими. Директором музею ще залишався шанований львів’янами професор І. С. Свенціцький”. “Наказ Комітету у справах мистецтв за № 375 від 7 травня 1952 р. зобов’язував директора музею І. С. Свенціцького відправити частину фондів (у списку було 2155 експонатів) на адресу Дирекції художніх виставок України”. Але цінні експонати до Києва не потрапили, а були знищені. Протистояти цій сваволі намагався І. С. Свенціцький, на здоров’ї якого ця “акція” тяжко позначилася.

1717. *Свенціцька М. І.* Іван Миколайович Лозинський (1.V.1926 – 23.VII.1992) // *Нові дні.* – Торонто, 1994. – № 534/535. – С. 21–23.

Згадка про І. С. Свенціцького – наукового керівника І. М. Лозинського.

1718. *Серкіз Я. І.* Вшанування пам’яті М. Грушевського галицькою пресою (1934–1935 рр.) // *Українська періодика: Історія і сучасність: Доп. та повідомл. другої Всеукр. наук.-теоретичної конф., 21–22 груд. 1994 р.* / Редкол.: М. М. Романюк (відп. ред.) та ін. – Львів; Житомир, 1994. – С. 120–121.

С. 121: Згадано І. Свенціцького, який виступив з рефератом на “траурній академії НТШ” у 1934 році у зв’язку зі смертю М. Грушевського.

1995

1719. *Александрович-Павличко Я.* Вступне слово // Каталог наукових праць співробітників Національного музею у Львові за період 1905–1995 рр. / Наук.-мистецька фундація митрополита Андрея Шептицького. Національний музей у Львові; Уклад. Я. Александрович-Павличко. – Львів, 1995. – С. 6–11.

С. 6–8: Про І. С. Свенціцького, його внесок у видавничу діяльність Національного музею. Зазначено, що такі фундаментальні праці І. С. Свенціцького, як “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920), “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III” (Жовква, 1922–1923), “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) є вагомим внеском у теорію музейництва та у дослідження давньої української мистецької культури.

1720. *Антоник О. В.* Педагогічні часописи Галичини міжвоєнного періоду: структура та проблематика // Українська періодика: Історія і сучасність: Доп. та повідомл. третьої Всеукр. наук.-теоретичної наук. конф. 22–23 груд. 1995 р. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника. Наук.-дослід. центр періодики; Редкол.: М. М. Романюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1995. – С. 90–94.

С. 93: Про І. С. Свенціцького – співробітника часопису “Учитель”.

1721. *Бабота Л.* Іван Панькевич і закарпатоукраїнська література // Науковий збірник Державного музею українсько-руської культури у Свиднику = Vedecký zborník Štátneho múzea ukrajinsko-rusínskej kultúry vo Svidníku / Упоряд. М. Сополита; Редкол.: Л. Бабота, Ю. Бача, К. Вагилевич, Й. Вархол та ін. – Пряшів, 1995. – С. 643–651.

С. 644: Про знайомство І. Панькевича з І. Свенціцьким. Зазначено, що в Празі, в архіві І. Панькевича зберігається його стаття про І. Свенціцького.

1722. *Білоус М., Терлак З.* Василь Сімович 1880–1944: Життєписно-бібліографічний нарис. – Львів: НТШ, 1995. – 178 с. – (Визначні діячі НТШ; № 3).

С. 19, 65, 68: Про І. С. Свенціцького, його діяльність як члена НТШ, участь (разом з К. Студинським та В. Сімовичем) у правописній конференції (Харків, 1927 р.).

С. 174: Згадано статтю І. Свенціцького “Василь Сімович: Доповідь” (Львівські вісті, 1944).

1723. *Бутрин М. Л.* Поточна бібліографічна інформація про українську книгу (за матеріалами галицьких журналів 30-х рр. ХХ ст.) // Українська періодика: Історія і сучасність: Доп. та повідомл. третьої Всеукр. наук.-теоретичної конф., 22–23 груд. 1995 р. / Редкол.: М. М. Романюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1995. – С. 273–276.

С. 276: Про І. С. Свенціцького – члена контрольної комісії Українського товариства бібліофілів у Львові, співробітника часопису “Українська книга”.

1724. *Горбатко В.* Світоч духовності і культури: Національному музею у Львові – 90 років // За вільну Україну. – 1995. – 12 верес.

Про І. С. Свенціцького – багатолітнього директора Національного музею.

1725. *Гостиняк С.* Збірка-щоденник Олександра Духновича від 1861 року – важлива пам’ятка мемуарної закарпатоукраїнської літератури другої половини ХІХ століття // Науковий збірник Державного музею українсько-руської культури у Свиднику = Vedecký zborník Štátneho múzea ukrajínsko-rusínskej kultúry vo Svidníku / Упоряд. М. Сополита; Редкол.: Л. Бабота, Ю. Бача, К. Вагилевич, Й. Вархол та ін. – Пряшів, 1995. – С. 526–527.

С. 526: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: [У 2 ч.]” (Львовь, 1905–1909).

1726. *Григорчук Л. М.* Лукія Гумецька – педагог // Українська історична та діалектна лексика: Зб. наук. праць / Редкол.: Л. М. Полюга (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1995. – Вип. 2. – С. 34–36.

С. 35–36: Професор Л. Коць-Григорчук серед своїх вчителів, яких з любов’ю і повагою називає “Іконостасом” (Ю. Редько, Ф. Жилко, Л. Гумецька) згадує, також і свого наукового керівника – професора І. Свенціцького.

1727. Дзьобан О. О. Митрополит Андрей Шептицький у джерелах відділу рукописів Львівської Наукової Бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Редкол.: Л. І. Крушельницька (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1995. – Вип. 3. – С. 44–57.

С. 53: У присторінкових примітках вказано працю І. Свенціцького “Свѣтъ свѣтай и горай” (Львів, 1922), присвячену митрополиту А. Шептицькому.

1728. Єдлінська У. Я. “Польсько-український словник”: Умови виникнення і створення // Українська історична та діалектна лексика: Зб. наук. праць / Редкол.: Л. М. Полюга (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1995. – Вип. 2. – С. 12–19.

С. 12–14: Про І. Свенціцького – керівника Львівського відділення Інституту мовознавства, під керівництвом якого було сформовано потужний науковий колектив (Д. Бандрівський, Л. Гумецька, А. Генсьорський, У. Єдлінська, Ю. Редько та ін.), який працював над укладенням словника – “Словник українсько-польський і польсько-український” (Львів, 1920).

1729. Єдлінська У. Я. Професор Іларіон Свенціцький – дослідник Бойківщини // Бойківщина. Історія і сучасність: Матеріали Міжнар. історично-краєзнавчого семінару. – Львів; Самбір, 1995. – С. 167–170.

1730. Закревська Я. В. Лукія Гумецька – учений і людина (1901–1988) // Українська історична та діалектна лексика: Зб. наук. праць / Редкол.: Л. М. Полюга (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1995. – Вип. 2. – С. 5–19.

С. 8–9: Автор зауважує, що Л. Л. Гумецька підтримувала думку І. С. Свенціцького про незалежність мови грамот середини XVI ст. від мови книжної XII–XIV ст.

1731. Запаско Я. Нотатки з рукописної спадщини. Книгосховища // Вісник Львівської академії мистецтв. – 1995. – Вип. 6. – С. 4–11.

С. 5, 11: Про І. С. Свенціцького, який “у 1920–30 рр. підготував і видав кілька альбомів із прикрасами музейної рукописної збірки”.

Згадуються праці І. С. Свенціцького: “Опис рукописів. І. Кириличні пергаміни XII–XV вв.” (Львів, 1933) та “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випуски I–III” (Жовква, 1922–1923).

1732. *Запаско Я. П.* Українська рукописна книга: Пам’ятки книжкового мистецтва. – Львів: Світ, 1995. – 480 с.

С. 9, 465: Про І. Свенціцького – дослідника стародрукованої книги.

1733. *Качкан В. А.* Українське народознавство в іменах: Навч. посіб.: У 2 ч. Ч. 2. – Київ: Либідь, 1995. – 288 с.

С. 7–8: Зазначено, що фольклорні матеріали, які підготував Ю. Гуца-Венелін, використали, зокрема, І. Срезневський у збірнику “Запорожская старина” та І. Свенціцький у I томі праці “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. Ч. I: Сношення Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ой половинѣ XIX вѣка” (Львовъ, 1905).

С. 9–10: У “Списку використаної літератури” до розділу “Юрій Гуца-Венелін – з піонерів слов’янського руху” зазначено праці І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. Ч. 1: Сношення Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ой половинѣ XIX вѣка” (Львовъ, 1905) та “Юрій Іванович Гуца-Венелін” з книги І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

С. 145, 150: У розділі “Заслужений перед українством (вчений Кирило Студинський)” згадано І. Свенціцького як дослідника історії українського літературного руху та автора праць, зокрема про К. Студинського. Згадуються листи К. Студинського до І. Свенціцького.

С. 151: У списку літератури до розділу зазначено працю І. С. Свенціцького “Загальна характеристика наукової діяльності академіка Кирила Студинського” (Львів, 1928).

1734. *Ковальчук Г. І., Королевич Н. Ф.* Книгознавець, бібліограф і бібліотекар Сергій Іванович Маслов (1880–1957): Біобібліогр. нарис / М-во культури України. Нац. парлам. б-ка України. – Київ, 1995. – 43 с. – (Визначні діячі української книги; Вип. 4).

С. 22: Йдеться про фундаментальну працю С. Маслова “Кирилл Гранквиллион-Ставровецкий”, у бібліографії до якої автор посилається на праці українських діячів: Я. Головацького, П. Житецького, А. Кримського, П. Куліша, М. Максимовича, М. Петрова, І. Свенціцького, І. Франка.

С. 23: Зазначено, що праця С. Маслова “Спроба інструкції та роботи над складанням українського бібліографічного репертуару” (1928) містить обширну бібліографічну інформацію. “Список містить праці російських, українських і польських бібліографів – В. Сопікова, П. Стрєва, В. Ундольського, І. Каратаєва, М. Максимовича, Я. Головацького, І. Свенціцького, П. Попова, К. Естрейхера, Т. Вежбовського та ін.”.

С. 35: Зазначено рецензію С. І. Маслова (1927) на працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1735. *Копистянська Н. Х.* Актуальність принципів науково-освітньої діяльності Іларіона Свенціцького для розвитку славістики // Славістичні науково-освітні центри в Україні (вчора, сьогодні, завтра): Матеріали Всеукр. наук.-практичної конф. (Київ, 25–26 трав. 1994 р.). – Київ, 1995. – С. 59–65.

1736. *Коць-Григорчук Л.* Життя і праця Віри Свенціцької // Віра Свенціцька: Життя, посвячене музеєві / Авт.-упоряд. Л. Коць-Григорчук. – Львів: Стрім, 1995. – С. 5–28.

С. 5, 9, 10: Про І. С. Свенціцького, який сприяв розвитку таланту дочки Віри, був його першим цінителем. У присторінковій примітці зазначено працю І. С. Свенціцького “Що таке українізація?: (Вражіння і переживання)” (Львів, 1927).

С. 13, 18: У своїх дослідженнях В. Свенціцька опиралась на праці І. Свенціцького, які для неї були засадничими. Як і батько, зосереджувала увагу на дослідженні рукописів та стародруків. У присторінкових примітках посилання на праці І. С. Свенціцького “Націоналізація въ иконописи” (1900), “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

С. 20: В. Свенціцька доповнила, підготувала до друку та потурбувалася про видання врятованої колись І. Свенціцьким праці М. Драгана “Українська декоративна різьба XVI–XVIII ст.” (Київ, 1970).

С. 25: У Національному музеї на виставці з нагоди 80-річчя від дня народження В. І. Свенціцької були представлені сімейні портрети родини Свенціцьких: портрет Іларіона Свенціцького – роботи (1946 р.) Романа Сельського, портрет батька Іларіона Свенціцького – Семена Свенціцького, роботи (1913 р.) Івана Северина, портрет Анісії Свенціцької роботи (1911–1912 рр.) Миколи Федюка та портрет Віри Свенціцької роботи (1962 р.) Ярослави Музики. Також була представлена картина “Іларіон Свенціцький” роботи А. Манастирського.

1737. Культурне життя в Україні. Західні землі: Документи і матеріали: [У 2 т.]. Т. 1 (1939–1953) / Упоряд.: Т. Галайчак, О. Луцький, Б. Микитів та ін.; Редкол.: Ю. Сливка (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1995. – 750 с.

С. 195: У листі (від 3. VIII. 1944 р.) М. Бажана і К. Литвина до М. Хрущова згадано І. Свенціцького, який разом з іншими вченими (Барвінським, Возняком) давав роз'яснення з приводу смерті депутата Верховної Ради СРСР М. Паньчишина.

С. 211: У доповідній записці (від 8. IX. 1944 р.) секретаря Львівського обкому КП(б)У І. Грушецького М. Хрущову згадано директора музею українського мистецтва професора І. Свенціцького, який “много работает, чтобы возродить работу музея”.

С. 217: У доповідній записці (від 17. IX. 1944 р.) управління НКДБ Львівської області НКДБ УРСР агент КДБ інформує про свою розмову з І. Свенціцьким.

С. 221: У доповідній записці (від 30. X. 1944 р., з поміткою “Совершенно секретно”) управління НКДБ Львівської області Львівському обкому КП(б)У про настрої інтелігенції цитується уривок з розмови І. С. Свенціцького у колі своїх колег.

С. 263: У спецповідомленні (від 26. IV. 1945 р., з грифом “Совершенно секретно”) наркомату держбезпеки УРСР ЦК КП(б)У про реагування населення західних земель України на статтю “З хрестом чи ножом” і арешти уніатського духовенства згадано професора І. С. Свенціцького, його висловлювання з цього приводу.

С. 292–294: У “Інформації Львівського обласного відділу в справах мистецтв про умови праці та побуту наукових працівників м. Львова” від 24 жовтня 1945 р. згадано директора Львівського державного музею українського мистецтва І. С. Свенціцького, його виступ на нараді у Спілці художників м. Львова.

Поміщено фото І. С. Свенціцького.

С. 511: У доповідній записці (1946–1947 р.) секретареві ЦК КП(б)У Л. М. Кагановичу про ідейно-виховну роботу серед інтелігенції Львівської області йдеться про настрої та теми розмов серед вчених Львівського університету. Серед інших (Возняк, Рудницький) згадано професора І. С. Свенціцького, його розмови в колі науковців.

С. 634: У стенограмі (від 30–31. I. 1950 р.) звітної доповіді секретаря Львівського міськкому КП(б)У І. Бондаря на партконференції про ідейно-виховну роботу в закладах освіти, науки і культури згадано керівника відділу Інституту мовознавства І. Свенціцького, якого, за

словами доповідача, не можна було допускати до керування науковими роботами.

С. 666–667: Наведено виступ художника В. І. Касіяна на пленумі Спілки художників УРСР (від 27–29. IX. 1951 р.), де він засуджує “буржуазний об’єктивізм професора Свенціцького, який і привів його на позиції українського буржуазного націоналізму”, і закликає “і критика Драгана, і професора Свенціцького найти в собі сили і засудити свою дотеперішню поведінку”.

С. 672: У доповідній записці (від 11. I. 1952 р.) секретаря Львівського міськкому КП(б)У В. Костенка секретареві ЦК Л. Мельникову про музей українського мистецтва зазначено, зокрема, що “он [музей] остається гнездом сомнительных лиц, собиравшихся вокруг Свенцицкого, поддерживающих Свенцицкого, разделяющих его взгляды”.

1738. *Луцький О.* Передмова // Там само. – С. 3–51.

С. 20: Серед вчених (М. Возняк, С. Щурат, Ф. Колесса, І. Крип’яквич та ін.), які у післявоєнний період працювали у наукових закладах Львова, згадано професора І. Свенціцького.

1739. *Моторний В.* Костянтин Костянтинович Трофимович: (штрихи до творчої біографії вченого) // Костянтин Костянтинович Трофимович: (до VI Міжнародного семінару сорабістів): [Бібліогр. покажч.] / Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред. В. А. Моторний. – Львів: ЛДУ, 1995. – С. 6–10.

С. 6, 7: Зазначено, що серед вчителів К. Трофимовича “були визначні українські вчені професори І. Свенціцький, М. Пархоменко, Є. Кротевич, Ю. Мушак, І. Ковалик, М. Пушкар та ін., які прищепили йому не лише міцні і глибокі знання, але і щирю любов і повагу до своєї спеціальності, до праці, постійну жагу до знань”.

1740. *Мушинка М.* Над двадцятим томом “Наукового збірника Державного музею Українсько-руської культури” // Науковий збірник Державного музею українсько-руської культури у Свиднику = Vedecký sborník Štátneho múzea ukrajinsko-rusínskej kultúry vo Svidníku / Упоряд. М. Сополита; Редкол.: Л. Бабота, Ю. Бача, К. Вагилович, Й. Вархол та ін. – Пряшів, 1995. – С. 17–28.

С. 27: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: [У 2 ч.]” (Львовъ, 1905–1909).

1741. *Нагорняк М., Сворак С.* Політичні репресії проти школи М. Грушевського у перші повоєнні роки // Михайло Грушевський і Західна Україна: До 100-річчя початку діяльності М. Грушевського у Львівському університеті: Доп. й повідомл. наук. конф. (м. Львів, 26–28 жовт. 1994 р.) / Редкол.: А. Карась (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1995. – С. 65–68.

С. 67: Про професора І. Свенціцького, який “дотримувався думки про самобутність галицького суспільства та його інтелігенції” і був “під негласним наглядом НКВС”.

1742. *Оприск В.* М. Грушевський і археологічний відділ музею НТШ у Львові // Там само. – С. 41–44.

С. 43: Посилання на працю І. Свенціцького “Ілюстрований провідник по Національним Музеєви у Львові” (Львів, 1913).

1743. *Откович В.* Національному музею у Львові – 90 років // Каталог наукових праць співробітників Національного музею у Львові за період 1905–1995 рр. / Наук.-мистецька фундація митрополита Андрея Шептицького. Національний музей у Львові; Уклад. Я. Александрович-Павличко. – Львів, 1995. – С. 3–5.

С. 4: Серед видатних діячів української культури (І. Франко, Ф. Колесса, В. Гнатюк, В. Щурат та ін.), навколо яких “гуртувався краший мистецький і науковий потенціал нації”, згадано І. Свенціцького.

1744. *Павличко Я. О.* Малярі стефаникового краю // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Київ: Наук. думка, 1995. – Вип. 3. – С. 150–154.

С. 153: Про художника Романа Турина, однією з найбільш вдалих робіт якого був портрет Іларіона Свенціцького.

1745. Пам’яті Віри Свенціцької // Віра Свенціцька: Життя, посвячене музеєві / Авт.-упоряд. Л. Коць-Григорчук. – Львів: Стрім, 1995. – С. 29–48.

Із змісту:

Платон Білецький. – С. 29–31.

С. 29: Спогад про І. Свенціцького: “В один з перших післявоєнних років завітав у Києві до мого батька, академіка-літературознавця, Іла-

ріон Семенович Свенціцький, директор Львівського музею українського мистецтва. ...Довга срібна борода, жвавий погляд, зріст невисокий – таким був Іларіон Семенович Свенціцький. Він, пригадую, нічого не боячись (а всі тоді були вкрай залякані...), ганьбив радянську цензуру, яку знаходив значно дурнішою й суворішою за австрійську та польську. Свенціцького супроводжувала одна з його дочок. Друга – Віра перебувала тоді в радянській в'язниці. Батько, співчуваючи йому, пропонував, що поговорить з сином Стефаніка, особою впливовою, головою Львівської міськради, але Іларіон Семенович категорично відхилив його пропозицію, сердито зауваживши: “Хай посидить. Ще не насиділася!”.

Логвин Григорій Никонович. – С. 32.

С. 32: Спогад про І. Свенціцького: “Родина Свенціцьких зіграла в моєму житті дуже велику роль. Коли в 1946 році я вперше приїхав у Львів і познайомився з Іларіоном Семеновичем, я був дуже ласкаво прийнятий: Іларіон Семенович мені всіляко сприяв у пошуках матеріалів”.

Гнатенко С. – С. 38–42.

С. 38: Про І. Свенціцького: “Дочка Іларіона Свенціцького, професора славіста, піонера українського мистецтвознавства, вона зростала в атмосфері любови до мистецтва та його постійного пізнання. Титанічна батькова праця науковця та практика була основним виховним чинником у формуванні світогляду музейника та мистецтвознавця. ...У квітні в музеї, разом з Інститутом суспільних наук відбулася наукова конференція, присвячена 115-річниці від дня народження організатора і першого директора Національного музею – Іларіона Свенціцького, яка пройшла успішно, ...А доповідь таки підготувала Свенціцька на тему: “Участь Іларіона Свенціцького в міжнародних наукових конгресах у 20–30-ті роки”.

Юрій Ясиновський. – С. 45–46.

С. 46: Зокрема про І. Свенціцького: “...в Національному музеї, завдяки великій енергійній збирацькій праці І. С. Свенціцького, зберігається в цій одній установі найбільша колекція Ірмолоїв – 206 рукописів.”

1746. *Панько Т.* Українська літературна мова в її витоках, саморусі та контактах з іншими слов'янськими мовами // Розбудова держави. – 1995. – № 10. – С. 50–54.

С. 51, 53: Про І. С. Свенціцького.

1747. *Пилип'юк В.* Тиша вічної пам'яті: [Передмова] // *Пилип'юк В.* Піста в камені: Фотопоема про Личаківський цвинтар. – Львів: Світло й тінь, 1995. – 175 с.

С. [2]: У передмові (с. [2–6]) про І. С. Свенціцького: “Зупиніться біля пам'ятника українському мистецтвознавцеві і філологу, дійсному членові НТШ, першому директору Національного музею у Львові Іларіонові Свенціцькому (1876–1956 рр., поле № 21), робота скульптора Євгена Дзіндри”.

С. 52: Поміщено фотографію пам'ятника на могилі І. С. Свенціцького з написом “Іларіон Свенціцький 1876–1956. Філолог-славист. Творець Національного музею у Львові”.

1748. Провідний мистецтвознавець Галичини // Український історичний календар' 96 / Упоряд.: А. В. Денисенко, В. Д. Туркевич; За ред. акад. П. П. Толочка. – Київ, 1995. – Вип. 2. – С. 116.

Про І. С. Свенціцького.
Поміщено фото вченого.

1749. *Свенціцька М.* Меланія Бордун – історик і вихователь молоді // Нові дні. – Торонто, 1995. – Vol. XLVI, № 547–548. – С. 24–26.

Згадано також І. С. Свенціцького.

1750. Свенціцький Іларіон Семенович // Українські періодичні видання для жінок в Галичині (1853–1939 рр.): Анот. каталог / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника. Наук.-дослід. центр періодики; Уклад. В. А. Передирій; Відп. ред. М. М. Романюк. – Львів, 1995. – С. 86. – (Довідник).

1751. *Степовик Д.* “Пастир неустрашимий” // Слово і час. – 1995. – № 7. – С. 6–10.

С. 8: Про митрополита Андрея Шептицького. Також зазначено, що найкраща і найбільша збірка ікон у Національному музеї – “це справа невтомного збирання й вивчення митрополита Андрія Шептицького, його співробітників Іларіона та Віри Свенціцьких”.

1752. Українська історична та діалектна лексика: Зб. наук праць / Редкол.: Л. М. Полюга (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1995. – Вип. 2. – 199 с.

С. 195: У прикнижковій бібліографії зазначено працю І. С. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1753. *Франко З. Т.* Варіантність, чи територіальна відмінність, української літературної мови // Там само. – С. 169–178.

С. 176: Серед відомих вчених-мовознавців згадано І. С. Свенціцького.

1754. *Цегельський Л.* Митрополит Андрій Шептицький: Короткий життєпис і огляд його церковно-народної діяльності. – Львів: Місіонер, 1995. – 79 с. – Передрук з видання 1937 р.

С. 39: Згадано І. Свенціцького – директора Національного музею, знавця старовини.

1755. *Чорний В. В.* Журнал “Книгарь” (1917–1920) як джерело до бібліографії української книги // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Київ: Наук. думка, 1995. – Вип. 3. – С. 107–115.

С. 112: Про І. С. Свенціцького – дописувача і співробітника журналу “Книгарь”, де І. С. Свенціцький опублікував працю “Бібліотека Національного музею у Львові” (1918). Автор зауважує, що “Книгарь” не публікував матеріалу доти, доки його не проглянули такі авторитетні фахівці, як, зокрема, І. С. Свенціцький.

1756. *Шатовал Ю. Г.* Часопис “Діло” (1880–1939 рр): історія, проблеми, люди // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики / Редкол.: М. М. Романюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1995. – Вип. 2. – С. 5–45.

С. 7: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Дещо про науку, літературу і мистецтво Галицької України за останніх 40 літ: (З приводу 40-ліття щоденника “Діло”)” (Львів, 1928).

1757. **Рец.:** *Кріль М.* [Рецензія] // Записки НТШ. – 1995. – Т. ССХХІХ. – С. 558–564. – *Рец. на кн.:* Листування українських славистів з Францем Міклошичем / Упоряд. та авт. передм. І. С. Свенціцький; Відп. ред. Я. Д. Ісаєвич; Археограф. опрацюв., прим., покажч. О. А. Купчинського; Пер. листів М. І. Свенціцької. – Київ: Наук. думка, 1993. – 400 с.

1996

1758. *Антоник О. В.* Часопис “Українська книга” (1937–1943) як книгознавче та бібліографічне джерело // Теоретичні та організаційні проблеми формування репертуару української книги та періодики: Доп. та повідомл. Міжнар. наук. конф., 25–26 серп. 1995 р. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Редкол.: Л. І. Крушельницька (відп. ред.) та ін. – Львів, 1996. – С. 159–167.

С. 163, 165: Про І. С. Свенціцького – дописувача “Української книги”.

1759. *Баб'як П. Г.* З епістолярної спадщини Володимира Січинського // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 1996. – Вип. 5. – С. 14–20.

С. 18: Автор зазначає, що на прохання редакції журналу “Сучасне і минуле” В. Січинський подав список прізвищ галицьких мистецтвознавців, які могли б співпрацювати в журналі, серед яких назвав, зокрема, В. Голубовича, С. Гординського, М. Драгана, Й. Пеленського, І. Свенціцького.

1760. *Бачинський Р.* Немеркнуче світло великої любові // За вільну Україну. – 1996. – 4 квіт.

Про І. С. Свенціцького. До 120-ї річниці від дня народження.

1761. *Бутрин М. Л.* Українська книгознавча періодика // Теоретичні та організаційні проблеми формування репертуару української книги та періодики: Доп. та повідомл. Міжнар. наук. конф., 25–26 серп. 1995 р. – Львів, 1996. – С. 193–204.

С. 194, 198, 200: Про І. С. Свенціцького.

1762. *Голод І.* Мистецтвознавчий доробок академії // Вісник Львівської академії мистецтв. – 1996. – Вип. 7. – С. 11–17.

С. 12: Згадано І. С. Свенціцького як фахівця-мистецтвознавця та автора праць з історії українського мистецтва.

1763. *Григораши Н. Д.* Літературознавча україністика в болгарському журналі “Родолубие” // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 1996–1997. – Вип. 3/4. – С. 366–374.

С. 368, 372: Згадано І. С. Свенціцького – видатного болгариста.

1764. *Грицак Я.* Наукове товариство ім. Т. Шевченка // Львів: Історичні нариси / Упоряд.: Я. Ісаєвич, Ф. Стеблій, М. Литвин. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України, 1996. – С. 249–254.

С. 254: Згадано І. С. Свенціцького – члена НТШ, його участь (разом з К. Студинським та В. Сімовичем) у конференції з питань українського правопису (Харків, 1927 р.).

1765. *Льницька Л. І.* Україніка НТШ як джерело національної бібліографії // Бібліотека Наукового Товариства ім. Шевченка: Книги і люди: Матеріали Круглого столу / ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України; Упорядкув. та заг. ред. текстів Л. І. Льницької. – Львів, 1996. – С. 67–77.

С. 70: Про І. С. Свенціцького – одного з членів комітету бібліографічної комісії НТШ.

1766. *Ісаєвич Я.* Україна давня і нова: Народ, релігія, культура = *Isaievych Ia.* Ukraine old and new: People, religion, culture / НАН України. Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича. Міжнар. Асоціація україністів. – Львів, 1996. – 335 с.

С. 53: У розділі “Найдавніші документи про діяльність братств” (с. 50–62) автор зазначив: “В опрацьованому І. С. Свенціцьким каталозі документів з архіву братства була зазначена копія XVII ст. “латинської підтверджувальної грамоти Казимира Ягелловича, даної братству церкви Успення на оренду монастиря св. Онуфрія від унівських монахів”.

С. 60: У примітках (с. 58–62) до розділу автор посилається на працю І. С. Свенціцького “Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовь, 1908) та зазначає: “І. Свенціцький не вказує тут, котрого з Казимирів Ягеллончиків має на увазі – Казимира III чи Казимира IV”.

1767. Качкан В. Хай святиться ім'я твоє: Студії з історії української літератури XIX–XX ст. Кн. 2. – Коломия: Вік, 1996. – 309 с.

С. 101: Про І. С. Свенціцького, який займає почесне місце “у плеяді вчених, художників, що активно розгорнули свою національно-патріотичну, громадсько-культурну, просвітницьку діяльність наприкінці минулого століття”.

С. 134: Серед відгуків інших вчених (В. Ягича, О. Брюкнера, Є. Карського) згадано рецензію (1908) І. Свенціцького на “Грюнвальдську пісню” (Жовква, 1906) В. Щурата.

1768. Колосовська О. М. Бібліографування стародрукованої книги в Галичині (кін. XVIII – перша пол. XX ст.) // Теоретичні та організаційні проблеми формування репертуару української книги та періодики: Доп. та повідомл. Міжнар. наук. конф., 25–26 серп. 1995 р. / Редкол.: Л. І. Крушельницька (відп. ред.) та ін. – Львів, 1996. – С. 58–64.

С. 61, 63–64: Про І. С. Свенціцького, “предметом особливої уваги якого була рукописна та стародрукована книга”. На одному із засідань бібліографічної комісії НТШ вирішено описати всі стародруки до 1798 року, для проведення чого створено комітет, до якого ввійшли: М. Возняк, М. Грушевський, В. Дорошенко, І. Кривецький, І. Свенціцький.

1769. Колосовська О. М. Кириличні стародруки зі збірки НТШ // Бібліотека Наукового Товариства ім. Шевченка: Книги і люди: Матеріали Круглого столу / ЛНБ ім. В. Стефаніка НАН України; Упорядкув. та заг. ред. текстів Л. І. Ільницької. – Львів, 1996. – С. 22–28.

С. 25: На примірнику “Апостола” (вид. 1630 р.) рукою І. С. Свенціцького зазначено: “яко дублет видано на виміну в бібліотеку НТШ 25.XI.1909 р.”.

С. 27: Також про І. С. Свенціцького, який зробив вагомий внесок до колекції бібліотеки НТШ.

1770. Корифею музейництва присвячується // Високий замок. – 1996. – 30 берез.

Про відзначення 120-річчя від дня народження І. С. Свенціцького у Львові. У Львівському університеті ім. І. Франка відбулась конференція пам'яті І. С. Свенціцького. У Науковій бібліотеці університету була відкрита виставка праць вченого. На фасаді будинку Національного музею (вул. Драгоманова, 41) встановлено меморіальну дошку роботи Е. Миська на честь багатолітнього директора музею І. С. Свенціцького. [З розповіді укладачеві Марії Іларіонівни Свенціцької (на жаль, вже покійної) кошти на виготовлення меморіальної дошки надала вона. Це, як висловились Марія Іларіонівна, була “Вірина премія” (тобто Державна Шевченківська премія мистецтвознавця В. І. Свенціцької)].

1771. *Королевич Н. Ф.* Бібліограф Федір Пилипович Максименко (1897–1983): Бібліогр. нарис. – Київ, 1996. – 47 с. – (Видатні діячі укр. книги; Вип. 6).

С. 7, 8, 14: Про І. С. Свенціцького як книгознавця, бібліографа, видатного діяча української культури.

1772. *Коць-Григорчук Л.* Віра Свенціцька, дочка Іларіона Свенціцького // Україна. Наука і культура. – Київ, 1996. – Вип. 29. – С. 166–177.

1773. *Кочан І.* Курс історії української мови в інтерпретації Б. В. Кобилянського // Броніслав Кобилянський (1896–1986). Володимир Кобилянський (1933–1987): Біобібліографія науковців університету / Упоряд.: О. Сербенська, О. Попіль; Наук. ред. З. Терлак. – Львів: ЛДУ, 1996. – С. 23–24.

С. 23: Про І. С. Свенціцького, який серед інших вчених (І. Огієнко, С. Смаль-Стоцький, Ю. Шевельов) досліджував проблему виникнення письма у слов'ян.

1774. Культурне життя в Україні. Західні землі: Документи і матеріали: [У 2 т.]. Т. 2 (1953–1966) / Упоряд.: Т. Галайчак, О. Луцький, Ю. Сливка та ін.; Редкол.: Ю. Сливка (відп. ред.) та ін. – Львів: Місіонер, 1996. – 918 с.

С. 35: Наводиться уривок із стенограми (від 12. 6. 1953 р.) пленуму Львівського обкому КП України, на якому Й. Штокало (голова президії філіалу АН УРСР) у своєму виступі серед імен видатних вчених

УРСР (М. С. Возняка, С. З. Гжицького, І. П. Крип'якевича) називає ім'я доктора філологічних наук І. С. Свенціцького, відомого “своїми працями в галузі українського мистецтвознавства і в галузі слов'янознавства”.

С. 43: Наводиться стенограма (від 12. VI. 1953 р.) пленуму Львівського обкому КП України, на якому виступив ректор Львівського держуніверситету ім. І. Франка Є. Лазаренко і наполягав залишити деканом філологічного факультету професора М. Рудницького, а завідувачем кафедри [слов'янської філології] професора І. Свенціцького.

С. 83–84: “Служебная и политическая характеристика на заведующего отделом языкознания Института общественных наук Львовского филиала АН УССР, доктора филологических наук, профессора Свенцицкого Иллариона Семеновича” (від 17 вересня 1953 р. за підп. Г. В. Карпенка та М. Я. Кусайла).

С. 293: У пояснювальній записці (1957 р., за підписом зав. фондами ЛДМУМ М. Пигеля) про вилучення музейних цінностей у 1952 році згадано директора музею І. С. Свенціцького. У 1952 було створено комісію, куди входили представники Львівського обкому партії, яка перевіряла фонди Львівського музею українського мистецтва. І. С. Свенціцький робив усе можливе, щоб зберегти цінності в музеї, а не передавати їх до спецфонду.

С. 867–868: “Характеристика на руководителя отделом языкознания института общественных наук АН УССР доктора филологических наук Свенцицкого Иллариона Семеновича” (від лют. 1952 р. за підп. І. З. Штокала та П. Н. Чуприни), в якій зазначено, що І. С. Свенціцький “над изучением трудов классиков марксизма-ленинизма мало работает”, і “в связи со слабой марксистско-ленинской подготовкой тов. Свенцицкий И. С. как руководитель отдела, не сумел поставить в тематическом плане работы отдела на 1952 год актуальных тем по вопросам языкознания”.

1775. Луцький О., Науменко К. У роки другої світової війни // Львів: Історичні нариси / Упоряд.: Я. Ісаєвич, Ф. Стеблій, М. Литвин. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 1996. – С. 437–459.

С. 455: Згадано професора І. С. Свенціцького: “Завдяки тому, що серед більшості вчених були такі, як Свенціцький, – збереглися традиції наукових шкіл та наукової етики”.

1776. Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника НАН України: Документи, факти, коментарі / Авт. вступ. ст. і упоряд. текстів Л. І. Крушельницька; Заг. ред. М. М. Романюка. – Львів, 1996. – 99 с.

С. 14: Зазначено, що серед великої кількості виставок, організованих у Львівській науковій бібліотеці ім. В. Стефаника, також була виставка, присвячена Іларіону Свенціцькому.

1777. *Марушкевич А.* Листи Івана Огієнка до Іларіона Свенціцького як джерело дослідження науково-педагогічної діяльності ученого // Велетень науки: Матеріали Всеукр. наук.-пед. читань, присвяч. вивченню спадщини Івана Огієнка (15–16 січ. 1996 р.). / Київ. ун-т ім. Т. Шевченка. Факультет соціології та психології (каф. педагогіки). Ін-т українознавства. – Київ: Четверта хвиля, 1996. – С. 219–220.

С. 220–226: Опубліковано 11 листів І. Огієнка до І. Свенціцького. Автор зазначає, що листування між двома видатними вченими є цінним і цікавим. З листів, зокрема, бачимо, як часто співпадали наукові інтереси обох учених.

С. 220–221: У листі № 1 (від 18. 07. 1911 р., ст. Мотовилівка) І. Огієнко повідомляє І. Свенціцького, що отримав книгу “Ключь Разуменія”, хоча той надіслав її на не зовсім точну адресу.

С. 222: У листі № 2 (від 17. 08. 1921 р.) І. Огієнко вибачається перед І. Свенціцьким за несвоєчасне повернення позиченої з Національного музею книжки.

С. 221–222: У листі № 3 (від 17. 09. 1921 р.) І. Огієнко інформує І. Свенціцького про свою роботу над українським перекладом Служби Божої. Він просить І. Свенціцького написати назви заголовків деяких книг, над якими йому потрібно працювати.

С. 222: У листі № 4 (від 10. 12. 1921 р.) І. Огієнко повідомляє І. Свенціцького, що надсилає йому “книжечку “Мова українська була вже мовою церкви””.

С. 222: У листі № 5 (від 2. 08. 1922 р.) І. Огієнко, зокрема, пише: “Високодостойний Пане Директоре! Ласкаво вислану Вами збірку знімків з рукописів “Народного Музею” я отримав, за що приношу Вам свою сердечну подяку”.

С. 222–223: У листі № 6 (від 27. 03. 1935 р., Варшава) І. Огієнко просить І. Свенціцького надсилати матеріал до “Нашої Культури”: “Чекаю Вашої статті про Гоголя, пустив би до І книжки. До бібліо-

графії подав уже кілька Ваших праць. ...Прошу подати точні назви всіх Ваших викладів в університеті – помішу. Дуже потрібні “Нашій Культурі” наукові змістом популярні формою статті про наше мистецтво, присилайте щось із цього, заохотьте Ваших співробітників до цього. З глибочою до Вас пошаною Ваш (підпис) І. Огієнко”.

С. 223–224: У листі № 7 (від 7. 09. 1935 р., Варшава) І. Огієнко надсилає І. Свенціцькому проект списку членів редакційної наукової колегії “Нашої Культури”. У списку зазначено: “9. Палеографія й Музейництво: Проф. Д-р Іл. Свенцицький”.

С. 224: У листі № 8 (від 27. 10. 1935 р., Варшава) І. Огієнко, зокрема пише: “Найсердечніше прошу Дирекцію Національного Музею: 1) Зробити 3–4 знімки з писанок, що мають на собі малюнок риби, по можливості з різних країв. До знімків прошу долучити пояснення, і звідки походять писанки”.

С. 224: У листі № 9 (від 7. 1. 1935 р., Варшава) І. Огієнко просить І. Свенціцького не зволікати з надсиланням матеріалів до “Нашої Культури”: “Чому не подаєте нових статей до “НК” та “Р Мови”? Бачу, що сильно зайняті працею в Музеї. Але це творча праця, яку Ви так любите. Чи В. І. вже дома? Поклін Вам. Пані Вашій і В. І. Ваш (підпис) І. Огієнко”.

С. 225: У листі № 10 (від 2. ? 1935 р., Варшава) І. Огієнко запитує І. Свенціцького про справи родинні, ще раз нагадує про матеріали до “Нашої Культури” та просить “надіслати... літературку про чудо Афродитіона (дитя в Гаші)”.

С. 225–226: У листі № 11 (від 20. 12. 1942 р., Холм) І. Огієнко дякує за “згоду випозичити... потрібні книжки”, цікавиться долею К. Студинського, Й. Скрутня та, зокрема, пише: “Дуже Вас прошу доручити кому, чи самі ласкаво зробіть – коли саме канонізовано київського митрополита Іларіона (що в 1051 р.). І чи канонізовано?”.

1778. *Міндюк О.* Перша столиця: З історії нашого краю // Високий замок. – 1997. – 9 верес.

Про місто Буськ. Також про І. Свенціцького – уродженця Буська.

1779. *Моторний В.* Іларіон Семенович Свенціцький: [Передмова] // Іларіон Семенович Свенціцький: (До 120-річчя від дня народження): [Бібліогр. покажч.] / Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред. В. А. Моторний; Відп. за вип.: Г. М. Домбровська, М. М. Павлунь. – Львів: ЛДУ, 1996. – С. 4–8. – (Біобібліографія вчених університету).

1780. *Панів Л.* [Повідомлення] // Суботня пошта. – 1996. – 12 квіт.

Про відзначення 120-річчя від дня народження професора І. С. Свенціцького у Науковій бібліотеці Львівського держуніверситету, організацію виставки та видання біобібліографічного покажчика “Іларіон Семенович Свенціцький: (До 120-річчя від дня народження)” (Львів, 1996).

1781. *Свенціцька В.* До питання про Львівську малярську школу другої половини XVI століття // Україна. Наука і культура. – Київ, 1996. – Вип. 29. – С. 178–193.

С. 193: Посилання на праці І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків (Львів, 1928), “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

1782. *Сидор О.* Іларіон Свенціцький і реставраційна справа в Національному музеї у Львові // Пам’ятки України: історія та культура. – 1996. – № 3/4. – С. 106–109.

1783. *Сидор О.* Складна дорога на Батьківщину // Сучасність. – 1996. – № 9. – С. 136–139.

Про художника О. Архипенка, його листування з І. Свенціцьким.

С. 137: “Трохи згодом директор Національного музею у Львові Іларіон Свенціцький отримав уже конкретнішого листа від того ж таки Л. Мишуги, й відтоді упродовж більш як трьох років між І. Свенціцьким, О. Архипенком й Л. Мишугою... велося листування у справі творів Архипенка”.

С. 137–148: Поміщено листи (від 7.V.1934 р.; від 16.VI.1934 р.; від 22.IX.1935 р.; від 3.XII.1935 р.; від 18.I.1937 р.) О. Архипенка до І. Свенціцького та листи (від 8.X.1934 р.; від 22.X.1934 р.) І. Свенціцького до О. Архипенка. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

С. 149: У примітках до листів зазначено, що І. Свенціцький, за дорученням О. Архипенка, послав його братові Євгену Архипенку 263 злотих як частину оплати за твори художника.

1784. *Степовик Д.* Історія української ікони X–XX століть. – Київ: Либідь, 1996. – 440 с.

С. 10, 15: У “Передмові” (с. 9–16) про І. Свенціцького – знавця української ікони. Зазначено, що за дорученням митрополита А. Шеп-

тицького професор І. Свенціцький зібрав дуже цінну колекцію ікон Національного музею. Автор зауважує, що разом з київською колекцією (зібрана академіком М. Біляшівським) – це два найбільші зібрання українських ікон у світі.

С. 99: Про І. С. Свенціцького: “Ключовими постатями в західних землях України на початку ХХ століття були митрополит УГКЦ Андрій Шептицький (1865–1944 рр.) і директор Національного музею у Львові Іларіон Свенціцький (1876–1956 рр.)”.

С. 100: Про експедицію (що тривала понад 4 місяці) І. С. Свенціцького по Україні, Росії, Білорусі і Литві, під час якої була закуплена величезна колекція ікон, що змусило митрополита А. Шептицького розширити експозицію, зрештою, і Церковний музей вже був зареєстрований (1911 р.) як Національний: “Цей подвиг на ниві культури початку ХХ століття фактично двох людей – митрополита Шептицького й доктора Свенціцького – мав доленосне значення для українського ікономалярства в нашому віці”.

С. 101: Про визначні праці І. С. Свенціцького в галузі іконознавства: “Поява альбому “Ікони Галицької України XV–XVI століть” і монографії “Іконопись Галицької України XV–XVI століть” Іларіона Свенціцького (1928 р., 1929 р.) ... – це безцінний внесок в українське іконознавство і в медієвістику в цілому”.

С. 432, 433: У примітках вказано праці І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929), “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1785. *Трофимович К.* “Не шкодувати сил для народу...” // Іларіон Семенович Свенціцький: (До 120-річчя від дня народження): [Бібліогр. покажч.] / Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред. В. А. Моторний; Відп. за вип.: Г. М. Домбровська, М. М. Павлуць. – Львів: ЛДУ, 1996. – С. 9–11. – (Біобібліографія вчених університету).

С. 9: Про І. С. Свенціцького. Зазначено зокрема, що “найбільших успіхів славістика у Львівському університеті досягла під керівництвом І. С. Свенціцького в післявоєнні роки”.

1786. *Фрис В. Я.* Рукописи полемічних творів XVI–XVIII ст. у збірках Львова // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 1996. – Вип. 5. – С. 3–14.

С. 7, 11: Згадано збірку Ставропігійського музею, до якої увійшов рукописний “Номоканон”, описаний І. С. Свенціцьким у праці “Опись музея Ставропігійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

С. 12: Збірка рукописних книг, у якій є твори полемічного характеру, зберігається в Національному музеї. Зазначено, що велику роботу у напрямі збирання, колекціонування та відбору книг для цієї колекції провів І. С. Свенціцький.

С. 13–14: У пристатейній бібліографії посилання на праці І. С. Свенціцького: “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 2” (Львів, 1911), “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904), “Опись музея Ставропігійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

1787. *Хом'як Н.* Іван Огієнко – видатний український славіст // Проблеми слов'янознавства. – Львів, 1996. – Вип. 49. – С. 8–11.

С. 11: Серед видатних вчених-славістів (П. Беринда, Л. Зизаній, М. Смотрицький, О. Шахматов та ін.), ідеї яких І. Огієнко популяризував у своїх працях, згадано І. Свенціцького.

1788. *Чорний В. В.* Українське товариство бібліофілів у Львові в 30-х рр. ХХ ст. // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 1996. – Вип. 5. – С. 69–75.

С. 70, 71: Про І. С. Свенціцького – члена Ради Товариства бібліофілів у Львові. На одному із засідань (1929 р.) товариства І. С. Свенціцький прочитав доповідь про матеріал книги.

1789. *Юркевич О. Т.* Джерела комплектування бібліотеки НТШ // Бібліотека Наукового Товариства ім. Шевченка: Книги і люди: Матеріали Круглого столу / ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України; Упорядкув. та заг. ред. текстів Л. І. Ільницької. – Львів, 1996. – С. 14–22.

С. 16: Зазначено, що у Книзі пожертвувань 1893–1939 рр., яка зберігається в ЦДІА України у Львові, серед прізвищ відомих осіб, котрі дарували книги, є і прізвище І. С. Свенціцького. Свого часу він подарував бібліотеці свою відому “білоруську колекцію” книг.

1790. *Ясиновський Ю.* Українські та білоруські нотолінійні Ірмолої 16–18 століть: Каталог і кодикологічно-палеографічні дослідження /

Ред.: Я. Ісаєвич, О. Цалай-Якименко. – Львів: Місіонер, 1996. – 623 с. – (Серія.: Історія української музики).

С. 81: Про І. С. Свенціцького: “Багатство художнього декору Ірмолоїв привернуло увагу проф. Іларіона Свенціцького, який у своїх описах львівських збірок давніх рукописів звернув увагу на мистецьку оздобу Ірмолоїв, зокрема, на сюжети мініатюр і стиль прикрас, відзначив цілісність їх декоративної системи”.

1997

1791. *Афанасьєв В.* Осягаючи історичний поступ національного мистецтва: До 120-річчя від дня народження Дмитра Антоновича // *Культура і життя.* – 1997. – 19 листоп.

Згадано професора І. С. Свенціцького – “талановитого вченого, відданого свої справі”.

1792. *Галенко І.* Наукова тематика кафедри слов'янської філології Львівського університету (30-ті роки ХХ ст.) // *Славістичні студії: [У 2 т.] / Наук. т-во ім. Шевченка. Славістична комісія; ЛДУ ім. І. Франка. Ін-т славістики.* – Львів, 1997. – Т. 1: Матеріали V-го Міжнар. славістичного колоквиуму (Львів, 14–16 трав. 1996 р.). – С. 17–22.

С. 17: Зазначено, що у 30-ті роки ХХ ст. на кафедрі слов'янської філології продовжувалось дослідження “давньої східнослов'янської дипломатики і новітнього описового та порівняльного літературознавства (І. Свенціцький)”.

С. 21–22: Про І. Свенціцького: “З 1934 р. на кафедрі працював доцент І. Свенціцький (з вересня 1939 р. – завідувач)”. ...“І. Свенціцький, як випускник Львівського університету, слухач вищих навчальних закладів Петербурга і Відня, у своїх працях спирався на досягнення філологічної думки Заходу і Сходу і значну увагу приділяв вивченню культурної спадщини східних і південних слов'ян. Таке ж скерування мала і викладацька його діяльність. Лекції І. Свенціцького з історичного та порівняльного літературознавства, східнослов'янської дипломатики Х–XVIII ст., проблем розвитку писемності східних слов'ян, кириличної палеографії вагомо збагачували фахову підготовку студентів-славістів. Плідна праця професора І. Свенціцького як керівника кафедри слов'янської філології Львівського університету тривала і в 40–50-ті роки, а авторитет ученого в європейській славистиці загальноновизнаний”.

1793. *Гольберг М.* Праця, пошук, творчість // Іван Лозинський (1927–1992): Бібліогр. покажч. / Уклад. М. Кривенко. – Львів, 1997. – С. 5–8.

С. 6, 7: Згадано професора І. С. Свенціцького, його учнів, зокрема І. Лозинського, науковим керівником якого був професор І. С. Свенціцький.

1794. *Григораши Н. Д.* Літературознавча україністика в болгарському журналі “Родолубие” // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 1997. – Вип. 3/4. – С. 366–374.

С. 368: Про І. С. Свенціцького: “З 1913 р. до 1956 р. болгарську мову в університеті викладав відомий український філолог та мистецтвознавець професор І. Свенціцький. Результатом його багаторічної наукової праці став ряд фундаментальних славістичних досліджень, серед яких вирізняється книга “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1795. *Гриценко П.* Ярослава Закревська: Штрихи до наукового портрета // Ярослава Закревська: Бібліогр. покажч. / Уклад.: М. Чікало, Я. Єрмолович; Авт. передм. П. Гриценко. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України, 1997. – С. 4–15.

С. 5, 13: Зазначено, що роки навчання Я. Закревської в аспірантурі проходили під керівництвом І. Свенціцького. Згодом професор Я. Закревська написала про вченого кілька статей.

1796. *Єдлінська У.* Деякі аспекти дослідження ролі територіального фактора в історії української мови (За фактами лексикографії XIV–XV століть) // Записки НТШ. – 1997. – Т. ССXXXIV: Праці Філологічної секції. – С. 169–185.

С. 173: Цитується уривок з праці І. С. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920) про факт передачі 30 книжок різним церквам князем Володимиром Васильковичем. Автор зазначає: “Аналізуючи цей факт, І. Свенціцький зауважив: “Оці 34 книги, писані чи то самим князем, чи на його замовлення, для історії галицько-волинського нарiччя XIII ст. могли б дати чимало вельми цінних даних”. У присторінкових примітках – посилання на вищеназвану працю І. С. Свенціцького.

1797. *Копистянська Н.* Згадуючи колегу добрим словом... // Іван Лозинський (1927–1992): Бібліогр. покажч. / Уклад. М. Кривенко. – Львів, 1997. – С. 9–11.

С. 9: Про І. С. Свенціцького: “Ми стали аспірантами Іларіона Свенціцького в Інституті суспільних наук АН УРСР. Нам випало щастя працювати під керівництвом видатного вченого і прекрасної людини, яка стала для нас зразком високої порядності, достойної поведінки вченого і педагога, самодисципліни в праці”.

1798. *Лазор О.* Листування Костянтина Трофимовича із серболужичанами (1957–1979 рр.) // Славістичні студії: [У 2 т.] / Наук. т-во ім. Шевченка. Славістична комісія; ЛДУ ім. І. Франка. Ін-т славістики. – Львів, 1997. – Т. 1: Матеріали V-го Міжнар. славістичного колоквиуму (Львів, 14–16 трав. 1996 р.). – С. 41–47.

С. 41: Зазначено, що на лекціях професора І. С. Свенціцького студенти вперше дізнавались про серболужичан, їхню історію та культуру.

1799. Листи Михайла Павлика до родини Драгоманових / Підготував публікацію І. Денисюк // Записки НТШ. – Т. ССXXXIV: Праці Філологічної секції. – Львів, 1997. – С. 452–532.

С. 530: У листі (від 22. V. 1911) Михайла Павлика до Івана Шишманова згадано І. С. Свенціцького: “...Дістали Ви, певно, й праці д[окто]ра Свенцицького. Се порядний молодий учений і не менче гарна людина. Він хоче в августі с[его] р[оку] (по новому стилю) побути в Софії для студій старинних болгарських творів і сучасних народних говорів. Так чи се відповідний час, себто: чи будуть тоді відчинені софійські бібліотеки і чи найде він якого провідника в тих областях? – се одно. А друге: чи не могли би Ви найти йому приватну квартиру, де би можна й харчуватися (він буде з жінкою-Московкою, навіть старообрядкою, але просвіченою – студентка філос[офії]. Будьте такі добрі, відповіжте мені про се швидко (пишіть по-болгарськи!). Додам, що, якби Ви стрілися з ним, то дізнаєтеся дуже важні літературні річі”. Оригінал листа зберігається в ЛНУ, архів Інституту франкознавства, № 67. Автограф.

С. 531: У листі (від 5. VI. 1911) Михайла Павлика до Ліди Драгоманової-Шишманової про І. С. Свенціцького: “Спасибі Вам за відповідь, а особливо за обіцянку влєкшити в Софії побут д[окто]ра Свенціцького – потрібний єму для досягнення у Львові катедри. Він і важна

особа для всіх нас – директор “Національного музею ім[ени] гр[афа] А[ндрея] Шептицького” у Львові, а сей Музей, чи властиво, митрополит, хочу[ть] купити для Музею архів Вашого Батька (на дуже корисних умовах, – грошових і моральних) – і д[окто]р Св[енціцький], бувши в Софії, міг би оглянути й отаксувати його. ...Так Ви, б[удь] л[аска], вже якось так наладьте, аби бодай трохи бути в Софії тоді, як буде Св[енціцький]. І допоможіть ему, бо у него всего 300 фр[анків] плати в місяць, а сего на двоє людей мало”. Оригінал листа зберігається в ЛНУ, архів Інституту франкознавства, № 68. Автограф.

С. 531–532: У листі (від 21. VII. 1911) М. Павлика до Ліди Драгоманової-Шишманової згадано І. Свенціцького: “Поїхав доктор Свенціцький у Білград, а там у Софію – дуже невеселий (зо мною!), що від Міхова – чи як ему! – не було відповіді. ...Повторяю свою просьбу: покажіть ему архів Вашого Батька – нехай огляне й оцінить (можливо, з якими знавцями). ...Свенціцький – чоловік зовсім певний”. Оригінал листа зберігається в ЛНУ, архів Інституту франкознавства, № 69. Автограф.

С. 542: У примітках зазначено: (№ 141) “Свенціцький Іларіон (1876–1956) – український філолог-славіст, директор Національного музею у Львові, професор Львівського державного університету імені І. Франка”; (№ 142): Про Національний музей у Львові. Помилково зазначено: “Директором музею від самого його заснування незмінно був Іларіон Свенціцький аж до своєї смерті”. У 1952 р. І. С. Свенціцького було усунено від керівництва Національним музеєм. У круглих дужках подано номери листів.

1800. Лужицькі серби: Посіб. з народознавства / За ред. В. Моторного та Д. Шольце. – Львів; Будишин: Місіонер, 1997. – 268 с.

С. 239, 246: Про І. С. Свенціцького – дослідника серболужицької культури.

1801. *Мороз М.* [Передмова] // Мирослав Мороз: Бібліогр. покажч. / НАН України. Львів. відділення Ін-ту л-ри ім. Т. Г. Шевченка; Упорядкув. і передм. М. Мороза; Відп. ред. Є. Нахлік. – Львів, 1997. – С. 3–8.

С. 4: Згадано І. Свенціцького: “Філологічний факультет університету мав тоді [у 50-ті рр.] добрий професорсько-викладацький склад. На факультеті працювали академік Ф. Колесса, професор І. Свенціцький”.

1802. *Міндюк О.* Перша столиця: З історії нашого краю // За вільну Україну. – 1997. – 9 верес.

Про місто Буськ. Згадано І. Свенціцького, який народився в Буську.

1803. *Моторний В., Татаренко А.* Південнослов'янський світ у науковому доробку Іларіона Свенціцького // Славістичні студії: [У 2 т.] / Наук. т-во ім. Шевченка. Славістична комісія; ЛДУ ім. І. Франка. Ін-т славістики. – Львів, 1997. – Т. 1: Матеріали V-го Міжнар. славістичного колоквиуму (Львів, 14–16 трав. 1996 р.). – С. 37–41.

1804. *Моторний В., Лазор О.* Матиця Сербська: 150 років // Каменяр. – 1997. – № 3.

Згадано І. С. Свенціцького – члена Матиці Сербської.

1805. *Полянський І.* Українське мистецтво спалювали в печах // Експрес. – 1997. – 5–13 квіт.

Про втрати Національного музею у 1952–1953 рр. Також про І. Свенціцького – директора і “хоронителя скарбів” Національного музею.

1806. *Свенціцька М.* Іларіон Свенціцький // Наше життя: (Our Life). – 1997. – Січ. – С. 7–9.

1807. *Свенціцька М.* Мій батько з перспективи часу: Сторінка спогадів // Дзвін. – 1997. – № 11/12. – С. 133–138.

М. І. Свенціцька зазначає: “Іларіон Свенціцький поставив перед собою під кінець свого життя питання, яке місце він посяде в історії України. Застановившись над цим питанням, він усвідомив собі, що його творча музейницька і дослідницька праця тісно пов'язана з історією української культури і тому він увійде в історію України передусім як історик української культури”.

1808. Спогади про Івана Франка: [Книга присвячена 140-річчю від дня народження І. Франка] / Упорядкув., вступ. ст. і прим. М. Гнатюка. – Львів: Каменяр, 1997. – 635 с.

С. 590: У примітках до статті І. С. Свенціцького “Франко в мій пам'яті” (1956) зазначено, що стаття вперше опублікована у 1956 р. в книзі “Іван Франко у спогадах сучасників” (Львів, 1956, упорядники О. І. Дей, Н. П. Корнієнко).

1809. *Тіменик З.* Іван Огієнко (Митрополит Іларіон): Життєписно-бібліографічний нарис. – Львів, 1997. – 227 с. – (Наукове товариство ім. Шевченка у Львові).

С. 34, 39, 164, 166, 171, 174, 181, 186: Про І. Свенціцького, його особисті контакти з І. Огієнком. Про запрошення І. Свенціцького до співпраці у часописі “Наша культура”, який редагував І. Огієнко.

1810. *Чорняк І.* Незабутній професор і директор // Дзвін. – 1997. – № 11/12. – С. 138.

Про довголітнього директора Національного музею професора І. Свенціцького. У примітках до статті зазначено: “Ці спогади про Іларіона Свенціцького (7.IV.1876 – 19.IX.1956) написав І. Чорняк на прохання дочки Віри Свенціцької в жовтні 1956 р.”.

1998

1811. *Афанасьєв В.* Джерело: З історії українського мистецтва // Культура і життя. – 1998. – 21 жовт.

С. 3: Згадка про І. С. Свенціцького – видатного вченого-мистецтвознавця.

1812. *Батіг М.* Болюча рана минувшини // Народознавчі зошити. – 1998. – № 6. – С. 661–663.

Про Національний музей, боротьбу директора музею професора І. С. Свенціцького за повернення і збереження музейних скарбів, пережиті ним разом з працівниками трагічні моменти в історії музею (зокрема знищення в серпні 1947 р. пам’ятника митрополитові Андрею Шептицькому роботи Сергія Литвиненка, про що автор статті зазначає: “Про цей нечуваний у цивілізованому світі вандалізм Іларіон Свенціцький вніс до “Музейного дневника” короткий лаконічний запис: “За постановою Міськради № 687 знято з 9/10 VIII пам’ятник Основника в садибі музею, робітники “Дормосттреста”(?) розбили його в груз, а груз вивезли машинами”. Про трагічні моменти в особистому житті вченого (арешт дочки Віри, усунення самого І. С. Свенціцького у 1952 р. від керівництва музеєм).

Поміщено фото І. С. Свенціцького 50-х років.

1813. *Благий В. Б.* Українська студентська преса Галичини (60-ті рр. XIX ст. – 1914 р.): Історико-бібліографічний огляд // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 1998. – Вип. 5. – С. 421–453.

С. 445: Про журнал “Живая мысль”, редактором якого був І. Свенціцький. Зазначено, що в додатку (виходив під назвою “Свѣтъ мысли”) до журналу була опублікована праця І. С. Свенціцького “Кирилло-мефодієвский вопросъ въ освѣщеніи польскаго ученаго” (1903).

1814. *Вальо М.* Листи Юрія Меженка до Антона Крушельницького // Збірник праць і матеріалів на пошану Лариси Іванівни Крушельницької / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Редкол.: М. М. Романюк (відп. ред.) та ін. – Львів, 1998. – С. 268–275.

С. 268: Про І. С. Свенціцького: “...до співробітництва з “Бібліологічними вістями” були залучені такі гранди науки Західної України як М. Возняк, І. Свенціцький, І. Крип’якевич, В. Дорошенко, В. Січинський, І. Кривецький, І. Калинович та інші.”

1815. Від упорядника // Вчені кафедри слов’янської філології: [Біобібліогр. покажч.] / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. В. Моторний; Відп. за вип.: Г. Домбровська, М. Божко, М. Павлунь. – Львів: ЛДУ, 1998. – С. 3.

Зазначено, що до покажчика увійшли праці тих викладачів кафедри слов’янської філології Львівського університету, які, на жаль, пішли вже з життя, зокрема праці професора І. С. Свенціцького.

1816. *Гнатюк М.* Творчість Івана Франка в літературно-естетичній концепції Іларіона Свенціцького // Матеріали Міжнар. славістичної конф. пам’яті проф. Костянтина Трофимовича (1–3 квіт. 1998 р.): У 2 т. / Відп. ред. В. Моторний. – Львів: Літопис, 1998. – Т. 2: Слов’янське літературознавство. – С. 77–85.

1817. *Гольберг М.* Костянтин Трофимович: вчений, педагог, організатор науки // Вчені кафедри слов’янської філології: [Біобібліогр. покажч.] / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. В. Моторний; Відп. за вип.: Г. Домбровська, М. Божко, М. Павлунь. – Львів: ЛДУ, 1998. – С. 113–115.

С. 113: Серед учених кафедри слов'янської філології (М. Пушкар, С. Масляк, Г. Шило, Е. Воронецький та ін.), з якими з молодих років спілкувався К. Трофимович, згадано професора І. Свенціцького.

1818. *Григораши Н.* Наступність традицій у дослідженні болгарської літератури // Матеріали Міжнар. славістичної конф. пам'яті проф. Костянтина Трофимовича (1–3 квіт. 1998 р.): У 2 т. / Відп. ред. В. Моторний. – Львів: Літопис, 1998. – Т. 2: Слов'янське літературознавство. – С. 96–100.

С. 96–100: Про І. С. Свенціцького-болгариста, його наукову діяльність, направлену на дослідження мовно-літературних українсько-болгарських взаємин та передачу наукових традицій своїм учням.

1819. Іван Денисюк: Бібліогр. покажч. / ЛДУ ім. І. Франка. Кафедра укр. л-ри ім. акад. М. Возняка. Кафедра фольклористики. Центр Східноєвропейських студій. Ін-т франкознавства; Упоряд.: Я. Гарасим, П. Салевич; Відп. ред. Л. Бондар. – Львів, 1998. – 46 с.

С. 11: Спогад про І. С. Свенціцького: “Своїх характерників мала кафедра слов'янської філології. Вони захоплювали студентів як оригінальні особистості та глибокі ерудити, а також почуттям гумору (професор Іларіон Свенціцький, доценти Микола Пушкар, Едуард Воронецький, викладач, поет і перекладач Степан Масляк). Старенький Свенціцький долав простір уже нелегко, отож ми ходили до нього на спецкурс з літератур південних слов'ян до Національного музею. Божественними ораторіями були його натхненні виклади – хаос ерудиції з іскрометними зблисками дотепу. До змісту цих лекцій ми ще тоді не доросли”.

1820. *Гриценко П.* Титан української науки – Олекса Горбач // *Warszawskie zeszyty ukrainoznawcze* = Варшавські українознавчі записки / Pod red. S. Kozaka. – Warszawa, 1998. – [Т. 6–7]: *Spotkania polsko-ukraińskie*. – S. 425–429. – (Кафедра україністики Варшавського університету. Польське Українознавче Товариство).

С. 425: Згадка про І. Свенціцького: “Наукова атмосфера передвоєнного Львова, лекції й семінари у провідних професорів Я. Янова, З. Штібера, Є. Куриловича, В. Ташицького, творчі контакти з професором-енциклопедистом І. Свенцицьким”.

1821. Качкан В. Хай святиться ім'я твоє: Українознавство та пресологія (XIX – перша половина XX ст.). – Львів: Фенікс, 1998. – Кн. 3. – 368 с.

С. 102: У розділі “На дотуку європеїзму (на берегах маргінесу Михайла Мочульського)” (с. 90–102) зазначено, що у ЦДІАЛ (спр. 25, арк. 1–19) зберігаються листи І. Свенціцького зі Львова за 1905–1937 рр.

С. 111: Зазначено, що 22–24 вересня 1929 р. у Львові відбувся конгрес до 60-річчя товариства “Просвіта”, на якому серед інших (І. Брик, К. Левицький, С. Шах) виступив “доктор Іларіон Свенціцький”.

С. 197: Про І. С. Свенціцького, який серед інших вчених (І. Франко, К. Студинський, І. Левицький, О. Маковей) зробив вагомий внесок у справу національно-культурного відродження Галичини.

С. 202–203: Згадано рецензію (Записки НТШ, 1909, Т. 88) І. Кревецького на праці І. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908) і “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

С. 282–283: Про І. Свенціцького: “Коли ...національна стихія, як згаслий вулкан, час від часу давала про себе знати, частина москвофільських діячів стала змінювати свої соціально-політичні орієнтири, а відтак і вибрали перехід до табору української національної інтелігенції (І. Свенціцький, М. Король, С. Дрималик)”.

1822. Качкан В. А. “Реальні образи сумної правди” (Іван Кревецький – історик, критик, бібліограф, пресо- і книгознавець) // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 1998. – Вип. 5. – С. 398–414.

С. 408: Національно-культурний процес першої половині XIX ст., зокрема українське літературне відродження Галичини, досліджували вчені І. Франко, К. Студинський, І. Левицький, І. Свенціцький, М. Возняк та інші вчені.

С. 411: Зазначено, що в Записках НТШ (1909) І. Кревецький зробив критичний огляд праць І. Свенціцького.

1823. Кобів Й. Мої спогади про С. Масляка // Вчені кафедри слов'янської філології: [Бібліобіогр. покажч.] / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. В. Моторний; Відп. за вип.: Г. Домбровська, М. Божко, М. Павлунь. – Львів: ЛДУ, 1998. – С. 104–105.

С. 104: Також про І. С. Свенціцького: “На долю керівника кафедри проф. Свенціцького випало завдання укомплектування кафедри новими працівниками і виростити нові кадри”.

1824. *Копистянська Н. Х.* Іларіон Свенціцький – гордість славістики // Там само. – С. 111–112.

1825. *Королевич Н. Ф.* Українські бібліографи ХХ століття: Навч. посіб. для ін-тів культури України. – Київ: Кн. палата України, 1998. – 327 с.

С. 23, 154, 155, 165, 174, 175, 180: Про І. С. Свенціцького – бібліографа, знавця стародруків, його особисті контакти з відомими бібліографами Ю. Меженком, Ф. Максименком та ін.

С. 150–151: Згадано працю І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) та рецензію на неї С. Маслова (Бібліологічні вісті, 1924).

1826. *Коць-Григорчук Л.* Написи на іконах Богородиці Одигітрії з проказами // Народознавчі зошити. – 1998. – № 6. – С. 598–615.

С. 600: Про директора Національного музею І. С. Свенціцького, який дбав про відповідний рівень реставраційних робіт музею, для чого “добився для його працівників можливості стажуватися в найпрестижнішому на той час осередку реставрації творів темперного мистецтва – майстерні І. Грабаря в Москві”.

1827. *Коць-Григорчук Л.* Іларіон Свенціцький – музейний діяч // Пам’ятки України: історія та культура. – 1998. – № 1. – С. 74–83.

С. 83: У “Примітках” зазначено праці І. С. Свенціцького з музейництва, опису стародруків та деякі рукописні праці вченого (“Zagryz rozwoju muzealnictwa ukraińskiego” (1936), “Rys historyczny muzealnictwa ukraińskiego” (1936) та ін.), оригінали яких зберігаються в архіві Національного музею Львова.

1828. *Кривенко М.* Вшанування пам’яті Івана Лозинського // Бібліотечний вісник. – 1998. – № 2. – С. 43–44.

С. 43: Серед видатних славістів згадано професора І. С. Свенціцького, який був науковим керівником І. М. Лозинського.

1829. *Кривенко М.* Із львівської школи славистів // Слово і час. – 1998. – № 9/10. – С. 29.

Про вихід з друку бібліографії праць І. Лозинського. Також згадано видатного слависта І. Свенціцького – наукового керівника і вчителя І. Лозинського.

1830. *Кучабський Ю.* Студентський з'їзд у Львові. 1921 рік // Літопис Червоної Калини. – 1998. – № 16–18. – С. 385–388.

С. 386: Про І. С. Свенціцького, який разом з іншими представниками наукової громадськості Львова зробив вагомий внесок у поширення освіти в Галичині та відкриття українських шкіл.

1831. *Моздир М.* З нагоди 60-річчя першої ретроспективної виставки українського народного мистецтва у Львові // Народнознавчі зошити. – 1998. – № 6. – С. 697–700.

С. 697: Згадано директора Національного музею І. С. Свенціцького, його вступну статтю до каталогу “Вистава галицького примітиву XVI–XIX вв.” (1939).

1832. *Моторний В.* “Слов’янству я посвятив покликання філолога...” // Вчені кафедри слов’янської філології: [Бібліобліогр. покажч.] / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. В. Моторний, Відп. за вип.: Г. Домбровська, М. Божко, М. Павлунь. – Львів: ЛДУ, 1998. – С. 4–5.

С. 4: Автор зазначає, що слова назви статті належать професору І. С. Свенціцькому – видатному вченому-слависту, який стояв біля джерел слов’янської філології у Львівському університеті та разом з іншими університетськими професорами (К. Студинським, Ф. Колесою, Г. Улашиним, Т. Лер-Сплавінським, К. Нітшем, В. Ташицьким, А. Фішером) зробив вагомий внесок у її розвиток. Професор В. А. Моторний з великою повагою згадує свого вчителя.

1833. *Нестеренко В.* Педагогічна спадщина Михайла Бойчука (1882–1937) // Вісник Львівської академії мистецтв. – 1998. – Вип. 9. – С. 221–229.

С. 228, 229: Про Іларіона Свенціцького, його спогади про художника Михайла Бойчука.

1834. *Нечиталюк М.* “Честь праці!”: Два уривки із спогадів про академіка Михайла Степановича Возняка: В Інституті суспільних наук // Збірник праць і матеріалів на пошану Лариси Іванівни Крушельницької. – Львів, 1998. – С. 286–298.

С. 287–288: Зазначено, що у 1951 р. у Львові було утворено філіал АН УРСР – Інститут суспільних наук АН УРСР. І. С. Свенціцького було призначено завідувачем відділу мовознавства Інституту суспільних наук.

С. 292–293: Про активну участь І. С. Свенціцького у роботі над виданням “Наукових записок Інституту суспільних наук”: “Перший том “Наукових записок” вийшов друком. ...Кому ж віддати другий том? Літераторам, як того хотів М. Возняк, історикам, як того домагався І. Крип’якевич, чи мовознавцям, на що теж претендував І. Свенціцький? Боротьба між відділами за право на другий, тематичний уже випуск “Наукових записок”, вирішилась на користь археологів. ...Серед поданих статей одна була написана російською мовою. ...Спочатку ми не надавали якогось особливого значення цій мовній проблемі, аж доки про це не довідався від мене Михайло Степанович [Возняк]. Він порекомендував подбати про український переклад. Інакше відреагував І. Свенціцький, наш мовний законодавець. Він допускав і російський варіант, але радив зажадати “волі автора”.

1835. *Панів Л.* Науково-бібліографічне дослідження праць вчених кафебри слов’янської філології: проект біобібліографічного покажчика // Матеріали Міжнар. славістичної конф. пам’яті професора Костянтина Трофимовича (1–3 квіт. 1998 р.): У 2 т. / Редкол.: В. Моторний (відп. ред.) та ін. – Львів: Літопис, 1998. – Т. 2: Слов’янське літературознавство. – С. 381–383.

С. 382, 383: Про потребу укладення і видання повної бібліографії І. С. Свенціцького.

1836. *Полек В.* Українська література у зарубіжній критиці і перекладах. Ч. 1. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 1998. – 200 с.

С. 22: У літературі до розділу “Українське письменство у контексті світової літератури 20–80 рр. XIX століття” зазначено працю І. С. Свенціцького “Огляд історії слов’янських письменств на протязі 1826–1938 рр.” (1958).

С. 119: У літературі до розділу “Твори І. П. Котляревського у чехів та словаків” зазначено названу вище працю І. С. Свенціцького.

С. 181: Зазначено, що у збірнику до 40-ліття літературної діяльності І. Франка були опубліковані праці відомих вчених, зокрема І. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

С. 195: У списку літератури (с. 191–197) зазначено працю І. С. Свенціцького “Огляд історії слов’янських письменств на протязі 1826–1938 рр.” (1958).

1837. Програма міжнародної славістичної конференції пам’яті професора Костянтина Трофимовича (1–3 квітня 1998 року) / ЛДУ ім. І. Франка. Кафедра слов’янської філології. Громадський фонд “Центр Східно-європейських студій”. – Львів, 1998. – 17 с.

С. 13: Зазначено тему доповіді М. Гнатюка (у секції слов’янського літературознавства) “Творчість Івана Франка в літературно-естетичній концепції Іларіона Свенціцького”.

1838. *Рибалко О.* В полоні системи: Володимир Кобринський та його музей у 1945–1952 роках // Пам’ятки України: історія та культура. – 1998. – № 1. – С. 90–96.

С. 90–92: У 1952 р. усунуто від керівництва Львівським державним музеєм українського мистецтва його багаторічного директора – професора І. Свенціцького, а В. Кобринського – від керівництва музеєм “Гуцульщина” в Коломиї.

С. 93–94: У “пропозиціях” Комітету у справах мистецтв УРСР від 28 листопада 1951 р. зазначалося: “Звільнити від роботи в музеї директора музею т. Свенціцького І. С., ст. наукового співробітника т. Драгана, головного охоронця т. Пигаля, вченого секретаря т. Якимчук як таких, що не можуть забезпечити ідейного спрямування роботи радянського художнього музею...”. У “Примітках” зазначено, що матеріал зберігається у ЦДАВОВ України (ф. 4763, оп. 1, спр. 298, арк. 7).

1839. *Романів О.* Польські вчені в Науковому товаристві ім. Шевченка // *Warszawskie zeszyty ukrainoznawcze* = Варшавські українознавчі записки / Pod red. S. Kozaka. – Warszawa, 1998. – [Т. 6/7]: Spotkania polsko-ukraińskie. – Warszawa, 1998. – S. 203–210. – (Кафедра україністики Варшавського університету. Польське Українознавче Товариство).

С. 205, 209: Зокрема про І. С. Свенціцького – члена НТШ, учасника Міжнародного з’їзду істориків (Варшава, 1934 р.).

1840. *Свенціцька М.* Іларіон Свенціцький в спогадах його молодшої дочки Марії Свенціцької // *Вчені кафедри слов'янської філології: [Бібліобіогр. покажч.] / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. В. Моторний; Відп. за вип.: Г. Домбровська, М. Божко, М. Павлунь. – Львів: ЛДУ, 1998. – С. 106–110.*
1841. *Свенціцька М.* Іларіон Свенціцький: (Спогади доньки) // *Збірник праць і матеріалів на пошану Лариси Іванівни Крушельницької / ЛНБ ім. В. Стефаніка НАН України. – Львів, 1998. – С. 324–329.*
1842. *Шаповал Ю. Г.* Часопис “Діло” (1880–1939 рр.): Історія, проблеми, люди // *Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 1998. – Вип. 5. – С. 5–110.*

С. 50, 55, 57, 77, 84, 106: Про І. Свенціцького – активного дописувача “Діла”. Автор називає праці, опубліковані І. Свенціцьким на сторінках “Діла”, зокрема, рецензію на працю М. Тершаковця “Галицько-руське літературне відродженє” (1909), “Церковний Музей у Львові (1905–1909)” (1910), “Новини нашої літератури” (1910), некролог про А. Петрушевича (1913), “Галичина й Україна” (1918) та ін.

1999

1843. *Александрович В.* Федір Сенькович: Життєвий і творчий шлях львівського маляра першої половини XVII ст. // *Львів: місто – суспільство – культура: Зб. наук. праць / За ред. М. Мудрого. – Львів: ЛДУ ім. Івана Франка, 1999. – С. 44–116. – (Вісн. Львів. ун-ту. Серія історична. Спец. вип.; Т. 3).*

С. 46: Автор зазначає, що прізвище художника Ф. Сеньковича “фігурує... і в короткому реєстрі малярів, який Іларіон Свенціцький уклав на підставі відомостей В. Лозінського та Ф. Бостля”. У присторінковій примітці зазначена праця І. С. Свенціцького “Галицько-руське церковне малярство XV–XVI ст.: (Матеріяли і замітки)” (Львів, 1914).

С. 61, 103: У присторінкових примітках посилання на вищеназвану працю І. С. Свенціцького та його ж “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928) та “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

1844. *Александрович В.* Три волинські малярі кінця XVI – початку XVII ст. (з неопублікованих рукописних матеріалів) // Рукописна україніка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України та проблеми створення інформаційного банку даних: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. 20–21 верес. 1996 р. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Упорядкув., заг. ред. текстів, допом. покажч. М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 363–374.

С. 363, 371, 373: Про І. С. Свенціцького – дослідника рукописів. У пристатейній бібліографії (с. 371–374) посилання на його праці “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911), “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

1845. *Биковський Л. У.* Книгодрукування на Україні / Публ., вступ. ст., коментарі, нотатки та матеріали до статті [Л. У. Биковського] Н. Г. Солонської // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 1999. – Вип. 2. – С. 247–299.

С. 273: Н. Г. Солонська у коментарях зазначає, що Л. У. Биковський у своїй праці використав легенду про Фауста, в якій Фауст – винахідник книгодрукування. Далі автор коментарів цитує уривок праці І. С. Свенціцького “Памяти першого друкаря України” (1924) і зауважує: “Іл. Свенціцький описує цю ситуацію так: “Діяльний спротив тугодумної товпи про нововедення, зовсім, як це сталось колись в Парижі з Фаустом около 1470 р., прогнав первопечатника Івана Федорова з товаришем Мстиславцем за межі князівства”.

1846. *Боянівська М.* Причинок до створення словника українських книжників XI–XVIII ст. (невідомі матеріали з рукописних фондів ЛНБ): Додаток: Матеріали до словника діячів українського книгописання XVI–XVII ст. // Рукописна україніка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України та проблеми створення інформаційного банку даних: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. 20–21 верес. 1996 р. / Упорядкув., заг. ред. текстів, допом. покажч. М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 333–342.

С. 339: У “Додатку” посилання на працю І. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911).

1847. Булега Н., Тарновецька Л., Шенетюк І. Маловідомі сторінки історії українського мовознавства 30–40 рр. ХХ ст. у Західній Україні та еміграції (за епістолярним архівом проф. В. Сімовича) // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю від дня заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті (Львів, 23–25 жовт. 1998): [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 1. – С. 42–49.

С. 42, 45: Про І. С. Свенціцького як голову філологічної секції НТШ, згадано його працю “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993).

1848. Від укладача // Володимир Моторний: (До 70-річчя від дня народження): Бібліогр. покажч. / Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред., авт. передм. І. О. Денисюк; Відп. за вип.: Г. М. Домбровська, Б. З. Якимович. – Львів: ЛДУ ім. І. Франка, 1999. – С. 5. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 1. Біобібліографія вчених університету).

Згадано І. С. Свенціцького – відомого вченого, корифея славістики. Професор В. А. Моторний був студентом та останнім аспірантом професора І. С. Свенціцького.

1849. Галенко І. Загальнолінгвістичні погляди професора І. І. Ковалика (1907–1989) // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю від дня заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті (Львів, 23–25 жовт. 1998): [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 1. – С. 49–55.

С. 64: Згадано І. С. Свенціцького – професора Українського Таємного університету у Львові.

1850. Гелитович М. Ікона “Розп’яття з пристоячими” другої половини ХVІ ст. з церкви пророка Іллі в Кривчицях // Львів: місто – суспільство – культура: Зб. наук. праць / За ред. М. Мудрого. – Львів: ЛДУ ім. Івана Франка, 1999. – С. 32–43. – (Вісник Львів. ун-ту. Серія історична. Спец. вип.; Т. 3).

С. 39, 40, 42: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України ХV–ХVІ віків” (Львів, 1929).

1851. *Гнатюк М.* Розвиток літературознавчих концепцій у Львівському університеті (1848–1918) // Там само. – С. 56–64.

С. 63, 64: Згадано І. Свенціцького, його працю “Загальна характеристика наукової діяльності академіка Кирила Студинського” (1930), в якій він дає високу оцінку вченому.

1852. *Гольберг М.* Два крила діяльності вченого // Володимир Моторний: (До 70-річчя від дня народження): Бібліогр. покажч. / Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред., авт. передм. І. О. Денисюк; Відп. за вип.: Г. М. Домбровська, Б. З. Якимович. – Львів: ЛДУ ім. І. Франка. 1999. – С. 13–18. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 1. Біобібліографія вчених університету).

С. 14, 16: Про І. Свенціцького, який належав до справжніх подвижників філологічної науки, людей, девізом яких було: “Ad fontes!”. Також зазначено, що В. Моторний є автором статей про І. Свенціцького.

1853. *Гречко І., Сидор О.* Пам’ятник не інвалідові Шептицькому, а українському святому... // Молода Галичина. – 1999. – 11 листоп.

Також про І. Свенціцького, його схвальний відгук про пам’ятник А. Шептицькому роботи С. Литвиненка.

1854. *Гринчишин Д.* Проблеми дослідження історії української мови у Львівському університеті // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю від дня заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті (Львів, 23–25 жовт. 1998): [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 1. – С. 65–74.

С. 66, 67, 72–74: Про значний внесок І. С. Свенціцького у дослідження історії розвитку української мови. Згадано мовознавчі розвідки вченого, зокрема, “Нариси про мову пам’яток староруського письменства XI віку” (1948), “Мовні ознаки пам’яток українського письменства домонгольської доби” (1937) та праці з палеографії, зокрема, “Лаврашевское Евангелие начала вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание) (С.-Петербургъ, 1913).

1855. *Гуйванюк Н.* Історія кафедри української філології Чернівецького університету в оцінці І. Свенціцького // Там само. – Ч. 2. – С. 606–611.

1856. *Денисюк І.* Славіст широкого профілю, людина великого серця // Володимир Моторний: (До 70-річчя від дня народження): Бібліогр. покажч. / Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред., авт. передм. І. О. Денисюк; Відп. за вип.: Г. М. Домбровська, Б. З. Якимович. – Львів: ЛДУ ім. І. Франка, 1999. – С. 6–12. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 1. Біобібліографія вчених університету).

С. 6, 8: Про “львівського характерника”, керівника наукового славістичного гуртка професора І. С. Свенціцького.

С. 14: Також про І. С. Свенціцького: “В. А. Моторному поталанило: він мав прекрасних вчителів, справжніх подвижників філологічної науки, людей, девізом яких було: “Ad fontes!”. Досить згадати І. С. Свенціцького і С. В. Масляка”.

1857. *Животко А.* Історія української преси: Навч. посіб. – Київ: Наша культура і наука, 1999. – 368 с. – (Літературні пам’ятки України).

С. 289, 291, 352: Про І. С. Свенціцького – дописувача журналів “Стара Бойківщина” та “Стара Україна”. Зазначено, що разом з іншими вченими І. С. Свенціцький доклав чимало зусиль, щоб журнал “Стара Україна” став цінним українським науковим виданням.

1858. *Зеленчук В.* Етнографічні гуцулознавчі записи Петра Шекерика-Доникового // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті (Львів, 23–25 жовт. 1998): [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 2. – С. 513–516.

С. 513, 514: Про І. С. Свенціцького – дослідника похоронних голосінь, посилання на його працю “Похоронне голосіє і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесности)” (ЗНТШ, 1910).

1859. *Кирчів Р.* Етнографічні та фольклорні матеріали діячів “Руської трійці” // Рукописна україніка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України та проблеми створення інформаційного банку даних: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. 20–21 верес. 1996 р. / Упорядкув., заг. ред. текстів, допом. покажч.

М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 181–186.

С. 181: Про етнографічні та фольклорні матеріали ЛНБ, що послужили першоджерелами у працях багатьох вчених, зокрема І. С. Свенціцького.

1860. *Коваль-Фучило І.* Українські похоронні голосіння: до проблеми дослідження тексту // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті: [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 2. – С. 527–531.

С. 527–529, 531: Про І. С. Свенціцького – дослідника похоронних голосінь та посилення на його праці “Похоронне голосіне і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесності)” (ЗНТШ, 1910) та “Похоронні голосіння” (Етнографічний збірник, 1912), “які по сьогоднішній день є найповнішим і, зрештою, єдиним виданням такого типу”.

1861. *Комаринець О.* Alma mater у 50-х роках // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті: [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 1. – С. 86–100.

С. 96: Серед видатних університетських професорів (М. С. Возняк, О. В. Чичерін) згадано професора кафедри слов'янської філології І. С. Свенціцького.

1862. *Крупський І.* Українська журналістика Львова в роки Першої світової війни (1914–1918) // Львів: місто – суспільство – культура: Зб. наук. праць / За ред. М. Мудрого. – Львів: ЛДУ ім. Івана Франка, 1999. – С. 453–461. – (Вісник Львів. ун-ту. Серія історична. Спец. вип.; Т. 3).

С. 455: Зокрема про І. Свенціцького та М. Павлика, які робили все можливе для того, щоб газета “Діло” виходила, але на вирішення цієї проблеми вчені мали різні погляди. У присторінковій примітці посилення на працю І. Свенціцького “Михайло Павлик” (Наше минуле, 1918).

1863. *Логвин Ю.* Мій щасливий день // Кур'єр Кривбасу. – 1999. – № 118 (Жовт.). – С. 70–82.

С. 75: Автор згадує про свою поїздку з батьком, відомим архітектором Г. Н. Логвиним, в експедицію на Західну Україну та зустріч з І. С. Свенціцьким у липні 1952 р.

1864. Львівський державний університет імені Івана Франка: (1661–1999): (Матеріали щодо надання статусу “Національного”). – Львів, 1999. – 107 с.

С. 72: Згадано викладача Львівського університету, завідувача кафедри слов'янської філології, професора І. С. Свенціцького.

1865. *Матушек О. Ю.* Символіка Богородиці у метатексті барокової літератури: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Харків, 1999. – 19 с.

С. 3: Згадано І. С. Свенціцького – іконознавця, дослідника образу Богородиці, посилання на працю І. С. Свенціцького “Архаггелови в Ђщаниа Мариї” і благовіщенська містерія: (Проба історії літературної теми)” (Львів, 1907).

1866. *Мацевко Л.* Ознаки неореалізму в ранній прозі Володимира Винниченка // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю від дня заснування каф. словесності у Львів. ун-ті: [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 1. – С. 329–335.

С. 334: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Винниченко: Спроба літературної характеристики” (Львів, 1920).

1867. *Медведик Ю.* Співанки А. Петрушевича як важливе джерело для дослідження барокової духовнопісенної творчості // Рукописна україніка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України та проблеми створення інформаційного банку даних: Матеріали міжнар. наук.-практичної конф. 20–21 верес. 1996 р. / Упорядкув., заг. ред. текстів, допом. покажч. М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 511–518.

С. 512: Згадано І. С. Свенціцького та описану ним у праці “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904) колекцію А. Петрушевича.

1868. *Мельник І.* Естетика ужитковості: з досвіду Миколи Бутовича // Вісник Львівської академії мистецтв. – 1999. – Вип. 10: Присвячений 70-річчю Еммануїла Миська. – С. 265–268.

С. 267, 268: Згадка про лист (від квітня 1933 р.) художника М. Бутовича до І. Свенціцького з проханням по можливості надсилати йому музейні матеріали.

1869. *Моторний В.* Сорабістика в Україні: підсумки та перспективи (80–90-ті роки) // Питання сорабістики. VI–VII Міжнародні сорабістичні семінари / Львів. держ. ун-т ім. І. Франка. Ін-т славістики; Сербський ін-т у Будишині; Редкол.: Д. Шольце, В. Моторний, В. Чорній та ін. – Львів: Центр Європи, 1999. – С. 16–25.

С. 18: Серед учених (К. Студинський, А. Фішер, В. Ташицький, згодом К. Трофимович, Л. Ройзензон, О. Ріпецька), які своїми працями зробили помітний внесок у розвиток сорабістики на Україні, названо ім'я професора І. Свенціцького.

1870. *Откович В.* Митець великого таланту // Вісник Львівської академії мистецтв. – 1999. – Вип. 10: Присвячений 70-річчю Еммануїла Миська. – С. 30–34.

С. 33: Скульптор Е. Мисько є автором меморіальної таблиці І. Свенціцького на фасаді будинку Національного музею у Львові по вул. Драгоманова, 42.

1871. *Откович В.* [Передмова] // *Откович В., Пилип'юк В.* Українська ікона XIV–XVIII ст.: Із збірки Національного музею у Львові. – Львів: Світло й тінь, 1999. – С. 8–10.

С. 8, 10: Про І. С. Свенціцького – довголітнього директора Національного музею, першого упорядника збірок музею.

1872. *Павличко Я.* Рукописні пам'ятки Бойківщини // Рукописна україніка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України та проблеми створення інформаційного банку даних: Матеріали міжнар. наук.-практичної конф. 20–21 верес. 1996 р. / Упорядкув., заг. ред. текстів, допом. покажч. М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 326–332.

С. 326: Про І. С. Свенціцького, який “значний книжковий масив рукописного мистецтва Бойківщини із фондів ЛНБ вперше впровадив у науковий обіг на поч. ХХ ст. у Галичині”.

С. 330–332: У пристатейному списку літератури посилання на праці І. С. Свенціцького.

1873. *Полюга Л.* Використання фондів відділу рукописів ЛНБ для мовознавчих студій // Там само. – С. 351–361.

С. 351: Згадано І. С. Свенціцького, об’єктом наукових досліджень якого були рукописні фонди ЛНБ ім. В. Стефаніка.

1874. *Романюк П.* Світ сакральний – світ високий // Культура і життя. – 1999. – 27 листоп.

Про виставку у Національному музеї “Світ Михайла Драгана”. Також згадано І. С. Свенціцького – знавця ікон та сакральної культури.

1875. *Романюк П.* Українська ікона XIV–XVIII: Із збірки Національного музею у Львові // Молода Галичина. – 1999. – 2 листоп.

Згадано І. С. Свенціцького, який очолив Національний музей у 1905 р.

1876. *Романюк Т.* Документальні матеріали Ярослава Пастернака в архівних збірках Львова // Рукописна україніка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка НАН України та проблеми створення інформаційного банку даних: Матеріали міжнар. наук.-практичної конф. 2–21 верес. 1996 р. / Упорядкув., заг. ред. текстів, допом. покажч. М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 213–224.

С. 215: У фонді НТШ (ф. 309) ЦДІА Львова зберігається комплект приватної кореспонденції відомих діячів, адресованої Я. Пастернаку. Зазначено, що “найповніше представлені автографи директора Національного музею у Львові Іларіона Свенціцького”.

С. 221: У архівних матеріалах Я. Пастернака збереглося листування із К. Студинським та І. Свенціцьким.

1877. *Свенціцька М.* Іларіон Свенціцький // Наше життя = Our Life. – 1999. – Січ. – С. 7–9.

1878. *Свенціцька М.* Марія Дем'янівна Деркач у моїх спогадах // *Вальо М.* Марія Деркач (1896–1972): Бібліогр. покажч.: Спогади. Розвідки. Листи. – Львів, 1999. – С. 92–98.

С. 94: Згадано І. Свенціцького, який “високо оцінював глибоке всестороннє знання і компетентність Марії Деркач, які вона проявила в процесі наукового опрацювання названого архіву”. Зазначено, що за дорученням І. Свенціцького М. Деркач працювала в музеї над упорядкуванням архіву М. Павлика.

1879. *Селівачов М.* Народне мистецтво: Особливості становлення, регіональна специфіка // *Українці: Історико-етнографічна монографія: У 2 кн. / За наук. ред. А. Пономарьова.* – Опішне, 1999. – Кн. 2. – С. 191–196.

С. 196: Згадано І. С. Свенціцького – вченого-мистецтвознавця.

1880. *Тичина Н.* Сакральний час (Різдво Христове) як жанротворчий чинник // *Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю від дня заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті: [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін.* – Львів: Світ, 1999. – Ч. 1. – С. 379–385.

С. 379, 380: Згадано одну із праць І. С. Свенціцького, яку сам вчений вважав найкращою – “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933). Праця (зі слів дочки І. Свенціцького Марії Іларіонівни) була визнана найкращим науковим дослідженням 1933 року і відзначена як “Робота року”.

1881. *Українці: Історико-етнографічна монографія: У 2 кн. Кн. 2 / За наук. ред. А. Пономарьова.* – Опішне: Вид-во Держ. музею-заповідника укр. гончарства в Опішному “Укр. Народознавство”, 1999. – 541 с.

С. 506, 507, 515: Згадано праці І. С. Свенціцького з етнографії та іконознавства “Похоронне голосіне і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесности)” (1910) та “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

1882. Українці у вітчизняних та зарубіжних дослідженнях // Там само. – Кн. 1. – 528 с.

С. 480, 510: Згадано І. С. Свенціцького, його праці “Похоронне голосіння” (1912) та “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

1883. *Фаріон І.* Ономастичні дослідження у Львівському університеті // Українська філологія: школи, постаті, проблеми: Зб. наук. праць Міжнар. наук. конф., присвяч. 150-річчю від дня заснування каф. укр. словесності у Львів. ун-ті: [У 2 ч.] / Редкол.: Т. Салига (відп. ред.) та ін. – Львів: Світ, 1999. – Ч. 1. – С. 143–148.

С. 143–146: Про І. С. Свенціцького – універсального вченого, дослідника та історика мови. Згадано фундаментальні мовознавчі праці І. С. Свенціцького, зокрема, “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917), “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920). Автор зауважує, що хоча І. С. Свенціцький не залишив окремої праці з ономастики, “однак у його лінгвістичному доробку є цінні розгорнуті думки, які стосуються цієї ділянки мовознавства. ...У 20 рр. положення І. Свенціцького відображали стан ономастичної науки, що засвідчено і в працях Л. Гумецької, Ю. Редька”.

1884. *Фрис В., Дзьобан О.* Кирилична рукописна книга // Рукописна українка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка НАН України та проблеми створення інформаційного банку даних: Матеріали міжнар. наук.-практичної конф. 20–21 верес. 1996 р. / Упорядкув., заг. ред. текстів, допом. покажч. М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 278–290.

С. 278, 279: Про І. С. Свенціцького, який не лише досліджував стародруковану книгу, “але і активно формував збірку Національного музею у Львові, залучаючи в колекцію унікальні надбання нашого народу, тим самим зберігаючи їх для нащадків”.

С. 284: Про колекцію збірок ЛНБ ім. В. Стефаніка, яку досліджував і описував І. С. Свенціцький: “Справжньою перлиною колекції є “Житіє Варлаама та Юсафа” з XIV ст. Це один з найбільш ранніх кодексів збірки ЛНБ, переписаних на папері. На арк. 1 – рукою І. Свенціцького про приналежність кодексу до збірки А. С. Петрушевича і про помилки в пагінації”.

С. 286–287, 289: У пристатейному списку літератури (с. 286–290) вказано праці І. С. Свенціцького.

1885. *Шалата М.* Був чесний, правдивий в житті і в науці // *Теофіл Комаринець*. Твори / Упоряд. О. І. Комаринець. – Львів: Каменяр, 1999. – С. 12–17.

С. 14: Згадка про І. С. Свенціцького як авторитетного та шанованого вченого.

1886. *Шановал Ю. Г.* “Діло” (1880–1939 рр.): Поступ української суспільної думки / Наук.-дослід. центр періодики Львів. наук. б-ки ім. В. Стефаника НАН України. – Львів, 1999. – 384 с.

С. 5: Згадано працю І. Свенціцького “Дещо про науку, літературу і мистецтво Галицької України за останніх 40 літ” (Діло, 1928).

С. 170, 175, 177, 183, 196, 224, 265–267, 271, 276, 285, 304, 317: Посилання на праці І. С. Свенціцького, опубліковані на сторінках “Діла” у 1909–1913, 1918, 1927–1930, 1933 роках.

С. 203: Про І. Свенціцького – активного дописувача і співробітника “Діла”. Вказано публікації І. Свенціцького у “Ділі”.

1887. *Шановал Ю. Г.* Часопис “Діло” (1880–1939 рр.): Історія. Проблеми. Люди // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 1999. – Вип. 6. – С. 3–123.

С. 42, 49, 54, 64, 84, 99: Про І. Свенціцького – дописувача “Діла”. Автор, називаючи публікації І. Свенціцького в “Ділі” (зокрема “Національний Музей у 1927 році” (1928), “Книжка і життя: Вплив культурної творчості на відродження і розвиток народів” (1929), “Місце Івана Франка в історії української фільмології” (1933) та ін.), помилково називає публікацію “Віра і наука: Два світогляди – релігійний і матеріалістичний” (1927), автором якої є Анісія Свенціцька.

1888. *Ясиновський Ю.* До історії вивчення нотолінійних Ірмолоїв // Рукописна україніка у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України та проблеми інформаційного банку даних: Матеріали міжнар. наук.-практичної конф. 20–21 верес. 1996 р. / Упоряд., заг. ред. текстів, допом. покажч. М. М. Трегуб; Редкол.: О. О. Дзьобан (відп. ред.) та ін. – Львів, 1999. – С. 491–496.

С. 492: Згадано І. С. Свенціцького та описаний ним стародрук “Ірмолой”, що зберігається у фондах ЛНБ за № 376.

1889. *Völkel M.* Maćica Serbska w narodnej zamołwitosći // Питання сорабістики: VI–VII Міжнародні сорабістичні семінари / Редкол.: Д. Шольце, В. Моторний, В. Чорній та ін. – Львів: Центр Європи, 1999. – С. 50–62.

С. 58: Зокрема про І. С. Свенціцького – вченого-педагога, наставника і вихователя повоєнної генерації славістів.

2000

1890. *Баб'як П. Г.* Климентина Попович у спогадах сучасників // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 2000. – Вип. 7/8. – С. 3–22.

С. 21: У примітках (с. 20–22) до статті подано коротку довідку про І. Свенціцького, названо його праці “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис) (1911), “Мова Галицько-Волинського літопису” (1949), “Розвиток українського мистецтва в Західній Україні” (1944) та зазначено: “Чайківська Ольга (1879–1939) – вчителька сільської школи на Тернопільщині. Рідна сестра Іларіона Свенціцького”.

1891. *Бадяк В.* Львівська організація Спілки художників України: становлення і розвій в роки сталінізму // Вісник Львівської академії мистецтв. – 2000. – Вип. 11. – С. 63–79.

С. 65, 77: Про директора Національного музею І. Свенціцького, якому “пришивали політику” та арешт його дочки Віри.

1892. *Бандрівський М. С.* Пам'яткоохоронна діяльність митрополита Андрея Шептицького // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 2000. – Вип. 7/8. – С. 459–466.

С. 465, 466: У пристатейному списку літератури посилання на праці І. С. Свенціцького “Огляд розвою “Національного Музею” (1913) та “Церковний Музей у Львові (1905–1909)” (1910).

1893. *Batisz M.* Білі сторінки в історії Національного музею у Львові // Літопис Національного музею у Львові. – 2000. – № 1 (6). – С. 5–29.

Про Національний музей, трагічні моменти в його історії (арешти працівників музею у післявоєнні роки, арешт дочки І. С. Свенціцького

Віри (1950 р. на десять років у таборах ГУЛагу), усунення від керівництва музеєм самого І. С. Свенціцького (1952 р.), які разом з працівниками музею переживав багатолітній керівник Національного музею професор І. С. Свенціцький.

С. 6, 22: Поміщено фото І. С. Свенціцького 20-х та 50-х років (разом з працівниками музею).

С. 28, 29: У пристатейних примітках зазначено праці І. С. Свенціцького “XXV літ діяльності Національного Музею” (Львів, 1930), “Ілюстрований провідник по Національним Музеєви у Львові” (Львів, 1913) та посилання на записи І. С. Свенціцького, зроблені у “Музейному Дневнику” у різні роки.

1894. *Батіг М.* Національний музей у Львові: на зламі тисячоліть // Молода Галичина. – 2000. – 22 лют.

Також про І. С. Свенціцького – першого директора Національного музею у Львові.

1895. *Врочинська Г.* Традиції наукової роботи // Літопис Національного музею у Львові. – 2000. – № 1 (6). – С. 31–38.

С. 31: Про І. С. Свенціцького, широке коло його науково-дослідницьких інтересів та закладені ним традиції наукової роботи у Національному музеї.

С. 38: У пристатейному списку літератури зазначено праці І. С. Свенціцького, присвячені Національному музею, зокрема збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного музею у Львові” (Львів, 1930).

1896. *Галенко І.* Науково-методична робота кафедри слов'янської філології Львівського університету (1889–1918) // Проблеми слов'янознавства. – Львів, 2000. – Вип. 51. – С. 39–45.

С. 41, 44, 45: Про І. С. Свенціцького – завідувача кафедри слов'янської філології, в минулому – студента філософського факультету (математичного відділу) Львівського університету.

1897. *Гальченко О.* Оправи східнослов'янських рукописних книг та стародруків: спроба аналізу та опису // Записки НТШ. – 2000. – Т. ССXL: Праці Комісії спеціальних (допоміжних) історичних дисциплін / Ред. тому О. Купчинський. – С. 438–456.

С. 444: Серед відомих археографів (М. Петров, М. Сперанський, С. Маслов), які започаткували цілеспрямований опис збірок рукописних книг, згадано І. Свенціцького. У присторінковій примітці посилання на працю І. Свенціцького “Описание иноязычныхъ и новѣйшихъ карпато-русскихъ рукописей библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Львовъ, 1905).

С. 445, 446: Описи українських збірок, які вийшли до революції, написано російською мовою. Автор зазначає, що: “винятком є “Опис рукописів з колекції Ант. Петрушевича”, зроблений І. Свенцицьким. Основна відмінність цього опису від згаданих у тому, що, описуючи оправи, І. Свенцицький використовує як українську палітурну термінологію (“оправа”, “зшиток”), так і російську (“переплет”, “обложка”, “доски”). У присторінкових примітках посилання на праці І. С. Свенціцького “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (1911), “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

1898. *Глотова Г.* Тематико-типологічні особливості кириличних друків Ставропігійського братства // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 2000. – Вип. 3. – С. 161–166.

С. 162: Зазначено, що аналіз типів кириличних друків викладено, зокрема, у працях І. Свенціцького, С. Маслова, Я. Ісаєвича. І. Свенціцький у праці “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) “всю літературу розбиває на окремі підгрупи і подає бібліографічний перелік видань, у відповідності з ними. ... За схемою кваліфікації І. Свенціцького, виділено такі групи друків: Святе Письмо, церковно-богослужбова книга, молитвослови, житія святих, проповіді, церковне право, богословіє, граматики, букварі, різні видання”.

С. 166: У пристатейному списку літератури зазначено працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

1899. *Григораши Н. Д.* І. С. Свенціцький про міжнаціональне єднання культур і вивчення болгарської літератури // Болгарский ежегодник = Болгарський щорічник = Български годишник. – Київ: Київ. ін-т “Слов’янський університет”, 2000. – Т. 4. – С. 235–244.

1900. *Григораши Н.* Кирило-мефодіївська проблематика у працях учених України XIX – початку XX ст. // Проблеми слов'язознавства. – Львів, 2000. – Вип. 51. – С. 19–23.

С. 22, 23: Про І. С. Свенціцького, його погляди на кирило-мефодіївське питання.

1901. *Дашкевич Я.* Філігранологія та завдання українського джерелознавства // Записки НТШ. – 2000. – Т. ССХL: Праці Комісії спеціальних (допоміжних) історичних дисциплін / Ред. тому О. Купчинський. – С. 284–332.

С. 294: Про І. Свенціцького: “Доцент (згодом професор) Львівського університету та директор Національного музею у Львові Іларіон Свенцицький (1876–1956) досліджував питання забезпечення папером львівської братської друкарні у XVII ст.”. У присторінковій примітці посилення на працю І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1902. *Дольницька М.* Із листів Івана Панькевича до Володимира Дорошенка (1918–1943 роки) // Записки НТШ. – 2000. – Т. ССXXXIX: Праці Філологічної секції / Ред. тому О. Купчинський; Редкол.: У. Єдлінська, Р. Зорівчак, О. Купчинський та ін. – С. 542–553.

С. 549: У наведеному листі (від 7.VIII.1941 р.) І. Панькевича до В. Дорошенка згадано І. Свенціцького: “Перед кількома роками говорив я з дир. Др. Свенціцьким в справі цієї пам'ятки [йдеться про стародрук “Пандекти Антіоха”] та він радив наняти переписчика”.

С. 552: У “Примітках” зазначено: “Свенціцький Іларіон (1876–1956) – довголітній директор Національного музею у Львові, у 1914 р. звернув увагу І. Панькевича на рукопис “Пандектів Антіоха” 1307 р., що зберігався у цьому музеї, та заохотив його до дослідження цієї пам'ятки”.

1903. *Єдлінська У.* Професору Левкові Полюзі – 70 // Проблеми слов'язознавства. – Львів, 2000. – Вип. 51. – С. 213–215.

С. 213: Згадка про видатного філолога І. С. Свенціцького.

1904. З неопублікованих спогадів // Олексій Чичерін: Біобібліогр. покажч.: (До 100-річчя від дня народження) / Уклад. Л. Панів; Наук.

ред. та авт. передм. Н. Копистянська; Редкол.: Б. Якимович (голова) та ін. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2000. – С. 156–161. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 3. Біобібліографія вчених університету).

С. 161: Директор Львівської галереї мистецтв Б. Возницький серед професорів Львівського університету, яких вважав справжніми інтелектуалами, назвав О. Чичеріна, Ю. Мушака та І. Свенціцького.

1905. *Зінченко С.* Найдавніші українські оправи зі збірки Національного Музею у Львові // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 2000. – Вип. 4. – С. 101–112.

С. 103–104: Йдеться про один з найдавніших рукописів (кінець XIV – початок XV ст.) – “Маргарит” І. Златоустого. Автор зазначає: “Як рукопис потрапив до Москви, напевно невідомо, але в 1908 р. І. Свенціцький, оцінивши важливість пам’ятки, придбав його в московського антиквара Силіна до збірки НМЛ”.

1906. *Зорівчак Р.* Андрій Гумницький-Гончаренко – перший популяризатор і перекладач шевченкового слова на американському континенті // Записки НТШ. – 2000. – Т. ССXXXIX: Праці Філологічної секції / Ред. тому О. Купчинський; Редкол.: У. Єдлінська, Р. Зорівчак, О. Купчинський та ін. – С. 289–305.

С. 293: Згадка про І. Свенціцького – дослідника творчості Шевченка. Автор зазначає: “І. Свенціцький у книжці “Шевченко в світлі критики і дійсности” також передрукував Гончаренкову статтю з “Колокола”. У присторінковій примітці посилання на вказану вище працю І. Свенціцького (Львів, 1922).

1907. *Іваник М. Д.* “Наша культура” (1935–1937 рр.) – громадський незалежний науковий часопис // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 2000. – Вип. 7/8. – С. 408–414.

С. 409, 410: Про І. С. Свенціцького, який на сторінках часопису “Наша культура” опублікував працю “Найдавніший Чин Вибору Ігумена й Заповіт ченцям Києво-Печерської Лаври: Пам’яті історика Антонія Петрушевича” (1936).

1908. Керівництво Національного музею у Львові (1905–2000 рр.): (Хронологічна довідка) // Літопис Національного музею у Львові. – 2000. – № 1 (6). – С. 30.

У довідці подано прізвища директорів, заступників директорів з наукової роботи та вчених секретарів Національного музею. Першим у довідці зазначено прізвище першого директора музею: “Свенціцький Ляріон Семенович – директор музею; 02. 1905 – 25. 11. 1952”.

1909. *Климчук Г.* Складові частини іконостасу церкви Воздвиження Чесного Хреста скиту Манявського // Бюлетень: Інформ. вип. / М-во культури і мистецтв України; Наук.-дослід. реставраційний центр України; Львів. філіал. – 2000. – № 1. – С. 20–21.

С. 21: Згадка про І. С. Свенціцького – директора Національного музею у Львові, дослідника пам’яток Скиту Манявського.

1910. *Коваль-Фучило І.* Історія дослідження українських похоронних голосінь у періодичних та монографічних виданнях // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – 2000. – Вип. 8. – С. 41–52.

С. 42, 43: Про І. С. Свенціцького – дослідника похоронних голосінь. “Похоронні голосіння” І. С. Свенціцького “до сьогодні є найповнішим і, зрештою, єдиним дослідженням такого типу”.

С. 46, 47: Автор зазначає, що в дослідженні “свою теорію генези голосінь запропонував також І. С. Свенціцький: мова передусім про передмову до видання “Похоронних голосінь”.

С. 50–51: У списку джерел зазначено працю І. С. Свенціцького “Похоронні голосіння” (1912).

1911. *Ковальчук Г.* Неопублікована інструкція С. І. Маслова по опису українських стародруків // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 2000. – Вип. 4. – С. 45–65.

С. 57: В “Інструкції для опису видань, що вийшли на території Радянської України в XVIII–1825 р.” (с. 49–65) С. Маслова, у розділі “Примітка. Головні праці, що їх треба мати на увазі при посиланнях” зазначено праці І. Свенціцького: “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908) та “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1912. *Колосова В.* Післямова Івана Федорова до львівського Апостола 1574 р. в аспекті кирило-мефодіївської традиції (до проблеми: духовність українського народу) // Там само. – С. 113–123.

С. 123: У пристатейному списку літератури (с. 122–123) зазначено працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1” (Львів, 1906).

1913. *Колосовська О.* Колекція кириличних стародруків з бібліотеки Народного Дому у Львові // Там само. – С. 124–131.

С. 125: Зазначено, що “Вісник Народного Дому”, у рубриці “Жертви” постійно оприлюднював імена тих осіб, чії подаровані збірки чи окремі книги збільшували фонд бібліотеки. Серед жертводавців у різні часи зустрічалися прізвища І. Франка, В. Щурата, О. Яворського, К. Студинського, І. Свенціцького.

С. 130: Фондами бібліотеки для своїх досліджень користувалось чимало відомих вчених, зокрема О. Барвінський, І. Брик, М. Возняк, І. Свенціцький.

С. 131: У пристатейному списку літератури зазначено працю І. Свенціцького “Українські Наукові Книгозбірні у Львові” (1926).

1914. *Кривенко М.* Славістичні дослідження Івана Лозинського // Проблеми слов’янознавства. – Львів, 2000. – Вип. 51. – С. 312–316.

С. 313, 314: Про І. Свенціцького, якому І. Лозинський присвятив декілька статей.

1915. *Купчинський О.* Кращезнавчі дослідження Василя Лаби з історії сіл і міст Галичини: Матеріали до бібліографії праць // Записки НТШ. – 2000. – Т. ССXL: Праці Комісії спеціальних (допоміжних) історичних дисциплін / Ред. тому О. Купчинський. – С. 673–690.

С. 674: У присторінковій примітці зазначено працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси”: [У 2 ч.] (Львовъ, 1905–1909).

1916. *Курас І.* Українські першодруки в дослідженнях вітчизняних учених // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 2000. – Вип. 4. – С. 5–12.

С. 7: Про широке відзначення у 1924 р. 350-річчя книгодрукування на Україні. До цієї дати було видано ґрунтовну працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

1917. *Луцій Т.* Хроніка 1991–1999 років // Літопис Національного музею у Львові. – 2000. – № 1 (6). – С. 59–76.

С. 60: Про виставку в Національному музеї (1992 р.), на якій вперше була представлена рідкісна колекція давньої тканини XVII–XIX століть, започаткована ще першим директором музею І. Свенціцьким, і збережена у фондах музею.

С. 66, 67: Про відзначення Національним музеєм 120-ї річниці від дня народження І. С. Свенціцького. Була відкрита та освячена (преосвященним Васи́лем Медві́том) меморіальна дошка (скульптор Е. Мисько, архітектор В. Каменщик) на честь І. С. Свенціцького на фасаді будинку музею по вул. Драгоманова, 42. Кошти на бронзу, з якої відлито дошку, надала М. І. Свенціцька. Це – грошова нагорода Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка, яку посмертно отримала В. І. Свенціцька за альбом “Українське малярство XIII–XX ст.” (у співавторстві з В. П. Отковичем). До ювілею І. С. Свенціцького в Національному музеї відбулась наукова конференція та була присвячена виставка.

1918. *Мацевко Л.* Епоха тих, що студіюють: Університет Франкового імені // Просвіта. – 2000. – Жовт. – листоп.

Про Львівський національний університет імені І. Франка. Також згадано визначного вченого та громадського діяча І. С. Свенціцького.

1919. *Моторний А., Моторний В.* Невтомний орач перелогів слов’янознавства: (До 80-річчя академіка Г. Д. Вервеса) // Проблеми слов’янознавства. – Львів, 2000. – Вип. 51. – С. 216–218.

С. 216: Згадано І. Свенціцького – видатного представника української славистичної школи.

1920. *Омельченко М.* Особливості паперу львівського Апостола Івана Федорова // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 2000. – Вип. 4. – С. 194–199.

С. 198: У пристатейному списку літератури (с. 198–199) зазначено працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

1921. *Откович В.* Продовжуючи традицію // Літопис Національного музею у Львові. – Львів, 2000. – № 1 (6). – С. 3–4.

С. 3, 4: Про поновлення видання “Літопису Національного музею у Львові”, який виходив до 1939 р. у Львові. Згадано І. С. Свенціцького – директора Національного музею, чимало розвідок якого про мистецтво, музейництво та про Національний музей було опубліковано на сторінках “Літопису”.

1922. *Панів Л.* Від укладача // Олексій Чичерін: Біобібліогр. покажч.: (До 100-річчя від дня народження) / ЛНУ ім. І. Франка. Наук. б-ка; Уклад. Л. Панів; Наук. ред. та авт. передм. Н. Копистянська; Редкол.: Б. Якимович (голова), П. Бухаркін, Н. Копистянська та ін. – Львів, 2000. – С. 5–6. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 3. Біобібліографія вчених університету).

С. 5: Серед корифеїв філологічної науки (М. Возняк, Ю. Мушак, К. Трофимович) згадано І. Свенціцького.

1923. *Посацька Д.* В дарунок музею. Майже столітня традиція громадської опіки над Національним музеєм: імена та дати // Літопис Національного музею у Львові. – 2000. – № 1 (6). – С. 43–56.

С. 43: Завдяки мудрому керівництву та організаторському таланту професора І. С. Свенціцького, Національний музей встановив тісні контакти з визначними діячами музейної справи Варшави, Праги, Відня, Москви, Києва, Петербурга та ін. міст. Були споряджені експедиції на Східну Україну, до Білорусії, Росії, Литви, завдяки чому до музею надійшли цінні дарунки (зокрема від меценатки графині Уварової, професорів О. Шахматова, В. Александровича, І. Шляпкіна та ін.). Автор зазначає, що результатом вмілої організаторської роботи І. С. Свенціцького, який спирався на колектив одностудійців, було 75 тисяч одиниць експонатів (тільки за перші 25 років функціонування музею), половину з яких становили дари.

1924. *Рева Л.* Апостол Івана Федорова як первісток українського друкарства // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 2000. – Вип. 4. – С. 236–240.

С. 239: У пристатейному списку літератури (с. 239–240) зазначено працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1925. *Сапеляк О.* Етнографічні студії в Науковому Товаристві ім. Шевченка (1898–1939 рр.) / НАН України. Ін-т народознавства; Відп. ред. Р. Кирчів. – Львів, 2000. – 208 с.

С. 34: Зазначено, що після смерті В. Гнатюка (у 1926 р.) керівником Етнографічної комісії НТШ став Ф. Колесса, а його заступником обрано І. Свенціцького.

С. 87: У розділі монографії “Етнографічна збірка музею НТШ” (с. 87–99) зазначено: “Підбір речей до музею НТШ, другого українського музею у Львові після Ставропігійського проходив, головним чином, у двох напрямках, зазначав Іларіон Свенціцький, “найближчих самому проф. Грушевському і українцям з Росії – археології і етнографії”. У присторінковій примітці посилання на працю І. С. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

С. 192: Етнографічна комісія НТШ на II Всеслов'янський конгрес географів і етнологів (Польща, 1927 р.) послала своїх представників – голову Етнографічної комісії Ф. Колессу, заступника голови комісії І. Свенціцького та І. Раковського, які виступили на конгресі з доповідями.

1926. *Сидор О.* Ікони майстрів Олексія і Дмитрія в колекції Національного музею у Львові: З матеріалів до зведеного каталога збірок НМЛ // Літопис Національного музею у Львові. – 2000. – № 1 (6). – С. 89–152.

С. 89, 120: І. С. Свенціцьким під час експедиційно-пошукової роботи періоду 1905–1907 років (м. Долина на Івано-Франківщині) було виявлено чимало ікон високої мистецької вартості. Йдеться про ікону “Христос Пантократор з апостолами”, описану І. С. Свенціцьким у праці “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928). Автор зауважує, що в подальшому за іконою збереглися орієнтири, подані І. С. Свенціцьким: майстер Дмитрій – автор, 1565 рік – дата ікони.

С. 95, 96: Про І. С. Свенціцького, посилання на його працю, названу вище. Автор зазначає: “І. Свенціцький у вказаній праці 1928 р. подає при іконі Христа Пантократора з Долини тільки дату, не згадуючи імені Дмитрія”.

С. 97–98: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

С. 112: У літературі до розділу (Майстер Олексій. 4. Богородиця з дитям (Елеуса) статті зазначено працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929), в якій описано ікону Богородиці з дитям.

С. 116: У літературі до розділу (Майстер Олексій. 5. Нерукотворний Образ) вказано згадану працю І. С. Свенціцького, в якій ілюстрацію ікони “Нерукотворний Образ” зазначено як “Іл. 111”.

С. 120, 121: У літературі до розділу (Майстер Дмитрій. 6. Христос-Пантократор з апостолами) статті зазначено названі вище праці І. С. Свенціцького.

С. 127: У літературі до розділу (Майстер Дмитрій. 8. Різдво Пресвятої Богородиці) статті зазначено працю І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), в якій описано ікону Різдва Пресвятої Богородиці.

С. 129, 130: У літературі до розділу (Майстер Дмитрій. 9. Архистратиг Михаїл з діяннями) статті посилання на праці І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929) та “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928).

С. 136: У літературі до розділу (Майстер Дмитрій. 10. Св. Миколай з Житієм) статті зазначено названі вище праці І. С. Свенціцького та його працю “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), в якій під № 165 описано ікону “Святий Миколай з Житієм”.

С. 148: У літературі до розділу (Майстер Дмитрій. 13. Страшний Суд) статті зазначено працю І. С. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928).

1927. *Станкевич М.* Підкова його щастя (до життєвого колеги і друга): Вступ. ст. // Василь Откович: Бібліогр. покажч. / Уклад.: В. Яблонська, О. Канчалаба. – Львів, 2000. – С. 5–9.

С. 7: Про І. Свенціцького, який продовжив традицію збереження національних скарбів, розпочату А. Шептицьким.

1928. *Чорній В.* Кафедра історії слов’янських країн // Історичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка (1940–2000): Ювілейна книга до 60-річчя історичного факультету / Упоряд.: О. Вінниченко, О. Целуйко; Відп. за вип. Р. Шуст; Редкол.: Л. Зашкільняк, С. Качараба, К. Кондратюк та ін. – Львів, 2000. – С. 34–47.

С. 34: Зазначено, що з приходом на кафедру слов’янської філології (у 1913 р.) І. С. Свенціцького “славістика поширилась також на літературознавство”.

2001

1929. *Александрович В.* Століття Михайла Драгана // Пам'ятки України: історія та культура. – 2001. – № 1/2. – С. 136–139.

С. 137–139: Посилання на працю І. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVII віків” (Жовква, 1928) та його передмову (1937) до праці М. Драгана “Українські деревляні церкви: Генеза і розвій форм” (1937).

1930. *Архів // Інститут українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України: Наук. діяльність, структура, працівники / Відп. ред. Я. Ісасевич.* – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2001. – С. 124–125.

С. 24: Про архівні матеріали інституту, у яких, зокрема, висвітлено діяльність професора І. С. Свенціцького.

1931. *Бадяк В.* Львівська організація Спілки художників України: Розвій в апогей сталінізму // Вісник Львівської академії мистецтв. – 2001. – Вип. 12. – С. 43–56.

С. 66: Про знищення творів мистецтва у радянські часи. Також про І. С. Свенціцького: “...щодо І. Свенціцького, то він остаточно опинився в немилості влади”.

1932. *Бушак С.* Великий подвижник: (Пам'яті Григорія Логвина) // Народна творчість та етнографія. – 2001. – № 4. – С. 72–74.

С. 73: Згадка про І. Свенціцького – “велета української культури”. Про взаємини І. Свенціцького і Г. Логвина див. статтю Ю. Логвина “Свенцицькі” у розділі покажчика “Іларіон Свенцицький у спогадах його сучасників”.

1933. Від голови редакційної колегії // Історія української культури: У 5 т. / Редкол. тому: П. П. Толочко (голов. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 2001. – Т. 1: Історія культури давнього населення України. – С. 5–35. – Підп.: Редакційна колегія.

С. 20: Про І. С. Свенціцького, його численні публікації з музеєзнавства та окремих галузей мистецтва.

1934. Відділ української мови // Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України: Наукова діяльність, структура, працівники / Відп. ред. Я. Ісаєвич. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2001. – С. 95–102.

С. 95, 97, 98: Про І. С. Свенціцького – керівника відділу української мови Інституту мовознавства ім. О. Потебні АН УРСР та дослідника пам'яток письменства XVIII ст. та ономастики.

1935. *Волошин Л.* Життя і творчість Олекси Новаківського: Основні віхи // Олекса Новаківський: Бібліогр. покажч. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка; [Уклад.] С. Костюк; Наук. ред., авт. вступ. ст. Л. В. Волошин. – Львів, 2001. – С. 3–25.

С. 13: У присторінковій примітці посилання на працю І. С. Свенціцького “Ілюстрований провідник по Національним Музеєви у Львові” (Львів, 1913).

1936. *Дашкевич Я.* Охорона пам'яток церковного мистецтва // Розбудова держави. – 2001. – № 1–6. – С. 66–69.

С. 67: Згадано І. С. Свенціцького – відомого вченого, багаторічного директора Національного музею.

1937. Інститут суспільних наук: 1951– кінець 1980-х років // Інститут українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України: Наук. діяльність, структура, працівники / Відп. ред. Я. Ісаєвич. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича, 2001. – С. 14–30.

С. 14: Згадка про професора І. С. Свенціцького – колишнього співробітника Інституту суспільних наук.

1938. *Ісаєвич Я. Д.* Передмова // Історія української культури: У 5 т. – Київ: Наук. думка, 2001. – Т. 2: Українська культура XIII – першої половини XVIII століть / Редкол. тому: Я. Д. Ісаєвич (голов. ред.) та ін. – С. 5–22.

С. 11: Серед вчених (І. Огієнко, С. Маслов та ін.) – відомих дослідників історії друкарства, згадано І. Свенціцького. Зазначено, що І. Свенціцький у своїх дослідженнях “звернув увагу швидше на соціологічне і культурологічне тлумачення окремих аспектів діяльності давніх друкарень”. Також про І. Свенціцького – автора праць з історії друкарства.

1939. Історичний календар 2001: Науково-популярний альманах. Вип. 7 / Упоряд.: А. Денисенко, С. Грабар, П. Орленко, – Київ: Генеральна дирекція по обслуговуванню іноземних представництв, 2001. – 423 с.
- С. 178: Зазначено: “Квітень. 7. 125 років від дня народження українського мистецтвознавця, філолога Іларіона Свенціцького. Помер 18 вересня 1956 року”.
1940. Історія української культури: У 5 т. Т. 1 / Редкол.: Патон Б. Є. (голов. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 2001. – 735 с.
- С. 20: У передмові до п’ятитомника згадано І. С. Свенціцького, численні дослідження якого з мови, письменства, мистецтва є вагомим внеском до скарбниці української культури.
1941. [Костюк С. П.]. Від укладача // Олекса Новаківський: Бібліогр. покажч. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; [Уклад.] С. Костюк; Наук. ред., авт. вступ. ст. Л. В. Волошин. – Львів, 2001. – С. 26.
- С. 26: Зокрема про І. Свенціцького: “Під час перевірки машинопису покажчика у спецфонді, як тоді було прийнято, укладачеві “запропонували” вилучити дослідження В. Залозецького, М. Голубця, М. Вороного, І. Свенціцького, М. Драгана та багатьох інших “націоналістичних” діячів. Але без цих видань, що містять глибокий аналіз творчості художника, покажчик не мав би належної наукової вартості, не кажучи вже про його об’єктивність та інформативність”.
1942. Листування Федора Вовка з Володимиром Гнатюком / Упоряд. та коментарі В. Наулка, Н. Руденко, О. Франко; Передм. В. Наулка; Редкол.: П. Сохань (відп. ред.) та ін. – Львів; Київ, 2001. – 215 с.
- С. 116: В. Гнатюк у листі (від 22.IV.1912) до Ф. Вовка згадує І. Свенціцького та його працю “Похоронні голосіння” (1912).
- С. 202: Подано короткі дані про І. Свенціцького – “музеєзнавця і мистецтвознавця з Галичини, д. чл. НТШ, професора Львівського університету, засновника Львівського державного музею українського мистецтва”.
1943. Лобур Н., Ярмолюк М. Изучаване на славянските езици в Националния университет “Иван Франко” // Българистика 2001: Докл. от международната работна среща, София, 21–22 септемвр. 2001 г. – София, 2001. – № 2. – С. 62–67.

С. 62, 63, 65: Зокрема про І. С. Свенціцького – видатного вченого, представника української славістики на численних міжнародних форумах.

1944. Львівський національний університет імені Івана Франка: [Буклет] / Відп. за вип. П. Стецюк. – Львів: Малті-М, 2001. – 24 с.

С. 4: Згадано видатного вченого, професора І. С. Свенціцького.

1945. *Мушинка М.* Іван Панькевич і Наукове Товариство імені Шевченка // 125 років Наукового Товариства імені Шевченка: Зб. наук. праць і матеріалів, присвяч. Ювілею Товариства / Редкол.: О. Купчинський (відп. ред.) та ін. – Львів, 2001. – С. 79–90.

С. 83, 87: Про листування І. Панькевича з І. Свенціцьким. Зазначено, що неопубліковані спогади І. Панькевича про І. Свенціцького знаходяться в архіві І. Панькевича в Празі.

1946. *Орленко П.* Біля витоків рідної культури: (Іларіон Свенціцький) // Історичний календар 2001 / Упоряд.: А. Денисенко, С. Грабар, П. Орленко. – Київ, 2001. – С. 205–207.

1947. Преса років національно-культурного поступу (1880–1889 рр.) // *Романюк М. М., Галушко М. В.* Українські часописи Львова 1848–1939 р.: Історико-бібліографічне дослідження: У 3 т. – Львів: Світ, 2001. – Т. 1: 1848–1900 рр. – С. 83–110.

С. 96: Серед українських вчених (О. Барвінський, А. Алиськевич, В. Волощак та ін.), які активно співпрацювали з редакцією “Учителя” названо І. Свенціцького.

1948. *Рева Л.* Історія дослідження кириличної книги // Вісник Книжкової палати. – 2001. – № 6. – С. 23–25.

С. 24: Серед вчених (Я. Головацький, І. Франко, Б. Грінченко та ін.), які досліджували українські кириличні стародруки та зробили вагомий внесок у їх бібліографування, названо І. Свенціцького.

С. 27: У “Списку використаної літератури” (с. 26–27) зазначено праці І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) та “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

1949. *Рожнятовська О. А.* Подвижник у царині старожитностей: До 125-річчя від дня народження І. С. Свенціцького (1876–1956) // Календар знаменних і пам'ятних дат / Авт.-уклад.: О. В. Булгак, О. Л. Заваліна, В. О. Зелінська та ін. – 2001. – II кварт. – С. 19–25.
С. 19: Поміщено фото І. С. Свенціцького.
С. 24, 25: У списку літератури зазначено праці І. С. Свенціцького та літературу про нього.
1950. *Романів О.* Наукове Товариство імені Шевченка: 125 років праці для України // 125 років Наукового Товариства імені Шевченка: Зб. наук. праць і матеріалів, присвяч. Ювілею Товариства / Редкол.: О. Купчинський (відп. ред.) та ін. – Львів, 2001. – С. 45–52.
С. 47, 49: Про І. С. Свенціцького – члена філологічної секції НТШ.
1951. *Сварник Г.* Наукове товариство імені Шевченка у Львові та його документальна спадщина // Розбудова держави. – 2001. – № 1/6. – С. 45–54.
С. 49: Згадка про І. С. Свенціцького – члена НТШ, голову Комісії слов'янознавства (1935–1937), його вагомні наукові досягнення.
1952. *Свенціцька М.* Якби каміння вміло говорити / Розмову вів Б. Залізняк // За вільну Україну. – 2001. – 4 квіт.
Спогади про І. Свенціцького його дочки М. Свенціцької.
1953. *Свенціцький Іларіон Семенович* // Інститут українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України: Наук. діяльність, структура, працівники / Відп. ред. Я. Ісаєвич. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2001. – С. 291–292.
С. 293: Поміщено фото І. С. Свенціцького, який був завідувачем відділу мовознавства інституту у 1952–1953 рр.
1954. *Сілецька О.* Засади діяльності Музею Наукового товариства імені Шевченка у Львові // Записки НТШ. – 2001. – Т. ССXLII: Праці Секції етнографії і фольклористики / Ред. тому: Р. Кирчів, О. Купчинський, М. Глушко. – С. 595–604.
С. 596, 597: Про принципи та методи формування музею. Зазначено, що відомий український музеєзнавець І. С. Свенціцький “уважав

вадою, зокрема Київського художньо-промислового та наукового музею, те, що він не зумів надати “прозорости в зображенні поодиноких діб і виразів життя національного”. Цитується праця І. С. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

С. 599: Про І. С. Свенціцького, його міркування з приводу комплексного підходу у формуванні музейних збірок, висловлені у праці “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

1955. *Сірополко С.* Історія освіти в Україні / Український Вільний Університет (м. Мюнхен, Німеччина). Друзі товариства Григорія Ващенка. – Київ: Наук. думка, 2001. – 912 с.

С. 552: У розділі “Освіта в Галичині” серед вчених (О. Огоновський, С. Дністрянський, К. Студинський та ін.), чий внесок у розвиток освіти і різних ділянок науки в Галичині є досить вагомим, згадано І. Свенціцького.

С. 582: Про звільнення І. Свенціцького у грудні 1905 р. з посади помічника бібліотекаря “Народного Дому”.

С. 595: Про І. Свенціцького, якого у 1905 р. митрополит А. Шептицький запросив як музейного співробітника до Церковного музею. Також про І. Свенціцького, якого 30 червня 1915 р. було заарештовано і вивезено до Росії. Тільки 1 березня 1918 р. І. Свенціцький повернувся до Львова.

С. 606: У списку літератури (с. 602–607) до розділу “Освіта в Галичині” зазначено збірник за редакцією І. Свенціцького “Двадцятьп’ятьліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930).

1956. *Слабошпицький М.* Із золотого запасу нації (А. Шептицький) // *Слабошпицький М.* Українські меценати: Нарис з історії укр. культури. – [Б. м.]: Ярославів Вал, 2001. – С. 236–245.

С. 242: Згадано І. Свенціцького – директора Національного музею.

1957. 125 років Наукового Товариства імені Шевченка: Зб. наук. праць і матеріалів, присвяч. Ювілею Товариства / Відп. ред. О. Купчинський. – Львів, 2001. – 387 с.

С. 83, 87: Про І. С. Свенціцького – члена філологічної секції НТШ, який разом з іншими вченими “у міжвоєнний період для розбудови Товариства багато зробили”.

1958. *Тимченко Т.* Київська школа реставрації станкового малярства (1920–1930 рр.) // Пам'ятки України: історія та культура. – 2001. – № 4. – С. 48–88.

С. 60: У “Примітках” (с. 60–63) зазначено працю І. С. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

1959. *Щербаківський В.* Моє перебування на праці в музею о. митрополита А. Шептицького у Львові. 1908–1909 / Вступ, підготов. тексту й прим. С. Яреми // Слово і час. – 2001. – № 12. – С. 70–74.

С. 74: Згадка про І. Свенціцького – директора Церковного музею.

2002

1960. *Арсирій С.* Історія бібліотечної справи на Західноукраїнських землях: досвід і проблеми вивчення // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 2002. – Вип. 9/10. – С. 77–88.

С. 79: Зазначено, що історію бібліотечної справи на Львівщині вивчали і створювали відомі літературознавці, книгознавці, музеєзнавці, серед яких Іларіон Свенціцький.

С. 87: У пристатейному списку літератури зазначено працю І. Свенціцького “Музеї і книгозбірні сучасної України” (Львів, 1927).

1961. *Батіг М.* Іларіон Свенціцький – “мазепинець”, “гайдамака”, “український буржуазний націоналіст” // Образотворче мистецтво. – 2002. – № 3. – С. 66–67.

1962. Від авторів // Каталог кириличних стародруків Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України / ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України; Авт.-уклад.: О. М. Колосовська, С. В. Гацкова; Наук. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2002. – Вип. IV: Видання друкарні Львівського Успенського Ставропігійського братства (1591–1644 рр.). – С. 3–8.

С. 5: Серед учених (І. Франко, М. Возняк та ін.) – дослідників стародавніх пам'яток української літератури, згадано І. Свенціцького.

1963. *Возняк М.* Передмова Головацького до викладів української філології: (У шістдесятиліття керування кафедрою української мови у Львівському університеті) // Українська літературознавча думка в Галичині за 150 років: Хрестоматія / ЛНУ імені Івана Франка; За ред. Л. Т. Сеніка. – Львів, 2002. – Т. 1. – С. 200–202.

С. 200: Згадано І. С. Свенціцького.

1964. *Гартен М.* Мури байдужості: Державі не потрібна колекція українського іконопису? // Поступ. – 2002. – 27–28 серп.

Про проблему збереження колекції давньоукраїнських ікон. Згадано першого директора Національного музею І. С. Свенціцького.

1965. *Гассанова Н.* “Учителю! Схиляюся перед ім’ям твоїм...”: (Пам’яті незабутнього Григорія Логвина) // Українське народознавство: стан і перспективи розвитку на зламі віків: Зб. наук. праць: Матеріали других міжнар. читань, присвяч. пам’яті укр. фольклориста М. Пазяка. – Київ, 2002. – С. 78–80.

С. 79: Також згадано І. Свенціцького, який був особисто знайомий з Г. Логвиним.

1966. *Гнатюк М.* Творчість Й. В. Гете в українському гетезнавстві // Український Світ: Нація – це насамперед культура: Українсько-німецько-австрійське духовне зближення. – 2002. – № 1/6. – С. 13–14.

С. 14: Серед науковців, які досліджували творчість Й. Гете згадано І. Свенціцького. Посилання на його працю “Творчість Гете на тлі доби. 1749–1832” ([б. м.], 1932).

1967. *Григораши Н. Д.* Українська літературознавча болгаристика XIX – середини XX ст.: становлення, методологічні засади: Автореф. дис. ... канд. філол. наук / Наук. керівник д-р філол. наук, проф. М. Я. Гольберг; Офіційні опоненти: д-р філол. наук, проф. А. Є. Няму, канд. філол. наук, асист. В. Л. Гижий. – Тернопіль, 2002. – 20 с.

С. 5, 9, 10, 12, 13, 18, 20: Про І. С. Свенціцького – видатного вченого-болгариста, його славістичну діяльність, згадано наукові конференції, присвячені пам’яті І. С. Свенціцького.

1968. *Дубова Т.* Релігійна книга в Галичині у міжвоєнний період (1917–1939 рр.): наукові видання // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2002. – Вип. 9/10. – С. 63–73.
- С. 66, 69: Зокрема про І. С. Свенціцького – дописувача “Записок Чину святого Василя Великого” та “Збірника львівської Ставропігії”. У останньому опублікована праця І. С. Свенціцького “Дещо про печатню Успенського Братства у Львові та її видання” (1921).
1969. *Дубровина Л. А., Онищенко А. С.* Судьба львовського книжного собрания “Оссолинеум”. 1945–1946 гг. // Исторический архив. – 2002. – № 4. – С. 46–69.
- С. 49: Серед видатних вчених, які боролись за збереження зібрання “Оссолінеуму” на Україні названо академіків В. Г. Щурата, М. С. Возняка та “выдающегося украинского деятеля музейного дела И. С. Свенцицкого (зав. Львовского отдела Института языковедения)”.
- С. 57: У додатку до статті опубліковано “Приказ по Академии наук УССР о назначении Комиссии по отбору культурных ценностей из Львовского отдела Библиотеки Академии наук УССР для передачи Польше” (від 15 серпня 1945 р.) за підписом Президента АН УРСР Богомольця та секретаря Козакевича, у якому серед семи членів комісії, – “Кирилук Є. П. (1 – “председатель комиссии”), Зданевич Б. І. (2), Меженко Ю. О. (3), Щурат В. Г. (4), Возняк М. С. (5), Пархоменко М. (7)”, під номером 6 зазначено: “И. С. Свенцицкий (6) – зав(едующий) Львовского отдела Института языковедения”.
- С. 69: У “Примечаниях”(с. 68–69) до публікації зазначено: “Свенцицкий Илларион Семенович – языковед, искусствовед, деятель музейного и библиотечного дела, книговед, организатор Львовского музея искусства, с 1944 г. – зав(едующий) Львовского отдела Института языковедения АН УССР”.
1970. Засідання, присвячене 125-річчю від дня народження Іларіона Свенціцького // Хроніка Наукового Товариства ім. Шевченка. 2001 рік. Ч. 93 / Уклад.: О. Романів, Н. Гумницька. – Львів; Нью Йорк, 2002. – С. 112.
1971. *Ісаєвич Я.* Вступ. Джерела та історіографія // *Ісаєвич Я.* Українське книговидання: Витоки, розвиток, проблеми. – Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України, 2002. – С. 3–41.

С. 10–11: За дорученням митрополита А. Шептицького І. Свенціцький формував колекцію рукописів і стародруків у Національному музеї. Автор зазначає, що “укладений І. Свенціцьким каталог колекції стародруків Національного музею в багатьох випадках враховував такі риси примірників, як індивідуальні особливості видруку, форми оправи, маргінальні записи”. У присторінковій примітці посилання на працю І. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

С. 24–25: У травні 1924 р. у Львові були організовані урочистості з нагоди виходу першої української друкованої книги. Організатором, учасником і душею цих урочистостей був І. С. Свенціцький, який брав найактивнішу участь у всіх акціях і заходах, виступав з рефератами, лекціями. До свята книгодрукування вийшла праця (як зауважує автор “розкішна, як на той час, за своїм оформленням книга”) І. С. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України: В память 350-літя появи першої української друкованої книги у Львові” (Жовква, 1924).

1972. *Ісаєвич Я.* Дальший розвиток друкарства (1616–1648). Львівські приватні видавці й друкарі // Там само. – С. 165–229.

С. 212: Йдеться про друкування Псалтиря й Апостола 1639 р. друкарями Сльозкою та Скольським. З цього приводу у присторінковій примітці автор зазначає: “Твердження про існування “Октоїха” “здається 1639 р.”, надрукованого Скольським (*Огієнко І.* Історія..., с. 132), ґрунтується на згадці про цю книгу в друкованому каталозі збірки Національного музею. Однак у примірнику каталога, яким користувалися в музеї, І. Свенціцький викреслив згадку про Скольського; під відповідним шифром у музеї зберігається Октоїх І. Кунотовича”.

С. 218: Автор зауважує, що “деякі автори помилково приписували Желиборському те видання “Науки о седми тайнах церковних, яке вийшло, як виявило вивчення друкарського матеріалу, ще 1618 р. у Вільнюсі”. У присторінковій примітці Я. Ісаєвич називає цих авторів та їхні праці: “*А. С. Петрушевич* “Хронологическая роспись церковных и мирских русско-славянских книг, напечатанных кирилловскими буквами в г. Львове с 1574 по 1800 г.” (1885, № 57), *І. С. Свенціцький* “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908, № 501), *Горфункель О. Х.* “Каталог книг кирилловской печати 16–17 веков” (Ленинград, 1970, № 122)”. Номер у дужках відповідає номеру, під яким стародруки описано у названих вище працях учених.

1973. *Колосовська О.* Бібліотека Народного Дому: з історії формування фондів // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 2002. – Вип. 9/10. – С. 114–134.

С. 133: У пристатейному списку літератури зазначено працю М. Галушко, в якій, зокрема йдеться про колекцію І. С. Свенціцького – “Особисті бібліотеки А. С. Петрушевича і М. С. Возняка та колекції І. С. Свенціцького та Ф. Ржегоржа як джерело для вивчення історії слов’янських народів” (1993).

1974. *Кольбух М.* З історії бібліотеки родини Свідзінських // Там само. – С. 152–159.

С. 153, 157: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911), у якій І. С. Свенціцький подає опис рукописних книг з бібліотеки Свідзінських.

1975. *Комаринець О.* Спогад спогадів: (До 75-річчя від дня народження проф. Теофіля Комаринця). – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – 405 с.

С. 6, 39, 52, 62, 104, 289, 325, 336: Про І. С. Свенціцького – славетного вченого. За висловом професора Т. Комаринця професор І. Свенціцький був “віщим ученим”.

1976. *Кость С.* Нариси з історії західноукраїнської преси першої половини ХХ ст.: У 2 ч. Ч. 2. – Львів, 2002. – 217 с.

С. 125: Згадано І. Свенціцького, як авторитетного дописувача до науково-педагогічного збірника “Учитель”, де вчений опублікував рецензію “Три історії української літератури” (1925) на праці М. Возняка “Історія української літератури. Т. I–III” (Львів, 1920–1923), М. Грушевського “Історія української літератури. Т. I–III” (Львів, 1923) та С. Єфремова “Історія української письменности. Т. I–II” (Липськ, 1924).

С. 210: Згадано І. Свенціцького – дописувача журналу “Наша Батьківщина”, де вчений опублікував статті про краєзнавство та музейництво.

1977. *Кривенко М.* Коли розгортаємо книгу пам’яті: [До 75-річчя від дня народження І. Лозинського] // Просвіта. – 2002. – Квіт. (№ 4). – С. 9.

Згадано І. Свенціцького – наукового керівника І. Лозинського.

1978. *Кривенко* М. Палітра зацікавлень літературознавця: До 75-річчя від дня народження І. М. Лозинського // Дзвін. – 2002. – № 5/6. – С. 158–159.

С. 158: Згадано І. Свенціцького, про якого І. Лозинський написав декілька статей.

1979. *Кривенко* М. Палітра зацікавлень літературознавця Івана Лозинського – “великої душі бойця” // Вісник Книжкової палати. – 2002. – № 3. – С. 32–33.

С. 32: Зокрема про І. Свенціцького – наукового керівника дисертанта І. Лозинського.

1980. Листи Юрія Меженка до львів'ян (1923–1969) / ЛНБ ім. В. Стефаніка НАН України; Упорядкув., передм., прим. М. А. Вальо; Відп. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2002. – 324 с.

С. 18, 19: Зазначено, що на прохання Ю. Меженка управа НТШ (координував книгообмін директор бібліотеки НТШ І. Кривецький) надсилає копії своїх видань (зокрема, праці М. Возняка, В. Дорошенка, І. Свенціцького та ін.) до Всенародної бібліотеки України.

С. 26: Про єдиний лист (від 18 листопада 1930 р.) Ю. Меженка до І. Свенціцького, в якому Ю. Меженко просив І. Свенціцького подати свої біографічні дані і фото для запланованого УНК[ом] словника українських книгознавців. Зазначено, що лист виявлено в архіві Національного музею, інформацію М. А. Вальо надала упорядник архіву, д-р філологічних наук, професор Л. М. Коць-Григорчук.

С. 47: Лист Ю. Меженка (від 26 листопада 1924 р.) до НТШ з проханням надсилати праці І. Свенціцького.

С. 236: Публікується лист (від 20 травня 1963 р.) Ю. О. Меженка до М. П. Гуменюка, у якому він дякує за надану інформацію про І. С. Свенціцького.

С. 293: У примітках (с. 293–320) згадано працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

С. 302: У Всесоюзній науковій конференції до 500-річчя винаходу книгодрукування, яка проходила у жовтні 1940 р., взяли участь відомі книгознавці Львова – І. С. Свенціцький та І. П. Крип'якевич.

С. 320: Коротка довідка про вченого: “Свенціцький Іларіон Семенович (1876–1956) – філолог, мистецтвознавець, організатор і керівник Національного музею у Львові (1905–1939)”.

1981. *Лиханова І.* Становлення національної бібліографії в Україні // Київська старовина. – 2002. – № 6. – С. 80–92.

С. 81: Згадано І. С. Свенціцького, у працях якого “закладено основи української бібліографії стародрукованої книги”.

1982. *Логвин Ю.* Мій щасливий день. – [Б. м.], [2002]. – 29 с.

С. 12–13: У книжці, яку автор надіслав (V. 2007) укладачеві разом із статтею про Свенціцьких, він розповідає про поїздку у 1952 р. разом з батьком – Г. Логвиним на Західну Україну та згадує про зустріч із І. Свенціцьким: “Із Жовкви ми відбули знов до Львова. Зайшли в гості до Іларіона Свенцицького. Сфотографувались із ним у садочку біля музею під розквітлим кущем жасмину. Дивне фото, якщо глянути сьогоднішнім оком: один із патріархів української філології, геніальний музейний фундатор (44 роки тримав на своїх плечах Музей українського мистецтва!) стоїть, спершись на ціпок. Сивобородий, стомлений, але погляд твердий, зосереджений. А поруч нього стрижений наголо піонер Юрко Логвин та ще й руку в бока взяв. Чи відчував Іларіон Свенцицький, що дуже скоро, коли він поїде у відпустку, щоб хоч якось стабілізувати свою гіпертонію, функціонери з обкому та й його підлеглі із музею поपालять тисячі графічних листів, книг, живописні твори та молотками покрушать скульптури?”.

1983. *Лук’яненко О., Кривенко М.* Сербська Лужиця у Львові // Питання сорабістики / Під ред. В. Моторного та Д. Шольце. – Львів, 2002. – С. 220–227.

С. 226: Згадується книга “Сербство повинно існувати” (упорядкована д-ром М. Фелькелем у 1997 р.), у якій поміщено “запрошення “Матиці Сербській”, датоване 1928 р., на вшанування ювілею українського вченого Кирила Студинського. Підписав це запрошення Іларіон Свенціцький, який уже в повоєнні роки підготував перших сорабістів на кафедрі слов’янської філології Львівського державного університету, що став центром сорабістичних досліджень на Україні.

1984. Місто нескорених левів: Матеріали для проведення уроків львовознавства. Вип. 1 / Упоряд. І. В. Коцик. – Львів: Каменяр, 2002. – 60 с.

С. 17: У розділі про Личаківський цвинтар згадано про похованого там видатного українця – Іларіона Свенціцького.

С. 22: Згадка про І. С. Свенціцького – викладача філософського факультету Львівського Таємного університету.

С. 36: Про організацію Національного музею, згадано І. С. Свенціцького – першого директора музею.

1985. *Моторний В.* Лужицькі мотиви в українській літературі // Питання сорабістики / Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Ін-т славістики; Сербський ін-т в Будишині; За ред. В. Моторного та Д. Шольце. – Львів; Будишин, 2002. – С. 179–193.

С. 180: Про дослідження сербо-лужицької тематики в Галичині у 20–30-х роках ХХ ст. українськими вченими, зокрема Д. Дорошенком, К. Студинським, І. Свенціцьким.

1986. *Низовий М. А.* Ф. П. Максименко як книгознавець: (Ескіз до теми) // Бібліографічні читання пам'яті українського бібліографа Федора Максименка / М-во культури і мистецтв України; Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; Уклад.: Т. О. Сосновська, В. О. Ярошик. – Харків, 2002. – С. 18–22.

С. 20: Згадано І. С. Свенціцького як засновника Національного музею.

1987. *Огієнко І.* Розмежування пам'яток українських від білоруських // Пам'ятки України: історія та культура. – 2002. – № 3/4. – С. 170–188. – (Текст розвідки І. Огієнка подано за окремим виданням (Жовква, 1934).

С. 188: У примітках (с. 177–178) зазначено працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1988. *Павличко Я.* Ікона “Архангел Михаїл та Параскева П'ятниця” (др. пол. XVII ст.) // Там само. – С. 162–163.

С. 163: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

1989. *Сербенська О.* Професор Іван Ковалик, його доба та оточення // Дзвін. – 2002. – № 9. – С. 103–110.

С. 104, 105: Серед відомих славістів згадано професора І. С. Свенціцького, який ще за життя “мав уже світове визнання”.

1990. Український педагогічний календар: Навч. посіб для студ. вищ. навч. закл. / За заг. ред. В. П. Коцура; Упоряд.: Л. О. Калмикова, Т. Ф. Басва. – Київ, 2002. – 256 с.

С. 82, 250: Про І. С. Свенціцького – професора кафедри слов'янської філології Львівського університету, вказано дати народження і смерті вченого.

1991. Хроніка НТШ. № 93: 2001 р. – Львів; Нью-Йорк, 2002. – 226 с.

С. 45, 61: Про І. С. Свенціцького – члена НТШ.

С. 112–113: Про засідання НТШ, присвячене 125-річчю від дня народження І. С. Свенціцького.

1992. Чорній В. Слов'янознавчі студії: Статті, виступи та ювілейні матеріали / М-во вищої освіти і науки України. ЛНУ ім. І. Франка. Ін-т славістики. – Львів, 2002. – 374 с.

С. 149, 269: Про викладача кафедри слов'янської філології Львівського університету професора І. С. Свенціцького.

1993. Шевельов Ю. Портрети українських мовознавців. – Київ: Вид. дім “КМ Академія”, 2002. – 130 с.

С. 35: Зазначено рецензію В. М. Ганцова (1918) на працю І. С. Свенціцького “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917).

С. 56: Ю. Шевельов, посилаючись на рецензію, зауважує: “Свенціцький говорив про подібність (південно-) українських і південно-російських говірок у перетворенні ненаголошеного **е** на **и** (напр., вимова типу **висна**). Ганцов відкидає цю думку, бо в південноросійських говірках це явище зв'язане з яканням і поруч з **вісна** є **вясне** і т. п., чого зовсім нема в українських говірках. У суті речі все присвячене викриттю орієнтації Свенціцького на зіставлення зовні схожих фактів і вимозі брати факти в системі мови”.

1994. Шутак О. (Івашиків). Перші дослідження похоронних голосінь у Галичині (Іларіон Свенціцький) // Українське народознавство: стан і перспективи розвитку на зламі віків: Зб. наук. праць: Матеріали других міжнар. наук.-практ. читань, присвяч. пам'яті укр. фольклориста М. Пазяка. – Київ, 2002. – С. 129–131.

2003

1995. *Багмут А. Й.* Історико-лінгвістичні погляди Йозефа Добровського в традиціях сучасної лінгвістики // *Мовознавство*. – 2003. – № 2/3. – С. 67–73.

С. 67, 68: Про високу оцінку І. С. Свенціцьким чеського лінгвіста Й. Добровського, визнання його історичної ролі у славистиці. Посилання на працю, упорядковану І. Свенціцьким, “Листування українських славистів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993).

1996. *Біла Н.* Проблематика публікацій літопису Національного музею // *Українська періодика: Історія і сучасність: Доп. та повідомл. Восьмої Всеукр. наук.-теоретичної конф., Львів, 24–26 жовт. 2003 р. / За ред. М. М. Романюка*. – Львів, 2003. – С. 394–397.

С. 394–396: Про І. Свенціцького – багатолітнього директора Львівського Національного музею. На сторінках “Літопису Національного музею” І. Свенціцький опублікував наукові розвідки, зокрема “Деякі міркування про мистецтво: З приводу вистави у Національному Музеї” (1936), “Музей – осередок культурно-національної праці” (1937).

С. 396: У пристатейному списку літератури посилання на збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930).

1997. *Видавнича справа та редагування в Україні: постаті і джерела (XIX – перша третина XX ст.): Навч. посіб. / За ред. Н. Зелінської; Авт.-упоряд.: Н. Зелінська, Н. Черниш, Е. Огар та ін.* – Львів: Світ, 2003. – 611 с.

С. 9: Про І. С. Свенціцького: “Що ж до історії видавничої справи в Україні, то найкращі, найгрунтовніші дослідження у цій царині І. Огієнка, І. Свенціцького та інших дослідників, чия праця припала на “зоряний час” українського книгознавства у 20–30-ті роки XX ст.”.

С. 227: Про І. С. Свенціцького – співробітника “Української Книги” – основного друкованого органу українських книгознавців.

С. 516, 584: Зазначено рецензію А. Лободи (1917) на працю І. Свенціцького “Основи науки про мову Українську” (Київ, 1917).

С. 518: Зазначено рецензію М. С. Грушевського (1925) на працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1998. *Геник Л.* Митрополит Андрей Шептицький у боротьбі за український університет у Львові (початок ХХ століття) // Рідна школа. – 2003. – № 4. – С. 18–20.

С. 19: Про І. Свенціцького, який у 1920 р. разом з іншими членами НТШ (І. Крип'якевичем, Б. Барвінським) брав участь у створенні Львівського Таємного університету.

1999. *Горак Р.* Помста: Дві колонки з продовженням // За вільну Україну. – 2003. – 4 лют., 5 лют., 7–8 лют., 11 лют., 12 лют., 14–15 лют., 18 лют., 19 лют., 25 лют., 26 лют., 28 лют. – 1 берез., 4 берез., 5 берез.

Наклеп на родину Свенціцьких. Автор статей несправедливо звинувачує І. С. Свенціцького у непатріотизмі, дорікає, що був одружений з росіяною, не вважає І. С. Свенціцького спеціалістом з іконопису. – Див. статті-спростування Л. М. Коць-Григорчук (позиція 2011), С. Дяків (позиція 2003), Р. Яціва (позиція 2026).

2000. *Григораши Н.* Болгарська література у славістичній концепції І. Франка // Вісник Львів. ун-ту. Серія філологічна. – 2003. – Вип. 32. – С. 131–138.

С. 131: Автор зауважує, що “принципово важливою є думка українського славіста І. Свенціцького, котрий розглядав славістичну діяльність І. Франка як основу для його праці на ниві українознавства”.

С. 138: У пристатейному списку літератури вказано працю І. Свенціцького “Доба великих можливостей: (З приводу “Листування Івана Франка і Михайла Драгоманова 1977–1895 р.)” (1929).

2001. *Григораши Н.* Український публіцист Софрон Круть і болгарське питання: до 125-х роковин визволення Болгарії від турецького панування // Українська періодика: Історія і сучасність: Доп. та повідомл. восьмої Всеукр. наук.-теоретичної конф., Львів, 24–26 жовт. 2003 р. – Львів, 2003. – С. 809–812.

С. 811, 812: Зокрема про І. С. Свенціцького – дослідника українсько-болгарських взаємин.

2002. *Дзядик Є.* Український килим ХVІІІ–ХХ ст. У збірці Національного музею у Львові // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 95–98.

С. 95: Про директора львівського Національного музею І. С. Свенціцького, його експедиції по селах Галичини з метою врятування ікон та пам'яток народного мистецтва (килимів, кераміки, вишивки тощо).

С. 96: Колекцію килимів, яку привіз В. Пещанський з Полтавщини, І. Свенціцький назвав “великокняжим даром”.

2003. *Дяків С.* Брутальне виідання історії // Поступ. – 2003. – 15–16 лют.

Відповідь на публікацію Р. Горака “Помста”, де невірно подано дати біографії І. С. Свенціцького, зведено наклеп на родину Свенціцьких.

2004. *Дяків С.* Жанна д'Арк української культури: До 90-річчя від дня народження Віри Іларіонівни Свенціцької // Поступ. – 2003. – 4–10 верес.

Також про батька мистецтвознавця Віри Свенціцької – професора Іларіона Свенціцького.

2005. *Єдлінська У. Я.* Мовознавство в житті і творчості Іларіона Свенціцького // Діалектологічні студії. 1: Мова в часі і просторі: Збірник на пошану Дмитра Гринчишина / Відп. ред.: П. Гриценко і Н. Хобзей. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2003. – С. 16–171.

2006. З архівів ВУЧК–ГПУ–НКВД–КГБ: Науковий і документальний журнал / Гол. ред. Ю. Данилюк. – Київ: Сфера, 2003. – № 2 (21) [Спецвипуск]. – 502 с.

Із змісту:

№ 140. Обвинувальний висновок у “Справі контрреволюційної фашистської організації римо-католицького і уніатського духовенства на Правобережній Україні” 2 квітня 1936 р. – С. 320–327.

С. 322: Зазначено: “Помимо этого, в период 1926–1929 гг., под предлогом деловых связей с УАН, в Киев приезжал из Польши профессор Кардуба и члены к[онтр]-р[еволюционной] организации “УВО” профессора Студзинский и Свинцицкий – с поручениями от Шептицкого к Щепанюку, с которым они связывались через Сосенко”.

С. 329: Зазначено: “Щепанюк Николай Васильевич, ...систематически получал за к[онтр]-р[еволюционную] работу крупные денежные суммы от Шептицкого, в частности через членов организации УВО – Свинцицкого, Студзинского, Кардуба и др. ...”.

2007. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, 1926 – 2001: Сторінки історії, 75 / Відп. ред. та упоряд. О. В. Мишанич. – Київ: Наук. думка, 2003. – 589 с.: іл.

С. 67: Про видання Інститутом літератури збірників наукових праць, у яких друкувались, зокрема, праці І. С. Свенціцького.

2008. *Колосовська О.* Кирилична стародрукована книга у дослідженнях галицьких учених (кінець XVIII – перша половина XX ст.) // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – Київ, 2003. – Вип. 10. – С. 7–36.

С. 16–17: Про І. Свенціцького, предметом особливої уваги якого була стародрукована книга. Саме завдяки І. Свенціцькому колекція слов'янських стародруків Національного музею, на думку фахівців, з огляду на кількість та якість примірників, є однією з найважливіших у світі.

С. 18: Згадано фундаментальну монографію І. Свенціцького з історії кириличного книгодрукування “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), яка стала результатом “чвертьстолітньої праці над пам'ятками східнослов'янської книжності”.

С. 19–20: Про вагомий особистий доробок І. Свенціцького в галузі книгознавства. Автор зазначає, що “І. Свенціцький запропонував конкретну програму дослідження стародрукованої книги”. Серед праць вченого, присвячених рукописній книзі, згадано “Каталогъ книгъ церковно-слав'янскої печати” (Жовква, 1908).

С. 35: У “Примітках” (с. 34–36) зазначено працю І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

2009. *Комаринець О.* З Зенею – на студентську сцену // Зеновія Франко (1925–1991): Статті. Спогади. Матеріали / Упоряд. і наук. ред. М. А. Вальо. – Львів, 2003. – С. 267–272.

С. 272: Згадано І. Свенціцького: “Ми вдячні долі, що на життєвому шляху зустріли І. Свенціцького, Ф. Колессу, Т. Франка, М. Возняка, І. Ковалика, І. Крип'якевича, Є. Лазаренка, котрі зберегли у пам'яті враження від безпосередніх зустрічей з визначними діячами минулого”.

2010. *Корнутко-Гринів О.* Десять листів Івана Огієнка до Іларіона Свенціцького (1921–1941 рр.) // Історія релігій в Україні: Праці XIII-ї міжнар. наук конф. (Львів, 20–22 трав. 2003 р.). – Львів: Логос, 2003. – Кн. 1. – С. 292–299.

2011. *Коць-Григорчук Л.* Де правда? // За вільну Україну. – 2003. – 25–26 лип.

Спростування статті Р. Горака “Помста” (За вільну Україну, 2003).

Із змісту статті “Де правда?”:

Про Митрополита Андрея Шептицького.

Про Іларіона Свенціцького.

Про Віру Свенціцьку, лауреатів Шевченківської премії та про “собаку на сні”.

Про колекцію ікон Національного музею у Львові.

Про священників.

Про зберігання ікон, їх реставрацію та догляд за ним.

Про перевезення ікон до вірменського собору.

2012. *Купчинський О.* Роман-Степан Лукань // Вісник НТШ. – 2003. – Чис. 29. – С. 27–30. – (Забуті імена в українській науці та культурі).

С. 27: Про І. Свенціцького: “Завдяки приязним взаєминам з І. Крип’якевичем, І. Свенціцьким і, зокрема, з К. Студинським 1 травня 1940 р. Р. Лукань відновлює працю у цьому ж архіві [архів бібліотеки василіян] і бібліотеці (на той час вона належала філіалові АН УРСР у Львові)...”.

С. 29: Поміщено фото учасників з’їзду істориків і музеологів у Перемишлі (1936 р.), серед яких І. С. Свенціцький.

С. 30: Поміщено фото учасників з’їзду музеологів (Перемишль, 1937 р.) у залі засідань, серед яких І. С. Свенціцький.

2013. *Любичька Р.* Дослідницько-творча діяльність сестер Олени та Ольги Кульчицьких // Вісник Львівської академії мистецтв. – 2003. – Вип. 14. – С. 200–211.

С. 206: Зокрема, про І. С. Свенціцького, з ініціативи якого 18 березня 1928 року у Національному музеї була відкрита виставка старих килимів та виставка творів Олени та Ольги Кульчицьких.

2014. Митрополит Андрей Шептицький: Документи і матеріали 1941–1944 / Упоряд. Ж. Ковба; Наук. ред. А. Кравчук. – Київ: Дух і Літера. – 2003. – 313 с.

С. 129: У документі, що подається (під № 74), зазначено: “По моїм повороті до Львова, вибрався директор Свенціцький до Москви і

Петрограду, щоб від уряду Советів видобути взяті зі Львова з музею різні документи і збірки, як і не менше цілий Ставропільський музей. Тоді вдалося і мої документи видобути під претекстом, що вони є власністю музею, митрополитові не були б нічого звернути”.

2015. *Мишанич О.* Давня українська література (XI–XVIII ст.) // Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України. 1926–2001: Сто-рінки історії, 75 / Відп. ред. та упоряд. О. В. Мишанич. – Київ: Наук. думка, 2003. – С. 46–85.

С. 67: Згадано І. С. Свенціцького – відомого вченого, дослідника-літературознавця.

2016. *Моторний В.* Слово про друга, людину, вченого // Костянтин Трофимович: Біобібліогр. покажч. / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. та авт. передм. В. Моторний; Редкол.: Б. Якимович (голова) та ін. – 2-е вид., допов. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – С. 9–14. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 11. Біобібліографія вчених університету).

С. 9: Зазначено, що серед учителів К. Трофимовича були відомі українські вчені: професори І. Свенціцький, М. Пархоменко, Є. Кротевич. У формуванні наукових зацікавлень К. Трофимовича, як майбутнього вченого, особливе значення мали лекції з курсу “Вступ до слов’янської філології”, які читав професор І. Свенціцький.

2017. Наукове товариство ім. Шевченка: 130 років праці для України / Автор тексту О. Романів; Редактори: О. Романів, О. Купчинський. – Львів, 2003. – 40 с.

С. 7, 11: Про І. С. Свенціцького – члена філологічної секції НТШ. Поміщено фото членів НТШ, серед яких І. С. Свенціцький.

2018. *Романюк М. М., Галушко М. В.* Українська преса Львова міжвоєнного періоду на захисті соборності українства 1920–1939 рр. // Українські часописи Львова 1848–1939: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2003. – Т. 3: 1920–1939, кн. 1: 1920–1928. – С. 7–86.

С. 22, 23: Про І. С. Свенціцького – активного дописувача часопису “Український Вістник”.

2019. *Сидор О.* [Вступна стаття] // Давня українська ікона: Із приватних збірок. – Київ: Родовід, 2003. – С. 9–25.

С. 10, 11: Про І. С. Свенціцького – першого директора львівського Національного музею, представника “громадянсько і національно свідомих особистостей, які, приміром у Галичині, ще в першій половині XIX ст. закладали фундамент українського музейництва, та й узагалі – колекціонерства в новітньому розумінні слова”.

С. 24, 25: У пристатейній бібліографії посилання на праці І. С. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920 р.), “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), “Ікони Галицької України XV– XVI віків” (Львів, 1929).

2020. *Содомора А.* Лініями долі: Літературні портрети. – Львів: Літопис, 2003. – 372 с.

С. 261: Згадка про І. Свенціцького як наукового опонента Т. Возного.

2021. *Стріха М.* Данте й українська література: досвід рецепції на тлі “запізнілого націєтворення” // Сучасність. – 2003. – № 6. – С. 133–151.

С. 133, 151: Згадано І. С. Свенціцького – дослідника творчості Данте, посилання на праці “Данте (1265–1321)” (1921) та “Данте любови співець безсмертний” (Львів, 1922).

2022. *Трофимович К. К.* Слово про Вчителя // Каменярь. – 2003. – № 4. – Жовт. – С. 6. – (В кінці статті зазначено: “Статтю написано 1989 року”).

Про І. С. Свенціцького.

Поміщено фото І. Свенціцького з членами славістичного гуртка. – Див. у покажчику фотоілюстрації та фотодокументи.

2023. *Фрис В.* Історія кириличної рукописної книги в Україні X–XVIII ст. / ЛНУ ім. І. Франка. Наукова бібліотека. – Львів, 2003. – 188 с.

С. 11, 13, 14: Про І. С. Свенціцького – дослідника рукописної книги, посилання на його праці “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911) та “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III ” (Жовква, 1922–1923).

2024. Черниш Н. Іларіон Свенціцький як дослідник давнього українського друкарства // Друкарство. – 2003. – № 6. – С. 83–87.

2025. Шаповал Ю. Г. І в Україні святилось те слово... – Львів: Паіс, 2003. – 680 с.

С. 192, 196, 206, 220, 252, 309, 340, 355: Про І. С. Свенціцького – активного дописувача газети “Діло”. На сторінках “Діла” вчений виступив з публікацією “Галицько-руське літературне відродження” (Діло, 1909), вступивши у полеміку з іншими вченими (М. Тершаковцем, І. Крип’якевичем). Згадано наукові розвідки, рецензії, інші публікації І. Свенціцького в “Ділі”, зокрема: “Церковний музей у Львові (1905–1909)” (Діло, 1910), “Переписка Михайла Драгоманова з Михайлом Павликом” (Діло, 1911), “Антін Петрушевич” (Діло, 1913), “Галичина й Україна” (Діло, 1918), “Книжка і життя: Вплив культурної творчості на відродження і розвиток народів” (Діло, 1929), “Місце Івана Франка в історії української фільмології” (Діло, 1933), “Контрасти в житті й творчості Гоголя: З приводу 100-ліття “Тараса Бульби” (Діло, 1935) та ін.

С. 228: Зазначено, що 2 вересня 1914 р., коли австрійські частини залишили Львів, вийшло останнє число “Діла”. Незначна частина співробітників, – тих, “хто не злякався репресій” (С. Чарнецький, І. Груш, М. Павлик), залишились у Львові. І. Свенціцький очолив керівництво “Ділом”. Але 7 вересня 1914 р. “Діло” було остаточно закрите.

С. 229–300: На сторінках ювілейного номера “Діла” з нагоди 40-річчя зміни часопису в першу українську щоденну газету відомі вчені (“сузір’я імен”: С. Дністрянський, В. Пачовський, К. Левицький, Ф. Федорців, А. Чайковський, В. Липинський та ін.) помістили свої публікації. У ювілейному номері “Діла” І. Свенціцький опублікував працю “Дещо про науку, літературу і мистецтво за останні 40 літ” (Діло, 1928, 14 січ.).

С. 390: Згадано І. Свенціцького серед вчених (М. Гехтер, О. Грушевський, Д. Дорошенко, В. Доманицький та ін.), чий “публіцистичний талант розкрився” на сторінках “Літературно-Наукового Вістника”.

С. 581: Зазначено працю І. Свенціцького “Лесь Мартович” (1918), опубліковану в “Літературно-Науковому Вістнику”.

2026. Яців Р. Щоб помсти не було // Поступ. – 2003. – 15–16 лют.

Спростування наклепницької публікації Р. Горака “Помста” (2003).

2027. *Syjencicka M.* Das Nationalmuseum in Lemberg (Lviv) // *Zeitweiser der Galiziendeutschen* 2003. – Stuttgart, 2003. – S. 64–68.

С. 64: Також про І. С. Свенціцького – багатолітнього директора Національного музею.

2004

2028. *Арсенич П.* Етнографічна і культурно-освітня діяльність Володимира Шухевича // *Народна творчість та етнографія.* – 2004. – № 4. – С. 14–21.

С. 20: Згадка про І. С. Свенціцького – директора Національного музею у Львові.

2029. *Багмут А.* Внесок І. Свенціцького в історіографію славістики // *Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць / Упоряд.: Н. Лобур, А. Татаренко; Відп. ред. Т. Салига.* – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 73–84.

2030. *Батіг М.* Іларіон Свенціцький – “мазепинець”, “гайдамака”, “український буржуазний націоналіст” // *Там само.* – С. 147–154.

2031. *Батіг М.* Між молотом і ковадлом: Спілка праці українських образотворчих мистців 1941–1944 рр. // *Літопис Національного музею у Львові.* – 2004. – № 3 (8). – С. 34–49.

С. 36: Зазначено, що в 1940 р. Національний музей було приєднано до Львівської картинної галереї, згодом І. С. Свенціцького (у 1952 р.) було усунуто від керівництва музеєм.

С. 37–38: У грудні 1941 р. у Львові відбулось відкриття першої виставки Спілки українських образотворчих митців. Широке обговорення виставки відбулось у Літературно-мистецькому клубі, де з доповіддю “Мистецтво та критика у нас” виступив професор І. С. Свенціцький.

С. 43: Про участь І. Свенціцького (у складі журі) у підсумковому вечорі з нагоди 25-річчя Київської академії мистецтв.

С. 44: Під керівництвом директора Національного музею професора І. С. Свенціцького у 1943 р. (від 21 березня до 18 квітня) була організована Шевченківська виставка.

С. 47: Про звільнення І. С. Свенціцького (у 1952 р.) з посади директора Львівського державного музею українського мистецтва.

С. 48: Зазначено: “У 1956 р. помер видатний вчений, громадський діяч, експерт мистецтва, організатор та довголітній директор Національного музею у Львові Іларіон Свенціцький”.

2032. Біла О. Наукова робота музею у 2001–2003 рр. // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 50–57.

С. 51: Про конференцію “Мова, література і культура в науковій спадщині І. Свенціцького”, організовану Львівським національним університетом імені І. Франка та Науковим Товариством ім. Шевченка у Львові у квітні 2001 р. з нагоди 125-ліття видатного вченого.

С. 53: Зазначено, що на XII міжнародній конференції “Історія релігій в Україні” (Львів, 2003 р.), зокрема, була виголошена доповідь О. Гринів “Десять листів І. Огієнка до І. Свенціцького (1921–1941)”.

2033. Білокінь С. Про видання, заборонені на стадії верстки, або тиражі яких було знищено (1920–1941) // До джерел: Збірник наукових праць на пошану О. Купчинського з нагоди його 70-річчя / Редкол.: І. Гирич, Я. Грицак, М. Крикун та ін. – Київ; Львів, 2004. – Т. 2, ч. 3: Історичне та філологічне джерелознавство. Історіографія. Персоналії. – С. 555–602.

С. 583: Згадано статтю І. Свенціцького (у співавторстві з М. Драгоном) про П. Холодного (Львів, 1932)

С. 586: Згадано працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), один примірник якої, зазначає автор, зник з помешкання вченого С. А. Таранушенка після його смерті.

С. 595: Йдеться про рідкісний примірник (комплект усіх чотирьох чисел) часопису “Українське мистецтво” (Ред. М. Голубець. 1930, чис. 1–4), що належав І. Свенціцькому. С. Білокінь зазначає, що Я. Музика звернула його увагу щодо примірника Свенціцького: опрацьовано і четверте число, особливо рідкісне.

С. 596: Згадано рецензію М. Осінчука на працю І. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), опубліковану саме в четвертому номері (вилученому з друку) журналу “Українське мистецтво” (1930, № 4). “Примірник Іларіона Свенціцького”, зазначає автор статті, оскільки четвертого номера журналу взагалі неможливо було знайти.

2034. *Борковський В.* Воспоминания об Илларионе Семеновиче Свенцичком // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 169–170.
2035. *Галенко І.* Із споминів післявоєнних літ // Там само. – С. 174–177.
Про І. С. Свенціцького – професора кафедри слов'янської філології Львівського університету.
2036. *Галенко І.* Мовознавча славістика у Львівському університеті // Проблеми слов'янознавства. – Львів, 2004. – Вип. 54. – С. 44–60.
С. 48, 51–54: Про І. С. Свенціцького – приват-доцента (1913–1914 рр.), потім професора та завідувача кафедри слов'янської філології Львівського університету. У пристатейній примітці посилання на книгу, упорядковану І. С. Свенціцьким “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993).
С. 57, 60: Про І. С. Свенціцького, вагомий внесок якого у формування львівської славістичної школи є беззаперечним.
2037. *Гелитович М.* “Богородиця з дитям і похвалою” у колі пам'яток “майстра іконостасу Успенської церкви в Наконечному” // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 131–140.
С. 141: У статті посилання на працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929) та вказано її у пристатейній бібліографії.
2038. *Гольберг М.* Слово про людину, жінку, педагога, вченого... // Нонна Копистянська: Біобібліогр. покажч. / Уклад. М. Кривенко; Редкол.: Б. Якимович (голова) та ін. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 31–48. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 15. Біобібліографія вчених університету).
С. 32, 33: Згадано І. С. Свенціцького, який продовжив кращі традиції вітчизняної і світової науки. І. С. Свенціцький був науковим керівником професора Н. Х. Копистянської.
2039. *Гординський С.* Слово о полку Ігореві як літературна пам'ятка // На переломі епох: Літературознавчі статті, огляди, есеї, рецензії, спогади / Упорядкув., наук. ред., післямова Р. Лубківського. – Львів: Світ, 2004. – С. 9–103. – (Серія “Ad fontes – До джерел”).

С. 11: Згадано І. Свенціцького, з яким, як дослідником “Слова о полку Ігоревім”, С. Гординський не погоджується: “Для українського дослідника “Слова” проблема його автентичності взагалі ніколи не виринала (один тільки І. Свенціцький уважав, що твір постав не тільки не в XII, а в XV в.)”.

С. 103: У пристатейній бібліографії “Видання про народну творчість” (с. 102–103) зазначено працю І. С. Свенціцького “Похоронні голосіння” (1912).

2040. *Горняткевич Д.* Митрополит Андрей як опікун мистецтва // Ратуша. – 2004. – 27 трав. – 3 черв.

Згадка про І. С. Свенціцького – директора львівського Національного музею, члена Товариства охорони пам’яток української старовини.

2041. *Гринчишин Д.* І. С. Свенціцький – видатний український славіст // Там само. – С. 37–45.

2042. *Гринчишин Д.* Мовознавчі розвідки І. Свенціцького на сторінках “Записок Наукового Товариства імені Шевченка” // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 58–65.

2043. *Добосевич У.* Іларіон Свенціцький та його “розуміння життя мови” // Там само. – С. 66–72.

2044. *Дубова Т.* Біографічний жанр у науково-популярних серіях українських видавництв Львова 20–30-х рр. XX ст.: Спроба книгознавчої систематизації // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2004. – Вип. 12. – С. 133–140.

С. 139: Згадка про І. Свенціцького – автора праці про М. Гоголя (Львів, 1931).

2045. *Думанська О.* Графиня з Куткора: Біографічна оповідь. – Львів: Аз-Арт, 2004. – 96 с.

Про художницю Софію Караффу-Корбут.

С. 14, 15, 18: Спогад про Іларіона Свенціцького, мама якого (зі слів Марії Іларіонівни Свенціцької) і мама Софії Караффи-Корбут були рідними сестрами.

2046. *Жеплинська О.* Вітання Миколі Батугу! // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 174–176.

С. 174: Згадано Іларіона Свенціцького, під керівництвом якого у Національному музеї працював Микола Батіг.

2047. *Забитківська А.* Хроніка 2001–2003 рр. // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 58–74.

С. 59: Про І. С. Свенціцького, як “одну із найпомітніших постатей західноукраїнського музейництва першої половини ХХ ст.”.

2048. *Захаркін С. А.* Іларіон Свенціцький і доля архіву Михайла Павлика: (Епізод з історії централізації архівних фондів в УРСР) // Література. Фольклор. Проблеми поетики. – Київ: ВПЦ “Київ. ун-т”, 2004. – Вип. 17. – С. 112–118.

2049. *Захаркін С. А.* Шляхи формування рукописного зібрання Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України (1944–1961): Автореф. дис. ... канд. філол. наук / Наук. керівник канд. філол. наук Гальченко С. А.; Офіційні опоненти: д-р філол. наук, проф. Черняков Б. І., д-р іст. наук Білокінь С. І. – Київ, 2004. – 20 с.

С. 17: У розділі “Основні положення дисертації викладено у публікаціях...” автор посилається на свою працю про листування І. Свенціцького з М. Павликом “Іларіон Свенціцький і доля архіву Михайла Павлика”.

2050. Іван Денисюк: [Біографічний нарис і вибрана бібліографія] / Редкол.: І. Вакарчук (голова) та ін.; Упорядкув. і вступ. ст. Я. Гарасима. – Львів, 2004. – 48 с. – (Серія “Заслужені професори Львівського національного університету імені Івана Франка”).

С. 14: Про видатні постаті філологічного факультету, зокрема, “Іларіона Свенціцького – фундатора славістичних досліджень, який приваблював наукову молодь у першу чергу глибокою ерудицією та “іскрометними” зблисками дотепу”.

2051. *Качур І.* Відновлення традицій Федорівських семінарів? // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2004. – Вип. 12. – С. 505–506.

С. 506: Про особистий внесок І. Свенціцького в українське книгознавство зазначено у доповіді Н. Черниш “Іларіон Свенціцький – дослідник давнього друкарства” (Міжнар. наук. конф. “Рукописна і стародрукована книга”, Львів, 2004, 23–25 квіт.).

2052. *Ковальчук Г. І.* Книжкові пам’ятки (рідкісні та цінні книжки) в бібліотечних фондах. – Київ: НБУВ, 2004. – 644 с.

С. 464, 470: У розділі “Література” посилання на праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) та “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924).

2053. *Колосовська О.* Богдан Дідицький – бібліотекар Народного Дому у Львові (1884–1901) // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка: Зб. наук. праць – 2004. – Вип. 12. – С. 218–232.

С. 225: Згадка про І. С. Свенціцького, якого було запрошено до наукового опрацювання фондів у бібліотеку Народного Дому.

2054. *Колосовська О.* Формування славістичної бібліотеки Антона Петрушевича // Проблеми слов’янознавства. – Львів, 2004. – Вип. 54. – С. 190–201.

С. 192, 198, 200: Про автографи І. Свенціцького та збірку рукописів Народного Дому з колекції А. Петрушевича, яку на прохання і за кошти власника опрацював та ввів у науковий обіг І. Свенціцький, посилання на його праці “Двадцятьпять-ліття Національного музею у Львові” (Львів, 1930), “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

2055. *Комаринець О.* Життя – мить: До 200-річчя з дня смерті відомого українського скульптора Михайла Філевича (1729–1804). – Львів: Каменяр, 2004. – 269 с.

С. 147, 200: Згадка про І. С. Свенціцького – авторитетного вченого, професора Львівського університету.

2056. *Комариця М.* “ECCLESIA” чи “PATRIA”? (Д. Донцов та Католицьке літературне угруповання у Галичині міжвоєнного двадцятиліття) // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 2004. – Вип. 12. – С. 263–283.

С. 271: Про оцінку І. Свенціцьким у праці “Драгоманов і Галичане” (Поступ, 1921) діяльності М. Драгоманова.

2057. *Копистянська Н.* Іларіон Свенціцький – педагог, освітянин, вихователь // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 135–146.
2058. *Корнютко-Гринів О.* Актуальні проблеми теорії і практики музейної справи у науковій спадщині Іларіона Свенціцького (1908–1918) // Там само. – С. 109–121.
2059. *Корнютко-Гринів О.* З історії комплектування збірки Національного Музею у Львові // Історія релігій: Наук. щорічник: 2004. – Львів, 2004. – Кн. 2. – С. 571–580.
С. 571–574, 576–578: Про І. С. Свенціцького – видатного діяча музейної справи, справжнього патріота Національного музею, який дбав про поповнення збірок музею щонайціннішими експонатами.
2060. *Кость Л.* Олена Кульчицька – перший ілюстратор часопису “Світ дитини” // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 116–130.
С. 129, 130: У примітках до статті згадано І. С. Свенціцького – філолога, музеєзнавця, дослідника стародруків.
2061. *Коць-Григорчук Л.* Слідами Іларіона Свенціцького до власних звершень // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 187–196.
2062. *Кошик Н.* Українські книжкові та періодичні видання з краєзнавства і туристики 20-х – 30-х років ХХ ст. у Львові: Історіографічний аспект // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2004. – Вип. 12. – С. 63–79.
С. 66: Згадано І. Свенціцького, який серед інших вчених (І. Крип’якевич, Я. Пастернак, В. Щурат та С. Щурат) був дописувачем журналу “Наша Батьківщина”, де опублікував працю “Краєзнавство і музейництво” (1937).

2063. *Кравець О.* Іларіон Свенціцький та Олександр Барвінський: Епістолярій (1911–1925) // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 129–134.
2064. *Кривенко М.* Іван Лозинський – дослідник наукової спадщини Іларіона Свенціцького // Там само. – С. 122–128.
2065. *Крип'якевич І.* Спогад про І. С. Свенціцького // Там само. – С. 178–179.
2066. *Кровицька О.* Іларіон Свенціцький – коментатор давніх українських пам'яток // Проблеми слов'язознавства. – Львів, 2004. – Вип. 54. – С. 202–208.
2067. *Крупський І.* Регіональна українська преса на західноукраїнських землях у період першої світової війни: (На прикладі часописів Львова 1914–1918 рр.) // Пам'ять століть відтворена у слові / Упоряд.: А. В. Денисенко, В. П. Прокопенко, В. Д. Туркевич. – Київ: ІВЦ “Планета”, 2004. – С. 176–184.
- С. 178: Про І. Свенціцького, його взаємини з М. Павликом, з яким І. Свенціцький розійшовся у поглядах щодо пошуку шляхів поновлення виходу газети “Діло”.
2068. *Кульчицький М.* Юліан Редько – редактор молодіжної нелегальної газети “Метеор” (1924–1925) // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2004. – Вип. 12. – С. 183–195.
- С. 183: Серед викладачів львівського Таємного університету (К. Студинський, М. Тершаковець, М. Возняк та ін.) названо професора І. Свенціцького.
2069. *Лобур Н.* Мова, література і культура у науковій спадщині І. Свенціцького // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 3–8.

2070. *Луній Т.* Наші вітання Дануті Посацькій! // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 189. – (Наші ювіляри).

С. 189: Про головного хранителя Національного музею Д. М. Посацьку. Також про І. С. Свенціцького: “В Національному музеї таким початком всіх початків був Іларіон Свенціцький – перший кустос, який лише через двадцять з лишком років став називатися директором”.

2071. *Лучук І.* Славістичний світ професора Моторного // Поступ. – 2004. – № 147. – 2 лип. – *Рец. на кн.: Моторний В.* У світі слов’янських літератур: Студії, розвідки, огляди / ЛНУ ім. І. Франка. Ін-т славістики. – Львів, 2004. – 238 с.; Володимир Моторний: Біобібліогр. покажч. / Уклад. Л. М. Панів. – Львів, 1999. – 104 с.

Згадано професора І. С. Свенціцького – першого наукового керівника професора В. А. Моторного.

2072. Львівський національний університет імені Івана Франка: Першокурсник: [Інформ. вид.] / Ред. О. Давид. – Львів: МАЛТИ-М, 2004. – 17 с.

С. 2: Серед відомих вчених, знаних за межами України, названо професора І. С. Свенціцького.

2073. *Мельник Я.* Студії апокрифічної літератури в науковій спадщині І. Свенціцького // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 92–99.

2074. *Мовчанюк Г.* Володимир Моторний: До 75-річчя від дня народження // Проблеми слов’янознавства. – Львів, 2004. – Вип. 54. – С. 255–258.

С. 258: Згадано професора І. С. Свенціцького, який прищепив любов та жагу до знань своїм студентам, зокрема, В. А. Моторному – нині професору кафедри слов’янської філології Львівського національного університету ім. І. Франка.

2075. *Моторний В.* У світі слов’янських літератур: Статті, розвідки, огляди / М-во освіти та науки України. ЛНУ ім. І. Франка. Ін-т славістики. – Львів, 2004. – 238 с.

С. 15, 16, 23, 42–44, 49: Про І. С. Свенціцького – видатного вченого, професора Львівського університету, члена “Матиці Сербської”, його зацікавлення лужицькою проблематикою. Автор зазначає: “Фактично лекціям професора І. Свенціцького завдячує своїм виникненням львівська сорабістична школа”.

С. 222: Професор В. А. Моторний з вдячністю згадує своїх університетських викладачів (М. Онишкевича, Є. Кротевича, М. Пархоменка, М. Пушкаря, О. Чичеріна), а також професора І. Свенціцького – викладача кафедри слов'янської філології, керівника наукового славистичного гуртка.

2076. *Моторний В., Татаренко А.* Світ культури сербів та хорватів у працях Іларіона Свенціцького // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 85–91.

2077. *Новік М.* Іларьён Сванціцкі і беларускае нацыянальнае адраджэнне // Там само. – С. 46–57.

2078. *Олейнюк Н.* В. Крижанівський (1891–1926): Каталог творів із фондів Національного музею у Львові // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 105–155.

С. 109: У пристатейному списку літератури зазначено праці І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного музею у Львові” (Львів, 1930) та “Ретроспективна виставка українського мистецтва за останні ХХХ літ: Каталог” (Львів, 1935).

2079. *Панькевич І.* Мої спогади // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 180–184.

Спогад про І. С. Свенціцького.

2080. *Паядайте-Васіляускене А-В.* Кириличні списки Другого Литовського Статуту: палеографія, хронологія, кодикологія. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – 176 с.

С. 110, 123: У прикнижковій бібліографії посилання на збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930).

2081. *Посацька Д.* Листування Іларіона Свенціцького та Івана Труша щодо створення триптиха “Сосна” // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 141–161. – (Наші раритети).

Публікуються листи І. Свенціцького до І. Труша, про які І. Свенціцьким зроблено відповідні записи у “Дневнику Музею”. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

2082. *Посацька Д.* Український Пантеон. Плани розбудови Національного музею у Львові в 1920–60 рр. // Народознавчі зошити. – 2004. – Зош. 5/6 (Верес. – груд.) – С. 870–878.

С. 871, 873, 875: Про директора Національного музею І. С. Свенціцького, його плани щодо кардинальної розбудови музею.

2083. *Процик М.* Роль книгознавчої періодики у формуванні української видавничої термінології початку ХХ ст. // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 2004. – Вип. 12. – С. 149–167.

С. 152, 165: Згадано професора І. С. Свенціцького – члена львівського Товариства бібліофілів та його працю “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

2084. *Розова З.* Светлой памяти Иллариона Семеновича // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 171–173.

С. 172: Автор з вдячністю згадує свого наукового керівника – професора І. С. Свенціцького.

2085. *Рязанова Т.* Національний художній музей України: Хроніка життя: до 100-річчя від часу освячення НХМУ // Музейний провулок. – 2004. – № 1. – С. 1–2, 22–23.

С. 2: Згадка про І. С. Свенціцького, який у 1918 році працював у Київському національному музеї.

2086. *Свенціцька М.* Мій батько з перспективи часу // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 155–168.

2087. Сидор О. Національний музей у Львові в історії музейництва Галичини кінця XIX – початку XX ст. // Літопис Національного музею у Львові. – 2004. – № 3 (8). – С. 5–33.

Про професора І. С. Свенціцького – невід’ємного від Національного музею, щасливих і трагічних моментів його історії.

С. 5–6: Про зустріч у 1899 р. в музеї Ставропігії І. Свенціцького з митрополитом А. Шептицьким та професором І. Шараневичем, який “захоплено розповідаючи про зібрані у Ставропігії скарби української культури,.. ніби передав естафету любові до музейництва молодшим від себе А. Шептицькому й І. Свенціцькому”.

С. 13: Про І. Свенціцького: “Без перебільшення, Іларіон Свенціцький (1876–1956) – найзначиміша постать серед західноукраїнських музейників першої половини XX ст. ... З незначними, об’єктивно зумовленими перервами І. Свенціцький був директором музею від його заснування у лютому 1905 р. до 1952 р., тобто майже півстоліття, засвідчивши тим самим свою відданість розвиткові музейництва у Галичині, що стало справою його життя”.

С. 14: Згадка про батька Іларіона Свенціцького – Семена (Симеона) Свенціцького (1842–1926) – народного вчителя, який своїм безкорисливим служінням рідному народові став прикладом для сина.

Поміщено фотографію І. Свенціцького у 1929 р. з документацією на добудову Національного музею.

С. 15–17: Про окремі моменти з біографії вченого: у 1901 р., відбивши однорічну військову службу, І. Свенціцький почав працювати як помічник при бібліотеці Народного Дому. У лютому 1905 р. митрополит А. Шептицький засновує Церковний музей і, прислухавшись до рекомендацій А. Петрушевича, запрошує І. Свенціцького для упорядкування музейних збірок. А вже у березні 1905 р. І. Свенціцький під час чотиримісячної експедиції відвідує Почаїв, Бердичів, Житомир, Київ, Чернігів, Москву, Санкт-Петербург, Вітебськ, Смоленськ та інші міста, де нав’язує контакти з бібліотеками, музеями, архівами, науковими товариствами.

Поміщено фотографію І. Свенціцького за розмовою з митрополитом А. Шептицьким у жовтні 1933 р.

С. 20: Про арешт І. Свенціцького у червні 1915 р. Тільки у лютому 1918 р. І. Свенціцький повернувся з Києва до Львова.

С. 22: Згадано про організовані І. Свенціцьким виставки, зокрема, Модеста Сосенка (у 1920 р.), Петра Холодного (у 1930 р.), велику виставку українського мистецтва (у лютому 1934 р. у Варшаві) та інші.

Поміщено фотографію І. С. Свенціцького з учасниками посмертної виставки виставки П. І. Холодного в Національному музеї у 1930 р.

С. 23: Про І. С. Свенціцького – учасника міжнародних конгресів етнографів, бібліофілів, істориків, візантистів, що проходили у Празі, Відні, Софії, Римі, Белграді, Стокгольмі, де І. С. Свенціцький, фактично вперше, зорієнтував європейський науковий світ на проблеми українського мистецтва.

С. 26–27: Вміщено лист (від 10 / VII 1939 р.) митрополита А. Шептицького до І. Свенціцького з міркуваннями та зауваженнями щодо необхідності розміщення в музеї картин нового мистецтва: “По-моїму, то нове мистецтво (паризькі богомази) не повинно взагалі бути виставлюване, а якщо виставляти, то раз на кілька літ...” та подякою “Вашій доньці, яка допомогла до розміщення наших ікон”. Зазначено також, що І. Свенціцький дбав про підвищення професійного рівня працівників музею, для чого знайшов можливість для кількомісячної поїздки до Києва та Москви (у Державні реставраційні майстерні під керівництвом І. Грабаря) реставратора Ярослави Музики.

С. 28–29: Про заслугу І. Свенціцького (він був ініціатором і порадником) у створенні багатьох українських музеїв Галичини.

Поміщено фотографії І. Свенціцького з учасниками V з’їзду музеологів у Перемишлі у 1937 р. та І. Свенціцького і М. Драгана у залі творів О. Новаківського в Національному музеї у 1944 р.

С. 32–33: У пристатейному списку літератури посилання на праці І. Свенціцького.

2088. *Сілевич Л.* Журнал “Дажбог” (1932–1935 рр.) як етап видавничо-редакторської діяльності Є.-Ю. Пеленського // Збірник Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 2004. – Вип. 12. – С. 441–459.

С. 455–456: Про І. Свенціцького – дописувача часопису “Дажбог”.

2089. *Скочиляс І.* Генеральні візитації Київської унійної митрополії XVII–XVIII століть: Львівсько-Галицько-Кам’янецька єпархія. Т. 2: Протоколи генеральних візитацій. – Львів: Вид-во Укр. Католицького Ун-ту, 2004. – 512 с.

С. 485, 490, 497, 500, 504: У розділі “Література” (с. 483–505) зазначено праці: М. Гембаровича (1958), Л. Коць-Григорчук (1998), Я. Пастернака (1930), О. Сидора (1996), Н. Черниш (2003, 2004) про І. Свенціцького.

С. 499: Зазначено праці І. Свенціцького “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904) та інші, загалом вказано 12 праць.

2090. *Стеблій Ф.* “Історія Русів” у культурному та науковому житті Галичини: Джерелознавча студія // До джерел: Збірник наукових праць на пошану О. Купчинського з нагоди його 70-річчя. – Київ; Львів, 2004. – Т. 2, ч. 3: Історичне та філологічне джерелознавство. Історіографія. Персоналії / Редкол.: І. Гирич, Я. Грицак, М. Крикун та ін. – С. 434–449.

С. 442: Йдеться про пам’ятку українського літописання “Історія Русів” 1846 р., другий список якої “придбав у 1907 р. для Церковного музею коштом митрополита Андрея Шептицького від відомого білоруського колекціонера, засновника музею у Вільнюсі Івана Луцкевича, директор Львівського музею Іларіон Свенціцький”. Згадано збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного музею у Львові” (Львів, 1930).

2091. *Сухий О.* Іларіон Семенович Свенціцький: Шлях до українства // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 9–36.

2092. *Фрис В.* Сербсько-українські книжкові зв’язки XIV–XVIII ст.: (За матеріалами львівських книгозбірень) // Проблеми слов’янознавства. – Львів, 2004. – Вип. 54. – С. 173–178.

С. 176: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

2093. *Черниш Н. І.* Книгознавча діяльність І. Свенціцького // Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського. – 2004. – Вип. 13. – С. 150–169.

С. 168–169: У “Списку використаної літератури” зазначено праці І. С. Свенціцького та праці про нього.

2094. *Шевчук Н.* Метакультурний простір феномена Різдва // Історія релігій в Україні: Наук. щорічник. 2004 р. / Редкол.: В. Гаюк, Я. Дашкевич, С. Павлюк. – Львів: Логос, 2004. – Кн. 2. – С. 404–410.

С. 409: У списку використаної літератури вказано працю І. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933).

2095. *Шустова Ю.* Інвентарі бібліотеки Львівського Успенського братства кінця XVI–XVIII ст. як джерела реконструкції її історії // Історія релігій в Україні: Наук. щорічник. 2004 р. – Львів, 2004. – Кн. 1. – С. 619–626.

С. 619: Про І. С. Свенціцького як одного із дослідників бібліотеки Успенського братства.

2096. *Шутак О. І.* Свенціцький – дослідник і видавець українських похоронних голосінь // Мова, література і музеєзнавство у науковій спадщині І. Свенціцького: Зб. наук. праць. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – С. 100–108.

2005

2097. *Веремчук Т.* Незвичайна сила духу // Академік Євген Лазаренко: Нарис про життєвий і творчий шлях, спогади, фотоальбом / Авт. нарису і упоряд.: О. Матковський, П. Білоніжка, В. Павлишин; Відп. ред. І. Вакарчук. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – С. 79–81.

С. 79: Ректор Львівського університету Є. К. Лазаренко “ініціював відзначання творчості талановитих сучасників – Ф. Колесси, І. Свенціцького, М. Возняка, М. Рудницького й багатьох інших всесвітньо відомих учених”.

2098. *Гнатенко Л. А.* Ідентифікація часу написання українських канонічних манускриптів XIV ст. Інституту рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (за графіко-орфографічними особливостями письма) // Рукописна та книжкова спадщина України: Археогр. дослідження унікальних архів. та бібл. фондів. – Київ, 2005. – Вип. 10. – С. 240–262.

С. 246: У характеристиці рукопису “Євангеліє апракос повний (“Лаврське Євангеліє”) (ф. 306 (КПЛ), № 4 п/1; каталог № 6). Третя чверть XIV ст. (до 1370 р.)” автором зазначено: “Свенціцький 1920–XIV ст.”.

С. 260: У “Покажчику рукописів за фондами (зібраннями, колекціями)” (с. 256–262) зазначено працю І. С. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

2099. *Головата Л.* Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника НАН України. 1940–2005: Історичний нарис // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2005. – Вип. 13. – С. 144–174.

С. 151–152, 154: Зазначено, що у 1944 р. відновили діяльність наукові установи Львова на правах відділень, зокрема Львівське відділення Інституту мовознавства, завідувачем якого був І. С. Свенціцький.

С. 163: Про видання бібліотекою персоналій вчених. У примітках зазначено: “І. С. Свенціцький (1958)”. Автор, очевидно, має на увазі покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956), але помилково вказує 1958 р. видання замість 1956 р.

2100. *Григораши Н.* Компаративістичні студії Михайла Драгоманова на сторінках болгарського періодичного видання “Сборник за народни умотворения, наука и книжнина” // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 2005. – Вип. 13. – С. 496–509.

С. 496, 506: Серед вчених, чий внесок у болгаристику був визначальним (М. Драгоманов, І. Франко, І. Огієнко) згадано І. Свенціцького.

С. 507: У списку літератури зазначено працю Н. Д. Григораш “І. С. Свенціцький про міжнаціональне єднання культур і вивчення болгарської літератури” (2000).

2101. *Гуцаленко Т.* Відділ рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України у 1940–1949 р.: Постагі та події // Там само. – С. 175–237.

С. 189: Йдеться про рукописний фонд бібліотеки Оссолінеуму (на кінець 1939 р.), до якого входила збірка рукописів бібліотеки ім. Г. Павліковського. У примітках до статті зазначено, що “опис кирилических рукописних книг для друкованого каталогу цієї збірки допомогли здійснити І. Свенціцький та М. Возняк”.

С. 199: У присторінковій примітці зазначено: “Свенціцька Марія (1918 р. н.) – германіст, педагог, музеєзнавець. Дочка відомого українського філолога, мистецтвознавця і музеєзнавця, проф. Іларіона Свенціцького”.

С. 214: Згадуються описані І. Свенціцьким у його праці “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911) рукописи з колекції А. Петрушевича.

С. 216: У присторінковій примітці зазначено: “Збірка рукописів колишньої Центральної василіанської бібліотеки, за рукописним каталогом І. Свенціцького, укладеним 1912 р. (зберігається у ЦДІА України у Львові, ф. 684, оп. 1, од. зб. 3199)”.

С. 217: Про облік та втрати згаданої вище рукописної збірки. У присторінковій примітці автор зазначає: “У 1930-х рр. збірка містила кириличні книги, не враховані І. Свенціцьким – три Номоканони XVI–XVII ст., Збірник повчань Єфрема Сирина другої пол. XVII ст., Євангеліє учительне XVI ст. Вони також втрачені”.

С. 223: Про І. Свенціцького – знавця стародруків, під керівництвом якого знаходився рукописний літературний архів Національного музею.

2102. *Денисюк І.* Євген Лазаренко – меценат української культури // Академік Євген Лазаренко: Нарис про життєвий і творчий шлях, спогади, фотоальбом / Авт. нарису і упоряд.: О. Матковський, П. Білоніжка, В. Павлишин; Відп. ред. І. Вакарчук. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Франка, 2005. – С. 106–107.

С. 106: Про співпрацю ректора Львівського університету Є. К. Лазаренка “з видатними вченими філологічного факультету (академік М. Возняк, професори Свенціцький, Пархоменко та ін.)”.

2103. *Дроздовська О.* Часопис “Книгарь” (Київ, 1917–1920 рр.): Огляд матеріалів до історії та бібліографії української преси // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 2005. – Вип. 13. – С. 20–32.

С. 22: Серед відомих вчених, літературознавців, культурологів, громадських діячів (Д. Багалій, О. Волошин, О. Гермайзе, С. Єфремов, О. Олесь та ін.), які були активними співробітниками “Книгаря”, названо І. Свенціцького.

2104. *Дяків С.* Передмова // Листи Митрополита Андрея Шептицького до Іларіона Свенціцького: З архіву Національного музею у Львові / Упоряд. С. Дяків. – Львів: Українські технології, 2005. – С. 5–35.

С. 7, 35: Укладач зазначає: “Листи публікуються факсимільно. Частина з них – рукописні (більшість виконані рукою секретаря Митропо-

лита А. Шептицького), решта – машинописні. Однак вичерпних даних щодо кількості втрачених листів, що не дійшли до нашого часу, на жаль, не визначено. ... Листи подані в хронологічному порядку, що створює загальне їх сприйняття в історичній послідовності, і охоплює період з 1912 по травень 1943 рр.”.

2105. *Колосовська О.* Пилип Свистун (1844–1916) – громадський діяч, редактор, бібліотекар // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 2005. – Вип. 13. – С. 526–540.

С. 535: Про здійснений І. Свенціцьким опис рукописів бібліотеки Народного Дому П. Свистун (Вісник “Народного Дома”, 1905) відзначив: “Трудъ его составленъ съ большею старательностію и знаніємъ дела”.

С. 537: Зазначено, що П. Свистун відновив видання Галицько-руської Матиці. У 1908 р. було видано чотири книги. У четвертій, що мала назву “Научный выпускъ”, було вміщено працю І. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси”: [У 2 ч.] (Львовъ, 1905–1906).

2106. *Кольбук М. М.* Історія формування збірки кириличних рукописних книг відділу рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника // Рукописна та книжкова спадщина України. – Київ, 2005. – Вип. 10. – С. 263–276.

С. 267: Йдеться про бібліотечну колекцію Народного Дому. Оскільки її найбільшим жертводавцем був А. Петрушевич, то колекція отримала назву “Музей А. С. Петрушевича”. Автор зазначає, що “На думку дослідника кириличної рукописної книги Іларіона Свенціцького, “найкращою одначе частиною музею являється безперечно відділ рукописів і старопечатиних видань... Та найбагатша вона на рукописи, і то не лише числом..., а й якістю”.

С. 268: Зазначено, що “17 (30) квітня 1906 р. за згодою колекціонера бібліотеки Народного дому Федором Свистуном через Іларіона Свенціцького до Митрополичого архіву була передана Юридика монастиря св. Георгія у Львові (початок записів – 1572 р.)”.

С. 275: У пристайейних примітках (с. 274–276) посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1” (Львів, 1906).

2107. *Корнютко-Гринів О.* З епістолярію Михайла Осінчука // Народнознавчі зошити. – 2005. – Чис. 5/6. – С. 706–713.

С. 707, 708, 710: Йдеться про три листи М. Осінчука до І. Свенціцького, надіслані з Кракова. На ці листи вчений відповів художнику, про що свідчить запис, зроблений І. Свенціцьким у “Музейному Дневнику”.

2108. *Корнютко-Гринів О.* Не цураймося вічних скарбів людського духа! // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. “Музеї, колекції, люди: традиції і перспективи розвитку музейної справи. Вітчизняний і зарубіжний досвід”: (В рамках святкування 25-річчя музею) [Івано-Франківськ. Художній музей. 10–11 листоп. 2005 р.] / М. Дейнега (відп. за вип.). – Івано-Франківськ, 2005. – С. 36–41.

С. 36, 38, 41: Про І. С. Свенціцького – дослідника музейної справи, посилення на його працю “Завдання і потреби Національного Музею” (1922) та збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного музею” (Львів, 1930).

2109. *Кострова М.* Українські бібліотеки і музеї Львова в часі Першої світової війни: Доля фондів // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка: Зб. наук. праць. – Львів, 2005. – Вип. 13. – С. 320–335.

С. 321, 322, 324, 325, 330: У присторінкових примітках посилення на “Звіт[и] Управи Національного Музею” (за 1927–1928 рр.) І. Свенціцького та його праці: “Бібліотека Національного музею” (1918), “Опис рукописів. І. Кириличні пергаміни XII–XV вв.” (Львів, 1933), “Описание иноязычных и новѣйшихъ карпаторусскихъ рукописей библиотеки “Народнаго Дома” во Львовѣ” (Львовъ, 1905) та “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904).

С. 323: Про звільнення І. Свенціцького з посади помічника бібліотекаря Народного Дому у 1906 р. з мотивацією “...по поводу несоблюдения служебной дисциплины и его политическихъ тенденцій, не сходныхъ с цѣлями и задачами Института”. Цитується уривок з “Протоколу общого собранія членовъ Института “Народный Домъ” во Львовѣ з 13 (26) декабря 1905 г.”. (Вѣстникъ “Народнаго Дома”, 1906, чис. 1, с. 16–22).

С. 325–326: Про арешт І. Свенціцького (у червні 1915 р.) та вивезення до Росії.

С. 327–330: Про подвижницьку діяльність І. С. Свенціцького у справі повернення Галичини архівних і музейних цінностей (Ставропігії, Національного музею, архіву А. Шептицького), вивезених у Росію (Ростов-на-Дону). Посилаючись на архівні матеріали (ЦДІА України у Львові (ф. 130, оп. 1, спр. 830, арк. 54–61), автор докладно інформує про справді героїчну боротьбу І. Свенціцького, в яку він вклав чимало моральних зусиль та праці для повернення цінностей на Батьківщину. Вчений неодноразово звертався в офіційні інстанції (у 1926 р. з офіційною заявою до посла СРСР у Варшаві П. Войкова; як представник Управи Національного музею передав (у 1927 р.) до уряду СРСР (через нового посла СРСР Д. В. Богомолова) відповідний меморіал у справі повернення галицьких архівних і музейних цінностей; у 1928 р. виїжджав у справах повернення цінностей до Варшави, Ленінграда, Ростовського університету; зустрічався з представниками ленінградської митниці, польського консульства, Академії наук СРСР (зокрема з академіком С. В. Рождественським, бібліотекарем В. І. Срезневським, вченим секретарем Мартінсоном та ін.).

2110. *Костюк С.* До історії відділу мистецтва ЛНБ ім. В. Стефаніка НАН України // Там само. – С. 238–246.

С. 242: Згадано працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

2111. *Коць-Григорчук Л.* Знаменна ланка // Слово і доля: Збірник на пошану Уляни Єдлінської / Редкол.: Я. Ісаєвич (голова), Н. Хобзей (відп. ред.) та ін. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича НАНУ, 2005. – С. 47–58. – (Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність; 14).

С. 50: Зокрема, про датування І. Свенціцьким ікони Богородиці Одигітрії з Підгорець: “До реставрації Іларіон Свенціцький обережно датував ікону XVI століттям [Свенціцький 1929]”. Автор зауважує, що порівняння творів [з познанською іконою Богородиці Одигітрії] “дає змогу... аргументованіше підтвердити чи заперечити гіпотетичні атрибуції мистецтвознавців – І. Свенціцького, Е. Іванойка, В. Свенціцької”.

С. 58: У пристатейному списку літератури вказано працю І. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

2112. *Кровицька О.* Рукописні пам'ятки XV–XIX століть у “Музеї імені А. С. Петрушевича” // Там само. – С. 346–350.

С. 347, 348, 349, 350: Про І. С. Свенціцького, який опрацював збірку рукописів з колекції А. С. Петрушевича, згодом опублікував три частини опису рукописів у серійному виданні історично-філософської секції НТШ “Українсько-руський архів”. Автор зазначає, що у коментарях І. С. Свенціцький чітко визначив особливості кожного рукопису, проаналізував поодинокі слова, давши їхнє тлумачення, влучно назвавши деякі світські збірники (“Ізмарагди”, “Пчели” та ін.) своєрідними кодексами духовного і світського життя.

2113. *Купчинський О.* Неавтентична грамота галицького князя Лева Даниловича перемишльському єпископові Антонію з датою 1292 р., жовтня 8, у Перемишлі, якою князь підтверджує заснування Онуфріївського монастиря в Лаврові та надає йому земельні посілості, людей і засвідчує зобов'язання щодо монастиря // Там само. – С. 13–40.

С. 15, 17, 33, 40: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (Львовъ, 1906).

2114. Листи Митрополита Андрея Шептицького до Іларіона Свенціцького: З архіву Національного музею у Львові / Упоряд. С. Дяків. – Львів: Українські технології, 2005. – 108 с.: іл.

С. 7, 8, 36, 37: Поміщено фотографії: І. С. Свенціцького серед учасників конгресу візантологів в Римі (1936 р.), І. С. Свенціцького з працівниками Національного музею (1930 р.) та ін. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

2115. *Литвин Т.* Бібліотекознавчі та книгознавчі праці Івана Крип'якевича // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2005. – Вип. 13. – С. 298–310.

С. 305: Зазначено, що разом з І. Свенціцьким І. Крип'якевич допомагав упорядковувати фонд стародруків і рукописів відділу рідкісної книги, що був створений на базі бібліотеки Народного Дому.

С. 306: І. Крип'якевич проаналізував деякі археографічні публікації С. Маслова, П. Строева, І. Свенціцького та інших вчених.

2116. *Луцький О.* Академічна наука в західних областях України в роки Другої світової війни // Там само. – С. 396–429.

С. 399: За постановою Раднаркому УРСР (від 2.I.1940) у Львові були створені відділи інститутів, зокрема відділ Інституту мовознавства. Згадано І. Свенціцького – завідувача львівським відділом Інституту мовознавства АН Української РСР.

С. 414: Президія товариства НТШ 24 вересня 1941 року звернулась письмово до керівника відділу науки і освіти дистрикту Галичина з ініціативою відновлення роботи секцій НТШ. У процесі відновлення НТШ взяли участь І. Карпинець, В. Огоновський, І. Грабар, І. Свенціцький, Ф. Колесса та інші вчені.

С. 415–416: Зазначено, що “Філологічна група Об’єднання праці українських науковців свої установчі збори провела 7 травня 1943 р.”. Робота групи проходила в шести кабінетах. Кабінетом культурних зв’язків із Півднем і Сходом завідував професор І. Свенціцький, який в той час працював над завершенням фундаментальної монографії “Проблематика історії староруського письменства X–XII вв.”.

С. 417: Зазначено, що 28 травня 1943 року на літературному вечорі у літературно-мистецькому клубі професор І. Свенціцький виступив на захист Миколи Гоголя, проти якого виступали і пропонували викреслити з історії української літератури окремі львівські діячі.

С. 421: Згадано І. Свенціцького, який у 1944 р. очолював відділ Інституту мовознавства Львівського філіалу АН УРСР.

С. 426: Згадано виступ професора І. Свенціцького на захист львівських науковців 15 жовтня 1945 р. на нараді художників Львова.

С. 428: До наукових досліджень співробітники львівських академічних установ ставились традиційно професійно і вимогливо. Відділом української мови Львівського філіалу АН УРСР було заплановано у 1944 р. опублікувати, зокрема, працю І. Свенціцького “Мова пам’яток староруського письменства X–XII століття”.

2117. *Павличко Я.* Віра Свенціцька – видатна вчена, дослідниця стародавнього українського мистецтва, музейник: життєвий і творчий шлях // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. “Музеї, колекції, люди: традиції і перспективи розвитку музейної справи. Вітчизняний і зарубіжний досвід”: (В рамках святкування 25-річчя музею)

[Івано-Франківськ. Художній музей. 10–11 листоп. 2005 р.] / М. Дейнега (відп. за вип.). – Івано-Франківськ, 2005. – С. 18–20.

С. 18: Згадано Іларіона Свенціцького – директора Національного музею у Львові, батька мистецтвознавця Віри Свенціцької.

2118. *Палієнко М.* Невідомі сторінки історії архіву уряду ЗУНР у Відні // Історичний журнал. – 2005. – № 5. – С. 13–24.

С. 15: Йдеться про діяльність архівного осередку для збереження урядової документації у Відні. З ініціативою створення такого осередку у Львові від імені митрополита А. Шептицького виступив Національний музей. Також про І. С. Свенціцького – директора музею, якому в березні 1905 р. митрополит доручив організацію та ведення музейної справи.

2119. *Паславський І.* Іларіон Свенціцький – історик східнослов'янської філософії // Слово і доля: Збірник на пошану Уляни Єдлінської. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ, 2005. – С. 338–343. – (Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність; 14).

С. 343: У пристатейному списку літератури вказано праці І. Свенціцького “Начала філософії вь руской литературѣ XI–XVI вв.” (Львовь, 1901) та “Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України” (Львів, 1928).

2120. *Різун Т.* Національному музеєві – 100 // Поступ. – 2005. – 2 груд.

Про урочисті заходи у Львові, які почались 11 грудня 2005 року з нагоди 100-річчя львівського Національного музею ім. А. Шептицького. Також про Іларіона Свенціцького – першого і багаторічного (1905–1952 рр.) директора музею.

2121. *Рудий Г. Я.* Преса України 1917–1920 рр. як об'єкт дослідження української культури: джерелознавчий і методологічний аспекти / НАН України. Ін-т історії України. – Київ, 2005. – 548 с.

С. 298: Про публікації І. С. Свенціцького в “Ділі”: “Показовою є одна з статей Свенціцького в газеті “Діло” (Львів), де твердилося, що музей повинен стати тривким джерелом безупинної праці українських культурологів та вчених над пам'ятками української мови, мистецтва, духовної культури”. Автор помилково називає Іларіона Свенціцького Іваном.

2122. *Селезінка І.* Цінна літературознавча бібліографічна персоналія // Вісник Книжкової палати. – 2005. – № 6. – С. 14. – *Рец. на кн.*: Нонна Копистянська: Біобібліогр. покажч. / Уклад. М. Кривенко. – Львів: Вид. центр Львів. нац. ун-ту ім. І. Франка, 2004. – 234 с.
Згадано І. С. Свенціцького – професора Львівського університету, наукового керівника професора Н. Х. Копистянської.
2123. *Сілевич Л.* Літературознавчі студії Є.-Ю. Пеленського на сторінках української галицької періодики // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів, 2005. – Вип. 13. – С. 559–572.
С. 567: Згадано рецензію Є.-Ю. Пеленського (“Дажбог”, 1933) на працю І. С. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933).
2124. *Черниш Н.* Початки українського друкарства у дослідженнях Іларіона Свенціцького та Івана Огієнка // Вісник Книжкової палати. – 2005. – № 6. – С. 40–44.
2125. *Чікало М.* **За дѣлными sprawy достоупили стѣ славы** // Слово і доля: Збірник на пошану Уляни Єдлінської. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича НАНУ, 2005. – С. 7–9. – (Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність; 14).
С. 7: Згадано видатних вчених-мовознавців Львівського університету – І. Свенціцького, П. Кострубу, М. Онишкевича, І. Ковалика, яким за ґрунтовні знання та прищеплене вміння науково оцінити мовознавчі явища завдячує не одне покоління випускників філологічного факультету, зокрема, так звана “львівська плеяда” однодумців, нині відомих вчених – З. Франко, М. Вальо, Л. Коць, У. Єдлінська.
2126. *Чорній В.* Трибуна українських славістів // “Українське слов’янознавство”. Вип. 1–12; “Проблеми слов’янознавства”. Вип. 13–50. 1970–1999: Тематичний покажч. опубл. матеріалів / Уклали: М. Кріль, В. Чорній; Наук. ред. та передм. В. Чорнія. – Львів, 2005. – С. 3–16.
С. 11: Згадано І. С. Свенціцького – видатного українського славіста, який публікував свої праці на сторінках “Проблем слов’янознавства”.

2127. **Рец.:** *Гуменюк М.* Подвижники національної культури // Поступ. – 2005. – 14 груд. – *Рец. на кн.:* Листи Митрополита Андрея Шептицького до Іларіона Свенціцького: З архіву Національного музею у Львові / Упоряд. С. Дяків. – Львів: Українські технології, 2005. – 108 с.: іл.

2006

2128. Батьківською дорогою: Співець і дослідник наших іконописних осередків – Віра Свенціцька // Воля народу. – Буськ, 2006. – № 33. – 7 квіт.

Згадано І. С. Свенціцького – батька В. І. Свенціцької.

2129. *Біла О.* Художньо-меморіальний музей Івана Труша // Галицька брама. – 2006. – № 5/6. – С. 39–41. – (Номер присвячений 100-річчю Національного музею у Львові ім. А. Шептицького та 130-річчю від дня народження І. Свенціцького).

С. 39: Формування найбільшої колекції творів І. Труша в Україні було розпочато на початку 1900-х років фундатором Національного музею митрополитом А. Шептицьким та директором музею професором І. Свенціцьким.

2130. *Бушко Г.* Роль І. Шишманова у становленні болгарської україністики // Художні та наукові картини світу ХХ століття: Колективна монографія на честь 110-ї річниці народження Максима Рильського / НАН України. Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. Укр. Комітет Славістів; Редкол.: В. О. Захаржевська, А. І. Муха, С. В. Тишко, О. С. Найден та ін. – Київ, 2006. – С. 100–109. – (Комплексне дослідження духовної культури слов'ян; Вип. 2).

С. 102: Автор зазначає, що за посередництва М. Драгоманова болгарський україніст І. Шишманов “познайомився з І. Франком, М. Павликом, а пізніше налагодив контакти з В. Гнатюком. проф. Іл. Свенціцьким, О. Кобилянською”.

2131. *Вальо М.* Вчений рідкісного таланту та одержимості // Олег Купчинський: Бібліогр. покажч. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника;

Уклад. М. М. Трегуб; Передм. М. А. Вальо; Бібліогр. ред. Н. І. Кошик. – Львів, 2006. – С. 3–12.

С. 4: Зазначено, що ґрунтовні гуманітарні знання О. Купчинський здобув у Львівському університеті під наставництвом відомих вчених І. Свенціцького, Т. Коструби, І. Ковалика та ін.

2132. *Васильєва Л.* Південнослов'янська проблематика в мовознавчих зацікавленнях Івана Франка / ЛНУ ім. І. Франка. Наук. б-ка; Львів. обл. відділення Т-ва зв'язків з українцями за межами України (Т-во “Україна-Світ”). – Львів, 2006. – 69 с. – (Серія “Дрібненька бібліотека”; Чис. 15: До 150-річчя від дня народження Івана Франка).

С. 57: Серед українських учнів В. Ягича згадано І. Свенціцького – професора і завідувача кафедри слов'янської філології Львівського університету.

2133. *Вергун Н.* Пам'ятки писемності // Галицька брама. – 2006. – № 5/6. – С. 18–20.

С. 18: Зокрема про І. Свенціцького, який продовжив формування фонду колекції стародруків Львівського Національного музею (що нараховує нині понад 10000 одиниць), розпочате засновником музею – митрополитом А. Шептицьким.

2134. *Вечірко Р.* Феномен української культури // Вітчизна. – 2006. – № 11/12. – С. 142–151.

С. 143: Про українського вченого І. Свенціцького, який у своїх мовознавчих працях “наголошував, що поодинокі мови з першопочатку розвивались своїм індивідуальним шляхом”.

2135. *Вол Б.* Львів музейний: історія, традиції, проблеми сучасного розвитку // “Львів: історична та культурна спадщина”: (до 750-річчя заснування Львова): Матеріали наук. конф. 14 квіт. 2006 р. / Редкол.: М. Нагірняк (відп. ред.) та ін. – Львів: Львів. держ. ун-т безпеки життєдіяльності, 2006. – С. 39–61.

С. 45: Про львівський музей скансену. Зазначено, що свого часу за створення такого музею у Львові виступали відомі культурні й громадські діячі, зокрема письменниця Ірина Вільде, художник Олена Кульчицька, академік Михайло Возняк, професор Іларіон Свенціцький та ін.

2136. “Все, що мав у життю...” // Воля народу. – Буськ, 2006. – 7 квіт. – (Постаті).

Під такою назвою вийшла перша сторінка районної газети “Воля народу” (м. Буськ), присвячена ювілею І. С. Свенціцького – “великого бужчанина”.

2137. *Гарасимів Л.* Чи бути музею на батьківщині Свенціцького? // Там само. – 18 квіт.

У місті Буську, де народився І. С. Свенціцький, з нагоди ювілею вченого земляки організували книжкову виставку, провели науково-практичну конференцію, на якій постало питання про організацію музею І. С. Свенціцького на його Батьківщині.

Поміщено фото І. С. Свенціцького з родиною.

2138. *Гелитович М.* Іконопис // Галицька брама. – 2006. – Трав. – черв. – С. 14–17.

С. 14: Про сформовану професором І. С. Свенціцьким унікальну колекцію ікон. Автор зазначає, що саме І. С. Свенціцькому належить перша спроба атрибуції та систематизації колекції іконопису.

2139. *Голод І.* Національний музей випередив ... націю: 7 квітня минає 130-та річниця його творця // Молода Галичина. – 2006. – 6 квіт.

До 130-ї річниці від дня народження багатолітнього директора Національного музею професора І. С. Свенціцького.

Поміщено фото вченого.

2140. *Гораль Г.* Вшановуємо славного земляка // Воля народу. – 2006. – 18 квіт.

Ювілею І. Свенціцького присвячено урок у школі № 2 м. Буська.

Поміщено фото І. Свенціцького з дочкою Вірою.

2141. *Дашкевич Я.* Постаті: Нариси про діячів історії, політики, культури / Львівське відділення ІУАД ім. М. С. Грушевського НАНУ; ЛНУ ім. І. Франка; Редкол.: І. Вакарчук, Я. Гарасим, С. Гелей та ін.; Упоряд.: М. Капраль, Г. Сварник, І. Сковчиляс. – Львів, 2006. – 704 с.

С. 248: Посилання на працю І. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: [У 2 ч.]. Ч. 1: Сношенія Карпатской

Руси съ Россіей въ 1-ой половинѣ XIX-аго вѣка” (Львовъ, 1905), де подано лист Д. Зубрицького до І. Давидова.

С. 397: Згадано І. С. Свенціцького, його добре ставлення до В. Т. Горбатюка (тодішнього декана та викладача історичного факультету університету), якого переслідували і звинувачували в українському буржуазному націоналізмі.

С. 521: Автор пригадує, як у роки Другої світової війни вони з приятелями-студентами “йшли до Іларіона Свенціцького (тоді директора Музею українського мистецтва) з попередженням, що на нього гряде спеціальна комісія з Києва”.

С. 688: У розділі “Фаїна Петрякова” йдеться про дослідження Фаїною Петряковою творчої спадщини Максиміліана Гольдштейна. Зазначено, що жертвна праця М. Гольдштейна – дослідника єврейської культури Галичини, як складової частини загальноукраїнської культури, ще перед Другою світовою війною здобула визнання українських мистецтвознавців, зокрема І. Свенціцького.

2142. *Денисюк І.* Актуальні проблеми вивчення генології // Слово і час. – 2006. – № 7. – С. 68–71. – *Рец. на кн.: Копистянська Н. Х.* Жанр, жанрова система у просторі літературознавства: монографія. – Львів: ПЛІС, 2005. – 368 с.

С. 68: Про І. С. Свенціцького – наукового керівника професора Н. Х. Копистянської. Автор рецензії називає І. С. Свенціцького одним із “львівських характерників”, пригадуючи, як “молодий Ю. Шевельов, не вивчивши глибоко праці “Різдво Христове в поході віків” І. Свенціцькому інкримінує він брак будь-якого наукового методу”, в той час, коли вчений “чітко визначив “порівняльно-історичну методу” та історичну поетику досліджуваного там жанру колядки, присвячуючи книжку “дорогій пам’яті вчителів і провідників на шляху своєї дослідницької праці” – О. Потебні й О. Веселовському”.

2143. *Дижикант Т.* Велика брехня. – Буськ, 2006. – 15 с. – (Видруковано в авторській редакції).

Про авторство “Слова о полку Ігоревім”. Робота присвячена І. Свенціцькому. На звороті обкладинки зазначено: “Пам’яті видатного земляка Іларіона Семеновича Свенціцького 7 квітня 1876 – 18 вересня 1956”.

С. 9: Згадано працю І. Свенціцького “Русь і Половці в староукраїнському письменстві: (Історія літературного сюжету)” (Львів, 1939).

2144. *Дишкант Т.* “Галицька брама” про Іларіона Свенціцького” // Воля народу. – Буськ, 2006. – 3 жовт.
2145. *Дишкант Т.* Єретичне слово про “Слово”: Чому і сьогодні наукова спадщина Іларіона Свенціцького замовчується // День. – Буськ, 2006. – 7 квіт. – С. 8.
Про І. С. Свенціцького – дослідника “Слова...”, огляд його праці “Русь і Половці в староукраїнському письменстві: (Історія літературного сюжету)” (Львів, 1939).
2146. *Дишкант Т.* Іларіон Семенович Свенціцький // Воля народу. – Буськ, 2006. – 12 верес. – (Видатні постаті Надбужжя).
2147. [До 130-ліття з дня народження Іларіона Свенціцького] // Галицька брама. – 2006. – Трав. – черв.
С. 1: Зазначено, що номер присвячено “До 100-ліття з часу створення Національного музею у Львові ім. Андрея Шептицького. До 130-ліття з дня народження Іларіона Свенціцького”.
2148. *Дяків С.* Життя, сповнене жертвності // Поступ. – 2006. – 20 лют.
Про молодшу дочку І. С. Свенціцького, філолога-германіста, Марію Іларіонівну Свенціцьку, яка пішла з життя 10 лютого 2006 року. Також про І. С. Свенціцького та родину Свенціцьких.
2149. *Єдлінська У.* Кирило Студинський. 1868–1941: Життєписно-бібліографічний нарис / Наук. т-во ім. Шевченка у Львові; Відп. ред. О. Купчинський. – Львів, 2006. – 309 с. – (Визначні діячі НТШ; № 10).
С. 11: У пристоїрковій примітці посилання на працю “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993), упорядковану І. Свенціцьким.
С. 36: Про І. Свенціцького, який разом з К. Студинським у жовтні 1926 р. був у Києві на урочистостях з нагоди ювілею М. Грушевського.
С. 37: Про І. Свенціцького, який разом з К. Студинським та В. Сімовичем був представником від вчених Західної України на конференції з питань правопису (Харків, 1927 р.).
С. 42: На урочистостях, що відбулись у Львові 2.XII.1928 р. з нагоди ювілею академіка К. Студинського, першу загальну доповідь

виголосив голова ювілейного комітету професор І. Свенціцький. Цитується уривок доповіді І. С. Свенціцького.

С. 43: Згадано статтю М. Скрипника в “Пролетарской правде” про враження від перебування у Львові (у вересні 1929 р.), зустрічі і розмови з львівськими вченими, зокрема з директором Національного музею доктором І. Свенціцьким.

С. 47–48: У травні 1935 р. К. Студинського було обрано головою Філологічної секції НТШ. Автор зазначає, що у НТШ ще раніше виник конфлікт, пов’язаний з іменем К. Студинського. Рада секції НТШ на чолі з І. Свенціцьким “захищала К. Студинського як такого, який у конфлікті виступав не як приватна особа, а як представник секції і виконавець її рішень”.

С. 51–52: Цитується уривок листа (від 26 червня 1941 р.) І. Свенціцького до К. Студинського: “Сердечно дякую Вам за звільнення дочки. Ось 14-го явилась дома з посвідкою про звільнення”.

С. 52: У присторінковій примітці автор зазначає: “Ідеться про відомого мистецтвознавця Віру Іларіонівну Свенціцьку. Цього батькового листа особисто заносила К. Студинському до його помешкання Марія Свенціцька, сестра звільненої Віри, але адресата вже не застала (з її власної розповіді. – У. С.). Хтось із рідних дбайливо поклав його у збірку листування”.

С. 58–60: Згадується доповідь професора І. Свенціцького на урочистостях з нагоди ювілею академіка К. Студинського, в якій проаналізовано та виділено основні напрями 35-річної наукової діяльності академіка та зосереджено увагу на діяльності ювіляра як голови НТШ.

2150. *Жеплинська О.* Українське мистецтво кінця XVII – початку XX ст. // Галицька брама. – 2006. – Трав. – черв. – С. 29–32.

С. 29: Зазначено, що формування збірки колекції українського малярства кінця XVII ст. (яка тепер налічує понад дві тисячі пам’яток) започаткували у 1908 році засновник музею митрополит А. Шептицький та директор музею І. Свенціцький.

2151. *Забитківська А.* Мистецькі акції з нагоди 100-ліття Національного музею у Львові імені Андрея Шептицького // Там само. – С. 49–52.

С. 49, 50: Згадано І. С. Свенціцького – першого директора Національного музею, який у різний час придбав для музею чимало безцінних експонатів.

С. 51: Про виставку “Відгомін століть. Із скарбниці Національного музею у Львові ім. А. Шептицького”, присвячену 100-річчю Національного музею, яка була також даниною шани засновникові Національного музею А. Шептицькому та його першому директорові – І. Свенціцькому. На виставці були представлені, зокрема, фотографії, автографи та листування І. С. Свенціцького з відомими діячами: І. Огієнком, Й. Сліпим, І. Крип’якевичем, І. Пулюєм, О. Архипенком, О. Грищенком та іншими діячами культури.

2152. *Кіс-Федорук О.* Графіка // Там само. – С. 21–24.

С. 21: Цільове формування колекції графіки у Національному музеї започаткував митрополит А. Шептицький, згодом професор І. Свенціцький приділяв велику увагу комплектуванню графічних збірок. Завдяки їхній подвижницькій місії Національний музей пишається нині унікальними зразками графіки українських та західноєвропейських майстрів.

С. 24: Автор зауважує, що саме завдяки відчайдушним старанням Іларіона Свенціцького і добрій волі Луки Мишуги придбано для музею сім рисунків і один офорт відомого скульптора і художника Олександра Архипенка, які є предметом гордості Національного музею.

2153. *Кожан І.* [13 грудня 2005 р. Науково-мистецькій фундації митрополита Андрея Шептицького – Національному музею у Львові виповнилося 100 років з дня заснування] // Там само. – С. 3.

Згадано І. С. Свенціцького – першого директора Національного музею, якому вчений присвятив майже п’ятдесят років життя і праці.

2154. *Корнютко-Гринів О.* Володар вічних скарбів людського духу [І. С. Свенціцький] // Поступ. – 2006. – 10 квіт.

7 квітня 2006 р. минуло 130 років від дня народження видатного українського діяча, музеєзнавця, довголітнього директора Національного музею у Львові, доктора філологічних наук, професора І. Свенціцького.

2155. *Кость Л.* Художньо-меморіальний музей Олени Кульчицької // Галицька брама. – 2006. – Трав. – черв. – С. 42–44.

С. 42: Згадано І. Свенціцького – директора Національного музею, який високо цінував творчість О. Кульчицької, розумів її роль у художньому житті України.

2156. *Коцовська Л.* Мить історії у світлинах та архівних документах Національного музею у Львові // Там само. – 2006. – Трав.– черв. – С. 25–28.

С. 25–26: З ім'ям І. Свенціцького пов'язана історія формування збірки фотографій Національного музею, започаткована фотографіями самого І. Свенціцького, під вмілою опікою якого добрим фотографом і берегинею фонду давніх світлин і негативів музею стала дочка Віра Свенціцька.

С. 27: Про архівний фонд Національного музею, численну групу якого складають рукописи, тексти статей, виступів, рецензій та наукових праць І. Свенціцького, датовані 1910–1940 рр., та архів обширної кореспонденції І. Свенціцького з видатними істориками, мистецтвознавцями, громадськими діячами (зокрема, листи від Й. Сліпого, І. Огієнка, К. Студинського, І. Крип'якевича, І. Грабаря, В. Щербаківського, П. Холодного, С. Гординського, О. Архипенка, О. Грищенко, Л. Геца, М. Глуценка, Я. Музики, О. Кульчицької та ін.).

С. 28: Поміщено фото (30-х років) І. Свенціцького на розбудові Національного музею у Львові.

2157. *Кривенко М.* Берегиня дому і Великої родини // Вісник Книжкової палати. – 2006. – № 4. – С. 18–19.

Про М. І. Свенціцьку (7.XII.1918 – 10.II.2006), родину Свенціцьких.

2158. *Кривенко М.* Марія Свенціцька – бібліотекар, педагог-германіст, дослідник: [Передм. до спогадів М. Свенціцької “Звіт про життя, працю, враження, спостереження, міркування”, коментарі та бібліографія праць М. Свенціцької] // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. 2006. – Вип. 14. – С. 454–489.

С. 454–455: Також про І. Свенціцького. У присторінкових примітках зазначено праці про І. Свенціцького його аспірантів, зокрема, Н. Копистянської, Л. Коць-Григорчук, І. Лозинського.

С. 458: Після смерті батька – І. С. Свенціцького та сестри – В. І. Свенціцької, М. І. Свенціцька продовжила, певною мірою, їхню справу, бо музейництво та мистецтвознавство стали домінуючими в її дослідницькій діяльності.

С. 460–461: М. І. Свенціцька допомагала матеріалами, порадами у підготовці біобібліографічного покажчика праць І. С. Свенціцького,

видання якого готується у Науковій бібліотеці Львівського національного університету імені І. Франка.

С. 484: У розділі “Бібліографія праць Марії Свенціцької” (№ 27, 29, 31, 34) зазначено праці М. І. Свенціцької про І. С. Свенціцького.

2159. *Кривенко М.* Світ навколо неї не обертався: Пам’яті Марії Свенціцької // Дзвін. – 2006. – № 3. – С. 101–103.

С. 101–103: Також про І. С. Свенціцького.

2160. *Кухар Л. А.* Патріарх української бібліографії: До 110-річчя від дня народження Ф. П. Максименка (1897–1983) // Календар знаменних і пам’ятних дат / Авт.-уклад.: О. В. Булгак, О. О. Гриценко, К. В. Камінська та ін. – Київ: Книжкова палата України, 2006. – № 1 (I квартал 2007). – С. 60–65.

С. 63: Зазначено, що матеріал про видатного діяча української науки професора І. С. Свенціцького поміщено, зокрема у покажчику “Друковані праці професорів, викладачів і співробітників Львівського університету за 1944–1960 роки” (Львів, 1962).

2161. *Маковецька Х.* Збірка давньої сакральної скульптури Національного музею ім. Андрія Шептицького // Пам’ятки України: історія та культура. – 2006. – № 1/2. – С. 53–63.

С. 53: Про директора Національного музею І. С. Свенціцького, завдяки активній діяльності якого та колективу однодумців, поповнювалась колекція скульптури музею.

С. 63: У пристатейній бібліографії посилання на працю І. Свенціцького “Опись Музея Ставропигийскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1905).

2162. *Мельник І.* Ще раз про вулицю Драгоманова // Поступ. – 2006. – 29–30 квіт.

Зокрема про багатолітнього директора Національного музею (по вул. Драгоманова, 42) І. С. Свенціцького, 130-річчя якого минуло 7 квітня 2006 року.

2163. *Мельник О.* Був Національним за духом, став Національним за статусом // Урядовий кур’єр. – 2006. – 17 лют.

Також про директора львівського Національного музею І. С. Свенціцького.

2164. *Орленко П.* Біля витоків рідної культури // Чумацький шлях. – 2006. – № 1. – С. 11–12.

До 130-річчя від дня народження І. С. Свенціцького.

2165. *Павличко Я.* Невтомний працелюб на ниві музеєзнавства // Галицька брама. – 2006. – Трав. – черв. – С. 11.

Про І. С. Свенціцького. Автор статті помилково вказує дату смерті вченого 1952 р. замість 1956 р.

Поміщено фотографії І. С. Свенціцького (1929–30-х років) та фото (1950-х років) І. С. Свенціцького разом з працівниками музею. Поміщено ксерокопії обкладинок праць І. С. Свенціцького “Консервація і реставрація історичних пам'яток церковного мистецтва” (Львів, 1932) та “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

2166. *Погребенник В.* Етнографічно-фольклористичний набуток Зенона Кузеля // Народна творчість та етнографія. – 2006. – № 3. – С. 61–68.

С. 65: Зазначено, що “З. Кузеля зреферував працю І. Свенціцького про взаємодію похоронних голосінь і церковно-релігійної поезії відповідного змісту, що розвинула народну поетичну сторону і надала фольклорним творам християнського світогляду”. Очевидно, йдеться про працю І. Свенціцького “Похоронне голосіне і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесноти)” (1910).

2167. *Посацька Д.* Проекти розбудови Національного музею у Львові у 1920–1960-х роках // Галицька брама. – 2006. – Трав. – черв. – С. 6–10.

С. 6, 7: Автор зазначає, що в листі (від травня 1918 р.) до І. Белозерського І. Свенціцький ділиться задумом, яким він бачить в майбутньому будинок музею: “Ми думаємо створити Український музей на чудовій площі серед садів, на склоні гори з видом на сади, гори, місто. Мені мріється свого рода Український Пантеон, дійсно класичний будинок, що охоплював би терасами склон гори, а аркадами внутрішній сад музею”. Своїми задумами І. Свенціцький поділився з архітектором О. Пежанським та архітектором О. Лушпинським. Про справу розбудови музею І. Свенціцький постійно інформував митрополита А. Шептицького. Вміщено особистий рисунок (1918 р.) І. Свенціцького розпланування ділянки музею.

2168. Програма Міжнародної славістичної конференції, присвяченої 10 річниці викладання хорватської мови у Львівському національному університеті імені Івана Франка 23–25 берез. 2006 р. / Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Філол. ф-т. Каф. слов'ян. філол. – Львів, 2006. – 8 с.

С. 8: Зазначено, що на конференції (у секції культури) Л. Панів виступила з доповіддю “Іван Франко у науковій спадщині Іларіона Свенціцького”.

2169. *Сварник Г.* Архів Івана Франка в Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – Львів, 2006. – Вип. 4. – С. 409–432.

С. 413: Зазначено, що 15 серпня 1944 р. у Львові відбулось засідання керівників Відділів Інститутів АН УРСР, на якому був присутній І. С. Свенціцький (від відділу мовознавства Інституту суспільних наук), який “запропонував “віднайти для Етнографічного музею, що зараз приміщується в домі АН УРСР по вул. Радянській № 24, інше приміщення, а на його місце перемістити Бібліотеку АН. Побіч неї треба примістити Музей Ів. Франка і улаштувати його на зразок інших закордонних меморіальних музеїв”.

2170. *Свенціцька М.* Мистецтво довге, життя коротке: (Із спогадів про Іларіона Свенціцького його молодшої дочки Марії) // Воля народу. – Буськ, 2006. – 7 квіт.

Уривок статті М. І. Свенціцької, передрукований з покажчика “Вчені кафедри слов'янської філології” (Львів, 1998). Поміщено останнє прижиттєве фото М. І. Свенціцької.

2171. *Свенціцька М.* Міркування з приводу появи бібліографічного покажчика Нонни Копистянської // Вісник Книжкової палати. – 2006. – № 4. – С. 19–20. – *Рец. на кн.*: Нонна Копистянська: Біобібліогр. покажч. / Уклад. М. Кривенко. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – 234 с.: іл. – (Укр. біобібліогр. Нова серія; Чис. 15).

С. 20: Згадано професора і завідувача кафедри (1944–1950 рр.) слов'янської філології І. С. Свенціцького, який був офіційним керівником дисертаційної роботи Н. Х. Копистянської та “переконав свою аспі-

рантку, що вчений мусить бути завжди принциповим у наукових дослідженнях, не сміє піддаватися жодній хвилинній кон'юктурі..., позаяк тільки це дасть можливість вченому зберегти своє власне дослідницьке обличчя й посісти, осягнути гідне місце в науці”.

2172. *Свенціцька М.* Моя сестра Віра Свенціцька // Дзвін. – 2006. – Чис. 3. – С. 91–100.

Також про І. С. Свенціцького, родину Свенціцьких.

Поміщено фото 1946 р. Іларіона Свенціцького з дочкою Вірою.

2173. *Свенціцька М.* Звіт про життя, працю, враження, спостереження, міркування: [Спогади / Публ. М. Кривенко] // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2006. – Вип. 14. – С. 461–482.

С. 461: М. І. Свенціцька, зокрема, пише, що її батьки – Іларіон Семенович Свенціцький (7.IV.1876 – 18.IX.1956) та Анісія Матвіївна Свенціцька-Вострякова (8.I.1890 – 7.VII.1973) мали четверо дітей: “1. Віра – 28.VIII.1913 – 21.V.1991; 2. Гліб. – 1917 – II.1918; 3. Марія – 7.XII.1918; 4. Ксеня – X.1921 – 21.VIII.1927”.

С. 468: М. І. Свенціцька згадує, що у 1937 р. мала намір вступити на медичний факультет. “Проте Батько відмовив мене, мовляв, кожний лікар має на своєму сумлінні життя людини. Я погодилася і записалася на французьку філологію Львівського університету. ... В цьому випадку має великі заслуги моя Мама, яка в різні періоди проробляла зі мною французьку граматику методами Берліца і Лянгенштайна”.

С. 474–475: Зокрема про роботу (переклади, упорядкування) над листами українських філологів-славістів до віденського славіста Франца Міклошича. М. І. Свенціцька зазначає: “Це листування зібрав наш Батько Іларіон Свенціцький і написав до нього Вступ (50 сторінок), але не вдалося йому її опублікувати. Згодом робота появилася в видавництві “Наукова думка” в 1993 р.”.

С. 475: М. І. Свенціцька зазначає, що сестра Віра, завідувач відділу давньоукраїнського мистецтва Національного музею, у “вільні хвилини вона порядкувала архів Батька”, а сама Марія Іларіонівна “...підготувляла частину бібліотеки Іларіона Свенціцького до передачі в Бібліотеку ім. В. Стефаника, разом приблизно півтора тисячі книжок...”.

С. 476: Зокрема про працю І. С. Свенціцького “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929): “Один мешканець Фрайбурга, про що сам мені розповів, ходив до Бібліотеки ім. Стефаника, щоби

побачити видання “Альбому галицько-українських ікон” Іларіона Свенціцького (1929 р.) і потримати цю книгу в руках. Це мене дуже глибоко зворушило”.

С. 476: М. І. Свенціцька про батьків та сестру: “Я вдячна, що мені судилося мати достойних Батьків і благородну сестру Віру. Їх високий Дух завжди кружляє біля мене і дякуючи цьому, я можу сьогодні зробити ще щось корисного для нашого суспільства і рідного народу”.

С. 476–477: Про І. Свенціцького: “Дякуючи Батькові, я мала змогу зустрічатися і спілкуватися з різними представниками нашого суспільства, прізвища яких я нижче приведу, зокрема духівництва: Галицький Митрополит, граф. Андрей Шептицький (основник Національного Музею), др. Йосип Боцян (Ректор духовної семінарії у Львові), др. Йосиф Сліпий (Ректор богословської академії у Львові)... А також мистецького і наукового світу: Олекса Новаківський, Микола Федюк, Ярослава Музика, ... Іван Труш, ... Григорій Н. Логвин (мистецтвознавець), ... акад. Кирило Студинський, акад. Возняк, ... проф. Олексій В. Чичерін, проф. Віктор І. Борковський, проф. др. Лукія Л. Гумецька ... і ін. Я з часом могла переконатися, що їх всіх єднають з Іларіоном Свенціцьким вищі інтереси, пов'язані з розвитком культури, мистецтва, науки”.

2174. *Трофимович К.* Гордість славістики // Воля народу. – Буськ, 2006. – 7 квіт.

Під такою назвою редакція газети опублікувала уривок статті К. Трофимовича про І. Свенціцького “Не шкодувати сил для народу”. Стаття передрукована з покажчика “Іларіон Семенович Свенціцький: (До 120-річчя від дня народження)” (Львів, 1996).

Поміщено фото членів наукового славістичного гуртка, керівником якого був професор І. С. Свенціцький.

2175. *Черниш Н.* Бібліографічна комісія НТШ як центр дослідження української книги (1909–1939): Навч. посіб. – Київ: Наша культура і наука, 2006. – 215 с.

С. 10, 11: Автор зазначає, що представлені у другій частині посібника матеріали показують здобутки істориків української книги та книгодрукування, зокрема, І. Свенціцького та І. Огієнка.

С. 16: Серед науковців, які були затавровані як “українські буржуазні націоналісти” та тривалий час вилучені з історії нашої науки, згадано прізвища М. Грушевського, В. Дорошенка, І. Калиновича, І. Кривецького, І. Свенціцького та інших вчених.

С. 32: Перша організаційна нарада бібліографічної комісії НТШ (на початках орган трьох секцій НТШ: історично-філософичної, філологічної та математично-природописно-лікарської) відбулась 21 листопада 1909 р. під головуванням М. Грушевського. До комісії увійшли: М. Возняк, В. Гнатюк, М. Грушевський, В. Доманицький, Ф. Колесса, М. Комаров, І. Кревецький, І. Крип'якевич, З. Кузеля, В. Левицький, І. О. Левицький, В. Перетц, І. Раковський, І. Свенціцький, М. Сумцов, В. Щурат (дещо пізніше В. Дорошенко, І. Франко, В. Барвінський та ін.) – вчені, чий імена і сьогодні є гордістю української науки та культури.

С. 36: Авторитет особового складу бібліографічної комісії був дуже високим. Багатьох членів комісії (В. Гнатюка, М. Грушевського, І. Свенціцького, І. Франка, В. Щурата) можна назвати вченими-енциклопедистами.

С. 40: 6 лютого 1910 р. на зібранні комісії виступив, зокрема, І. Свенціцький, який, як ніхто інший на той час, добре знав реальний стан бібліографування українських видань XVI–XVIII ст., усвідомлював їх наукову та культурологічну цінність, тому докладно обґрунтував потребу видання бібліографії українських стародруків до кінця XVIII ст. Також про працю І. Свенціцького: “Фундаментальний “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908) – ґрунтовний опис рідкісних стародруків Національного музею, зміст якого яскраво засвідчував зрілість методичних підходів науковця до бібліографування давніх кирилических видань, його прагнення поширити відомості про склад фондів книгозбірні осередку серед зацікавлених дослідників-бібліологів”.

С. 41: На засіданні осередку 25 червня 1914 р. у присутності І. Франка, В. Гнатюка, В. Дорошенка, І. Свенціцького та інших авторитетних вчених, було розглянуто питання про необхідність видання бібліографічних матеріалів І. Левицького.

С. 48: У списку літератури до розділу “Основні періоди та напрями роботи комісії” (с. 36–48) зазначено працю Н. Черниш “Іларіон Свенціцький як дослідник давнього українського друкарства” (2003).

С. 58: Науковий доробок членів бібліографічної комісії був дуже вагомим. На засіданнях осередку комісії було виголошено чимало рефератів високого наукового рівня. Як приклад, згадується реферат І. Свенціцького про необхідність видання бібліографії українських стародруків до кінця XVIII ст., виголошений вченим 6 лютого 1910 р.

С. 72: Деякі періодичні видання (“Книгарь”, “Книга”, “Бібліологічні вісті” та ін.) надавали свої сторінки для публікації наукових роз-

відок членів бібліографічної комісії. Так, у “Бібліологічних вістях” була опублікована праця І. Свенціцького “Українські Наукові Книгозбірні” (1926).

С. 74: “Українська книга” була видавничим органом бібліографічної комісії. Очолював редакцію Є.-Ю. Пеленський, який ще студентом у 1927 р. під керівництвом видатного книгознавця, директора Національного музею І. С. Свенціцького упорядковував та описував рідкісні українські стародруки XVI–XVIII ст. та унікальні рукописи.

С. 82: У списку літератури до розділу “Українська книга” – спеціалізований книгознавчий журнал галицьких бібліологів” (с. 71–84) зазначено працю І. Свенціцького “Українські Наукові Книгозбірні у Львові” (1926).

С. 108–127: Стаття “Іларіон Свенціцький як дослідник давнього українського друкарства”.

С. 138: І. Кревецький разом з іншими авторитетними членами бібліографічної комісії (В. Дорошенком, М. Возняком, В. Гнатюком, І. Свенціцьким) сформулювали основне завдання цього центру: “рееструвати все надруковане українською мовою, незалежно від змісту, національних, політичних, суспільних переконань авторів чи видавців, правопису. Передбачалось також укладання бібліографії української книги, виданої до 1798 р.”.

С. 143: Серед вчених, які на початку XX ст. заклали концептуальні засади науки про книгу, сприяли розвитку української бібліології були передусім І. Левицький, І. Калинович, Ю. Меженко, В. Дорошенко, І. Свенціцький.

С. 144: Згадано праці з історії українського друкарства “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) І. Свенціцького та “Історія українського друкарства” (Львів, 1925) І. Огієнка.

С. 144–145: Зазначено, що ще на початку XX ст. І. Свенціцький розпочав роботу над давньоукраїнськими та давньоруськими рукописами, що зберігалися у галицьких архівах та книгозбірнях, здійснив низку палеографічних описів, вивчив чимало інших джерел, матеріали про які виклав у своїх ґрунтовних працях: “Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описание)” (С.-Петербургъ, 1913), “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (1911), “Новосадський Апостол: (Опис рукопису XIV в.)” (1918), “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904), “Описание ино-

язычныхъ и новѣйшихъ карпаторусскихъ рукописей “Народнаго Дома во Львовѣ” (Львовъ, 1905), “Дешо про церковну старину” (Львів, 1913), “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

С. 146–148: Про спорідненість наукових концепцій І. Свенціцького та І. Огієнка. Автор порівнює дослідження І. Свенціцького “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924) та І. Огієнка “Історія українського друкарства” (Львів, 1925) за значущістю і глибиною. Майже одночасну появу (з різницею в один рік) цих досліджень у науковців “з загостреним почуттям національної гідності”, вважає не випадковою, “адже саме в цей період національна ідея виступала головним чинником усіх сфер суспільного життя”.

С. 151–152: Автор зазначає, що у праці “Початки книгопечатаня на землях України”, “у своєму важливому дослідженні І. Свенціцькому все ж не вдалося піднятися на принципово інший концептуальний рівень і показати витоки національного книговидання та його подальший шлях так новітньо і переконливо, як це зробив І. Огієнко в “Історії українського друкарства”. У цьому питанні зауважуємо відмінність позицій І. Свенціцького та І. Огієнка. Останній... вважав роком виникнення друкарства на власне українських землях саме 1569 р. і називав містечко Заблудів. Натомість І. Свенціцький відносить заблудівські друки Івана Федорова до білоруських набутоків”. Автор вважає, що такі дослідження як “Історія українського друкарства” І. Огієнка та “Початки книгопечатаня на землях України” І. Свенціцького “не втратили своєї цінності нині та стали б, на наш погляд, окрасою окремої серії книгознавчих праць науковців кінця ХІХ – першої половини ХХ ст.”.

С. 152–154: У списку літератури до розділу “Іван Огієнко та його концепція витоків українського друкарства” (с. 142–154) зазначено праці І. С. Свенціцького та праці про нього.

С. 164: У 1930 р., завдяки зусиллям І. Раковського, був сформований видавничий колектив “Української Загальної енциклопедії”, до якого увійшли авторитетні науковці, серед яких В. Кубійович, Б. Лепкий, Д. Антонович, М. Рудницький, І. Свенціцький, І. Франко та багато інших поважних вчених.

С. 184: У “Додатках” (с. 184–185: Додаток 1. Список членів осередку (1914–1937) вказано прізвище І. Свенціцького.

С. 189: У “Додатках” (с. 188–197: Додаток 3. Зміст часопису “Стара Україна” (1924–1925) зазначено працю І. Свенціцького “В 350-ліття друкарства на Україні. Памяти першого друкаря України” (1924).

2176. Черниш Н. До історії створення бібліографічної комісії Наукового товариства імені Т. Шевченка // Вісник Книжкової палати. – 2006. – № 3. – С. 37–40.

С. 39: У 1909 р. з метою дослідження української бібліографії та книгознавчих проблем з ініціативи НТШ була створена бібліографічна комісія, членами якої були видатні вчені, шановані громадські діячі М. Возняк, В. Гнатюк, М. Грушевський, З. Кузеля, В. Левицький, І. Левицький, І. Свенціцький, які на першій нараді (21 листоп. 1909 р.) прийняли ухвалу про видання друкованого органу під назвою “Матеріали до української бібліографії”.

2177. Шаповал Ю. Г. Національна журналістика: Наук. праці: У 2 т. – Львів, 2006. – Т. 1. – [Розд.]: “Діло” (1880–1939 рр.): Поступ української суспільної думки. – С. 4–386; [Розд.]: “Літературно-Науковий Вістник” (1898–1932 рр.): Творення державницької ідеології українства. – С. 388–670.

С. 7: Цитується уривок праці І. С. Свенціцького “Дещо про науку, літературу і мистецтво Галицької України за останніх 40 літ” (1928).

С. 196, 199, 220, 228, 252, 297, 299, 309, 340: Про І. С. Свенціцького – активного дописувача і співробітника “Діла”. Посилання на праці І. С. Свенціцького, опубліковані в “Ділі” у різні роки (зокрема, у 1910, 1913, 1918, 1927, 1929, 1930, 1933, 1935 рр.).

С. 228: У вересні 1914 р. газета “Діло” була закрита. Але частина співробітників (В. Охримович, Ф. Федорців), розуміючи потребу у виданні газети і, залучивши до співпраці тих громадських діячів, “хто не злякався репресій, серед них С. Чарнецького, І. Труша, І. Свенціцького, М. Павлика, надзвичайними зусиллями здійснили випуск 5 вересня ще одного номера газети”.

С. 300: Про ювілейний номер “Діла” (1928, 14 січ.), на сторінках якого “суцвіття імен знаходимо: С. Дністрянський і В. Пачовський, К. Левицький і Ф. Федорців, І. Кедрин і В. Панейко, І. Куровець і В. Лукич, В. Охримович й І. Свенціцький”.

С. 319: Автор зазначає, що завдяки працям І. С. Свенціцького з мистецтва, музейництва, етнографії, Україна ввійшла у міжнародний культурний простір.

С. 390: Згадано І. С. Свенціцького, “публіцистичний талант якого розкрився на сторінках “Вістника”.

С. 581: У присторінковій бібліографії посилання на працю І. Свенціцького, опубліковану у “Вістнику”, “Лесь Мартович” (1918).

2178. *Шник І.* Болгарсько-українські книжково-літературні зв'язки та взаємовпливи (остання чверть XIV – перша половина XVI ст.) // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Зб. наук. праць. – 2006. – Вип. 14. – С. 3–36.

С. 18: Зазначено, що найдавніший із середньоболгарських списків “Повісті про Варлаама і Йоасафа”, які побутували на Україні-Русі (датується XIV ст. і зберігається у відділі рукописів ЛНБ ім. В. Стефаника), “на думку І. Свенціцького цей екземпляр належить до числа найкращих тогочасних копій”. У присторінкових примітках посилання на працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1” (Львів, 1906).

С. 30, 31: У присторінкових примітках посилання на працю “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1” (Львів, 1906), в якій І. С. Свенціцьким описані деякі з болгарських пам'яток, які потрапили на Україну упродовж XV–XVI ст., зокрема “оригінальні твори видатних представників Тирновської книжно-літературної школи другої половини XIV – першої половини XV ст. – “Похвальне слово святому, великому і рівноапостольному царю Костянтину і цариці Олені”, автором яких був славетний Євтимій Тирновський”.

2179. *Шумада Н.* Недосліджена ділянка фольклористичної діяльності Венеліна // Болгарський щорічник. – Київ, 2006. – Т. VI: Назустріч XIV Міжнар. з'їзду славистів. – С. 18–34.

С. 19, 21: Згадано І. Свенціцького як одного з небагатьох дослідників творчості Ю. Венеліна та зазначено, що “20 прислів'їв було надруковано більш як через півстоліття після смерті збирача у “Матеріалах по истории возрождения Карпатской Руси” (собрал И. С. Свенцицкий, Львов, 1906)”.

2180. *Яремчук І.* Світлоносні верховини Івана Денисюка // Дзвін. – 2006. – № 11/12. – С. 145–150. – *Рец. на кн.: Денисюк І. О.* Літературознавчі та фольклористичні праці: У 3 т., 4 кн. / Львівський нац. ун-т. – Львів, 2005. – Т. 1, кн. 1: Літературознавчі дослідження. – 432 с.; Т. 1, кн. 2. – 486 с.; Т. 2: Франкознавчі дослідження. – 528 с.; Т. 3: Фольклористичні дослідження. – 404 с.

С. 145: Серед університетських професорів (М. Возняк М. Рудницький та ін.) згадано “львівського характерника”, – професора І. Свенціцького – вчителя професора І. Денисюка.

2007

2181. *Григораши Н.* Українська літературознавча болгаристика от XIX и средата на XX век: личности и школи. – Велико Търново: Университетско издателство “Св. св. Кирил и Методий”, 2007. – 166 с.

С. 72: Сред вчених-дослідників болгарської літератури згадано І. Свенціцького: “...от колоритни фігури на слависти, известни в Галичина и извън границите и изследователи на българската литература – И. Франко, В. Гнатюк, М. Павлик, И. Свенцички, В. Щурат и др.”.

С. 79: Сред виданих постатей українського літературознавства (М. Драгоманов, І. Франко, І. Огієнко та ін.) названо І. Свенціцького.

С. 89: Про І. Свенціцького як дослідника творчості І. Франка: “В тази връзка по принцип е важна мисълта на И. Свенцички, който разглежда славистичната дейност на И. Франко като основа за неговата работа в областта на украинистиката”.

С. 112–120: “Иларион Свенцички и културологичните проблеми на литературознавската болгаристика”.

С. 128, 129: Сред видатних вчених-славистів (М. Драгоманов, І. Франко, М. Грушевський), “които разглеждат литературознавската болгаристика в комплекса славистични дисциплини”, названо І. Свенціцького.

С. 130: Також про І. С. Свенціцького як дослідника творчості М. Драгоманова: “Българистичните трудове на М. Драгоманов могат да се разглеждат и като методологическа основа за сравнителните славистични студии на учените от Галичина – И. Франко, И. Свенцички, В. Гнатюк, В. Щурат и др.”.

С. 133: Про славистичну та педагогічну діяльність І. Свенціцького, який “възпитава цяла плеяда българисти в Лвовския университет. Той проявява изключителна толерантност по отношение на самостоятелното мислене на младите изследователи и последователно ги насочва към сравнително изучаване на южно-източнославянския народен епос, отчитайки проблема за тематичното родство на мотиви и елементи в песенния фолклор”.

С. 134: Значено, що на науковий світогляд І. Свенціцького мали вплив, зокрема М. Драгоманов “з його тезою про “національний ґрунт наукової діяльності” та В. Ягич, “його міркування про першорядність національного, у зв’язку “національне – інтернаціональне”. Цей зв’язок І. Свенціцький демонструє у працях про Т. Шевченка, І. Франка та

впливі їхньої творчості на болгарську культуру, а також у висновках про значення “Історії слов’яно-сербської” П. Хилендарського, в утвердженні національної і духовної свободи українців.

С. 135: Посилання на працю І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

2182. *Дашкевич Я.* Постаті: Нариси про діячів історії, політики, культури / Львівське відділення ІУАД ім. М. С. Грушевського НАНУ; Упоряд.: М. Капраль, Г. Сварник, І. Скочиляс. – 2-е вид., випр., доповн. – Львів: Літературна агенція “Піраміда”, 2007. – 808 с.

С. 254: У розділі “Денис Зубрицький. Довкола “Хроніки міста Львова” Дениса Зубрицького” (с. 248–254) зазначено працю І. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси: [В 2-х ч.]. Ч. 1: Сношенія Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ой половине XIX-аго вѣка” (Львовъ, 1905), у якій наведено листа Д. Зубрицького до І. Давидова.

С. 365: У підрозділі “У затінках вілли Грушевського” (с. 364–365) автор згадує, як у роки Другої світової війни, він з приятелями-студентами йшов “...наприклад, до Іларіона Свенціцького (тоді директора Музею українського мистецтва) з попередженням, що на нього граде спеціальна комісія з Києва”.

С. 445: У підрозділі “Боротьба з Грушевським та його школою у Львівському університеті за радянських часів” (с. 417–449) згадка про І. С. Свенціцького, його добре ставлення до колишнього декана і викладача історичного факультету Львівського університету В. Т. Горбатюка, за яким стежили і звинувачували у буржуазному націоналізмі.

С. 726: У розділі “Фаїна Петрякова” (с. 724–726) згадано українського мистецтвознавця І. Свенціцького, який ще перед Другою світовою війною дав високу оцінку діячів єврейської культури в Галичині – Максиміліану Гольдштейну, дослідницею творчості якого була Фаїна Петрякова.

2183. *Зайцев О.* Суспільно-політичне життя // Історія Львова: У 3 т. / НАН України. Ін-т українознавства ім. І. Крип’якевича; Редкол.: Я. Ісаєвич (голова), М. Литвин (заст. голови), Ф. Стеблій (заст. голови), Л. Батрак (секретар); Ред.: О. Шишка, Ю. Бірюльов. –

Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. ХХІ ст. – С. 54–73. – (Розд. 5. У складі міжвоєнної Польщі).

С. 72: У підрозділі “Жіночий рух” зазначено, що серед дописувачів “Нової хати” (І. Гургула, Д. Горняткевич, В. Січинський та ін.) був І. Свенціцький.

2184. *Зашкільняк Л.* Наука // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 2: 1772 – жовтень 1918. – С. 353–370. – (Розд. 3: Столиця Королівства Галичини і Володимирії. Доба польсько-шляхетської автономії (1867–1918). Культура і мистецтво).

С. 365: У підрозділі “Філологічні науки” зазначено, що “особливо багато зусиль для розвитку студій в галузі української мови, літератури й фольклору доклали І. Франко, К. Студинський, В. Гнатюк, І. Свенціцький, Я. Гординський, І. Верхратський, М. Возняк та багато ін.”.

2185. *Зашкільняк Л.* Основні напрями і здобутки наукових досліджень // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. ХХІ ст. – С. 87–94. – (Розд. 5. У складі міжвоєнної Польщі).

С. 93: Зазначено, що у гроні видатних вчених-мовознавців Галичини вирізнявся І. С. Свенціцький – автор численних праць з історії мови і літератури слов’янських народів, музейництва, мистецтва, книгознавства.

2186. *Ларіон Свенціцький (1876–1956) // Львівська галерея мистецтв. Хроніка 1907–1947: До століття від дня заснування / Авт. та упоряд. Н. Філевич; Консультант Б. Возницький; Ред. Н. Ступко. – Львів, 2007. – С. 103–106. – (Персоналії).*

2187. *Льницький М.* Літературне життя // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. ХХІ ст. – С. 236–238. – (Розд. 7. Нацистська окупація 1941–1944 р. Виживання культури в умовах окупації).

С. 238: Згадано І. С. Свенціцького, який виступав з науковими розвідками у місячнику “Наші дні”.

2188. *Ільницький М.* Літературне життя Львова міжвоєнного десятиліття // Там само. – С. 117–122. – (Розд. 5: У складі міжвоєнної Польщі. Культурне життя).

С. 119: Згадано І. С. Свенціцького, який на сторінках журналу “Нові шляхи” (1929–1932) публікував літературознавчі та мистецтвознавчі дослідження.

2189. *Караиванов Н.* Скульпторът Михайло Парашчук // Роден край. – 2007. – 17 март. – С. 4.

Про І. Свенціцького, його взаємини з М. Парашуком: “В своя дом скульпторът посреща видни представители на украинската наука като проф. Иларион Свенцицки, свързва го с български учени и лите­ратори”.

2190. *Корнута-Гринів О.* Концепція національного мистецтва в наукових працях Іларіона Свенціцького // Духовні виміри європейської цивілізації: виклики ХХІ ст.: Зб. наук. ст. / Редкол.: В. Мельник (голова) та ін. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2007. – Вип. 2. – С. 62–71.

2191. *Костик О.* Український фольклор Буковини першої половини ХХ ст. // Буковинський журнал. – 2007. – № 2/3. – С. 247–254.

С. 250: Зазначено, що “зразки голосінь буковинського краю І пол. ХХ ст. на сторінках “Етнографічного збірника” (Львів, 1912, т. 31–32) представили В. Гнатюк “Похоронні звичаї та обряди” й І. Свенціцький “Похоронні голосіння”.

2192. *Крупницький Л.* Коли якість – ознака якості: (До 130-річчя з дня народження художниці Олени Кульчицької) // Визвольний шлях. – 2007. – Кн. 10. – С. 57–60. – (Мистецтвознавство).

С. 59: Згадано директора Національного музею професора І. Свенціцького, який у 1933 р. вітав художницю О. Кульчицьку з нагоди 25-ліття її мистецької праці.

2193. *Кунанець Н.* Бібліотеки // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. ХХІ ст. – С. 103–106. – (Розд. 5. У складі міжвоєнної Польщі. Культурне життя).

С. 104: Згадано І. С. Свенціцького, стараннями якого у 1924 р. вдалося повернути до Львова частину вивезених у роки Першої світової війни матеріалів Народного Дому.

С. 105: Про І. С. Свенціцького, який опікувався книгозбірнею “Товариства наукових викладів ім. П. Могили у Львові”.

2194. *Кунанець Н.* Втрати бібліотек та архівів Львова // Галицька брама: (Перша світова. Львів). – 2007. – Лип. – серп. – С. 42–43.

С. 43: Про вивезення частини музейних та бібліотечних цінностей за межі України. Саме завдяки старанням професора І. С. Свенціцького було порушене питання про реституцію пам’яток української культури (частина рукописів та стародруків з колекції А. Петрушевича була вивезена М. Погодіним у 1924 р. у петербурзький Румянцівський музей). Завдяки І. С. Свенціцькому у квітні 1929 р. документи з фонду бібліотеки Народного Дому повернулись до Львова і у 1931 р. вже експонувались у Ставропігійському музеї.

2195. *Литвин Т.* Бібліофільський рух // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. ХХІ ст. – С. 107–109. – (Розд. 5. У складі міжвоєнної Польщі. Культурне життя).

С. 107: Серед відомих співробітників Українського товариства бібліофілів у Львові (М. Андрусак, Б.-І. Антонич, Л. Биковський, М. Возняк) згадано І. Свенціцького.

2196. *Луцький О.* Радянізація // Там само. – С. 170–178. – (Розд. 6. Львів 1939–1941 рр.: Перші кроки тоталітарного режиму).

С. 176: Серед наукових співробітників (М. Возняк, Ф. Колесса, К. Студинський, В. Щурат, І. Крип’якевич та ін.), які у 1940 р. працювали у філіалах інститутів АН УРСР у Львові, згадано І. Свенціцького.

2197. Львівська галерея мистецтв. Хроніка 1907–1947: До століття від дня заснування / Авт. та упоряд. Н. Філевич; Консультант Б. Возницький; Ред. Н. Ступко. – Львів, 2007. – 138 с.

С. 35–36: Зазначено, що 30 листопада 1939 р. у Львові відбулось друге засідання “Комісії по охороні Пам’ятників культури при Тимчасовому Управлінні по Львівській області”. Членами комісії були також І. Свенціцький та М. Возняк.

С. 37: Про лист-довідку від 1 грудня 1939 р. для секретаря ЦК КП (б) України М. С. Хрушова з пропозиціями і змінами про стан речей з музеями, архівами, бібліотеками. Довідка мала бути підписана П. Панчем, М. Возняком, Ю. Дудком, А. Задорожним, І. Крип'якевичем, В. Ткаченком. Автор зауважує: “Імена В. Дорошенка, Я. Пастернака, І. Свенціцького викреслені”.

Поміщено фото І. С. Свенціцького 1929 р. з планом розбудови Національного музею.

С. 38: Зазначено, що відділом у справах мистецтв по Львівській області затверджено “на посаду директора Львівської Державної Картинної Галереї з 1 січня 1940 р. Свенціцького Іларіона Семеновича”.

С. 39: В уривку зі звіту І. С. Свенціцького за 1940 р. зазначено: “Організовано Львівську Державну Картинну Галерею у двох відділах: українських художніх творів і західноєвропейських”.

С. 41: Зазначено, що з 20 жовтня 1940 р. розпочала діяльність Наукова Методологічна Рада Музею, до якої увійшов І. С. Свенціцький.

С. 50: Зазначено, що у планах відділу українського мистецтва Львівської картинної галереї на 1941 р. була запланована праця І. С. Свенціцького про прикраси рукописів та мініатюру XV–XVI ст.

С. 55–56: 2 липня 1941 р. у Львові відбулась конференція директорів львівських музеїв під керівництвом І. С. Свенціцького, який у цей час був головним уповноваженим у музейних справах.

С. 72–73: Зазначено, що наказом за № 615 по Управлінню у справах мистецтв від 29 серпня 1944 р. була відновлена діяльність усіх художніх музеїв міста Львова, зокрема “Державного музею Українського Мистецтва (вул. Мохнацького, 42) з призначенням директором Свенціцького І. С. і встановленням першої категорії”.

2198. *Патер І.* Львів повоєнний // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. ХХІ ст. – С. 251–267. – (Розд. 8. Львів радянський – перше повоєнне десятиріччя (1944–1953)).

С. 258: У підрозділі “Відбудова міста” зазначено, що у 1944 р. у Львові поновили роботу наукові установи, в яких почали працювати академіки та професори, зокрема М. Возняк, В. Щурат, І. Крип'якевич, І. Свенціцький та інші вчені.

2199. *Перелигіна О.* Російська окупація. Музеї // Галицька брама: (Перша світова. Львів). – 2007. – Лип. – серп. – С. 38–42.

С. 38–40: У складний період окупації Львова Національний музей не був закритий, хоча не обійшлося без обшуків, ревізій та спроби арешту директора музею І. С. Свенціцького. Завдяки зусиллям професора І. С. Свенціцького у музеї була організована виставка (1918 р.) рисунків архітектора О. Лушпинського.

С. 40, 41: Автор цитує уривок з праці І. С. Свенціцького “У справі музейних збірок Ставропігії і Народнього Дому” (Діло, 1929, 27–28 берез.) про те, що музейні колекції “...зовсім не потерпіли від побідних військ царя Миколи”, “в Національний Музей явилася на початку травня 1915 р. комісія в особах князя Петра Долгорукова, художника Милліоті, відомого знавця мистецтва С. Крачковського і пяти спеціалістів по евакуації з пропозиціями від імени генерал-губернатора евакуювати музей”, на що І. С. Свенціцький не погодився. І. С. Свенціцький зумів відстояти свою позицію у 1944 р., не погодившись на евакуацію музею та вивіз музейного добра. Автор підкреслює: “Цей музей у Львові був єдиним, що не поніс важких втрат внаслідок німецької окупації”.

С. 42: Поміщено фото (1908 р.) І. С. Свенціцького у книгозбірні Національного музею.

2200. *Соляр І.* Освіта // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. XXI ст. – С. 81–85. – (Розд. 5. У складі міжвоєнної Польщі).

С. 82: Про І. Свенціцького, який у серпні 1919 р. разом з іншими членами НТШ (Б. Барвінський, І. Крип'якевич, В. Щурат) виступив з ініціативою створення у Львові університетських курсів у складі філософського, правничого і теологічного факультетів, рівень навчання на яких мав дорівнювати рівню університету. У липні 1921 р. курси було реорганізовано в Український Таємний університет у Львові.

С. 83: Згадано І. С. Свенціцького – професора Українського Таємного університету.

2201. *Терський С.* Доля музеїв та колекцій // Там само. – С. 179–181. – (Розд. 6. Львів 1939–1941 рр.: Перші кроки тоталітарного режиму).

С. 179: Протягом 1940 р. до “Музею археології” було передано всі існуючі на той час археологічні колекції націоналізованих музеїв Льво-

ва, “за винятком частини цінних колекцій Національного музею, відстояних І. Свенціцьким”.

С. 180: У 1939 р. Національну галерею Львова було злито з Національним музеєм в одну Картинну галерею, яку очолив І. С. Свенціцький. “Проте у січні 1941 р. його під приводом підвищення у статусі було переведено на роботу в університет та Академію наук”.

2202. *Терський С.* Музеї (Вживання культури в умовах окупації) // Там само. – С. 244–245. – (Розд. 7. Нацистська окупація 1941–1944 рр).

С. 244: У вересні 1941 р. згідно з розпорядженням керівництва дистрикту Галичина, у Львові були закриті всі музеї та збірки. І. Крип'якевич, як тимчасовий голова Відділу народної освіти м. Львова, надіслав розпорядження “... проф. Свенціцькому Ілар. зорганізувати надзір і забезпечення музеїв, галерей і пам'яток мистецтва м. Львова”. І. Свенціцький повертається на посаду директора Національного музею “як найстаріший за віком та найдосвідченіший музейник”.

С. 245: Зазначено, що в березні 1944 р. Я. Пастернак передав на збереження до Львівського музею українського мистецтва “під опіку його директора І. Свенціцького цінні пам'ятки золотарства X–XIV ст. – золоті та срібні перстені, колти, підвіски, дармовис, гривна тощо”.

2203. *Терський С.* Музеї (Культурне життя) // Там само. – С. 111–116. – (Розд. 5. У складі міжвоєнної Польщі).

С. 111: Про І. С. Свенціцького, якому у 1929 р., шляхом переговорів з радянським урядом, вдалося досягнути угоди про повернення до Львова музейних колекцій Ставропігійського інституту і Народного Дому, вивезених до Ленінграду і Ростова-на-Дону.

С. 112: Поміщено фото І. С. Свенціцького 1929 р. з проектною документацією забудови Національного музею.

С. 115: 25 квітня 1931 р. у стінах Національного музею проходив перший український з'їзд з музейництва. Учасником його був директор музею І. С. Свенціцький, який на з'їзді виголосив доповідь.

С. 116: У пристатейному списку літератури зазначено працю І. С. Свенціцького “У справі музейних збірок Ставропігії і Народного Дому” (Львів, 1929).

2204. *Терський С.* Музейництво // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 2: 1772 – жовтень 1918. – С. 462–469. – (Розд. 3. Столиця Королівства Галичини і Володимирії (1772 – жовтень 1918). Культура і мистецтво).

С. 465–466: Про І. С. Свенціцького. Зазначено, що переломним моментом для Церковно-Археологічного музею (створеного у 1894 р. при митрополичій канцелярії) був прихід у 1905 р. І. С. Свенціцького. 13 грудня 1913 р. на офіційному відкритті “Церковний музей” було передано у дар українському народові як Національний музей у Львові. Опіку над музеєм митрополит А. Шептицький передав І. Свенціцькому, який був директором музею до 1952 р., фактично присвятивши Національному музею своє життя.

Поміщено фото І. С. Свенціцького 1908 р. у Національному музеї.

2205. *Ульяновський В.* “Твій інтелект дуже великий і універсальний, а душа... багато міцніша”. Вадим Щербаківський у самооцінках і сприйнятті сучасників // Пам’ятки України: історія та культура. – 2007. – № 4. – С. 2–20. – [Спецвипуск на пошану В. Щербаківського з нагоди 130-річчя від дня народження та 50-ліття від дня смерті].

С. 12: Про І. Свенціцького і В. Щербаківського: “У Львові був ще Іларіон Свенцицький, що також, знаючи вразливість колеги, закликав: “Тоніть од себе всі чорні думки!”, “Не падайте духом і не піддавайтесь журбі!”

2206. *Шевченко Т.* Раритетна ікона: невідоме зблизка // Експрес: Львівські новини: (Безплатна вкладка до газети “Експрес”). – 2007. – 23–30 серп. – С. 6.

У Національному музеї ім. А. Шептицького відбулася презентація щойно відреставрованої ікони XVII ст. “Різдво Богородиці”. Зазначено, що “у 1932 році образ викупив для Національного музею один із його засновників Іларіон Свенцицький”.

2207. *Щербаківський В.* І. Мемуари. ІІ. Батько / Упорядкув., правописна ред. і пояснення слів та виразів О. Рибалка; Тексти звірили: О. Голинська, А. Жихорська // Пам’ятки України: історія та культура. – 2007. – № 4. – С. 54–68. – [Спецвипуск на пошану

В. Щербаківського з нагоди 130-річчя від дня народження та 50-ліття від дня смерті].

С. 58–59: У розділі “[1907–1911 роки]. За кордоном” (с. 54–70) про роботу В. Щербаківського у Національному музеї під керівництвом І. Свенціцького.

С. 284: У розділі “Моє перебування та праця в музеї о. митрополита А. Шептицького у Львові” (с. 284–292) згадка В. Щербаківського про І. Свенціцького: “В початку травня я вже був у Львові, де став у Церковному музеї о. митрополита технічним помічником директора д-ра Свенцицького-Святицького”.

2208. *Яремчук І.* Світлоносні верховини Івана Денисюка: Штрихи до портрета вченого-літературознавця й фольклориста // Дивослово. – 2007. – № 7. – С. 48–51.

С. 48: Серед видатних вчених Львівського університету, які були вчителями професора І. О. Денисюка, згадано професора І. С. Свенціцького.

2209. *Яців Р.* Образотворче мистецтво // Історія Львова: У 3 т. – Львів: Центр Європи, 2007. – Т. 3: Листопад 1918 – поч. XXI ст. – С. 241–242. – (Розд. 7. Нацистська окупація 1941–1944 рр. Вживання культури в умовах окупації).

С. 242: Зазначено, що завдяки зусиллям директора Національного музею у Львові І. С. Свенціцького вдалося врятувати фонди цього відомого музейного закладу від пограбувань. “Саме тут “транзитом” з Києва до США перебувала у депозиті колекція малярських творів видатного українського художника-символіста Юхима Михайліва, якого в 30-х роках репресувала більшовицька влада в Україні”.

2210. *Яців Р.* Образотворче мистецтво (Культурне життя) // Там само. – С. 128–134. – (Розд. 5. У складі міжвоєнної Польщі. Культурне життя).

С. 134: Зазначено, що діяльність Національного музею у Львові, директором якого був І. С. Свенціцький, сприяла розвитку сакрального мистецтва.

2008

2211. *Коць-Григорчук Л.* Нестерті сліди: Науково-довідкове видання. – Львів: Папуга, 2008. – 156 с.

Із змісту:

Передмова до біобібліографічного покажчика “Іларіон Свенціцький”. – С. 69–73.

Іларіон Свенціцький – музейний діяч. – С. 73–88.

Віра Свенціцька, дочка Іларіона Свенціцького. – С. 89–99.

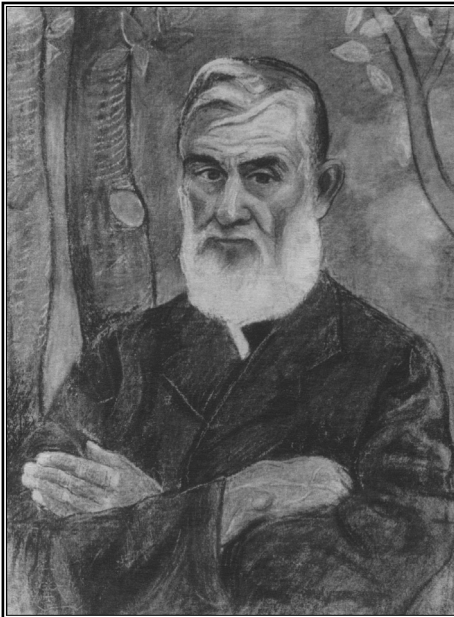
Слідами Іларіона Свенціцького до власних звершень. – С. 99–105.

2212. *Сапеляк С.* Воздвиження пам’яті й духа // Літературна Україна. – 2008. – 31 січ. – *Рец. на кн.: Откович М., Откович Т.* Іконостас церкви Воздвиження Чесного Хреста й монастиря Скит Манявський: Альбом-каталог. – Львів: Укрпол-2, 2005.

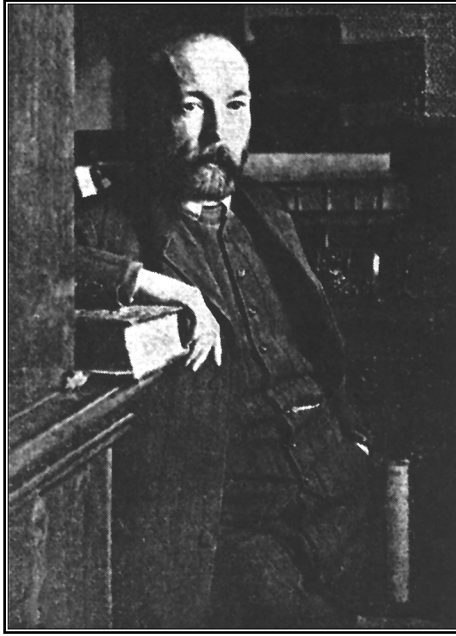
Згадано І. С. Свенціцького, як дослідника пам’яток Скиту Манявського, що відображено в його праці (у співавторстві) “Скит Манявський і Богородчанський Іконостас” (Жовква, 1926).

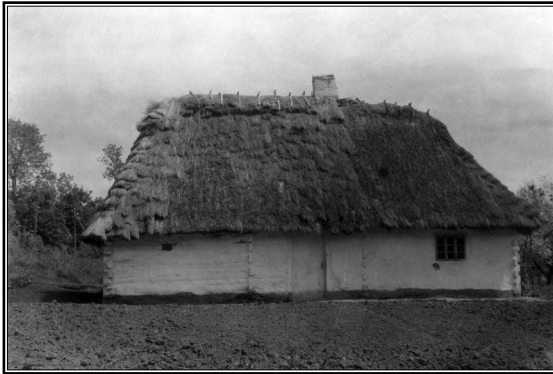
*Мати І. Свенціцького – Іванна Свенціцька
(дівоче прізвище Кучинська)*

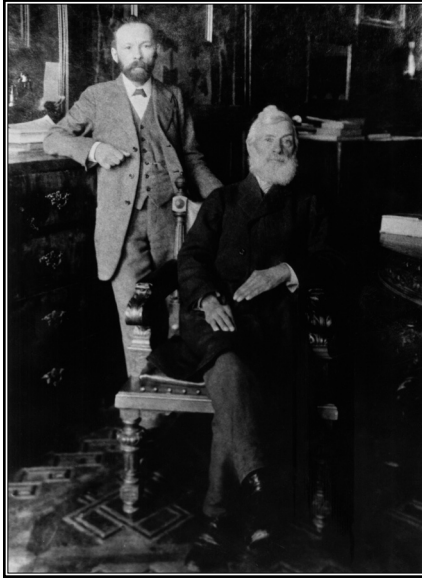
*Батько І. Свенціцького – Семен Свенціцький.
Портрет роботи І. Северина*

*І. С. Свенціцький у бібліотеці
Національного музею. 1908 рік*

*Хата в Буську, в якій народився І. С. Свенціцький.
Це хата діда (по мамі) Кучинського*

*Гларіон Свенціцький з батьком
Семеном Свенціцьким (1859–1926). 1913 рік*

*Гларіон Свенціцький з дружиною
Анісією Свенціцькою
(дівооче прізвище Вострякова).
1913 рік*

*Анісія Свенціцька, працівник
Національного музею Меланія Бордун
та Гларіон Свенціцький оглядають
полтавський рушник. 1913 рік*

*Сім'я Свенціцьких в саду біля
родинного будинку. Зліва направо:
Іларіон Семенович, дочки Віра
та Марія, дружина
Анісія Матвіївна тримає
на руках найменшу дочку Ксеню.
(1923–1924 роки)*

*Біля будинку по вул. Мохнацького, 42.
Зліва направо: Іларіон Семенович,
няня Павліна, дочка Віра, дружина
Анісія Матвіївна, дочка Ксеня, дочка няні
Марта, дочка Марія (з котиком). 1925 рік*

*Члени комітету
по вшануванню пам'яті
Петра Холодного.
1931 рік*

*І. Свєнціцький з дружиною
та дочками Вірою і Марією.
(1933–1934 роки)*

*Іларіон Семенович з дружиною та дочками
в Підлютому на відпочинку. 1938 рік*

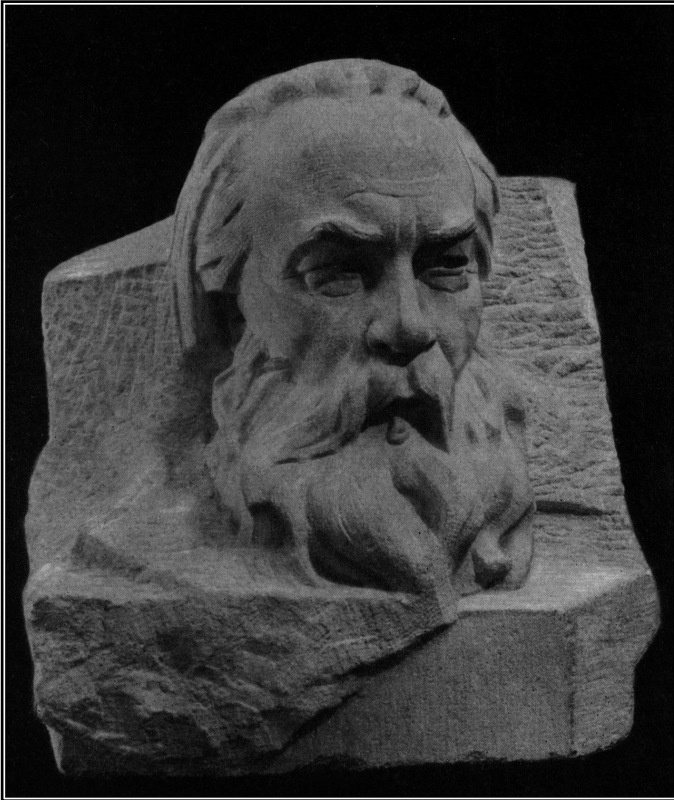
*Учасники V з'їзду українських музеологів
у Перемишлі (16–17 травня 1937 року) . У першому ряді
четвертий справа – І. С. Свєнціцький*

Професор І. С. Свенціцький (в центрі) у колі студентів – членів наукового славістичного гуртка (50-ті роки)

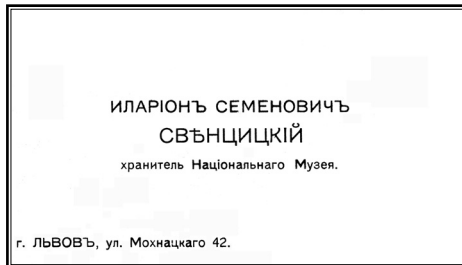
*І. С. Свенціцький біля будинку по вул. Драгоманова, 42.
Фото В. А. Моторного (50-ті роки)*

*Фото надгробного пам'ятника І. С. Свенціцькому.
Робота Є. Дзіндри. 1960 рік*

Депутатське посвідчення професора І. С. Свенцицького

Візитна картка І. С. Свенцицького

Автобіографія.

Визначити Таріон Семкович.

Родився 1876р., 7 квітня в Тульці, Стр.-Камінецького повіту в Галичині. Тато був кардркий учитель 1859-1900рр., мати була господаркою, дівочою була дитя ; вчила їх читати і писати.

В часі першої війни тато був передувачем в Талергоф і Імюнді. Тато помер 1926р., мати в 1934р.

Вчився в гімназії у Львові 1895-1899рр., університет закінчив і мене у Львові 1899р., продовжував літературні студії по філології ; вперше виступив в Смердурі в університеті і в Археологічному гуртку 1899-1900.

Після воєнної служби в австр. армії був 1901р. помічником дієпублікара Карла Народного дому, вправив міський "Кубар Мисль" 1902-1905 - № 25.

В лютому 1905р. був організатором Церковного Музею, перейменованого 1909р. у Національний Музей ; оставав на цій роботі по 15.ІІ 1952р. як директор Церковного Музею Українського Мистецтва.

Вік 1908р. до передвійки працював господарем в товаристві Науківих Вільсарів, як земля-основник, згодом зав. голови, а отією головою. Був членом вкладачем "Гробітничий Громад" Галичини по їх закритті 1928р. - побував у всіх слов'янських країнах, брав участь у видавництві НТШ у Львові.

Big 1913 p. на основи радиостроји став докторо-
слов'янскої филології Львівського університету.

Big 1926 p. Став директором кафедри в слов'янсь-
набних курсах, курсів византизмознавства і
історії мистецтва. Big 1927 p. був поєднаним
зав'язаним до Видавничого Товариства

на основи створення інституту по слов'янській
філології у Віденському університеті у проф. Густ
і К. Трерке та праць до филології, Maxim
der Griechen, seine Stellung und Bedeutung in dem
Entwicklungsgang Rußlands' опубліковані 1902 p. ст.
інститута филології.

на пропозицію Густі Папа 1874 в 1941 p. ВКА
ВАН признала мему наукову ступінь Доктора
філології наук і звання Професора
по кафедрі слов'янської филології.

у Львівському ^{університеті} університеті працював до 1951 p
на нів звання професором кафедри слов. филол.
Big мій 1947 p. до якого 1951 p. вступив
обов'язки генерала Верховної Ради УРСР.

Big квітня 1951 p. переїхав керівництво Радянсь-
кого в Інституті української науки Філософії
АН УРСР у Львові.

Львів, 16. січня 1953

/Врачівський/
/проф. Т. Василюк/

Особистий листок по обліку кадрів

Прізвище *Світличуків*
 ім'я *Лев* по батькові *Самуїлович*
 Стать *мол.* З. Ім'я народження *1876* і. Місце народження а) за існуючим адм. поділом *Трусів, Миколаївська обл.*
 б) за колишнім адм. поділом *Світличуківська волость*

Национальність *українська* 6. Спів походження: а) були єдиними батьками *Трусівська волость* б) основні батьки батьків до Жовтневої Революції *Миколаївська губернія* після Жовтневої Революції *Україна*
 7. Основна професія (зайняття) парас (для членів ВКП (б) — до вступу в партію) стан роботи за цим фахом 8. Спів стати

Партійність 10. Іншою організацією прийнятий в член ВКП (б) 11. Паростав (рід, рік) № партійства або партії 12. Стяж перебування в ВКП(б) з по 14. Чи перебував раніш в ВКП (б) а якого і по який час і причаши записування чи вступу 15. Чи були дозволені в проведенні цієї партії, чи брав участь в зборах (звич, позив) 16. Члени якої професії перебував і в якого року *1939 по. З.м.с.*

фот. картки

Товариство (брат, сестра, мати, чоловік)	Положення (назва, місце, дата вступу)	Дата (поч. і кінець)	Вид (назва, місце)	Відомо чи працює там	Лист (дата отримання, місце записування)
Українська робітничо-крестьянська партія	Світличуківська волость	1918/1919	партійний	так	Україна
Аграрно-радянська партія	Світличуківська волость	1929/1930	партійний	так	Україна

18. Якою студією (шкільн.) *Донецька гімназія імені Шевченка* і внаслідок чого *Трусів* (перелік наукових праць і винаходів в яких праці необхідно дати список)

20. Чи був нагороджений *Трусів*

Дата отримання	В якому по якій формі	В якій державі (назва цієї держави)	Місце перебування
		<i>Трусівська волость, Миколаївська губернія, Українська Радянська Соціалістична Республіка</i>	<i>Світличуківська волость, Миколаївська губернія, Українська Радянська Соціалістична Республіка</i>

Центр АУРСР, Львів, бл. М 201 - 1000.

21. Яку роботу виконував спочатку трудової діяльності (включаючи військову службу)

Дієві місяці, рік	Посада в вказаному установі, організації, підприємстві, а також на військовій службі (у системі якого вони вказані)	Місце перебування установи, організації, підприємства (місто, район, область, край, республіка)
1898-1899	агентами сільськогосподарського банку	Миколаїв
1900-1901	лісничого сільськогосподарського банку	Миколаїв
1901-1902	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1903-1904	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1905-1906	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1907-1908	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1909-1910	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1911-1912	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1913-1914	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1915-1916	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1917-1918	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1919-1920	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1921-1922	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1923-1924	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1925-1926	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1927-1928	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1929-1930	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1931-1932	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1933-1934	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1935-1936	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1937-1938	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1939-1940	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1941-1942	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1943-1944	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1945-1946	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1947-1948	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1949-1950	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1951-1952	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1953-1954	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1955-1956	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1957-1958	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1959-1960	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1961-1962	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1963-1964	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1965-1966	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1967-1968	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1969-1970	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1971-1972	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1973-1974	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1975-1976	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1977-1978	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1979-1980	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1981-1982	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1983-1984	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1985-1986	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1987-1988	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1989-1990	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1991-1992	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1993-1994	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1995-1996	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1997-1998	Світличуківська волость	Світличуківська волость
1999-2000	Світличуківська волость	Світличуківська волость

22. Робота по сумішництву (під час заповнення особистого листа)

1944-1945
 1946-1947
Світличуківська волость, Миколаївська губернія, Українська Радянська Соціалістична Республіка

23. Участь в центральних, республіканських, провінц., обласних, окружних, міських, районних виборчих органах

Місце перебування виборчого органу	Назва виборчого органу	Пом'я бравши	Дать (поле, рік) органу виборчі

24. Знання чужомовних мов і мов народностей СРСР

Чужомовних	назва мов, якими володіє (читати, писати, говорити)	
	с л а б о	д о б р о
Українська	своєрідно; акси. зрозуміла	ліпше
Народів СРСР	білорусь.	руська, українська, татарська

25. Чи брав участь в революційному русі і чи піддавав репресіям за революційну діяльність до Жовтневої Революції (за що, коли, ким) *не брав, не був репресований*

26. Чи брав участь в партзанському русі і підпільній роботі (як діяв, де, коли і яку роботу виконував) *не брав, тільки роботу не виконував*

27. Відривав службу: в старій армії з *1900 по 1901* останній вищий чин *капітан артилерійської*

в Червоній Армії з _____ по _____ останній вищий посада _____

28. Чи брав участь в бою під час громадянської чи Вітчизняної війни (де, коли, ким) *не брав*

29. Чи був у полоні (де, коли, при яких обставинах, коли, як і чому звільнявся з полону) *1914-15 до 1918 був в полоні в залізничних м. Мухомов в Київ*

у воював бійх урядів *ні* (якщо служив, зазначити з якого _____)

32. Відомості до військовох обов'язків, категорія обліку: *облікований* група обліку _____
 сьвідка військовох звання _____ військово-обов'язковий № _____ чи призначений до військової частини *ні* назва військово-обов'язкового _____
 ступню за місцем мешкання військовообов'язаного _____

назва районованого та місцем мешкання військовообов'язаного _____
 чи надана відпочинок від призову на військовий час *ні* якщо надана, до якого часу _____
 (час, рік) чи перебуває на спеціальному обліку *ні*

33. Стан здоров'я (чи має поранення, контузії, інші і коли одержані) *без контузій*

34. Інші нагороди і заохочення час війни Жовтневої Революції

Назва нагородженої	Час нагородження	За що нагороджений	Чем нагороджений

35. Чи притягався до суду за відповідальності (чим, коли, за що) і рішенням суду *не притягався до суду за відповідальності*

36. Чи має наругстачення *ні*

Дата (місяць, рік)	Чим накладено наругстачення	За що (суть справи)	Чим накладено наругстачення

37. Родинні стви під час затримання з'ясувати: *дядько, дідусь, двоюрідні брати Андрійкава, двоюрідні брати Гетьманівка і Миколайчук*

38. Домашня адреса: *м. Київ, Мухомового 42 м. 3.*

3. січень 1946 р. *Г. Браунгін*
 (Дата затримання) (Підпис затриманого)

Підпис тов. _____ завіряю
 М. П. Секретар партійного комітету, партбюро _____

И. С. СВѢТЦИЦКІИ.

**Начала философіи
ВЪ РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРѢ
XI—XVI ВВ.**

ЛЪВОВЪ, 1901
Издание „Галицко-русской Матисы“.

И. С. Свѣтцицкій.

ЦЕРКОВНО- И РУССКО-СЛАВЯНСКІЯ РУКОПИСИ
ПУБЛИЧНОЙ БИБЛИОТЕКИ НАРОДНАГО ДОМА
ВО ЛЬВОВѢ.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.
ТИПОГРАФИЯ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМИИ НАУКЪ.
Вып. 100-й, 9 томъ, № 12.
1904.

Описаніе

**иноязычныхъ и новѣйшихъ карпа-
торусскихъ рукописей**

библиотеки „Народнаго Дома“ во Львовѣ.

(Оттиски изъ Литерат.-наук. Сборника Гал.-русской
Матисы 1904—5 г.)

составилъ

И. С. Свѣтцицкій.

Львовъ
Старополітоская типографія,
подъ управленіемъ М. Рубинъ
1905.

Матеріали

по історії

возрожденія Карпатской Руси.

I.

Сношенія Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ой половинѣ
XIX-аго вѣка.

собралъ

И. С. Свѣнцицкій.

ЛЬВОВЪ, 1905.
Печатня Станронигійскаго Института
подъ управленіемъ М. Рефца.

МАТЕРІАЛЫ

по історіи

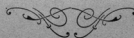
ВОЗРОЖДЕНІЯ КАРПАТСКОЙ РУСИ.

I.

Сношенія Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую
половину XIX-аго вѣка.

Собралъ

И. С. Свѣнцицкій.

ЛЬВОВЪ 1906.
Изданіе Галицко-русской Матци.
Печатня Станронигійскаго Института подъ управл. М. Рефца.

ВЫДАВНИЦТВО ЦЕРКОВНОГО МУЗЕЯ во ЛЬВОВѢ.

I.
КАТАЛОГЪ КНИГЪ

ЦЕРКОВНО-СЛАВЯНСКОИ ПЕЧАТИ.

ЗЛАДИВЪ

Д-РЪ ИЛЯРИОНЪ СВЯТИЦЬКІЙ.

ЖОВКВА
ПЕЧАТНЯ ОО. ВАСИЛИЯ
1908.

ОПИСЬ МУЗЕЯ
СТАВРОПОЛІТСЬКАГО ІНСТИТУТА
во ЛЬВОВѢ.

по порученію Совѣта составилъ
Д-р С. Святицькій.

ЛЬВОВѢ
Типографія Ставрополітскаго Інститута
подъ управленіємъ Михаила Рефца.
1908.

Д-р ИЛЯРИОН СВЯТИЦЬКІЙ

Відродженє ≡≡≡
≡≡≡ **білоруськаго**
письменства ≡≡≡

Л Ь В І В
З друкарні „Народовой (Манецькой), Колерника 9.
1908.

И. С. Свенцицкий.

ЛАВРАШЕВСКОЕ ЕВАНГЕЛИЕ

НАЧАЛА XIV ВЪКА.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.
ТИПОГРАФИЯ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМИИ НАУКЪ,
Вас. Остр., 9 а., № 12.
1913.

DIE RUTHENISCHE KIRCHENMALEREI DES XV—XVI Jh.
IN GALIZIEN
von Dr. I. Sjenickij.

ГАЛИЦЬКО-РУСЬКЕ ЦЕРКОВНЕ МАЛЯРСТВО

XV—XVI ст.

МАТЕРІЯЛИ І ЗАМІТКИ
(8 РИСУНКІВ І 15 ІЛЮСТРАЦІЙ)

ПОДАВ

І. СВЕНЦЬКИЙ.

Львів, 1914.
В ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

І СВЕНЦЬКИЙ
доцент университета у Львові.

НАРИСИ

3

ІСТОРІІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Львів 1920.

І. СВЕЦЦКИЙ
директор Нац. Музею у Львові.

ПРО
МУЗЕІ І МУЗЕЙНИЦТВО

НАРИСИ І ЗАМІТКИ

Львів 1920.
З друкарні „Діла“.

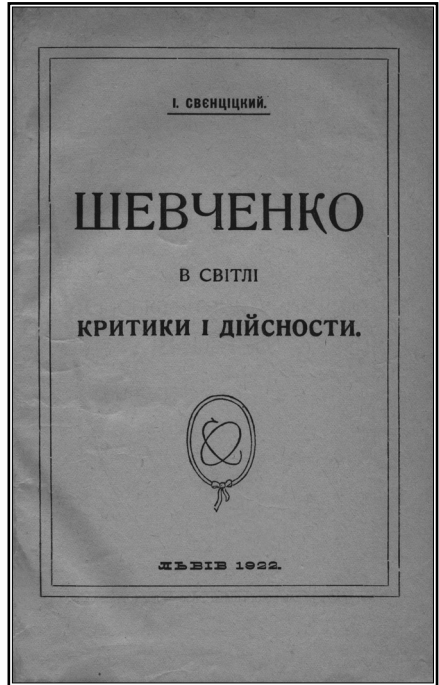
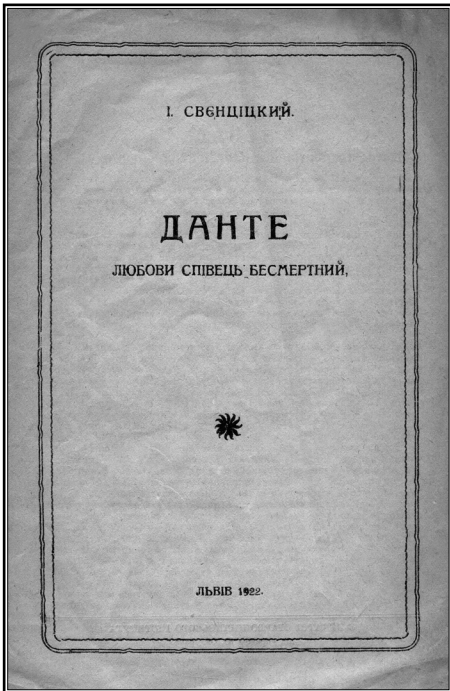
ІЛАРІОН СВЕЦЦКИЙ
ДИРЕКТОР НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ У ЛЬВОВІ.

ПРО
МУЗЕІ ТА МУЗЕЙНИЦТВО

(НАРИСИ І ЗАМІТКИ)

Л Ъ В І В 1920.

Збірник національного музею в Львові

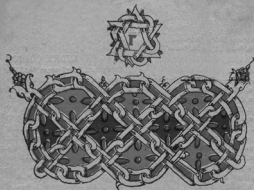

Ч. 24.

**ПРИКРАСИ РУКОПИСІВ
ГЛЯДЦЬКОЇ УКРАЇНИ
XVI в.**

Львів 1922.

Збірник національного музею в Львові.

Ч. 104/а.

**ПРИКРАСИ РУКОПИСІВ
ГЛЯДЦЬКОЇ УКРАЇНИ
XVI в.
Епископ Дреґни.**

Жокея
1922.

Збірник національного музею в Львові

**ПРИКРАСИ РУКОПИСІВ
ГЛЯДЦЬКОЇ УКРАЇНИ
XVI в.
Епископ Трестія**

Жокея 1923.

Львівська Академія наук і літератури

**ПОЧАТКИ
КНИГОПЕЧАТАНЯ
НА
ЗЕМЛЯХ УКРАЇНИ**

в пам'ять 350-ліття першої друкованої
книжки на Україні у Львові 1573-4 р.

із 560 зразками друку і прикрас давньої книги України
замислом, трудом і заходами Іларіона Свенціцького
накладом Наукової Фундації Галицького Митрополита
Андрея Шептицького ЧСВВ.

„Національний Музей“

у Львові.

В ПЕЧАТНІ МОНАСТІРЯ ЧИНА СВ. ВАСИЛЯ В. У ЖОВКВІ
1924 РОКУ

ЗБІРКИ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ У ЛЬВОВІ
COLLECTIONES MUSEI NATIONALIS UCRAINORUM LEOPOLI.

СКИТ МАНЯВСЬКИЙ
і
Богородчанський Іконостас

1926.

МАТЕМАТИКА СЕРЕД НАУК.

СТАТТІ

В. ЛЕВИЦЬКОГО,
М. ЗАРИЦЬКОГО,
І. СВЕНЦІЦКОГО.

Львів, 1927.
НАКЛАДОМ ВЛАСНИМ АВТОРІВ
З друкарні Вид. Сп. „Діло“.

І. СВЕНЦІЦКИЙ.

Що таке українізація?

(Бражіня і переживання.)

Львів, 1927.
Накладом власним.
З друкарні Вид. Спільки „Діло“, Ринок 10.

І К О Н И
ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ
XV - XVI ВВ.

SAMMLUNGEN DES UKRAINISCHEN NATIONALMUSEUMS IN LWOW

Dr. ILARION SWĒNZIKYJ - SWIATYZKYJ

IKONENBILDER
DER GALIZISCHEN UKRAINE
XV-XVI. JHD.

L W O W 1 9 2 9

1905

НАУКОВА ФУНДАЦІЯ ГАЛИЦЬКОГО МИТРОПОЛИТА
АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

1930

ДВАЙЦЯТЬПЯТЬ-ЛІТТЯ

НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ

У ЛЬВОВІ.

ЗБІРНИК ПІД РЕДАКЦІЄЮ ДИРЕКТОРА МУЗЕЮ І. СВЕЩІЦЬКОГО.

ЛЬВІВ 1931.

1905

НАУКОВА ФУНДАЦІЯ ГАЛИЦЬКОГО МИТРОПОЛИТА
АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

1929

ДВАЙЦЯТЬПЯТЬ-ЛІТТЯ

НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ

У ЛЬВОВІ.

ЗБІРНИК ПІД РЕДАКЦІЄЮ ДИРЕКТОРА МУЗЕЮ І. СВЕЩІЦЬКОГО.

ЛЬВІВ 1930 РОКУ.

І. СВЕНЦІЦКИЙ

МИКОЛА ГОГОЛЬ

Л Ъ В І В 1 9 3 1
НАКЛАДОМ АВТОРА

ПРО
П. І. ХОЛОДНОГО

СТАТТІ
ІЛАРІОНА СВЕНЦІЦКОГО
і МИХАЙЛА ДРАГАНА

Л Ъ В І В — 1931.

І Л А Р І О Н   С В Е Н Ц І Ц К И Й

КОНСЕРВАЦІЯ І РЕСТАВРАЦІЯ
ІСТОРИЧНИХ ПАМ'ЯТОК
ЦЕРКОВНОГО МИСТЕЦТВА

Л Ъ В І В   1 9 3 2

ВОЛОДИМИР ПЕШАНСЬКИЙ
І ІЛАРІОН СВЕНЦІЦКИЙ

ІКОНОПИСНА ТЕХНІКА
ТА ЇЇ ДЖЕРЕЛА

Л Ъ В І В 1932

ІЛАРІОН СВИЄЦІКІ

PRACA MUZEALNA

- I. Znaczenie zbiorów muzealnych.
- II. Konserwacja zabytków w muzeach.
- III. Praca muzeologa.

WARSZAWA
1933

DR HILARJON ŚWIĘCICKI
DOCENT UNIWERSYTETU LWOWSK.

PRAKTYCZNA METODA
JĘZYKA ROSYJSKIEGO

DO NAUKI Z POMOCĄ LUB BEZ POMOCY NAUCZYCIELA

GRAMATYKA. ĆWICZENIA. WYPISY.

NAKŁADEM KSIĘGARNI POLSKIEJ BERNARDA POŁONIECKIEGO.

ЗБІРКИ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ У ЛЬВОВІ
COLLECTIONES MUSAEI NATIONALIS UCRAINORUM LEOPOLIENSIS

ЛАРІОН СВЕНЦІЦКИЙ

РІЗДВО ХРИСТОВЕ В ПОХОДІ ВІКІВ

(ІСТОРІЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ ТЕМИ Й ФОРМИ)

Л Ъ В І В

1 9 3 3

ЗБІРКИ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ У ЛЬВОВІ
COLLECTIONES MUSAEI NATIONALIS UCRAINORUM LEOPOLIENSIS

ЛАРІОН СВЕНЦІЦКИЙ

ОПИС РУКОПИСІВ

I

КИРИЛИЧІ ПЕРГАМНИ XII—XV ВВ.

ВИДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ
ЗА ДОПОМОГОЮ МІНІСТЕРСТВА ВРОСТОВДАНЬ І ОСВІТИ ПУБЛІЧНОЇ

Л Ъ В І В

1 9 3 3

„БІБЛІОТЕКА РІДНОЇ МОВИ“
ВИДАЄ ПРОФ. Д-Р ІВАН ОГІЄНКО
1935 Ч. 8 1936

Іларіон Свенціцький

НАЗВА „РУСЬ“
В ІСТОРИЧНОМУ РОЗВИТКУ
ДО XIII-го ВІКУ

1936
ДРУКАРНЯ ОО. ВАСИЛІАН У ЖОВКВІ

ІЛАРИОН СВЕНЦІЦКИЙ

ПУШКИН

Львів 1937.

ILARION SWIENCICKYJ

RACHUNKI
ROBÓT MALARSKICH I RZEŹBIARSKICH
W KATEDRZE ŚW. JURA WE LWOWIE
W LATACH 1768—1779

ODBIŁKA Z „DAWNEJ SZUKI”, ROCZNIKA I. ZESZYTU 9

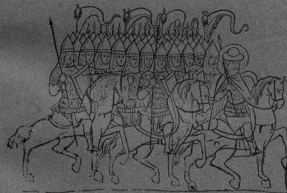
LWÓW 1938
ZAKŁAD NARODOWY IMIENIA OSSOLIŃSKICH

Іларіон Свенціцький

Русь і Половці

в староукраїнському письменстві

(Історія літературного сюжету).

Київъ Борисъ у походѣ проги Печенѣги (рис. кін. XIV. в.).

1939

І. С. СВЕНЦІЦКИЙ

НАРИСИ
З ІСТОРІЇ
БОЛГАРСЬКОЇ
ЛІТЕРАТУРИ

ВИДАВНИЦТВО
ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
1957

МВО УРСР

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. Ів. ФРАНКА

І. С. СВЕНЦІЦКИЙ

НАРИСИ З ІСТОРІЇ
БОЛГАРСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ВИДАВНИЦТВО
ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
1957

І. С. СВЕНЦЬКИЙ

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА АКАДЕМІ НАУК
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

І. С. СВЕНЦЬКИЙ

КОРОТКИЙ БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІ НАУК
УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ — 1956

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ — 1956

БІБЛІОГРАФІЧНІ ДЖЕРЕЛА, В ЯКИХ
ЗАРЕЄСТРОВАНО ПРАЦІ І.С.СВЕНЦІЦЬКОГО
ТА ЛІТЕРАТУРУ ПРО НЬОГО

1909

2213. Показчик до тт. LXXXI – LXXXVI Записок Наукового Товариства ім. Шевченка (рік XVII) // Записки НТШ. – 1909. – Т. LXXXVII, кн. I. – С. 218–232.

С. 219, 229: Зазначено праці І. Свенціцького “Іван Вагилевич як проповідник: Причинок до зносин Галичан з Росією перед 1849 р. і до історії української проповіді” (1908) та “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

С. 232: Зазначено рецензію І. С. Свенціцького (1908) на працю Я. І. Яцимирського (1908).

1910

2214. Показчик до тт. LXXXVII–XCII Записок Наукового Товариства ім. Шевченка (рік XVIII) // Записки НТШ. – 1910. – Т. XCIII, кн. I. – С. 208–231.

С. 225: У розділі “II. Рецензії й реферати (Наукова хроніка й Бібліографія)” (с. 212–231) зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908) та “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908).

1912

2215. [Кузеля З.]. Бібліографія українських похоронних звичаїв і вірувань у душу та позагробове життя // Етнографічний збірник. – 1912. – Т. XXXI–XXXII. – С. 174–202.

С. 195 (№ 379): Зазначено працю І. С. Свенціцького “Матеріали по історії возродження Карпатскої Руси: 1. Сношенія Карпатскої Руси съ Россією въ 1-ой половинѣ XIX-аго вѣка” (Львовъ, 1905).

1920

2216. Каталог: Книжки видані Науковим Товариством ім. Т. Шевченка у Львові. – Львів: Накладом Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, 1920. – 38 с. – (Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові).

С. 3, 5, 30, 31: Зазначено праці І. С. Свенціцького, видані НТШ, зокрема: “Галицько-руське церковне малярство XIV–XVI ст.: (Матеріяли і замітки)” (Львів, 1914), “Новосадський Апостол: (Опис рукопису XIV в.)” (1918), “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920), “Нарис з історії української мови” (Львів, 1920). Зміст останньої роботи розписано.

1924

2217. Іван Хведорович в науковій літературі. (1704–1924): Бібліографічний нарис / Подав Ів. Огієнко. – Львів: Книгарня Наукового т-ва ім. Шевченка у Львові, 1924. – [14] с. – [Відбитка з “Старої України”, 1924. – (Бібліографія)].

[С. 2 (62)] (№ 2, 3): Про І. С. Свенціцького: “Дня 7–IV с. р. українські друкарські робітники м. Львова оглянули гуртом виставу стародруків в Національнім Музею в супроводі відповідного викладу директора Н. М. дра Іл. Свенціцького”. Також зазначено, що на “святочній Академії” з нагоди 350-ліття друкарства на Україні виступив з рефератом доктор І. Свенціцький.

[С. 6 (66)] (№ 2): У розділі “Українське зацікавлення Хведоровичем” зазначено працю І. С. Свенціцького “Памяти першого друкаря України” (1924).

1925

2218. Каталог ювілейної виставки українського друкарства / Укр. наук. ін-т книгознавства; Склав С. І. Маслов. – Київ: Держ. вид-во України, 1925. – 50 с.

С. 8: У передмові автор зазначив, що, серед інших видань, послався на “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), укладений І. С. Свенціцьким.

Нижченаведені стародруки описано у праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908). Число в дужках відповідає числу, під яким ці стародруки описано у каталозі І. С. Свенціцького.

№ 35 (220): Леитургіконъ сі єсть Служебникъ, 1780; № 58 (297): Возслѣдованія праздникомъ, 1738; № 60 (207): Служебникъ, 1740; № 61 (262): Евхологіонъ си єсть Требникъ языкославенскій, 1744; № 78 (205): Леитургуѳон си єст Служебник, 1735; № 81 (88): Триодіонъ, сі єсть Трипѣснець св. вел. Четирыдесятници (Триодъ Посна), 1744; № 82 (539): Богословіа нравоучительная, 1751; № 84 (30): Апостоль, 1759; № 86 (16): Евангеліє, 1768; № 88 (429): Сѣмя слова Божія... Поученія от иноковъ Почаевскаго монастира из различныхъ авторовъ..., 1772; № 89 (234): Ирмологіонъ (нотний), 1786; № 96 (431): Науки парохіалнія... з славенско-рускаго на простый и посполитый языкъ рускій преложенія, 1794; № 195 (99): Триодион си єсть Трипѣснець Св. Великой Пятдесятници (Триодъ цвітна), 1685.

2219. Каталог. Ч. V. 1. Історія, історія літератури, етнографія. 2. Мова. 3. Словники. – Львів: Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, 1925. – 38 с.

С. 4, 28, 37: Зазначено праці І. С. Свенціцького з етнографії, мови, літератури.

1927

2220. Каталог. – Львів: З друкарні НТШ, 1927. – 52 с. – (Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка).

С. 21, 23, 24: У розділі нових видань НТШ з етнографії, літератури та книгознавства зазначено праці І. С. Свенціцького “Винниченко: (Спроба літературної характеристики)” (Львів, 1920), “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920), “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

1928

2221. Указатель авторов и их статей, напечатанных в Известиях Отделения русского языка и словесности за все время существования

этого издания с 1896 г. по 1927 г., тт. I–XXXII / Ред. акад. Е. Ф. Карский. – Ленинград: Изд-во АН, 1928. – 55 с.

С. 40: Зазначено праці І. С. Свенціцького, опубліковані в “Известиях Отд. рус. яз. и словесности Императорской Акад. Наук”.

1930

2222. *Игнатієнко В.* Бібліографія української преси. 1816–1916. – Харків; Київ: Держ. вид-во України, 1930. – 286 с. – (Труди Інституту книгознавства; Т. 4).

№ 224: Згадано І. С. Свенціцького – редактора журналу “Живая мысль”.

С. 248, 256: Зазначено прізвище І. С. Свенціцького (“Святитській И. С.”) у списку редакторів та видавців української преси.

2223. Систематичний каталог видань Всеукраїнської Академії наук. 1918–1929 / Склали: М. М. Іванченко, Я. І. Стешенко. – Київ, 1930. – 286 с.

№ 379: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України” (Львів, 1928).

2224. *Schneider G.* Handbuch der Bibliographie. – 4, gänzlich veränd. und stark verm. Aufl. – Leipzig: Verlag Karl W. Hiersemann, 1930. – 674 S.

С. 320: Згадано працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1934

2225. *Пеленський Є. Ю.* Бібліографія української бібліографії. – Львів, 1934. – 198 с. – (Видання “Богословії”; Ч. 18).

С. 16, 39, 133, 135, 145, 193: Зазначено праці І. С. Свенціцького з іконопису та історії книгодрукування.

1936

2226. Каталог Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові. Історія / Склали: Т. Баландюк, Р. Лукань. – Львів, 1936. – 80 с.

№ 7, 150, 151, 158, 167, 168, 171 б, 177, 186, 189, 191, 195, 205, 214 б, 216, 223 а, 222, 258, 269, 278 в, 291, 292 б, 302: Зазначено праці І. С. Свенціцького.

2227. Katalog biblioteki podręcznej czytelní ogólnej. Językoznawstwo. Część 3. – Lwów: Nakładem biblioteki uniwersyteckiej we Lwowie. – Lwów, 1936. – 38 s.

С. 24: У розділі “Języki północno-wschodnio słowiańskie” посилання на працю І. С. Свенціцького “Praktyczna metoda Języka Rosyjskiego: Gramatyka – ćwiczenia – rozmówki” (Lwów, 1915).

1938

2228. Каталог Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові. – Львів, 1938. – 48 с. – (Каталог новостей. Обіймає видання за роки 1933–1937 до 5.IV.1938).

С. 8, 12, 15: Про видання праць І. С. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933), “Пушкин” (Львів, 1937), “Контрасти в житті й творчості Гоголя: З приводу 100-ліття “Тараса Бульби” (Львів, 1935), “Назва “Русь” в історичному розвитку до XIII віку” (Жовква, 1936).

1940

2229. Библиография истории древне-русской литературы: Древне-русская повесть / Ин-т литературы; Сост.: В. П. Адрианова-Перетц, В. Ф. Покровская. – Москва; Ленинград: Изд-во АН, 1940. – 326 с.

№ 72: Серед прізвищ дослідників стародрукованої пам’ятки XVII ст. “Житие Варлаама и Иоасафа” названо І. С. Свенціцького.

1943

2230. Fioliana: (Матеріяли до бібліографії) // Українська книга (Краків; Львів). – 1943. – Чис. V: У 450-ліття українського друкарства в Кракові. 1491–1941. – С. 103–106. – (Бібліографія).

№ 58, 74: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908) та “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

1955

2231. Библиография древнерусской повести / АН СССР. Ин-т рус. лит. (Пушкинский Дом); Сост. А. А. Назаревский. – Москва; Ленинград: Изд-во АН СССР, 1955. – 191 с.

С. 187: В “Указателе использованных описаний рукописей” (с. 185–191) зазначено праці І. С. Свенціцького “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народного Дома во Львовѣ (Санкт-Петербургъ, 1904) та “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911).

2232. “Слово о полку Игореве”: Библиография изданий, переводов и исследований 1938–1954 / Составил Л. А. Дмитриев. – Москва; Ленинград: Изд-во АН СССР, 1955. – 90 с.

№ 108: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Русь і Половці в староукраїнському письменстві: (Історія літературного сюжету)” (Львів, 1939). У короткій анотації до неї зазначено, що Свенціцький “доказывает возникновение “Слова о полку Игореве” в XIV–XVI вв. и окончательное его оформление в XVIII в.”.

1956

2233. Библиография советских работ по древнерусской литературе за 1945–1955 гг. / Сост.: В. А. Колобанов, О. Ф. Коновалова, М. А. Салмина; Под ред. и со вступ. ст. Д. С. Лихачева. – Москва; Ленинград: Изд-во АН СССР, 1956. – 171 с.

№ 311, 362, 363, 718: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Нариси про мову пам’яток староруського письменства XI віку” (1948), “Мова Галицько-Волинського літопису” (1949), “Питання про автентичність договорів Русі з Греками в X віці” (1949) та “Мова пам’яток письменства XIII віку із різних говіркових територій Русі” (1953).

2234. І. С. Свенціцький: Короткий бібліогр. покажч. / Львів. б-ка АН Української РСР; Склали: О. Д. Кізлик, Р. Я. Луцки; Відп. ред. А. І. Генсьорський. – Київ: Вид-во АН Української РСР, 1956. – 15 с.

1958

2235. Мороз О. Н., Мороз М. О. Радянське франкознавство за сорок років (1917–1957): [Підшивка журнальних вирізок бібліографії критичної літератури про І. Франка]. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1958. – [Різна пагінація].

№ 27, 70, 391, 458, 465, 541, 601, 778, 2658: Зазначено праці І. Свенціцького про І. Франка.

[С. 7]: Автори зазначають: “До кращих праць про творчість Ів. Франка слід віднести статті А. Кримського, О. Маковея, М. Павлика, Ю. Полівки, А. Черного, М. Гудзія, Я. Яреми, І. Свенціцького, М. Коцюбинського, М. Возняка, М. Сумцова та багатьох інших дослідників”.

2236. Славянские книги кирилловской печати XV–XVIII вв.: Описание книг, хранящихся в Государственной публичной библиотеке УССР / Сост.: С. О. Петров, Я. Д. Бирюк, Т. П. Золотарь; Отв. ред. П. Н. Попов. – Киев: Изд-во АН УССР, 1958. – 266 с.

С. 263: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Львовъ, 1908 р.), скорочене посилання на яку є під нижчезазначеними номерами. Число в дужках відповідає числу у праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

№ 189 (123); № 221 (414); № 225 (97); № 229 (84: Триодион... Львов, тип. Михаила Слезки, 1664. [Укладачами зазначено]: “Издание редкое. Из библиографических источников описано только у Свенцицкого”); № 230 (83); № 236 (25); № 239 (192); № 244 (250); № 249 (15); № 282 (421); № 283 (193); № 285 (282); № 290 (438); № 297 (141); № 320 (194); № 325 (166); № 331 (124); № 335 (253); № 338 (28); № 356 (307); № 363 (85); № 366 (157); № 375 (200); № 393 (786); № 427 (203); № 439 (513); № 442 (145); № 462 (86); № 470 (258); № 520 (146); № 537 (204); № 544 (205); № 548 (205); № 564 (297); № 569 (261); № 574 (207); № 576 (228: Служебник святительский. – Унев, 1740. [Укладачами зазначено]: “Издание редкое. Из библиографических источников описано только у Свенцицкого”); № 612 (262: Евхологион. – Унев, 1744. [Укладачами зазначено]: “Из библиографических источников отмечен только у Свенцицкого”); № 614 (208); № 619 (88); № 624 (300); № 629 (508); № 639 (100); № 641 (209); № 647 (101); № 651

(126); № 668 (64); № 671 (539); № 691 (89); № 695 (584); № 704 (213); № 710 (540); № 714 (547); № 719 (374); № 737 (148); № 743 (30); № 752 (211); № 759 (545); № 762 (576); № 778 (263); № 782 (301); № 799 (216: Литургиарион. – Супрасль, 1763. [Укладачами зазначено]: “Издание редкое. Описано только у Свенцицкого, причем наш экз. значительно полнее”); № 832 (482); № 838 (217); № 841 (149); № 919 (90); № 928 (549); № 937 (689); № 951 (359: Евхологион. – Почаев, 1771. [Укладачами зазначено]: “Это издание отмечено у Головацкого, Петрушевича и Свенцицкого”); № 966 (429); № 982 (312); № 990 (463); № 999 (331); № 1001 (541); № 1008 (293); № 1017 (127); № 1018 (128); № 1024 (550); № 1034 (69); № 1040 (551); № 1052 (234); № 1062 (430); № 1100 (317); № 1106 (555); № 1115 (102); № 1116 (102); № 1117 (543); № 1145 (675); № 1146 (304); № 1158 (592); № 1166 (221); № 1195 (363); № 1196 (365: Молитвослов. – Почаев, 1793. [Укладачами зазначено]: “Свенцицкий, № 365 (расположение гравюр не совпадает)”); № 1209 (159); № 1213 (431); № 1256 (4); № 1269 (459).

2237. Соціалістична Львівщина 1956 р.: Бібліогр. покажч. л-ри / Львів. б-ка АН Української РСР; Склав В. О. Гушин; Ред. І. І. Шаповалов. – Львів, 1958. – 320 с.

№ 2516, 2532, 4148: Про І. С. Свенціцького.

2238. Список праць професора І. С. Свенціцького // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Кн. 5. – С. 288–290.

Книга присвячена пам'яті професора І. С. Свенціцького. Подано також список праць професора І. С. Свенціцького, які є в рукописах.

1960

2239. Бібліографія російської і української бібліографії по історії Української РСР / Мін-во культури УРСР. Держ. іст. б-ка УРСР; Склали: Р. Кац, Ф. Максименко. – Київ, 1960. – 154 с.

С. 125: Зазначено бібліографічний покажчик І. С. Свенціцького (1956 р., укладачі О. Д. Кізлик та Р. Я. Луцик) і список праць професора І. С. Свенціцького, поданий у збірнику “Питання слов'янського мовознавства” (1958, кн. 5).

2240. Соціалістична Львівщина 1957 р.: Бібліогр. покажч. / Львів. б-ка АН Української РСР; Склали: В. О. Гуцин, Є. М. Іванців. – Львів, 1960. – Вип. 6. – 331 с.

№ 2895, 3223, 3227: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957), “Західно-українські грамоти XIV–XV ст.” (1957) та працю про вченого І. Г. Матвіяса (1957).

1961

2241. *Захаржевська В. О.* Болгарська література на Україні в 1945–1959 рр.: (Бібліографія) // Міжслов’янські літературні взаємини. – 1961. – Вип. 2. – С. 293–313.

С. 294: Про І. С. Свенціцького.

2242. Соціалістична Львівщина 1958 р.: Бібліогр. покажч. Вип. 7 / Львів. б-ка АН УРСР; Склали: В. О. Гуцин, О. С. Ільїна, О. С. Коваленко; Ред. М. П. Гуменюк. – Львів, 1961. – 241 с.

№ 1935–1938, 2317: Зазначено праці вчених-мовознавців А. Генсьорського, У. Єдлінської, М. Онишкевича, М. Пушкаря та М. Гембаровича про І. Свенціцького.

№ 1939: Подано список праць професора І. Свенціцького.

1962

2243. Библиография русского летописания / Составила Р. П. Дмитриева. – Москва; Ленинград: Изд-во АН СССР, 1962. – 354 с.

С. 299 (№ 141): У додатку “Библиография избранных иностранных работ по русскому летописанию / Сост. Ю. Бегунов” зазначено працю І. Свенціцького “Сліди побуту у згадках літописів про смерть і похорони князів X–XII вв.” (1939).

2244. Свенціцький Іларіон Семенович: [Бібліографія праць] // Друковані праці професорів, викладачів і співробітників Львівського університету за 1944–69 рр.: Бібліогр. покажч. / Склали: Н. Р. Бережна, І. Є. Громницька, Ф. П. Максименко (відп. ред.), Т. Д. Микитин, О. Д. Сміюн. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1962. – С. 281–282.

1963

2245. *Гольденберг Л. І., Королевич Н. Ф.* Українська мова: Бібліогр. покажч. (1918–1961 рр.). – Київ: Вид-во АН УРСР, 1963. – 298 с.

С. 26, 41, 71, 263: Зазначено мовознавчі праці І. С. Свенціцького та праці про нього.

2246. *История Болгарии до 9 сентября 1944.* Литература. Искусство. Наука: Указ. лит. 1945–1958 / Сост.: Н. В. Буссе, Д. Д. Иванов, В. В. Носкова (Москва) при участии Болгарского библиогр. ин-та им. Елина Пелина (София); Под ред. Д. Д. Иванова. – Москва: Изд-во АН СССР, 1963. – 307 с.

№ 544, 545: Зазначено праці І. Свенціцького: “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957), “Основи порівняльної історії слов’янських літератур IX–XIV ст.” (1957) та рецензії на ці праці Я. Ісаєвича (1958) і Л. Мінкової (1958).

2247. *Королевич Н. Ф., Сарана Ф. К.* Слов’янська філологія на Україні (1958–1962 рр.): Бібліографія / АН Української РСР. Укр. комітет славистів. Держ. публічна б-ка; Відп. ред. Г. Д. Вервес. – Київ, 1963. – 615 с. – (До V Міжнародного з’їзду славистів).

С. 19, 20, 34, 157: Зазначено праці І. Свенціцького з історії слов’янського мовознавства.

С. 131: Зазначено праці М. Гембаровича, У. Єдлінської, М. Онишкевича, М. Пушкаря про І. Свенціцького.

2248. *Славянское языкознание: Библиогр. указ. лит., изд. в СССР с 1918 по 1960 гг. Ч. 1: 1918–1955 / Акад. наук СССР. Ин-т рус. яз. Ин-т славяноведения. Фундаментальная б-ка общественных наук;* Сост.: Н. П. Дебец, М. Г. Ижевская, А. М. Сабенина и др. – Москва: Изд-во Акад. наук СССР, 1963. – 337 с.

№ 735, 1016, 1548, 1603–1605, 1721–1723, 5746–5747: Зазначено мовознавчі праці І. С. Свенціцького.

2249. *Славянское языкознание: Библиогр. указ. лит., изд. в СССР с 1918 по 1960 гг. Ч. 2: 1956–1960 / Акад. наук СССР. Ин-т рус. яз. Ин-т славяноведения. Фундаментальная б-ка общественных наук;* Сост.:

И. Е. Можаяева, М. В. Ляпон; Редкол.: С. Б. Бернштейн, Д. Е. Михальчи, В. И. Шунков. – Москва: Изд-во Акад. наук СССР, 1963. – 448 с.

№ 1311, 1312, 1832, 1833, 5753, 5964: Зазначено праці І. С. Свенціцького, присвячені дослідженню староруського письменства, мові пам'яток XV–XVI століть (зокрема західноукраїнських грамот) та мові рукописів староруської доби (XV–XVII ст.).

2250. Справочник-указатель печатных описаний славяно-русских рукописей / Академия Наук СССР. Комиссия по истории филологической науки; Сост.: Н. Ф. Бельчиков, Ю. К. Бегунов, Н. П. Рождественский; Отв. ред. Н. Ф. Бельчиков. – Москва; Ленинград: Изд-во АН, 1963. – 360 с.

№ 2086: Вказано працю І. С. Свенціцького “Рукописи библиотеки “Народного Дома” во Львовѣ” (Науч.-Лит. Сб. “Галицко-русской Матицы”, 1904, т. 3; 1905, т. 4) та зазначено, що в ній І. С. Свенціцьким описано 102 рукописи.

№ 2087: Вказано працю І. С. Свенціцького “Церковно- и русско-славянские рукописи Публичной Библиотеки Народного Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904) та зазначено, що в ній І. С. Свенціцьким описано 173 рукописи.

№ 2088: Вказано працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906–1911), зазначено, що в ній І. Свенціцьким описано 236 рукописів. Вказано рецензію В. Перетца “Новые труды по источниковедению древнерусской литературы” (1913) на працю І. Свенціцького.

№ 2104: Вказано працю І. С. Свенціцького “Опись музея Ставропигийскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), зазначено, що в ній І. Свенціцьким описано 148 рукописів та вказано рецензію Б. Януша (Записки НТШ, 1908, т. 85, кн. 5).

№ 2105, 2107: Вказано праці І. С. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III” (Жовква, 1922–1923) та “Опис рукописів. Кириличні пергаміни XII–XV вв.” (Львів, 1933).

2251. Т. Г. Шевченко: Бібліографія літератури про життя і творчість. 1839–1959. – Т. 2: (1917–1959) / Склали: І. З. Бойко, Г. М. Гімельфарб, М. Б. Булавицька, Л. В. Беляєва, К. Є. Скокан. – Київ: Вид-во АН УРСР, 1963. – 601 с.

С. 35, 497: Зазначено праці І. С. Свенціцького про Т. Г. Шевченка: “Шевченко в світлі критики і дійсности” (Львів, 1922) та “Каталог шевченківської вистави. З портретом батька Шевченка” (Львів, 1920).

1965

2252. Bibliographie der Slavistischen Arbeiten aus den Deutschsprachigen Fachzeitschriften. 1876–1963 / Seemann R. D., Siegmann F. – Berlin, 1965. – 422 S. – (Bibliographische Mitteilungen des Osteuropa – Instituts an der Freien Universität Berlin; Heft 8).

С. 88: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Erzengels Marienverkündigung” und das Annuntiationsmysterium” (німецький переклад “Архаггелових віщань Марії...”), опубліковану у журналі “Archiv für Slavische Philologie” (1912).

1966

2253. Іван Франко: Бібліографія творів. 1874–1964 / Склав М. О. Мороз. – Київ: Наук. думка, 1966. – 447 с.

С. 392: Зазначено твір І. Я. Франка “Абу-Каземови капці: Арабська казка” (Київ, 1918) з передмовою І. С. Свенціцького.

1967

2254. Беларускае мовазнаўства: Бібліяграфічны ўказальнік (1825–1965 гг.) / Складальнікі: А. Д. Васілеўская, М. А. Жыдовіч, Я. М. Рамановіч, А. К. Юрэвіч. – Мінск: Навука і тэхніка, 1967. – 415 с.

С. 109, 217: Зазначено праці І. Свенціцького з палеографії та історії письменства.

С. 254: Згадано рецензію І. Свенціцького (ЗНТШ, 1908) на працю О. Брюкнера “Russlands geistige Entwicklung im Spiegel seiner schönen Literatur” (Tübingen, 1908).

С. 264: Згадано працю І. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908) та рецензію на неї О. Сержпутовського (Живая Старина, 1908).

2255. Бібліографічний указальник праць аб беларуска-українських літературних і фольклорних сувязях (1865–1965) / Гомельскі Дзяржаўны педагагічны інстытут імя В. П. Чкалава; Склаў П. П. Ахрыменка. – Гомель, 1967. – 38 с.

С. 7: Вказано працю І. Свенціцького “Розквіт культурно-національного життя Східной Білорусі” (Львів, 1928) та рецензію на неї Барановського (Польмя, 1928).

2256. Українські літературні альманахи і збірники ХІХ – початку ХХ ст.: Бібліогр. покажч. / Склав І. З. Бойко. – Київ: Наук. думка, 1967. – 371 с.

С. 193 (№ 202), 321: Зазначено працю І. Свенціцького “Основи відродження білоруського письменства” (ЗНТШ, 1914).

1968

2257. История русской литературы XVIII века: Библиогр. указ. / Сост.: В. П. Степанов, Ю. В. Стенник; Под ред. П. Н. Беркова. – Ленинград: Наука, 1968. – 500 с.

№ 1710: Зазначено рецензію І. Свенціцького (ЗНТШ, 1909) на працю П. Заболотського (Варшава, 1908).

2258. Каталог: Україніка = Prirastky: Ukrajínica / Укл. О. Пажур. – Пряшів, 1968. – 70 с.

С. 53: Зазначено працю І. Свенціцького “Драгоманов і Галичане” (Львів, 1922).

2259. Мороз М. О. Бібліографія наукових праць академіка М. С. Возняка // Українське літературознавство: Міжвід. респ. зб. – Львів, 1968. – Вип. 4. – С. 174–200.

С. 174 (№ 4): Зазначено рецензію М. С. Возняка (Діло, 1907) на працю І. С. Свенціцького “Обзоръ сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. ХІХ в.” (С.-Петербургъ, 1906).

С. 175 (№ 12), 186 (№ 167): Зазначено рецензії І. С. Свенціцького: “Вознякова “Історія української літератури” (Вперед, 1922) та “Три історії української літератури” (Учитель, 1925) на праці М. С. Возняка: “Студії над галицько-українськими граматиками ХІХ в.” (1909–1910) та “Історія української літератури. Т. I–III ” (Львів, 1920–1924).

2260. Слов'янська філологія на Україні (1963–1967 рр.): Бібліографія. Ч. 1: Мовознавство. Фольклористика / АН УРСР. Укр. комітет славістів. Центр. наук. б-ка; [Уклад.]: Н. Ф. Королевич, Л. В. Беляєва, Л. І. Гольденберг, Ф. К. Сарана; Відп. ред. Г. Д. Вервес. – Київ: Наук. думка, 1968. – 293 с. – (До VI Міжнародного з'їзду славістів).

С. 23, 46: Вказано працю І. С. Свенціцького “Мова староруських творів світського змісту X–XIII ст.” (1963) та працю У. Я. Єдлінської (1966) про вченого.

2261. Український історичний журнал (1957–1966): Систематичний покажч. / АН УРСР. Ін-т історії; Склали: Л. Д. Вітрук, Т. М. Шелюх; Відп. ред. А. В. Санцевич. – Київ: Наук. думка, 1968. – 233 с.

№ 224: Зазначено статтю У. Я. Єдлінської “Іларіон Семенович Свенціцький (1876–1956)” (1966).

1969

2262. Видання Академії наук УРСР (1919–1967): Суспільні науки: Бібліогр. покажч. / АН Української РСР. Центральна наук. б-ка; Склали: П. Ю. Висоцька (керівник), О. В. Бистряков, О. А. Євдокименко та ін; Відп. ред. М. М. Онопрієнко. – Київ: Наук. думка, 1969. – 651 с.

№ 6, 2200: Зазначено рецензію П. М. Попова “Початки книгопечатання на землях України Іларіона Свенціцького” (1925) на працю І. С. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) та працю І. Г. Матвіяса “Професор І. С. Свенціцький (1876–1956)” (1957).

№ 93, 482, 2080: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України” (Львів, 1928), “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), “Правопис рукописів староруської епохи” (1959).

2263. Іван Іванович Труш: Бібліогр. покажч. / АН Укр. РСР. Львів. наук. б-ка; Уклав С. П. Костюк. – Львів, 1969. – 61 с.

С. 41: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Розвиток українського мистецтва в Західній Україні” (Українська література, 1944).

2264. *Можсаева И. Е.* Южнославянские языки: Аннот. библиогр. указ. лит., опубликованной в России и в СССР с 1835 по 1965 гг. – Москва: Наука, 1969. – 183 с.

С. 52, 178: У розділі історії південнослов'янських мов зазначено працю І. Свенціцького “Етапи формування болгарської, сербської і української літературної мови” (1955) та подано коротку анотацію до неї.

2265. Славянское языкознание: Библиогр. указ. лит., изд. в СССР с 1961 по 1965 г. с дополнениями за предыдущие годы / Сост.: Н. П. Дебец, М. Г. Ижевская (руководитель группы), М. С. Гуреева и др. – Москва: Наука, 1969. – 464 с.

№ 2982: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Мова староруських творів світського змісту X–XIII ст.” (1963).

1970

2266. Каталог книг кирилловской печати 16–17 веков / Ленинград. ордена Ленина и ордена Трудового Красного Знамени гос. ун-т им. А. А. Жданова. Науч. б-ка им. М. Горького; Сост. А. Х. Горфункель; Ред. О. А. Толмачева. – Ленинград: Изд-во Ленинград. ун-та, 1970. – 81 с.: илл.

С. 78: У “Списке условных обозначений цитированной литературы” вказано працю І. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908), скорочене посилання на яку подано на зазначених нижче сторінках. Число в квадратних дужках відповідає числу, під яким названі стародруки описано в каталозі І. Свенціцького.

С. 53 (№ 183 [504]): Выклад о церкви и церковных речах. – Унев, 1670.

С. 61 (№ 226 [409]): Кирилл Транквиллион. Евангелие учительное. – Унев, 1696.

2267. Львівські видання XVI–XVIII ст.: Каталог / Уклав Я. Д. Ісаєвич; Ред. М. П. Гуменюк. – Львів, 1970. – 49 с.

С. 48: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908 р.), “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), “Дещо про печатню Успенського братства у Львові та її видання” (1921), скорочені посилання на які подано у зазначених нижче номерах.

Розділ “Друкарня Львівського Ставропігійського братства”: № 1, 3, 12, 13, 19, 21, 26, 27, 30, 32, 36, 38, 40–42, 44, 46, 49, 53–56, 59, 60, 63, 66, 70–72, 75, 79, 82, 86, 87, 89, 91, 95, 96, 98, 106–108, 111, 116, 124, 133, 135, 138, 140, 141, 144, 145, 148–150, 152, 155, 157, 158, 162, 164–167, 170–172, 174, 175, 179, 180, 182–185, 187, 188, 191, 192, 196, 198, 199, 202–205.

Розділ “Друкарня Ставропігійського Інституту”: № 2, 3, 6, 9, 10, 14.

2268. Праці наукових співробітників Інституту суспільних наук АН УРСР. 1951–1969: Бібліогр. покажч. / Уклали: В. О. Гавриленко, О. Д. Кізлик, С. П. Мовчан. – Львів, 1970. – 490 с.

С. 155, 156, 288, 297, 322, 324, 325, 422, 423, 473: Зазначено праці І. С. Свенціцького.

2269. Центральна наукова бібліотека Академії наук УРСР: Бібліогр. покажч. 1919–1969 рр. / АН Укр. РСР. Центральна наук. б-ка; Склали: К. О. Коваленко (керівник), Л. І. Битюцька, В. В. Павлова, Н. О. Шемець; Відп. ред. С. К. Гутянський. – Київ, 1970. – 295 с.

№ 1227: Зазначено рецензію С. Маслова “Нові роботи з українського друкарства” (1927) на праці І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924) та І. Огієнка “Історія українського друкарства. Т. 1” (Львів, 1925).

1971

2270. Книги з українського літературознавства за 1970 рік: [Бібліогр. список] / Склала Л. В. Беляєва // Радянське літературознавство. – 1971. – № 6. – С. 86–91. – (Бібліографія).

С. 91: Зазначено працю Т. В. Кобрицької і В. П. Рагойші “До українсько-білоруських громадсько-літературних зв’язків: Свенціцький і Цьотка” (Українське літературознавство, 1970).

2271. *Корнейчик І. І.* Примітки та бібліографія // *Корнейчик І. І.* Історія української бібліографії. Дожовтневий період: (Нариси). – Харків: Редакційно-вид. від. Кн. палати УРСР, 1971. – С. 312–372.

№ 284, 841, 1065: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908), “Опись музея Ставропігійсаго Інститута во Львовѣ” (Львовь, 1908) та “Церковно-и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904).

2272. W trzydziestolecie śmierci Aleksandra Brücknera: (Sesja rocznicowa w auli Collegium Novum UJ w Krakowie, dnia 31 maja 1969 r.) / Red. naczelny Zeszytów Naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego M. Karaś. – Kraków: Nakładem Uniwersytetu Jagiellońskiego, 1971. – 212 s. – (Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace historyczne; Zesz. 20).

№ 197: Зазначено працю І. Свенціцького “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933) та рецензію на неї О. Брюкнера (*Zeitschrift für Slavische Philologie*, 1934, Bd. 11).

1974

2273. Інкунабули Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника академії наук УРСР: Каталог / АН Укр. РСР. ЛНБ ім. В. Стефаника; Уклад Р. Я. Луцик; Ред. О. Д. Кізлик. – Львів, 1974. – 30 с. – (До 400-річчя книгодрукування на Україні).

С. 7 (№ 1 [92]): Тріюдь Цветная. – Краків: Швайпольт Фіоль, 1491.

С. 28: У “Списку умовних позначень довідкової літератури” зазначено працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), скорочене посилання на яку подано на зазначеній вище сторінці. Число в квадратних дужках відповідає числу, під яким стародрук описано в каталозі І. С. Свенціцького.

2274. Свенціцький І. С. [Бібліографія праць] // Друковані праці професорів, викладачів і співробітників Львів. ун-ту за 1961–1965 роки: Бібліогр. покажч. / Склали: М. Л. Бутрин, І. Є. Громницька, Т. Д. Микитин та ін.; Відп. ред. Ф. П. Максименко; Наук. ред. М. Л. Бутрин. – Львів, 1974. – С. 174.

1975

2275. Документи // Першодрукар Іван Федоров та його послідовники на Україні (XVI – перша половина XVII ст.): Зб. документів / Упоряд.: Я. Д. Ісаєвич, О. А. Купчинський, О. Я. Мацюк, Е. Й. Ружицький; Редкол.: О. Г. Мітюков (голова) та ін. – Київ: Наук. думка, 1975. – С. 17–254.

С. 142 (№ 85 [387]): 1619 р., березня 13 (3). – Лист архімандрита Києво-Печерської лаври Єлисея Плетенецького до Львівського Успен-

ського братства з проханням послати Памва Беринду для надання допомоги в коректурі і друкуванні книжок у Києві. Під числом у квадратних дужках вищеназваний стародрук описано у праці І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

С. 143: Укладачами зазначено: “Оригіналу, який зберігався в архіві Ставропігії (Свенціцький. Каталог, стор. 120, № 392, за архівним описом Д. Зубрицького № 474) не знайдено”.

2276. Кириличні стародруки українських друкарень, що зберігаються у львівських збірках (1574–1800): Зведений каталог / Уклад Ф. П. Максименко. – Львів: Вища школа, 1975. – 127 с.

С. 118: У “Списку використаної літератури” (с. 114–120) зазначено праці І. С. Свенціцького: “Бібліографічний курйоз” (1907), “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), “Дещо про печатню Успенського братства у Львові та її видання” (1921), скорочені посилання на які (Свенціцький, 1907; Свенціцький, 1908; Свенціцький, 1908 а; Свенціцький, 1921) наведено на зазначених нижче сторінках та номерах. Подаємо число в квадратних дужках, яке відповідає числу, під яким стародрук описано у працях І. С. Свенціцького.

Видання друкарень на Україні XVI–XVIII ст.

Друкарня Львівського Ставропігійського Успенського братства. 1586–1939.

С. 13 (№ 3 [596, 206], № 5 [109]); С. 13–14 (№ 7 [568], № 8 [468], № 9 [468], № 11 [137]); С. 15 (№ 15 [11], № 16 [187], № 18 [138], № 19 [581], № 20 [500], № 21 [449]); С. 16 (№ 22 [164], № 23 [57], № 24 [13], № 25 [139], № 26 [124], № 27 [97], № 28 [83]); С. 16–17 (№ 30 [25], № 31 [192], № 32 [250], № 34 [15], № 37 [53], № 38 [193]); С. 18 (№ 39 [252], № 41 [141], № 47 [194]); С. 19 (№ 48 [166], № 50 [124], № 53 [253], № 54 [28]); С. 20 (№ 58 [307], № 60 [85: Свенціцький, 1921, с. 331], № 63 [200]); С. 21 (№ 68 [40], № 69 [598], № 72 [203], № 73 [145], № 75 [86]); С. 22 (№ 78 [258], № 79 [259], № 80 [259], № 82 [289], № 84 [61]); С. 23 (№ 86 [168], № 90 [147], № 91 [351], № 92 [67], № 93 [330]); С. 23–24 (№ 95 [743], № 96 [454], № 100 [302], № 101 [100], № 103 [544]); С. 24–25 (№ 104 [540]); С. 25 (№ 105 [89], № 111 [158], № 113 [602], № 114 [211]); С. 25–26 (№ 115 [667]); С. 26 (№ 116 [602], № 117 [545], № 118 [576], № 119 [263], № 120 [265: Свенціцький, 1921,

с. 332], № 122 [68]); С. 26–27 (№ 124 [149]); С. 27 (№ 127 [357], № 131 [606], № 132 [220], № 133 [274], № 134 [259]); С. 27–28 (№ 135 [555]); С. 28 (№ 139 [592], № 140 [592]); С. 29 (№ 143 [605], № 145 [679], № 146 [679], № 147 [383], № 149 [612], № 150 [275]).

Друкарня Михайла Сльозки (Сліоски). 1639–1667.

С. 30 (№ 153 [23], № 155 [96], № 156 [248], № 157 [184]); С. 30–31 (№ 158 [190]); С. 31 (№ 159 [450], № 160 [24], № 161 [414], № 162 [84], № 163 [415], № 164 [589]); С. 32 (№ 166 [14], № 168 [98]).

Друкарня єпископа Арсенія Желиборського. 1642–1646.

С. 32 (№ 169 [248], № 171 [534]).

Друкарня єпископа Іосифа Шумлянського при монастирі св. Юра. 1687–1708.

С. 33 (№ 173 [452], № 174 [453], № 175 [57], № 176 [157]).

Друкарня Івана Филиповича. 1767.

С. 33 (№ 177 [603]).

Острог (Ровенська область). Друкарня кн. Константина Константиновича Острозького. 1578–1612.

С. 34 (№ 181 [31]); С. 35 (№ 184 [2], № 185 [2]); С. 36 (№ 189 [489], № 190 [465], № 191 [466], № 193 [490]); С. 37 (№ 196 [488], № 197 [244], № 198 [467], № 199 [163], № 200 [163]).

Дермань (тепер с. Устенське друге Ровенської області). Друкарня Свято-Троїцького монастиря. 1603–1605.

С. 38 (№ 202 [135], № 203 [491]).

Стратин (Івано-Франківська область). Друкарня Феодора Юр'євича Балабана. 1604–1606.

С. 38 (№ 204 [184]); С. 38–39 (№ 205 [243]).

Кринос (Івано-Франківська область). Друкарня єпископа Гедеона Балабана. 1606.

С. 39 (№ 206 [405]: Євангеліє учителное. 1606).

Угорці (тепер с. Нагірне Львівської області). Друкарня Павла Домжив-Лютковича Телиці. 1611–1620.

С. 39 (№ 207 [493], № 208 [33]).

Київ. Друкарня Києво-Печерської Успенської Лаври. 1616–1919.

С. 40 (№ 211 [494], № 212 [492], № 215 [469], 216 [470]); С. 41 (№ 217 [448], № 219 [475], № 221 [437], № 222 [571]); С. 41–42 (№ 223 [81], № 226 [477], № 227 [186]); С. 43 (№ 231 [98]); С. 43–44 (№ 236

[408], № 237 [188], № 238 [82], № 240 [532], № 241 [249]); С. 45 (№ 242 [191], № 243 [324], № 245 [412], № 246 [413], № 248 [385]); С. 45–46 (№ 249 [390], № 253 [502], № 254 [503], № 256 [418], № 257 [140], № 258 [417]); С. 47 (№ 261 [586], № 262 [419], № 263 [347], № 264 [323], № 265 [251], № 266 [585]); С. 48 (№ 271 [588], № 273 [122], № 274 [315]); С. 49 (№ 280 [420], № 281 [379]); С. 50 (№ 284 [37], № 285 [195], № 286 [325], № 288 [324], № 289 [27], № 290 [380]); С. 51 (№ 293 [58]); С. 52 (№ 300 [347], № 303 [384], № 305 [256]); С. 53 (№ 313 [328]; С. 54 (№ 316 [348], № 317 [190, 191], № 319 [257]); С. 54–55 (№ 320 [202]); С. 56 (№ 327 [381], № 329 [536], № 332 [167]); С. 56–57 (№ 333 [462], № 335 [382]); С. 58 (№ 343 [169], № 344 [523], № 345 [329], № 348 [125], № 350 [206], № 351 [251]); С. 59 (№ 360 [516], № 361 [320]); С. 60 (№ 371 [311]); С. 61 (№ 375 [321], № 378 [63], № 380 [305], № 383 [41]); С. 62 (№ 387 [338], № 388 [316], № 390 [46], № 391 [65]); С. 63 (№ 402 [194]); С. 64 (№ 408 [355], № 413 [322]); С. 64–65 (№ 416 [471], № 417 [472], № 422 [428]); С. 65–66 (№ 425 [458], № 429 [308], № 431 [308], № 432 [332]); С. 67 (№ 438 [518], № 442 [459]).

Друкарня Спиридона Богдановича Соболя. 1627–1630.

С. 68 (№ 444 [640], № 445 [479], № 446 [136], № 447 [22]).

Почаїв (Тернопільська область). Друкарня Кирила Транквіліона (Ставроецкого). 1618.

С. 69 (№ 448 [494]).

Друкарня Почаївської Успенської Лаври. 1734–1917.

С. 69 (№ 449 [205], № 450 [205], № 452 [90], № 453 [298]); С. 70 (№ 458 [208], № 459 [88], № 461 [101], № 462 [666], № 463 [634]); С. 71 (№ 465 [64], № 466 [539], № 468 [213]); С. 71–72 (№ 471 [540], № 472 [547], № 474 [374], № 478 [148]); С. 73 (№ 479 [30], № 485 [116], № 486 [116], № 487 [116], № 488 [116]); С. 74 (№ 489 [116], № 490 [116], 491 [116], № 492 [116], № 493 [116], № 494 [116], № 495 [116], № 496 [116], № 497 [301]); С. 75 (№ 501 [356], № 502 [482], № 503 [127], № 504 [217], № 505 [218]); С. 76 (№ 510 [601], № 511 [90], № 512 [358], № 513 [549], № 514 [16]); С. 77 (№ 518 [689], № 520 [579], № 521 [233]); С. 78 (№ 526 [264], № 528 [359], № 529 [171]); С. 78–79 (№ 530 [зазначено: Свенціцький, 1921, с. 254], № 532 [604], № 533 [429]); С. 79–80 (№ 538 [312], № 541 [463], № 543 [151–154], № 545 [331]); С. 81 (№ 547 [541], № 548 [542], № 549 [360], № 550 [360 (варіант)], № 552 [293], № 554 [127]); С. 81–82 (№ 555 [128]); С. 82 (№ 556 [173], № 558 [550], № 562 [69]); С. 83 (№ 564 [551], № 569 [234], № 570 [430]); С. 84 (№ 571 [552]),

№ 576 [267], № 578 [102], № 579 [102]); С. 84–85 (№ 580 [543], № 581 [361], № 584 [675]); С. 85–86 (№ 585 [304], № 589 [221]); С. 86–87 (№ 592 [431], № 595 [662]); С. 88 (№ 601 [365], № 602 [364]); С. 89 (№ 608 [431], № 610 [159]); С. 90 (№ 616 [4], № 620 [129]); С. 91 (№ 622 [291]).

Рахманів (Тернопільська область). Друкарня Кирила Транквіліона (Ставровцевого). 1619.

С. 91 (№ 623 [407]).

Луцьк. Друкарня Павла Домжив-Лютковича Телиці (потім Луцького братського монастиря). 1628–1640.

С. 91 (№ 625 [34]).

Кременець (Тернопільська область). Друкарня Богоявленського монастиря. 1638.

С. 92 (№ 627 [562]).

Унів (тепер с. Міжгір'я Львівської області). Друкарня при Унівському Успенському монастирі. 1648–1765.

С. 92 (№ 630 [319], № 631 [504], № 632 [504], № 637 [499]); С. 94 (№ 639 [535], № 640 [56], № 641 [59], № 644 [345], № 645 [409], № 647 [60]); С. 95 (№ 649 [204], № 651 [297], № 652 [261], № 653 [228], № 654 [207], № 655 [353]); С. 95–96 (№ 656 [262], № 657 [297], № 658 [508], № 659 [209], № 660 [161], № 661 [600]).

Чернігів. Друкарня Кирила Транквіліона (Ставровцевого). 1646.

С. 97 (№ 662 [509]).

Друкарня Троїцько-Іллінського монастиря. 1680–1818.

С. 97 (№ 663 [673]); С. 98 (№ 669 [394], № 673 [201], № 675 [686]); С. 99 (№ 678 [511], № 679 [349], № 682 [512], № 684 [513]); С. 100 (№ 687 [595], № 691 [522], № 694 [212]); С. 101 (№ 697 [517], № 700 [66], № 703 [517]); С. 102 (№ 708 [317]).

Новгород-Сіверський (Чернігівська область). Друкарня архієпископа Лазаря Барановича. 1674–1679.

С. 102 (№ 710 [391]).

Видання друкарень поза межами України XV–XVI ст.

Краків. Друкарня Швайпольта Фіоля. 1491.

С. 104 (№ 717 [77], № 718 [92], № 719 [162]).

Прага. Друкарня Франциска (Георгія) Скорини. 1517–1519.

С. 105 ([1]: Біблія. 1517–1519).

Венеція. Друкарня Божидара (пізніше Вінцентія) Вуковичів. 1519–1560.

С. 105 (№ 736 [48], № 738 [119], № 740 [339], № 741 [182]).

Друкарня Ієроніма Загуровича. 1536–1570.

С. 106 (№ 744 [132], № 747 [183]).

Вільнюс (Вільно). Друкарня Франціска (Георгія) Скорини. 1522–1525.

С. 107 (№ 749 [49], № 750 [49]).

Друкарня Мамоничів. Майстер Петро Тимофієвич Мстиславець 1575–1576.

С. 107 (№ 752 [51]).

Друкарня Василя Михайловича Гарабурди. 1580–1582.

С. 107 (№ 753 [133]).

Друкарня Мамоничів. 1582–1623.

С. 108 (№ 755 [582], № 756 [21], № 757 [480], № 759 [51], № 761 [404]); С. 109 (№ 764 [10], № 765 [51]).

Друкарня братства. 1588–1705.

С. 109 (№ 767 [474]); С. 110 (№ 770 [340]).

Волощина. Друки діакона Коресі і Шербана. 1557–1588.

С. 110 (№ 771 [79], № 772 [9]).

Москва. Анонімні друкарні. 1553–1563.

С. 110–111 (№ 774 [8], № 775 [78]).

Друки Івана Федорова і Петра Тимофієвича Мстиславця. 1563–1566.

С. 111 (№ 776 [19]).

Друки Андроніка Тимофієвича Невсжі. 1568–1602.

С. 111 (№ 777 [134], № 778 [639]).

Шкодер (Албанія). Друкарня Камила Занеті й Стефана з Скадара. 1563.

С. 111 (№ 779 [93]).

Заблудів (тепер в Білостоцькому воєводстві ПНР). Друкарня Г. О. Ходкевича. Друки Івана Федорова і Петра Тимофієвича Мстиславця. 1568–1570.

С. 112 (№ 780 [403], № 781 [50]).

Рим. 1583.

С. 112 (№ 782 [487]).

2277. Polska bibliografia sztuki 1801–1944. T. 1: Malarstwo polskie. Część 1: Prace ogólne. Historia. Malarze [A–K] / Polska Akademia Nauk. Instytut sztuki; Opracowały J. Wiercińska, M. Liczbińska. – Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk: Zakład narodowy imienia Ossolińskich; Wyd-wo Polskiej AN, 1975 – 355 s.

№ 120, 121: Зазначено праці І. Свенціцького “Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928) та “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929).

1976

2278. Украинские книги кирилловской печати XVI–XVIII вв.: Каталог изданий, хранящихся в Гос. б-ке СССР им. В. И. Ленина / Гос. ордена Ленина б-ка СССР им. В. И. Ленина. Отдел редких книг; Сост.: Т. Н. Каменева, А. А. Гусева; Науч. ред. А. А. Сидоров; Ред. И. М. Полонская. – Москва, 1976. – Вып. I: 1574 г. – I половина XVII в. – 448 с.

С. 69: У “Списке упоминаемой литературы” (с. 68–69) названо працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908), скорочене посилання на яку подано у зазначених нижче номерах. Число в дужках відповідає числу, під яким зазначені нижче стародруки описано І. С. Свенціцьким у його праці.

№ 1 (20): Апостол. – Львов, 1573; № 2 (31): Новый Завет и Псалтырь. – Острог, 1580; № 3 (2): Библия. – Острог, 1581; № 4 (489): О единой истинной православной вѣре. – Острог, 1588; № 6 (709): Грамматика доброглаголиваго еллинословенскаго языка. – Львов, 1591; № 8 (466): Иоанн Златоуст. Маргарит. – Острог, 1595; № 9 (438): Апокрисис. – Острог, 1597; № 10 (490): Книжница в 10 разделах. – Острог, 1598; № 13 (184): Служебник. – Стратин, 1604; № 14 (135): Октоих. – Дермань, 1604; № 15 (491): Мелетий Пигас. Лист... – Дермань, 1605; № 16 (243): Требник. – Стратин, 1606; № 17 (405): Евангелие Учительное. – Кринос, 1606; № 18 (467): Лѣкарство на оспалый умысл чоловѣчий. – Острог, 1607; № 19 (163): Часослов с месяцесловом. – Острог, 1612; № 20 (468): Иоанн Златоуст. Книга о С(вя)-щенствѣ. – Львов, 1614; № 25 (494): Кирилл Транквиллион (Ставровецкий). – Почаев, 1618; № 26 (493): Събрание Вѣкратце Словес От Божественнаго Писания. – Угорцы, 1618; № 28 (120): Миняя Празд-

ничная (Анфологион). – Киев, 1619; № 29 (407): Кирилл Транквиллион (Ставровецкий). Евангелие Учительное. – Рохманово, 1619; № 30 (492): Книга о Вѣрѣ. – Киев, 1620; № 33 (33): Апостолы и Евангелия. – Угорцы, 1620; № 36 (469): Иоанн Златоуст. Бесѣды на 14 Посланий ап. Павла. – Киев, 1623; № 37 (470): Иоанн Златоуст. Бесѣды на Дѣяния Апостолов. – Киев, 1624; № 38 (448): Номоканон. – Киев, 1624; № 43 (437): Захария (Копыстенский). Омилия албо казанье на роковую память... – Киев, 1625; № 44 (475): Андрей, архиеп. Кесарии Каппадокийской. Толкование на Апокалипсис. – Киев, 1625; № 46 (81): Триодь Постная (Триодион). – Киев, 1627; № 48 (571): Памва (Берында). Лексикон Славеноросский и имен тлькование. – Киев, 1627; № 50 (478): Агапит, диакон. Царю Юстиниану Главизны Поучителны... – Киев, 1628; № 51 (477): Дорофей, авва Поучения. – Киев, 1628; № 53 (186): Миняя Общая. – Киев, 1628; № 55 (640): Служебник. – Киев, 1629; № 58 (22): Апостол. – Киев, 1630; № 59 (137): Октоих. – Львов, 1630; № 60 (135): Триодь Цветная (Пентикостарион). – Киев, 1631; № 67 (408): Евангелие Учительное. – Киев, 1637; № 68 (187): Служебник. – Львов, 1637; № 70 (562): Грамматика или письменница языка словенскаго. – Кременец, 1638; № 71 (188): Служебник. – Киев, 1639; № 77 (34): Апостолы и Евангелия. – Луцк, 1640; № 79 (96): Триодь Цветная (Пентикостарион). – Львов, 1642; № 81 (121): Миняя Праздничная (Амфологион). – Львов, 1643; № 84 (13): Евангелие. – Львов, 1644; № 85 (139): Октоих. – Львов, 1644; № 86 (532): (Петр (Могила). Сьбрание короткой науки о артикулах вѣры. – Киев, 1645; № 87 (248): Требник (Евхологион). – Львов, 1645; № 90 (450): Номоканон. – Львов, 1646; № 91 (190): Служебник. – Львов, 1646; № 92 (509): Кирилл Транквиллион (Ставровецкий). Перло Многоцѣнное. – Чернигов, 1646; № 93 (249): Требник (Евхологион). – Киев, 1646.

1977

2279. *Лучків І.* Ярослав Пастернак: Бібліогр. покажч. // Ювілейний збірник наукових праць з нагоди 100-річчя НТШ і 25-річчя НТШ у Канаді / Редакція зб.: П. Білянюк, Б. Стебельський. – Торонто; Онтаріо; Канада: Друкарня вид. спілки “Гомін України”, 1977. – С. 162–204.

№ 275: Зазначено збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930).

2280. Миниатюрные и малоформатные издания: Указ. лит. на рус. яз. 1813–1976 гг. / Гос. б-ка СССР им. В. И. Ленина. Отдел редких книг; Сост. Е. Л. Немировский; Науч. ред. О. С. Чубарьян. – Москва, 1977. – 142 с.

С. 44: У хронологічному списку літератури вказано працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908).

2281. Особисті архівні фонди відділу рукописів: Анот. покажч. / АН Укр. РСР. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника; Уклали: Є. М. Гуменюк, П. Г. Баб’як, О. О. Дзьобан; Наук. ред. Є. М. Гуменюка. – Львів, 1977. – 187 с.

С. 25: Зазначено, що серед численних кореспондентів (В. Адріанова-Перетц, М. Деркач, О. Дорошкевич, В. Касіян та ін.) М. Возняка (ф. 29) був також І. Свенціцький.

С. 29: У архівному фонді В. М. Гнатюка (ф. 34) серед інших зберігаються листи від І. С. Свенціцького.

С. 94: Зазначено, що серед кореспондентів О. А. Маркова (ф. 2, № 438–447, 451–454, 456–480) був І. С. Свенціцький.

С. 114: Зазначено, що кореспондентом А. С. Петрушевича (ф. 77) був І. С. Свенціцький.

2282. Свенціцький, Іларіон Семенович (1876–1956) // Особисті архівні фонди відділу рукописів: Анот. покажч. / АН Укр. РСР. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника; Уклали: Є. М. Гуменюк, П. Г. Баб’як, О. О. Дзьобан; Наук. ред. Є. М. Гуменюка. – Львів, 1977. – С. 133.

Зазначено, що у фонді І. С. Свенціцького (ф. 2, № 305, 122 арк.) зберігаються архівні матеріали 1880–1900 років, зокрема: рукопис праці І. С. Свенціцького “Церковно-славянскія рукописи русской публичной библиотеки Народного Дома во Львовѣ”; чернетки його статей, опублікованих у “Галичанине”; відгук на книгу Л. Василевського “Современная Галиция” (1900); полемічна кореспонденція з Відня під заголовком “Борьба пангерманизма с мнимым панславистским врагом”; історичний начерк про возз’єднання України з Росією “Мечты и действительность”; рукописи літературних нарисів І. С. Свенціцького: “Браманский рассказ”, “Воспоминания старика о польском восстании”, “Солдатский “карнавал”.

1978

2283. Библиография работ по древнерусской литературе, опубликованных в СССР 1958–7 гг. Ч. 1 (1958–1962 гг.) / АН СССР. Ин-т рус. лит. (Пушкинский Дом); Сост. Н. Ф. Дробленкова. – Ленинград: Наука, 1978. – 206 с.

№ 463, 464: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Питання про світський характер староруського письменства і його мови” (1958) та “Правопис рукописів староруської доби” (1959).

2284. Начало книгопечатания в Белоруссии и Литве. Жизнь и деятельность Франциска Скорины: Описание изданий и указ. лит. 1517–1977 / ГБ СССР им. В. И. Ленина; Сост. Е. Л. Немировский. – Москва, 1978. – 160 с.

С. 61, 64, 70, 149: Зазначено праці І. С. Свенціцького: “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Львовъ, 1908), “Опис рукописів Народнього Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911)”, “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

2285. Слов'янська філологія на Україні (1968–1976 рр.): Бібліогр. покажч. Ч. 1: Мовознавство. Фольклористика / АН УРСР. Укр. комітет славістів. Центр. наук. б-ка; Уклад.: Л. В. Беляєва, Н. М. Деркач, А. І. Невольниченко; Відп. ред. Г. Д. Вервес. – Київ, 1978. – 372 с.

С. 35: Зазначено статтю Р. М. Біганського (1974) про білоруську колекцію книг І. С. Свенціцького у фондах Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка та статті про І. С. Свенціцького Н. Х. Копистянської (Іноземна філологія, 1976), В. А. Моторного (Жовтень, 1976), І. М. Лозинського (Проблеми слов'янознавства, 1976, Вопр. рус. л-ры, 1976) та Л. Л. Гумецької (Мовознавство, 1976).

1979

2286. Библиография работ по древнерусской литературе, опубликованных в СССР 1958–1967 гг. Ч. 2 (1936–1967 гг.) / АН СССР. Ин-т рус. лит. (Пушкинский Дом); Сост. Н. Ф. Дробленкова. – Ленинград: Наука, 1979. – 278 с.

№ 2290, 3218: Зазначено працю І. Свенціцького “Мова староруських творів світського змісту X–XIII ст.” (1963) та працю У. Єдлінської (1958) про І. Свенціцького.

2287. Слов'янська філологія на Україні (1968–1976 рр.): Бібліогр. покажч. Ч. 2: Літературознавство. Вип. 3: Російська, білоруська та зарубіжні слов'янські літератури / АН УРСР. Укр. комітет славістів. Центр. наук. б-ка; Уклад.: Л. В. Беляєва, Н. М. Деркач, А. І. Невольниченко. – Київ, 1979. – 850 с.

С. 730: Зазначено працю Т. В. Кобржицької і В. П. Рагойші “До питання українсько-білоруських громадсько-літературних зв'язків: Свенціцький і Цьотка” (1970).

1980

2288. Славянское языкознание: Указ. лит., изд. в СССР с 1917 по 1975 г. с доп. за предыдущие гг.: История слав. языкознания. Рус. яз. / Акад. наук СССР. Ин-т науч. информ. по общественным наукам. Ин-т рус. яз. / Сост.: Н. П. Дебец, Н. Т. Бунимович, Г. Г. Жаркова; Редкол.: Ф. М. Березин (отв. ред.) и др. – Москва: Наука, 1980. – 382 с.

С. 21: Зазначено працю В. І. Борковського “Илларион Семенович Свенцицкий (1876–1956)” (1975).

2289. Філологічні науки на Україні: Покажч. л-ри за 1979 р. / АН УРСР. Центр. наук. б-ка; Уклад.: Л. В. Беляєва, Ю. Л. Гунченко, Н. Н. Деркач, А. І. Невольниченко; Відп. ред. Г. Д. Вервес. – Київ, 1980. – 408 с.

№ 819: Зазначено статтю І. М. Лозинського про І. С. Свенціцького.

1981

2290. *Запаско Я., Ісаєвич Я.* Пам'ятки книжкового мистецтва: Каталог стародруків, виданих на Україні. Кн. I (1574–1700). – Львів: Вища шк., 1981. – 135 с.

С. 119: У “Списку видань, посилення на які подаються скорочено” (с. 118–119) зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908) та “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924), посилення на які наведено на зазначених нижче сторінках і номерах позицій. Число у квадратних дужках відповідає числу, під яким стародруки описано в каталозі І. С. Свенціцького.

С. 29 (№ 19 [489], № 21 [206, 596]); С. 29–30 (№ 22 [109]); С. 31 (№ 39 [490]); С. 32 (№ 44 [488]); С. 33 (№ 64 [135]); С. 34 (№ 66 [491], № 68 [244], № 69 [243], № 70 [467]); С. 35 (№ 76 [568]); С. 35–36 (№ 87 [163]); С. 37 (№ 96 [468]); С. 40–41 (№ 131 [492]); С. 41–42 (№ 138 [469]); С. 42 (№ 140 [448]); С. 43 (№ 144 [475], № 146 [437]); С. 44–45 (№ 159 [571]); С. 45 (№ 160 [81]); С. 46 (№ 168 [478]); С. 46–47 (№ 172 [479], № 173 [640]); С. 49 (№ 193 [186]); С. 51 (№ 203 [22], № 205 [137]); С. 52 (№ 219 [с. 81], № 220 [98]); С. 57 (№ 253 [11], № 256 [408], № 258 [187]); С. 60 (№ 273 [188]); С. 61 (№ 279 [34], № 282 [82]); С. 61–63 (№ 296 [581], № 297 [500]); С. 63 (№ 300 [494], № 303 [164]); С. 64 (№ 313 [121]); С. 65 (№ 322 [13], № 323 [139], № 325 [248]); С. 66 (№ 333 [532], № 335 [248]); С. 68 (№ 350 [534], № 351 [450]); С. 70 (№ 378 [124]); С. 71 (№ 383 [191], № 385 [24]); С. 71–72 (№ 386 [324]); С. 73 (№ 395 [412], № 397 [319]); С. 74 (№ 403 [390]); С. 75 (№ 412 [414], № 413 [97], № 416 [83], № 417 [84], № 420 [415], № 421 [14]); С. 77–78 (№ 430 [25]); С. 78–80 (№ 445 [503]); С. 80 (№ 448 [502], № 449 [250]); С. 82 (№ 458 [418]); С. 83 (№ 468 [15], № 472 [140]); С. 83–84 (№ 473 [504]); С. 90 (№ 520 [585], № 523 [ілюстрації 80, 81], № 528 [391]); С. 91 (№ 531 [419], № 533 [347]); С. 92 (№ 546 [323], № 547 [53]); С. 92–93 (№ 549 [251]); С. 94 (№ 561 [54]); С. 95 (№ 582 [588], № 584 [122]); С. 96 (№ 588 [315], № 591 [499]); С. 96–97 (№ 598 [193]); С. 97–98 (№ 608 [252]); С. 98 (№ 611 [673]); С. 99 (№ 624 [535]); С. 100 (№ 630 [141]); С. 100–101 (№ 640 [56]); С. 101 (№ 641 [452], № 644 [57], № 645 [420]); С. 102 (№ 648 [453], № 652 [59]); С. 102–103 (№ 653 [80]); С. 103 (№ 655 [379]); С. 105 (№ 668 [194], № 675 [168], № 676 [37]); С. 106 (№ 679 [195], № 682 [325]); С. 107 (№ 689 [124], № 690 [345], № 691 [324]); С. 108 (№ 696 [27], № 698 [253], № 699 [380], № 703 [28]); С. 110 (№ 705 [409], № 716 [58]); С. 112 (№ 719 [394]); С. 115 (№ 747 [60]); С. 115–116 (№ 752 [157], № 753 [347], № 754 [142]).

2291. Украинские книги кирилловской печати XVI–XVIII вв.: Каталог изданий, хранящихся в Гос. б-ке СССР им. В. И. Ленина / Гос. орденна Ленина б-ка СССР им. В. И. Ленина; Сост.: А. А. Гусева, Т. Н. Каменева, Н. М. Полонская; Науч. ред. А. А. Сидоров. – Москва, 1981. – Вып. II, т. 1: Киевские издания 2-й половины XVII в. – 75 с.

С. 74: У “Списке упоминаемой литературы” (с. 73–74) вказано працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908), скорочене посилання на яку подано на зазначених нижче сторінках і номерах. Число в квадратних дужках відповідає числу, під яким стародруку описано в каталозі І. С. Свенціцького.

С. 11 (№ 97 [191]: Служебник (Литургиарион). – Киев: Тип. Лавры, 1653); С. 13 (№ 104 [412]: Иоанникий (Галятовский). Ключ разумѣнія. – Киев, 1659, № 105 [413]: Иоанникий (Галятовский). Казаня приданыи до книги Ключ разумѣнія названои... – Киев, 1660); С. 14 (№ 107 [385]: Патерик или Отечник Печерский. – Киев, 1661); С. 14–15 (№ 109 [416]: Лазарь (Баранович). Меч д(у)х(о)вный... – Киев, 1666); С. 15–16 (№ 113 [508]: Феодосий (Сафонович). Выклад о ц(е)ркви с(вятой)... – Киев, 1668); С. 16–17 (№ 115 [418]: Иннокентий (Гизель). Мир с б(о)гом ч(е)л(о)вѣку. – Киев, 1669, № 116 [140]: Октоих. – Киев, 1670); С. 19 (№ 124 [585]: Иннокентий (Гизель). [Синописис]. – Киев, 1674); С. 19–20 (№ 126 [417]: Лазарь (Баранович). Трубы словес проповедных на нарочитыя дни праздников... – Киев, 1674); С. 21 (№ 130 [419]: Антоний (Радивиловский). Огородок Марии Б(огороди)цы розмаитыми цвѣтами словес на праздники г(оспод)ския, ... – Киев, 1676); С. 22 (№ 132 [323]: Акафисты вседмичныя. – Киев, 1677, № 133 [586]: Иннокентий (Гизель). [Синописис]. – Киев, 1678); С. 24 (№ 140 [122]: Миня общая с праздничной. – Киев, 1680); С. 25 (№ 143 [315]: ...Служба... Николаю Мирликийскому архиеп(и)ск(о)пу и чудотворцу. – Киев, 1680, № 144 [587]: Иннокентий (Гизель). [Синописис]. – Киев, 1680); С. 27 (№ 150 [420]: Антоний (Радивиловский). Вѣнец Х(ристо)в з проповѣдий неделных аки з цвѣтов рожаных... – Киев, 1688); С. 27–28 (№ 152 [379]: Димитрий (Туптало). Книга житий с(вя)тых... – Киев, 1689); С. 29 (№ 156 [37]: Новый Завет с Псалтирюю. – Киев, 1692, № 157 [326]: Акафисты. – Киев, 1693); С. 30 (№ 161 [27]: Апостол. – Киев, 1695); С. 30–31 (№ 162 [380]: Димитрий (Туптало). Книга житий с(вя)тых... – Киев, 1695); С. 31–32 (№ 164 [58]: Псалтирь. – Киев, 1697); С. 35 (№ 175 [347]: М(о)л(ит)вословец повседневный. – Киев, 1700, № 177 [588]: Иннокентий (Гизель). [Синописис] или краткое собрание от различных лѣтописцев, о началѣ славянороссийского народа, и первоначальных кн(я)зех б(о)госпасаемаго града Киева о житии ... – Киев, 1680).

2292. Філологічні науки на Україні: Показжч. літ. за 1980 р. / АН УРСР. Центр. наук. б-ка; Відп. ред. Г. Д. Вервес; Уклад.: Л. В. Беляєва, Ю. Л. Гунченко, Н. М. Деркач, А. І. Невольниченко. – Київ, 1981. – 380 с.

№ 45: Зазначено статтю В. Т. Полека (1980) про листи І. С. Свенціцького до болгарських учених. – Див. розділ показчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

1982

2293. Львівська Наукова бібліотека ім. Стефаника АН УРСР (1940–1980 pp.): Показч. видань б-ки та л-ри / Уклад.: О. П. Куш, Л. П. Квятковська; Відп. ред. Є. М. Стасюк. – Львів, 1982. – 105 с.

№ 36: Зазначено бібліографічний показчик “І. С. Свенціцький” (укладачі: О. Д. Кізлик, Р. Я. Луцик, Київ, 1956).

№ 172: Зазначено статтю Р. М. Біганського (1974) про колекцію білоруських книг, передану І. С. Свенціцьким у дар Науковій бібліотеці ім. В. Стефаника.

2294. IV Mezinárodní Sjezd Slavistů. Moskva (1–10.9.1958): Bibliografie / Zpracovala E. Velinská. – Praha: Státní knihovna ČSR, 1982. – 324 s.

№ 1096, 1097: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Елементи живої народної мови в пам’ятках літературної мови у XIV–XVII сторіччях” (1958) та “Огляд історії слов’янських письменств на протязі 1826–1938 pp.” (1958).

1983

2295. Балканистика в Украинской ССР: Библиогр. указ. 1917–1980 / Сост.: Д. Димчева-Вирчева, Т. А. Балабушевич, М. В. Кирсенко. – Київ: Наук. думка, 1983. – 240 с.

№ 216, 217, 2098: Зазначено статті І. Лозинського, Я. Ісаєвича, В. Полека про І. Свенціцького.

№ 2310: Зазначено працю І. Свенціцького “Нариси з болгарської літератури” (Львів, 1957).

2296. *Дуйчев И., Кирмагова А., Паунова А.* Кирилometодиевска библиография. 1940–1980 / Софийски ун-т “Климент Охридски”. Университетска б-ка; Под ред. Ив. Дуйчев. – София, 1983. – 723 с.

№ 4132: У розділі “Произход, характер и разпространение на кирилo-методиевия език” (с. 452–459) зазначено працю І. Свенціцького “Про світський характер староруського письменства і його мови” (1958).

2297. Слов’янська філологія на Україні (1977–1981 pp.): Библиогр. показч. Ч. 2: Літературознавство / АН УРСР. Укр. комітет славистів. Центр. наук. б-ка; Уклад.: Л. В. Беляєва, Н. М. Деркач, Ю. Л. Гун-

ченко, О. М. Устіннікова; Відп. ред. Г. Д. Вервес. – Київ, 1983. – 520 с. – (До IX Міжнародного з'їзду славістів).

№ 322, 323: Зазначено праці І. М. Лозинського та В. Т. Полека про І. С. Свенціцького.

2298. Філологічні науки на Україні: Показч. л-ри за 1982 р. / АН УРСР. Центр. наук. б-ка; Уклад.: Л. В. Беляєва, Ю. Л. Гунченко, Н. М. Деркач, О. М. Устіннікова; Відп. ред. Г. Д. Вервес. – Київ, 1983. – 398 с. – (До IX Міжнародного з'їзду славістів).

№ 33, 2177: Зазначено праці М. Й. Шалати про І. С. Свенціцького: “Робота І. С. Свенціцького над книгами Янки Купали і Якуба Коласа” (1982) та “Два сонця білоруського письменства: І. С. Свенціцький про Я. Купалу та Я. Коласа” (1982).

1984

2299. *Запаско Я., Ісаєвич Я.* Пам'ятки книжкового мистецтва: Каталог стародруків, виданих на Україні: У 2 кн. Кн. 2, ч. 1 (1701–1764). – Львів: Вища шк., 1984. – 131 с.

С. 129: У “Списку видань, посилання на які подаються скорочено” зазначено праці І. С. Свенціцького: “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 2” (Львів, 1911), “Дещо про печатню Успенського братства у Львові та її видання” (1921) та “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), скорочене посилання на які наведено на зазначених нижче сторінках і номерах. Число в квадратних дужках відповідає числу, під яким стародруки описано у працях І. С. Свенціцького.

С. 17 (№ 778 [200]); С. 18 (№ 779 [384], № 782 [395]); С. 18–19 (№ 787 [39]); С. 19 (№ 789 [256]); С. 20 (№ 799 [201]); С. 21 (№ 810 [686]); С. 22 (№ 818 [40]); С. 22–23 (№ 827 [190]); С. 23 (№ 830 [310], № 837 [202], № 838 [511]); С. 24 (№ 840 [598], № 848 [349]); С. 25–26 (№ 859 [512]); С. 27 (№ 874 [536], № 875 [203]); С. 28 (№ 886 [167], № 893 [513]); С. 29 (№ 900 [145]); С. 30 (№ 911 [505], № 917 [382]); С. 31 (№ 927: Службеник. – Львів, друкарня братства, 1717. [Авторами зазначено: “І. Свенціцький бачив примірник у бібліотеці Генриха Татура в Мінську в 1905 р. (див.: *Свенціцький І.* Дещо про печатню Успенського братства у Львові та її видання (1921)”), № 928 [86]); С. 33

(№ 955 [258]); С. 34 (№ 969 [259]); С. 35 (№ 980 [522], № 981 [289]); С. 39 (№ 1055 [168]); С. 44 (№ 1119 [169]); С. 45 (№ 1141 [523]); С. 46 (№ 1167 [329]); С. 48 (№ 1201 [39]); С. 48–49 (№ 1216 [204]); С. 49 (№ 1225 [125], № 1229 [205]); С. 50 (№ 1236 [205], № 1238 [206]); С. 56 (№ 1310 [297]); С. 58 (№ 1334 [2612], № 1339 [147]); С. 59 (№ 1358 [207], № 1362 [228]); С. 61 (№ 1395 [298]); С. 62 (№ 1398 [320], № 1401 [353], № 1402 [330]); С. 63 (№ 1420 [330]); С. 65 (№ 1453: Парфеній Кумила, патріарх Єрусалимський... [Грамота з проханням про милостиню]. – Львів, друкарня братства, 1743. [Авторами зазначено: “Свенціцький І. С. Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ. Львовъ, 1908, с. 149”]); С. 67 (№ 1474 [262], № 1479 [208], № 1483 [88], № 1484 [454]); С. 69 (№ 1509 [300], № 1513 [508]); С. 73 (№ 1543 [302], № 1546 [311]); С. 77 (№ 1587 [321], № 1588 [209]); С. 79 (№ 1592 [212], № 1594 [101]); С. 81 (№ 1628 [666]); С. 85 (№ 1707 [538]); С. 85–86 (№ 1709 [63], № 1710 [64]); С. 87 (№ 1738 [539], № 1740: Возглас, акафіст к прч. страстем Х[ристо]вим о душах в мученіи чистительном болізуемых. – Львів, друкарня братства, 1751. [Авторами зазначено: “Свенціцький, 1921, с. 332; Львівські видання. 172”]); С. 88 (№ 1747 [305]); С. 91 (№ 1787 [41], № 1788 [544]); С. 93–94 (№ 1831 [89]); С. 95 (№ 1848 [546]); С. 96 (№ 1867 [338], № 1871 [316]); С. 99 (№ 1911 [213]); С. 99–100 (№ 1917 [65]); С. 101 (№ 1956 [540]); С. 102 (№ 1960 [547]); С. 103 (№ 1970 [374]); С. 105 (№ 2003 [158]); С. 108 (№ 2044 [148], № 2050 [602]); С. 110 (№ 2077 [30]); С. 110–111 (№ 2985 [211]); С. 111 (№ 2087 [667], № 2088 [66], № 2091 [395], № 2093 [602]); С. 114 (№ 2133 [545], № 2136 [265]); С. 115 (№ 2138 [194]); С. 118 (№ 2198 [161]); С. 119 (№ 2205 [517], № 2207 [116]); С. 120 (№ 2212 [263]); С. 123 (№ 2241 [301], № 2242 [597], № 2243: [Збірник пісень з нотами про Богородицю в чудотворній почаївській іконі, про св. Варвару та ін. Почаїв, близько 1762]. [Авторами зазначено: Свенціцький, 1911, с. 211]); С. 125 (№ 2286 [355], № 2287 [356], № 2289 [68]); С. 127 (№ 2329 [482]).

2300. *Запаско Я., Ісаєвич Я.* Пам’ятки книжкового мистецтва: Каталог стародруків, виданих на Україні: У 2 кн. Кн. 2, ч. 2 (1765–1800). – Львів: Вища шк., 1984. – 127 с.

С. 93: У “Списку видань, посилення на які подаються скорочено” (с. 93–94) зазначено праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), “Децо про печатню Успенського братства у Львові та її видання” (1921) та “Початки книгопечатаня

на землях України” (Жовква, 1924), скорочене посилання на які подано на зазначених нижче сторінках і номерах. Число в квадратних дужках відповідає числу, під яким стародрук описано у праці І. С. Свенціцького.

С. 13 (№ 2363 [217], № 2364 [218], № 2367 [149], № 2371 [600]); С. 16 (№ 2414 [322]); С. 17 (№ 2461: [Пясецький Олексій]. Піснь о пану Іезусіе в Туриніецким образіе, ... Львів, друкарня І. Филиповича, 1767 [У Свенціцького № 603. Авторами зазначено: Свенціцький, 1924, ч. 491, 492; Свенціцький І. Бібліографічний курйоз. – Записки НТШ, 1907, т. 79], № 2463 [90]); С. 19 (№ 2494 [16], № 2495 [358], № 2496 [357], № 2497 [549]); С. 21 (№ 2533 [689]); С. 23 (№ 2576 [233]); С. 25 (№ 2607 [264], № 2609 [359]); С. 26 (№ 2613 [171]); С. 27 (№ 2645: Басни Талмудовы от самих жидов узнання... Почаїв, 1772 [Авторами зазначено: Свенціцький, 1921, с. 254], № 2649 [429], № 2661 [604]); С. 30 (№ 2716 [471], № 2717 [472], № 2719 [312]); С. 31 (№ 2765 [463]); С. 32 (№ 2767 [151], № 2769 [606]); С. 33 (№ 2803 [331], № 2804 [541], № 2805 [542], № 2809 [360]); С. 34 (№ 2817 [293]); С. 36 (№ 2859 [428], № 2860 [127], № 2861 [128], № 2862 [173]); С. 37 (№ 2906 [127]); С. 38 (№ 2910 [550]); С. 41 (№ 2963 [69], № 2964 [458], № 2966 [551]); С. 43 (№ 3018 [234]); С. 44 (№ 3072 [430]); С. 45 (№ 3073 [274]); С. 46 (№ 3118 [308], № 3120 [552]); С. 53 (№ 3295 [317], № 3296 [332]); С. 55 (№ 3338 [267], № 3344 [102], № 3345 [102]); С. 56 (№ 3375 [543], № 3378 [361]); С. 61 (№ 3475 [675], № 3476 [304]); С. 64 (№ 3512 [592], № 3513 [592], № 3520 [291], № 3523 [606]); С. 66 (№ 3573 [221]); С. 67 (№ 3587 [174]); С. 70 (№ 3678 [662], № 3687 [383]); С. 71 (№ 3690 [362], № 3691 [363], № 3692 [365]); С. 72 (№ 3737 [431]); С. 73 (№ 3743 [159]); С. 76 (№ 3817 [612]); С. 78 (№ 3870 [275]); С. 82 (№ 3971 [4]); С. 85 (№ 4044 [459]); С. 87 (№ 4091 [129]).

2301. Сводный каталог славяно-русских рукописных книг, хранящихся в СССР. XI–XIII вв. / Ред.: С. О. Шмидт (глав. ред.) и др. – Москва: Наука, 1984. – 405 с.

№: 59, 60, 65, 66, 108, 172, 228, 235, 244, 245, 257, 258, 285, 291, 307, 323, 324, 326, 327, 430, 492: Про І. С. Свенціцького.

С. 24: У розділі “Публикации, описания, исследования” зазначено працю І. С. Свенціцького “Опис рукописів. Кириличні пергаміни XII–XV вв.” (Львів, 1933).

С. 101, 102: Йдеться про збережений і описаний І. С. Свенціцьким під № 39 у його праці “Опись Музея Ставропитгійскаго Института во

Львовѣ” (Львовъ, 1908) “Апостоль Кристинопольский. Рукопись пергаменнаѣ XII вѣка”: “Во время Великой Отечественной войны рукопись хранил проф. Львовского ун-та И. С. Свенцицкий, который в марте 1948 г. передал её во Львовский исторический музей”.

2302. Філологічні науки на Україні: Показч. л-ри за 1983 р. / АН УРСР. Центр. наук. б-ка; Уклад.: Л. В. Беляєва, Ю. Л. Гунченко, Н. М. Деркач, О. М. Устіннікова; Відп. ред. Г. Д. Вервес;. – Київ, 1984. – 374 с.

№ 35: Зазначено працю І. М. Лозинського про І. С. Свенціцького “Іларіон Свенціцький – бібліограф і бібліотекознавець” (1983).

2303. Франкознавство у Львівському університеті: Хронологічний показч. літ. (1945–1981) / Уклад.: М. Л. Бутрин, М. П. Гордій, Г. М. Домбровська. – Львів, 1984. – 126 с.

№ 349, 439: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Франко в моїй пам’яті” (1956) та “Огляд історії слов’янських письменств на протязі 1826–1938 рр.” (1958).

1986

2304. Каталог палеотипов из фондов Львовской научной библиотеки им. В. Стефаника АН УССР / Сост.: Р. С. Харабадот, Р. М. Биганский; Отв. ред. М. В. Лизанец. – Київ: Наук. думка, 1986. – 199 с.

№ 788 (1). Библия (Библия руска выложена докторомъ Францискомъ Скориною из славного града Полоцька...). Книги 1–22. – Прага, изд. Франциск Скорина, 1517–1519). Під вказаним номером № 788 посилення на працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Львовъ, 1908). Число (1) відповідає числу, під яким у вищеназваній праці І. С. Свенціцького описано один із примірників празького видання Біблії Франциска Скорини.

2305. Книга Беларусі. 1517–1917: Зводны каталог / Дзярж. б-ка імя У. І. Леніна, БелСЭ; Склад.: Г. Я. Галенчанка і інш. – Мінск: БелСЭ, 1986. – 615 с.

С. 584: У розділі “Спіс скарочаных абазначэнняў асноўных бібліяграфічных і літаратурных крыніц” (с. 579–585) вказано праці І. Свенці-

цького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) та “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), скорочене посилання на які зазначено у наведених нижче номерах цього каталогу. Номери у квадратних дужках відповідають номерам, під якими стародруки описано в каталогах І. Свенціцького.

С. 38 (№ 1/2 [1]); С. 38–39 (№ 1/3 [1]); С. 39 (№ 1/4 [1]); С. 39–40 (№ 1/5 [1]); С. 40 (№ 1/6 [1], № 1/7 [1]); С. 41 (№ 1/8 [1]), № 1/9 [1]; С. 41–42 (№ 1/10 [1]); С. 42(№ 1/11 [1]); С. 43–44 (№ 1/14 [1]); С. 44 (№ 1/15 [1]); С. 44–45 (№ 1/16 [1]); С. 45 (№ 1/17 [1]); С. 45–46 (№ 1/18 [1]); С. 45–46 (№ 1/18 [1]); С. 46 (№ 1/19 [1]); С. 57–58 (№ 6 [403]); С. 58 (№ 7 [50]); С. 80 (№ 57 [51]); С. 80–81 (№ 58 [341]); С. 83 (№ 67 [94]); С. 83–84 (№ 69 [80]); С. 84–85 (№ 71 [32]); С. 86 (№ 75 [410]); С. 87–88 (№ 78 [406]); С. 92–93(№ 89 [561]); С. 95 (№ 96: Молитвы повседневные. (Вильно, тип. Братская, 1621). [343. Зазначено: “Тит. л. и выходные сведения приведены И. Свенцицким: “Молитвы повседневныи о(т) многих с(вя)тых о(те)ц собраныи с пилностью презрении, на некоторых месцех поправленыи. И з друку шестый раз выданыи, з приданем некоторых м(о)л(и)тв велце набожных и канонов повседневных, в Вилни року 1621”. “По описанию И. Свенцицкого далее должны быть лл. 310–334 (продолжение последования) и л. 335 (последование по причащении”)]; С. 101 (№ 113 [569]); С. 105–106 (№ 125 [388]); С. 107 (№ 130 [245]); С. 111 (№ 139 [496]); С. 113 (№ 146 [12]); С. 119 (№ 160 [36]); С. 119–120 (№ 162 [572]); С. 120–121 (№ 164 [497]); С. 123 (№ 173 [346]); С. 124–125 (№ 175 [197]); С. 125 (№ 176 [346]); С. 126 (№ 179 [254]); С. 128 (№ 184 [498]); С. 129 (№ 185 [392]); С. 129–130 (№ 186 [510]); С. 134 (№ 203 [573]); С. 134–135 (№ 204 [506]); С. 136 (№ 207 [146]); С. 138–139 (№ 212 [350]); С. 139 (№ 213 [260]); С. 144 (№ 230 [354]); С. 144 (№ 231 [210]); С. 146 (№ 238 [548], № 239 [216]); С. 149–150 (№ 252 [172]); С. 175–176 (№ 338 [385]).

С. 253 (№ 324): У розділі “Выданні на беларускай мове. XIX пачатак XX” (с. 194–272) зазначено працю І. Свенціцького “Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908): “Кніга выдадзена за межамі царскай Расіі ў Львове (Галіцыя). Гэта дало магчымасць украінскаму вучонаму І. Свяціцкаму ў 1908 г. змясціць у дадатку да нарыса два рэвалюцыйныя, не друкаваныя яшчэ вершы Янкі Купалы “Што ты спіш?” і “Там...” з такой заўвагаю: “Тому-то і дозволяемо собі закінчыці нинішню статью двома стихама, які дісталісь нам в рукопісі і ще не так скоро зможуть увідіти дневний світ в Расіі”.

1988

2306. Archives and Manuscript Repositories in the USSR. Ukraine and Moldavia. Book 1: General Bibliography and Institutional Directory / Patricia Kennedy Grimsted. – Princeton; New Jersey: Princeton University Press, 1988. – 1107 p.

С. 15 (NG–42, NG–43): Зазначено праці І. С. Свенціцького “Українські Наукові Книгозбірні у Львові” (Бібліологічні вісті, 1926) та “Бібліотеки и Музеи г. Львова” (1907).

С. 42 (NG–130): Зазначено працю І. С. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випуски I–III” (Жовква, 1922).

С. 470 (NL–89): Зазначено працю І. С. Свенціцького “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908).

Зазначено праці І. С. Свенціцького з музейництва та дослідження стародруків: С. 527 (NL–232, NL–233, NL–234); С. 581 (NL–408); С. 583 (NL–413); С. 587–588 (NL–418 – NL–425).

С. 589 (NL–431): Зазначено працю І. С. Свенціцького “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (ЗНТШ, 1911).

1989

2307. Володимир Винниченко: Анот. бібліогр. / Упоряд. В. Стельмащенко. – Едмонтон; Альберта: Канадський ін-т укр. студій. Альберт. ун-т, 1989. – 760 с. – (Українська вільна Академія Наук. Комісія для вивчення і публікації спадщини Володимира Винниченка. Серія довідників. Довідник № 32).

№ 707: Зазначено працю І. С. Свенціцького про В. Винниченка “Винниченко: Спроба літературної характеристики” (Львів, 1920). Подано анотацію до праці.

2308. Довідковий том до зібрання творів у 50-ти томах Івана Франка / Упоряд.: О. Я. Безпальчук, В. А. Зіпа, Н. М. Крюкова та ін. – Київ: Наук. думка, 1989. – 326 с.

С. 257: Зазначено, що у томах 3, 36, 38, 40, 47, 50 зібрання творів І. Франка є відомості про І. Свенціцького.

1990

2309. *Гольденберг Л. І.* Бібліографічні джерела українського літературознавства. – 2-е вид. виправ. і допов. / Ред. О. В. Костенко. – Київ: Вища шк., 1990. – 254 с.

С. 59: Зазначено покажчик “І. С. Свенціцький” (Київ, 1956).

2310. Исторические дисциплины: Краткий библиогр. справочник-указатель / АН Украинской ССР. Ин-т истории. Археограф. комиссия; Сост.: М. Ф. Дмитриенко, И. Н. Войцеховская; Отв. за вып. Ю. А. Пинчук. – Киев, 1990. – 158 с.

С. 45: У розділі “Иконография” вказано працю І. С. Свенціцького “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Вип. I–III” (Жовква, 1922–1923).

С. 96: У розділі “Музееведение” вказано праці І. С. Свенціцького “Опись музея Ставропигийского института во Львовѣ” (Львовь, 1908) та “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

2311. Періодичні та серійні видання Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (1885–1939): Анот. покажч. / Наук. т-во ім. Т. Шевченка у Львові. Комісія бібліографії і книгознавства; Уклад. і авт. передм. Т. Ю. Кульчицька. – Львів: Вид-во НТШ, 1990. – 102 с. – (Науково-довідкові видання. Серія 1. Бібліографія; Т. 1). – [На обкладинці зазначено 1991 р. видання].

Зазначено праці І. С. Свенціцького, опубліковані у періодичних та серійних виданнях НТШ:

Записки НТШ: С. 21 (Т. LXXVI); С. 22 (Т. LXXVII); С. 23 (Т. LXXXIV); С. 25 (Т. XCIV); С. 26–27 (Т. XCIX); С. 28 (Т. CV); С. 30 (Т. CXIV); С. 30–31 (Т. CXVII; Т. CXVIII); С. 31 (Т. CXXI); С. 32 (Т. CXXVI–CXXVII); С. 35 (Т. CXLI–CLXIII); С. 38 (Т. CLV).

Українсько-руський архів: С. 42–43 (Т. I; Т. IV; Т. VI; Т. VII).

Етнографічний збірник: С. 53 (Т. XXXI–XXXII).

Стара Україна: С. 87 (1924, № 2/5).

Сьогочасне і минуле: С. 89 (1939).

1991

2312. Новая советская литература по общественным наукам: Языкознание: Библиогр. указ. / Сост.: Антонюк Г. С. (отв. ред.) и др. – Москва, 1991. – № 8. – 33 с.

С. 15: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України” (Львів, 1928).

2313. Українська література в загальнослов'янському і світовому літературному контексті: У 5 т. Т. 4: Літератури країн Центральної і Південно-Східної Європи та України: Матеріали до бібліогр. (початок ХХ ст. – 1980 р. / Уклад.: Б. П. Бендзар, М. А. Богайчук, М. А. Вальо та ін.; Редкол. тому: Ю. Л. Булаховська (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1991. – 501 с.

№ 5, 326, 411: Зазначено працю І. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957) та працю І. Лозинського “І. Свенціцький – болгарист” (1976).

1992

2314. Володимир Гнатюк (1871–1991): Бібліогр. покажч. / Упоряд.: М. Мороз, М. Мушинка. – Львів: Вид-во НТШ, 1992. – 151 с. – (Науково-довідкове видання. Серія 1. Бібліографія; Т. 3).

№ 759, 799: Про І. Свенціцького.

№ 1109: Зазначено рецензію І. Свенціцького (1911) на працю В. Ягича (1910).

2315. М. Драгоманов і Галичина: Бібліогр. покажч. / Уклад.: М. Гордій, Г. Домбровська, Т. Романченко; Наук. ред. Л. Зашкільняк. – Львів, 1992. – 62 с.

С. 48: Зазначено праці І. Свенціцького про М. Драгоманова.

2316. Література, повернена з фонду спеціального зберігання: Бібліогр. покажч. / М-во культури України. Держ іст. б-ка України; Складачі: Л. Александрова, І. Пташник, Н. Селівачова. – Київ, 1992. – 203 с.

С. 140: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Музеї і книгозбірні сучасної України” (Львів, 1927).

2317. Українсько-руський архів (1906–1925): Показч. змісту томів / АН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Уклад. І. Р. Романюк; Наук. ред. Ф. І. Стеблій. – Львів, 1992. – 101 с.

С. 5: “Українсько-руський архів”, як видання історично-філософської секції НТШ вийшов у 15 т. (1906–1925 рр.) Зазначено, що праця І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1” (Львів, 1906) вийшла як 1-й том (упорядник І. С. Свенціцький) “Українсько-Руського Архиву”.

С. 25–26: Зазначено, що до 4 тому (“Матеріали до історії галицько-руського шкільництва”) (1909) “Українсько-Руського Архиву” увійшла праця І. С. Свенціцького “Шкільна освіта духовних кандидатів в рр. 1756–1788” (1909).

С. 30: Зазначено, що праця І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 2” (Львів, 1911) вийшла як 6 том (упорядником якого і автором передмови був І. С. Свенціцький) “Українсько-Руського Архиву”.

С. 35: Зазначено, що 7 том “Українсько-Руського Архиву”, до якого увійшов “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911), упорядкував І. С. Свенціцький.

1993

2318. Віра Свенціцька: Бібліогр. показч. / Науково-мистецька фундація. Національний музей у Львові; Склала Я. Павличко. – Львів, 1993. – 23 с.

С. 13: Зазначено статтю В. Свенціцької “Друг мого батька” (1986), в якій йдеться про взаємини І. Свенціцького з художником В. Касяном.

2319. Каталог кириличних стародруків Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника академії наук України / АН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Уклад.: Я. Д. Ісаєвич, В. Я. Фрис; Передм. Я. Д. Ісаєвича; Відп. ред. М. В. Галушко. – Львів, 1993. – Вип. 1: Видання Івана Федорова. – 73 с. – (На обкладинці рік видання 1992).

С. 12 ([19]: Апостол. – Москва, 1564); С. 12–13 (№ 1 [403]: Євангеліє учительне. – Заблудів, 1569); С. 17 ([20]: Біблія Н. З. Апостол. – Львів, 1574); С. 28–29 ([31]: Біблія. Новий завіт. – Острог, 1580); С. 34–35 ([2]: Біблія. – Острог, 1581).

С. 60: У “Списку видань, посилення на які подаються скорочено” (с. 58–60) вказано працю І. С. Свенціцького “Каталог книг церковно-славянської печаті” (Жовква, 1908), скорочене посилення на яку (Свенціцький) подано на зазначених вище сторінках. Номер у квадратних дужках відповідає номеру, під яким названі вище стародруки описано в каталозі І. С. Свенціцького.

1994

2320. Бібліографія друкованих праць Є.-Ю. Пеленського // Євген-Юлій Пеленський: Життєписно-бібліографічний нарис / НТШ у Львові; Редкол.: Я. Падох, А. Курдидик, Р. Микитович. – Львів, 1994. – С. 71–109. – (Визначні діячі НТШ; № 4).

№ 33, 421: Зазначено збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930) та звіт І. С. Свенціцького про діяльність музею за 1930 р.

2321. Володимир Лучук: Бібліогр. покажч. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка; Уклад. О. І. Хміль; Передм. М. М. Ільницького; Відп. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 1994. – 179 с.

№ 1300: Зазначено працю В. Лучука про І. Свенціцького: “Гларыён Свянціцкі і беларускае нацыянальнае адраджэнне” (Беларусіка, 1993, Кн. 2).

2322. Ірина Гургула (1904–1967): Бібліогр. покажч. (До 90-річчя від дня народження) / Національний музей у Львові. Наук.-мистецька фундація Митрополита А. Шептицького; Авт.-упоряд. Є. Дзядик. – Львів, 1994. – 8 с.

№ 5: Зазначено відгук І. Гургули (1928) на статтю І. Свенціцького про виставку килимів (Нова хата, 1928).

2323. Михайло Драган (1899–1952): Бібліогр. покажч.: (До 95-річчя від дня народження) / Авт.-упоряд. Я. Александрович-Павличко. – Львів, 1994. – 14 с.

№ 2: Зазначено працю І. Свенціцького (співавтори М. Драган, В. Пешанський) “Скит Манявський і Богородчанський Іконостас” (Жовква, 1926).

№ 7: Зазначено працю І. Свенціцького (у співавторстві з М. Драганом) “Про П. Холодного: Каталог посмертної виставки” (Львів, 1931).

2324. Українська література в загальнослов'янському і світовому літературному контексті: У 5 т. Т. 5: Українська література в країнах Центральної і Південно-Східної Європи: Матеріали до бібліогр. / Уклад.: О. І. Гайнічеру, Р. Гебнер (Німеччина), Г. П. Герасимова та ін.; Редкол. тому: В. О. Захаржевська (відп. ред.) та ін. – Київ: Наук. думка, 1994. – 614 с.

№ 1988–1991: Зазначено праці про І. Свенціцького С. Божкова, Я. Закревської, М. Малярчука та рецензії Л. Минкової та Я. Ісаєвича на працю І. Свенціцького “Нариси з історії болгарської літератури” (Львів, 1957).

1995

2325. Бібліографічний покажчик статей по музейництву і мистецтву, поміщених у “Ділі” в річниках I–XLV (1882–1927 р.) / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Укр. Нац. музей у Львові; Зібрали: В. Волицький, Б. Кравців, С. Охримович та Е. Ю. Пеленський, стипендисти У. Н. Музея у Львові; Упорядкув. Е. Ю. Пеленського; Доопрац., підготов. тексту до публ. С. П. Костюка. – Львів, 1995. – 128 с. – Дане видання – передрук з машинописного варіанту бібліографічного покажчика, укладеного в 1928 р. На титульній сторінці рік видання 1928.

№ 107, 186, 311, 426, 428, 518, 519, 530, 633, 770, 934, (935), 936, 942–944, 950, 951, 953, 954, 956–958, 960, 973, 976, 979, (980), 987, 992, 995–997, 999, 1001, 1002, 1007, 1013, 1015, 1019: Зазначено праці І. С. Свенціцького та праці про нього (числа в дужках).

2326. Бібліографія праць Володимира Січинського про культуру українців Карпатського регіону // Науковий збірник Державного музею українсько-руської культури у Свиднику / Упоряд. М. Сополита; Редкол.: Л. Бабота, Ю. Бача, К. Вагилевич, Й. Вархол та ін. – Пряшів, 1995. – [20]. – С. 60–66.

С. 62: Зазначено працю І. Свенціцького (у співавторстві з В. Пещанським та М. Драганом) “Скит Манявський і Богородчанський Іконостас” (Жовква, 1926).

2327. Бібліографознавство України (1981–1990): Наук.-допом. бібліогр. покажч. / М-во культури України. Нац. парлам. б-ка України; Авт.-складачі: О. О. Козак, В. О. Кононенко; Відп. ред. В. О. Кононенко; Наук. ред. В. І. Лутовінова. – Київ, 1995. – 79 с.

№ 50: Зазначено працю І. М. Лозинського “Іларіон Свенціцький – бібліограф і бібліотекознавець” (1983).

2328. Каталог наукових праць співробітників Національного музею у Львові за період 1905–1995 рр. / Наук.-мистецька фундація митрополита А. Шептицького. Нац. музей у Львові; Уклад. Я. Александрович-Павличко. – Львів, 1995. – 48 с.

№ 1–3, 5–14, 18–30, 34–39, 41–49, 51, 53: У розділі “Каталог наукових праць (1908–1939 рр.)” зазначено праці І. С. Свенціцького.

2329. Олександр Духнович: Бібліогр. покажч. / Уклад.: О. Д. Закриводорога, Г. К. Ковальчук, В. В. Коллар та ін. – Ужгород, 1995. – 282 с.

№ 280, 283, 288: І. Свенціцький описав збірки О. Духновича у статті “Рукописи А. Духновича в угрорусских библиотеках” (“Матеріали по історії возродження Карпатской Руси. Ч. 2” (Львовь, 1909) та у праці “Описание иноязычных и новѣйшихъ карпаторусскихъ рукописей библиотеки “Народного Дома” во Львовѣ” (Львовь, 1905). Укладачами зазначено: “В описі, що його подав І. Свенціцький збірку О. Духновича названо просто “Албум”, як він відзначив, у рукопису бракувало трьох сторінок, які, на думку І. Свенціцького, “містили характеристику начальства Духновича”.

№ 294–296: Зазначено праці І. Свенціцького: “Описание иноязычных и новѣйшихъ карпаторусскихъ рукописей библиотеки “Народного Дома” во Львовѣ” (Львовь, 1905) та “Рукописи А. Духновича в угро-русскихъ библиотеках” (1908).

2330. Особисті архівні фонди відділу рукописів: Анот покажч. – 2-е випр. і допов. вид. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка; Уклали: П. Баб’як, О. Дзьобан, Є. Домбровська, М. Трегуб. – Львів, 1995. – 271 с.

С. 14: У матеріалі про фонд Барвінських (с. 13–14) зазначено, що О. Барвінський вів обширне листування з діячами науки та культури, зокрема з І. Свенціцьким.

С. 36: У матеріалі про фонд М. С. Возняка (с. 34–36) зазначено, що серед кореспондентів М. С. Возняка був І. С. Свенціцький.

С. 43: У матеріалі про фонд В. М. Гнатюка (с. 43–44) зазначено, що серед багатьох його кореспондентів із Західної України (І. Франко, М. Павлик, О. Маковей, Марко Черемшина, Н. Кобринська та ін.) був І. С. Свенціцький.

С. 71: У матеріалі про фонд В. В. Дорошенка (с. 70–71) зазначено: “1914–1939 ... Картотеки матеріалів до персональної бібліографії класиків української літератури, вчених і громадських діячів: М. Драгоманова, І. Франка, Б. Грінченка, Лесі Українки, ... І. Свенціцького, С. Єфремова, І. Кревецького, М. Євшана та багатьох інших”.

С. 123: Зазначено, що у фонді І. М. Лозинського (ф. 236) зберігається відгук на дисертацію І. М. Лозинського його наукового керівника професора І. С. Свенціцького та рецензія-рекомендація Ф. П. Максименка на статтю І. М. Лозинського “Професор І. С. Свенціцький – бібліотекознавець і бібліограф”.

С. 133: Зазначено, що у фонді О. С. Маковея (ф. 66) зберігаються, зокрема, “листи та телеграми до Ольги Маковей, в яких висловлені співчуття з приводу смерті чоловіка. Серед адресатів: Т. Бордуляк, І. Глинський, Д. Лукіянович, Марко Черемшина, І. Свенціцький та ін.”.

С. 135: У матеріалі про фонд О. А. Маркова (с. 134–135) зазначено, що він вів обширне листування з галицькими діячами науки і культури, зокрема з І. С. Свенціцьким.

С. 140: Зазначено, що у фонді Марії (Ірини) Мольнар-Мундяк (ф. 223) зберігається спільне фото науковців: М. Неврлі, М. Мольнар, С. Щурат, Д. Павличко, І. Свенціцький, Г. Нудьга, М. Мундяк, С. Закревська, Н. Копистянська, М. Вальо, С. Трофимук, О. Дей, Ф. Погребенник та ін.

С. 161: Зазначено, що у фонді А. С. Петрушевича (ф. 77, оп. 4) зберігаються листи понад 400 кореспондентів, до числа яких належав І. С. Свенціцький.

С. 179: Зазначено, що у фонді літературознавця І. С. Романченка (ф. 149) зберігається відгук професора І. С. Свенціцького на працю І. С. Романченка “Замечания на тезисы диссертации “Драгоманов і Галичина”.

С. 184: У фонді священика В. Д. Садовського (ф. 9, № 557, 1964, 1987; 1000 арк.) зберігаються листи до нього від М. Коса, І. Свенціцького, В. Щурата.

2331. Свенціцький, Іларіон Семенович (1876–1956) // Особисті архівні фонди відділу рукописів: Анот. покажч. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Уклали: П. Баб'як, О. Дзьобан, Є. Домбровська, М. Трегуб. – 2-е випр. і допов. вид. – Львів, 1995. – С. 184–185.

С. 185: Зазначено, що у фонді І. С. Свенціцького (ф. 2, оп. 2, № 305; ф. 9, № 4387, 122 арк.) зберігаються матеріали за 1880–1900-ті роки: рукопис праці І. Свенціцького “Церковно-славянскія рукописи русской Публичной библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ”, “чернетки його статей, друкованих в “Галичанине” – відгук на книгу Л. Василевського “Современная Галиция” (1900), полемічна кореспонденція з Відня під заголовком “Борьба пангерманизма с мнимым панславистским врагом”, історичний начерк про приєднання України до Росії “Мечты и действительность”. Рукописи літературних нарисів Свенціцького – “Браманский рассказ”, “Воспоминания старика о польском восстании”, “Случайная исповедь”, “Солдатский “карнавал”.

2332. Українські періодичні видання для жінок в Галичині (1853–1939 рр.): Анот. каталог / НАН України, ЛНБ ім. В. Стефаника. Наук.-дослід. центр періодики; Уклад. В. А. Передирій; Відп. ред. М. М. Романюк. – Львів, 1995. – 98 с.

№ 3, 7: Зазначено публікації І. С. Свенціцького у часописах “Мета” та “Нова хата”.

1996

2333. Библиография работ по древнерусской литературе, опубликованных в СССР 1973–1987 гг. Ч. II (1978–1982) / Рос. АН. Ин-т рус. лит. (Пушкинский Дом); Сост.: О. А. Белоброва (1979 г.), М. Д. Каган (1982); Ред.: Т. Г. Иванова, О. В. Творогов. – С.-Петербург: Изд-во “Дмитрий Буланин”, 1996. – 192 с.

№ 2021: Зазначено, що один із розділів біобібліографічного словника М. Г. Булахова “Восточнославянские языковеды” (Минск, 1978, Т. 3), присвячено І. С. Свенціцькому.

2334. Бібліологічні вісті. 1923–1930: Сист. анот. покажч. / Уклад. Г. І. Ковальчук; Наук. керівництво та вступ. ст. С. І. Білоконя. – Київ: Абрис, 1996. – 160 с.

С. 79, 105: Про І. Свенціцького – дописувача “Бібліологічних вістей”. Зазначено рецензію С. Маслова (1927) на працю І. Свенціцького “Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924).

2335. Іларіон Семенович Свенціцький: (До 100-річчя від дня народження): [Бібліогр. покажч.] / М-во освіти України. Львів. держ. ун-т ім. І. Франка; Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред. В. А. Моторний. – Львів: ЛДУ, 1996. – 62 с. – (Біобібліографія вчених університету).

2336. Каталог кириличних стародруків Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника Національної академії наук України. Вип. II: Видання друкарень Острога, Дермані, Стрятина, Крилоса, Угорець, Рохманова / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Авт.-уклад. В. Фрис; Ред. В. Трипачук. – Львів, 1996. – 121 с.

С. 108: У “Списку видань, посилання на які подаються скорочено” (с. 105–109) вказано працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), скорочене посилання на яку (Свенцицький) подано на зазначених нижче сторінках. Подаємо число у квадратних дужках, що відповідає числу, під яким стародрук описано у названій праці І. С. Свенціцького.

Із змісту:

Видання Острозької друкарні.

С. 18–19 [466]; С. 25–26 [489]; С. 29–30 [488]; С. 31–32 [467]; С. 36–37 [163].

Видання Дерманської друкарні.

С. 40–41 [135]; С. 55–57 (№ 51 [135: Зазначено: “Після опису основного примірника згадано II примірник під № 285 – це саме цей”]).

Видання Стрятинської друкарні.

С. 62–63 [184]; С. 73–75 [243].

Видання Крилоської друкарні.

С. 80–81 [405]; С. 83 (№ 70 [Зазначено: “Євангеліє Учителное / напечатано в Крилосѣ / 1606 року / Диви: ... Свѣнцицькій, Каталогъ № 405 / Найдено мною в селѣ Вулхувцѣ / Марамореш, р. 1909 / Др. Гядор Стрипський”]).

Видання Угорцівської друкарні.

С. 89 [493]; С. 90–91 (№ 73 [493]); С. 91–92 [33]; С. 92–93 (№ 74: Апостоли и Евангелія. – Угорці, 1620. [Зазначено праці І. С. Свенці-

цького “Каталогъ книгъ церковно-славянской печати” (Жовква, 1908), “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924)).

Видання Рохманівської друкарні.

С. 97–99 (№ 75 [407]).

2337. Товариство “Просвіта” у Львові: Показчик видань. 1868–1939 / Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаніка НАН України; Уклад.: О. Г. Бербека, Л. В. Головата. – Львів, 1996. – 580 с.: іл.

№ 541: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Національний Музей у Львові” (1914), опубліковану в “Ілюстрованому календарі Товариства “Просвіта” на звичайний рік 1914”.

№ 902: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Курс висшої освіти у Львові” (1913), опубліковану у видавничому органі “Просвіти” – “Письмо з Просвіти”.

№ 906: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Вражіння від побуту у Лондоні” (1932), опубліковану на сторінках часопису “Просвіти” – “Життя і знання”.

2338. Україномовна книга 1808–1923: Бібліогр. показч. / Уклад.: Р. С. Жданова, В. М. Лой. – Київ: Абрис, 1996. – 176 с.

№ 608, 609, 695: Вказано праці І. С. Свенціцького “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Т. 1” (Львів, 1906) та “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

2339. Ясиновський Ю. Українські та білоруські нотолінійні Ірмолої 16–18 століть: Каталог і кодикологічно-палеографічні дослідження / Ред.: Я. Ісаєвич, О. Цалай-Якименко. – Львів: Місіонер, 1996. – 623 с. – (Серія.: Історія української музики).

С. 25, 50, 66, 74, 76: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Опись музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (1908 р.), “Церковно- и рускославянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904), “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 1–3” (Львів, 1906, 1911), скорочене посилання на які подається на зазначених нижче сторінках та номерах позицій. Число у квадратних дужках відповідає числу, під яким стародруки описано у названих працях І. С. Свенціцького.

С. 110 (№ 21 [92]); С. 134 (№ 62 [92]); С. 143 (№ 84 [35]); С. 157–158 (№ 111 [86]); С. 159 (№ 115 [67], № 116 [85]); С. 160 (№ 118 [147]);

С. 164 (№ 129 [192]); С. 174 (№ 155 [66], № 156 [77]); С. 180 (№ 171 [81]); С. 184 (№ 179 [85]); С. 185 (№ 180 [88]); С. 188 (№ 187 [88]); С. 191 (№ 192 [80]); С. 195 (№ 200 [72], № 201 [74]); С. 196 (№ 202 [77]); С. 196–197 (№ 204 [88]); С. 214 (№ 246 [61]); С. 216 (№ 249 [75]); С. 222 (№ 260 [69]); С. 226 (№ 271 [90]); С. 251 (№ 335 [82]); С. 272 (№ 404 [87]); С. 274 (№ 410 [95]); С. 277 (№ 421 [93], № 422 [95]); С. 286 (№ 450 [94]); С. 288 (№ 457 [65]); С. 291 (№ 466 [89]); С. 304 (№ 506 [91]); С. 305–306 (№ 509 [63]); С. 314–315 (№ 533 [70], № 534 [80]); С. 319–320 (№ 547 [61]); С. 325 (№ 562 [79]); С. 338–339 (№ 601 [64], № 602 [84], № 603 [85]); С. 339–340 (№ 604 [89], № 605 [93]); С. 343 (№ 614 [90]); С. 354 (№ 650 [87], № 651 [66]); С. 368 (№ 695 [83]); С. 369 (№ 697 [86]); С. 376 (№ 717 [83]); С. 377 (№ 719 [92]); С. 387 (№ 752 [89]); С. 407 (№ 808 [68], № 809 [82]); С. 408 (№ 813 [93]); 421 (№ 860 [95]); С. 444–445 (№ 928 [90]); С. 456 (№ 958 [71]); С. 464 (№ 986 [91]); С. 465 (№ 988 [78]); С. 469–470 (№ 1005 [96], № 1006 [94]); С. 477 (№ 1042 [97]); С. 487 (№ 1078 [97]).

1997

2340. *Запаско Я.* Мистецькі рукописні пам'ятки України / Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. Ін-т Центрально-Східної Європи у Львові. – Львів, 1997. – 80 с.

№ 13, 35, 43, 49, 65: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920), “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Ч. 3” (Львів, 1911), “Елементи живої народної мови в пам'ятках української літературної мови у XIV–XVII сторіччях” (1958), “Опись музея Ставропигійскаго института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904).

2341. *Іван Лозинський (1927–1992): Бібліогр. покажч. / Управління культури Львів. облдержадміністрації. Львів. держ. обл. універсальна наук. б-ка. Від. л-ри інозем. мовами; Упоряд. М. Кривенко. – Львів, 1997. – 68 с. – (Науковці Львівщини).*

№ 71, 208, 209, 220, 238, 282, 299, 361, 378, 412, 413: Зазначено праці І. Лозинського про І. Свенціцького, як славіста-болгариста, шевченкознавця, франкознавця, бібліотекознавця.

№ 477, 485: Зазначено праці інших авторів про І. С. Свенціцького.

1998

2342. Библиография работ по древнерусской литературе, опубликованных в СССР (России) 1988–1992 гг. / Рос. АН. Ин-т рус. лит. (Пушкинский Дом); Сост.: О. А. Белоброва (1989 г.), С. Э. Коледа (1991 и 1992 г.), М. А. Салмина (1988 г.) и др. – С-Петербург: Изд-во “Дмитрий Буланин”, 1998. – 338 с.

№ 756: Зазначено, що в енциклопедичному словнику М. Г. Булахова “Слово о полку Игореве” серед дослідників “Слова...” (“В. П. Адрианова-Перетц, Н. Н. Бантыш-Каменский, Д. С. Лихачев, А. С. Петрушевич, М. Ф. Рыльский и др.”) також названо І. С. Свенціцького.

2343. Вчені кафедри слов'янської філології: [Біобібліогр. покажч.] / Львів. держ. ун-т. Наук. б-ка; Уклад. Л. Панів; Наук. ред. В. Моторний. – Львів: ЛДУ, 1998. – 125 с. – (Біобібліографія вчених університету).

№ 336, 414, 710, 711, 763: Зазначено праці М. Й. Онишкевича, М. А. Пушкаря, К. К. Трофимовича, В. А. Моторного про І. С. Свенціцького.

2344. Дажбог: Література – театр – кіно // Періодика Західної України 20–30-х рр. XX ст.: Матеріали до бібліогр. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника. Науково-дослідний центр періодики; За ред. М. М. Романюка. – Львів: Фенікс, 1998. – Т. 1. – С. 48–50 (№ 30).

С. 49: Про І. С. Свенціцького як одного з найактивніших дописувачів часопису “Дажбог”,

2345. Інвентарний опис особистого архіву Івана Калиновича / Наук. ред.: О. Дзьобан, Л. Крушельницька (відп. ред.), Я. Сенік та ін. – Львів, 1998. – 211 с.

№ 413: Серед укладених І. Калиновичем бібліографічних картотек є також матеріал про І. Свенціцького (Свенціцький Іларіон. Бібліографія творів. 1900–1926. 57 арк. (1 ч.).

2346. *Мартинюк М.* Українські періодичні видання Західної України, країн Центральної та Західної Європи (1914–1939 рр.): Матеріали до бібліогр. – Львів, 1998. – 298 с.

С. 116, 150, 214, 284: Про І. С. Свенціцького – співробітника журналів “Мистецтво”, “Українська книга”, редактора “Літопису Національного музею”.

2347. Свенціцький Іларіон Семенович (7.IV.1876 – 18.IX.1956): [Показчик праць] // Вчені кафедри слов'янської філології: [Біобібліогр. показч.] / Львів. держ. ун-т ім. І. Франка. Наук. б-ка; Уклад. Л. Панів; Наук. ред. В. Моторний. – Львів: ЛДУ, 1998. – С. 62–84. – (Біобібліографія вчених університету).

2348. *Paszkwicz U.* Inwentarze i katalogi bibliotek z ziem wschodnich Rzeczypospolitej: (spis za lata 1510–1939) / Ministerstwo Kultury i Sztuki. Biuro Pełnomocnika Rządu do spraw Polskiego Dziedzictwa Kulturalnego za Granicą. – Warszawa: DiG, 1998. – 260 s. – (Wspólne Dziedzictwo).

С. 71, 75, 79: Зазначено праці І. С. Свенціцького: “Опись Музея Ставропигійскаго Института во Львовѣ” (Львовъ, 1908), “Церковно- и русско-славянскія рукописи Публичной Библиотеки Народнаго Дома во Львовѣ” (Санкт-Петербургъ, 1904), “Опис рукописів. Кириличні пергаміни XII–XV вв.” (Львів, 1933).

1999

2349. *Вальо М.* Марія Деркач (1896–1972): Бібліогр. показч.: Спогади. Розвідки. Листи. – Львів, 1999. – 253 с.

№ 40, 45, 52: Зазначено рецензію М. Деркач на працю І. Свенціцького “Душа дітини” (Львів, 1929) та збірник під редакцією І. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного Музею у Львові” (Львів, 1930).

2350. *Вдовичин І.* Просвіта: Місячник освіти – виховання – культури // Періодика Західної України 20–30-х рр. ХХ ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 1999. – Т. 2. – С. 199–201 (№ 55).

С. 201: Серед дописувачів часопису “Просвіта” згадано І. С. Свенціцького.

2351. *Вдовичин І.* Студентський вістник “Поступ” // Там само. – С. 251–252 (№ 71).

С. 252: Серед дописувачів “Поступу” згадано І. Свенціцького.

2352. Володимир Моторний: (До 70-річчя від дня народження): Бібліогр. покажч. / Уклад. Л. М. Панів; Наук. ред., авт. передм. І. О. Денисюк; Відп. за вип.: Г. М. Домбровська, Б. З. Якимович. – Львів: ЛДУ ім. І. Франка, 1999. – 104 с. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 1. Біобібліографія вчених університету).

№ 94, 138, 319, 351: Зазначено праці І. С. Свенціцького та праці про нього В. А. Моторного.

2353. Костюк С. “Назустріч”. 1934–1938: Систематичний покажч. змісту. – Львів, 1999. – 278 с.

№ 1011, 1104, 1111: Про І. С. Свенціцького.

2354. Кульчицька Т. Українська лексикографія XIII–XX ст.: Бібліогр. покажч. – Львів, 1999. – 359 с.

№ 125, 129, 135, 402, 1804, 1805: Зазначено мовознавчі праці І. С. Свенціцького.

№ 532: Зазначено рецензію І. Свенціцького (1948) на “Русско-украинский словарь” (1948) за головною редакцією М. Калиновича.

2355. Нонна Копистянська: Біобібліогр. покажч. / Львів. держ. обл. універсальна наук. б-ка. Від. л-ри інозем. мовами; Уклад. М. Кривенко. – Львів, 1999. – 106 с. – (Науковці Львівщини).

№ 5, 52, 107, 121, 232, 255: Зазначено праці Н. Х. Копистянської про І. С. Свенціцького.

2356. Репертуар української книги 1798–1916: Матеріали до бібліографії / НАН України. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника. Ін-т укр. археогр. та джерелознавства ім. М. Грушевського. Львів. від-ня; Упорядкув., підготов. до друку та прим. Л. І. Ільницької, О. І. Хміль; Наук. ред. д-ра іст. наук Я. Р. Дашкевича; Відп. ред. д-р іст. наук Л. І. Крушельницька. – Львів, 1999. – Т. 4: 1895–1900. – 487 с.

№ 8784: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Опытъ сравнительнаго словаря русскихъ говоровъ: (Галицко-бойковскій говоръ)” (1900).

2000

2357. *Антонюк Н.* Мистецтво: Орган асоціації незалежних українських митців // Періодика Західної України 20–30-х рр. ХХ ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 2000. – Т. 3. – С. 80–82 (№ 31).

С. 80: Серед імен відомих вчених (М. Драган, М. Голубець, О. Кульчицька), співробітників журналу “Мистецтво”, згадано І. Свенціцького.

2358. *Габор В.* Науковий Збірник Товариства “Просвіта” в Ужгороді (1922–1935), Науковий збірник товариства “Просвіта” в Ужгороді (1937–1938) // Там само. – С. 95–100 (№ 37).

С. 96: Про І. С. Свенціцького: “Активне зацікавлення минулим Підкарпатської Русі засвідчила когорта відомих вчених – Франка, Верхратського, Гнатюка, Охримовича, Свенціцького, Щербаківського, і саме їх працю збирався продовжувати літературно-науковий відділ товариства “Просвіта” в Ужгороді, видаючи “Науковий збірник...”.

2359. Каталог кириличних стародруків Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника Національної академії наук України / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Авт.-уклад.: О. Колосовська, С. Гацкова; Ред. В. Фрис. – Львів, 2000. – Вип. III: Видання друкарень Львова: Михайла Сльозки, Арсенія Желиборського, Йосифа Шумлянського, Монастиря св. Юра. – 167 с.

Із змісту:

Видання друкарні Михайла Сльозки.

С. 25–26 ([96]: Тріодь Цвітна. – Львів: Михайло Сльозка, 1642); С. 33–34 ([450]: Номоканон. – Львів: Михайло Сльозка, 1646); С. 74–75 ([24]: Біблія Н. З. Апостол. – Львів, 1654); С. 85–87 ([414]: Галятовський Іоаникій. Ключ Разумінія. – Львів, 1663); С. 95–96 ([84]: Тріодь Пісна. – Львів, 1664); С. 99–100 ([14]: Євангеліє. – Львів, 1665); С. 104–105 ([415]: Галятовський Іоаникій. Ключ Разумінія. – Львів, 1665); С. 117–119 ([389]: Галятовський Іоаникій. Небо Новое. – Львів, 1665).

Видання друкарні Арсенія Желиборського.

С. 128–129 ([248]: Требник. – Львів, 1645); С. 134–135 ([534]: [Могила Петро, Козловський Ісайя Трофимович]. – Львів, 1646).

Видання друкарні Йосифа Шумлянського.

С. 138–139 ([452]: Шумлянський Йосиф. Метрика албо реєстр. – Львів, 1687).

Видання при монастирі св. Юра.

С. 146–147 ([157]: Ірмологіон. – Львів, 1700).

С. 153: У “Списку видань, посилення на які подаються скорочено” (с. 152–153) вказано працю І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908), скорочене посилення на яку (Свенцицкий) подано на зазначених вище сторінках. Подаємо число в квадратних дужках, що відповідає числу, під яким стародрук описано у праці І. С. Свенціцького.

2360. *Кравчук А.* Індекс української католицької періодики Галичини 1871–1942. – Львів: Вид-во Львівської Богословської Академії; Монастир Монахів Студитського Уставу; Вид. від. “Свічадо”, 2000. – 519 с.

№ 4.124, 4.291, 4.521, 8.17, 8.52, 9.170, 10.58, 10.68, 28.87, 28.102: Зазначено праці І. С. Свенціцького та праці про нього, опубліковані у галицьких журналах (“Нива”, “Богословія”, “Записки ЧСВВ”, “Католицький Вхід”).

2361. Літературно-Науковий Вістник: Показч. змісту. Т. 1–109 (1898–1932) / Уклад Б. Ясінський. – Київ; Нью-Йорк: Смолоскип, 2000. – 542 с.

№ 7441–7445: Зазначено праці І. С. Свенціцького, опубліковані у “Літературно-Науковому Вістнику”.

2362. Олексій Чичерін: Біобібліогр. показч.: (До 100-річчя від дня народження) / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. та авт. передм. Н. Копистянська; Редкол.: Б. Якимович (голова), П. Бухаркін, Н. Копистянська та ін. – Львів, 2000. – 210 с. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 3. Біобібліографія вчених університету).

№ 309: Зазначено автореферат дисертаційного дослідження Н. М. Громової, де опонентом був професор І. С. Свенціцький. За свідченням колишнього доцента Львівського університету Н. М. Громової, О. В. Чичерін звернувся до І. С. Свенціцького з проханням бути першим опонентом на захисті дисертації Н. М. Громової, на що той, з поваги до О. В. Чичеріна, погодився, хоча вже був тяжко хворим.

2363. *Передурій В.* Нова хата // Періодика Західної України 20–30-х рр. XX ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 2000. – Т. 3. – С. 123–127 (№ 46).

С. 124: Зазначено, що на сторінках “Нової хати” були опубліковані розвідки І. С. Свенціцького про килимарство (1928, Чис. 5; 1930, Чис. 3).

2364. *Терещук О.* Учитель: Педагогічно-науковий збірник // Там само. – С. 241–243 (№ 83).

С. 242: Серед важливих публікацій в “Учителі” згадано рецензію І. Свенціцького “Три історії української літератури” (1925) на праці М. Возняка, М. Грушевського, С. Єфремова.

2365. Українската емиграция в България: След Първата световна война: Документален каталог / Главно управление на архивите при Министерски съвет. Централен държавен архив; Посолство на Украина в България; Автори и съставители: В. Москаленко, Е. Хакова; Превод от укр. език В. Москаленко. – София, 2000. – 151 с.

№ 635: Зазначено лист Іларіона Свенціцького (від 16.09.1934) до болгарського перекладача творів Тараса Шевченка Стиліяна Чилінгірова. Оригінал листа знаходиться у ЦДА (Болгарія, Софія).

№ 676: Відгук І. Свенціцького – учасника Четвертого конгресу візантологів у Софії – про Софію як центр візантології, про значення Ю. Венеліна і М. Драгоманова для болгарської науки, спорідненість української та болгарської літератур.

№ 811: Зазначено лист (від 20.09.1958) М. Парашука до І. Романченка, в якому, зокрема, висловлено вдячність професору І. Свенціцькому за допомогу професорові М. Арнаудову.

№ 815: Зазначено лист (від 20.08.1935) проф. М. Парашука до проф. І. Свенціцького “за изпратени от проф. Михайло Парашчук 16 пакета книги за музея”.

№ 816: Зазначено лист (від 08.10.1935) проф. І. Свенціцького до проф. М. Парашука. – Див. розділ покажчика “Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)”.

2366. Уляна Єдлінська: Бібліогр. покажч. / Нац. акад. наук України. Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича; Уклад. О. Кровицька; Авт. передм. Я. Закревська. – Львів, 2000. – 45 с.: іл.

№ 26, 27: Зазначено праці У. Єдлінської про І. Свенціцького.

2001

2367. Временникъ Института Ставропигійского съ Мѣсяцесловомъ на годъ ... // *Романюк М. М., Галушко М. В.* Українські часописи Львова 1848–1939 р.: Історико-бібліографічне дослідження: У 3 т. – Львів: Світ, 2001. – Т. 1: 1848–1900 рр. – С. 229–235 (№ 27).

С. 234: Про І. С. Свенціцького – дописувача “Временника”, де вчений представив публікації на мовознавчу тематику та про стародруки.

2368. *Галушко М.* Временникъ Института Ставропигійского съ Мѣсяцесловомъ на ... годъ (1864–1870, 1890–1908); Временникъ Ставропигійского Института съ Мѣсяцесловомъ на ... годъ (1871–1889); Временникъ Ставропигійскаго Института съ Мѣсяцесловомъ на ... годъ (1909–1915, 1923–1930); Временникъ (1931–1934, 1938) // *Періодика Західної України 20–30-х рр. ХХ ст.: Матеріали до бібліографії.* – Львів, 2001. – Т. 4. – С. 43–48 (№ 17).

С. 47: Зазначено, що серед “публікацій мовознавчої тематики... цікаві списки слів, записані І. Свенціцьким на Покутті”.

2369. *Комариця М.* Літопис Національного Музею // Там само. – С. 116–119 (№ 39).

С. 116–118: Зазначено праці І. С. Свенціцького з музеєзнавства та мистецтва.

2370. *Комариця М.* Нива = Nyva (1939 ч. 2–7/8) // Там само. – С. 158–181 (№ 58).

С. 175: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Завдання і потреби Національного Музею” (Нива, 1922).

2371. *Комариця М.* Поступ: Студентський вісник (1921–1926) // Там само. – С. 186–203 (№ 62).

С. 192, 195: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Драгоманов і Галичане” та “Данте (1265–1321)”, опубліковані на сторінках “Поступу” (1921).

2372. *Костюк С.* Олекса Новаківський: Бібліогр. покажч. / ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України. – Львів, 2001. – 150 с.
№ 37, 116, 136, 312: Зазначено праці І. С. Свенціцького з музейництва та мистецтва.
2373. *Марія Вальо:* Бібліогр. покажч. / Упоряд. і авт. передм. Т. Кульчицька; За ред. Л. Ільницької. – Львів, 2001. – 199 с.
№ 8, 190: Зазначено листи Ю. О. Меженка до львівських вчених, зокрема до І. С. Свенціцького.
2374. Репертуар української книги 1798–1916: Матеріали до бібліогр. Т. 5: 1901–1905 / ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України; Упорядкув., підготов. до друку, прим. Л. І. Ільницької, О. І. Хміль; Наук. ред. Я. Р. Дашкевича; Відп. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2001. – 415 с.
№ 10153, 11112–11113: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Руководство къ изученію русскаго литературного языка” (1903), “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси съ Россіей въ 1-ую пол. XIX в.” (Львовъ, 1905), “Описание иноязычныхъ и новѣйшихъ карпато-русскихъ рукописей библиотеки “Народнаго Дома” во Львовѣ” (Львовъ, 1905).
2375. Україномовна книга у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського 1798–1916: Бібліогр. покажч. Вип. 4: 1911–1916 / Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського; Редкол.: О. С. Онищенко (голова) та ін.; Наук. ред. В. Ю. Омельчук; Уклад.: М. Д. Бойченко та ін. – Київ: НБУВ, 2001. – 540 с. – (Нац. бібліогр. України).
№ 3978, 3979, 3986, 4146, 4418, 4764, 5029, 5059: Зазначено праці І. С. Свенціцького та праці про нього.
2376. *Учитель // Романюк М. М., Галушко М. В.* Українські часописи Львова 1848–1939 р.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. – Львів: Світ, 2001. – Т. 1: 1848–1900 рр. – С. 495–504 (№ 94). – (Бібліографія українських часописів Львова 1848–1900 рр.).
С. 499: Серед українських вчених (О. Сушко, І. Раковський, І. Франко та ін.), які активно співпрацювали з редакцією “Учителя”, згадано І. Свенціцького.

2002

2377. Антін Крушельницький – письменник, публіцист, педагог: Матеріали до бібліогр. та епістолярної спадщини / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаніка; Уклад. О. В. Канчалаба; Авт. передм. М. І. Гнатюк; Наук. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2002. – 296 с.

№ 246: Зазначено відгук І. Свенціцького (1918) на повість А. Крушельницького “Рубають ліс” (1918).

С. 179: Оpubліковано лист (від 12.9.1923, що зберігається у ЦДІА Львова (ф. 361, оп. 1, спр. 38–41, арк. 132–134 зв.) А. Крушельницького до дружини М. Крушельницької, у якому згадано І. Свенціцького.

С. 186: У “Коментарях” (с. 184–188) подано коротку біографічну довідку про І. С. Свенціцького.

2378. *Габор В.* “Діло” і “Нове Слово” // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2002. – Т. 2: 1901–1919 рр. – С. 540–542 (№ 238). – (Бібліографія українських часописів Львова (1901–1919 рр.).

С. 542: Про І. Свенціцького – активного дописувача “Діла”. На сторінках “Діла” І. Свенціцький виступав з рецензіями, статтями з мистецтва, музейництва, регулярно публікував щомісячні звіти Національного музею.

2379. *Габор В.* Українсько-руський архив // Там само. – С. 233–238 (№ 158).

С. 233, 235, 236: Зазначено, що І. Свенціцьким був упорядкований I том (у 1906 р.) та VI і VII (у 1911 р.) томи серійного видання НТШ “Українсько-Руський Архив”. У I томі (1906 р.) та VI–VII томах (1911 р.) “Українсько-Руського Архиву” були опубліковані (у трьох випусках) “Рукописи Львівських збірок. Опись рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича”, упорядковані І. Свенціцьким. У IV томі (1909 р.) “Українсько-руського архиву” вміщено матеріал І. Свенціцького “Шкільна освіта духовних кандидатів в рр. 1756–1788”.

2380. *Добко Т., Ясінський Б.* Вістник: Місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. 1933–1939: Сист. покажч. змісту / Наук. ред. О. С. Онищенко; НАН України. Нац. б-ка ім. В. І. Вер-

надського; Б-ка Конгресу США; НТШ Америки. – Київ; Вашингтон; Нью-Йорк, 2002. – 340 с.

№ 985, 989, 1014, 1016: Вказано працю І. С. Свенціцького “Пушкин і Україна” (“Наша культура”, 1937) та зазначено рецензію М. Андрусяка (“Вістник”, 1937) на працю І. С. Свенціцького “Назва “Русь” в історичному розвитку до XIII віку” (Жовква, 1936).

2381. Каталог кириличних стародруків Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника Національної академії наук України / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Авт.-уклад.: О. М. Колосовська, С. В. Гацкова; Наук. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2002. – Вип. IV: Видання друкарні Львівського Успенського Ставропігійського братства. – 127 с.

С. 110: У “Списку видань, посилення на які подаються скорочено” (с. 108–111) вказано праці І. С. Свенціцького “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908) та “Початки книгопечатаня на землях України” (Жовква, 1924), скорочене посилення на які (Свенцицький) подано на зазначених нижче сторінках. Подаємо число в дужках, що відповідає числу, під яким стародрук описано у названих вище працях І. С. Свенціцького.

С. 9–10 (709); С. 11–12 (595); С. 12–13 (568); С. 13–15 (468); С. 24–25 (468); С. 29–31 (137); С. 38–39 (485); С. 45–46 (11); С. 53–55 (187); С. 69–60 (500); С. 72 (449); С. 73–75 (164); С. 81–82 (121); С. 87–89 (13); С. 96–98 (139).

2382. *Передирій В.* Живая мысль: Ежемесячное литературно-общественное издание // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2002. – Т. 2: 1901–1919 рр. – С. 121–128 (№ 133).

С. 121–124, 127, 128: Про журнал “Живая мысль” (1901–1905 рр.), редактором якого був І. С. Свенціцький. Зазначено праці І. С. Свенціцького (Святицького), опубліковані в журналі та в додатку, що виходив під назвою “Свѣтъ мысли”.

2383. Репертуар української книги 1798–1916: Матеріали до бібліогр. / НАН України. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника, Ін-т укр. археогр. та джерелознавства ім. М. Грушевського. Львів. від-ня; Упорядкув.,

підготовка до друку та прим. Л. І. Ільницької, О. І. Хміль; Наук. ред. Я. Р. Дашкевича; Відп. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2002. – Т. 6: 1906–1909. – 453 с.

№ 11705, 11814, 12370, 13091–13094, 13833, 13935: Зазначено праці І. С. Свенціцького.

2384. *Романюк М.* Наша школа: Науково-педагогічний журнал // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2002. – Т. 2: 1901–1919 рр. – С. 337–342 (№ 185).

С. 341: Серед вчених (Я. Гординський, М. Залізняк, В. Левицький, С. Томашівський та ін.), які виступали у “Нашій школі” з різноманітними оглядами, критичними оцінками, рецензіями, згадано І. Свенціцького.

2385. Україномовна книга у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. 1798–1923: Бібліогр. покажч. Вип. 5, ч. 1. 1917–1923 / Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського; Уклад.: Л. С. Новосолова та ін.; Редкол.: О. С. Онищенко (голова) та ін.; Наук. ред. В. Ю. Омельчук. – Київ: НБУВ, 2002. – 740 с.

№ 5515, 7633–7635, 8007, 8353–8355, 8842: Зазначено мовознавчі, літературознавчі та музеологічні праці І. С. Свенціцького.

2003

2386. Бібліографія Записок Наукового товариства імені Шевченка. Т. I–CCXL: 1892–2000 / НТШ. Комісія бібліогр. і книгознав.; Уклад. В. Майхер; Ред. О. Купчинський. – Львів, 2003. – 939 с. – (Наук.-довід. видання. Сер. I. Бібліографія. Т. 13).

С. 121, 159, 170, 174, 178, 180, 181, 183, 185, 187, 190, 192, 196–199, 201, 203–206, 208, 210, 212, 215, 216, 219, 222, 228, 229, 233–235, 241, 242, 247, 251, 255, 259, 265, 268, 269, 272, 273, 278, 279, 281, 282, 284, 290, 294–297, 300, 301, 309, 312–314, 319, 322–325, 327, 333, 341, 418, 469, 470: На вказаних сторінках зазначено праці І. С. Свенціцького та праці про нього, опубліковані у Записках НТШ.

2387. *Брайлян Н.* Життя і Мистецтво: Місячник літератури, мистецтва й культури // Періодика Західної України 20–30-х рр. XX ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 2003. – Т. 5. – С. 88–89 (№ 23).

С. 88: Зазначено працю І. С. Свенціцького “Про “негоже й ледаче” в мистецтві”, опубліковану на сторінках часопису “Життя і Мистецтво” (1920).

2388. *Брайлян Н.* Життя і Мистецтво: Місячник літератури, мистецтва й культури // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2003. – Т. 3: 1920–1939, кн. 1: 1920–1928. – С. 113–115 (№ 286).

С. 114: Про публікацію І. Свенціцького “Про “негоже й ледаче” в мистецтві” в часописі “Життя і Мистецтво” (1920, чис. 1), в якій вчений на прикладі творчості М. Горького та В. Винниченка доводив неможливість існування “негожого, ледачого, безпутнього” мистецтва.

2389. *Габор В.* Стара Україна: Часопис Історії і Культури // Періодика Західної України 20–30-х рр. XX ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 2003. – Т. 5. – С. 257–262 (№ 77).

С. 259: Зазначено: “Варті уваги й спеціальні випуски “Старої України. У ч. 2/5 за 1924 р., присвяченому 350-літтю друкарства в Україні, опубліковані статті й дослідження І. Свенціцького “Памяти першого друкаря України” (1924).

2390. *Габор В.* Стара Україна: Часопис Історії і Культури // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2003. – Т. 3: 1920–1939, кн. 1: 1920–1928. – С. 400–407 (№ 375).

С. 403: У спеціальному випуску “Старої України” (1924, чис. 2/5), присвяченому 350-літтю друкарства на Україні опубліковано працю І. С. Свенціцького “Памяти першого друкаря України”.

2391. *Габор В.* Українсько-руський архив (1906–1914, 1920–1921, 1925) // Періодика Західної України 20–30-х рр. XX ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 2003. – Т. 5. – С. 289–293 (№ 87).

С. 289, 290, 292: Зазначено: “У т. 1 за 1906 р., т. VI–VII за 1911 р. були опубліковані у трьох випусках “Рукописи львівських збірок. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича”. Зладив др. Іларіон Свенціцький”. До IV тому ввійшли, зокрема, “такі матеріали: “Шкільна освіта духовних кандидатів в рр. 1756–1788 (Подав Іл. Свенціцький)”.

2392. *Грановський Б.* Історія національного друку України в бібліографії за 1483–2000 рр.: Довідник (Desiderata). – Київ, 2003. – 495 с.

С. 41, 162: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Перший друкар України – Іван Федорів Москвитин” (1924) та “Каталогъ книгъ церковно-славянскої печати” (Жовква, 1908).

2393. 25 томів Записок Наукового товариства імені Шевченка у відновленому в Україні товаристві 1990–2003: Бібліогр. покажч. Томи ССXXI–ССXLV / Уклад. В. Майхер; Ред. О. Купчинський. – Львів, 2003. – 111 с. – (НТШ. Комісія бібліогр. і книгознав. Наук.-довід. вид. Сер. І. Бібліогр. Т. 14).

С. 28: Зазначено рецензію М. Кріля на працю “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993), упорядковану І. Свенціцьким.

2394. *Дроздовська О.* Громадська думка // Періодика Західної України 20–30-х рр. XX ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 2003. – Т. 5. – С. 59–63 (№ 15).

С. 62: Зазначено рецензії на праці І. С. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920), “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920), опубліковані в “Громадській думці” (1920).

2395. *Дроздовська О.* Громадська думка // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Упоряд.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2003. – Т. 3: 1920–1939, кн. 1: 1920–1928. – С. 89–95 (№ 280). – (Бібліографія українських часописів Львова 1920–1928 рр.).

С. 94: На сторінках “Громадської думки” (1920, чис. 124) опубліковано рецензії М. Голубця та К. Студинського на праці І. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920), “Нариси з історії української мови” (Львів, 1920).

2396. *Іваник М.* Наша культура // Там само. – С. 170–175 (№ 52).

С. 171, 172: Зазначено, що у “Нашій культурі” (1936, кн. 6) опубліковано працю І. С. Свенціцького “Найдавніший Чин вибору Ігумена й Заповіт ченцям Києво-Печерської Лаври”.

2397. Каталог видань Наукового товариства ім. Шевченка в Україні. 1989–2003 / Уклад. І. Мельничук; Ред. і авт. вступ. ст. О. Романів. – Львів, 2003. – 47 с. – (Видавничі підсумки відродження).

№ 282: Зазначено працю, упорядковану І. С. Свенціцьким, “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993).

2398. *Комариця М.* Записки Чина св. Василя Великого = *Analecta Ordinis s. Basilii Magni* // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2003. – Т. 3: 1920–1939, кн. 1: 1920–1928. – С. 393–398 (№ 370).

С. 398: У пристайейних примітках зазначено працю І. Свенціцького “Українські Наукові Книгозбірні у Львові” (1926).

2399. *Комариця М.* Мистецтво = *L’art*: Ілюстрований мистецький журнал // Періодика Західної України 20–30-х рр. ХХ ст.: Матеріали до бібліогр. – Львів, 2003. – Т. 5. – С. 140–145 (№ 38).

С. 141: Зазначено, що серед інших вчених співробітником журналу “Мистецтво” був І. С. Свенціцький.

2400. *Комариця М.* Поступ // Українські часописи Львова 1848–1939 рр.: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2003. – Т. 3: 1920–1939, кн. 1: 1920–1928. – С. 157–179 (№ 298).

С. 164–165, 168: Про дослідження І. Свенціцького “Драгоманов і Галичане”, вміщене у “Поступі” (1921, чис. 11), у якому вчений розглядає різноманітні аспекти культурологічної діяльності М. Драгоманова та про розвідку І. Свенціцького “Данте (1265–1321)”, опубліковану у “Поступі” (1921, чис. 12), у якій І. Свенціцький цитує уривки “Божественної комедії” у перекладі І. Франка та В. Самійленка.

2401. Костянтин Трофимович: Біобібліогр. покажч. / Уклад. Л. Панів; Наук. ред. та авт. передм. В. Моторний; Редкол.: Б. Якимович (голова) та ін. – 2-е вид., допов. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – 152 с.: іл. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 11. Біобібліографія вчених університету).

№ 248, 315, 424, 440, 452: Зазначено праці про І. С. Свенціцького.

2402. Наталя Дем'янівна Григораш: Бібліографія праць // Науково-дослідний центр періодики (1993–2003): У 2 т. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника. НДЦ періодики; Уклад.: М. М. Романюк; Відп. ред. Л. В. Сніцарчук. – Львів, 2003. – Т. 2: Постаті: Бібліогр. покажч. – С. 282–284.

№ 19: Зазначено працю Н. Д. Григораш “І. С. Свенціцький про міжнаціональне єднання культур і вивчення болгарської літератури” (2000).

2403. *Передирій В.* Нова хата // Українські часописи Львова 1848–1939: Історико-бібліогр. дослідження: У 3 т. / Уклад.: М. М. Романюк, М. В. Галушко. – Львів: Світ, 2003. – Т. 3: 1920–1939, кн. 1: 1920–1928. – С. 525–530 (№ 418).

С. 526, 528: На сторінках журналу “Нова хата” (1928, чис. 5; 1930, чис. 3) І. С. Свенціцький опублікував розвідки про килимарство. Низку статей (“Одяг середньовіччя” (1929), “Одяг нових часів” (1930) та ін.) на сторінках цього часопису опублікувала також дружина І. С. Свенціцького – А. М. Свенціцька.

2404. Репертуар української книги 1798–1916: Матеріали до бібліогр. / НАН України. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника, Ін-т укр. археогр. та джерелознавства ім. М. Грушевського. Львів. від-ня; Упорядкув., підготов. до друку, прим. Л. І. Ільницької, О. І. Хміль; Наук. ред. Я. Р. Дашкевич; Відп. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2003. – Т. 7: 1910–1911. – 363 с.

№ 14577, 15578–15581: Зазначено праці І. Свенціцького: “Похоронне голосіне і церковно-релігійна поезія: (Студія над розвитком мотивів народньої словесности)” (1910), “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний

опис” (1911), “Лев Николаевич Толстой” (Львів, 1911) та “Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича: [У 3 ч.]” (Львів, 1906–1911).

2405. *Сніцарчук Л.* Комар = Комар // *Періодика Західної України 20–30-х рр. ХХ ст.: Матеріали до бібліогр.* – Львів, 2003. – Т. 5. – С. 119–123 (№ 31).

С. 119: Про І. С. Свенціцького.

2004

2406. *Власенко В. В.* Сучасна літературна мова: Бібліогр. покажч. – Житомир: Вид-во ЖДУ, 2004. – 508 с.

Зазначено мовознавчі праці І. С. Свенціцького.

2407. Володимир Шухевич: Біобібліогр. покажч.: У 2 ч. / Уклад.: М. Гордій, Б. Геляс. – Львів: Вид. центр ЛНУ імені Івана Франка, 2004. – 204 с. (Ч. 1); 230 с. (Ч. 2). – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 18).

Ч. 1. № 1314, 1315, 1346–1348, 1357: Зазначено праці І. С. Свенціцького, опубліковані в “Ділі”.

Ч. 2. № 1435, 1998, 2089, 2158: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Похоронні голосіння” (1912), “Франко в моїй пам’яті” (1956), збірник за редакцією І. С. Свенціцького “Двадцятьпять-ліття Національного музею у Львові” (Львів, 1930) та праці про вченого.

2408. *Жданова Р. С.* Бібліографічні джерела українського літературознавства, мовознавства та фольклористики 1990–2002 / М-во культури і мистецтв України. Нац. парламент. б-ка України; Наук. ред.: І. О. Негрейчук, О. М. Устіннікова; Відп. ред. В. О. Кононенко. – Київ, 2004. – 207 с.

№ 84: Зазначено покажчик “Вчені кафедри слов’янської філології” (Львів, 1998), де в одному з розділів (с. 62–84) відображено бібліографію І. С. Свенціцького.

2409. Нонна Копистянська: Біобібліогр. покажч. / Уклад. М. Кривенко; Редкол.: Б. Якимович (голова) та ін. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – 234 с.: іл. портр. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 15. Біобібліографія вчених університету).

№ 50, 95, 106: Зазначено праці Н. Х. Копистянської про І. С. Свенціцького.

№ 277, 351: Зазначено праці інших авторів про І. С. Свенціцького.

2410. Репертуар української книги 1798–1916: Матеріали до бібліогр. / НАН України. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника, Ін-т укр. археогр. та джерелознавства ім. М. Грушевського. Львів. від-ня; Упорядкув., підготовка до друку, прим. Л. І. Ільницької, О. І. Хміль; Наук. ред. Я. Р. Дашкевич; Відп. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2004. – Т. 8: 1912–1913. – 403 с.

№ 16120, 17629–17632: Зазначено праці І. Свенціцького “Похоронні голосіння” (1912), “Бойківський говір села Бітля” (1913), “Ілюстрований провідник по Національнім Музеєви у Львові (Львів, 1913), Лаврашевское Евангелие начала XIV вѣка: (Палеографическо-грамматическое описаніє)” (С.-Петербургъ, 1913) та його рецензії, опубліковані у Записках НТШ (1913, т. 114) на праці О. Брока, М. Фасмера та ін.

2411. Тарас Шевченко: Бібліогр. покажч. 1989–2003 / Нац. парламент. б-ка України; Уклад. Г. І. Гамалій; Наук ред. Р. С. Жданова. – Київ, 2004. – 238 с.

№ 1361: Зазначено статтю І. Лозинського “І. Свенціцький про Т. Шевченка” (1989).

2005

2412. Бібліографія праць Уляни Ярославівни Єдлінської / Упоряд.: Г. Дидик-Меуш, О. Кровицька // Слово і доля: Збірник на пошану Уляни Єдлінської / Редкол.: Я. Ісаєвич (голова), Н. Хобзей (відп. ред.) та ін. – Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ, 2005. – С. 360–367. – (Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність).

№ 9, 27, 28, 70, 71, 107: Вказано праці У. Я. Єдлінської про І. С. Свенціцького.

2413. Історія України: Наук.-допоміжний бібліогр. покажч. за 2002 р. / М-во культури і туризму України. Держ. іст. б-ка України; Упоряд.: Т. Приліпко, Н. Вошевська, М. Лук'яненко, О. Марченко; Ред.: А. Скорохватава, З. Мусіна. – Київ: Авокадо, 2005. – 616 с.

№ 4413: Зазначено статтю М. Батога “Іларіон Свенціцький – “мазепинець”, “гайдамака”, “український буржуазний націоналіст” (2002).

2414. Микола Голубець: Бібліогр. покажч. / Уклад.: С. Костюк, Т. Стефанишин; Передм. Т. Стефанишина; НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника. – Львів, 2005. – 150 с.: іл.

№ 178: Зазначено статтю М. Голубця (Новий час, 1934) з критикою виставки давньоукраїнського мистецтва, організованої І. Свенціцьким у Варшаві.

№ 250: Зазначено схвальну рецензію М. Голубця на працю І. Свенціцького “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львів, 1920).

№ 730: Зазначено відгук І. Свенціцького на працю М. Голубця “Нариси з історії українського мистецтва” (1918).

№ 756: Зазначено публікацію (Діло, 1936) про відкриття І. Свенціцьким у Національному музеї виставки творів В. Крижанівського, присвяченій вшануванню його пам'яті.

2415. Репертуар української книги 1798–1916: Матеріали до бібліогр. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника. Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського. Львів. від-ня; Упорядкув., підготов. до друку та прим. Л. І. Ільницької, О. І. Хміль; Наук. ред. та післяслово Я. Р. Дашкевича; Відп. ред. Л. І. Крушельницька. – Львів, 2005. – Т. 9: 1914–1916. – 246 с.

№ 18374, 18375: Зазначено праці І. С. Свенціцького “Галицько-руське церковне малярство XV–XVI ст.: Матеріяли і замітки” (Львів, 1914) та “Основи відродження білоруського письменства” (1914).

2416. Рудий Г. Я. Преса України 1917–1920 рр. як об'єкт дослідження української культури: джерелознавчий і методологічний аспекти / НАН України. Ін-т історії України. – Київ, 2005. – 548 с.

№ 829, 830: У “Списку джерел та літератури” (с. 363–528) зазначено праці І. С. Свенціцького.

2417. Тарас Шевченко. 1989–2004: Матеріали до бібліогр. / Ін-т л-ри ім. Т. Г. Шевченка НАН України. М-во культури і мистецтв України. Нац. парлам. б-ка України; Уклад. Г. І. Гамалій; Наук. ред. В. О. Кононенко. – Київ, 2005. – 299 с. – (До 190-річчя від дня народження).

№ 1557, 2033: Зазначено статті І. Лозинського “Інтелектом і серцем одержимого: І. Свенціцький про Шевченка” (1989) та “І. Свенціцький про Т. Шевченка” (1989).

2006

2418. Історія України: Наук.-допом. бібліогр. покажч. за 2004 р. / М-во культури і туризму України. Держ. іст. б-ка України; Упоряд.: Т. Приліпко, Н. Вощевська, О. Марченко; Ред.: А. Скорохатова, З. Мусіна. – Київ: Арістей, 2006. – 610 с.

№ 2840: Зазначено статтю Н. Черниш “Іларіон Свенціцький як дослідник українського друкарства” (Друкарство, 2003).

2419. Матеріали до бібліографії опублікованих праць Кирила Студинського і література про нього / Підготував М. Мороз // *Єдлінська У. Кирило Студинський. 1868–1941: Життєписно-бібліографічний нарис* / Наук. т-во ім. Шевченка у Львові; Відп. ред. О. Купчинський. – Львів, 2006. – С. 135–223. – (Визначні діячі НТШ; № 10).

№ 284: Зазначено рецензію І. Кревецького (ЗНТШ, 1907, т. 77, кн. 3, с. 224–230. [Підп.: Ів. Кревецький]) на працю І. Свенціцького “Обзорь сношеній Карпатской Руси съ Россіей въ І-ую пол. XIX в.” (С.-Петербург, 1906), яку укладач помилково приписав К. Студинському.

№ 704: Зазначено статтю К. Студинського “Доктор Ілярій Свенціцький” (Руслан, 1913).

2420. Михайло Кріль: Біобібліогр. покажч. / Уклад. Л. Шаповал; Наук. ред. Г. Чопик; Авт. вступ. ст. В. Моторний; Редкол.: Б. Якимович (голова) та ін. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2006. – 109 с.: іл., портр. – (Українська біобібліографія. Нова серія; Чис. 20. Біобібліографія вчених університету).

№ 36: Зазначено рецензію М. Кріля (ЗНТШ, 1995) на працю, упорядковану І. Свенціцьким, “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993).

№ 340: Зазначено тему доповіді М. Кріля “Іларіон Свенціцький про національне відродження українців” на науковій конференції “Мова, література і культура у науковій спадщині І. Свенціцького” (Львів, 5 квітня 2001 р.).

2421. Олег Купчинський: Бібліогр. покажч. / НАН України. ЛНБ ім. В. Стефаника; Уклад. М. М. Трегуб; Передм. М. А. Вальо; Бібліогр. ред. Н. І. Кошик. – Львів, 2006. – 232 с.: іл.

№ 344, 548, 631: Зазначено працю, упорядковану І. Свенціцьким ще у 1941 р. “Листування українських славістів з Францем Міклошичем” (Київ, 1993), рецензію на неї М. Кріля (1995) та статтю Н. Гуйванюк “Історія кафедри української філології Чернівецького університету в оцінці І. Свенціцького” (1999).

2007

2422. *Григораиш Н.* Библиография // *Григораиш Н.* Украинската литературоведска българистика от XIX и средата на XX век: личности и школи. – Велико Търново: Университетско издателство “Св. св. Кирил и Методий”, 2007. – С. 137–163.

№ 1, 306, 379–394, 398, 399, 403: Зазначено праці І. Свенціцького.

№ 409–411: Зазначено праці про І. Свенціцького.

І. С. СВЕНЦІЦЬКИЙ – УЧАСНИК З'ЇЗДІВ, НАРАД, КОНГРЕСІВ, КОНФЕРЕНЦІЙ

1927

Краків, Польща * – Другий з'їзд слов'янських географів і етнографів.

Пленарні засідання проходили у Кракові, Варшаві, Львові. Окремі секції працювали у Вільнюсі. І. С. Свенціцький на з'їзді виголосив доповідь “Pierwiaszek ludowy w ikonografji ukraińskiej dawnych wieków”.

Харків, Україна (27 травня – 3 червня) – Конференція з питань українського правопису.

І. Свенціцький, В. Сімович, К. Студинський – представники львівського НТШ на конференції. І. Свенціцький виголосив доповідь.

1928

Прага, Чехія (7–14 жовтня) – Міжнародний конгрес народного мистецтва.

І. С. Свенціцький виступив з рефератом “Основні напрямні історичного поділу українського народного мистецтва”.

1929

Берн, Швейцарія (24–25 травня) – Міжнародна нарада народного мистецтва.

Міжнародна Комісія народного мистецтва скликала нараду в м. Берні, на якій зокрема було представлено проект проведення наступної Міжнародної виставки. І. С. Свенціцький був єдиним представником від України.

Венеція, Італія (липень) – I світовий конгрес книгозбірень і бібліографії.

---

* Країни подаються за теперішнім територіальним поділом.

Львів, Україна (22–24 вересня) – Освітній конгрес з нагоди 60-ліття Товариства “Просвіта” у Львові.

На конгресі І. С. Свенціцький виголосив дві доповіді. У секції бібліотечно-музейній – “Про місцеві музеї”, у секції мистецтва – “Про драматично-сценічний первісток у людському побуті”.

Прага, Чехія – I Міжнародний з'їзд славістів.

І. С. Свенціцький надіслав реферат.

1931

Львів, Україна (25 квітня) – Перший з'їзд українських музеологів.

З'їзд проходив у Національному музеї. Були присутні представники від 25 музеїв України. І. С. Свенціцький виголосив доповідь.

1933

Варшава, Польща (19–20 серпня) – VII-ий конгрес Федерації історичних товариств Східної Європи.

І. С. Свенціцький був делегатом від Національного музею і виголосив доповідь.

Львів, Україна – Другий з'їзд українських музеологів.

Познань, Польща (24–26 вересня) – IX з'їзд музеологів Польщі.

І. С. Свенціцький був делегатом від Національного музею і виголосив доповідь “O restauracji malowideł temperowych w Ukraińskiem Muzeum Narodowym we Lwowie”.

Стокгольм, Швеція (4 вересня) – XIII міжнародний конгрес історії мистецтва.

І. С. Свенціцький виголосив доповідь “Національні риси українського мистецтва XI–XIV в.”. З-поміж 200 референтів лише 10 удостоєні честі виступати на пленарному засіданні, серед яких – спадкоємець шведського престолу та представник Шведської академії наук, і професор з України доктор І. С. Свенціцький.

1934

Варшава, Польща. – Міжнародний з'їзд істориків.

Софія, Болгарія (9–16 вересня) – IV Міжнародний конгрес візантологів.

1935

Амстердам, Нідерланди – II конгрес історії літератури.

Брюссель, Бельгія – IV конгрес історії релігії.

Львів, Україна (9 червня) – Черговий з'їзд українських музеологів.

Головою з'їзду було обрано І. С. Свенціцького.

1936

Рим, Італія – Конгрес візантологів.

І. С. Свенціцький виголосив доповідь “Національне та інтернаціональне в сакральному мистецтві Середньовіччя”.

1937

Перемишль, Польща (16–17 травня) – V з'їзд музеологів.

І. С. Свенціцький на з'їзді виголосив доповідь на тему “Розвій українського мистецтва”.

1938

Коломія, Україна (19 червня) – VI з'їзд музеологів.

І. С. Свенціцького було обрано до Президії з'їзду. Вчений виголосив реферат на тему “Сучасний стан українського музейництва в Польщі й основи його розвитку” та виступив у дискусії “як авторитетний дискусант”, про якого на з'їзді говорили: “Нема Свенціцького – і нема дискусії”.

Польща (липень) – XIV з'їзд “Związku Muzeów”.

На з'їзді професор І. С. Свенціцький був представником від українських музеїв.

1940

Львів, Україна (жовтень) – Всесоюзна наукова конференція до 500-річчя винаходу Й. Гутенбергом книгодрукування.

І. С. Свенціцький виголосив доповідь.

1948

Київ, Україна (травень) – Всесоюзна нарада завідуючих кафедрами слов'янської філології державних університетів.

І. С. Свенціцький виголосив доповідь.

1952

Львів, Україна (4–7 березня) – У Львівському державному університеті проходила Гоголівська наукова конференція.

Професор І. С. Свенціцький виголосив доповідь “Гоголь і слов'янські літератури”.

ІЛАРІОН СВЕНЦІЦЬКИЙ У СПОГАДАХ ЙОГО СУЧАСНИКІВ

МІЙ БАТЬКО ІЛАРІОН СВЕНЦІЦЬКИЙ У СПОГАДАХ ЙОГО МОЛОДШОЇ ДОЧКИ МАРІЇ СВЕНЦІЦЬКОЇ

Мій Батько Іларіон Семенович Свенціцький був особливою людиною. Вважав, що головним завданням батьків є підготувати своїх дітей до самостійного життя, яке є складним і не завжди таким, як ми того бажали б. Слід це робити систематично, непомітно, без зайвого повчання і нагадування, адже часто вони не сприймаються дітьми і можуть викликати навіть з їх боку різкий протест. Це все, не зважаючи на свою зайнятість, намагався здійснювати. З початку пробуджував в нас любов до природи, до квітів і дерев, а також до домашніх тварин – котів, собак і різних птиць, які відносилися до нього з особливою симпатією і довір'ям. Наприклад, собака Аза на привітання мусіла полизати його бороду, бездомна кітка заспокоїлася лиш тоді, коли показала йому місце, де мала народити котятка, когут заходив на гніздо, почувши його рішучий голос, а гуска, що тужила за своїм стадом і навіть плакала, відпроваджувала Батька до брами. В наших умовах можна було це все враховувати, бо ми жили в особняку на музейному подвір'ї серед найрізноманітніших квітів лісових і овочевих дерев, декоративних кушів та квітів, які наша Мама вирощувала перед домом, а двірник – перед музейним будинком.

Згодом для пробудження любові до книжки дарував своїм дочкам (Вірі, Марії і Ксені, яка померла шестилітньою дівчинкою) народні казки, спочатку українські, а потім і інших народів, бо постійно ними збагачував свою бібліотеку, з якої ми користали. Пізніше були на черзі більш серйозні книжки – Франка “Коли ще звірі говорили”, Гоголя “Оповідання”, Шевченка “Кобзар” та ін.

Велику увагу приділяв вивченню іноземних мов, тому післав мою старшу сестру Віру і мене в німецьку народну школу. Віра перейшла потім в гімназію сестер Василянок, а я закінчила німецьку гімназію.

Цей факт вирішив, що я стала германісткою, а Віра – мистецтвознавцем, адже в українській гімназії мала додаткову нагоду глибше пізнати українську літературу, історію і культуру.

Відповідно до віку ми мали також свої обов'язки, н[а]пр[иклад], ми особисто з раннього дитинства платили за навчання, усвідомлюючи згодом, що Батько мусить багато витратити на нашу освіту.

Зауваживши здібність до рисунків у сестри Віри, запрошує для приватного навчання учителя, який професійно знайомить її з правилами рисування і малювання, а згодом з іконописною технікою. До мене запрошує учителя гри на скрипці, а потім посилає в музичну школу.

Рівночасно весь час дбає про те, щоби ми вивчали іноземні мови, а саме додатково французьку і англійську, в чому нам допомагала наша Мама, яка свобідно читала на цих мовах художню літературу. Втім, вивчила німецьку і англійську мови вже в дорослому віці.

Підрастаючи, ми зрозуміли, що Батьки наші дуже стараються, щоби ми, дякуючи солідній професійній підготовці, могли стати самостійними в цьому житті, не розраховуючи на протекції з боку впливових осіб та інші обставини.

Коли я була ученицею гімназії, брав мене Батько в зв'язку з різними нагодами інколи з собою. Так я побувала в художній майстерні Олекси Новаківського, з яким Батько домовлявся про передачу картин для Національного Музею. Я тоді побачила, з яким захопленням відносився маестро до своїх творів. Іншим разом ми відвідали на Кайзервальді (тепер Шевченківський гай) робітню Сергія Литвиненка, що в тому часі працював над скульптурою основника Національного музею Галицького Митрополита Кир Андрея Шептицького. Батько був також великим ентузіастом видавничої справи і хотів мені показати, яким складним шляхом появляються книжки, тому запровадив мене до друкарні “Просвіти”, що знаходилася на площі Ринок. Від часу до часу любив ходити в “Віденську кав'ярню”, щоби переглянути журнали, випити чашку кави і поспілкуватися зі знайомими вченими: Михайлом Возняком, Василем Щуратом і Станіславом Людкевичем. Одного разу взяв мене з собою, щоби обговорити з композитором поеми “Кавказ” питання про моє майбутнє навчання в Вищому Музичному Інституті ім. Лисенка.

Завдяки цьому всьому, мій світ ставав ширшим і не обмежувався лише домом, школою і Національним Музеєм.

Батько з повагою відносився до жінок і був переконаний, що вони недостатньо використовують і розвивають свої здібності в зв'язку з несприятливими життєвими умовами. В молодості цікавився жіночим питанням і намагався в цьому напрямку щось позитивного зробити чи zorganizувати. Ходив навіть зі своєю сестрою Наталею (заміж. Чайковською), яка вміла спостерігати і в письмовій формі фіксувати свої враження, до Івана Франка, що проживав тоді на вул. Зеленій, щоби досягнути в нього поради, що сестрі далі в цьому напрямку робити. Франко заохочував тітку постійно вправлятися в писанні і в цей спосіб розвивати свій талант.

В дальшій частині моїх спогадів торкнуся деяких моментів, зв'язаних з організаційною і науковою діяльністю Батька (І. С.) як музейника і мистецтвознавця, з одного боку, та філолога-слявіста, з другого боку.

Як правило, першу частину дня присвячував музейним і мистецтвознавчим питанням, а другу половину – філологічним проблемам, чергуючи при цьому мовознавчі дослідження з літературними, адже перші вимагають стислої, майже математичної мислення, а другі пов'язані також комплексно з історичними, суспільними і соціальними процесами.

Любов до краси була притаманна І. С. Він захоплювався квітами, мальовничими краєвидами і мистецьким творчим генієм українського народу, що проявлявся в вишивці, писанці, в найрізніших тканинах, створених руками простого люду, орнаментами рукописів, дереворитами стародруків, незвичайною грацією і одухотвореністю скульптури “Ма” Архипенка, спокійними, дещо мелянхолійними пейзажами І. Труша і передусім галицькими візантійськими іконами XV–XVI ст., які свідчили про високий рівень мистецької культури наших предків і про своєрідність іконографічного і малярського осмислення первозорів. Цю вразливість на красу зберіг до кінця свого життя. Перебуваючи на початку 50-х років у Києві, піднімається за намовою мистецтвознавця Г. Н. Логвина на саму гору риштування, щоби зблизька полюбуватися мозаїчною “Орантою” на куполі Софіївського собору, що в тому часі реставрувалася.

Організаційна і наукова діяльність І. С. була як правило спрямована на майбутнє, на перспективу. Як музейник, дбає про виховання фахівців для різних відділів, тому комплектує відповідно бібліотеку Н[аціонального] м[узею], яку могли би на місці використовувати працівники, підвищуючи свій професійний рівень у відповідному напрямку. Виставки, влаштовані в Н[аціональному] м[узеї], що висвітлювали різні сторони мистецької культури українського народу, мали також виховувати глядачів, головно молодь, для сприймання і розуміння художніх творів, робити їх духовне життя багатшим, повноціннішим і рівночасно сприяти розвиткові їхньої самосвідомості, що було особливо важливе в періоді національних невдач і негараздів.

Видавнича діяльність Н[аціонального] м[узею], в якій велику активність і ініціативу проявив його директор І. С. як автор численних праць (Початки книгопечатання на землях України. 1924; Іконопись Галицької України XV–XVI. 1928; Ікони Галицької України XV–XVII віків. 1933), також враховувала вище сказане.

Для поширення в світі відомостей про українську культуру поміщає І. С. в публікаціях, що появилися у видавництві Н[аціонального] м[узею] резюме на іноземних мовах.

Особливу увагу приділяв І. С., як музеолог, також збільшенню експозиційної площі для мистецьких творів, число яких зростало в шаленому темпі. Він був свідомий того, що лише при наявності відповідних просторих залів українське мистецтво може виступити в повному обсязі, в повній красі. З цією метою розпочинає 1930 р. для відзначення 25-літнього ювілею цієї української культурної установи Львова будівництво двох нових музейних корпусів на вул. Мохнацького (тепер Драгоманова), які в якійсь мірі мали забезпечити належне зберігання і експонування багатовікових пам'яток українського мистецтва. Рівночасно здає собі справу, що це лиш реалізація першого етапу розширення музейної площі. Тому мріє про наступні фази будівництва на тій самій території. Для цієї великої справи заручається підтримкою Союзу прихильників Національного музею, секретарем якого був І. С., громадськості Галичини, Волині та діаспори США, Канади, Аргентини, Бразилії, що своїми пожертвуваннями причинилися до завершення першого етапу розбудови Н[аціонального] м[узею] у Львові.

Дякуючи великому моральному і громадському авторитетові засновника і першого мецената Н[аціонального] м[узею] Галицького Митрополита Андрія Шептицького та інтенсивній, послідовній організації і науковій діяльності директора Н[аціонального] м[узею] Іларіона Свенціцького, участі останнього в міжнародних конгресах з питань візантології, славістики, бібліографії, народного мистецтва тощо, зростає престиж Н[аціонального] м[узею], як культурної і наукової української установи, про що свідчать також відвідини музею визначними громадянами Галичини, вченими і державними діячами майже всіх європейських країн.

Характерною прикметою І. С. було вміння нав'язувати контакти з вченими і культурними діячами Львова, Києва, Харкова, Мінська, Варшави, Москви, Ленінграда, Софії, Праги, Риму, Відня, Вільнюса і Риги. Ці контакти він використовував для влаштування загальних справ, для обміну досвідом організації наукової роботи, для придбання нових музейних експонатів, для обміну виданнями, для підготовки майбутнього захисту працівників кафедри слов'янської філології чи своїх аспірантів, якими керував в університеті і у відділі мовознавства Інституту суспільних наук. Сам часто виступав головним опонентом на захистах дисертацій українців, русистів і навіть германістів та філологів-класиків. Вважав, що науковий ступінь доктора і звання професора зобов'язують його випускати в світ молодих adeptів науки.

Як довголітній директор Н[аціонального] м[узею] налагоджував ділові зв'язки з музеями Львова (НТШ, "Просвіти", Ставропігії і ін.) та красназвчними музеями Галичини (в Самборі, Коломиї, Станіславові), а також із зарубіжними музеями.

Давні знайомства з представниками науки з Наддніпрянщини і Росії допомогли І. С. ревіндукувати в 1928 р. збірки Ставропігійського Інституту і Народного Дому, що були в 1916 р. вивезені в Ростов-на-Дону, а також Архів Галицької Митрополії XV–XVIII ст., який царська жандармерія в цьому ж році вивезла з Н[аціонального] м[узею] в С.-Петербургу. Дякуючи академікові А. А. Шахматову і директору Рукописного відділу Бібліотеки АН Срезневському, цей архів зберігся повністю.

Як педагог і професор, І. С. намагався виховати майбутніх фахівців-славівців. Любив студентську молодь, цинив її вроджені здібності – пам'ять в засвоюванні знань з окремих дисциплін, практичне володіння слов'янськими мовами (польською, чеською, болгарською, сербською), але ще з більшим признанням відносився до її глибокої зацікавленості предметом, бажання постійно досконалитися, поширювати і поглиблювати свої знання. З цією метою подавав у своїх лекціях із “Вступу до слов'янської філології”, “Історії болгарської літератури”, “Історії сербської літератури” і “Палеографії” вичерпну бібліографію в хронологічному порядку. Сам завжди дуже уважно слідкував за появою нових публікацій, виписуючи з різних видавництв покажчики нових надходжень. На деякі з цих робіт, що мали відношення до слов'янознавства, писав в певному періоді свого творчого життя рецензії і відгуки, даючи їм свою оцінку і рівночасно знайомлячи українську філологічну науку з досягненнями і проблематикою зарубіжних (російських, польських, німецьких) праць.

Святкові вечори, організовані кафедрою слов'янської філології, присвячені ювілейним датам велетнів болгарської і польської літератури – Христо Ботева (†1848) і Адама Міцкевича (*1798), що відбулися в переповненій салі “Колегіум Максимум” ЛДУ ім. Івана Франка (1948 р.), на яких виступав також І. С. з доповідями про героїчний творчий шлях болгарського поета-патріота, борця за незалежність свого народу і про Адама Міцкевича, як професора слов'янських літератур в Паризькому університеті, залишили незабутнє враження. Вони немов переносили усіх присутніх в атмосферу романтичних мрій і поривів, що знайшли своє вираження в творчості найбільших поетів польського і болгарського народів.

Досліджуючи творчість окремих російських поетів, н[а]пр[иклад], О. Пушкіна (*І. Свенціцький. Пушкин. – Львів, 1937*), пов'язував її з українською проблематикою, а також розглядав відношення слов'янських дослідників і перекладачів (польських, чеських, болгарських, сербських) до цього великого російського клясика.

Хоч був по своїй вдачі досить запальний і емоційний, проявляв у літературознавчих працях максимум об'єктивності, намагаючись вникнути в ті чи інші погляди письменника, щоби логічно їх обґрунтувати

чи заперечити. В цьому чітко виступає синтетичний спосіб мислення І. С., що спирається на попередньому всесторонньому аналізі різних моментів, зв'язаних з обставинами і загальною атмосферою доби, які, безперечно, мали вплив на творчу одиницю.

Що стосується творчості Миколи Гоголя, то І. С. повертається до неї в різні періоди свого життя в окремих розвідках і публікаціях, намагаючись схопити суть його творчого генія. Вважав, що його спадщина належить, з уваги на мову, до російської літератури, але тематично і стилістичними особливостями, а також походженням автора, пов'язана з українським письменством.

Велику увагу приділяв І. С. також взаєминам українських філологів з європейськими славістами. Цьому питанню присвятив він свою роботу “Листування українських філологів з Францем Міклошичем”, яку завершив у 1941 р. Вона однак побачила світ щойно 1993 р. (Листування українських славістів з Францем Міклошичем. – Київ: Наукова думка, 1993). І. С. є упорядником цього листування і автором вступної статті (ст. 10–58). На основі цього важливого, змістовного листування і інших джерельних матеріалів він характеризує стан української філологічної думки в другій половині XIX ст., наукові досягнення визначних славістів-україністів цього часу (Я. Головацького, О. Огоновського, О. Калужняцького, Г. Онишкевича, С. Смаль-Стоцького, Ф. Гартнера і ін.), заслуги великого віденського славіста, словінця Франца Міклошича (1813–1937), що сприяв розвитку української славістики та позитивному вирішенню деяких культурних галицько-українських проблем і передусім признав українську мову окремою слов'янською мовою, використовуючи матеріали всіх її аспектів у “Порівняльній граматиці слов'янських мов” і окремих монографічних працях.

З великою повагою і признанням відносився І. С. до чехословацького президента Т. Г. Масарика (1849–1937), якого гуманізм і справжній демократизм вважав гідним наслідування. Після смерті президента в 1937 (14.XI) комплектував І. С. різні матеріали про діяльність останнього, що появилися в “Prager Press”. Як відомо, Масарик підтримував після Першої світової війни розвиток української науки, створюючи сприятливі умови для діяльності Українського Університету в Празі і Української сільськогосподарської Академії в Подєбрадах.

І. С. цікавився також письменством малочисельних слов'янських народів, які, не зважаючи на важкі умови, зуміли проявити себе в неповторний спосіб в літературі і увіковічнити в ній духовну суть свого народу. На цьому місці слід передусім назвати працю І. С. "Відродження білоруського письменства" (Львів, 1908) з характеристикою творчості Гелойзи Пашкевич-Цьотки, Янка Купали, Якуба Коласа і ін. Пізніше порівнює він Янка Купала з Тарасом Шевченком, а Якуба Коласа з Іваном Франком. Це була перша книжка про білоруську літературу, що вийшла за кордоном.

В Н[аціональному] м[узеї] знаходиться також збірка пам'яток білоруської культури, закуплених Митрополитом Андреем Шептицьким ще в перших роках існування Церковного музею, згодом переіменованого на Національний Музей у Львові. Білоруські патріоти вимагали рівночасно, щоби був створений окремий білоруський відділ, позаяк вони в умовах царського самодержавства не мали можливості зорганізувати свій національний музей. Управа музею погодилась з цією пропозицією і комплектувала, крім цього, ще невеликі збірки інших слов'янських народів, а саме російського, болгарського і сербського, як порівняльний матеріал, який давав би можливість встановити самотутні ціхи людового мистецтва кожного з цих слов'янських народів. Західно-слов'янське народне мистецтво не бралось до уваги з огляду на доступні музейні збірки в музеях Праги і Кракова.

Протягом свого життя І. С. побував в усіх слов'янських країнах, цікавлячись мовою, літературою, культурою, а також побутом і менталітетом цих народів. Про свої враження і спостереження писав в різних статтях, відмічаючи гідні наслідування особливості характеру і поведінки цих народів, передусім словінців і чехів, в яких на початку ХХ ст. було сильно розвинене почуття суспільного обов'язку і патріотизму.

І. С. був ентузіястом творчої дослідницької праці. Вона його окрилювала і, дякуючи їй, зберіг він до кінця свого життя молодість душі.

Прихильність до людей, віра в перемогу добра над злом оберігали його перед зневірою, хоча судилося йому багато драматичних моментів пережити.

Моральна підтримка з боку сім'ї сприяла рівно ж збереженню цього внутрішнього вогню, творчої енергії і душевної рівноваги, які були притаманні його вдачі.

Будучи вченим-енциклопедистом в галузі слов'янознавства й історії української культури, вважав під кінець свого життя, що його найбільша заслуга полягає в дослідженні питань, пов'язаних з історією української культури.

Коли в серпні 1956 р., тоді вже тяжко хворого, Батька відвідала група болгарських вчених, він сказав до них з сумом: “Випало перо з моїх рук”.

Яка глибока істина висловлена в латинській пословиці “Ars longa, vita brevis” (Мистецтво довге, життя коротке!).

Львів, 3 березня 1998 р.

*Марія Свенціцька, пенсіонер
(до 1978 р. – викладач кафедри німецької філології
ЛДУ імені Івана Франка)*

[Повністю публікується вперше. Збережено орфографію оригіналу. Оригінал (машинопис), підписаний власноручно М. І. Свенціцькою, зберігається в укладача].

ПРОФЕСОР
ІЛАРІОН СЕМЕНОВИЧ СВЕНЦІЦЬКИЙ:
ТРОХИ СПОГАДІВ І БЕЗМЕЖНА ВДЯЧНІСТЬ

Слова: слов'янин, слов'янство, слов'янознавство, славістика для нас, першокурсників 1947 навчального року, були просто гарними словами. Вони почали наповнюватись все глибшим змістом, причому не тільки в сенсі знань, а й життєвої мудрості, з тої хвилини, коли в нашу аудиторію увійшов Іларіон Семенович Свенціцький. Невисокий на зріст, з сивою бородою, мудрістю в очах, він огорнув нас доброзичливим і дуже уважним поглядом. Усі фотографії, портрети тільки частково відбивають те, що нас (у студентські роки) вражало в обличчі професора. Це були очі, від яких, здавалось би, нічого не приховаєш, і це був контраст між сивою бородою патріарха і живими, молодими очима. Вони не старіли, не байдужіли, в них завжди світилось живе зацікавлення навколишнім світом, а іноді навіть виблискували лукавинки чи вогники чисто хлоп'ячих радощів.

У рецензіях і статтях про праці І. С. Свенціцького постійно натрапляємо на слово “перший”: “перший відкрив багатство українського мистецтва в ділянці іконопису... власне кажучи, він є першим істориком українського живопису в широких масштабах”¹, вперше... дав глибоку характеристику... бойківського говору², встановлена ним “типологічна спорідненість за територіальною суміжністю гуманітарних наук... дає право вважати вченого першим українським балканістом у широкому розумінні цього слова”³. Цитат зі словом “перший” можна навести дуже багато. І. С. Свенціцький, маючи, крім філологічної, ще й математичну освіту, мабуть, першим зі славістів широко застосував статистичні дані, прийоми математичних обчислень, базуючи на них наукові припущення. Домінантами досліджень І. С. Свенціцького були “джерела, початки, зв'язки, витоки”, що відбито і в назвах праць, які рясніють

---

¹ Гембарович М. Іларіон Семенович Свенціцький і мистецтвознавство // Питання слов'янського мовознавства. – Львів, 1958. – Вип. 5. – С. 23–24.

² Онишкевич М. Й. І. С. Свенціцький як діалектолог // Там само. – С. 29–31.

³ Лозинський І. М. Професор І. С. Свенціцький – болгарист: (До 100-річчя від дня народження) // Проблеми слов'янознавства. – 1976. – Вип. 13. – С. 13.

саме цими ключовими словами: “Начала философии в русской литературе XI–XVI вв.” (1901), “Відродження білоруського письменства” (1908), “Початки книгопечатання на землях України” (1924), “Джерела іконописної техніки” (1932), “Формування болгарської літературної мови (863–1762)” (1957) та ін. Іларіон Свенціцький заклав підґрунтя для розвитку слов’янознавства в найширшому його розумінні, опрацював теоретичні і методичні основи вивчення проблем мовознавства, літературознавства, фольклористики, музейної та видавничої справи, мистецтвознавства, палеографії, етнографії, того, що можна з повним правом, звернувшись до фундаментальної праці “Різдво Христове в поході віків”, назвати порівняльною культурологією. В порівняльно-історичному плані Іларіон Семенович досліджував мови, літературу, мистецтво слов’янських народів, взаємозв’язки між слов’янськими країнами (“Болгарія і Україна”, 1934), між європейськими культурами (“Образ міжнародного походу колядної словесности”, 1925) та ін.

Коли філологія як наука все більше ділилась і розпадалась, Іларіон Свенціцький був одним із тих вчених, які своїми працями і своїми лекціями повертали філології її цілісність. Більше того, філологія ставала часткою культурології, перебуваючи в тісному зв’язку не лише з гуманітарними дисциплінами, мистецтвознавством, музейною справою, а й економікою та іншими науками. Однак великі заслуги І. С. Свенціцького в розвитку освіти, науки полягають не лише в публікації вагомих праць, а й у вихованні цілої плеяди молодих науковців, причому, що дуже цікаво, різного профілю своєї школи: тут і германісти, і славісти, літературознавці і мовознавці (діалектологи, фразеологи, лексикографи), мистецтвознавці і музеєзнавці. Особлива роль професора також в організації наукових колективів, дослідної роботи на кафедрі слов’янської філології Львівського державного університету, у відділі мовознавства Інституту суспільних наук АН УРСР, в Музеї українського мистецтва.

Завдяки авторитету Іларіона Семеновича львівська кафедра слов’янської філології, у створенні і доборі викладачів для якої є велика заслуга професора, здобула всесоюзне визнання. Вихованці кафедри славістики, а потім і їх вихованці ставали кандидатами та докторами

наук, працювали у Львові, Чернівцях та багатьох інших містах України, в Мінську, Самарканді, за кордоном. Львівська славістична школа, все більше розростаючись, користувалася великою повагою в різних наукових центрах.

Іларіон Семенович завідував відділом мовознавства Інституту суспільних наук АН, в якому під його і Лукії Лук'янівни Гумецької керівництвом силами ряду старших і молодих науковців велась велика наукова робота над шістьма випусками наукових записок “Дослідження і матеріали української мови”, “Польсько-українським словником” (2 томи, 3 книги). Після смерті професора колектив під керівництвом Л. Л. Гумецької продовжував працювати над унікальним двотомним “Словником староукраїнської мови XIV–XV ст.” До складу авторського колективу входили досвідчені мовознавці, зокрема У. Я. Єдлінська, В. Л. Карпова, В. С. Черняк та ін. Закінчена у 1974 р. робота була висунена на здобуття Державної премії, однак ця нагорода дісталась іншим. Зате керівники колективу Л. Л. Гумецька, Д. Г. Гринчишин, І. М. Керницький стали першими лауреатами академічної премії Івана Франка. Праця групи діалектологів під керівництвом учениці Іларіона Семеновича Я. В. Закревської за участю Л. М. Коць-Григорчук та інших науковців над “Атласом української мови” згодом здобула світове визнання на Всесвітньому з'їзді славістів у Братиславі в 1993 р., а в 2006 р. – Державну премію України.

Окремо треба говорити про вчених-мистецтвознавців, музейних працівників і організацію праці у фактично створеному І. Свенціцьким Національному музеї, офіційне відкриття якого відбулося в 1913 р. і який зайняв почесне місце серед осередків культури в Європі.

Іларіон Семенович став засновником і редактором різнопрофільних мовознавчих, культурологічних робіт і збірників. І все це тільки частка тої величезної діяльності, про яку ми не тільки тоді, коли були студентами, а й досі не маємо уяви. Саме тому науковці з нетерпінням чекають на вихід у світ нового повного покажчика І. С. Свенціцького.

Повертаючись до слова “перший“, хочу сказати, що Іларіон Семенович відразу став для нас не тільки першим професором у нашому університетському житті, а й тим найголовнішим, найважливішим, найшановнішим, найулюбленішим наставником.

Навчання почалося для нас з перших днів перебування в університеті зі “Вступу до слов’янознавства” як у прямому значенні назви курсу – основи вивчення історії, культури, побуту слов’ян, так і в переносному – відкриття нових обріїв. Це було велике щастя, тому що тільки вчений з енциклопедичними знаннями, які черпав з друкованих, рукописних джерел та власного наукового і життєвого досвіду, міг спеціально підготувати і читати такий курс, що переріс в “Основи слов’янознавства”. Таким чином, ми відразу були залучені до високої науки. Сюди входило також вивчення самої історії слов’янознавчих досліджень. Професор знайомив нас з прізвищами і частково працями авторитетних вчених-славістів. Завдяки цьому ми відразу відчули повагу до обраної спеціальності – славістики, радість і гордість від того, що ми до неї вже якось причетні.

Професор вчив нас пізнавати слов’янство у величї його єдності і в окремих його національних, локальних рисах; захоплював нас широчіною знань, книжкових та життєвих, куди входив не тільки досвід широких наукових зв’язків, участі вченого у міжнародних конференціях, конгресах (в Антверпені, Брюсселі, Празі, Стокгольмі, Парижі, Варшаві, Софії, Римі), а й багаті спостереження над народним життям різних країн, у яких йому довелося побувати. Особливо виділяв те, що було в цьому житті красивим, хорошим, чого варто було навчитись іншим. Наприклад, професор розповідав чимало про болгарів. Використовуючи працю колеги по аспірантурі, зазначу, що дослідженням історії, літератури, культури, мови болгарів І. Свенціцький цікавився, ще будучи студентом, і почав від вивчення рукописних першоджерел, що, як докладно дослідив І. М. Лозинський, “давало можливість глибше пізнати генезис всієї південно- та східнослов’янської літератури і мистецтва”⁴.

У лекціях професор знайомив нас з побутом болгарів, говорив про їхнє уміння вирощувати ярину, про те, які смачні були страви з цієї ярини. Це давало відчуття безпосереднього знайомства з країною, тим більше, що для нас тоді, наприкінці 40-х років, поїздка за кордон була чимось абсолютно недосяжним. Професор розповідав про трояндові

---

⁴ Лозинський І. М. Професор І. С. Свенціцький – болгарист: (До 100-річчя від дня народження) // Проблеми слов’янознавства. – 1976. – Вип. 13. – С. 3.

плантації, приніс нам дерев'яну пляшечку, в якій десять чи більше років тому була трояндова олія і все ще зберігався тонкий аромат, і цей запах троянд залишився в пам'яті, ніби емблема Болгарії. Все це пригадалось, коли я багато років пізніше у Велико-Тирнові сіла в таксі, і водій-жінка уприємнила нашу поїздку, наповнивши салон ніжним запахом троянд.

Іларіон Семенович будував лекції так, що вони містили в собі, крім великої інформації, дидактичний, виховний заряд, і він спрацьовував не тільки тоді, і, може, не стільки тоді, коли ми слухали ці лекції, а потім, коли в різний час так чи інакше звертались до праць професора і шукали в них відповіді на свої питання. Наприклад, Іван Лозинський, як я вже згадала, заглибився у вивчення праць Іларіона Семеновича з болгаристики, а я вже літньою людиною спробувала збагнути хоча б частку освітянської діяльності професора в статті “Іларіон Свенціцький – педагог, освітянин, вихователь”.

Педагогічна, виховна спрямованість була стрижневою в усій подальшій діяльності І. Свенціцького, від молодості до останніх днів життя. І тому він встиг так багато зробити в різні часи для зібрання і збереження наукового, мистецького, фольклорного багатства рідного краю як частки великого слов'янського світу.

Мене вразило те, якою широкою і багатогранною була освітянська робота науковця, починаючи від молодих років, в умовах Австро-Угорщини, а потім Польщі, спрямована на піднесення культурного і матеріального рівня населення Галичини при усвідомленні взаємозалежності тих двох рівнів. Вона велась у дуже різних формах: заснування читалень у містах і селах, організування виставок, видання довідників, словничків, статей та більших праць (Основи науки про мову українську. – Київ, 1917. – 72 с.; Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – 100 с.). І. Свенціцький організував лекційну роботу і сам виступав із багатьма лекціями у різних містах, привертая увагу до вивчення рідної мови, фольклору і мистецтва та розширював знайомство галичан з російською класикою, з різними постатями світової літератури і світової науки. Освітянська ідея вченого охоплювала всі верстви населення, всі вікові групи, починаючи від дітей, молоді, яким приділя-

лась особливо велика увага⁵. Молодого вченого хвилював стан шкільництва в Галичині, освіта батьків і дітей, жінок⁶.

Знайомлячи на університетських лекціях своїх студентів з історією, життям і культурою слов'ян, вчений також переслідував виховну мету, бо водночас з передачею знань він вчив учитися в інших народів усього того, що було корисним для загального народного добра. Дуже вагомими для нас були сторінки, з яких ми пізнавали внесок у слов'янознавство чеського Відродження кінця XVIII–XIX ст. У лекціях професора, як завжди, давався екскурс в історію, давнину і перехід до сучасності.

І. С. Свенціцький не оминав і питання історіографії і вказав нам на велику працю Франтішка Палацького “Історія чеського народу”, яку він писав спочатку німецькою, а потім і чеською мовами.

Коли професор вперше нам розповів про вчених, праці яких мали колосальне значення для всієї світової науки, показав книгу П. Й. Шафарика з мапами розселення слов'янських племен, то це були не просто певні відомості. До них приєдналися лекції С. В. Масляка з історії чеської літератури, лекції з інших предметів, і створились нові стартові орієнтири у нашому подальшому науковому житті.

Професор звертав увагу на дуже важливу річ – розгортання широкої просвітницької діяльності й уміння залучити до спільної великої справи широкі народні маси, в що треба було вкласти, може, найбільше зусиль і винахідливості. Як приклад: ішлося про всенародний збір коштів і будівництво чеського театру у Празі. Саме ця акція послужила об'єднанню різних верств народу. Іларіон Свенціцький говорив нам на лекції, і можна було прочитати у статті “Чеський народний театр”, написаній в 1918 р. про те, як самовіддано працювали культурні діячі, щоб викликати причетність кожного чеха своїм посильним внеском у

---

⁵ Див.: Значение молодежи въ жизни общества // Галичанинъ. – 1901. – Чис. 155; Письмо до молодежи // Живая мысль. – 1903. – Вып. 10, 11, 13; 1904. – Вып. 15, 21; 1905. – Вып. 22–25.

⁶ Див.: Галичанинъ. – 1904. – Чис. 80; Письмо къ родичам и дѣтямъ – къ молодым и старымъ // Живая мысль. – 1904. – Вып. 20. – С. 406–411; Об образованнии и воспитании наших женщин // Галичанинъ. – 1900. – Чис. 174. – С. 1–2. – Підп.: И. С. С-ій.

побудову цього прекрасного театру, “що належить до найбільш репрезентаційних у Європі, і створив базу для розвитку всіх галузей мистецтва...”⁷. Для манери мислення І. Свенціцького характерне те, що факти вставляються спочатку в певний процес розвитку явищ і зберігається їх конкретно історична зумовленість. У даному випадку вчений конспективно дав історію формування чеського театру від XIII–XV ст. з урахуванням як національних традицій, так і досвіду мандрівних груп іспанців, італійців, німців, навіть з XVI ст. англійців, багатой перекладної літератури. У XVIII ст. з’являються приватні театри. В 1771 р. на сцені міського театру в Празі вперше ставиться чеська постановка, і з того часу патріоти думають постійно про свій національний театр. Як це є характерним для І. С. Свенціцького, тут встановлюються різні культурологічні зв’язки перспектив суспільного значення: розбудови чеського театру і розвитку драматургії, музики, різних видів мистецтв. “Бо річ природна, інакше драматург пише для дрібних і слабих сцен мандрівних та любительських акторських груп, що тиняються не раз по будам, шопам, стайням і т. п. ... а, інакше для справжньої сцени і її діячів – мистців”⁸.

І. Свенціцький вважав, що 16 травня 1868 р. чехи, заклавши “красугольний камінь під величаву святиню своєї драматичної поезії, музики й співу та сценічної гри”, розпочавши будівництво театру на народні кошти, “дали світові одного з величних доказів своєї культурно-національної сили і живучості”⁹. Попри великі труднощі та перешкоди, які доводилось переборювати, пожежу в серпні 1881 р. (театр вже готувався відкрити свої брами, але відклалось це до кінця 1883 р.), справа була доведена до кінця і постала прекрасна, велична будівля в гарному місці над рікою. Іларіон Семенович Свенціцький писав: “Здійснення сеї мрії, се не тільки історія значної частини культурно-національного життя Чехів, але й видимий знак її особливої організованости, могутньої національної самосвідомости і відпорности та величної, духовної і

---

⁷ *Свенціцька М.* Мій батько з перспективи часу // Дзвін. – 1997. – № 11/12. – С. 134.

⁸ *Свенціцький І.* Чеський народний театр // Діло. – 1918. – Чис. 112. – 16 мая.

⁹ Там само.

матеріальної культури”¹⁰. А оскільки Іларіон Семенович був людиною діла, а не тільки слова, він сам використовував цей досвід у можливих для Галичини масштабах при розбудові музею у Львові.

Ще одне дуже важливе виховне питання у різний час вимагало роздумів. Це ставлення слов'янина до свого слов'янства. І в далекі минулі часи, і в зовсім недавні, і в нашому сучасному можна зустрітись зі ставленням іноземців до слов'янина як людини нижчої категорії, раси, вороже чи презирливе ставлення одного слов'янського народу до іншого, і, що найбільш прикро, – це неповага до самого себе як слов'янина, прагнення “перехрещуватися”, забувати про рідне і споріднене. Це питання не ставилось у лекціях професора прямо, але весь пафос цих лекцій, усіх наукових робіт Іларіона Семеновича був спрямований на викликання поваги і самоповаги.

Те, що ми дізнавалися про слов'ян з уст професора, вчило нас поважати всіх слов'ян, слов'янство як велике різноманіття, яке складається у цілість, поважати себе як слов'янина. Історія складалась так, що слов'ян часто принижували, а головно вони самі себе не шанували і належно не шанують.

Коли Ян Коллар, закликаючи слов'ян до самоповаги і єдності, прококуючи їм велике майбутнє у розвитку культури, говорив і про реальний локальний простір, і про внутрішній простір, ще страшнішим від реальних відносин йому здавалося рабство душі поневолених слов'ян. Тому він пристрасно його засуджує й переконує слов'ян: у всьому, що стосується моралі, духовного життя, слов'янин не повинен почувати себе нижчим від інших, навпаки: “Коли покличуть: слов'янин, хай відгукнеться – Людина”. І ще: Коллар вважав, що треба знати, вивчати усі слов'янські мови. Це, зрозуміло, не означало, що тільки слов'янські мови треба вивчати. Тепер дуже шанується знання англійської мови. Знання іноземних мов – це, звичайно, дуже добре. Але чи не наступив час більш тверезого і достойного ставлення до деяких речей. Чи не треба нам, славістам, думаючи про майбутнє, більше дбати про знання рідної мови і знання споріднених слов'янських мов, що відкривають двері до великих культур, справжньої духовності, причому робити, це

---

¹⁰ *Свенціцкий І.* Чеський народний театр // Діло. – 1918. – Чис. 112. – 16 мая.

не галасуючи, не викликаючи ненависті чи злоби, а так, як це робили чехи в ХІХ ст., – просто працюючи на користь народу, для загального добра.

Признатись, мені було прикро, коли в час перебування на Міжнародному з'їзді славистів (2003 р.) у прекрасній бібліотеці в Словенії нам показали великі полиці, заставлені англійськими словниками, а на питання одного з французьких учасників з'їзду, де є словники слов'янських мов, ніяковіючи, принесли малий словник російської мови і ще менший польської, і це було все.

Однак повернувшись знову до спогадів про студентські роки. Я з таким захопленням говорила про лекції професора, що товаришка, у якої я жила, студентка політехнічного інституту, почала тікати зі своїх занять і приходила до нас слухати про життя, побут, культуру стародавніх слов'ян. Нічого аж надто ефектного, артистичного не було в лекціях професора – звичайний тон довірливої бесіди. Рівним голосом він розвивав думку, і треба було уважно стежити за тим, як логічно завершується один виток спіралі і починається новий, спрямовуючись до центру – суті. Хвилева неуха – і вже втрачено зв'язок.

Як і в усіх своїх наукових працях, у лекційному матеріалі Іларіон Семенович був скрупульозно точним, був зразком наукової сумлінності, наводив ретельно вивірені факти, джерельні матеріали, подавав те, що сам досконально пізнав і продумав. Велика довідково-інформаційна цінність цих праць полягає в тому, що в кожній із них зібраний і ретельно систематизований величезний науковий матеріал. Надзвичайно сконденсовані, науково об'єктивні твори несуть на собі виразну печать яскравої індивідуальності вченого, його ерудиції, дивовижної працездатності, тверезого, суто реалістичного ставлення до життя і наукового факту, принциповості у наукових питаннях, рішучості та сміливості. Це проявилось уже в 1903 р., коли молодий І. Свенціцький виступив з великою, глибоко науковою статтею про діяльність Кирила і Мефодія проти тверджень відомого у той час польського слависта, професора Берлінського університету О. Брюкнера, який знецінював доцільність і вагу філологічної і проповідницької діяльності Кирила і Мефодія. Почавши опрацьовувати якусь проблему, професор, як правило, не зали-

шав її, а продовжував досліджувати, повертався до неї. Так, через десять років І. Свенціцький повернувся до полеміки з О. Брюкнером, підкріпивши свої наукові висновки новими працями.

Професор І. Свенціцький поважав факти, але не фетишизував їх, бо кожний наслідок матеріальної і духовної діяльності людей не існував для науковця окремо від творців. Вони трудилися і страждали, боролися і любили, думали, творили художні, наукові цінності. На їхніх досягненнях та помилках треба вчитися. Наше сьогодні тісно зв'язане з минулим. Без пам'яті про минуле не буде майбутнього. У своїх лекціях професор учив нас це розуміти, а якщо не цілком розуміти, то відчувати. В художньому творі і в науковій праці вважав необхідним зіставлення факту з широким контекстом життя. Критицизм, здатність по-своєму і по-новому оцінити скрупульозно опрацьовані факти, принципи поєднувались у Іларіона Семеновича з тактом, зі самокритикою і з умінням цінувати та шанувати працю інших. Його наукова і педагогічна діяльність підпорядковувалась цілям, які стосувались всіх трьох часів: минуле рідного народу і усього людства найбільше цікавило його, як уже зазначалося, в аспекті витоків, джерел, початків та зв'язків.

Іларіон Семенович належав до науковців, які з молодості, здобуваючи великі знання (він закінчив математичний факультет Львівського університету, Археологічний інститут при Петербурзькому університеті, здобув ступінь доктора філософії у Віденському університеті, мав значний досвід у галузі бібліотечної і музейної справи, що помагало йому в багатогранній діяльності організатора Національного музею на посаді багатолітнього директора), прагнуть їх тут же віддавати, збагачувати ними інших. І це ми в студентські роки відразу відчули. Вже починаючи з цього першого курсу, Іларіон Семенович велику увагу приділяв виробленню педагогічних і науково-методичних навиків у студентів, пропонував готувати доповіді. І ось я на першому курсі готувала доповідь, теми не пам'ятаю, але добре пам'ятаю, що перед тим я прочитала працю М. Я. Марра, і мені сподобалось, як він “перевернув піраміду”, заперечуючи теорію моногенезу, згідно з якою людська мова походить із одного джерела. Мені хотілось про це сказати у своїй доповіді, але я знала про те, що, хоч всі були тоді “за” Марра, Іларіон

Семенович був “проти”. Дуже боялась, що викличу незадоволення професора, бо вже раз бачила, як воно виявляється. Проте все-таки внесла це в доповідь, і, виголошуючи її, весь час із острахом косилась на професора. Він сидів спокійно і здавався задоволеним, але потім почав ставити мені багато запитань, які не стосувались Марра і навіть моєї теми. Професор питав про те, чи мої батьки не є педагогами, бо помітив у мене педагогічний хист.

Ніхто з наших викладачів так, як Іларіон Семенович, не радів з різних, навіть найменших, успіхів студентів. Пам’ятаю, як після вечора, присвяченого 500-річчю Празького університету, професор довго розмовляв з кожним, хто брав у ньому участь, з доповідачами, студентами, які читали вірші, все проаналізував, кожний виступ, вказав, що було вдалим, що менш вдалим, похвалив.

З повною повагою і увагою поставився професор до “делегатії”, яка прийшла до нього з проектом реорганізувати навчання на нашому славистичному відділенні, хоча це були студенти першого курсу: Костянтин Трофимович, Рейнольд Кравчук, Володимир Моторний і я з другого курсу. Ми сиділи в садку біля будиночку, й Іларіон Семенович пункт за пунктом, вимога за вимогою дуже серйозно розглядав і обговорював ці пропозиції.

У своїх лекціях Іларіон Семенович завжди націлював слухачів на важливі і ще не опрацьовані проблеми, студенти були для нього не менш чи більш слухняними учнями, а майбутніми дослідниками, на яких він покладав надії як на продовжувачів важливої справи. Пишучи рецензію на мою (тоді студентки другого курсу) роботу про слов’янські прислів’я, керівником якої був доцент Н. С. Кротович, професор проаналізував її з усією вимогливістю і повагою, вказав, як вона може перерости в дипломну роботу, а потім – у дисертацію. Мені спочатку стало якось дивно, трохи смішно і незручно, а потім я подумала: саме так, напевно, і треба себе вести вченому, саме так і я буду ставитися до студентів, якщо стану викладачем.

На старших курсах були лекції з історії староболгарської літератури, сербо-хорватського письменства, Іларіон Семенович викладав свої концепції розвитку національних мов, національних літератур, на-

ціонального образотворчого мистецтва, пропонував підготовляти лекції на основі даних ним матеріалів. Кожний виступ студента ретельно аналізувався й обговорювався. Особливими були лекції з палеографії, які проводились у великому світлому залі Музею українського мистецтва, і під час яких професор знайомив нас із красою рідкісних рукописних книг. Ми спостерігали, з якою побожністю наш вчитель бере в руки цей витвір людського духу і дивовижної терпеливості. Усі ці лекції, залік, який проходив у садочку біля музею, були чимось незвичним, винятковим, залишали відчуття свята у повсякденні.

Професор вчив нас бачити єдність всіх гуманітарних наук, розкривав нам зв'язок літератури й образотворчого мистецтва і вказував, як усе це разом входить у загальний розвиток культури і культурології.

Великий знавець стародавнього письменства і мистецтва І. Свенціцький жив сучасним і для сучасного. Тому, пишучи свою відому працю в галузі українського мовознавства “Нариси з історії української мови XI–XVIII вв.” (1920), зазначав, що “вихідною точкою дослідів над історією мови мусить бути жива мова з усім багатством різноманітностей говірних і письменних”¹¹. Говорячи про геніальних письменників, вказував не лише на риси часу, в якому вони жили, а й на те, що співзвучне новій добі.

Ключ до розуміння того, як зберегти духовну незалежність і молодість у дуже нелегких обставинах життя і як це важливо для педагога, дає, на мій погляд, праця І. Свенціцького “Душа дітини”¹². Цю невеличку книжку подарував мені Іларіон Семенович, коли в мене народився син. Її обов'язково треба перевердати. Це згусток філософських, життєвих і наукових спостережень. У ній викладені принципи наукової і педагогічно-виховної діяльності І. Свенціцького, які склались на підґрунті захоплення життям у всіх його матеріальних і духовних проявах та всіх його барвах, і яскравих, і тьмяних, та поваги до окремого як частки всесвіту, великої космічної цілості, що перебуває у вічному

---

¹¹ *Свенціцький І. С.* Нариси з історії української мови. – Львів, 1920. – С. 14.

¹² *Свенціцький І.* Душа дітини // *Дрималик С.* Плекання дітини. *Свенціцький І.* Душа дітини. – Львів, 1929. – С. 65–103.

русі та боротьбі начал, глибоко філософського осмислення цієї єдності, доцільності всього і важливості кожної частинки минулого і сучасного для майбутнього.

Тому, коли створювався фільм “Іларіон Свенціцький в поході віків” (1990–1991), творці цього фільму (автор сценарію Тамара Бойко, режисер Валерій Гузик, оператор Юрій Гальченко), які дуже старанно, серйозно, з повагою і любов’ю збирали в нас усіх матеріал, працювали над стрічкою, були вдячні за мотто, яке я їм підказала взяти з книжки “Душа дітини”. Урочистий, глибокий голос артиста Богдана Ступки зразу підносив глядача до тих духовних вершин, на яких він буде перебувати під час перегляду фільму:

“Перед нами, в нас, через нас, за нами, над і під нами, по нас – скрізь завше по всі віки було й буде життя; життя особливше, одне тільки силою самозаховання і гону розвитку, та різне зовнішніми формами. Є це життя – в пилинці, є воно в каплі, є в іскрі – скрізь у різних формах, а все одно й те саме.

Світло і тепло сонця; мряка, дощ, сніг, иней, лед, води; тиша і буря воздуха; плодюча почва, скала, руда, і вогонь землі, – усе те є джерелом, коліскою, основою і могилою життя. У кожного ества є своя стихія життя і смерті, є свої форми видимого побуту і стану скритих од наших зміслів життєвих можливостей”¹³.

З книжки “Душа дітини” можна легко виділити “ключові слова”, що характеризують особистість І. Свенціцького. Одним з тих, що постійно повторюється, є – повага, пошана.

Гарно і мудро сказав професор про немовля, “...що цілий світ ідей у собі замикає і нас у цьому світови вміщає”¹⁴. На думку вченого, багатство дитячої фантазії, дитячої творчості є безмежним. Тому “до цього світу треба поставитися з великою увагою і повагою, бо ми глядимо в щілинку за заслону, за якою скривається джерело мови і світ мрій творчої уяви дітини”¹⁵.

---

¹³ *Свенціцький І. Душа дітини // Дрималик С. Плекання дітини. Свенціцький І. Душа дітини. – Львів, 1929. – С. 69–70.*

¹⁴ Там само. – С. 92.

¹⁵ Там само. – С. 94–95.

Порушено і питання про величезну відповідальність педагога, що може виховати хорошу людину, сприяти становленню геніальної особистості, але може й скалічити дитину на все життя. “На жаль слабо-розвинуті і складені суспільности своєю лихо поставленою системою навчання – з вимогами сліпого послуху і віри вчителям – більше мучать діточий ум, як його розвивають. Ненависть національну і релігійну виносить дітина вже завчасу здебільша із школи, а в наслідок цього її світогляд стає вузким і убогим, рівнож обезцінення або недооцінювання чужої праці, хиткість погляду, слабохарактерність, привычка до формалістики – це таки небажані наслідки лихої школи, що ламають і нищать прекрасні парости діточої душі”¹⁶.

І. Свенціцький вважав, що дорослі не повинні силою нав’язувати дітям свої смаки, своє розуміння цінностей у житті, підпорядковувати їх своїм уявленням. Треба дуже відповідально ставитись до власних дій і слів, які можуть вплинути на дитину, всіляко розвивати, а не придушувати прагнення дитини до самостійної діяльності (“я сам!”), мудро її спрямовувати, щоб отримувати задоволення від праці, плекати любов до природи, якщо хочемо “...бачити людство у сьайві сонця життятворчої радості. І чим ближче почуває дітина свій зв’язок із природою, чим глибше проникає вона в пізнання залежності людини від вселенної, чим сердечніше стане вона любити всяке життя і цінити всяку працю, тим глибше проникне вона у тайники життя і тим повніше найде в будучині розгадку тайних загадок життя”¹⁷.

Іларіон Семенович умів радіти і відчував потребу роздавати цю радість. Якось весною, перед початком заняття, професор покликав нас до вікна і показав грушу, всю в пишному цвіті. Я дивилася на завітлу красуню-грушу, але тихцем милувалася професором, його умінням насолоджуватись красою дерева, красою рукописної книги, витвором природи і витвором людського духу. Він навіть розпашів від задоволення і здавався молодшим від нас, які могли бути його онуками.

---

¹⁶ *Свенціцький І.* Душа дітини // *Дрималик С.* Плекання дітини. *Свенціцький І.* Душа дітини. – Львів, 1929. – С. 82–83.

¹⁷ Там само. – С. 83.

Сам знаходячи радість у праці, вмів дарувати її іншим. Цікаво, що всі, хто вчився у Іларіона Свенціцького, працював під його керівництвом, спілкувався з ним, завжди говорять про подаровану їм радість, радість пізнання, спілкування, радість творчої праці. Як свідчать численні вислови-спогади, для тих, хто потрапляв на роботу в музей, це була школа залучення до мистецтва, до науки і школа справжнього діяльного і чесного служіння своєму народові.

Професор був дуже тонким психологом і завжди природним у своїй поведінці, щирим і доброзичливим, і ця невимушеність передавалась тим, хто потрапляв в його ауру. Пам'ятаю, як студенткою першого курсу я виконала одне доручення – бібліографічну роботу. Оскільки вже був кінець навчального року, мені порадили занести виконане професорові додому. Я дуже хвилювалася, йдучи вперше в житті до дому патріарха-професора, а Іларіон Семенович зустрів мене словами: “Як добре, що ви прийшли, в мене для вас цукерок є”. Я з'їла цукерок – і відразу зникло напруження, і я відчула себе спокійно і вільно, причому вже назавжди.

Повага, пошана лежала в основі всієї такої природної, невимушеної поведінки професора. Це була повага до людей, незалежно від їх становища, до дорослих і до дітей, яких особливо любив і мав для них, наприклад, для донечки прибиральниці в інституті, завжди цукерок чи цукор. Всякий контакт з дітьми виникав у професора моментально.

Це була повага до читачів своїх праць, що проявлялась у сумлінності добору й аналізу матеріалу, повага до життя в усіх його проявах, навіть до... кішки. Коли І. Свенціцького усунули з посади директора музею, ми приходили в його тісний від книжок і картин прохолодний і затишний кабінет. Траплялось, професор припиняв на хвилину лекцію, відкривав віконце, щоб велика сіра кішка могла стрибнути у кімнату. Тоді Іларіон Семенович, з лукавинкою поглядаючи на нас, говорив: “Вона не знає університетської дисципліни і домагається своїх прав, треба їх шанувати”.

Недавно однокурсниця на моєму ювілеї, розповідаючи про те, як ми любили лекції професора, згадала, що я довго всідалася на своєму місці на канапі. Я це пам'ятаю, я справді довго мостилась, несвідомо

вибираючи собі зручну позу, в якій вже завмирала і могла повністю віддатись цій блаженній для мене атмосфері. Я думала, що ніхто цього не зауважує, але Іларіон Семенович все завжди бачив, і якось спитав: “Усі сидять? Нонна вже сидить? Можемо починати”. Я потім старалась якнайшвидше усістись, але вже встановився ритуал: професор завжди питав: “Нонна сидить?...”.

Як я любила, вже будучи аспіранткою, заходити в цю затишну кімнату, де було стільки книжок і картин і де Іларіон Семенович незмінно радісно мене вітав і виявляв завжди таку увагу до всіх моїх справ.

На другому році аспірантури я поїхала на місяць до Москви. Звичайно, я збиралась написати професорові, але думала, що це повинна зробити тоді, коли зможу доповісти про свою працю. І тільки коли я отримала листа від свого колеги по аспірантурі Івана Лозинського, зрозуміла, що Іларіон Семенович просто по-людськи турбується, як я доїхала, як влаштувалась (в Москву я їхала вперше), чи здорова, бо ж професор завжди впізнавав, коли я нездужала, як би я це не намагалася приховати.

Мені стало дуже соромно, що я на якусь мить забула: мій керівник не тільки великий вчений, а й дуже чуйна, добра людина. Він, закоханий у життя в різних його проявах, міг цікавитись, чи вмію я зварити картоплю, щоб вона була розсипчастою і довго теплою, і розповісти, як це треба робити, та про інші кулінарні секрети. І, поговоривши про такі справи, ми повертались до розділу дисертації, який я читала вголос, а професор дуже уважно слухав, робив суттєві зауваження щодо моментів змісту і щодо форми. З того часу я, наприклад, запам'ятала, що не можна писати суцільним текстом, треба розбивати його на підрозділи, абзаци, виділяти важливе, не слід вставляти довгі перерахування прізвищ, творів, треба їх групувати, додаючи пояснення, і багато інших порад.

Я спіймала себе на думці, що тепер сама буваю вічно заклопотана та не встигаю відгукнутися на різні прохання, а тоді ніколи не відчула, що прийшла до професора невчасно, що, можливо, перешкодила йому в роботі, не можу згадати, чи була необхідність заздалегідь домовлятися про дозвіл прийти. В Іларіона Семеновича завжди був для мене час.

І. Свенціцький дав мені один урок, який я вдячно запам'ятала на все життя. Це був єдиний випадок, коли професор, завжди такий ласкавий зі мною, говорив різко. А сталося це так. Я вибрала собі самостійно, без нічиїх підказок, дисертаційну тему “Закарпатська Україна в творчості Івана Ольбрахта”. Ідеологічні авторитети Інституту суспільних наук АН УРСР, де я була аспіранткою, визнали її неактуальною. Я вирішила, що мені варто проконсультуватися в Інституті слов'янознавства АН СРСР у Москві, знала, що одна з аспіранток цього інституту вже пробувала писати дисертацію на подібну тему, потім від неї відмовилась, звернувшись до “більш безпечного” попереднього періоду творчості Ольбрахта – 20-х років. Я написала туди листа, попросила висловити свої думки щодо моєї теми. Вони були негативні. Не можна, мовляв, писати про 30-ті роки (хоча всі визнавали, що це найкращий період творчості Ольбрахта), тому що письменник у 1929 р. перестав бути членом комуністичної партії, така дисертація не пройде. З тим листом я прийшла до професора. Він відпочивав, і я допустила велику безтактність, залишаючи йому лист московських вчених. Коли я прийшла вдруге, побачила, що лист професора дуже розсердив і отримала урок, суть якого зводилась до того, що “науковцеві потрібна сміливість, внутрішня незалежність, якщо ви хочете бути вченим, треба мати міцний хребет і не оглядатися наліво і направо, хто що скаже про вашу тему. Ви її вибрали, вона вам відповідає, і працюйте над нею”. Так я і зробила, і переконалась в тому, що так і слід себе вести, бо найцікавіше те, що, коли обговорювалась уже закінчена робота і відбувалась її рекомендація до захисту, всі в один голос і у Львові, і в Москві говорили про її актуальність і значимість.

Своїми науковими досягненнями професор ніколи не пишався, а з успіхів своїх учнів широко радів, але також і переживав, і сердився, коли їх гостро критикували. Коли мене на першому обговоренні дисертації “побили” (не за зміст, а за орфографію), я це сприйняла як прикрий, але в основному справедливий урок. А професор кипів від обурення, вважаючи, що критика була нерозумна і нетактовна. Той працівник, який байдуже критикував мене при обговоренні дисертації, через два роки так її хвалив, що було трохи смішно, бо це сприйняли як старання

повернути до себе добре ставлення Іларіона Семеновича. Пам'ятаю також, з якою гордістю професор усім показував схвальний відгук на автореферат кандидатської дисертації, який я отримала з Чехословаччини (тоді, у 1955 р., це було ще рідкістю).

Однак, радів професор і з успіху, вдалого виступу і менш знайомих людей. Більше того, не був догматиком і не вважав, що його зауваження треба приймати беззастережно, якщо, звичайно, вони не стосувались принципових речей. Наприклад, приїхавши з Києва, де професор виступав опонентом на захисті кандидатської дисертації, до якої попередньо мав чимало зауважень, Іларіон Семенович з великою радістю розповідав, як вдало, розумно захищала свою роботу Ірина Григорівна Галенко, як зуміла вона нейтралізувати всі його закиди. Професор умів слухати, вмів уважно і толерантно ставитися до думки, яку не поділяв, але за умови, що це була власна думка на основі власного дослідження, а не подиктована кон'юнктурою, пристосуванням до того, що слід було говорити і писати. До цього він ставився різко негативно і не вважав за потрібне приховувати свою думку, чим би це йому не загрозувало. В таких питаннях він був непримиренним. А ось від появи хорошої наукової книги, статті, художнього твору, музейного експонату сповнювався радістю.

Іларіон Семенович був людиною кришталево чистою, абсолютно порядною і скрупульозною у всіх, у тому числі фінансових, справах. Марія Іларіонівна у спогадах про батька пише про те, як старанно він вів документацію, публікував щорічні звіти, завдяки чому можна докладно з усіма подробицями відтворити історію розвитку музею; він керувався непорушним принципом – “не брати собі самому зарплати, коли платять замало”¹⁸, не брав гонорарів за видання у видавництві Національного музею ряду своїх капітальних праць, хоча сім'ї часто жилось скрутно.

Професор завжди винагороджував за будь-яку роботу, виконану для нього або за нього, з особливою скрупульозністю, коли це стосувалось людей, йому адміністративно підвладних. Так, гроші за керів-

---

¹⁸ *Свенціцька М.* Іларіон Свенціцький // Наше життя. – 1999. – Січ. – С. 9. – (Our Life. Published by UNWCA, IWC).

ництво аспіранткою професор віддавав викладачеві С. В. Масляку, хоч той ніколи б не відмовився і так консультувати мене з чеської літератури. Будучи завідувачем відділу мовознавства Інституту суспільних наук АН, директором музею, професор завжди платив друкарці за передрук його статей. Коли доводилось комусь із нас засидітись у професора і сторож повинен був відчинити браму, Іларіон Семенович завжди давав йому карбованця, щоб винагородити додаткову працю. Це не дрібниці – це була хороша наука гідної життєвої поведінки.

І. Свенціцькому була властива самоповага, яка, думаю, впливала, як і його незвична у той час безстрашність у висловлюванні власної думки, – з порядності. Ця порядність створювала біля нього захисний бар'єр. Його можна було звільнити із завідування кафедрою слов'янської філології (у 1950 р. виключили з університету двох найкращих студенток тоді вже п'ятого курсу, Наталю Пахолків та Віру Волосянську: в якійсь розмові з товаришами вони сказали, що вважають папу римського своїм духовним отцем, а Іларіон Семенович їх захищав, пояснюючи право кожної людини на своє ставлення до релігії). Можна було усунути творця музею з посади директора, яку він займав 47 років і використати його відсутність у Львові, щоб чинити страшні злочини нищення музейних цінностей. Але не можна було, як це робилось з багатьма іншими вченими, змусити прилюдно відмовитись від власних наукових поглядів, своїх принципів, відповідальності перед попередниками, сучасниками й майбутніми поколіннями. І. Свенціцькому властиве було глибоке почуття вдячності до батьків, до предків, усіх тих, хто залишив нам у спадок велике мистецтво і плоди своєї праці.

Професор завжди з великою повагою говорив про своїх учителів, як би до них не ставились в офіційних колах. У той час одним з політичних засобів впливу була організація засідань, на яких засуджувалась діяльність вчених, що потрапили ще за життя чи вже після смерті в ідеологічну, політичну опалу. Іларіонові Семеновичу запропоновано взяти участь у такому засіданні, виступити про Олександра Веселовського (1838–1906). Малось на увазі засудження, викриття як шкідливого порівняльно-історичного методу в літературознавстві. О. М. Веселовський був одним із його найвидатніших представників, засновни-

ком історичної поетики, і застав на основі багатьох досліджень письменства та фольклору народів світу наукові підвалини історії світової літератури. Іларіон Семенович відразу погодився, що навіть декого здивувало. Його першим запросили до слова, він встав і сказав: “Академік Олександр Миколайович Веселовський – мій вчитель, і я низько йому кланяюсь”. І низько вклонився. Наступила повна тиша. І на цьому засідання закінчилось.

Професор І. Свенціцький відзначався тонко розвиненим почуттям гумору, він любив посміятись, пожартувати. Одного разу сказав мені: “Сьогодні наша Аня (домробітниця) знову мене покритикувала: коли я їй дав листи, щоб вона їх віднесла на пошту, вона, подивившись на те, як я їх заадресував, похитала головою і сказала: “Я так мало вчилася, а ви так багато, але я вмю гарніше писати, ніж ви”.

Дуже приємними були дні 7 квітня, коли ми приходили привітати професора з днем народження. Традиційно нас частували дуже смачним тортом, такий вміла пекти тільки дружина Іларіона Семеновича пані Анисія. Велась невимушена розмова. Одного разу я потрапила тоді, коли прийшла до професора вся кафедра. Щось почали говорити про мене, і Іларіон Семенович сказав: “Все красиве і хороше у нашій Нонни, але чому вона така блідонька?” На що відразу відповів болгарист М. Д. Малярчук: “Це тому, що вона так багато палить”. Я від здивування, несподіванки оторопіла. Всі засміялись, професор похитав головою і сказав: “Можливо, можливо”. Розмова продовжувалась, почали говорити про дисертації, і Іларіон Семенович спитав у Миколи Дем’яновича, коли він планує свій захист. А я, відчувши, що прийшов час реваншу, випалила: “Я раніше захищусь, ніж Микола Дем’янович”, на що всі знову розсміялись, а Іларіон Семенович знову похитав головою і сказав: “Можливо, можливо”. Минуло декілька років. Після мого захисту підійшов до мене на коридорі Микола Дем’янович, привітав з успішним захистом і сказав: “Усе так сталось, як ви тоді сказали, ви раніше від мене захистились”. Мені було дуже прикро, соромно, я пояснювала, що це ж було тільки відповіддю на його жарт. А він повторив: “Так, ми обоє жартували, але ж воно так і вийшло, як ви сказали”.

Професор не визнавав будь-якої казенщини, він не підпорядковувався жодним догматичним вимогам, нерозумним правилам, ніяким формальним недоречним вказівкам. Коли аспірантів хотіли змусити сидіти в інституті по вісім годин щоденно, то Іларіон Семенович гнівно заявив на загальних зборах, що він брав аспірантів для того, щоб вони працювали, а не “просиджували штани”. Він часто дуже дотепно і влучно реагував на недоречні розпорядження начальства. Наприклад, на вимогу виконувати наказ 1-100 (за таким номером він запам’ятався), щоб вся наукова робота велась на кафедрі, реакція професора була такою: “Я не можу науково працювати в університеті, бо вдома в мене бібліотека, карточки, матеріали. Крім того, як кожному науковцеві, мені може раптом вночі прийти в голову якась думка, яку варто записати, то не можу я йти в університет, турбувати вночі тих, хто там пильнує двері, щоб мене впустили і я записав цю думку на кафедрі”.

На одній із вчених рад професор охарактеризував тодішнього декана: “Декан – це так, як диригент. І, як диригент, він повинен відзначатись трьома якостями, і всі вони починаються з літери “т”. Це – тон, темп, такт. Наш декан має тон, справжній тон, це йому ніхто не відбере. Має темп. Правда, для мене, старенького, цей темп трохи зашвидкий, я б волів повільніший. Але ось щодо такту, то його наш декан зовсім не має”.

Іларіону Семеновичу, як справжньому педагогу, не властивий був олімпійський спокій. Він був людиною емоційною, гарячою, але розумно гарячою.

Кожний вияв грубості, нахабства, дурної самовпевненості, лінивства, неробства, при створенні видимості діяльності, викликали бурхливу реакцію професора. Він усе це присікав дуже рішуче, від кого б воно не йшло – від студента, дисертанта чи декана, проректора, директора інституту. Дратував Іларіона Семеновича брак відповідальності за взяті зобов’язання. Коли професор М. І. Рудницький як майбутній опонент дуже довго, майже рік, тримав мою дисертацію, І. Свенціцький був дуже обурений, назвав це непорядністю. Нічого не знаючи про їхню розмову, я підійшла в університет до Михайла Івановича, а той, увесь червоний, сказав мені: “Ваш Свенціцький збештав мене, як

останнього смаркача”. Я пішла до Іларіона Семеновича і застала його, як він сердито ходив по кімнаті і говорив, що з такою непорядною людиною, яка не притримується свого слова, не можна мати справи і треба забрати в нього дисертацію. Забирати, правду кажучи, не дуже було куди, а та рецензія, з якою згодом виступив М. І. Рудницький на захисті, була справді гарна.

Професор був прихильником порядку, дисципліни і самодисципліни, шанував свій і чужий час, ніколи не відміняв лекцій, завжди вчасно відповідав на листи, завжди чітко вкладався в термін, який визначав для написання рецензій, відгуку тощо.

Іларіон Семенович дуже чуйно, сердечно ставився до учнів, турбувався їхнім здоров’ям, матеріальними справами, нерідко делікатно допомагав. Є в мене й особливі, дуже дорогі для мене спогади. Коли я принесла професорові фотографію шестимісячного сина, він на неї довго дивився, вивчав. Закарбувалась в моїй пам’яті сцена, коли я привела свого півторарічного синочка до Іларіона Семеновича. Професор вже нездужав, вийшов на поріг, і довгих декілька хвилин сивий мудрець і маля мовчки уважно дивились один на одного. Потім Іларіон Семенович простяг руку, і Ігор поважно подав свою. Я сприйняла це з вдячністю, як певне благословення.

Іларіон Семенович ніколи не нав’язував аспірантам, молодим працівникам своїх інтересів і смаків. Виховання, навчання, керівництво науковою роботою професор розумів, як допомогу в саморозвитку і в самовдосконаленні людини, як мудре скерування сил, коли в парі йдуть інтелект і почуття. Це сприяло формуванню не тільки творчої індивідуальності, а й також творчих колективів, що, мабуть, було не менш важливим у житті вченого. І. Свенціцький виховував, вчив, як Людина і Педагог не стільки словами, скільки передусім особистим прикладом. Не випадково він любив вислів: “*Verba volant, scripta manent, exempla prahunt*” (Слова відлітають, написане залишається, приклади ведуть за собою, змушують до наслідування).

Сам працюючи систематично і системно, професор вимагав у своїх учнів постійно звітуватись за кожний день у тому, що вони зробили. В мене зберігся блокнот з моїми короткими записами, який професор

час від часу перевіряв, підписував виконання, іноді вказував, що добре, а що зайве (мушу признатися, що своїх аспірантів я не зуміла, на жаль, привчити до такого звітування, а воно корисне).

Незвичайно сумлінний у своїй праці, він хотів бачити таку ж сумлінність, солідність у своїх учнів. Пам'ятаю, коли я прийшла до Іларіона Семеновича поділитись радісною звісткою, що після місяців безробіття я буду, правда, погодинником, працювати на кафедрі зарубіжної літератури, професор спитав мене, скільки творів Золя (бо про нього мала бути перша лекція) я прочитала і, похитавши головою, сказав: “Як ви можете читати лекцію про письменника, коли ви прочитали лише три його твори?”.

Розповідаючи про Іларіона Семеновича як вчителя, не можна не згадати про те, яких дочок він виховав. Молодша – Марія Іларіонівна – педагог, знавець німецької мови, бібліотечної справи, автор цікавих праць, дуже цінних для нас усіх спогадів про батька і сестру. Старша – Віра – видатний мистецтвознавець – стала соратником і продовжувачем музейної справи батька¹⁹. На жаль, професорові довелось пережити велику трагедію – арешт і заслання доньки Віри, повернення якої він дочекався вже перед самим відходом із життя. Ще одна величезна трагедія, безперечно, прискорила цей відхід – варварське знищення у 1952 р., коли вченого не було у Львові, близько двох тисяч художніх творів музею.

Професор болісно переживав арешт і заслання улюбленої аспірантки Ліди Коць і докладав багато зусиль, звертався з відповідними листами, щоб повернути її до Львова. Було, напевно, і багато інших подібних випадків і переживань, але поведінка професора зі студентами, аспірантами залишалась завжди рівною, спокійною, доброзичливою, тому і про багато трагічних переживань ми тоді просто не знали.

У науковій праці кожного з колишніх учнів І. Свенціцького в різний час і навіть, здавалось би, на зовсім іншій ділянці, ніж та, на якій працювало професорське слово, починали проростати кинуті колись у

---

¹⁹ Див.: Віра Свенціцька: Життя, посвячене музеєві / Авт.-упоряд. Л. Коць-Григорчук. – Львів: Стрім, 1995. – 83 с.

далекі вже роки зерна. Прикладом цього є велика подвижницька праця кандидата наук К. М. Гюлумянц, яка понад 25 років сама працювала над створенням польсько-російського фразеологічного словника, що вмістив 11000 фразеологічних одиниць²⁰. Він побачив світ у Мінську 2004 року, хоч готовий був до видання вже на початку 90-х років. Керівництво філологічного факультету Мінського університету, де працювала Кіра Гюлумянц – випускниця (1952 р.) польського відділення Львівського університету, виконало її передсмертне бажання подарувати цей словник насамперед бібліотеці рідної alma mater.

І. Свенціцький допомагав багатьом людям, з якими зустрічався у житті і праці, пізнати самих себе, виявити свої можливості. Кожний з учнів професора і ті, кому він допоміг як рецензент, опонент, радник, ішли своїм шляхом, мали свої зацікавлення. Школа Свенціцького стала для його учнів надійним фундаментом в науці та житті.

Ми, тодішні учні професора, можливо, не доросли до розуміння широти його наукових інтересів, та й досі їх не збагнули. Сподіваємося, що вихід у світ біобібліографічного покажчика професора І. С. Свенціцького, над яким тривалий час старанно і сумлінно працювала бібліограф Л. М. Панів, буде доброю підмогою для науковців, фахівців, всіх зацікавлених.

Тільки тепер я розумію, яким нелегким і одночасно багатим було життя І. Свенціцького, скільки потрібно було мати сили духу, мужності, сміливості, щоб так жити і працювати. Він – зразок справжнього патріота. Багаторічне творення в умовах Австро-Угорщини Національного музею, відкриття якого відбулось у 1913 р., – це подвиг, а боротьба за збереження фондів цього унікального музею, збереження його працівників-ентузіастів у складних часах світових війн, змін влади – це ще більший подвиг. Допомога багатьом людям стати педагогами, вченими, митцями, добрими професіоналами – це також подвижницька праця. Іларіон Семенович, як Педагог, гуртував навколо себе людей різного віку, різних мистецьких і наукових інтересів. На жаль, уже

---

²⁰ Гюлумянц К. Польско-русский фразеологический словарь: В 2 т. – Минск: Экономпресс, 2004.

мало залишилось тих, хто мав щастя спілкуватися з професором, слухати його лекції, бачити в аудиторії і побуті, хто може розповісти про нього як про неповторну особистість і тим самим наблизити до сучасної молоді розуміння і його праць, і його життєвих та педагогічних принципів. А я, будучи і студенткою, і аспіранткою професора І. С. Свенціцького, вважаю себе його ученицею і досі. Все життя він зі мною, бо те, що було засвоєно спочатку інтуїтивно й емоційно як зразок, зі здобуттям власного життєвого і педагогічного досвіду все глибше осмислюється, набуває все більшої ваги і, як мені здається, викристалізовується, навіть укладається в певну систему. Саме це виправдовує і цю мою спробу узагальнити своє бачення Вчителя.

Нонна Копистянська

НАШ ПРОФЕСОР

Мені пощастило знати незабутнього професора Свенціцького зблизька як студентці (1945–1950), його аспірантці (1951–1954), а згодом як працівникові кафедри славістики, якою він керував. Кремезний, рожевошокий, з широкою імпозантною сивою бородою мужчина середнього росту. Цією бородою нагадував Іларіон Семенович учених “старої дати”, яких ми бачимо на портретах XIX – початку XX сторіччя, – М. Драгоманова, М. Грушевського. Крім професора Рудницького та письменника Лукіяновича, у післявоєнні роки, здається, ніхто з так званих “характерників” у Львівському університеті бороди не носив. Вигляд професора Свенціцького лякав тих, хто його не знав ближче, своєю суворістю, недоступністю й холодністю ерудита-класика. Було відомо, що він, крім математичного факультету у Львівському університеті, закінчив філософський факультет у “царському” Петербурзі, що своїми вчителями називав таких світочів, як Потебня і Веселовський. Ступінь доктора філософії йому присвоїв у 1902 р. Віденський університет за роботу про Максима Грека, написану під керівництвом слов’янського світила Ватрослава Ягіча. Професор знав усі слов’янські мови й головні західноєвропейські.

Своїм студентам й аспірантам Професор написав дуже глибоке “поученіє” – заповіт, у якому, зокрема, заохочував кандидатів на вчених передусім вивчати різні мови. На превеликий жаль, я цього заповіту свого наукового керівника якось ніяк не можу відшукати у старих, поживклих паперах.

Я слухала лекції Професора з таких дисциплін, як вступ до слов’янознавства, палеографія, слов’янський фольклор. На “пари” з цих предметів (це була звичайно третя пара) студенти ходили до Іларіона Семеновича до Національного музею, директором якого, за підтримки Андрія Шептицького, він був довгі роки. Ніхто тоді не міг перевершити нашого Професора у знанні старовинних українських ікон. На другому поверсі музею, у просторій залі, за великим овальним столом студенти розташовувалися й у надзвичайному зачаруванні слухали бо-

жественні виклади-ораторії. У них розкривалась небуденна душа лектора, риси його особистості. Це зовсім не був сухий, педантичний вчений, який колочим бар'єром відгороджує себе від жовтодзьобих студентів. Професор мав щиру, безпосередню вдачу, шляхетність, доброта й демократизм цього аристократа із вищих наукових сфер були подиву гідними. Учені матерії свого викладу оратор урізноманітнював зблисками неповторного дотепу. Робив захоплюючі “ліричні відступи” у різні ділянки культури й мистецтва. Може, ми ще тоді не доросли до рівня цих лекцій, але їх симфонія загіпнотизувала слухачів. Як би хотілося послухати їх ще раз!

На численних тоді зборах Свенціцький звичайно сидів у президії. На столі, покритому червоним полотном, стояв графин з водою й кілька примул у вазонках. Іларіон Семенович, перш ніж сісти, перевіряв, чи земля не пересушена, і ласкаво поливав квіточки водою з графина.

Засідання кафедри проводив у себе вдома за кавою. Кожен член кафедри – унікальна особистість та ерудит. Старші – з “довоєнним вихованням” у “буржуазних” солідних університетах Праги, Варшави, Парижа, Петербурга, Львова. Серед них – фанатик діалектології й порівняльного мовознавства Михайло Онишкевич; веселий, жвавий “дедечек” Микола Пушкар, богеміст і дослідник “шелестівок” (приголосних); поет, композитор і конгеніальний перекладач “Швейка” Степан Масляк; прибулець з паризьких салонів – Едуард Воронецький. І, зрозуміло, душею кафедри і нашим духовним батьком був професор Свенціцький.

А сама кафедра слов'янської філології тоді, як пережиток “буржуазної культури”, була загнана в найдальший куток коридору на тому ж поверсі, де й тепер деканат філфаку. Але їй, кафедрі, там було добре і затишно... Витворився особливий клімат, якась інтимна аура. У двох кімнатах стояли старі, либонь ще австрійські, поживклі шафи з поживклыми старими книгами.

Пригадую, як яюсь мене, ще студентку, наш курс делегував разом з Наталкою Пахолків та Іваном Яцишиним привітати шановного Професора з днем народження та з іменинами, дати яких у квітні майже збігалися. Купивши великий букет червоних троянд, кришталеву вазу,

наповнену цукерками, у святковому одязі ми завітали до домівки нашого Вчителя. А там вже були викладачі нашої кафедри й працівники відділу мовознавства, яким в Інституті суспільних наук завідував Іларіон Семенович. Нас – зняковілих, збентежених і засоромлених студентів – запрошено разом з усіма гістьми за великий святковий стіл. Ми так були ошелешені, що забули за етикет і просиділи за столом до закінчення гостювання. А випадало ж студентам посидіти лиш трохи. Мабуть, гостинний Професор і така ж його гостинна сім'я нічого з тієї студентської “gafki” не робили, а мені ж за неї соромно й досі. На противагу такому “прокольному” дню народження мені пригадалося моє власне свято, на якому вже пізніші мої студенти виявилися “на висоті”. Ніколи не забуду тієї радості, яку справила мені, вже викладачці польської і чеської мов, своїм візитом ціла “моя” група (я була у ній так званим “агітатором”).

У тяжкий час брежнєвського погрому західноукраїнської інтелігенції, коли мене без будь-яких причин звільнили з роботи в університеті, вони, мої дорогі студенти, принесли мені не тільки квіти, а й мужність. Привітати у ті часи “неблагодійну” брутально викинену за борт людину – хіба це не був героїзм? Чи ж могла я не запросити студентів за стіл поруч з найкращими “дорослими” друзями!

Я вже згадала, що була у професора Свенціцького аспіранткою. Під його керівництвом написала дисертацію “До історії чеської лексикографії (по XIV століття включно)”. Як і інші представники професорів старшої генерації, мій науковий керівник давав повну волю й свободу для самостійного опрацювання теми. Професор був уже смертельно хворий, але ще встиг написати відгук, що його я бережу, як священну реліквію. Опонент моєї дисертації – професор Ян Лоя з Риги – у своєму відзиві зробив оригінальний висновок: “Крупных ошибок нет, а о мелочах говорить не стоит”. Це не сподобалось московському ВАКу, і він викликав мене на перезахист (до речі, успішний).

З інших дорогих реліквій залишилася у мене стара машинка до писання, тоді унікальна, бо мала латинський шрифт з усіма штрихами, “дашками”, хвостиками та крапками. Професор мав дві такі машинки,

то одну відпустив мені. На ній я вистукала кілька статей і чорновик дисертації, а чистовик надрукувала пані Ася, друкарка з Інституту суспільних наук. Вона ж набрала велетрудний текст докторської дисертації та бойківського словника Михайла Йосиповича Онишкевича, що й увіковічила Валентина Семенівна Черняк у дотепному вірші-пісні:

*Як Ася тот слоўник друкувала,
Всі пальці на ньому поламала...
І вийшов тот слоўник, милий боже,
Же хлоп го піднести ледве може.*

Професор подарував мені й такі тепер уже раритети, як хрестоматію церковнослов'янських та староукраїнських текстів Якова Головацького, а також свою монографію “Різдво Христове в поході віків”.

Ще одну реліквію із саду Свенціцьких маємо ми на городі в Наварії – вишеньку. Якось весною Марійка, дочка Професора, несла комусь саджанець вишні. Її зустрів на вулиці Стефаника мій чоловік і почав розпитувати про сортові якості цього деревця. Пані Марійка з великим ентузіазмом, наче мама улюбленої дитини, почала вихваляти свою вишню чеського походження, надзвичайно врожайну і скороспілу. Моєму чоловікові захотілося й собі мати саджанець унікального сорту, та ще й пам'ятку з садочка Свенціцьких. Пані Марійка влаштувала довгий і суворий екзамен за всесторонніми тестами, серед яких були такі питання: 1) Чи будете любити мою вишеньку? 2) Чи будете поливати її вчасно? 3) Чи обплюватимете, розпушуватимете землю і т. д. Чоловік дав присягу любити і доглядати деревце, як рідну дитину, і на другий день одержав викопаного саджанця. І хоч вишенька мала вже листочки, але прийнялася, виросла-розрослася й дає щедрі плоди. Треба сказати, що з високоінтелігентною і високошляхетною дочкою Професора – Марією – ми були пов'язані близькими стосунками. Марійка Свенціцька перейняла любов до природи від свого батька. Ще раз згадаю його поливання примули...

Професор, розповідаючи мені про проведену в Прибалтиці відпустку, з великою любов'ю розповідав про птахів. Був переконаний, що вони мають свою розумну мову, якою досконало спілкуються.

Я пригадала Професора, коли якось спостерігала мітинг горобців у самому центрі Львова. Хто дав їм наказ масово зібратися й щільно обсісти два чи три дерева поруч й “обговорювати” своїм цвірінканням свої якісь актуальні проблеми?

Професор Свенціцький не переносив спеки, тому залюбки відпочивав у Прибалтиці, на піщаних пляжах Балтійського моря, у прохолодному затінку сосон, може, визбируючи там крихти бурштину.

Поодинокі спогади-окрушини про незабутнього Професора необхідно позбирати й нанизати у вічне, безсмертне намисто.

Ганна Ластовецька-Денисюк

СВЕНЦИЦЬКІ

Часом буває, що великі люди, захоплені своїми великими ідеями, знають свою вагу і ціну, але в них уже не вистачає уваги до інших людей. Про Іларіона Семеновича Свенцицького можу сказати, що нічого подібного в нього я не бачив.

От, наприклад, – він з'явився у нас в Києві у квітні 1952 р. А чого я це добре пам'ятаю? Бо в мене є такий учнівський портрет славетного філолога.

Ми в 1951 році одержали квартиру на вулиці Пирогівській на розі з бульваром Шевченка. Після глибочного підвалу на вулиці Стрілецькій, що поруч із Софійським собором, це був просто палац, бо в кімнаті було два великих вікна: світло просто заливало все помешкання. Я тільки-но вступив у художню школу і закінчував п'ятий клас. І якось так повелося, що всіх гостей, які до нас заходили, я тишком-нишком малював.

Оскільки батько їздив по всій Україні в архітектурні дослідницькі експедиції, то знайомився в тих подорожах з багатьма людьми. Траплялось, що вони, як бували у Києві, заходили до нас. Серед них бували і церковні старости, і священники. От у мене є малюнок – сидить чоловік з довгими косами, у жилетці і грубих чоботях. Це священник однієї сільської церкви десь на Чернігівщині.

І от, коли навесні 1952 року Свенцицький приїхав до Києва, то завітав до батька. Я не можу сказати точно, але мені здається, що він приїхав на засідання Верховної Ради. Якщо я помиляюсь, нехай мені вибачають, але здається, що він був депутатом якоїсь Ради. Ми жили на четвертому поверсі і, до всього, марші сходів у нас були досить великі, тож підіймався Іларіон Семенович довго, бо вже ходив із ціпком. А от чи прихилив він ціпок до стільця, коли сидів біля столу, чи полишив у коридорі – не пам'ятаю, але на малюнку в мене ціпок не намальований.

Зовнішність його, як він ще роздягався в коридорі, вразила мене: був він, як Святий Миколай, – велика така, лопатою, довга сива борода, ніс трохи картоплиною, важкі повіки, сиве волосся довге, залисина.

Прийшов до нас, щоб подивитись батькові експедиційні фотографії. Бо крім тих матеріалів, які на фотографування виділяла батькові Академія архітектури, батько за свої, геть мізерні статки, купував і фотоплівки, і фотопапір. І фіксував усе, що можна було тоді ще зафіксувати. А Свенцицького страшенно цікавили сакральні пам'ятки Центральної України, і особливо Лівобережжя. Бо з Польщі він сюди потрапити не міг, а після 1939 року не встиг приїхати на Східну Україну, щоб ознайомитись з пам'ятками наочно, а не лише за публікаціями. Отож, завдяки своїй надзвичайній працездатності та мобільності, від 1947 до 1952 року батько мав велику і дуже цікаву фототеку, особливо ж із найбільш віддалених східних українських земель.

Сів Свенцицький до столу і батько теж. Почали вони розмовляти. Свенцицький так відхилився трохи на спинку стільця, зціпив руки і уважно слухав, що йому говорив батько. Я ж затисся в куток біля вікна й почав гарячково малювати такого поважного гостя.

Власне, зі Свенцицького і починаються батькові знамениті гості. Бо в підвалі на Стрілецькій у нас із видатних вчених бував тільки Петро Барановський, архітектор-реставратор.

Свенцицький кілька разів щось запитував. Зрештою, батько закінчив пояснення і виставив на стіл картонні коробки з конвертами, де зберігались негативи. А на самих конвертах батько клеїв контрольні відбитки з тих негативів. Тут вже знадобилась лінза. Свенцицький не підносив лінзу до очей, не підймав фотографію. Він сидів дуже рівно, і тільки рука з лінзою рухалась, щоб знайти фокус, а тоді завмирала. Знов можу сказати: він був вся увага до матеріалу. І це мені дуже допомогло, бо я малював його, вже не криючись, а він геть ні на що не звертав ніякої уваги. Тільки огляд фотографій – і все! Був повільний у рухах, дуже стриманий, але не скупий. Та незважаючи на повільність, рухи були досить чіткі.

Чи після ознайомлення з батьковою фототекою лишився в нас Свенцицький на обід, не пам'ятаю. Пам'ятаю тільки, що батько його кудись проводив і дуже довго був відсутнім.

Це була весна 1952 року, а вже влітку того ж року батько вперше взяв мене із собою в експедицію. Нас було троє – батько, архітектор

Максимов і я. Маршрут у нас намічався – Галичина, Карпати, Буковина, Поділля.

Пам'ятаю, що ще тоді, коли нас відвідав Свенцицький і дізнався, що батько збирається в експедицію до західного краю, сказав, щоб він обов'язково завітав до нього. У Львові ми крутились днів зо три. Фотографували й обмірювали каплицю Боїмів, ще якусь каплицю, заходили у якісь старовинні-престаровинні будинки. На другий, а може, й на третій день батько відвів мене до музею етнографії. Там мені дали стілець, і я заходився змальовувати гуцульську вітрину з сердаками, кептарями, чересами, капсульними пістолями, топірцями та келефами.

Десь біля обіду, а може, ще загодя до обіду, прийшов батько, і ми поспішили до Картинної галереї. Речі полишали на касі і зайшли до залів. Там нас вже чекав Свенцицький. Батько, певно, з ним мав якусь досить довгу і серйозну розмову, бо відіслав мене оглядати картини.

Особливо запам'яталась якась невеличка картина в сіро-зеленій гамі, на якій з якогось провалля підіймався по стежці гуцул при всіх регаліях – кептарю, крисані, чересі, тобівці цяцькованій і топірці. А батько із Свенцицьким ходили по тих залах, ніби по колу, бо вони тричі пройшли повз мене і щось зосереджено неголосно з'ясовували. Власне, більше говорив Свенцицький, а батько більше уважно слухав, ніж питав чи говорив. А потім, по розмові, Свенцицький запросив нас із батьком до себе додому.

Як ми опинились у затишнім садочку при музею, як зайшли до будиночку, де мешкав Свенцицький, я пригадати не можу, як би не напружував свою пам'ять. От тільки добре пам'ятаю своє відчуття, власне сприйняття оселі Свенцицького (а воно може бути й оманливим!). По-перше, – в кімнаті не дуже світло (може, тому, що дерева й кущі затінювали вікна?), по-друге, – наче стеля низька (а може, тому, що трохи сутінно?), по-третє, – меблі, шафи, якісь ніби скрині – темно-вишневі, темно-брунатні, і ніби з золотим відблиском.

Це було на той (дуже непевний) час досить рідкісне явище з боку галичан, щоб вони гостили в себе прибульців, та ще й східняків. Бо хоча в батька були приязні стосунки з багатьма науковцями у Львові, крім Свенцицького, нас додому запросив ще Жолтовський. Але Жолтовський був східняком.

Ми сиділи втрьох за столом: Свенцицький – на чолі, батько – ліворуч від Свенцицького, а я – праворуч. Я не пам’ятаю, хто подавав на стіл. Мені вже виповнилось тринадцять років, і мені вперше налили в чарочку, завбільшки з наперсток, коньячку. Коньяк той мені дуже не сподобався, хоча це був ще довоєнний запас славетного Свенцицького!

Першим блюдом йшов кисло-солодкий курячий суп із вишнями та сметаною. То для мене був взагалі повний жах. Я не знаю, як взагалі мені вдалося заковтати хоч половину неглибокої тарілки! Досі згадую... Ну, зараз я з насолодою вихлептав би той витончений наїдок, але... А тоді для мене він був якимось жахливим іспитом.

Звичайно ж, і за столом точилася неквапна бесіда. Батько з жалем сказав, що у нього немає ніякої праці Свенцицького, хоча він і питає у своїх львівських знайомих. На що Свенцицький спитав, чи є у батька гроші. Йшлося, здається, про 10 карбованців. Батько сказав, що є. Тоді Свенцицький сказав, щоб батько клав гроші на стіл, а книгу він зараз принесе! І справді, Свенцицький встав з-за столу, неквапно попрямував до другої кімнати і за якийсь час вийшов зі своєю новенькою книгою. Хоча була вона видана ще за Польщі. Так батько одержав потрібну книгу і пораду – коли у нього виходитимуть книжки, то купувати їх про запас. Ще Іларіон Семенович розповів батькові, що коли Василь Кричевський при відступі німців із Києва опинився у Львові, то дуже бідував. І щоб якось поліпшити своє скрутне становище, він продав Свенцицькому для музею крелевецький килим (а може два?). Свенцицький казав, що килим дуже старовинний і вишуканої досконалості.

На стіні, між вікнами, якраз за батьковою спиною, висіла прекрасна по якості репродукція когось із авангардистів-французів. Мала назву “Карнавал”. Вона складалася із мерехтливих, ніби порушених червоних, оранжевих, жовтих, зелених, синіх та брунатних трикутників. Я підступив до яскравої, мерехтливої репродукції, щоб краще роздивитись. Коли я її уважно розгледів, вона мені геть не сподобалась. Іларіон Семенович побачив мою неприхильну міну й каже: “От у “Боярині Морозовій” Сурикова все прекрасно виписано, досконалий малюнок і живопис. І колір, і відчуття снігу холодного, і прочитати,

хто є хто на картині, можна. Але в Сурикова немає руху, все воно застигло, наче на фотографії. Фотографія не дає руху. А тут є рух. Ідея художника, що писав цю картину, – рух!”.

Тут треба сказати, що саме в цей час його донька, Віра Іларіонівна, була в Гулазі. Їй інкримінували участь в ОУН. А “зачіпкою” що стало? (Я це зараз кажу так, як тоді чув!). Десь хтось за якусь ікону в музеї запахав капсульний (однозарядний!!!) пістоль. А коли провадили “обшук”, то зразу ж і знайшли той пістоль. Він був нібито доказом зберігання складу зброї і підготовки теракту.

От я й кажу, що в чоловіка страшно горе, а до нього приїхали люди зовсім іншої культури, і він їх так гостинно і гречно приймає. Бо хочу нагадати, що мій батько починав свій життєвий шлях у 20 своїх років, як голова одного з перших на Україні колгоспів...

Під кінець обіду вже і бесіда пішла миліша, і якимось воно так приязно стало, що вирішили сфотографуватись на пам’ять.

Вийшли ми в садочок і сфотографувалися. Один кадр – мене із нашим патріархом Свенцицьким, потім я клацнув батька та Іларіона Семеновича. А далі батько встановив фотоапарат на штатив. Посадив Іларіона Семеновича і мене на лавочку. Потім навів фокус і увімкнув автоматичний спуск. Сам підбіг і сів поряд з нами на лавочці. Де поділась фотографія Іларіона Семеновича та батька – не знаю. Фотографія, де всі втрьох, збереглася, тільки зараз не можу знайти. А от де Іларіон Семенович і я – за склом у мене в шафі. Дивна картина – голомозий піонер Юра Логвин поруч Іларіона Семеновича під кушем жасмину. Це на початку липня 1952 року.

А далі ще сталася друга страшна катастрофа. Десь за два місяці після того, як ми полишили Львів, Іларіон Семенович поїхав підлікуватись до Прибалтики. Бо він дуже страждав від гіпертонії, а клімат Прибалтики відновлював його сили. Тим часом бійці радянського ідеологічного фронту влаштували погром і знищили неймовірну кількість естампів, полотен та скульптур. Заступник директора, наче якийсь східняк, але точно, що жлоб, забув його прізвище (це можна знайти в журналі “Жовтень” десь кінця 80-х років), все й виконав, і оформив. “Ідейні бійці” били скульптуру молотками. Графіку, книжки і живопис

20–30-х років шматували і палили в печі центральної бібліотеки. Коли Іларіон Семенович повернувся з Прибалтики і побачив цей розгром, то це його просто фізично підрубало. І він прожив після того лише кілька років...

Коли повернулась із заслання Віра Іларіонівна, я не пам'ятаю. Вона неодноразово була в нас, але, крім батька, ні з ким із нашої родини не спілкувалась. У рухах була різка і швидка, наче весь час кудись поспішала. Чи була вона зразу після повернення реабілітована, чи взагалі її не реабілітували, я не знаю. Ця тема в моїх розмовах з батьком якось не виникала. Знаю, що після повернення вона багато і досить плідно працювала в царині мистецтвознавства.

І ось тут я хочу зауважити, як зараз люди, нещирі люди, а правильніше б сказати – провокатори, витягують гниле шмаття з історичних звалищ і смітників, і починають “намеками” вішати той сморід на пам'ять добрих людей. Такий собі чи то щотижневик, чи щомісячник “Секретные материалы” № 20 за жовтень 2006 року дає велику публікацію “Трагедія Ярослава Галана”. От як підводять бруд під людей, вже й по смерті “ставляють” на слизьке: “Националисты не раз пытались покарать писателя-“отступника”. Как показала на допросах НКГБ член ОУН студентка Инна Д. (а чого ж не можна по роках прізвище назвати? Чи й сьогодні бояться засвітити свого “сексота”?), 14 января 1945 года находившихся во Львове известного юмориста Остапа Вышню и Владимира Сосюру пытались отравить. Писатели охотно согласились отужинать в “галицкой” хате, куда их пригласили сотрудничавшие с ОУН врач Мария Я. и искусствовед Вера С. ... [Ну яка ще може бути у Львові інша “искусствовед Вера С.”, крім Віри Іларіонівни Свенцицької?! Ах, який тонкий “намйок!”] После застолья литераторам стало плохо. Сосюра с трудом перенес сердечный приступ...”.

Думаю, що коментарі не потрібні навіть для школярів...

Юрій Логвин

ПРОФЕСОР ІЛАРІОН СЕМЕНОВИЧ СВЕНЦІЦЬКИЙ

Для нинішніх студентів університету філологічний факультет з його кафедрами і аудиторіями, академічними групами і сучасним станом викладачів – реальність, яка сприймається органами відчуття. Все, що на філологічному факультеті було 40–50 років тому, – давня історія, про яку мало хто з молоді має достатнє уявлення.

А як формувався наш факультет, хто будував його фундамент, якому завдячуємо, що в нас склалися саме ці, а не інші традиції?

О, колись на філологічному факультеті були цікаві люди! Це й академік М. С. Возняк, кожне слово якого було золотом, це й професор М. І. Рудницький, який яскраво й дотепно міг за одну мить охарактеризувати епіграмою виступаючого на трибуні промовця, це й викладач С. В. Масляк, переклад “Бравого солдата Швейка” якого на українську мову не має рівних серед іншомовних перекладів безсмертного твору Ярослава Гашека, це й професор І. С. Свенціцький... Професор Свенціцький. Про нього в УРЕ прочитаємо короткі (як прийнято в енциклопедіях!) дані про день і місце народження (7.IV.1876 р. в Буську на Львівщині), про організацію нинішнього Музею українського мистецтва, про вихід у світ у такі-то роки його наукових праць... Схема правильна, але мертва. Для нас, учнів Іларіона Семеновича, Свенціцький – жива людина, яка вплинула на долю кожного з нас; для нас, патріотів нинішнього Львівського університету, Свенціцький – засновник радянської кафедри слов'янської філології, вчений, ім'я якого золотими літерами вписане в історію львівської славістики.

Гляньте на фотографію. Це не бутафорія “професор в колі студентів”, це фрагмент, який по-справжньому віддзеркалює єднання вчителя і вихователя з учнями (тут зображені члени студентського наукового гуртка з керівником десь в роках 1950–51). Для Іларіона Семеновича не було важливіших стремлінь в університетській діяльності (він одночасно працював і в науковому інституті мовознавства – нині це Інститут суспільних наук у Львові), ніж щедро ділитися зі студентами своїми знаннями, донесення цих знань в нерозривному зв'язку з емоціями, з любов'ю до предмету, до професії. Хіба можна було з байдужістю залишати стіни квартири професора, куди неодноразово на лекції при-

ходила академгрупа “слов’ян” (тоді – 25 чол.). В цих стінах все дихало наукою, повагою до культури інших народів, увагою до “молодих adeptів науки” – студентів. У холодні зимові дні кожному з присутніх знаходилася склянка гарячого чаю...

Професор ніколи не читав лекції. Він розповідав студентам, скажімо, про Паїсія Хілендарського (ідеолога болгарського національно-визвольного руху і діяча культури в.), як бабуся розповідає казки внукам. Але дорослим “онукам” потрібні наукові факти, а вони переконливо подавалися, послідовно нанизувалися один на другий. Студент збагачувався знаннями, але не тільки ними. Він спішив після лекції на третю пару з вулиці Драгоманова в головний корпус університету переповнений любов’ю до великого Паїсія і до болгарського народу.

І. С. Свенціцький, який плідно працював в галузі літературознавства, мистецтвознавства, палеографії, мовознавства, історії науки і культури, музейництва, заснував нашу кафедру слов’янської філології в 1939 році – році Возз’єднання. Війна перешкодила здійснити великі плани підготовки славістів, але невдовзі після звільнення Львова від німецьких загарбників він знов очолює кафедру слов’янської філології, згуртовує навколо себе здібних і високоосвічених педагогів і науковців – М. Й. Онишкевича, Е. А. Воронецького, С. В. Масляка, М. А. Пушкаря і інших, завдяки зусиллям яких кафедра стала відомою не тільки в СРСР, але й за межами країни.

І. С. Свенціцький не стояв осторонь громадського життя. він був членом численних товариств і комітетів, в роках 1947–1950 був депутатом Верховної Ради УРСР. Цей галицький українець все своє життя боровся за любов і повагу до інших народів, за дружбу з російським народом, мові і літературі якого присвятив ряд наукових праць.

Цими днями відзначаємо день смерті Іларіона Семеновича (18.09.1956 р.). Згадаймо про його людяність, доброту, любов до студентів, повагу до національної культури великих і малих народів.

*Завідуючий кафедрою слов’янської філології
професор Костянтин Трофимович*

[Рядком нижче К. К. Трофимовичем власноручно зазначено: “Написано для факультетської стенгазети 10 сент. 1989 г.”. Повністю публікується вперше. Текст оригіналу (машинопис) зберігається в укладача].

ДОПОМІЖНІ
ПОКАЖЧИКИ

ПСЕВДОНІМИ ТА КРИПТОНІМИ І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО

Слід одразу зазначити, що Іларіон Семенович Свенціцький (зі слів його молодшої дочки Марії Іларіонівни, на жаль, нині покійної (7. XII. 1918 – 10. II. 2006), майже ніколи не писав у своєму прізвищі м'якого знака: “Писав твердо – **Свенціцький**. Але ви пишiть з м'яким знаком, так, як того вимагають правила українського правопису”, – говорила укладачеві при зустрічі Марія Іларіонівна Свенціцька. Вона прізвище батька також писала без “ь”, і сама підписувалась “**Свенціцка**”.

Про тверде написання **Свенціцький** говорив укладачеві і колишній студент Іларіона Семеновича Свенціцького, його аспірант, нині професор кафедри слов'янської філології ЛНУ ім. І. Франка Володимир Андрійович Моторний і наголосив (коли писав передмову до покажчика праць І. С. Свенціцького (Львів, 1996), що саме з поваги до свого Вчителя, і він його прізвище писатиме без “ь”.

Академік Ярослав Дмитрович Ісаєвич у примітці на с. 24 своєї монографії “Українське книговидання: витоки, розвиток, проблеми” (Львів, 2002) зауважує: “Зберігаємо саме таке написання прізвища **Іларіона Свенціцького**, згідно з його волею” (підкреслення наше. – *Л. П.*).

В ілюстративній частині даного видання поміщено ксерокопію візитної картки Іларіона Семеновича, підписану **І. Свенціцький**. (Оригінал, подарований М. І. Свенціцькою, укладач зберігає в домашньому архіві, як дорогого реліквію).

Неодноразово прізвище І. С. Свенціцького (особливо у виданнях до 1939 р.) подається через старо-слов'янське **ѣ** (“ятъ”) – **И. С. Свѣнцицький** (так, зокрема, підписана праця “Матеріали по історії возродження Карпатской Руси” (Львовъ, 1905) або **Іляріонъ Свѣнцицький** (“Дещо про церковну старину” (Нива, 1909). У своїх працях, перед прізвищем, І. С. Свенціцький часом писав слова “зладив...” (“Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича, (Львів, 1906–1911), “Бучацьке Євангеліє: (Палеографічний опис)” (1911), “сообщиль...”, “подає д-р...” (“Відроджене білоруського письменства” (Львів, 1908), “замислом, трудом і заходами...” (“Початки книгопечатання на

землях України” (Жовква, 1924) або замість свого прізвища (зі слів Марії Іларіонівни Свенціцької) писав “Управа Національного Музею”, “За Управу Національного Музею”. Інколи в кінці роботи Іларіон Семенович окрім дати, місця зазначав, у яке свято написано працю: “Венеция-Загреб. 1909 р. у вересни” (“На синій Адрії: Вражнія”) або: “Писано в Богоявленье 1906 г.” (“Письмо к землякам”).

У передмовях до більшості окремих видань І. С. Свенціцького стоїть короткий підпис **І. С.** Та чи не кожне з них має присвяту, – чи то А. Шептицькому, чи О. Пипіну, чи В. Ягичу, чи О. Потебні. Вчений ніколи не забував висловити вдячність, сказати добре слово про своїх вчителів і наставників, а себе називав учнем. Німецький переклад “Архаггелових вѣщан[ь] Марїи...” (“Erzengels Marienverkündigung und das Annuntiationsmysterium” (Archiv für Slavische Philologie, 1912, Bd. 33) присвячений Ватрославу Ягичу: “Verehrtestem Meister Professor V. Jagić von einem seiner bescheidensten Schüler zum Dank gewidmet”. У передмові до праці “Русь і Половці в староукраїнському письменстві: (Історія літературного сюжету)” (Львів, 1939) І. С. Свенціцький пише, що присвячує працю О. О. Шахматову: “...Присвята сего дослідю нехай буде висловом власного почування автора, що мав щастя довгі літа користуватися дружньою увагою цього речника об’єктивної наукової правди. Йому належить від Галичан щира дяка за врятування в часі революції 1917 р. в Петрограді дорогоцінного архіву Галицької Митрополії XV–XIX вв.”. У передмові до “Нарис[ів] з історії української мови” (Львів, 1920) І. Свенціцький висловлює вдячність О. Соболевському та В. Ягичу: “...Ім ся книжка нехай буде виразом щирої вдяки і пошани від учня”. І підпис: **І. С.** “Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львів, 1933) І. С. Свенціцький вважав однією з найкращих своїх праць, її він присвятив: “Олександра Опанасовича Потебні (1835–1891) і Олександра Николаєвича Веселовського (1838–1902) Дорогій пам’яті вчителів і провідників дослідницької праці, цю книжку посвячує автор. Львів, 13. лютого 1933”.

Найбільш відомий псевдонім І. С. Свенціцького – **Святицький**, (так підписана стаття “До 50-ліття процесу Івана Франка” (1927) у харківському журналі “Культура і побут”) або **Свенціцький-Святицький**

(саме так І. С. Свенціцький підписав праці, зокрема, “Ікони Галицької України XV–XVI віків” (Львів, 1929), “Національне і інтернаціональне в письменстві і мистецтві давньої України” (Львів, 1928); чи варіанти псевдоніму: **И. Святитскій; И. Святицкій, Е. Святицький**. Цікавим є псевдонім І. С. Свенціцького **Свободный Человек** – так оригінально (і єдиний раз!) редактор “Живой мысли” підписав статтю-некролог С. М. Трубецького (Живая мысль, 1905).

Щодо псевдоніму **Е. Святицький** у зібранні творів І. Франка (*Франко І.* Зібрання творів: У 50 т. Т. 37, с. 14) зазначено: “...видаваній д-ром Святицьким... – тобто Свенціцьким Іларіоном Семеновичем (1876–1956), українським філологом, мистецтвознавцем, істориком української мови, який виступав під псевдонімом “Е. Святицький”. Марія Іларіонівна Свенціцька розповідала укладачеві, що Еммануїл (Іларіон-Еммануїл) було другим ім’ям І. С. Свенціцького, якого по-домашньому звали Манойло.

Найчастіше уживаний І. С. Свенціцьким криптонім – **І. С.** або **И. С.** У Записках НТШ (1910, Т. 93, кн. 1, с. 231) зазначено: “Скорочення авторських імен: “**І. С.** – Іляріон Свенціцький”. Відомі криптоніми І. С. Свенціцького: **И. С. С.; И. С-ій; И. Св-кій; С.; І. Св-ий**. Публікації в газеті “Службовик” (1922) І. С. Свенціцький підписує такими криптонімами: **І. С. Ус** [що цілком можна прочитати, як ім’я Христа] та **-енко**.

Варто згадати про ще один підпис Іларіона Семеновича Свенціцького, який швидше характеризує його як людину скромну. Будучи вже відомим вченим (пишатись можна було, лише захистивши “*sum laude*” – докторську працю у славетного В. Ягича), доктор філософії І. Свенціцький у праці “Дешо про церковну старину” (Львів, 1913) підписується:

“Малѣйшій въ древлехранилници, еже Церковный Мѡзеѣ во Львѣградѣ. Иларіонъ Свѣнцицкій”.

Людмила Панів

ПОКАЖЧИК ПСЕВДОНІМІВ ТА КРИПТОНІМІВ
І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО

Е. Святицький с. 615
И. С. Свѣнцицкій 2, 3, 5, 13, 15
И. С. Свѣнцицкій 5, 374, 876
И. Свѣнцицкій 12, 115, 119
И. Святитскій 114, 123, 131, 153
И. Святицкий 9, 162
И. Святицкій 128, 129, 139, 143, 144, 148, 151, 153, 154, 158, 167, 170, 171, 174
Иларіонъ Свѣнцицкій 21, 207
І. Свенціцкій-Святицький 67
І. Святицький 480
І. Съвенціцький 295, 329, 334, 338, 341, 350
Іларіон Свенціцкій-Святицький 61, 493
Іляріон Святицький 11, 187
Свободный Человек 172
Святитскій И. 112
Святицкий И. 422
І. Svjensickij 24
Parion Swënzickij-Swiatyzkij 63
Parion Swiencickij 97, 512, 587
Parjon Swiencicki 90, 539

* * *

И. С. С. 120
И. С. С-ій 104
И. С. 109, 132, 146, 156, 164, 175-177, 179
С. 110
И. С-ій 111, 117, 118, 122, 124-126, 133, 138, 140, 142, 147, 155, 161
И. Св-кій 121
І. Св-ий 269
І. С. 99, 184 -186, 189, 195, 196, 208, 210, 212, 222-225, 230, 234, 236, 239, 248,
260, 264, 266, 276, 284, 298, 299, 301, 319, 324, 325, 333, 336, 367, 385, 393,
408, 427, 428, 436, 440, 448, 460, 470, 522, 537, 591, 604, 605
І. С. Ус 451
-енко 453

ПОКАЖЧИК СЕРІЙНИХ ТА ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ,
В ЯКИХ ОПУБЛІКОВАНО ПРАЦІ І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО
ТА ЛІТЕРАТУРУ ПРО НЬОГО*

Архіви України: Науково-практичний журнал. Виходить з 1947 р. Київ. – [До липня–серпня 1965 р. виходив під назвою “Науково-інформаційний бюлетень Архівного управління УРСР”].

(1453), (1455), (1478)

Див. також: Науково-інформаційний бюлетень Архівного управління УРСР.

Бібліологічні вісті: Науковий часопис книгознавства. Київ. – [Журнал видавався Українським науковим інститутом книгознавства (УНІК) у 1923–1930 рр.].

479, (1102), (1107), (2334)

Бібліотекознавство та бібліографія: Міжвідомчий науково-методичний збірник. Заснований у 1964 р. Харків.

(1491)

Бібліотечний вісник: Науково-теоретичний та практичний журнал Центральної наукової бібліотеки ім. В. І. Вернадського. Виходить з 1993 р. Київ.

(1828)

Богословія = Bohoslovia: Науковий тримісячник. Видає Богословське Наукове Товариство. Львів. – [Науковий тримісячник (1923–1929); Тримісячник (1936–1939); Kwartalnik (1939). Тримісячник виходив у 1923–1939 рр. Редагував Й. Сліпий].

462, 472, 486, (1064)

Болгарский ежегодник = Болгарський щорічник = Български годишник: Видання Міжреспубліканської наукової асоціації болгаристів. Київський інститут “Слов’янський університет”. Київ. – [Видається з 1994 р.].

(1899), (2179)

Буковинський журнал: Громадсько-політичний, літературно-мистецький і науково-освітній часопис. Рік заснування 1991. Чернівці. Засновник Чернівецький нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, обл. орг. Т-ва “Просвіта” ім. Т. Шевченка.

(2191)

Български език: Тримісячно науково-популярно списание. Орган на Інститута за български език при Българската Академия на науките. София. – [Журнал видається з 1951 р.].

(1382), (1383), (1670)

---

* Під номерами у круглих дужках подано літературу про І. С. Свенціцького.

- Вістникъ “Народного Дома”:** Ежемесячное издание Института “Народный Домъ”. Выходитъ разъ въ мѣсяць. Львовъ. – [“Вістникъ” виходив з 1882 р.]. (865), (867), (869), (871), (872)
- Визвольний шлях:** Суспільно-політичний, науковий та літературний місячник. – [Журнал засновано в 1948 р. у Лондоні. У 1995 р. відкрито Київську філію редакції. З 2004 р. журнал видається в Києві]. (2192)
- Високий замок:** Щоденна газета. Львів. – [До 1991 р. мала назву “Львовская правда”]. (1770), (1778)
Див. також: Львовская правда.
- Відродження України [Відродження України (Відродження)]:** Часопис для плекання міжнародніх й економічних взаємин між Австрією, Угорщиною й Україною. Часопис виходив у 1918 р. Відень (Австрія). 389, 391, 393, 396, 400, 401
- Вільна Україна:** Незалежне видання. Всеукраїнська газета соціального захисту. Львів. – [З 1939 р. до 1990 р. – орган Львівського обкому компартії України, обласної і міської рад народних депутатів]. 600, (1338), (1339), (1367), (1387), (1450), (1549)
- Вісник Книжкової палати:** Науково-практичний журнал. Щомісячник. Заснований у серпні 1996 р. Київ. Видання Книжкової палати України. (1948), (1979), (2122), (2124), (2157), (2171), (2176)
- Вісник Львів. ун-ту [Вісник Львівського університету. Серія філологічна].** Виходить з 1965 р. Львів. Видає Львівський національний університет імені Івана Франка. (1460), (2000)
- Вісник Львівської академії мистецтв:** Збірник наукових праць (ілюстрований). Видання Львівської академії мистецтв. Видається з 1990 р. Львів. (1731), (1762), (1833), (1868), (1870), (1891), (1931), (2013)
- Вісник НТШ:** Інформаційне видання Світової ради Наукових товариств ім. Шевченка. Засновано у березні 1991 р. Львів. (1699), (2012)
- Вістник:** Місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Львів. – [Виходив у Львові з 1933 р. до 1939 р. за редакцією І. Устияновича. “Вістник” був хронологічним і ідейним продовженням “Літературно-наукового вістника” (Львів; Київ, 1898–1932 рр.), який з 1922 р. редагував Д. Донцов]. (1289), (1308), (1309), (1315)

- Вітчизна:** Літературно-художній та громадсько-політичний журнал. Орган Спілки письменників України. Київ. – [Видається з 1932 р.].
(1391), (1429), (2134)
- Воля народу:** Районна газета. Виходить з 1998 р. Буськ Львівської обл.
(2128), (2136), (2137), (2140), (2144), (2146), (2170), (2174)
- Вопросы русской литературы:** Сборник. Львов. – [Видання Львівського державного університету ім. І. Франка. Збірник виходив з 1970 р.].
(1463), (1543)
- Вопросы славянского языкознания.** Львів. – [Видання Львівського державного університету ім. І. Франка. Перший випуск вийшов у 1948 р. рос. мовою].
(1371)
Див. також: Питання слов'янського мовознавства.
- Вперед (Вперед!, Вперёд):** Часопись для робочого люду. Орган української соціалдемократії. Львів. – [Виходив раз на тиждень з 1901 до 1934 р.].
421, 423, 425, 427, 430-433, 437, 446, 448, 452, 456, 475, (1008), (1010), (1014)-(1019), (1027), (1037), (1038), (1086), (1087)
- Временникъ Ставропигійского Института:** Ставропигійський Інститутъ сталь свой календарь подь названіемъ “Временникъ” издавати въ 1863 г. Полное заглавіе первого его рочника гласить: “Временникъ Института Ставропигійского съ мѣсяцесловомъ на годъ високосный (переступный) 1864. Рочникъ первый, Типомъ и иждывеніемъ Института Ставропигійского”. Львовъ.
103, 104, 107, 108, 131, 139, 170, (863), (2367), (2368)
- Галицька брама:** Незалежний історико-культурний краєзнавчий часопис. Заснований 1994 р. львівським видавництвом “Центр Європи”. Львів.
(2129), (2133), (2138), (2147), (2150)-(2153), (2155), (2156), (2165), (2167), (2194), (2199)
- Галичанинъ:** Щоденне періодичне видання за редакцією О. Маркова. Львів. – [Часопис виходив у 1893–1913 рр.].
105, 109-111, 123, 133, 146, 157, 160, 162
- Громадська думка:** Народний часопис. Щоденник. 1919–1920 рр. Львів.
420, 429, 437, 438, 441, (1009), (1013), (1020), (1024), (1025), (1028), (1029), (2395)
- Громадський вісник:** Львівський часопис. 1922–1923 рр.
459

Дажбог: Література – Театр – Кіно: Літературний місячник. Львів. – [Виходив з 1933 р. до 1935 р. за редакцією Є. Ю. Пеленського. З 28 лютого 1935 р. за редакцією Б. Кравціва місячник почав виходити під видозміненою назвою “ДАЖбог”, як двотижневик, присвячений літературно-мистецьким і громадським справам].

553, 554, (1206), (1228), (1252), (1254), (2344)

День: Газета. Видається з 2006 р. Буськ Львівської обл.

(2145)

Дзвін: Щомісячний літературно-мистецький та громадсько-політичний журнал Національної Спілки письменників України. Львів. – [Заснований у 1940 р. під назвою “Література і мистецтво”. У 1945–1950 рр. – “Радянський Львів”, у 1951–1989 рр. – “Жовтень”. З 1990 р. виходить під назвою “Дзвін”].

(1648), (1807), (1810), (1978), (1989), (2159), (2172), (2180)

Див. також: Жовтень.

Дивослово: Щомісячний науково-методичний журнал Міністерства освіти України. Видається з 1994 р. Київ.

(2208)

Діло (Діло, Дѣло): Львівська щоденна газета. – [Заснована у 1883 р. Першим редактором “Діла” був В. Барвінський. З 1918 р. до 1922 р. газета не виходила. З 1922 р. до 1939 р. газета виходила знову].

185, 188, 210, 214, 222, 228-230, 259, 260, 273, 274, 288-297, 301, 302, 305, 322, 324, 329-343, 350, 351, 359, 361-367, 369, 371, 373, 376, 387, 388, 390, 394, 395, 398, 402-405, 407, 409, 412-414, 445, 449, 457, 458, 467, 468, 474, 481-484, 487, 490-492, 494, 496-499, 501, 503-508, 511, 516, 518, 519, 521, 524, 527, 530, 531, 533-535, 537, 540-542, 547, 548, 593, (886), (909), (919), (920), (928), (930), (932), (936)-(942), (945)-(951), (953)-(956), (958)-(960), (962), (965)-(967), (969)-(973), (985)-(990), (994), (996)-(999), (1035), (1040)-(1042), (1050), (1052), (1058), (1067), (1072), (1074), (1078), (1085), (1088), (1090)-(1095), (1097)-(1101), (1103), (1104), (1108), (1111)-(1114), (1116), (1119)-(1122), (1124), (1127)-(1129), (1132)-(1136), (1140), (1141), (1143), (1144), (1152), (1154), (1157), (1161)-(1163), (1166), (1173), (1182), (1189), (1194)-(1196), (1199), (1205), (1210)-(1214), (1216)-(1220), (1223), (1225), (1227), (1229)-(1235), (1237), (1238), (1242), (1253), (1257), (1258), (1269), 1272), (1273), (1276), (1281), (1290), (1291), (1297), (1299), (1301), (1303), (1310), (1312), (1314), (1317). (1318), (1320), (1321), (1323), (1325), (1326). (1329)-(1331), (1333), (2378)

Друкарство: Журнал. 2003 р. Київ.

(2024)

Доповіді та повідомлення Львів. ун-ту [Доповіді та повідомлення Львівського університету]: Видання Львівського державного університету з 1947 р. Львів.

614

Език и литература: Орган на филологите-слависти при Съюзе на научните работници. Софія (Болгарія). – [Журнал виходив з 1956 р.].

(1380), (1414)

Експрес: Газета. Львів. – [2000 р.].

(1805), (2206)

Етнографічний збірник: Видання Етнографічної комісії НТШ. “Етнографічний збірник” заснований 1895 р. як окреме видання НТШ для матеріалів з української етнографії. Збірник виходив спочатку раз на рік, потім – переважно 2 рази. Перші 2 томи вийшли за редакцією М. Грушевського, а наступні вже видавала новостворена етнографічна комісія 1895–1929 рр. Львів.

299, 300, (935), (2215), (2311)

Живая мысль: Литературно-общественный журналъ. Ежемесячное литературно-общественное издание. Львовъ. – [Редактором журналу був І. С. Свенціцький. Журнал виходив під гаслом: “За живою думкою – живое діло!”; друкувався російською мовою. Виходив у 1902–1905 рр.].

112-115, 118-122, 124-130, 132, 134-138, 140-145, 147-150, 152-156, 159, 163-169, 171-178, (861), (864), (866)

Живая Старина: Периодическое издание Отдѣлення Этнографіи Императорскаго Русскаго Географическаго Общества подъ редакціею Предсѣдателя Этнографическаго Отдѣлення В. И. Ламанскаго. С.-Петербургъ. – [“Живая Старина” виходила з 1890 до 1916 рр.].

106, 180, 183, (874), (883), (884), (887), (890), (896)

Життя і знання: Ілюстрований популярно-науковий журнал. Видання товариства “Просвіта”. Львів. – [1927–1939 рр.].

522

Життя і Мистецтво: Місячник літератури, мистецтва й культури. Видавався у 1920 р. Львів.

439, (1022), (1023)

Життя й революція: Щомісячний художній і літературно-мистецький, громадсько-політичний журнал Оргкомітету Всеукраїнської спілки радянських письменників. Київ. – [Виходив у 1925–1934 рр.].

(1089)

Жовтень: Літературно-художній та громадсько-політичний журнал. Орган Спілки радянських письменників. Львів. – [З 1945 р. до 1951 р. журнал виходив під назвою “Радянський Львів”, з 1990 р. – під назвою “Дзвін”].

(1355), (1361), (1402), (1406), (1532), (1546), (1563), (1571), (1604), (1614), (1629), (1635)

Див. також: Дзвін.

Журналь Міністерства Народного Просвіщення. – [Журнал видавався у 1834–1917 рр. у Санкт-Петербурзі].

(876)

За вільну Україну: Народний часопис. Львів. – [Виходить з 1 липня 1990 р.].

(1724), (1760), (1802), (1952), (1999), (2011)

За радянську науку: Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, місцевому та профкому Львівського ордена Леніна державного університету ім. Івана Франка. Видається з 1948 р. Львів. – [З 1991 р. газета має назву “Каменярь”].

602, (1342)-(1354), (1356)-(1360), (1363)-(1366), (1368)-(1370), (1374), (1377), (1385), (1388), (1390), (1412), (1431), (1441), (1444), (1461), (1472), (1522), (1548), (1558), (1603), (1605), (1612), (1621), (1631), (1639)

Див. також: Каменярь.

Записки Історично-філологічного відділу: Видання Української академії наук за редактуванням голови відділу академіка А. Кримського. 1924–1925 рр. Київ.

410, (1084)

Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника: Збірник наукових праць. Виходить з 1992 р. Львів.

(1727), (1744), (1755), (1759), (1786), (1788), (1890), (1892), (1907), (1960), (1968), (1973), (1974), (2044), (2051), (2053), (2062), (2068), (2099), (2109), (2110), (2115), (2116), (2158), (2169), (2173), (2178)

Записки НТШ [Записки Наукового Товариства імені Шевченка]: Видання Наукового товариства імені Шевченка у Львові. – [“Записки НТШ” виходили з 1892 р. Спочатку мали назву “Літературне Товариство”. Відновлено видання у 1990 р.].

181, 182, 184, 186, 187, 190, 191, 196–206, 209, 211, 213, 215–220, 223–227, 231–257, 261–265, 268, 269, 271, 272, 275–287, 298, 303, 305–321, 323, 345–349, 352–358, 368, 406, 469, 510, 512, 572, (859), (868), (875), (881), (882), (888), (891), (892), (894), (897)-(908), (910), (912), (913), (915)-(918), (921), (922), (924), (925), (933), (944), (963), (974), (1006), (1021), (1068), (1076), (1174), (1757), (1796), (1799), (1897), (1901), (1902), (1906), (1915), (1954), (2213), (2214), (2386)

Записки Українського Наукового Товариства в Києві. – [Виходили в Києві з 1908 р., з 1916 р. – під назвою “Український Науковий Збірник”].

410

Див. також: Український Науковий Збірник.

Записки Чина св. Василя Великого = Analecta ordinis S. Basilii Magni: Неперіодичне наукове видання монахів Василянського Чину. – [ЗЧСВВ виходили у Жовкві у 1924–1935 роках. Редагував о. Й. Скрутень. З 1949 р. видання “ЗЧСВВ” відновлено в Римі за ред. А. Великого та І. Назарука].

466, 515, 525, (1048), (1054)-(1056), (1069), (1077), (1082), (1096), (1106), (1184), (1277), (1278), (2398)

Збірник праць науково-дослідного центру періодики: Видання ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України. Виходить з 1994 р. Львів.

(1756), (1763), (1794), (1813), (1822), (1842), (1887), (1910), (2056), (2083), (2088), (2100), (2101), (2103), (2105), (2123)

Земля і воля: Газета. Львів. – [Видавалась у 1928–1939 рр.].

461

Известия ОРЯС [Известия Отделения русского языка и словесности]. Москва. Видання АН СРСР. – [До 1917 р. “Известия...” виходили під назвою “Известия отделения русского языка и словесности Императорской Академіи Наукъ”].

(1392)

Известия отделения русского языка и словесности Императорской Академіи Наукъ: Академічне видання. – [“Известия...” виходили з різною періодичністю. Редакторами почергово були О. Пипін, О. Шахматов, Ю. Карський. У 1886–1917 рр. видавались у Петербурзі (Петрограді), а в 1918–1924 рр. – у Москві. У 1925–1927 рр. виходили як “Известия отделения русского языка и словесности АН СССР”].

161, 326, (911), (975)

Іноземна філологія: Український науковий збірник. Виходить з 1964 р. у Львівському національному університеті імені Івана Франка.

(1464), (1542), (1563)

Исторический архив. – [Видання Головного Архівного Управління Росії. Видається з 1955 р. у Москві].

(1969)

Історичний журнал: Наукове громадсько-політичне видання. 2005 р. Київ.

(2118)

Каменяр: Інформаційно-аналітичний часопис. Львів. – [Видання Львівського національного університету імені Івана Франка. До 1991 р. часопис мав назву “За радянську науку”].

(1804), (2022)

Див. також: За радянську науку.

Католицький Вхід (Католицький Схід): Орган рускої католицької богословської молодіжи. Львів. – [Часопис виходив у 1904–1907 рр.].

(873), (889)

Кіевская Мысль. – [Газета виходила в Києві у 1916 р.].

377

Київська старовина: Науковий історико-філологічний журнал. Заснований у 1882 р. Київ.

(1981)

Книгарь: Літопис українського письменства. Київ. – [Видання київського товариства “Час”, виходило щомісяця з вересня 1917 р. Редактор М. Старий].

384, 386, 392, 415, (982), (991)-(993), (995), (1003), (1004)

Книжник: Видання Союзу українських накладень і книгарень. 1927 р. Львів.

(1673)

Комар = Комарг: Сатиричний часопис. Львів. – [Виходив у 1933–1939 рр.].

(1226), (2405)

Краківські вісті: Український щоденник. 1943–1944 рр. Краків.

597

Краткие сообщения Института славяноведения. Москва. – [Видання АН СРСР з 1951 р.].

(1376)

Культура і життя: Українська щотижнева газета. Заснована 1923 р. Київ. – [Газета виходила у Харкові під назвами: “Література, наука і мистецтво”, “Культура і побут” (1924–1928 рр.), “Література і мистецтво”. Теперішня назва – з 1965 р.].

(1791), (1811), (1874)

Культура і побут.

480

Див. також: Культура і життя.

Кур’єр Кривбасу: Література. Культурологія. Політика. Народознавство. Журнал виходить з березня 1994 р. Кривий Ріг.

(1863)

- Ленінська молодь:** Орган Львівського обкому ЛКСМ України. Виходить з 1 березня 1940 р. Львів. – [З 1990 р. газета має назву “Молода Галичина”]. (1362), (1560), (1618)
Див. також: Молода Галичина.
- Литературна мисль:** Двумесечно списание за естетика, литературна история и критика. Орган на Института за българска литература при Българската Академия на науките. София (България). – [Журнал виходив з 1952 р.]. (1399)
- Літературна Україна:** Газета письменників України. Заснована 21 березня 1927 р. Київ. – [До 1962 р. газета мала назву “Літературна газета”]. (2212)
- Літературно-науковий Вістник:** Щомісячний часопис на базі журналу НТШ “Зоря” і франківського “Жите і Слово”. Львів. – [Виходив з 1898 р. до 1932 р. У 1907–1919 рр. М. Грушевський перевів часопис до Києва]. 258, 397, 416, (860), (862), (931), (2361)
- Літопис Бойківщини:** Записки, присвячені дослідям історії, культури й побуту бойківського племені. Самбір. – [Записки видавались у 1931–1939 рр.]. 583, 586, (1190), (1191), (1193), (1198), (1222), (1236), (1243), (1259), (2361)
- Літопис Національного музею у Львові.** Виходив до 1939 р. у Львові. – [Перший випуск за 1934 р. вийшов у 1935 р. Вийшло всього 5 номерів. З 2000 р. відновлено видання “Літопису...”]. 547, 555, 556, 558, 559, 561, 564, 570, 573-575, 581, 582, 585, 588, 589, 629, 656-658, (1251), (1264), (1267), (1270), (1279), (1280), (1283), (1285), (1893), (1895), (1908), (1917), (1921), (1923), (1926), (2002), (2031), 2032, (2037), (2046), (2047), (2060), (2070), (2078), (2081), (2087), (2369)
- Літопис Червоної Калини:** Історико-літературний часопис. Рік заснування 1929. Рік відновлення 1990. Львів. (1830)
- Львівські архієпархіальні відомости:** Видавець греко-католицький Митрополічий ординаріат. Редактор Василь Белей. Львів. – [Відомості виходили до 1938 р.]. 526, (1324)
- Львівські вісті:** Щоденник для дистрикту Галичина. 1941–1944 рр. Львів. 598
- Львовская правда:** Орган Львівського Обкому Компартії України і обласної ради народних депутатів. – [Газета видавалась у 1946–1991 рр. російською

мовою, у 1953–1965 рр. – крайнською та російською мовами. З 1991 р. газета має назву “Високий замок”].

(1386)

Див. також: Високий замок.

Львовскій Вѣстникъ: Ежедневная газета, издаваемая при Управленіи Военнаго Генераль-Губернаторства Галиціи. 1915. Львов.

374, 375

Маладосць: Штомесячны літаратурна-мастацкі і грамадска-палітычны ілюстраваны часопіс. Орган Цэнтральнага Камітэта ЛКСМ Беларусі і Саюза пісьменнікаў БССР. Заснаваны у 1953 годзе. Мінск.

(1484), (1495)

Мета: Тижневик. Орган українських поступових жінок. Львів. – [Газета виходила двічі на місяць. Річник I (чис. 1) вийшов у 1908 р.].

189, 192, (893), (1187), (1192), (1200)-(1204), (1221), (1224), (1256), (1261), (1265), (1271), (1274)

Міжслов’янські літературні взаємини: Збірник. Київ. – [Виходив у 1958–1962 рр. З 1961 р. збірник мав назву “Міжслов’янські фольклористичні взаємини”. З 1966 р. виходить як республіканський міжвідомчий збірник під назвою “Слов’янське літературознавство і фольклористика”].

(2241)

Див. також: Слов’янське літературознавство і фольклористика.

Мовознавство: Науково-теоретичний журнал Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні та Інституту української мови НАН України. Засновано у січні 1967 р. Київ. – [Попередником було неперіодичне видання “Мовознавство” – наукові записки Інституту мовознавства, які виходили у Києві протягом 1934–1961 рр.].

604, 623, (1397), (1465), (1538), (1665), (1995)

Молода Галичина: Тижневик. Львів. – [До 1991 р. газета виходила під назвою “Ленінська молодь”].

(1853), (1875), 1894), (2139)

Див. також: Ленінська молодь.

Музейний провулок: Журнал Національного художнього музею України. Засновник і видавець Національний художній музей України. Виходить з травня 2004 р. Київ.

(2085)

Назустріч: Двоптижневик: Літературно-мистецький часопис. – [Виходив у Львові у 1934–1938 рр.].

550, 552, (1241), (1244), (1245), (1255), (1295), (1296), (1306)

Народна творчість та етнографія: Журнал. Засновники журналу: НАН України, Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського, Міністерство культури України. Рік заснування 1925. Виходить раз на два місяці. Київ. – [Спочатку журнал виходив під назвою “Етнографічний вісник” (1925–1932 рр.), згодом – “Український фольклор” (1937–1939 рр.), “Народна творчість” (1939–1941 рр.), “Наукові записки” (т. 1–3: 1947–1954 рр.). З 1957 р. – під назвою “Народна творчість та етнографія”].

(1427), (1932), (2028), (2166)

Народознавчі зошити: Двомісячник Інституту народознавства Національної Академії Наук України. Виходить з січня 1995 р. Львів.

(1812), (1826), (1831), (2082), (2107)

Наукові праці НБУ імені В. І. Вернадського: Видання Центральної наукової бібліотеки імені В. І. Вернадського. 2000 р. Київ.

(1845), (1898), (1905), (1911)–(1913), (1916), (1920), (1924), (2008), (2093)

Науково-інформаційний бюлетень Архівного управління УРСР. Київ. – [Заснований у 1947 р. У 1949–1957 рр. бюлетень видавався російською мовою. З липня–серпня 1965 р. виходить під назвою “Архіви України”].

(1433)

Див. також: Архіви України.

Научно-Литературный сборник “Галицко-русской Матицы”. Львів. – [Видання культурно-освітнього товариства “Галицько-руська Матиця”. Збірник виходив у 1901–1908 рр.].

116, 151, 158, 195

Наша Батьківщина: Орган українського краєзнавчо-туристичного товариства “Плай” у Львові. – [1937–1939 рр.].

571

Наша культура: Науково-літературний місячник. Головний Редактор і Видавець Професор Д-р І. Огієнко. Варшава.– [Місячник видавався у 1935–1937 рр. З 1958 р. виходить як додаток до газети “Наше слово”].

546, 549, 557, 562, 569, 579, 580, (1250), (1260), (1263), (1266), (1268), (1284), (1298), (1300), (1305), (1457), (1475), (1552), (2396)

Наша школа: Науково-педагогічний журнал. Орган Товариств українських учителів середніх і висших шкіл “Учительська громада” у Львові і “Тов. ім. Сковороди” у Чернівцях. – [Журнал виходив у 1911 р.].

270, 372, (927), (929)

Наша ніва. – [Білоруська газета. Виходила у 1905–1909 рр. у Вільнюсі].

207

- Наше життя = Our Life:** Publ. monthly by Ukrainian National Women's League of America, Inc.: Щомісячник. Видає Союз українок Америки. Виходить з січня 1944 р. Нью-Йорк.
(1626), (1806), (1877)
- Наші дні:** Єдиний український літературний мистецький журнал. Львів. – [1941–1944 pp.].
596, (1336)
- Неділя:** Культурно-громадський тижневик. Засновник газети – видавництво “Вільна Україна”. – [Газета виходила з квітня 1993 р. у Львові].
(934)
- Неман:** Литературно-художественный и общественно-политический журнал. – [Журнал видавався з 1960 р. у Мінську (Беларусь)].
(1503)
- Нива:** Часопись посвячена справам церковним і суспільним. Львів. – [1908–1939 pp.]
208, 450, 455, (895), (2370)
- Нова зоря:** Тижневик. Орган української християнської організації. Львів. – [1933–1939 pp.].
473, 478, (907)
- Нова Рада:** Політично-суспільна часопись. Виходить кожного дня крім неділь і свят. Львів. – [1919–1920 pp.].
434, 440, (1005), (1007), (1030)
- Нова хата:** Журнал для плекання домашньої культури. Львів. – [Журнал видавався у 1926–1939 pp. Виходив раз на місяць у 1925–1934 pp., два рази на місяць – 1935–1939 pp.].
488, 489, 514, (1109), (1110), (1115), (1155), (1159), (1197), (2363), (2403)
- Новий час:** Ілюстрований популярний часопись. Львів. – [1923–1939 pp.].
447, 517, 532, 585, (1188), (1240)
- Нові дні = Nowi dni:** Український універсальний журнал: Література, мистецтво, наука, суспільне життя. Торонто. – [Журнал виходив з січня 1950 р. до 1982 р.].
(1717)
- Нові шляхи:** Літературно-мистецький і громадський журнал. Під загальною редакцією А. Крушельницького. Львів. – [Журнал виходив у 1929–1933 pp.].
500, 502, (1130), (1131), (1137), (1142), (1146), (1147), (1168), (1175)

Образотворче мистецтво: Орган управління в справах мистецтв при Раднаркомі УРСР та Спілки радянських художників. Київ. – [Журнал видався з 1939 р.].

(1961)

Обрії: Тижневик. Львів. – [Виходив з 1936 р.].

563

Пам'ятки України: історія та культура: Науковий часопис. Видання започатковано 1969 р. Київ.

(1782), (1827), (1838), (1929), (1958), (1987), (1988), (2161), (2205), (2207)

Письмо з Просвіти: Місячник. Орган товариства “Просвіта” у Львові. – [Часопис виходив у 1877–1879 рр., видання відновлено у 1907 р.].

325, (957)

Питання слов'янського мовознавства = Вопросы славянского языкознания. Львів. – [Видання Львівського державного університету ім. І. Франка. Перші випуски вийшли у 1948–1949 рр. як Наукові записки Львівського державного університету ім. І. Франка].

603, 606-611, 618, 619, 621, (1400), (1404), (1407), (1409), (1411), (1435), (2238)

Питання слов'янської філології: Збірник статей. Львів. – [Видання Львівського державного університету ім. І. Франка. Кафедра слов'янської філології. Збірник виходив з 1960 р.].

(1420)

Питання українського мовознавства: Збірник статей. Львів. – [Видання кафедри української мови Львівського державного університету ім. І. Франка. Збірник виходив з 1956 р.].

613, 616

Полымя: Орган Саюза письменнікаў БССР. Літаратурна-мастацкі і грамадска-палітычны часопис. Заснаваны ў 1922 годзе. Мінск.

(1125), (1462), (1483), (1501)

Поступ: Студентський вісник. 1921 р. Львів.

442, 444, (2351), (2371), (2400)

Поступ: Щоденна газета. Виходить з 22 жовтня 1997 р. Львів.

(1964), (2003), (2004), (2026), (2071), (2120), (2127), (2148), (2154), (2162)

Правда Украины: Всеукраинский еженедельник. Киев. – [Газета почала виходити з 1.01.1938 р. під назвою “Советская Украина”, а з 1944 р. – як “Правда Украины”].

601

- Проблеми слов'язознавства:** Республіканський міжвідомчий науковий збірник. Львів. – [Виходить з 1970 р. Видає Львівський національний університет імені Івана Франка].
641-644, (1544), (1559), (1606)-(1608), (1686), (1787), (1896), (1900), (1903), (1914), (1919), (2036), (2054), (2066), (2074), (2092), (2126)
- Проглас:** Тримісячно списание на Филологическия факултет при Великотърновския университет “Св. св. Кирил и Методий”. Велико Търново (България). – [1994 р.]
(1702)
- Радянське літературознавство:** Науково-теоретичний журнал. Орган Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР та Спілки письменників України. Київ. – [Виходив щомісяця з 1957 р. З 1990 р. журнал має назву “Слово і час”].
(1401), (1506), (2270)
Див. також: Слово і час.
- Ратуша:** Львівська міська газета. – [Заснована Львівською міською радою 2 жовтня 1990 р.]
(2040)
- Рідна школа:** Щомісячний науково-педагогічний журнал. Видається з травня 1922 р. Київ.
(1998)
- Роден край:** Газета. Одеса. – [Додаток до газети “Урядовий кур’єр”. Видається болгарською мовою з 1990 р.]
(2189)
- Розбудова держави:** Незалежний громадсько-політичний часопис. Засновник – видавництво ім. О. Теліги. Виходить з березня 2000 р. Київ.
(1746), (1936), (1951)
- Рукописна та книжкова спадщина України:** Археографічне дослідження унікальних архівів та бібліотечних фондів. Київ. – [2005 р.]
(2098), (2106)
- Руслан:** Християнсько-суспільний дневник. Виходить у Львові що дня, крім неділь і руских свят. 1897–1914 рр. Львів.
327, 328, 370, 952
- Русская речь:** Научно-популярный журнал Института русского языка АН СССР. Основан в 1967 г. Москва.
(1534)

- Русскій голос:** Тижневик. Орган Галицко-русской Народной организации. – [1922–1936 рр. Львів].
(1286)
- Русскій Филологическій Вѣстникъ:** Ученый журнал, издаваемый под ред. М. А. Колосова. Варшава. – [1879–1914 рр.].
185, 195, 210
- Самбірські вісті:** Газета. Самбір. – [1992 р.].
(1678)
- Світ:** Ілюстрований журнал. Львів. – [Виходив з 1925 р.].
470
- Славяни:** Месечно списание на славянския комитет в България. София. – [Журнал виходив з 1946 р.].
(1341), (1413), (1417), (1421)
- Славянское языкознание:** Сборник статей. Издание АН СССР. Москва. – [Збірник виходив з 1960 р.].
605
- Слово і час:** Журнал Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України та Національної Спілки письменників України. Заснований у січні 1957 р. Київ. – [До 1990 р. – “Радянське літературознавство”].
(1751), (1829), (1959), (2142)
Див. також: Радянське літературознавство.
- Слов’янське літературне єднання:** Збірник статей. Львів. – [Виходив з 1958 р.].
617
- Слов’янське літературознавство і фольклористика:** Збірник наукових праць. Видає Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка та Інститут мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського НАН України. Виходить з 1966 р. Київ. – [Видається замість збірників “Міжслов’янські літературні взаємини” (1958–1963 рр.) та “Міжслов’янські фольклористичні взаємини”].
(1454)
Див. також: Міжслов’янські літературні взаємини.
- Службовик:** Становий і фаховий часопис українських приватних службовиків. Орган “Союзу українських приватних урядників Галичини”. 1920 р. Львів.
426, 428, 451, 453, 460, (1011), (1032)
- Стара Україна:** Часопис історії і культури. Львів. – [1924–1925 рр.].
464, (1047), (1049), (1053), (1065), (1066), (1071), (2311), (2389), (2390)

- Старые годы:** Ежемесячник для любителей искусства и старины. Петербургъ. – [1908–1916 pp.].
(977)
- Суботня пошта:** Газета. Львів. – [1996 p.].
(1780)
- Сучасність:** Література, мистецтво, суспільне життя. Щомісячний часопис незалежної української думки. Виходить з 1961 р. Київ. – [До 1992 р. часопис виходив у Мюнхені].
631-633, 646-648, 661, 662, 671, (1669), (1783), (2021)
- Украинская Жизнь:** Ежемесячный научно-литературный и общественно-политический журналъ. Москва. – [Видавався російською мовою з 1911 p.].
378, (943)
- Україна:** Громадсько-політичний, літературно-художній ілюстрований тижневик. Київ. – [Видавався як щомісячник з травня 1941 р. до липня 1955 р., раз на півмісяця – у 1991 р., щомісячно – у 1992 р., відтоді знову виходить як тижневик].
(1340), (1428)
- Україна:** Орган Українського Наукового Товариства в Києві. Науковий трьохмісячник українознавства. Видає Українське Наукове Товариство в Києві під загальним проводом голови Товариства М. Грушевського. Київ. – [1907–1928 pp.].
385, (877)-(879), (961), (964), (968), (983), (1070), (1083), (1123), (1138), (1139), (1149)
- Україна. Наука і культура:** Щорічник. Видання АН України, товариства “Знання України”. Київ. – [До 1991 р. – “Наука і культура. Україна”. Щорічник АН УРСР. Товариство “Знання УРСР”].
(1772), (1781)
- Українська книга:** Тримісячник, присвячений бібліології та бібліофільству. Орган Бібліологічної Комісії Товариства ім. Шевченка та Українського у Львові. – [Виходив за редакцією Є. Ю. Пеленського з 1937 p.].
594, (1288), (1292)-(1294), (1302), (1304), (1311), (1313), (1316), (1319), (1322), (1332), (1337), (2230)
- Українська мова і література в школі:** Науково-методичний журнал. Засновник – Інститут педагогіки АПН України. Київ. – [До 1963 р. – під назвою “Українська мова в школі”].
(1379), (1459)

- Українське літературознавство:** Міжвідомчий республіканський збірник. Видання Львівського державного університету ім. Івана Франка. Виходить з 1966 р. Львів.
672, (1489), (1502), (1556), (2259)
- Українське мистецтво = L'art Ukrainian:** Місячник української плястики. 1926 р. Львів.
(1185)
- Українське мистецтвознавство:** Республіканський міжвідомчий збірник. Видання АН УРСР, Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського. Видається з 1967 р. Київ.
(1468), (1473), (1497), (1509)
- Українське слов'янознавство:** Збірник статей. Львів. – [Видання Львівського державного університету ім. Івана Франка. 1970–1975 рр.].
(1513), (2126)
- Український історик:** Журнал українського історичного товариства. Нью-Йорк, Торонто, Київ, Львів, Мюнхен. – [Виходив з 1963 р.].
(1523), (1529)
- Український історичний журнал:** Науковий журнал. Заснований у 1957 р. НАН України, Інститутом історії України. Київ.
(1445), (1524), (2261)
- Український Науковий Збірник:** Видання Українського Наукового Товариства в Києві. – [Збірник виходив з 1908 р. під назвою “Записки Українського Наукового Товариства в Києві”].
380-382
Див. також: Записки Українського Наукового Товариства в Києві.
- Українсько-Руський Архів:** Видання Історико-філологічної секції НТШ у Львові. Львів. – [1906–1925 рр. Серія була продовженням “Руської історичної бібліотеки”, заснованої у 1886 р. Редакторами окремих томів були І. Свенціцький, М. Возняк, І. Франко та інші вчені].
16, 18, 179, 212, 266, 267, (1672), (2311), (2317), (2379), (2391)
- Університетські Изв'єстія.** Київ. – [1897–1914 рр.].
(914), (923)
- Урядовий кур'єр:** Газета центральних органів виконавчої влади України. Заснована в 1990 р. Київ.
(2163)

- Учитель:** Орган “Руського Товариства Педагогічного”. Виходить 5 і 20 н. ст. кожного місяця. 1910 р. Львів.
221, (2364), (2376)
- Учитель:** Педагогічно-науковий збірник. Видання Станової організації “Взаїмна Поміч Укр. Учителства” під редакцією М. Таранька. Львів. – [Збірник виходив з 1925 р.].
471, (1081)
- Христос наша сила:** Популярний ілюстрований тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального національного життя серед українських родин. Додаток до “Мети”. Львів. – [Виходив у 1933–1939 pp.].
(1215), (1262)
- Чумацький шлях:** Науково-популярний журнал. Виходить з 1999 р. Київ.
(2164)
- Шляхи:** Орган українського студентства. Ілюстрований півмісячник літератури і громадського життя. Львів. – [1913–1917 pp.].
411
- Archiv für Slavische Philologie:** Herausgegeben von V. Jagić. Berlin. – [1876–1929].
304
- Časopis pro moderní filologii a literatury:** Vydává Klub moderních filologů. Praha. – [Перший річник журналу вийшов у 1911 p.].
(1034)
- Dawna sztuka:** Czasopismo poświęcone archeologii i historii sztuki. Zakład Narodowy imienia Ossolińskich. 1938. Lwów.
587
- Dziennik ludowy:** Organ Polskiej Partji Socjalistycznej. Redaktor Artur W. Hausner. Lwów. – [1918–1934].
(1061)
- Кwartalnik historyczny:** Organ Towarzystwa historycznego założony przez X. Liskiego. – [1887–1939 pp. Львів].
(981), (1043), (1062), (1079), (1080)
- Lětopis.** – [Газета видавалась у 1990-х роках ХХ ст. у Будишині (колишня НДР)].
(1692)

- Listy filologické:** Vydávají se nákladem Jednoty českých filologů v Praze. Odpovědní redaktoři O. Hujer, J. Jakubec, O. Jiráni. 1923. Praha. (1044)
- Ognisko:** Czasopismo dla spraw drukarskich i pokrewnych zawodów. Redaktor J. Hudec. Lwów. – [1895–1933]. (1060)
- Przegląd Wileński:** Tygodnik polityczny, społeczny literacki. Wilno. – [1912–1930]. 513
- Rocznik slawistyczny:** Wydawany przez J. Łosia, K. Nitscha i J. Rozwadowskiego. Kraków. – [Журнал видавався з 1908 р.]. (1033), (1186)
- Slavia:** Časopis pro slovanskou filologii. S podporou ministerstva školství a národní osvěty vydávají O. Hujer a M. Murko. Tiskem a nákladem České Grafické Unie A. S. Praha. – [1923–1924]. (1039), (1045), (1051), (1063), (1073), (1105), (1208), (1209)
- Ukrainische Rundschau.** – [Журнал виходив з 1903 р. у Відні під назвою “Ruthenische Revue”. У 1906–1915 pp. – під назвою “Ukrainische Rundschau”]. 344
- Warszawskie zeszyty ukrainoznawcze = Варшавські українознавчі записки:** Періодичне видання. Науковий українознавчий щорічник. Варшава. – [Щорічник видається з 1989 р.]. (1820), (1839)
- Zeitschrift für Slavische Philologie:** Im Auftrage der Akademie der Wissenschaften und Literatur in Mainz herausgegeben von M. Vasmer und M. Woltner. 1954. Heidelberg. (1248)
- Ziemia:** Organ Polskiego Towarzystwa krajoznawczego. Ilustrowany miesięcznik krajoznawczy. Warszawa. – [1910–1939]. 539, (1239)

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- А**брамович Д. И. 305
Авраамій Смоленский 347
Адріанова В.
(Адрианова-Перетц В. П.,
Адріанова-Перетц В.) 231, 306,
2229, 2281, 2342
Айзеншток І. Я. 726
Айналовъ Д. В. 345
Александрова Л. 2316
Александрович В. С. 1679, 1843,
1844, 1923, 1929
Александрович Ю. 1695
Александрович-Павличко Я. 1719,
1743, 2323, 2327
див. також Павличко Я. О.
Алиськевич А. 1947
Алферовъ А. 261
Алчевська Х. 1706
Амвросій, митрополит 651
Анастасевич В. 851
Андрієвський О. Ю. 691
Андрохович А. 72, 691, 1150
Андрусак М. 1210, 1249, 1288,
1308, 1309, 2195, 2380
Анісімова Р. 1342, 1369
Анна, цариця 1075
Антіох 1902
Антоник О. В. 1720, 1758
Антонич Б.-І. 2195
Антоній Подольський, отець 910,
1596
Антонович В. 854
Антонович Д. 592, 1791, 2175
Антонюк Г. С. 2312
Антонюк Н. 2357
Анушкин А. 1498
Аристов 416
Аркуша О. 843
Арнаудов М. 2365
Арофікін В. Є. 728, 1557, 1619
Арсенич П. 2028
Арсирій С. 1960
Архипенко Є. 633, 1783
Архипенко О. (Архипенко А.) с. 6,
16, 18, 566; 631-633, 646-648,
661, 671, 1783, 2151, 2152, 2156
Асєва Н. Ю. 710
Астафєв В. К. 1474
Атанасов П. 644, 1421, 1445, 1475,
1559, 1607
Атраховіч К. К.
(Кандрат Крапіва) 1482
Афанасьєв В. А. 726, 732, 1499,
1791, 1811
Ахрыменка П. П. 1519-1521, 2255
див. також Охріменко П. П.
Бабота Л. 1721, 1725, 1740, 2326
Баб'як П. Г. 755, 771, 1759, 1890,
2281, 2282, 2330, 2331
Багалій Д. 1103, 2103
Багдановіч М. 1539
див. також Богданович М.
Багмет М. О. 776
Багмут А. Й. 1995, 2029
Багмут Й. А. 1469
Бадан О. 1695
Бадяк В. 1891, 1931

- Бажан М. П. 691, 698, 701, 708,
712, 720, 722, 726, 727, 730, 732,
734 -737, 739-741, 744, 748,
1466, 1471, 1480, 1487, 1488,
1499, 1500, 1737
- Базюк О. 554, 593, 1279
- Басва Т. Ф. 1990
- Байцура Т. 1476, 1505
- Балабан Г., єпископ 2276
- Балабан Ф. Ю. 2276
- Балабушевич Т. А. 2295
- Баландюк Т. 2226
- Бандрівський Д. 1450, 1728
- Бандрівський М. С. 1892
- Бантыш-Каменский Н. Н. 2342
- Баран В. К. 1602
- Баранович Л. 2276, 2291
- Барановський П. с. 604; 2255
див. також Бараноўскі П.
- Бараноўскі П. 1125
див. також Барановський П.
- Барвінський Б. О. 636, 810, 1006,
1164, 1375, 1737, 1913, 1998,
2100
- Барвінський В. 552, 2175
- Барвінський М. 634
- Барвінський О. Г. с. 16; 72, 102,
634-639, 771, 1695, 1947, 2063,
2330
- Барвінські (родина) 2330
- Барысенка В. В. 1477, 1485
- Барсов Є. 844
- Батіг М. 750, 1812, 1893, 1894,
1961, 2030, 2031, 2046, 2413
- Батрак Л. 2183
- Батюк Л. І. с. 9; 674
- Бахмат К. П. 1513, 1573
- Бача Ю. 1721, 1725, 1740, 2326
- Бачинський А. 72
- Бачинський В. М. 795, 1760
- Бачинський М. 795
- Бачинський Р. 1707, 1760
- Бачинські О. і І. 72
- Бевзенко С. П. 1657
- Бегунов Ю. К. 2243, 2250
- Безпальчук О. Я. 2308
- Белоброва О. А. 2333, 2342
- Белодед І. К. 1551
див. також Білодід І. К.
- Бельчиков Н. Ф. 2250
- Бендзар Б. П. 2313
- Бенешевичь В. Н. 232
- Бербека О. Г. 2337
- Бережанин (Бережанинъ И.) 5,
1476
- Бережна Н. Р. 2244
- Береза-Верхола М. 72, 1151, 1152
- Березин Ф. М. 2288
- Березовський І. П. 756
- Бѣрецкій И. 5
- Беринда П. 1787, 2275, 2278
- Берков П. Н. 1512, 2257
- Берліц 2173
- Бернштейн М. Д. 1570, 1609, 1616
- Бернштейн С. Б. 1600, 2249
- Бецкий 43
- Белінський 43
- Белінський М. Я. 1474
- Белозерський І. 2167
- Беляєва (Беляева) Л. В. 2251, 2260,
2270, 2285, 2287, 2289, 2292,
2297, 2298, 2302
- Белякевич 1338

- Биковський Л. У. 1845, 2195
Бирюк Я. Д. 1410, 2236
Бистряков О. В. 2262
Битюцька Л. І. 2269
Біганський (Биганский) Р. М.
1528, 1636, 2293, 2304
Бідер Г. 828
Біла Н. 1996
Біла О. 2032, 2129
Біланюк П. 2279
Білас 873
Білецький А. 72
Білецький Л. 1695
Білецький О. 1446
Білецький П. 1745
Білик М. Й. (Билык М. И.) 681,
1464
Білінський Б. 1643
Білодід І. К. 1389
див. також Белодед І. К.
Білокінь С. І. (Білоконь С.) 2033,
2049, 2334
Білоніжка П. 2097, 2102
Білоус М. 1698, 1699, 1722
Білоус Ф. 693, 750
Білявська О. О. 1570
Біляк 660
Білянський П. 268, 303, 940
Біляннюк П. 2279
Біляшівський (Біляшевський) М. Ф.
72, 1499, 1784
Бірюльов Ю. 801, 2183
Благий В. Б. 1813
Блюміна І. М. 819
Богайчук М. А. 2313
Богачевський К. 72
Богданович М. с. 11; 1503
див. також Багдановіч М.
Богданській Г. (Богданський) 5, 944
Богомолець 1969
Богомолів Д. В. 2109
Богумиль А. 215
Бодуен де Куртене І. с. 9; 971
див. також
Vaudoin de Courtenay J.
Бодянський О. М. 744, 853
Божко М. 1815, 1817, 1823, 1832,
1840
Божков С. 1399, 2324
Божкова-Кавалджієва С.
(Божкова-Кавалджиева С.)
1560, 1574
Бозвел Н. 1531
Бойко І. З. 2251, 2256
Бойко Т. с. 585
Бойченко М. Д. 2375
Бойчук М. 1833
Болтівець С. І. 819
Боляк О. С. 816
Большаков 1530
Бондар І. 1737
Бондар Л. П. 1645, 1649, 1654,
1655, 1819
Бордуляк Т. 2330
Бордун М. Д. 1462, 1521, 1749
Борн В. 1187
Борковський В. І.
(Борковский В. И.) 1357, 1534,
2034, 2173, 2288
Боровкова-Майкова М. С. 349
Боршак І. 820, 1695
Боряк Г. 826, 839
Бостль Ф. 1843

- Ботев (Ботев) Х. с. 569; 101, 1352, 1574
- Боткин М. П. 1327
див. також Botkine M. P.
- Боцян О. (Боцян Й.) 30, 72, 486, 895, 1375, 2173
- Боянівська М. 1846
- Брайлян Н. 2387, 2388
- Брандтъ (Брандт) Р. Ф. с. 9; 307
- Брега Г. 793
- Брик І. 72, 640, 1068, 1280, 1821, 1913
- Брикович О. 72, 1153, 1154
- Бродская В. Б. 683
- Брокъ О. 346, 2410
див. також Broch O.
- Броневский В. 5
- Брухнальський В. 1695
- Брюкнер О. (Брікнер А.) с. 581, 582; 120, 197, 200, 354, 810, 971, 1600, 1607, 1767, 2254, 2272
див. також Brückner A.
- Будде Е. 269
- Будзиновський В. 419, 441
- Будовниц І. У. 695
- Бузул 1101
- Букатович Л. 1281
- Булавицька М. В. 2251
- Булатова С. О. 816
- Булахов М. Г. 725, 729, 754, 2333, 2342
- Булаховська Ю. Л. 2313
- Булаховський (Булаховский) Л. А. 604, 605, 1373
- Булгак О. В. 1949, 2160
- Булега Н. 1847
- Бунимович Н. Т. 2288
- Буняк П. 1211
- Бурдуланюк В. М. 1628
- Бурлака Г. М. 802
- Буссе Н. В. 2246
- Бутович М. 1868
- Бутрин М. Л. 778, 1660, 1723, 1761, 2274, 2303
- Бухаркін П. 1922, 2362
- Буць О. 1282
- Бучинський Б. 1311
- Бучко І. 534, 1279
- Бучко Р. 1390
- Бушко Г. 2130
- Бушак С. 1932
- В**авричин М. Г. 1636
- Вагилевич І. (Вагилевичъ І.) 5, 14, 191, 944, 1327, 1704, 2213
- Вагилевич К. 1721, 1725, 1740, 2326
- Вакарчук І. 843, 2050, 2097, 2102, 2141
- Вальо М. А. с. 18; 1561, 1636, 1680, 1814, 1878, 1980, 2009, 2125, 2131, 2313, 2330, 2349, 2373, 2421
- Варварецький Ю. А. 710
- Варнеке Б. В. 233, 234
- Вархол Й. 1721, 1725, 1740, 2326
- Варченко І. О. 1432
- Василевський Л. 2282, 2331
- Васильєва Л. П. с. 18; 2132
- Васілеўская А. Д. 2254
- Вашенко Г. 1955
- Вдовичин І. 772, 2350, 2351
- Вежбовський Г. 1734
- Венедиктович В. 1679

- Венелін Ю. І. (Венелин Ю. И.) 5,
1427, 1476, 1531, 1640, 2179,
2365
див. також Гуца-Венелін Ю. І.
- Вервес Г. Д. 1437, 1620, 1919,
2247, 2260, 2285, 2289, 2292,
2297, 2302
- Вергановський 1663, 1695
- Вергун Н. 1616, 2133
- Веремчук Т. 2097
- Верещагинъ В. А. 380, 977
- Верхратський І. Г. 102, 1469, 1649,
2184, 2358
- Веселовський О. М.
(Веселовський О. Н.) с. 591,
592, 598, 614; 89, 847, 2142
- Весоловський Я. 814
- Ветухов А. 196
- Вечірко Р. 2134
- Верещагин В. В. 138
- Вилліє 5
- Винниченко В. 29, 421, 492, 1706,
1866, 2220, 2307, 2388
- Висоцька П. Ю. 2262
- Витанович І. 776
- Витвицкий С. 186
- Вишне夫斯基 І. 1564
- Вишнинецкий 1419
- Вігурська Г. 1391
- Вільде І. 731, 2135
- Вінниченко О. 1928
- Вінцюк Т. К. 819
- Вітик С. 1103
- Вітрук Л. Д. 2261
- Власенко В. В. 2406
- Власов О. М. 664, 665, 1502
див. також Уласав А. М.
- Вовк Ф. 845, 1706, 1942
- Вовчок М. 165
- Вознесенський 1679
- Возний Т. М. 1659, 2020
- Возницький Б. 843, 1629, 1904,
2186, 2197
- Возняк М. С. с. 565, 609; 270, 456,
471, 705, 707, 712, 716, 731, 737,
807, 820, 886, 900-902, 915, 926,
930, 947, 961, 1012, 1027, 1031,
1067, 1072, 1081, 1276, 1338,
1342, 1441, 1449, 1524, 1527,
1620, 1636, 1645, 1654, 1672,
1682, 1689, 1707, 1716, 1737,
1738, 1768, 1774, 1814, 1819,
1822, 1834, 1861, 1913, 1922,
1962, 1963, 1969, 1973, 1976,
1980, 2009, 2068, 2097, 2101,
2102, 2135, 2173, 2175, 2176,
2180, 2184, 2195-2198, 2235,
2259, 2281, 2330, 2364
- Войков П. 2109
- Войнаровський Т. 72, 1295
- Войтович І. 802
- Войцеховская И. Н. 2310
- Вол Б. 2135
- Волицький В. 72, 1156, 1157, 2325
- Волков Р. М. 1342, 1463
- Волкович 979
- Володимир Мономах
(Владимиръ Мономахъ) 99, 116,
663, 1183
- Волосенка П. 1648
- Волосянська В. с. 591
- Волошин Л. В. 843, 1935, 1941
- Волошин О. 2103
- Волощак В. 1947
- Вондрак В. с. 9

- Воробкевич І. 185
Воронецький Е. А. с. 599, 610;
1358, 1817, 1819
Вороний М. 1101, 1941
Воронич Г. В. 819
Воронкова Т. І. 816
Вострякова А. 790, 1604
див. також Свенціцька А. М.
Вошевська Н. 2413, 2418
Врачанський С. 101, 1531, 1582
Врочинська Г. 1895
Вукович Б. (Вінцентій) 2276
Вуковичі 2276
Вяземський П. 147
- Г**абор В. 779, 2358, 2378, 2379,
2389-2391
Гавриленко В. О. 2268
Гаврисевич М. 1648
Гайнічеру О. І. 2324
Гайова О. 649, 1695
Галайчак Т. 626, 627, 1737, 1774
Галан Я. О. с. 608; 731, 1347
Галенко І. Г. (Галенко И. Г.)
с. 590; 682, 1551, 1575, 1607,
1630, 1700, 1792, 1849, 1896,
2035, 2036
Галушко М. В. 1635, 1678, 1681,
1684, 1687, 1695, 1946, 1972,
2017, 2318, 2366, 2367, 2375,
2381, 2381, 2387, 2389, 2394,
2397, 2399, 2402
Галушинський І. 1322
Галятовський (Галатовский) І.
248, 2291, 2360
Гальченко О. М. 1675, 1897
Гальченко С. А. 802, 2049
Гальченко Ю. с. 585
Гамалій Г. І. 2411, 2417
Гамаль 333
Ганцов (Ганцов) В. М. 1002, 1695
Гарабурда В. М. 2276
Гарасим Я. 1819, 2050, 2141
Гарасимів Л. 2137
Гартен М. 1964
Гартнер Ф. (Теодор) 102
див. також Гартнер Ф.
Гассанова Н. 1965
Гацкова С. В. 1962, 2359, 2381
Гашек Я. с. 609
Гаяк В. 2094
Гвоздева П. 1374
Гвоздецький Е. 72
Гебнер Р. 2324
Геккель Е. 141
Гелей С. 2141
Гелитович М. 1850, 2037, 2138
Геляс Б. 2407
Гембарович М. с. 14, 573; 1400,
1568, 2089, 2242, 2247
див. також Gębarowicz М.
Геник Л. 1998
Генсьорський А. І.
(Генсиорский А. И.) с. 5; 1392,
1728, 2234, 2242
Георгиев В. 743, 749
Герасимова Г. П. 2324
Герасимчук В. 1648
Гербільський (Гербильский) Г. Ю.
681, 1415, 1440
Гермайзе О. 2103
Геренчук К. І. (Геренчук К. И.)
734, 735
Гете (Гете) Й. В. 84, 1206, 1966

- Гехтер М. 2025
 Гец Л. 2156
 Гжицький С. З. 1774
 Гижий В. Л. 1967
 Гизель И. 2291
 Гирич І. 2033, 2090
 Гімельфарб Г. М. 2251
 Глаголевъ 5
 Гладкий М. 384
 Глинка Ю. 5
 Глинський І. 2330
 Глотова Г. 1898
 Глуховецький Б. Л. 829
 Глушко М. 1954
 Глущенко М. 2156
 Гнатенко Л. А. 2098
 Гнатенко С. 1745
 Гнатишак М. 1529
 Гнатюк В. М. с. 7; 779, 787, 842, 844, 845, 853, 862, 935, 937, 979, 1021, 1449, 1452, 1476, 1524, 1601, 1645, 1660, 1663, 1691, 1706, 1707, 1743, 1925, 1942, 2130, 2175, 2176, 2181, 2184, 2191, 2281, 2314, 2330, 2358
див. також Hnatjuk V.
 Гнатюк М. І. 628, 798, 808, 1631, 1698, 1701, 1704, 1707, 1709, 1713, 1808, 1816, 1837, 1851, 1966, 2314, 2377
 Гневишева О. 814
 Гоголь М. В. (Гоголь Н. В., Гоголь-Яновскій Н. В.) с. 564, 570; 3, 43, 76, 92, 95, 165, 234, 517, 546, 548, 1038, 1257, 1363, 1777, 2025, 2044, 2116, 2228
див. також Gogol M. W.
 Голенченко (Галенчанка) Г. Я. 757, 758, 2305
 Голинська О. 2207
 Голобуцький П. В. 820
 Головата Л. В. 2099, 2337
 Головацький І. Ф. (Головацкий И. Ф.) 5, 881
 Головацький Я. Ф. с. 570, 601; 5, 102, 177, 760, 797, 851, 853, 1422, 1490, 1709, 1734, 1948, 1963, 2236
 Голод І. 1762, 2139
 Голоскевич К. Г. 224
 Голубець М. 693, 750, 1013, 1028, 1069, 1082, 1106, 1240, 1378, 1941, 2033, 2357, 2395, 2414
див. також Holubets N.
 Голубович В. 1759
 Гольберг М. Я. 1576, 1793, 1817, 1852, 1967, 2038
 Гольденберг Л. І. 1401, 1469, 2245, 2260, 2309
 Гольдштейн (Гольдштейн) М. 2141, 2182
 Гомер 99
 Гончар О. І. 1577, 1597
 Гончаренко 1906
 Горак Р. 1999, 2003, 2011, 2026
 Гораль Г. 2140
 Горбатко В. 1724
 Горбатюк В. Т. 2141, 2182
 Горбач О. с. 9; 706, 723, 1820
див. також Horbach O.
 Горбачевський 1695
 Гординський С. 640, 692-694, 696, 750, 780, 1644, 1759, 2039, 2156
див. також Hordynsky S.

- Гординський Я. с. 18; 971, 1029, 1047, 1048, 1064-1066, 1075, 1077, 1231, 1277, 1695, 2184, 2384
- Гордій М. П. 2303, 2315, 2407
- Гордійчук М. М. 1504
- Горецький А. В. 1570
- Горникевич Т. 1214
- Горняткевич Д. 693, 1375, 2040, 2183
- Городецький А. В. 1570
- Горфункель О. Х.
(Горфункель А. Х.) 1972, 2266
- Горький (Горькій) М. 123, 133, 165, 492, 2388
- Гостиняк С. 1725
- Гошовський М. 1068
- Гоян Я. П. 1613
- Грабар І. с. 18; 1619, 1826, 2087, 2116, 2156
- Грабар С. 1939, 1946
- Грановський Б. 2392
- Гребеняк В. 950, 963
- Гребінський С. 1364, 1365, 1370
- Грек Максим с. 598
- Гречко І. 1853
- Грибовська О. І.
(Грибовская А. И.) 1522, 1578, 1580
- Грибовцьдовь А. С. 134
- Григораш Д. 1610
- Григораш Н. Д. с. 18; 1606, 1608, 1702, 1703, 1763, 1794, 1818, 1899, 1900, 1967, 2000, 2001, 2100, 2181, 2402, 2422
- Григорович В. І. 744
- Григорчук Л. М. 1726
див. також
Коць-Григорчук Л. М.
- Грика І. 1402
- Гриневецький М. 1440
- Гринів О. 2032
див. також
Корнутко-Гринів О.
- Гринчишин Д. Г. с. 10, 575; 102, 624, 1632, 1645, 1681, 1854, 2005, 2041, 2042
- Грицак Е. 1200
- Грицак Я. 781, 1764, 2033, 2090
- Гриценко О. О. 2160
- Гриценко П. 1795, 1820, 2005
- Грицюта М. С. 1565, 1569, 1609, 1616
- Грищенко О. 2151, 2156
- Грінченко Б. 848, 1948, 2330
- Громницька І. Є. 2244, 2274
- Громова Н. М. 683, 2362
- Грох-Грохольський Ю. 415
- Грузинській А. 261
- Грушевський (Грушевській) М. С.
с. 598; 8, 61, 176, 179, 471, 475, 493, 795, 844, 846, 854, 859, 870, 927, 1067, 1072, 1083, 1089-1091, 1103, 1663, 1716, 1718, 1741, 1742, 1768, 1925, 1976, 1997, 2149, 2175, 2176, 2181, 2182, 2364
- Грушевський О. 2025
- Грушецький І. 1737
- Гудзій М. К.
(Гудзий Н. К.) 705, 826, 1446, 2235
- Гуер О. 1063
див. також Hujer O.

- Гузик В. с. 585
 Гуйванюк Н. 1855, 2421
 Гуменюк Є. М. 2281, 2282
 Гуменюк М. 2127
 Гуменюк М. П. 759, 765, 1660, 1980, 2242, 2267
 Гумецька Л. Л. с. 10, 11, 575; 1379, 1465, 1538, 1581, 1726, 1728, 1730, 1883, 2173, 2285
 Гумницька Н. 1970
 Гумницький-Гончаренко А. 1906
 Гунський М. К. 839
 Гунченко Ю. Л. 2289, 2292, 2297, 2298, 2302
 Гургула І.
     (Гургула І., Гургулівна І.) 72, 1110, 1146, 1158, 2183, 2322
 Гурева М. С. 2265
 Гуркевич В. 1190
 Гусева А. А. 1547, 2278, 2291
 Гутенберг Й. 1636
 Гутянський (Гутянський) С. К. 733, 2269
 Гуца-Венелін Ю. І. 101, 1733

див. також Венелін Ю. І.

 Гуцаленко Т. 805, 2101
 Гушин В. О. 2237, 2240, 2242
 Гюлумянц К. М. с. 596
 Гадевський 369
 Гартнер Ф. с. 570

див. також Гартнер Ф.

 Давид О. 2072
 Давидов І. (Давыдовъ И.) 5, 2141, 2182
 Давидовичь І. 159
 Дамаскин 101
 Дамянова М. 1579
 Даневич С. Г. 816
 Данилевский А. М. 5
 Данилейко Л. 1704
 Данилов В. В. 223, 816
 Данилюк А. Г. 731
 Данилюк Ю. З. 834, 2006
 Данте Аліг'єрі 37, 442, 2021, 2371, 2400
 Дашкевич Я. Р. 1667, 1673, 1901, 1936, 2094, 2141, 2182, 2356, 2374, 2383, 2404, 2410, 2415
 Дверницький 1662
 Дебец Н. П. 2248, 2265, 2288
 Дей О. І. 612, 709, 1384, 1447, 1453, 1454, 1808, 2330
 Дейнега М. 2108, 2117
 Денисенко А. В. 1748, 1939, 1946, 2067
 Денисюк І. О. с. 18; 1799, 1819, 1848, 1852, 1856, 2050, 2102, 2142, 2180, 2208, 2352
 Деркач 1667
 Деркач І. 699
 Деркач М. С. с. 9; 1636, 1689, 1878, 2281, 2349

див. також

     Фуртак-Деркачева М.
 Деркач Н. Н. (Деркач Н. М.) 2285, 2287, 2289, 2292, 2297, 2298, 2302
 Деркач П. с. 10
 Децикевич В. 72, 662, 1280, 1283
 Дзеверін І. О. 1565, 1569
 Дзензелівський Й. О. 809, 1486
 Дзиндра Є. 790, 1428, 1557, 1747

- Дзьобан О. О. 810, 1515, 1727,
1844, 1846, 1859, 1867, 1872,
1876, 1884, 1888, 2281, 2282,
2330, 2331, 2345
- Дзюба І. М. 809, 819
- Дзюба О. М. 835
- Дзядик Є. 2002, 2322
- Дибуляк-Чорпыга Х. 629
- Дидик-Меуш Г. 2412
- Дилецький М. 1504
- Димитрій Растовскій 224
- Диміцький М. 1705
- Димчева-Вирчева Д. 2295
- Дишкант Т. 2143-2146
- Дідицький Б. 2053
- Діонисій, митрополит 1284
- Дмитриев Л. А. 2232
- Дмитриев П. А. 1555
- Дмитриева Р. П. 592, 2243
- Дмитриенко М. Ф. 2310
- Дмитрів Г. 1695
- Дмитрук В. 1403
- Дніпровський О. 552
- Дністрянський С. 1663, 1695,
1955, 2025, 2177
- Добко Т. 2380
- Добосевич У. 2043
- Добровський Й. с. 19; 1068, 1995
- Долгоруков П. 2199
- Дольницька М. 1902
- Дольницький І. 72
- Доманицький В. М. 165, 848,
1609, 1616, 2025, 2175
- Домбровська Г. М. с. 18;
1779, 1785, 1815, 1817, 1823,
1832, 1840, 1848, 1852, 1856,
2303, 2315, 2352
- Домбровська Є. 2330, 2340
- Домбровський О. 1553, 1695
- Домжив-Люткович Телиця П.
2276
- Донцов Д. 2056
- Дорошенко В. 448, 782, 787, 814,
855, 916, 921, 922, 927, 964,
1040, 1070-1072, 1164, 1654,
1768, 1814, 1902, 1980, 2175,
2197, 2330
див. також Doroshenko V.
- Дорошенко Д. 877-879, 912, 1003,
1036, 1072, 1695, 1985, 2025
- Дорошенко І. І. 1564, 1580
- Дорошкевич О. 2281
- Достоевський (Достоевскій) Ф. М.
3, 424
- Драган (Драган) М. Д. с. 9;
50, 72, 77, 530, 567, 576, 648,
663, 700, 815, 1085, 1102, 1147,
1149, 1160, 1161, 1195, 1201,
1336, 1736, 1737, 1759, 1838,
1874, 1929, 1941, 2033, 2087,
2323, 2326, 2357
див. також Dragan M.
- Драгоманов М. П. с. 598;
38, 41, 102, 178, 273, 274, 350,
351, 444, 446, 502, 1037, 1103,
1336, 1445, 1599, 1658, 1693,
1702, 1200, 2025, 2056, 2100,
2130, 2181, 2258, 2315, 2330,
2365, 2371, 2400
- Драгоманов С. 1103
- Драгоманова-Шишманова Ліда
1799
- Драгоманови (родина) 1769
- Драчевська Н. П. 1474
- Дрималик С. с. 584-586; 65, 467,
1135, 1662, 1821

Дробленкова Н. Ф. 2283, 2286
 Дроздовська О. 2103, 2394, 2395
 Дубова Т. 1968, 2044
 Дубравський С. Ю. 102
 Дубровіна (Дубровина) Л. А. 1674,
 1675, 1969
 Дубровський В. 783, 1695
див. також Dubrovsky V.
 Дудко Ю. 2197
 Дуйчев И. 2296
 Думанська О. 2045
 Дупничанин Х. 1531
 Дурново Н. 271, 1073
 Духнович О.
 (Духнович А.) 5, 195, 894, 905,
 1725, 2329
 Дяків С. 659, 668, 670, 1999, 2003,
 2004, 2104, 2114, 2127, 2148
 Дячан П. М. 102

Естрейхер К. 1734

Євдокименко О. А. 2262
 Євтимій Гирновський 2178
 Євфимій, патріарх 101
 Євшан М. 2330
 Єдлінська У. Я. с. 9, 10, 575;
 649, 814, 1404, 1455, 1559,
 1695, 1728, 1729, 1796, 1903,
 1906, 2005, 2111, 2119, 2125,
 2149, 2242, 2247, 2286, 2366,
 2412, 2419
 Єлюк І. 1695
 Єрмолович Я. 1795
 Єфремов С. 471, 787, 848, 1067,
 1072, 1976, 2103, 2330, 2364
 Єфремова Г. 1626

Жанна Д'Арк 2004
 Жаркова Г. Г. 2288
 Жданова Р. С. 2338, 2408, 2411
 Железняк М. Г. 819
 Желехівський Є. І. 102
 Желиборський А. 1076, 1562,
 1972, 2276, 2359
 Жеплинська О. 2046, 2150
 Животко А. 1633, 1857
 Жыдовіч М. А. 2254
 Жилко Ф. Т. 1393, 1726
 Жинзифов 644
 Житецький П. 1734
 Жихорська А. 2207
 Жлудько Е. М. 820
 Жовтобрюх М. А. 1661
 Жолдак В. 72
 Жолтовський с. 605
 Жукович П. 927
 Жоховський 333
 Жуковский В. А. 186
 Жуковский А. І. 809
 Жулинський М. Г. 802
 Журба Я. 207, 1520
Забитківська А. 2047, 2151
 Заболотний В. Г. 1458
 Заболотський (Заболотскій) П. А.
 216, 2257
 Завадский 944
 Заваліна О. Л. 1949
 Загайкевич Б. 941
 Загурович І. 2276
 Задорожний А. 2197
 Задорожний В. Є. 1634, 1646
 Заїкин В. 1049

- Зайцев О. 2183
Заклинський Б. 967, 1706
Закревська С. 2324, 2330
Закревська (Закревская) Я. В. с. 9,
575; 630, 675, 806, 1380, 1581,
1730, 1795, 2324, 2366
Закриводорога О. Д. 2329
Залізняк Б. 1952
Залізняк М. 2384
Залозецький В. 1184, 1941
Залуський А. 1642
див. також Zaluskio A.
Занеті К. 2276
Зап К. В. 5
Запаско Я. П. 1416, 1686, 1731,
1732, 2290, 2299, 2300, 2340
Зарицький М. О. 53, 1348, 1441
Зарубський Г. 32
Затенацький Я. П. 1487
Захаржевська В. О. 2130, 2241,
2324
Захаркін С. А. 2048, 2049
Зашкільняк Л. 1928, 2184, 2185,
2315
Зданевич Б. І. 1969
Зеленчук В. 1858
Зелінська В. О. 1949
Зелінська Н. 1997
Зернова А. С. 1568, 1625
Зизаній Л. 1787
Зілинський І. 1663
Зінченко С. 1905
Зіпа В. А. 2308
Златоустий І. (Златоуст И.) 1905,
2278
Зленко П. 784, 1322
Злыднев В. И. 1582
Золотарь Т. П. 1410, 2236
Золя с. 595
Зорівчак Р. 1902, 1906
Зубрицький (Зубрицкий) Д.
5, 760, 790, 791, 851, 944, 1496,
2141, 2182, 2275
Иванов Д. Д. 2246
Иванова Т. Г. 2333
Игнатович Т. А. 733
Ижакевич Г. П. 1551
Ижевская М. Г. 2248, 2265
Іваник М. Д. 1907, 2396
Іваничук Р. 1683, 1693
Іванойко Е. 2111
Іванців Є. М. 2240
Іванченко М. М. 2223
Івасюта М. К. 1524
Ігнатієнко В. О. 691, 2222
Ігнатченко Г. І. 1524
Ігор Святославич, князь 99
Ільїна О. С. 2242
Ільїнський (Ильинский) Г. А. 217,
725, 874, 887
Ільницька Л. І. 1660, 1667, 1765,
1769, 1789, 2356, 2373, 2374,
2383, 2404, 2410, 2415
Ільницький М. М. 2188, 2321
Ірчан М. 1706
Ісаєвич (Исаевич) Я. Д. с. 613;
102, 624, 760, 836, 843, 1413,
1478, 1504, 1516, 1535, 1537,
1562, 1583, 1588, 1662, 1681,
1685, 1686, 1757, 1764, 1766,
1775, 1790, 1898, 1930, 1934,
1937, 1938, 1953, 1971, 1972,
2111, 2183, 2246, 2267, 2275,

- 2290, 2295, 2299, 2300, 2319,
2324, 2329, 2412
див. також Isaievych Ia.
Іскрицький М. 102
- Й**одль с. 20
Йонінас І. 1695
- К**абржыцкая Т. В. 1501, 1539
див. також Кобржицька Т. В.
Каган М. Д. 2333
Каганович Л. М. 1737
Калина А. 180
Калинович І. 855, 1814, 2175, 2345
Калинович М. Я. 604, 605, 2354
Калмикова Л. О. 1990
Калужняцький О. І.
(Калужняцький Е.,
Калюжняцький Е.) с. 570; 102,
704, 773
див. також Kalužnjac'kuj E.
Каменева Т. Н. 1547, 2278, 2291
Каменщик В. 1917
Каминській В. А. 308
Камінська К. В. 2160
Кант Е. 141
Канчалаба О. В. 1927, 2377
Капій М. Д. 837, 1706
Капраль М. 2141, 2182
Каравелов 644
Караджич В. 1496
Караиванов Н. 2189
Карамзін 944
Карась А. 1741
Каратаєв І. (Каратаєў І. П.) 979,
1482, 1734
Караффа-Корбут С. 2045
Каринській Н. 262
Карманський 466
Карнґевь З. 5
Кароль А. 1648
Карпенко Г. В. 1774
Карпинець І. 2116
Карпова В. Л. с. 575
Карський Є. Ф. (Карский Е. Ф.,
Карський Е. Ф.,
Карський Ю. Ф., Карській Е.)
186, 196, 234, 725, 1682, 1767,
2221
див. також Karski E. F.
Касіян В. І. 826, 1499, 1613, 1737,
2281, 2318
Касперович М. 72
Каспрук А. А. 1540, 1550
Кац Р. 2239
Качараба С. 1928
Качкан В. А. 785, 837, 1706, 1733,
1767, 1821, 1822
Качур І. 2051
Квятковська Л. П. 2293
Кедрин І. 2177
Кепень П. И. 5, 7, 1440
Керницький І. М. с. 10, 575
Керста Р. Й. 1647
Кивелюк І. 790
Ким М. П. 1443
Кирило, святий
(св. Кирил, Кирилл) с. 581;
9, 101, 1574, 2181
Кирилов І. М. 1408
Кирилович Л. 102
Кирилюк Є. П. 1467, 1969
Кириченко М. И. 682
Кирмагова А. 2296

- Кирсенко М. В. 2295
Кирчів Р. 1506, 1859, 1925, 1954
Кисілевський К. 1200
Кізлик О. Д. с. 5, 15; 720, 755,
2234, 2239, 2268, 2273, 2293
Кікта С. 1529
Кіс-Федорук О. 2152
Кленович С. Ф. 681
Клименко П. 1568
Климкова Л. Н. 1553, 1621
Климкович (Клімковіч) М. 672,
673, 1502, 1539
Климчук Г. 1909
Кметь В. 850
Кміт Ю. 16, 212, 1243
Кміцикевич І. 72
Кнороз М. 1343
Княжинський А. 1191
Кобилянська О. 1702, 2130
Кобилянський Б. В. 1773
Кобилянський В. 1773
Кобів Й. 1823
Кобільник В. 530, 574, 629
Кобржицька Т. В. 207, 664, 665,
672, 673, 1489, 1507, 1539, 2270,
2287
див. також Кабржыцкая Т. В.
Кобринська Н. 2240
Кобринський В. 1838
Коваленко К. О. 2269
Коваленко О. С. 2242
Ковалик І. І. с. 9; 1371, 1409,
1441, 1668, 1739, 1849, 1989,
2009, 2125, 2131
Ковалів Ю. І. 844
Коваль І. 1603
Коваль О. 803
Коваль-Фучило І. 1860, 1910
Ковальчук Г. І. 822, 1734, 1911,
2052, 2334
Ковальчук Г. К. 2329
Ковальчук П. 1343
Ковба Ж. 2014
Коверко А. 72
Ковжун П. 1336
Кожан І. 2153
Кожин М. 621
Кожин Н. А. 1405
Козак О. О. 2327
Козакевич 1969
Козачковський І. 790
Козицький А. 843, 852
Козловський І. Т. 2360
Козловський О. 72, 1570
Колар В. В. 2329
Колас Якуб с. 571; 62, 496, 664,
1429, 1472, 1539, 1571, 1572,
1682, 2298
Колета С. Э. 2342
Колесник П. Й. 1540, 1550
Колесса М. 1441
Колесса О. 72, 325, 704, 773, 787,
928, 941, 947, 969, 1047, 1073,
1649, 1663, 1695, 1707
див. також Kolessa O.
Колесса Ф. с. 6; 707, 712, 731,
737, 746, 787, 846, 1021, 1116,
1164, 1449, 1524, 1620, 1695,
1707, 1716, 1738, 1743, 1801,
1832, 1925, 2009, 2097, 2116,
2175, 2196
Колесси (родина) с. 18
Коллар В. В. 2329
Коллар Я. с. 580

- Колобанов В. А. 2233
Колосова В. П. 1912, 1584-1586,
1594-1596, 1598
Колосовська О. М. 1768, 1769,
1913, 1962, 1973, 2008, 2053,
2054, 2105, 2359, 2381
Коляда Г. И. 1541
Кольбух М. М. 1974, 2106
Кольцовъ А. В. 113, 1396
Комаринець О. І. 1861, 1885, 1975,
2009, 2055
Комаринець Т. 1693, 1885, 1975
Комариця М. 2056, 2369-2371,
2398-2400
Комаров М. 2175
Компаневичъ В. 5, 944, 1440
Кондратюк К. 1928
Коновалова О. Ф. 2233
Кононенко В. О. 2327, 2408, 2417
Конопницька М. 790
Константин, філософ 1600
Константинович Я. 1147
Копа Р., архимандрить Романъ
1075
Копер Ф. 670
Копистянська Н. Х. (Копистянська
(Безюк-Кравчук) Н. Х.,
Копыстанская Н. Ф.) с. 9, 17,
18, 597; 676, 799, 1542, 1676,
1735, 1797, 1824, 1904, 1922,
2035, 2057, 2122, 2142, 2158,
2171, 2285, 2330, 2355, 2362,
2409
Коптілов В. 823
Кордуба М. (Кардуба) 792, 1116,
2006
Коресі 2276
Корнелі 327
Корнейчик І. І. (Корнейчик И. И.)
1422, 1481, 1490, 1491, 1508,
2271
Корнієнко Н. П. 612, 1384, 1808
Корнійчук В. 1707
Корнутко-Гринів О. 2010, 2058,
2059, 2107, 2108, 2154, 2190
див. також Гринів О.
Коровицький І. 1332
див. також Korovytsky I.
Королевич Н. Ф. 1469, 1734, 1771,
1825, 2245, 2247, 2260
Короленко В. 147
Королів-Старий В. 778
Королюк В. Д. 1436
Король М. 1662, 1821
Кос М. 2330
Костенко В. 1737
Костенко Л. с. 15
Костенко О. В. 2309
Костик О. 2191
Кострова М. 2109
Коструба П. 2125
Коструба Т. 2131
Костюк С. П. 1935, 1941, 2110,
2263, 2325, 2353, 2372, 2414
Кость Л. 2060, 2155
Кость С. 1976, 2353
Костюшко 294
Костянтин, цар 2178
Котельникова В. І. 705
Котляревській А. А. 223
Котляревський І. П. 1836
Котляревський О. 857
Кохановський Я. 75
Коцик І. В. 1984
Корцовська Л. 2156

- Коцур В. П. 1990
Коцюба М. 72
Коцюбинський М. 366, 2235
Коць-Григорчук Л. М. (Коць Л.)
с. 14, 16-18, 575, 595; 663, 1686,
1726, 1736, 1745, 1772, 1826,
1827, 1980, 1999, 2011, 2061,
2089, 2111, 2125, 2158, 2211
див. також Григорчук Л. М.
Кочан І. 1773
Кошик Н. І. 2062, 2131, 2421
Кравець І. М. 710
Кравець О. 634, 2063
Кравців Б. с. 9; 72, 1165, 1687,
2325
див. також Krawciw B.
Кравчук А. 2014, 2360
Кравчук Р. В. с. 583; 1344, 1423
Красовський І. Д. 731
Крачковський М. 309
Крачковський С. 2199
Кревецький І. 212, 716, 802, 855,
868, 875, 881, 888, 905, 906, 912,
913, 933, 959, 979, 1646, 1654,
1695, 1768, 1814, 1822, 1980,
2175, 2330, 2419
Крекотень В. І. 1584, 1586, 1587,
1594-1596, 1598, 1627
Кривенко М. О. с. 18; 796, 799,
1793, 1797, 1828, 1829, 1914,
1977-1979, 1983, 2038, 2064,
2122, 2157-2159, 2171, 2173,
2341, 2355, 2409
Кривяк Б. 807
Крижанівський В. 1162, 2078,
2414
Крижановський О. В. 72
Крикун М. 2033, 2090
Кримський А. Ю. (Крымский А. Е.)
247, 849, 1073, 1101, 1103, 1373,
1609, 1616, 1734, 2335
Крип'якевич І. (Крипякевич И. П.,
Крипякевич І.,
Крипякевич И. П.,
Крыпякевич І.) 325, 712, 731,
737, 746, 792, 820, 882, 929,
1050, 1096, 1292-1295, 1378,
1433, 1443, 1483, 1512, 1524,
1539, 1547, 1636, 1654, 1662,
1688, 1738, 1774, 1814, 1834,
1930, 1980, 1998, 2009, 2012,
2025, 2062, 2065, 2115, 2151,
2156, 2175, 2196-2198, 2200,
2202
Крип'якевич Р. І. 661
Кричевський В. с. 606; 72, 661
Кріль М. 1757, 2126, 2393, 2421,
2420
Кровицька О. 2066, 2112, 2366,
2412
Кротевич С. В. 1409, 1739, 2016,
2075
Кротевич Н. С. с. 583
Крупницький Л. 2192
Крупський І. 1862, 2067
Круть С. 2001
Крушельницька Л. І. 1648, 1727,
1758, 1768, 1776, 1814, 1834,
1841, 1962, 1980, 2321, 2345,
2356, 2374, 2377, 2381, 2383,
2404, 2415
Крушельницька М. 2377
Крушельницька С. 72, 622, 790
Крушельницький А. 165, 392,
1130, 1648, 1814, 2377
Крушельницький І. 1716
Крюкова Н. М. 2308

- Крячок М. 826
- Кубійович В. 690, 692, 696, 700,
706, 721, 723, 1663, 2175
див. також Kubijovuč V.
- Кудрицький А. В. 745, 766, 794
- Кудрявскій Д. 235
- Кузеля З. 774, 775, 845, 1695,
1707, 2166, 2175, 2176, 2215
див. також Kuzela Z.
- Куземський М. Є. 102
- Кузьмин С. В. 762
- Кукольник 1056
- Кулаковскій Ю. 310
- Кулініч Ю. 839
- Куліш П. О. 102, 258, 854, 1734
- Кульбакинъ С. М. 1051
- Кульчицька О. Л. (Олена) 601,
731, 1111, 1224, 2013, 2060,
2135, 2155, 2156, 2192, 2357
- Кульчицька О. Л. (Ольга) 1111,
2013
- Кульчицька Т. Ю. 1688, 2311,
2354, 2374
- Кульчицький В. 1074
- Кульчицький М. 2068
- Кульчицький С. 793
- Кунанець Н. 2193, 2194
- Кундрат А. 1476
- Кунотович І. 1972
- Купала Янка с. 571; 496, 664,
1472, 1539, 1567, 1571, 1572,
2298, 2305
- Купчанко Г. І. (Купчанко Гр.) 102,
178
- Купчинська З. О. 1649
- Купчинський О. А. 102, 624, 1537,
1681, 1757, 1897, 1901, 1906,
1915, 1945, 1950, 1954, 1957,
2012, 2017, 2033, 2090, 2113,
2131, 2140, 2149, 2275, 2386,
2393, 2419, 2421
- Куп'янський Й. Я. 1540
- Курас І. Ф. 776, 1916
- Курашкевич В. 807
- Курдидик А. 1712, 2320
- Курилас 1705
- Курилович Є. 1338, 1820
- Куровець І. 2177
- Кусайло М. Я. 1774
- Кухар Л. А. 2160
- Кучабський Ю. 1830
- Куш О. П. 1517, 2293
- Куш С. 826, 839
- Лаба В.** 1915
- Лабенскій Ф. 865
- Лабінський М. Г. 813
- Лавров П. 857
- Лавровський І. (Лаврівський,
Лавровскій) 5, 901, 1440
- Лагутенко О. 85, 536
- Лазаренко Є. К. 1424, 1774, 2009,
2097, 2102
- Лазор О. 1798, 1804
- Ластовецька Г. К.
(Ластовецкая А. К.,
Ластовецька-Денисюк Г. К.)
с. 9, 11, 17, 18, 602; 677
- Латишев М. 1428
- Лев Данилович, князь 2113
- Левинський Л. 1098
- Левицький В. 53, 2175, 2176, 2384

- Левицький І. О. (Левицкий И. Е.)
5, 72, 716, 802, 855, 1490, 1660,
1822, 2175, 2176
- Левицький К. 660, 1648, 1695,
1821, 2025, 2177
- Левицький М. В. 1103
- Левченко М. 1103
- Левченко С. П. 682, 1394
- Лежогубський Т. 72
- Ленчик В. 1708
- Лепкий Б. 795, 2175
див. також Lepkuj В.
- Лепкий О. М. 102
- Лер-Сплавінський Т. 1039, 1551,
1700, 1832
див. також Lehr-Splawiński Т.
- Лермонтовъ М. Ю. 3
див. також Lermontow М. J.
- Леся Українка 2330
- Лехман Т. 800
- Липинський В. 2025
- Литвин К. 1737
- Литвин М. Р. 1650, 1764, 1775,
2183
- Литвин Т. 2115, 2195
- Литвиненко С. с. 6, 565;
1812, 1853
- Лиханова І. 1981
- Лихачев Д. С. 695, 2233, 2342
- Лихачевъ Н. П. 348
- Лихтенштейн Е. С. 1443
- Лихутинъ Д. 5
- Лізанець (Лизанец) М. В. 1636,
1689, 2304
- Лобода А. 1004, 1997
- Лобойко І. М. 102
- Лобур Н. 634, 1943, 2029, 2069
- Логвин Г. Н. с. 18, 566;
1508, 1745, 1863, 1932, 1965,
1982, 2173
- Логвин Ю. Г. с. 17, 18, 607, 608;
1863, 1932, 1982
- Лозинський І. М.
(Лозинский И. Н.) с. 9, 573,
576, 577, 588; 796, 1457, 1543,
1544, 1552, 1556, 1559, 1588,
1604, 1607, 1635, 1651, 1677,
1678, 1717, 1793, 1797, 1828,
1829, 1914, 1977-1979, 2064,
2158, 2285, 2289, 2295, 2297,
2302, 2313, 2327, 2330, 2341,
2411, 2417
- Лозінський (Лозінський) В. 367,
1843
- Лой В. М. 2338
- Лоось Т. А. 733
- Лоя Я. с. 600
- Лубківський Р. 1545, 2039
- Лукань Р.-С. 1193, 2012, 2226
- Лукінова Т. Б. 1395
- Лукіянович Д. Я. с. 598; 325, 839,
1296, 2330
- Лукомскій Г. 381
- Лукашевич П. Я. 102
- Лукич В. 2177
- Лук'яненко А. М. 196, 199
- Лук'яненко М. 2413
- Лук'яненко О. 1983
- Лупій Г. 790
- Лупій Т. 1917, 2070
- Лурье Я. С. 592
- Лутовінова В. І. 2327
- Луцик Р. Я. с. 5, 15; 720, 2234,
2239, 2273, 2293
- Луцкевич І. 2090

- Луцький О. 366, 626, 627, 1737,
1738, 1774, 1775, 2116, 2196
- Лучків І. 2279
- Лучук В. 1503, 1690, 2321
- Лучук І. 2071
- Лушпинський О. 423, 1016, 1480,
2167, 2199
- Любицька Р. 2013
- Любчик В. О. 1716
- Людкевич С. с. 18, 565; 846
- Лянгенштайн 2173
- Ляпон М. В. 2249
- Ляпунов В. М. 187
- Ляпуновъ Б. 1051
- Ляцковъ И. 5
- Ляшецька О. 1222
- М**агалевський М. Ю. 1201
- Магалевський Ю. О. 827
- Мажэйка А. В. 1492
- Мазепа І. 80, 524, 1006, 1695
- Майборода О. 793
- Майков В. 1476
- Майхер В. 2386, 2393
- Майхрович Ш. 960
- Макаренко 1547
- Макарушка 1116
- Макарчук С. А. 1610
- Маковей О. (Ольга) 2330
- Маковей О. 1821, 2235, 2330
- Маковецька Х. 2161
- Максименко Ф. П.
(Максименко Ф. Ф.) 691, 730,
1408, 1419, 1481, 1491, 1536,
1588, 1771, 1825, 1986, 2160,
2239, 2244, 2274, 2276, 2330
- Максимов с. 605
- Максимович М. О.
(Максимовичъ М. А.) 223, 845,
851, 853, 857, 760, 1422, 1469,
1734
- Маланчук В. Ю. 1474, 1479
- Малиновський М. 102
- Малкин В. 1381, 1396
- Малярчук М. Д.
(Малярчук Н. Д.) с. 592; 743,
1382, 1590, 1605, 1606, 2324
- Мамоничі 2276
- Манецькі 11
- Манастирський А. 1736
див. також Манастирський А.
- Марко Черемшина 82, 2330
- Марков Д. Ф. 1574, 1576, 1580,
1590, 1599
- Марков (Марковъ) О. А. 159, 804,
2280, 2329
- Марковъ А. В. 272
- Марр М. Я. с. 11, 582, 583
- Мартынава Э. М. 1493, 1525
- Мартинюк М. 2346
- Мартыновъ И. И. 5
- Мартінсон 2109
- Мартович Л. 397, 991, 2025, 2177
- Мартьянова С. 1563
- Марушкевич А. 1777
- Марченко О. 2413, 2418
- Масарик Т. Г. (Масарик Т. Г.)
с. 570; 562, 1073, 1258
- Маслов С. І.
(Маслов С. И.) 691, 730, 1107,
1117, 1118, 1175, 1408, 1419,
1443, 1487, 1512, 1547, 1734,
1825, 1897, 1898, 1911, 1938,
2115, 2218, 2269, 2334

- Масляк С. В. с. 11, 578, 591, 599,
609, 610; 1817, 1819, 1823, 1856
- Матвійас І. Г. 1397, 2240, 2262
- Матковський О. 2097, 2102
- Маторны У. А. 1494
див. також Моторний В. А.
- Матушек О. Ю. 1865
- Махів Г. 787
- Махновець Л. С. 1504
- Мацевко Л. 1866, 1918
- Мацюк Г. 1709
- Мацюк О. Я. 1537, 2275
- Машотас В. В. 1515, 1517
- Медведик Ю. 1867
- Медвіт В. 1917
- Меженко Ю. О. 691, 730, 1654,
1814, 1825, 1969, 1980, 2175,
2373
- Мейс А. с. 9
- Мельник Б. В. 812
- Мельник В. 2190
- Мельник І. 1693, 1868, 2162
- Мельник О. 2163
- Мельник Я. 2073
- Мельников Л. 1737
- Мельничук І. 2397
- Мельничук О. С. 1451
- Мельничук Я. 1558
- Менухін І. с. 18
- Мефодій (св. Методий) с. 581;
8, 101, 1574, 1600, 2181
- Микитин Т. Д. 2244, 2274
- Микитів Б. 1737
- Микитович Р. 1712, 2320
- Микитюк В. 1710
- Микола, цар 2199
- Милліоті 2199
- Миловидовъ А. И. 913
- Милутинович С. 1496
- Минкова (Мінкова) Л. 1414, 2246,
2324
- Мисько Е. 801, 1770, 1868, 1870,
1917
- Михайлишин Б. І. 1711
- Михайлишин Б. П. 1637, 1652,
1664-1666
- Михайлів Ю. 2209
- Михайлова Ек. 1383
- Михайловській Н. К. 150
- Михалевич М. 638
- Мишанич О. В. 625, 1586, 1587,
1595, 1609, 1616, 1687, 1691,
2007, 2015
- Мишуга Л. с. 16; 631, 646-648,
671, 1783, 2152
- Михальчи Д. Е. 2249
- Міклошич (Миклошич) Ф. с. 570;
102, 186, 624, 1681, 1710, 1757,
1847, 1995, 2036, 2149, 2173,
2393, 2397, 2420, 2421
- Міляєва Л. 1468
- Міндюк О. 1778, 1802
- Мірчук І. 786
- Мітюков О. Г. 1537, 2275
- Міхов М. В. (Михов Н. В.)
641-643, 1421, 1475, 1559, 1799
- Міцкевич А. с. 569
- Младенов С. 615
див. також Mladenov S.
- Мовчан С. П. 2268
- Мовчанюк Г. 2074
- Могила П. 2278, 2360
- Могильницький 901, 902

- Можаєва І. Е. 2249, 2264
 Моздир М. І. 1510, 1831
 Мозолєвські 790
 Мокринюк М. 1255
 Мокрицька О. (Мокрицька О. Ф.)
 128
 Мольнар М.
 (Мольнар-Мундяк М. (Грина)
 2330
 Монастирський А. 790
див. також Манастирський А.
 Мончаловський О. с. 7; 152
 Мордвінцев О. 1349
 Мороз 1101
 Мороз М. О. 1359, 1362, 1453,
 1712, 1801, 2235, 2253, 2259,
 2314, 2419
 Мороз О. М. 1357, 1359, 1366,
 1425
 Мороз О. Н. 1409, 2235
 Москаленко А. З. 1706
 Москаленко В. 645, 669, 2365
 Москвич Л. Г. 1611, 1617
 Моторний А. 1919
 Моторний В. А. (Моторни В.,
 Моторный В. А.) с. 9, 11, 583,
 613; 804, 1345, 1360, 1376, 1417,
 1470, 1494, 1546, 1578, 1580,
 1622, 1692, 1713, 1739, 1779,
 1785, 1780, 1803, 1804, 1815-
 1818, 1823, 1832, 1835, 1840,
 1848, 1852, 1856, 1869, 1889,
 1919, 1983, 1985, 2016, 2071,
 2074-2076, 2285, 2335, 2343,
 2347, 2352, 2401, 2420
див. також Маторны У. А.
 Мочульський М. 814, 1570, 1821
 Мстиславець П. Т. 2276
 Мудрий М. 1843, 1850, 1862
 Музика (Музикова) Я. 72, 1166,
 1167, 1736, 2033, 2087, 2156,
 2173
 Мусіна З. 2413, 2418
 Муха А. І. 2130
 Мушак Ю. 1739, 1904, 1922
 Мушинка М. І. 842, 1740, 1945,
 2314
 Мюллер с. 20
Нагірняк М. 2135
 Нагорняк М. 1741
 Назаревський А. А. 2231
 Назаров А. І. 1443
 Назаріїв О. 918
 Назарук О. с. 9; 418
 Найден О. С. 2130
 Найденов С. 162
 Нановський Я. Й. 728, 1434
 Наріжний С. 1319
 Наулко В. І. 1942
 Науменко К. 1775
 Нахлік Є. 1801
 Неборячок Ф. М. 1511
 Невежа А. Т. 2276
 Невольниченко А. І. 2285, 2287,
 2289, 2292
 Неврлі М. 2330
 Негрейчук І. О. 2408
 Некрасовъ Н. А. (Некрасов) 125,
 189
 Некрасовъ Н. І. 236, 237, 1396
 Нельговський Ю. П. 1466, 1471
 Немировський (Неміроўскі) Е. Л.
 763, 764, 1482, 1512, 1518, 1530,
 2280, 2284

- Нестеренко В. 1833
Нечиталюк М. Ф. 765, 1406, 1834
Нечуй [Нечуй-Левицький] 1103
Низовий М. А. 1986
Никифоровський Н. Я. 1682
Никольський А. 225
Нил Сорський 349
Німчук В. В. 748
Нітш (Ніч) К. 197, 1832
див. також Nits K.
Новаківський А. 1619
Новаківський О. с. 18, 565;
559, 629, 790, 1261, 1336, 1705,
1935, 1941, 2087, 2173
Новицький О. 258, 732
див. також Novytsky A.
Новік М. 2077
Новосьолова Л. С. 2385
Носкова В. В. 2246
Нуваров К. 1459
Нудьга Г. 2330
Нямцу А. Є. 1967
- О**
Огар Е. І. 1694, 1997
Огієнко Д. 1305
Огієнко І. с. 16, 19; 94, 238, 788,
1075, 1076, 1080, 1107, 1175,
1211, 1260, 1278, 1305, 1320,
1663, 1695, 1706, 1773, 1777,
1787, 1809, 1938, 1972, 1987,
1997, 2010, 2032, 2100, 2124,
2151, 2156, 2175, 2181, 2217,
2269
Огоновський В. 792, 2116
Огоновський О. М. с. 570;
102, 797, 1234, 1710, 1955
Одарченко П. 775
див також Odarchenko P.
Олейнюк Н. 2078
Олексів М. 889
Олена, цариця 2178
Олесницький Е. 72
Олесь О. 2103
Оляччин Д. 1300
Ольбрахт І. (Ольбрахт И). с. 589;
676
Омельченко М. 1920
Омельчук В. Ю. 2375, 2385
Онишкевич Г. Д. с. 570; 102
Онишкевич М. Й. с. 10, 11, 573,
599, 601, 610; 1407, 1420, 1426,
1435, 1460, 2075, 2125, 2242,
2247, 2343
Онищенко О. С.
(Онищенко А. С.) 789, 816,
1969, 2375, 2380, 2385
Онопрієнко М. М. 2262
Онопрієнко О. 811, 817
Опільський Ю. 417
Оприск В. 1742
Орґаншковъ П. 239
Орішин А. 1377, 1715
Орлай І. С. (Орлай И. С.) 5, 649,
1476
Орленко П. 1939, 1946, 2164
Орлов А. С. 705
Осінчук М. 1185, 2033, 2107
Оссовський Л. 723
Остап Вышня с. 608
Острове́рха М. 1514
Островський Г. С. 1449
Острозький К. К. 2276
Откович В. П. 629, 1743, 1870,
1871, 1917, 1921, 1927
Откович М. 2212

- Откович Т. 2212
- Охримович С. Б. 72, 772, 1169,
1695, 2177, 2325, 2358
- Охріменко П. П. 1429, 1526, 1566,
1572
див. також Ахрыменка П. П.
- Ощипко І. Й. 1668
- П**авленко Г. І. 1584, 1585, 1594,
1596, 1598
- Павлик А. 72
- Павлик (Павликъ, Павлык) М. 72,
169, 178, 273, 274, 327, 350, 351,
399, 795, 814, 848, 1124, 1176,
1449, 1695, 1702, 1799, 1862,
1878, 2025, 2048, 2049, 2067,
2130, 2177, 2181, 2235, 2330
див. також Паўлык М.
- Павлики (родина) с. 18
- Павличко Д. 2330
- Павличко Я. О. 1744, 1872, 1988,
2117, 2165, 2318
див. також Александрович-
Павличко Я.
- Павлишин А. 1648
- Павлишин В. 2097, 2102
- Павлова В. В. 2269
- Павлунь М. М. 1779, 1785, 1815,
1817, 1823, 1832, 1840
- Павлуцький (Павлуцкій) Г.
382, 732
див. також Pavlutsky G.
- Павлюк С. 2094
- Падох Я. 1712, 2320
- Пажур О. 2258
- Пазяк М. 1965, 1994
- Палацький Ф. с. 578
- Палієнко М. 2118
- Палуян С. 1539
- Панейко В. 2177
- Панів Л. М. с. 7-10, 13-15, 19, 590,
596, 615; 824, 838, 1739, 1779,
1780, 1785, 1815, 1817, 1823,
1832, 1835, 1840, 1848, 1852,
1856, 1904, 1922, 2016, 2071,
2168, 2335, 2343, 2347, 2352,
2362, 2401
- Панізнєк (Панізнїк) С. 1461, 1462,
1472, 1483, 1484, 1495, 1539
- Паночко М. 767
- Панч П. 2197
- Панчишин М. 1643
- Панькевич І. 773, 1649, 1721,
1902, 1945, 2079
див. також Pan'kevych I.
- Панько Т. І. 1714, 1746
- Паньчишин М. 1737
- Пападопуло-Керамевсь А. 263
- Парадиський О. 1706
- Парахина М. Ф. 683
- Парашук (Парашчук) М. с. 16;
669, 2189, 2365
- Парашукова С. 72, 1170
- Парфеній Кумила, патріарх 2299
- Пархоменко М. 1739, 1969, 2016,
2075, 2102
- Паславський І. 2119
- Пастернак Я. с. 9; 72, 530, 814,
1171, 1688, 1695, 1876, 2062,
2089, 2197, 2202, 2279
- Патер І. 2198
- Патон Б. Є. 1940
- Паўлык М. 1539
- Паунова А. 2296
- Пахолків Н. с. 591, 599

- Пачовський В. 325, 669, 2025, 2177
- Пашаева Н. М. 1553
- Пашкевич А.
(Пашкевич-Кейрис,
Пашкевич-Цьотка Г.) с. 571;
672, 1545
див. також Цьотка
- Пашук А. 699
- Паядайте-Васіляускене А-В. 2080
див. також Vasiliauskienė А.
- Пежанський О. 2167
- Пеленський Е. Ю.
(Пеленський Й.) 72, 948, 1172,
1173, 1263, 1301, 1302, 1322,
1712, 1759, 2088, 2123, 2175,
2225, 2320, 2325
- Пелех В. 1638
- Пелехович-Гайворонська Н. 648,
671
- Пельц Д. 814
- Перебийніс В. 85, 536, 584, 661
- Передирій В. А. 1750, 2332, 2363,
2382, 2403
- Передрієнко В. А. 831
- Перелігіна О. 2199
- Перетц (Перетць) В. Н. 190, 196,
240, 914, 918, 923, 1430, 1695,
2175, 2250
- Петров М. 849, 1734, 1897
- Петров С. О. 1410, 2236
- Петрушевич А. С. с. 7; 9, 18, 19,
72, 102, 179, 266, 267, 322, 557,
758, 761, 763, 764, 785, 790, 791,
814, 822, 831, 870, 887, 889, 891,
895, 1012, 1117, 1209, 1422,
1430, 1490, 1550, 1562, 1579,
1584, 1586, 1587, 1594, 1598,
1679, 1682, 1691, 1706, 1786,
1842, 1844, 1846, 1867, 1884,
1897, 1907, 1912, 1972-1974,
2023, 2025, 2054, 2087, 2092,
2101, 2106, 2112, 2178, 2194,
2231, 2236, 2250, 2281, 2284,
2299, 2317, 2330, 2338-2340,
2342, 2379, 2391, 2404
- Петрушевич Л. 1648
- Петрякова Ф. 2141, 2182
- Пещак М. М. 1398
- Пещанський В. с. 9; 50, 72, 82,
447, 449, 472, 473, 515, 523, 653,
700, 815, 1085, 1102, 1147, 1156,
2002, 2323, 2326
- Пигаль 1838
- Пигас М. 2278
- Пигель М. М. 1774
- Пивоваров М. 1531
- Пилип'юк В. 1747, 1871
- Пипін О. (Пыпинь А. Н.) с. 614;
7, 118, 164, 223, 847
- Півторак Г. П. 825
- Підкова І. З. 781, 798, 808, 843
- Пікулицький Б. Р. 790
- Пінчук (Пинчук) Ю. А. 1611,
1617, 2310
- Пітов В. І. 707
- Піх О. 855
- Плетенецький Є. 2275
- Плоткіна Р. Б. 705
- Победоносцев 651
- Погодинь А. Л. 385
- Погодін М. П.
(Погодинь М., Погодін) 5, 7,
944, 1440, 1704, 2194
- Погребенник В. 2166
- Погребенник Ф. П. 711, 1524,
1609, 1615, 1616, 2330

- Покришкін П. 72
 Покровская В. Ф. 2229
 Покровський Ф. И. 313
 Полещук Т. С. 1607, 1623
 Полек В. Т. 641, 644, 1559, 1836,
 2292, 2295, 2297
 Полівка Ю. (Полівка І., Полівка Ї,
 Полівка Й.) 971, 1051, 1300,
 2235
див. також Polivka J.
 Полонская И. М. 1547, 2278
 Полонская Н. М. 2291
 Полтавка М. 165
 Полюга Л. М. 1632, 1726, 1728,
 1730, 1752, 1873, 1903
 Полякова Л. 1715
 Полянський І. 1805
 Полянський П. О. 102
 Пономарьов А. 1879, 1881, 1882
 Попіль О. 1773
 Попов В. М. 707
 Попов П. М. (Попов П. Н.) 685,
 691, 730, 1084, 1410, 1443, 1447,
 1448, 1734, 2236, 2263
 Попович В. 5, 1476
 Попович К. 1890
 Попович М. 803
 Поржезинський В. 241
див. також Porzeziński W.
 Посацька Д. М. с. 18; 656, 1923,
 2070, 2080-2082, 2167
 Потебня О. О. с. 598, 614; 89, 744,
 849, 857, 1658, 2142
 Преображенський В. С. 242
 Приліпко Т. 2413, 2418
 Пристай О. 814
 Приступа П. И. 678, 1372
 Присяжний М. 1612
 Прокопенко В. П. 2067
 Процик М. 2083
 Прушинський 1058
 Пташник І. 2316
 Пулинец А. С. 1463
 Пулюй І. 2151
 Пуцко В. Г. 1627
 Пушкар М. А. с. 11, 599, 610;
 1360, 1411, 1559, 1739, 1817,
 1819, 2075, 2242, 2247, 2343
 Пушкін О. С.
 (Пушкин, Пушкинь А. С.)
 с. 569; 3, 95, 577, 579, 580, 1306,
 1315, 1621, 2228, 2380
див. також Puszkin A. S.
 Пюрко Б. Т. І. 102
 Пясецький О. 2300
Рабіївна 704
див. також Rabijivna
 Рагойша В. П. 664, 665, 672, 673,
 1501, 1502, 1539, 2270, 2287
 Радевич-Винницький Я. К. 832
 Радивиловський А. 2291
 Раковський І. 551, 687, 688, 928,
 1705, 1925, 2175, 2376
 Рамановіч Я. М. 2254
 Рахманов О. 847
 Рева Л. 1924, 1948
 Редько Ю. К. 740, 741, 1726, 1728,
 1883, 2068
 Рѣзановъ В. И. 243
 Рефець М. 5, 9
 Ржегорж Ф. 1682, 1973
 Рибак Б. Я. 731
 Рибалко О. 1838, 2207

- Рибчинська Н. А. с. 18
Рильський М. Т.
    (Рыльский М. Ф.) с. 18; 604,
    605, 2130, 2342
Різун Т. 2120
Ріпецька О. Ф. 679, 1869
Річицький А. 1100
Рождественский Н. П. 2250
Рождественський С. В. 2109
Рожнятковська О. А. 1949
Розановъ С. П. 347
Розов 947
Розова З. Г. с. 11; 680, 1551, 2084
Ройзензон Л. 1869
Романенчук Б. 1375
Романів О. М. 809, 1697, 1839,
    1949, 1970, 2017, 2397
Романов Е. 976
Романова Н. Г. 1554
Романченко І. С. 2330, 2365
Романченко Т. 2315
Романюк І. Р. 1672, 2317
Романюк М. М. 771, 1694, 1718,
    1720, 1723, 1750, 1756, 1776,
    1813, 1947, 1996, 2018, 2332,
    2344, 2367, 2376, 2378, 2382,
    2384, 2388, 2390, 2395, 2398,
    2400, 2402, 2403
Романюк П. 1874, 1875
Романюк Т. 1876
Ростовський (Растовський) Д. 225,
    1006
Рубльов О. С. 666, 1716
Рубчак І. 790
Руденко Н. 1942
Рудий Г. Я. 2121, 2416
Рудницький А. 801
Рудницький Й. 704

див. також Rudnyckyj J. B.

Рудницький М. І. с. 593, 594, 598,
    609; 503, 506, 705, 1441, 1648,
    1737, 1774, 1904, 2097, 2175, 2180
Рудницький С. 72, 1663
Рудь М. П. 1589
Ружицький Е. Й. 1537, 2275
Рузанов О. М. 795
Румянцев 1440
Русанівський В. М. 806, 828, 1661
Русов О. О. 102
Русова С. 1094
Рязанова Т. 2085

С
Сабат М. 72
Сабенина А. М. 2248
Савицький А. 102
Савицький О. 72
Савін Г. М. 707
Савченко Ф. Л. 1138, 1695
Савченко Ф. Я. 1716
Садовський В. Д. 72, 2330
Саєвич О. 1648
Салевич П. 1819
Салига Т. 634, 849, 858, 860, 880,
    1847, 1854, 1861, 1866, 1883,
    2029, 2090
Салмина М. А. 2233, 2342
Самбук Р. 1367
Самійленко В. 2400
Санцевич А. В. 1611, 1617, 2261
Сапеляк С. 1925, 2212
Сарана Ф. К. 2247, 2260
Сарбей В. Г. 1611, 1617
Сварник Г. 649, 1695, 1951, 2141,
    2169, 2182

- Свенціцька А. М.
(Свенціцка, Свенціцька О. М.)
с. 17, 592; 99, 1340, 1462, 1521,
1736, 1887, 2173, 2403
див. також Вострякова А. М.,
Świenciska A.
- Свенціцька (Свенцицька) В. І.
с. 9, 13, 564, 565, 595, 607, 608;
655, 663, 728, 766, 790, 794, 813,
1264, 1334, 1336, 1340, 1473,
1604, 1613, 1653, 1716, 1736,
1745, 1751, 1770, 1772, 1781,
1810, 1812, 1891, 1893, 1917,
2004, 2011, 2111, 2117, 2128,
2149, 2158, 2172, 2173, 2211,
2318
- Свенціцька І. (Кучинська) с. 20
- Свенціцька К. с. 564; 790
- Свенціцька М. І. с. 17, 18, 21, 564,
572, 579, 590, 595, 601, 613, 614;
100, 102, 457, 624, 790, 1607,
1681, 1717, 1749, 1757, 1770,
1806, 1807, 1840, 1841, 1877,
1878, 1880, 1917, 1952, 2045,
2086, 2101, 2148, 2157-2159,
2170-2173
див. також Svientsitska M.
- Свенціцька Н. І. (Чайковська)
с. 566
- Свенціцький А.
(Свѣнцицкій А. С.) 135, 790
- Свенціцький Г. 790, 2173
- Свенціцький С. 1026, 1736, 2087
- Свенціцькі (Свенцицькі) (родина)
с. 601, 603; 766, 790, 794, 1932,
1999, 2148
- Свистун П. (Свистун Ф. И.) 126,
867, 2105, 2106
- Свідзінський 18
- Свідзінські (родина) 1974
- Свобода А. А. 789
- Сворак С. 1741
- Святослав, князь 99, 417
- Северин І. 210, 1736
- Седляр О. 856
- Секретарюк В. В. 1602
- Селезінка І. 2122
- Селівачов М. 1879
- Селівачова Н. 2316
- Сельський Р. 1736
- Сембратович Й. 1453
- Семенов С. 1367
- Сендик З. 826
- Сеник Л. Т. 1963
- Сеник Я. 2345
- Сенькович Ф. 1843
- Сербенська О. 1773, 1989
- Середяк А. В. 1654, 1693
- Сержпутовський О.
(Сержпутовській А.) 896, 2254
- Серкіз Я. І. 1718
- Сидор О. Ф. 631, 646, 661, 671,
1614, 1653, 1669, 1782, 1783,
1853, 1926, 2019, 2087, 2089,
2291
- Сидоров А. А. 1443, 1516, 1518,
1541, 1547, 2278, 2291
- Сидорович С. Й. 1418
- Сикорский Н. М. 1553
- Силін 1905
- Синявський О. Н. 1101, 1661
- Сиповській В. В. 275
- Сирин Є. 2101
- Сицінський Ю. 924, 925
- Сілевич Л. 2088, 2123

- Сілецька О. 1954
- Сімович В. 165, 598, 773, 781,
1094, 1095, 1101, 1103, 1308,
1650, 1663, 1695, 1699, 1716,
1722, 1764, 1847, 2149
див. також Simovuč V.
- Сірополко С. 1093, 1285, 1337,
1955
- Січинський В. 689, 1102, 1123,
1139, 1149, 1175, 1266, 1759,
1814, 2183, 2326
див. також Sichynsky V.
- Скаба А. Д. 712
- Скварчинська С. 634
- Сковорода Г. с. 7
- Скокан К. Є. 2251
- Скольський А. 1972
- Скопненко О. 817
- Скорик М. М. 800, 1269
- Скорина Ф. (Георгій) 757, 758,
761, 762, 2276
- Сорохватова А. 2413, 2418, 2284,
2304
- Скочиляс І. 2089, 2141, 2182
- Скрипник М. 1097, 1695, 2149
- Скрутень Й. 807, 1054, 1055, 1777
- Слабошпицький М. 1956
- Славейков 644
- Слезка 48
див. також Сльозка М.
- Сливка Ю. Ю. 626, 627, 1602,
1737, 1774
- Сліпий Й. (Сліпий О.), отець 72,
1188, 1201, 2151, 2156, 2173
- Слобода Г. 1648
- Слонський С. 807
- Сльозка М. (Слюска, Слезка)
1972, 2236, 2276, 2359
- Смаглова Н. І. 789
- Смаль-Стоцький С. О. с. 570;
102, 1285, 1695, 1773
- Смирновъ Н. А. 311
- Смішко М. 1524
- Сміюн О. Д. 2244
- Смолер Я. 857
- Смолій В. А. 834, 836
- Смотрицький М. 1787
- Снитко А. 342
- Сніцарчук Л. В. 2402, 2405
- Соболевський Л. М. 277
- Соболевський О.
(Соболевский А. И.,
Соболевский А. И.,
Соболевський А.,
Соболевський А. И.) с. 9;
190, 244, 245, 276, 436, 847,
876, 892, 1073, 1619
див. також Sobolewskij A.
- Соболь С. Б. 2276
- Содомора А. 2020
- Созанський І. 894
- Соколовъ Ю. 278
- Соловій Т. 72
- Солоіденко Г. І. 789
- Солонська Н. Г. 1845
- Соляр І. 2200
- Сонцовъ Д. П. 5
- Сопіков Б. 1734
- Сополита М. 1721, 1725, 1740,
2326
- Сосенко М. 31, 54, 72, 434, 2087
- Сосновська Т. О. 1986
- Сосюра В. с. 608
- Сохань П. С. 666, 742, 744, 1590,
1716, 1942

- Спенсер Г. 141
- Сперанський М. 1897
- Срезневський В. І.
(Срезневский В. И.) с. 568; 313,
2109
- Срезневський І. І.
(Срезневский И. И.) 5, 744,
1415, 1733
- Срезневські (родина) 1527
- Стадник М. 258
- Сталін Й. 1342
- Станкевич М. 1927
- Старосольський 660
- Стасюк Є. М. 1588, 2293
- Стебельський Б. 2279
- Стебельський П. 1663
- Стеблій Ф. І. (Стеблий Ф. И.) 102,
624, 736, 737, 1602, 1672, 1681,
1764, 1775, 2090, 2183, 2317
- Стельмах І. А. 829
- Стельмашенко В. 2307
- Стенник Ю. В. 2257
- Степанов В. П. 2257
- Степовик Д. В. 1568, 1591, 1751,
1784
- Стефаник В. 669
- Стефанишин Т. 2414
- Стефанович А. 1490
- Стецюк П. 1944
- Стешенко Я. І. 2223
- Стоянов І. А. 1592
- Стріха М. 2021
- Стрипський Г. 2336
- Строев П. 1734, 2115
- Студинський К. О.
(Студзінські К., Студинський К.)
с. 16; 58, 72, 177, 443, 469, 499,
510, 512, 639, 649, 653, 655, 781,
927, 1076, 1091, 1095, 1103,
1112, 1116, 1138, 1164, 1174,
1539, 1645, 1650, 1663, 1695,
1716, 1722, 1733, 1764, 1777,
1821, 1822, 1832, 1851, 1869,
1876, 1913, 1955, 1983, 1985,
2006, 2012, 2068, 2149, 2156,
2173, 2184, 2395, 2419
- Ступка Б. с. 585
- Ступко Н. 2186, 2197
- Сулима М. М. 1101, 1586, 1587,
1595
- Сумцов М. 787, 849, 2175, 2235
- Суриков с. 606, 607
- Сурков А. А. 711
- Сухий О. 2091
- Сушко О. 2376
- Т**аранушенко С. А. 2033
- Тарновецька Л. 1847
- Татаренко А. 634, 804, 1803,
2029, 2076
- Татур Г. 2299
- Татур М. 1539
- Ташицький В. 1551, 1820, 1832,
1869
- Творогов О. В. 2333
- Теремко В. І. 844
- Терещенко М. 1456
- Терещук О. 2364
- Терлак З. 1699, 1722, 1773
- Терлецький М. 593
- Терський С. 2201-2204
- Тершаковець (Тершаківець) М.
197, 214, 373, 880, 909, 916, 924,
971, 1842, 2068, 2025
див. також Teršakovec М.

- Тимченко Є.
(Тимченко Е.) 971, 1695
- Тимченко Т. 1958
- Титовъ Ф. И. 314
- Тичина Н. 1880
- Тишинська Е. 944
- Тишкевич-Колесник М. 72
- Тишко С. В. 2130
- Тіменик З. 1809
- Ткаченко В. 2197
- Толмачева О. А. 2266
- Толочко П. П. 1748, 1933
- Толстой Л. Н. 3, 17, 139, 192, 221,
497, 919, 929, 931, 934, 972, 2404
див. також Tolstoj L. N.
- Толстой Н. И. 1436
- Томашівський С. 16, 72, 212, 979,
1663, 2384
- Томсонъ А. И. 237, 246
- Транквілліон (Ставроецкий) К.
(Транквиллион-
Ставроецкий К.) 1734, 2266,
2276, 2278
див. також
Trankwiljon (Stawrowiecki)
- Трегуб М. М. 1844, 1846, 1859,
1867, 1872, 1876, 1884, 1888,
2131, 2330, 2331, 2421
- Трильовський К. 1026
- Трипачук В. 2335
- Трофимович К. К. с. 11, 17, 583,
610; 824, 1351-1353, 1376, 1388,
1522, 1548, 1549, 1580, 1593,
1605, 1622, 1639, 1739, 1785,
1798, 1816-1818, 1835, 1837,
1869, 1922, 2016, 2022, 2174,
2343, 2401
- Трофимук С. 2330
- Трубецькой С. М.
(Трубецкой С. Н.) с. 615; 173
- Трубицынъ Н. Н. 234
- Труш І. І. с. 16, 566; 656-658, 732,
790, 979, 1336, 2025, 2082, 2129,
2173, 2177, 2263
- Трущенко Е. Ф. 1615
- Туптало Димитрій 2291
- Тургенев (Тургеневъ) И. С. 3, 119,
129, 170
див. також Turgieniew I. S.
- Туркевич В. Д. 1748, 2067
- Турип Р. М. 1336, 1744
- Туровскій К. 5
- Тютчев Ф. 147
- У**варова 1923
- Уласав А. М.
(Уласав А. Н.) 665
див. також Власов О. М.
- Улашин Г. 1551, 1832
- Ульяновскій В. 2205
- Ундольскій В. 910, 979, 1595,
1734
- Устїнікова О. М. 2297, 2298,
2302, 2408
- Ушаконъ Д. 271
- Ушицкий 223
- Ф**аріон І. 1883
- Фасмеръ М. Р. 190, 352, 2410
- Федак С. 72, 575, 629
- Федеровскій М. 1682
- Федоров І.
(Федорів Москвитин І.,
Федорович І., Фёдараў І.,
Хведорович І.) 48, 465, 1050,
1052, 1060, 1061, 1211, 1378,

- 1443, 1482, 1530, 1534, 1537,
1583, 1636, 1845, 1912, 1920,
1924, 2175, 2217, 2275, 2276,
2319, 2392
- Федорців Ф. 417, 1124, 1648, 2025,
2177
- Федюк М. 98, 1736, 2173
- Федьков І. І. 776
- Федькович Ю. 1702
- Фелькель М. 1983
див. також Völkel М.
- Феодосій Печерській 196, 199
- Филипович І. 2276, 2300
- Филипчак І. 1203
- Філевич І.
(Филевичь І. П.) 879, 906
- Філевич М. 2055
- Філевич Н. 2186, 2197
- Фіоль (Фиоль) Ш. 1337, 1512,
2273, 2276
- Фішер А. 1832, 1869
- Фортунатов 187
- Фоть М. 279
- Франко А. І. 1609
- Франко З. Т. 1753, 2009, 2125
- Франко І. Я. (Франко І.) с. 7, 16,
564, 566, 571, 614, 615; 74, 87,
197, 200, 258, 368, 377-379, 408,
480, 502, 512, 533, 612, 628, 630,
675, 716, 787, 790, 791, 795, 802,
807, 845, 854, 857, 910, 947, 949,
956, 963, 974, 979, 1003, 1092,
1103, 1230, 1231, 1238, 1384,
1449, 1453, 1469, 1515, 1539,
1540, 1550, 1552, 1556, 1565,
1569, 1570, 1577, 1584-1587,
1594-1599, 1609, 1611, 1615-
1617, 1620, 1636, 1645, 1658,
1660, 1663, 1672, 1689, 1691,
1702, 1707, 1734, 1743, 1808,
1816, 1821, 1822, 1836, 1837,
1887, 1913, 1948, 1962, 2000,
2025, 2100, 2130, 2132, 2168,
2169, 2175, 2181, 2184, 2235,
2253, 2303, 2308, 2330, 2358,
2376, 2400, 2407
- Франко О. 1942
- Франко Т. 2009
- Францев В. А. 186
- Фрис В. Я. 1685, 1696, 1786, 1884,
2023, 2092, 2319, 2336, 2359
- Фріделювна Т. с. 14
див. також Fridelówna Т.
- Фуртак-Деркачева М. 72, 1176,
1648
див. також Деркач М.
- Хакова Е.** 645, 669, 2365
- Халимончук А. 1564
- Харабадот Р. С. 2304
- Хвойко В. 1499
- Хижняк А. 1340
- Хилендарський П.
(Хилендарський П.,
Хилендарский П.) с. 610; 101,
1531, 1582, 1592, 2181
- Хмельовський П. 153
- Хміль О. І. 2321, 2356, 2374, 2383,
2404, 2410, 2415
- Хобзей Н. 2005, 2111, 2412
- Ходаковский 5
- Ходкевич Г. О. 2276
- Ходоровський М. 839
- Холодний П. І. 72, 77, 519, 1177,
1188, 1195, 1199, 1201, 1336,
1708, 2033, 2087, 2156, 2323

- Хомяк Д. 72, 1178
Хом'як Н. 1787
Хренов І. А. 1436
Хрущов М. С. 1737, 2197
- Ц**алай-Якименко О. 1504, 1790, 2339
Цаленчук С. О. 1356
Цанков С. 644, 1559
Цегельський Л. 1754
Цегельський Р. 1164, 1237
Целуйко О. 1928
Цімафеєв П. (Мсціславець) 1482
Цьотка А.
(Пашкевич Г., Пашкевич-Кейрис А., Цётка) 664, 672, 1472, 1495, 1501, 1502, 1521, 1539, 1545, 1604, 2270, 2287
див. також Пашкевич А.
Цонев Б. (Цоневъ Б.) 264, 641
- Ч**абан М. 827
Чайківська О. 1890
Чайковська Н. с. 566
Чайковський А. 2025
Чайковський Я. 564, 629
Чапельський І. 72
Чапельський Л. 72
Чарнецький С. 2025, 2177
Черкавський Є. Т. 102
Черлюнчакевич 869
Черний А. 2235
Черниш Н. 1997, 2024, 2051, 2089, 2093, 2124, 2175, 2176, 2418
Черняк В. С. с. 575, 601; 1442
Черняк І. с. 9, 12
Черняков Б. І. 2049
- Черченко Ю. А. 666, 1716
Чехов А. П. 175
Чехов В. 72
Чечот Я. 1682
Чилінгіров С. 645
Чичеринь Б. Н. 137
Чичерін О. В. 1353, 1354, 1861, 1904, 1922, 2075, 2173, 2362
Чікало М. 1795, 2125
Чопик Г. 2420
Чорна Л. 1618
Чорній В. В. 1755, 1788
Чорній В. П. 1355, 1431, 1532, 1623, 1640, 1869, 1889, 1928, 1992, 2126
Чорняк І., священник 72, 1179, 1810
Чубарьян О. С. 2280
Чубатий М. 72, 1180
Чугайов В. П. 712, 1610, 1628, 1630, 1632, 1634, 1637
Чуприна П. Н. 1734
Чучман О. В. 1684
- Ш**аблій О. І.
(Шаблій О. І.) 735
Шалата М. Й. 1496, 1527, 1571, 1572, 1885, 2298
Шамякин І. П. 758, 761
Шаповал Л. 2420
Шаповал Ю. Г. 1756, 1842, 1886, 1887, 2025, 2177
Шаповалов І. І. 2237
Шараневич І. І. с. 7; 102, 724, 790, 2087
Шафарик П. Й. с. 19, 578
Шах С. 1378, 1821

- Шахматов О. О.
(Шахматовъ А. А.) с. 568, 614;
247, 591, 704, 773, 1619, 1787,
1923
див. також Šaxmatov A
- Шаховський С. М. 101
- Шашкевич Г. 102
- Шашкевич М. 5, 790, 791, 909,
1396, 1449, 1496, 1527
- Шевельов Ю. 1002, 1624, 1773,
1993, 2142
див. також Шерех Ю.,
Shevelov G.
- Шевыревъ И. 5
- Шевченко С. 248
- Шевченко Т. Г. с. 13, 564, 571; 30,
43, 92, 132, 330, 369, 370, 372,
427, 435, 446, 448, 644, 645, 790,
967, 971, 1071, 1237, 1539, 1635,
1645, 1649, 1651, 1654-1656,
1906, 2181, 2251, 2365, 2411,
2417
- Шевченко Т. (Тетяна) 2206
- Шевчук В. І. 1437
- Шевчук Н. 2094
- Шейн П. В. 1682
- Шекерик-Дониковий П. 1858
- Шелюх Т. М. 2261
- Шемець Н. О. 2269
- Шепетюк І. 1847
- Шептицький А.
(Шептицкий А.,
митрополит Андрей) с. 6, 11,
12, 14, 16, 20, 565, 568, 571, 598,
614; 34, 40, 47, 48, 67, 72, 294,
455, 476, 509, 550, 659, 661-663,
668, 670, 713, 714, 814, 822, 942,
1009, 1035, 1129, 1150, 1181,
1182, 1187, 1192, 1197, 1251,
1255, 1262, 1375, 1638, 1641,
1643, 1653, 1669, 1705, 1708,
1719, 1727, 1743, 1751, 1754,
1784, 1799, 1812, 1853, 1892,
1927, 1955, 1956, 1959, 1971,
1998, 2006, 2011, 2014, 2040,
2087, 2090, 2104, 2109, 2114,
2118, 2127, 2129, 2133, 2150-
2153, 2167, 2173, 2204, 2207,
2322, 2328
див. також Sheptyts'kyi A.,
Szeptycki A.
- Шептицький К. 72
- Шептицький Л. 72
- Шербан 2276
- Шерех Ю. 777
див. також Шевельов Ю.,
Shevelov G.
- Шехович С. 5
- Шибанов 1512, 1530
- Шило Г. с. 11; 1817
- Шимановський В. 704
див. також Šymanovskij V.
- Широцький (Шероцький) К. 732,
816
- Шишка О. 840, 2183
- Шишманов І.
(Шишманов Ив.) 644, 1702,
1799, 2130
- Шишманови 641
- Шляпкін І. 1619, 1923
- Шмагало Р. 815, 818
- Шмидт С. О. 2301
- Шмідт Й. 1714
- Шольце Д. 1800, 1869, 1889, 1983,
1985
- Шпик І. 2178
- Штефан А. 779

- Штібер З. 1551, 1820
Штокало І. З. 1734
Штокало Й. 1774
Шумада Н. С. 1427, 1599, 2179
Шумлянський І. (Й.) 2276, 2359
Шунков В. И. 2249
Шуст Р. М. с. 11; 798, 808, 1928
Шуст Я. с. 11; 781, 1412
Шустова Ю. 2095
Шутак О.
(Шутак (Івашків) О.) 1994, 2096
Шухевич В. 72, 814, 1375, 2028,
2407
Шухевич Т. 1238
Шухевичева Г. 72
- Щ**
Щеглова С. А. 280
Щепанюк Н. В. 2006
Щерба Л. В. 249
Щербан 2276
Щербаківський А. 230, 7181
Щербаківський В. с. 9; 72, 1181,
1182, 1499, 1959, 2156, 2205,
2207
Щербаковський 2358
Щербина Ф. 1094
Щурат В. Г. с. 565; 72, 201, 327,
520, 712, 746, 786, 807, 810,
947, 960, 971, 974, 979, 1056,
1204, 1375, 1438, 1439, 1441,
1506, 1524, 1539, 1620, 1691,
1716, 1743, 1767, 1913, 1969,
2062, 2175, 2181, 2196, 2198,
2200, 2330
див. також Sčurat
Щурат С. В. 792, 1439, 1738, 2062,
2330
Щурат-Глуха В. 792
- Ю**
Юрєвіч А. К. 2254
Юринець В. 934
Юркевич О. Т. 1656, 1789
Юрченко П. Г. 1497
- Я**
Яблонська В. 1927
Яблочков Г. 165
Яворницький Д. 822
Яворській Ю. 1207
Яворський О. 1913
Ягеллович К. 1766
Ягич В. І.
(Ягич И. В., Ягич І. В.,
Ягич В.) с. 7, 19, 598, 614, 615;
44, 187, 197, 304, 346, 353, 436,
458, 462, 1609, 1616, 1617, 1767,
2132, 2181, 2314
див. також Jagić V.
Якимович Б. З. 1662, 1848, 1852,
1856, 1904, 1922, 2016, 2038,
2352, 2362, 2401, 2409, 2420
Якимчук 1838
Якущенко Г. Д. 738, 739
Янів В. Л. 731
Янов Я. с. 10; 1820
Януш Б. 897, 1378, 2250
Янчук Н. А. 190, 422
Ярема С. 1959
Ярема Я. 2235
Яременко Л. Я. 681
Яремчук І. 2180, 2208
Ярмолюк М. 1670, 1713, 1943
Ярослав Мудрий 569
Ярослав Осмомисл, князь 418, 569
Ярошенко В. Г. 226
Ярошик В. О. 1986
Ясиновський А. Ю. 841

Ясиновський Ю. 1745, 1790, 1888,
2339

Ясінський Б. 2361, 2380

Ясінчук Л. 1057

Яхимович Г. 791

Яценко М. Т. 1577, 1597, 1615

Яцимирський Я. І.
(Яцимирский А. И.) 202, 250,
315, 911, 2213

Яцишин І. с. 599

Яців Р. 1999, 2026, 2209, 2210

Abicht R. 251

Aufgauser J. B. 316

Baudoin de Courtenay J. 317

див. також

Бодуен де Куртене І.

Bogusławski A. 1080

Botkine M. P. 355

див. також Боткин М. П.

Broch O. 346

Brückner A. 203, 354, 1208, 1248

див. також Брюкнер О.

Caraman P. 1248

Charewiczowa Ł. 1327

Croiset A. C. 252

Diehl Ch. 281, 318

Diels P. 253

Doroshenko V. 713

див. також Дорошенко В.

Dragan M. 719

див. також Драган М.

Dubrovsky V. 714

див. також Дубровський В.

Evert 686

Fedew S. 41

Forbes Nevill 282

Friedelówna T. 1533

див. також Фріделювна Т.

Gebarowicz M. 1043

див. також Гембарович М.

Gogol M. W. 26

див. також Гоголь М. В.

Gonczarow I. A. 26

Grimsted Kennedy P.

(Grimsted P. K.) 2306

Haberlandt M. 320, 356

Hiersemann K. W. 2224

Hnatjuk V. 283

див. також Гнатюк В.

Holme Ch. 320

Holubets N. 719

див. також Голубець М.

Horák J. 529, 1105, 1207, 1208

Horbach O. 768, 769

див. також Горбач О.

Hordynsky S. 715, 750, 768, 769

див. також

Гординський С.

Hujer O. 1044

див. також Гуєр О.

Husar Struk D. 768, 769

- I**łjaszewicz T. 1332
Isaievych Ia. 1766
див. також Ісаєвич Я. Д.
- J**agić V. с. 614; 256, 283, 304
див. також Ягич В.
Janów J. 1209
- K**allenbach 980
Kaluźnjac'kyj E. 753
див. також Калужняцький О.
Karaś M. 2272
Karski E. F. 1533
див. також Карський
Kolessa O. 753
див. також Колесса О.
Korovytsky I. 750
див. також Коровицький І.
Kozak S. 1820, 1839
Krawciw B. 714, 716-718
див. також Кравців Б.
Kryński 978
Krypiakiewicz P. F. 319
Kubijovuč V. 702, 713, 718, 750, 751
див. також Кубійович В.
Kujbieda G. P. 1209
Künstle K. 218
Kuzela Z. 703, 751, 752
див. також Кузеля З.
- L**an St. 686
Leciejewski 978
Lehr-Splawiński T. 1033, 1186
див. також
Лер-Сплавінський Т.
- Lepkyj B. 1183
див. також Лепкий Б.
Lermontow M. J. 26
див. також Лермонтовъ М. Ю.
Leskien A. 254
Levetus 320
Liczbińska M. 2277
Lück K. 594
- M**áchal J. 1145
Magocsi P. R. 1641
Makarenko N. 708
Malczewska M. 670
Meillet M. 255
Melich J. 284
Meulen R. 204
Michalski 686
Mladenov S. 615
див. також Младенов С.
Modzalevsky V. 715
Mohr I. C. B. 203
Morhylevsky I. 715
Murko M. 529, 1207, 1208
- N**itsch K. 285
див. також Нітш К.
Novytsky A. 715
див. також Новицький О.
- O**darchenko P. 703, 752
див. також Одарченко П.
Ohloblyn A. 719
- P**an'kevych I. 753
див. також Панькевич І.
Paszkiewicz U. 2348

- Pavlutsky G. 715
див. також Павлуцький Г.
- Petira S. 529, 1207, 1208
- Petrov N. 715
- Petrov V. 703, 752
- Pfanmüller G. 205
- Piotr W. 1287
- Piotrowski J. 1069
- Podlacha L. 321, 981
- Polívka J. 1045
див. також Полівка Ю.
- Połoniecki B. 26, 79
- Porzeziński W. 357
див. також Поржезинській В.
- Printz Wilh. 254
- Puszkin A. S. 26, 1287
див. також Пушкін О. С.
- R**abijivna 753
див. також Рабіївна
- Różycki E. 1671
- Rudnyckyj J. B. (Rudnyc'kyj Ja.)
704, 753
див. також Рудницький Й.
- S**auer Aug. 219
- Sächs K. 254
- Schmit Th. 298
- Schneider G. 2224
- Sčurat 197
див. також Щурат В.
- Seemann R. D. 2252
- Senkus R. 768, 769
- Sheptyts'kyi A. 507, 1641
див. також Szepťycki A.,
Шептицький А.
- Shevelov G. 702, 704, 751, 753
див. також Шевельов Ю.,
Шерех Ю.
- Sichynsky V. 719
див. також Січинський В.
- Siegmann F. 2252
- Simmons E. J. 713, 751
- Simovuč V. 704, 753
див. також Сімович В.
- Skapski J. 670
- Skoczek J. 1080
- Sobolewskij A. 286
див. також Соболевський О.
- Svientsitska M. 2027
див. також Свенціцька М.
- Svientsitska (Svjencicka) V. 768
- Swiencicka A. 591
див. також Свенціцька А.
- Szeptycki A. 513, 1079
див. також Sheptyts'kyi A.,
Шептицький А.
- Šaxmatov A. 753
див. також Шахматов О. О.
- Šymanovskij V. 753
див. також Шимановський В.
- T**eršakovec M. 206
див. також Тершаковець М.
- Tolstoj L. N. 26
див. також Толстой Л. Н.
- Trankwiljon (Stawrowiecki) 1209
див. також Транквілліон
(Ставровецкий) К.
- Trzaska 686
- Turgieniew I. S. 26
див. також Тургенев И. С.
- Tyszkowski K. 1062

Uževič J. 196

Vasiliauskiaienė A. 1642

див. також

Паядайте-Васіляускене А.

Velinska E. 2294

Vondrák W. 287

Völkel M. 1889

див. також Фелькель М.

Weingart M. 529, 1034, 1207, 1208

Wesselski A. 220

Wiercińska J. 2277

Wiese O. 265

Yaniv S. 770

Zalozetsky V. 719

Zaluskio A. 1642

див. також Залуський А.

РЕЗЮМЕ

Биобиблиографический указатель “Іларіон Свенціцький” посвящен выдающемуся украинскому ученому-слависту, искусствоведу, музееведу, палеографу, этнографу, многолетнему директору (1905–1952) Львовского Национального музея, заведующему кафедрой славянской филологии Львовского госуниверситета им. И. Франко, доктору филологических наук профессору Иллариону Семёновичу Свенцицкому.

И. С. Свенцицкий – автор многочисленных филологических и исторических работ по украинскому и славянскому языкознанию. Его исследования в области украинской, болгарской, польской, сербохорватской, белорусской и других языков и литератур (в частности, такие, как “Основи науки про промову українську” (Киев, 1917), “Відроджене білоруського письменства” (Львов, 1908), “Словник українсько-польський і польсько-український” (Львов, 1920), “Нариси з історії болгарської літератури” (Львов, 1957), важные выводы, сделанные в этих трудах, не утратили своей актуальности и значимости для славистической науки и ныне. Фундаментальные работы ученого в области исследования книгопечатания и старопечатных книг (“Початки книгопечатання на землях України” (Жовква, 1924), “Каталог книг церковно-славянської печатки” (Жовква, 1908), “Новосадський Апостол: (Опис рукопису XVI в.)” (1918), “Прикраси галицьких рукописів XVI в. Випусків I–III” (Жовква, 1922–1923), иконописи (“Іконопись Галицької України XV–XVI віків” (Жовква, 1928), палеографии (Лаврашевское Евангелие начала XIV в. Їка: (Палеографічно-грамматическе описаніє) (С.-Петербург, 1913), этнографии (“Різдво Христове в поході віків: (Історія літературної теми й форми)” (Львов, 1933) вообще являются уникальными в науке.

Деятельность ученого в области искусствоведения и музееведения трудно переоценить. Он был прекрасным коллекционером, книговедом, специалистом музейного дела высочайшего уровня. Львовскому Национальному музею (вначале – Церковный музей, ныне – львовский Национальный музей им. А. Шептицкого) Илларион Семёнович Свенцицкий посвятил почти 50 лет своей жизни. В итоге появились работы “Галицко-руське церковне малярство” (1914), “Про музеї та музейництво: (Нариси і замітки)” (Львов, 1920), “Консервація і реставрація історичних пам'яток церковного мистецтва” (Львов, 1935) и многие другие.

И. С. Свенцицкий неоднократно представлял Украину на международных конгрессах по византологии, библиографии, народному искусству в Риме, Стокгольме, Софии, Праге, Варшаве, Берне, был участником славистических съездов.

Наследие И. С. Свенцицкого в науке и культуре ставит его имя в один ряд с именами выдающихся исследователей славяноведения.

SUMMARY

This biobibliographical guide contains data about the life and activities of I. S. Svientsits'kyi (1876–1956), philologist, paleographer, art historian, museologist, bibliographer; full member of the Shevchenko Scholarly Society; long-time curator and director (1905–1952) of the National Museum in L'viv; chairperson of the Slavonic Philology Department at L'viv Univeristy (1939–1941, 1944–1950). He is the author of fundametal works in the history of book-printing and iconography in Ukraine (*Prykrasy rukopysiv Halyts'koi Ukrainy XV–XVI vikiv* (Zovkva, 1922–1923) *Ikopys' Halyts'koi Ukrainy XV–XVI vikiv* (L'viv, 1928), *Pochatky knyhopechatania na zemliach Ukrainy* (Žovkva, 1924), *Rizdvo Chrystove v pochodi vikiv* (L'viv, 1933) and ohter).

I. S. Svientsits'kyi organised museum research, the results of which were published in 16 volumes of the periodical *Zbirky Natsional'noho muzeyu*, containing various archival catalogs and icons, oil printed books, church art and architecture, as well as in the journal *Litopys Natsional'noho muzeiu* (1934–1939).

ЗМІСТ

<i>Лідія Коць-Григорчук</i>	
Передмова	5
<i>Людмила Панів</i>	
Іларіон Свенціцький – незгасимий світоч на дорозі поступу духа	15
<i>Марія Свенціцька</i>	
Основні дати життя і наукової діяльності І. С. Свенціцького	20
Частина I	
ДРУКОВАНІ ПРАЦІ І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО	
Окремі видання	22
Публікації І. С. Свенціцького (статті, огляди, рецензії)	62
Епістолярій І. С. Свенціцького (з опублікованих листів)	132
Листи І. Свенціцького до О. Архипенка	132
Листи І. Свенціцького до О. Барвінського	133
Листи І. Свенціцького до болгарських вчених	134
Листи І. Свенціцького до Л. Мишуги	136
Листи І. Свенціцького до К. Студинського	137
Листи І. Свенціцького до І. Труша	139
Листи І. Свенціцького до А. Шептицького	140
Листи І. Свенціцького до інших адресатів	141
І. С. Свенціцький – науковий керівник та опонент дисертаційних досліджень	146
Частина II	
ЛІТЕРАТУРА ПРО І. С. СВЕНЦІЦЬКОГО	
І. С. Свенціцький – в енциклопедіях, словниках, довідниках	148
Інші публікації про І. С. Свенціцького	183
Бібліографічні джерела, в яких зареєстровано праці І. С. Свенціцького та літературу про нього	493
І. С. Свенціцький – учасник з'їздів, нарад, конгресів, конференцій....	560
ІЛАРІОН СВЕНЦІЦЬКИЙ У СПОГАДАХ ЙОГО СУЧАСНИКІВ	
<i>Марія Свенціцька</i>	
Мій Батько Іларіон Свенціцький у спогадах його молодшої дочки Марії Свенціцької	564

Нонна Копистянська

Професор Іларіон Семенович Свенціцький:
трохи спогадів і безмежна вдячність 573

Ганна Ластовецька-Денисюк

Наш професор 598

Юрій Логвин

Свенцицькі 603

Костянтин Трофимович

Професор Іларіон Семенович Свенціцький 609

ДОПОМІЖНІ ПОКАЖЧИКИ

Людмила Панів

Псевдоніми та криптоніми І. С. Свенціцького 613

Показчик псевдонімів та криптонімів І. С. Свенціцького 616

Показчик серійних та періодичних видань, в яких опубліковано
праці І. С. Свенціцького та літературу про нього 617

Іменний показчик 636

Резюме/Summary 674

Науково-довідкове видання

ІЛАРІОН СВЕНЦЬКИЙ

Бібліографічний покажчик

2-е видання, доповнене

Укладач Людмила ПАНІВ

Редактор Григорій ЧОПИК

Комп'ютерний набір Людмили ПАНІВ

Комп'ютерна верстка Мирослави ДОМАНСЬКОЇ

Макетування фотоілюстративного матеріалу Марини МАНУЙЛОВОЇ

Оригінал-макет підготовано
у відділі автоматизації НБ ЛНУ імені Івана Франка
(завідувач Мирослава ДОМАНСЬКА)

Підп. до друку 26.12.2008 р. Формат 60×84/16. Папір друк.
Друк офсет. Гарнітура Times New Roman
Ум. друк. арк. 39,5. Обл. вид. арк. 43,2.
Тираж 300 прим. Зам. №

Видавничий центр
Львівського національного університету імені Івана Франка
79000 Львів, вул. Дорошенка, 41

У СЕРІЇ “УКРАЇНСЬКА БІОБІБЛІОГРАФІЯ”
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ПІДГОТУВАЛА ТА ВИДАЛА
ТАКІ ПОКАЖЧИКИ

Чис. 1: ВОЛОДИМИР МОТОРНИЙ
(Укладач Л. Панів), 1999

Чис. 2: ГРИГОРІЙ КОЧУР
(Укладачі: Г. Домбровська, З. Домбровська), 1999

Чис. 3: ОЛЕКСІЙ ЧИЧЕРІН
(Укладач Л. Панів), 2000

Чис. 4: СТЕПАН ЗЛУПКО
(Укладачі: С. Белена, З. Бродик, Г. Домбровська), 2000

Чис. 5: ІВАН ВАКАРЧУК
(Укладач М. Любицька), 2001

Чис. 6: УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ
(Укладач О. Вацеба), 2002

Чис. 7: БОГДАН ЯКИМОВИЧ
(Укладач Г. Домбровська), 2002

Чис. 8: ІВАН КОВАЛЬЧУК
(Укладачі: Г. Домбровська, А. Михнович), 2002

Чис. 9: СТЕПАН ПОЗНЯК
(Укладачі: Г. Домбровська, Г. Підвальна), 2003

Чис. 10: МИКОЛА ЛУКАШ
(Укладач В. Савчин), 2003

Чис. 11: КОСТЯНТИН ТРОФИМОВИЧ
(Укладач Л. Панів), 2003

Чис. 12: НАТАЛЕНА КОРОЛЕВА
(Укладач К. Костишина), 2003

Чис. 13: ЧУЖОМОВНЕ ПИСЬМЕНСТВО НА СТОРІНКАХ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРІОДИКИ (1914–1939)
(Укладачі: О. Лучук, Т. Лучук), 2003

Чис. 14: СЕМЕН КУКУРУДЗА
(Укладачі: Г. Домбровська, Ф. Кіпчач), 2004

Чис. 15: НОННА КОПИСТЯНСЬКА
(Укладач М. Кривенко), 2004

Чис. 16: МИКОЛА ІЛЬНИЦЬКИЙ
(Укладач Л. Ільницька), 2004

Чис. 17: РОКСОЛАНА ЗОРІВЧАК
(Укладачі: Г. Домбровська, З. Домбровська, У. Романюк), 2004

Чис. 18: ВОЛОДИМИР ШУХЕВИЧ
У двох частинах
(Укладачі: М. Гордій, Б. Геляс), 2004

Чис. 19: ДЕМ'ЯН ГРИГОРАШ
(Укладачі: Л. Панів, Н. Григораш), 2005

Чис. 20: МИХАЙЛО КРІЛЬ
(Укладач Л. Шаповал,), 2007

Чис. 21: ГРИГОРІЙ КОЧУР
У двох частинах
(Укладачі: Г. Домбровська, З. Домбровська), 2006

Чис. 22: ІВАН ВОЛОШИН
(Укладачі: Є. Белена, Т. Кравченко), 2005

Чис. 23: СТЕПАН КУЗИК
(Укладач Є. Белена), 2006

Чис. 24: ОЛЕГ ШАБЛІЙ
(Укладачі: М. ЛЮБИЦЬКА, О. ВІСЬТАК), 2006

Чис. 25: МИХАЙЛО ГНАТЮК
(Укладачі: Є. Белена, З. Домбровська), 2007

Чис. 26: ТЕОФІЛЬ КОМАРИНЕЦЬ
(Укладач М. Кривенко), 2008